This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

Ph. deLacroix.

Pars Verna

BREVIARIUM
ELECTENSE,

Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi in Chriſto Patris D. D. CAROLI DE LA CROPTE DE CHANTERAC, Epiſcopi & Comitis Electenſis, auctoritate, ac Venerabilis ejuſdem Eccleſiæ Capituli conſenſu, editum.

PARS VERNA.

TOLOSÆ,

Sumptibus ſuis ediderunt BIBLIOPOLÆ Uſuum Electenſium.

M. DCC. LXXIV.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

TABULA TEMPORARIA.

Anni Domini.	*Aureus numerus.*	*Epactæ.*	*Indictio.*	*Litt. Dominical.*	*Domin. poſt Epiphan.*	*Septuageſima.*	*Dies Cinerum.*
1775	9	xxviij.	8	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1776	10	ix.	9	g f	4	4 Febr.	21 Febr.
1777	11	xx.	10	e	2 †	26 Jan.	12 Febr.
1778	12	j.	11	d	5 †	15 Febr.	4 Mart.
1779	13	xij.	12	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1780	14	xxiij.	13	b a	2	23 Jan.	9 Febr.
1781	15	iv.	14	g	5	11 Febr.	28 Febr.
1782	16	xv.	15	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1783	17	xxvj.	1	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1784	18	vij.	2	d c	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1785	19	xviij.	3	b	2 †	23 Jan.	9 Febr.
1786	1	*	4	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1787	2	xj.	5	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1788	3	xxij.	6	f e	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1789	4	iij.	7	d	4 †	8 Febr.	25 Febr.
1790	5	xiv.	8	c	3 †	31 Jan.	17 Febr.
1791	6	xxv.	9	b	6	20 Febr.	9 Mart.
1792	7	vj.	10	a g	4	5 Febr.	22 Febr.
1793	8	xvij.	11	f	2 †	27 Jan.	13 Febr.
1794	9	xxviij.	12	e	5 †	16 Febr.	5 Mart.
1795	10	ix.	13	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1796	11	xx.	14	c b	2 †	24 Jan.	10 Febr.
1797	12	j.	15	a	5	12 Febr.	1 Mart.
1798	13	xij.	1	g	4	4 Febr.	21 Febr.
1799	14	xxiij.	2	f	1 †	20 Jan.	6 Febr.
1800	15	iv.	3	e	4 †	9 Febr.	26 Febr.
1801	16	xv.	4	d	3 †	1 Febr.	18 Febr.
1802	17	xxvj.	5	c	5 †	14 Febr.	3 Mart.
1803	18	vij.	6	b	4 †	6 Febr.	23 Febr.
1804	19	xviij.	7	A g	3	29 Jan.	15 Febr.
1805	1	*	8	f	4 †	10 Febr.	27 Febr.
1806	2	xj.	9	e	3 †	2 Febr.	19 Febr.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Domini.	PASCHA.	*Aſcenſio Domini.*	*Pentecoſte.*	*Feſt. Corp. Chriſti.*	*Domin. poſt Pentec.*	*Dominica I. Adv.*
1775	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1776	7 April.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 Dec.
1777	30 Mart.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
1778	19 April.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1779	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1780	26 Mart.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
1781	15 April.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 Dec.
1782	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1783	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1784	11 April.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1785	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1786	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1787	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1788	23 Mart.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
1789	12 April.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 Nov.
1790	4 April.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1791	24 April.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23	27 Nov.
1792	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1793	31 Mart.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1794	20 April.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1795	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1796	27 Mart.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1797	16 April.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1798	8 April.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1799	24 Mart.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Dec.
1800	13 April.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Dec.
1801	5 April.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1802	18 April.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Nov.
1803	10 April.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27 Nov.
1804	1 April.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2 Dec.
1805	14 April.	23 Maii.	2 Junii.	13 Junii.	25	1 Dec.
1806	6 April.	15 Maii.	25 Maii.	5 Junii.	26	30 Nov.

In ſequenti Calendario, appoſitum eſt tempus quo quiſque Sanctus obiit : ann. *ſignificat anno :* c. ann. *circa annum :* ſ. *ſeculo :* init. ſ. *initio ſeculi :* c. med. ſ. *circa medium ſeculi :* c. fin. ſ. *circa finem ſeculi.*

*Feſta quæ feriantur apud populum, majuſculis caracteribus notantur. Sancti autem qui unius vel plurium hujuſce Diœceſis Eccleſiarum Parrochialium Patroni ſunt aut Titulares, aſteriſco * deſignantur.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		JANUARIUS.
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, Impoſitio Nominis JESU, & Octava Natalis ejuſdem, *Solemne-minus.*
xxix	b	iv	2	Baſilii Magni, Cæſarienſis in Cappad. Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris, *Duplex-min.* obiit 1. Jan. an. 379.
xxviij	c	iij	3	Genovefæ, Pariſienſis Virginis, *Simplex* : an. 512.
xxvij	d	Prid.	4	Ferreoli, Ucetienſis Epiſcopi, *Semiduplex* : c. an. 581.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ Domini, (ſine jejunio :) cum *Commemoratione* S. Simeonis Stylitæ, Anachoretæ propè Anthiochiam : c. ann. 460.
25. xxv	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI, *Solemne-majus* : Feſt. è primis in Eccl. inſtit.
xxiv	g	vij	7	De Octava Epiph. *Semid.*
xxiij	A	vj	8	
xxij	b	v	9	
xxj	c	iv	10	De Octava Epiph. *Semid.* cum *Commem.* S. Pauli, primi Eremitæ Thebaïdis : c. ann. 341.
xx	d	iij	11	De Octava Epiph. *Semid.*
xix	e	Prid.	12	
xviij	f	Idib.	13	Octava Epiph. & Baptiſmus Domini, *Duplex-majus.*
xvij	g	xix	14	Hilarii, Pictavienſis Epiſcopi & Eccleſ. Doct. *Duplex-minus* ; (è 13.) c. ann. 368, cum

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		JANUARIUS.
				Commem. S. Felicis, Preſbyt. Nolani : c. ann. 265.
xvj	A	xviij	15	Mauri, Glannfolienſis in agro Andegavenſi Abbatis, *Semiduplex* : c. fin. VI. ſ.
xv	b	xvij	16	Fulgentii, Ruſpenſis in Africa Epiſc. & Eccl. Doct. *Semid.* (è 1.) ann. 533.
xiv	c	xvj	17	Antonii, Ægyptii Abbatis, *Semiduplex* : an. 356. cum *Commemoratione* S. Sulpitii, Bituricenſis Epiſc. c. an. 644.
xiij	d	xv	18	Pontificatus ſeu Cathedr. S. Petri Apoſt. quâ Antiochiæ primùm ſedit c. an. 36. tùm Romæ c. an. 43. vel 48. *Duplex-minus. Prima ſedes Septuageſimæ.*
xij	e	xiv	19	* Juliani, & Baſiliſſæ uxoris ejus, in Ægypto Mart. *Semiduplex* : (è 7.) init. IV. ſ.
xj	f	xiij	20	*Sebaſtiani, Narbone nati, Romæ Martyris, *Duplex-minus* : c. ann. 288.
x	g	xij	21	Agnetis, Romanæ Virginis & Martyris, *Semiduplex* : ann. 303. vel 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Diaconi Cæſarauguſtani, Valentiæ in Hiſp. Mart. *Semid.* ann. 303. vel 304.
viij	b	x	23	Fabiani, Papæ & Mart. *Semid.* an. 250.
vij	c	ix	24	Timothei, Epheſini Epiſcopi & Martyr. *Semid.* ann. 97. cum *Commem.* S. Titi, Cretenſis Epiſc. I. ſ.
vj	d	viij	25	Converſio ſancti Pauli, Apoſt. *Solemne-min.* [in Eccleſ. Collegiata, *Annuale* :] ann. 34. vel 35.
v	e	vij	26	Paulæ, Viduæ Romanæ, *Simplex* : an. 404. [*Hodie & ſubſequentibus hujus Menſis diebus, in Ec-*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		JANUARIUS.
				cleſia Collegiata fit Officium de Octava Converſionis S. Pauli, Semidupl. *cum Commem. Sanctorum occurrentium.*]
iv	f	vj	27	Martyrum qui pro Libris ſacris interierunt, *Semid.* an. 303.
iij	g	v	28	Cyrilli, Alexandrini Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris, *Semiduplex:* (è 28. Jun.) ann. 445.
ij	A	iv	29	Franciſci Saleſii, Genevenſis Epiſc. *Semidupl.* (è 28. Dec.) ann. 1622.
j	b	iij	30	Bathildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semid.* an. 680.
*	c	Prid.	31	Petri Nolaſci, San-Papulenſis, Inſtit. Ordin. B. Mariæ de Mercede, *Semid.* ann. 1256.
				FEBRUARIUS.
xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Antiocheni Epiſcopi & Martyris, *Duplex-min.* (è 20 Dec.) ann. 107. [*In Eccleſ. Colleg.* Octava Converſionis S. Pauli, Apoſt. *Duplex-majus.*]
xxviij	e	iv	2	PRÆSENTATIO DOMINI, ET PURIFICATIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-majus:* inſtit. in Oriente, ſub *Hypapantis* nomine, an. 542.
xxvij	f	iij	3	Blaſii, Sebaſteni in Armen. Epiſc. & Mart. *Semid.* c. an. 316.
25. xxvj	g	Prid.	4	[*In Eccleſ. Colleg.* Ignatii, Antioch. Epiſc. & Mart. *Duplex-min.*] *Prima ſedes diei Cinerum.*
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ, Catanenſis Virginis &

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		FEBRUARIUS.
				Martyris, *Semiduplex :* ann. 251. [In Quadrag. *Commem.* & ſic de aliis Semiduplicibus.]
xxiiij	b	viij	6	Amandi, Trajectenſis Epiſcopi, *Semiduplex :* c. an. 679.
xxiij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	Joannis de Matha, Preſb. Pariſ. Inſtit. Ord. SS. Trinitatis, *Semid.* (è 21. Dec.) an. 1213.
xx	e	v	9	Apolloniæ, Alexandrinæ Virginis & Mart. *Semiduplex :* an. 249.
xix	f	iv	10	Scholaſticæ, Caſſinenſis Virginis, *Semidup.* [In Cathedr. *Duplex-min.*] ann. 543.
xviij	g	iij	11	Benedicti, Anianenſis Abbatis, *Semid.* an. 821.
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	Fulcranni, Lodovenſis Epiſc. *Semid.* an. 1006.
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	Simeonis, Hieroſolymitani Epiſcopi & Mart. *Semid.* an. 107.
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	
vij	d	viij	22	
vj	e	vij	23	
v	f	vj	24	Matthiæ, Apoſt. *Dup. maj.* 2. ſ. *In anno Biſſextili.* [Si incidat in Quadrag. anticipabitur in Feriam iij. poſt Dominicam Quinquag.]
iv	g	v	25	
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	Martyrum qui obierunt in caritatis officio erga peſtilentiâ afflictatos Alexandriæ, *Semid.* iij. ſ. *In anno Biſſextili.*
*	*	*	29	

In annis Biſſextilibus (ii ſunt quibus in Tabula temporaria Feſtorum mobilium, aſſignatur duplex Littera Dominicalis) additur dies intercalaris, & bis dicitur Sexto Calendas Martii, *nempe diebus 24. & 25. unde illi anni* Biſſextiles *dicuntur : & Feſtum ſancti Matthiæ, quod in aliis annis celebratur die 24, in anno Biſſextili die 25. celebratur, niſi occurrat in Quadrageſima, & ideò ſit anticipandum. Littera autem Dominicalis quæ fuit aſſumpta menſe Januario, mutatur in præcedentem.*

Feriâ vj. poſt Cineres, ſit Officium de Quinque Plagis Chriſti, *Duplex-majus.*

Feriâ vj. poſt Dominicam tertiam Quadrageſimæ, ſit Officium de ſancta Corona Spinea Domini, *Duplex-maj.*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		MARTIUS.
*	d	Cal.	1	Albini, Andegavenſis Epiſcopi, *Semiduplex :* ann. 550.
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	Perpetuæ & Felicitatis, Carthaginenſium Mart. *Semid.* c. an. 204.
xxiij	d	viij	8	*Prima ſedes Novilunii Paſch.*
xxij	e	vij	9	Quadraginta Militum, Sebaſtæ in Armenia Mart. *Semid.* c. ann. 320.
xxj	f	vj	10	*Ultima ſedes diei Cinerum.*
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	Patricii, Epiſcopi, Hybernorum Apoſtoli, *Commem.* ann. 460.
xiij	g	xv	18	Alexandri, Hieroſolym. Epiſc. & Mart. *Commem.* ann. 250.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		MARTIUS.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Prima ſedes Paſchæ.*
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	ANNUNTIATIO INCARNATIONIS DOMINI AD B. MARIAM VIRGINEM, *Solemne - majus* : inſtit. Romæ ante ann. 496.
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feriâ ſextâ poſt Dominicam Paſſionis, fit Officium de Compaſſione B. Mariæ Virg. Duplex-majus : *inſtit. in Concil. Colonienſi, an.* 1423.

APRILIS.

xxix	g	Cal.	1	
xxviij	A	iv	2	Franciſci de Paula, Ordinis Minimor. Inſtit. *Semidupl.* an. 1507.
xxvij	b	iij	3	
25. xxvj	c	Prid.	4	Ambroſii, Mediolanenſis Epiſc. & Eccl. Doct. *Duplex-minus* : ann. 397.
xxv. xxiv	d	Non.	5	*Ultima ſedes Novilunii Paſch.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		APRILIS.
xvj	e	Idib.	13	Juſtini, Chriſtianæ Religionis Apologiſtæ, & Romæ Mart. *Semid.* ann. 167.
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	Joſeph, Sponſi B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus* : (è 19. Mart.) I.. .
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	
vj	A	ix	23	Georgii, Mart. in Oriente, *Semiduplex :* c. ann. 303.
v	b	viij	24	Martyrum pro Solemnitate Paſchali in Africa occiſorum, *Semid.* (è 5.) ann. 459.
iv	c	vij	25	Marci, Evang. *Dupl. maj.* ann. 68. *Ultima ſedes Paſchæ.*
iij	d	vj	26	Cleti (ſeu Anacleti,) Papæ & Martyris, *Semid.* c. ann. 91.
ij	e	v	27	Polycarpi, Smyrnenſis Epiſc. & Mart. *Duplex-minus* : (è 26. Mart.) an. 169.
	f	iv	28	Aphrodiſii, Biterrenſis Epiſc. & Mart. *Semid.* I. vel III. ſ.
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, in Palæſtina Pœnitentis, *Semiduplex* : (è 2.) c. ann. 421.
xxix	A	Prid.	30	Eutropii, Santonenſis Epiſc. & Mart. *Semid.* III. ſ.

MAIUS.

DOMINICA primâ Maii, (vel quando illa Dominica eſt Dominica in Albis, Dominicâ ejuſdem Menſis ſecundâ,) celebratur ANNIVERSARIUM

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		MAIUS.
				DEDICATIONIS OMNIUM ECCLESIARUM DIŒCESIS ELECTENSIS, Solemne-majus, *at ſine Octava in Eccleſiis non dedicatis.*
xxviij	b	Cal.	1	Philippi & Jacobi (Alphæi,) Apoſtolorum, *Dupl. maj.* 1. ſ.
xxvij	c	vj	2	Athanaſii, Alexandrini Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris, *Duplex-minus* : ann. 373.
xxvj	d	v	3	Inventio ſanctæ Crucis, *Solemne-min.* ann. 326.
25. xxv	e	iv	4	Theodardi, Narbonenſis Epiſc. *Duplex-min.* (è 1.) ann. 893.
xxiv	f	iij	5	Monicæ, Tagaſtenſis, in Africa Viduæ, *Simplex* : ann. 387.
xxiij	g	Prid.	6	Martyrium S. Joannis Apoſtoli & Evangeliſtæ, Romæ ante Portam Latinam, *Duplex-min.* c. ann. 95.
xxij	A	Non.	7	
xxj	b	viij	8	
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Conſtantinop. Epiſc. & Eccleſiæ Doctoris, *Duplex-minus* : c. an. 391.
xix	d	vj	10	*Prima ſedes Pentecoſtes.*
xviij	e	v	11	Pontii, Cemelienſis Martyris, Eccleſiæ Pontiopolitanæ Patroni, *Semidupl.* c. an. 258. cum *Commem.* S. Mamerti, Viennenſis Epiſc. poſt an. 475.
xvij	f	iv	12	
xvj	g	iij	13	
xv	A	Prid.	14	Pachomii, Tabennæ in Thebaïde Abb. *Semid.* c. an. 350.
xiv	b	Idib.	15	Guimerræ, Carcaſſonenſis Epiſc. *Semiduplex* : c. an. 931. cum *Commem.* S. Lupini, ibidem Preſbyt. & Canonici : c. med. ix. ſ.
xiij	c	xvij	16	

a vj

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		MAIUS.
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Petri Cœleſtini V. Papæ, Congreg. Cœleſtinor. Inſtit. *Semid.* an. 1296. cum *Commemor.* S. Yvonis, Trecorenſis Preſb. ann. 1303.
ix	g	xiij	20	Baudelii, Nemauſenſis Mart. *Semid.* III. vel IV. ſ.
viij	A	xij	21	
vij	b	xj	22	
vj	c	x	23	
v	d	ix	24	Franciſci Regis, è Diœc. Narbonenſi, Preſb. *Simpl.* an. 1642.
iv	e	viij	25	
iij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Guillelmi, Aquitaniæ Ducis, Comitis Toloſani, ac demùm Monachi Gellonenſis in Diœc. Lodovenſi, *Semid.* an. 812.
*	b	iv	29	Germani, Pariſienſis Epiſcopi, *Semid.* (è 28.) an. 576.
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	

Dominica I. poſt Pentecoſten fit, pro Octava hujus Feſti, FESTUM SS. TRINITATIS, *Solemne-majus.*

Feriâ v. ſequenti celebratur FESTUM SANCTISSIMI EUCHARISTIÆ SACRAMENTI, *Annuale :* inſtit. ab Urbano IV. an. 1264.

Feriâ v. in Octava SS. Euchariſtiæ, fit Feſtum Sacerdotii D. N. J. C. *Duplex-majus.*

J U N I U S.

xxvij	e	Cal.	1	Flori, primi Lodovenſis Epiſc.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		JUNIUS.
				Semiduplex : c. an. 389. cum *Commem.* SS. Amandi, Alexandri, Lucii, & Audaldi, Mart. Caunenſium in Diœc. Narbon. init. IV. ſ.
25.xxvj	f	iv	2	Pothini, primi Lugdunenſis Epiſc. Blandinæ Virg. & quadraginta ſeptem aliorum Martyrum Lugdunenſium, *Semid.* an. 177. cum *Commem.* SS. Marcellini Preſbyt. & Petri Exorciſtæ, Romæ Mart. an. 304.
xxv.xxiv	g	iij	3	Clotildis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semid.* ante med. VI. ſ.
xxiij	A	Prid.	4	
xxij	b	Non.	5	
xxj	c	viij	6	Norberti, Magdeburgenſis Epiſc. Inſtitut. Ordin. Præmonſtratenſis, *Semid.* ann. 1134.
xx	d	vij	7	Hilarii, Carcaſſonenſis Epiſc. *Semid.* (è 3.) c. fin. V. ſ.
xix	e	vj	8	
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apoſtoli, *Duplex-maj.* I. ſ.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idid.	13	*Ultima ſedes Pentecoſtes.*
xiij	d	xviij	14	Exuperii, Toloſani Epiſcopi, *Semid.* (è 28. Sept.) c. init. V. ſ. *Tranſlatio hâc die*, VI. ſ.
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	Cyrici & Julittæ matris ejus, Tarſi in Cilicia Martyrum, *Semiduplex* : init. IV. ſ.
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	
viij	b	xiij	19	Gervaſii & Protaſii, Mediolanenſium Mart. *Semid.* I. vel II. ſ.
vij	c	xij	20	Romualdi, Abbatis, Inſtitut. Ordinis Camaldulenſis, *Semiduplex* : c. ann. 1027.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		JUNIUS.
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Paulini, Nolani Epiſc. *Semid.* ann. 431.
iv	f	ix	23	Vigilia, *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	* NATIVITAS. S. JOANNIS BAPTISTÆ, *Solemne-maj.* ante v. ſ. inſtit.
ij	A	vij	25	Maxentii, Agathenſis Monachi, poſteà in Diœc. Pictavienſi Abbatis, *Semidupl.* c. ann. 515.
j	b	vj	26	Joannis & Pauli, Romæ Mart. *Semid.* c. an. 362.
*	c	v	27	Creſcentis, primi Viennenſis Epiſc. *Semid.* 1. ſ.
xxix	d	iv	28	Irenæi, Lugdunen. Epiſc. & Eccl. Doctoris, ac Soc. ejus, Mart. *Duplex-minus*; c. an. 202. cum *Commem.* Vigiliæ, *cum jejunio.*
xxviij	e	iij	29	* PETRI & PAULI, APOST. *Solemne-maj.* c. ann. 66.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apoſtoli, *Duplex-maj.* [in Eccleſ. Colleg. *Solemne-min.*] cum *Commem.* S. Petri.

				JULIUS.
xxvj	g	Cal.	1	Martialis, primi Lemovicenſis Epiſc. *Semid.* (è 30. Jun.) III. ſ. cum *Commem.* Octavæ SS. Apoſtolorum.
25. xxv	A	vj	2	Viſitatio B. M. Virg. *Dup. maj.* inſtit. ab Urbano VI. an 1309. cum *Commem.* Oct. SS. Apoſt.
xxiv	b	v	3	Proſperi Aquitani, Eccleſ. Doct. *Semid.* (è 25. Jun.) v. ſ. cum *Commem.* Octav. SS. Apoſt.
xxiij	c	iv	4	De Octava SS. Apoſtolorum *Semid.*
xxij	d	iij	5	(De Octava SS. Apoſtolorum *Semid.*)

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		JULIUS.
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, *Duplex-minus.*
xx	f	Non.	7	Thomæ, Cantuarienſis Epiſc. & Mart. *Semid.* (è 29. Dec.) an. 1170. *Tranſlatio hâc die*, an. 1222.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, & Felicitatis eorum matris, Romæ Mart. *Semid.* c. ann. 150.
xvj	c	v	11	Benedicti, Caſſinenſis Abbatis, Eccleſiæ Cathedralis Electenſis Patroni, [in Cathedr. *Solemne-majus*,] in Diœc. *Solemne-min.* (è 22. Mart.) an. 543. *Tranſlatio hâc die*, c. an. 653.
xv	d	iv	12	[*In Cathedr.* De Octava S. Benedicti, *Semiduplex.*]
xiv	e	iij	13	
xiij	f	Prid.	14	Bonaventuræ, Albanenſis Epiſc. & Eccl. Doct. *Semidup.* ann. 1274. [cum *Commem.* Octavæ *in Cathedr.*]
xij	g	Idib.	15	[*In Cathedr.* De Octava, *Semiduplex.*]
xj	A	xvij	16	
x	b	xvj	17	Sperati & Sociorum ejus, Mart. Scillitanorum, *Semid.* an. 200. [cum *Commem.* Octavæ *in Cathedr.*]
ix	c	xv	18	Thomæ Aquinatis, Eccleſiæ Doctoris, *Duplex-minus*: (è 7. Mart.) ann. 1274. *Canonizatio hâc die*, ann. 1323. [*In Cathedr.* Octava S. Benedicti, Caſſin. Abbatis, *Duplex-minus.*]
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Preſbyteri, Congreg. Miſſion. Inſtit. *Semiduplex*: an. 1660.
vij	e	xiij	20	Margaritæ, Virg. & Mart. *Semid.* circ. ann. 275.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		JULIUS.
vj	f	xij	21	Victoris, Maſſilienſis Martyris, *Semiduplex* : c. ann. 275.
v	g	xj	22	* Mariæ Magdalenes, *Duplex-maj.* I. ſ.
iv	A	x	23	[*In Cathedr.* Thomæ Aquinatis, Eccl. Doct. *Dupl. min.*]
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi,) Apoſt. *Duplex-maj.* ann. 44. cum *Commem.* S. Chriſtophori, Mart. in Licia : III. ſ.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, Parentum B. Mariæ Virginis, *Dup. maj.*
*	e	vj	27	* Cucuphatis, Barcinonenſis Mart. *Semid.* (è 25.) c. an. 304.
xxix	f	v	28	* Nazarii & Celſi, Mediolanenſium Martyrum, Eccleſiar. Carcaſſon. & Biterr. Patronorum, *Semidup.* I. vel II. ſ.
xxviij	g	iv	29	Lupi, Trecenſis Epiſcopi, *Semid.* c. ann. 479.
xxvij	A	iij	30	Germani, Autiſſiod. Epiſcopi, *Semid.* (è 31.) ann. 448.
25. xxvj	b	Prid.	31	Ignatii Loyolæ, Preſbyt. *Semid.* ann. 1556.

AUGUSTUS.

xxv. xxiv	c	Cal.	1	* Petri ad Vincula, *Duplex-maj.* (è 22. April.) ann. 44. & 65. *Dedic. Baſilicæ ejuſd. hâc die*, an. 439. vel 451. cum *Commem.* SS. Septem Fratrum Machabæorum & eorum Matris, Antiochiæ Mart. c. ann. 167. ante Chriſtum natum.
xxiij	d	iv	2	Stephani, Papæ & Martyris, *Semid.* ann. 257.
xxij	e	iij	3	* Inventio Corporis S. Stephani, Protom. *Semid.* ann. 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Preſbyt. Inſtit. Or-

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		AUGUSTUS.
				dinis Fratrum Prædicat. *Semiduplex :* (è 6.) an. 1221.
xx	g	Non.	5	* Felicis, Gerundenſis Mart. *Semid.* (è 1.) c. an. 304.
xix	a	viij	6	Transfiguratio Domini, *Duplex-majus :* an. 28. vel 32. Hoc Feſtum inſtit. eſt à Calixto III. an. 1457.
xviij	b	vij	7	Xiſti, Papæ & Mart. *Semid.* (è 6.) an. 258.
xvij	c	vj	8	* Juſti & Paſtoris, fratrum, Complutenſium Martyrum, Eccleſ. Narbonenſis Patronor. *Duplex-min.* (è 6.) c. an. 287.
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	* Laurentii, Romani Diaconi & Mart. *Duplex-maj.* ann. 258.
xiv	f	iij	11	
xiij	g	Prid.	12	Claræ, Aſſiſii in Umbria Virg. Clariſſarum Abbatiſſæ, *Semiduplex :* an. 1253.
xij	A	Idib.	13	Radegundis, Reginæ Francorum, Viduæ, *Semidup.* ann. 587.
xj	b	xix	14	Vigilia, *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	* ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, Eccleſiæ Cathedralis & totius Diœceſis Electenſis Patronæ, *Annuale :* 1. ſ. Hoc Feſt. in Concil. Mogunt. inſtitutum eſt an. 813.
ix	d	xvij	16	Rochi, Laïci apud Montem-Peſſulanum, *Duplex-minus :* ann. 1327. cum *Commem.* Octavæ Aſſumpt. B. M. V.
viij	e	xvj	17	De Octava, *Semid.*
vij	f	xv	18	
vj	g	xiv	19	
v	A	xiij	20	Bernardi, primi Claravallenſis Abbatis, & Eccleſiæ Doctoris, *Dupl. min.* ann. 1153. cum *Commem.* Octavæ.
iv	b	xij	21	De Octava, *Semiduplex.*
iij	c	xj	22	Octava Aſſumptionis B. Mariæ

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		SEPTEMBER.
j	g	ix	23	Theclæ, Iconienſis Virg. & Mart. *Semid.* c. fin. I. ſ.
*	A	viij	24	
xxix	b	vij	25	Firmini, Ambianenſis Epiſc. & Mart. *Semid.* c. ann. 287.
xxviij	c	vj	26	
xxvij	d	v	27	* Coſmæ & Damiani, fratrum, Mart. *Semid.* c. init. IV. ſ.
25. xxvj	e	iv	28	
xxv. xxiv	f	iij	29	* Michaelis Archangeli, & Omnium Angelorum, *Solemne-minus.* Hoc feſtum in Apulia ſumpſit init. ann. 493. vel 536.
xxiij	g	Prid.	30	Hieronymi, Preſbyt. Stridonienſis, & Eccl. Doct. *Duplex-min.* an. 420.

				OCTOBER.
xxij	A	Cal.	1	Remigii, Remenſis Epiſc. *Semid.* (è 13. Jan.) ann. 533. *Tranſlatio prima hâc die*, ante an. 585.
xxj	b	vj	2	Angelorum Cuſtodum, *Duplex-maj.* inſtit. à Paulo V. an. 1608.
xx	c	v	3	Trophimi, primi Arelatenſis Epiſc. *Semid.* (è 29. Dec.) quibuſd. I. ſ. aliis III. ſ.
xix	d	iv	4	Franciſci, Aſſiſinatis Cœnobitæ, Inſtit. Ordinis Fratrum Minorum, *Semid.* ann. 1226.
xviij	e	iij	5	
xvij	f	Prid.	6	Brunonis, Monachi, Inſtit. Ordin. Carthuſianor. *Semid.* anno 1101. cum *Commem.* S. Fidis, Aginnenſis Virginis & Mart. c. ann. 287.
xvj	g	Non.	7	
xv	A	viij	8	
xiv	b	vij	9	Dionyſii, primi Pariſiorum Epiſc. & Soc. Mart. *Semiduplex:* III. ſ.
xiij	c	vj	10	

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		OCTOBER.
xij	d	v	11	Firmini, Ucetienſis Epiſcopi, *Semid.* an. 553.
xj	e	iv	12	
x	f	iij	13	Geraldi, Comitis Aureliacenſis, Laïci, *Simpl.* ann. 909.
ix	g	Prid.	14	
viij	A	Idib.	15	Thereſiæ, Abulenſis Virginis, Inſtauratricis Ordin. Carmel. *Semid.* ann. 1582.
vij	b	xvij	16	Bertrandi, Convenarum Epiſc. *Semid.* c. ann. 1120.
vj	c	xvj	17	Gauderici, Agricolæ in territ. Mirapiſcenſi, *Simplex :* ix. ſ.
v	d	xv	18	Lucæ, Evangeliſtæ, *Dup. maj.* I. ſ.
iv	e	xiv	19	
iij	f	xiij	20	
ij	g	xij	21	Urſulæ & Soc. ejus Virg. propè Coloniam Agripp. Mart. *Semid.* an. 450. cum *Commem.* S. Hilarionis, Abb. in Palæſt. an. 371.
j	A	xj	22	
*	b	x	23	Theodoriti, Antiochenſis Preſb. & Martyris, Eccleſiæ Ucetienſis Patroni, *Sem.* c. an. 362.
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	
xxvij	e	vij	26	Ruſtici, Narbonenſis Epiſc. *Duplex-minus :* c. ann. 460.
xxvj	f	vj	27	
25. xxv	g	v	28	Simonis & Judæ Ap. *Dup. maj.* I. ſ.
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	Quintini, Mart. apud Auguſtam Veromanduor. *Semid.* (è 31.) c. ann. 287.
xxij	c	Prid.	[illegible]	Vigilia, *cum jejunio.*

NOVEMBER.

xxj	d	Cal.		OMNIUM SANCTORUM, *Annuale :* inſtit. à Greg. IV. an. 835.
xx	e	iv.		COMMEMORATIO OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM, *Du-*

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		NOVEMBER.
				plex-majus : inſtit. ann. 998. (*Feſtivatur uſquè ad merid.*)
xix	f	iij	3	De Oct. Omnium Sanctor. *Semid.* cum *Commem.* S. Papuli, in territ. Toloſano Mart. III. ſ.
xviij	g	Prid.	4	Caroli Borromæi, Mediolan. Epiſc. & Cardin. *Duplex-min.* ann. 1584. cum *Commem.* Oct.
xvij	A	Non.	5	De Octava, *Semiduplex.*
xvj	b	viij	6	
xv	c	vij	7	
xiv	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, & Veneratio SS. Reliquiarum, *Duplex-maj.* inſtit. an. 1194.
xiij	e	v	9	Stremonii, primi Arvernorum Epiſcopi, *Semid.* III. ſ.
xij	f	iv	10	Leonis Magni, Papæ & Eccl. Doct. *Dupl. min.* c. an. 461.
xj	g	iij	11	*Martini, Turonenſis Epiſcopi, *Duplex-majus* : ann. 397.
x	A	Prid.	12	Martini, Papæ & Mart. *Semid.* (è 16. Sept.) ann. 655.
ix	b	Idib.	13	* Bricii, Turonenſis Epiſcopi, *Semid.* an. 444.
viij	c	xviij	14	Geraldi, Biterrenſis Epiſc. *Semid.* (è 5.) an. 1123. cum *Commem.* *S. Valentini, Preſb. & Romæ Mart. (è 14. Febr.) an. 306.
vij	d	xvij	15	Tiberii, Modeſti, & Florentiæ, in territ. Agathenſi Mart. *Semidupl.* (è 19.) init. IV. ſ.
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	* Aſciſcli & Victoriæ, fratrum, Mart. Cordubenſium, *Semid.* III. vel IV. ſ.
iv	g	xiv	18	* Romani, Cæſarienſis in Palæſt. Diaconi, Antiochiæ Mart. *Semid.* an. 303.
iij	A	xiij	19	Elizabeth, Thuringiorum Lantgraviſſæ, Viduæ, *Simpl.* an. 1231.
j	b	xij	20	
i	c	xj	21	Præſentatio B. Mariæ Virginis, *Duplex-majus* : inſtit. in Gal-

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		NOVEMBER.
				lia an. 1374, & confirm. à Sixto V. an. 1585.
*	d	x	22	* Cæciliæ, Virginis & Martyris, *Semid.* II. vel III. ſ.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Martyris, *Duplex-minus* : an. 100. cum *Commem.* S. Leontii, Forojulienſis Epiſc. an. 432.
xxviij	f	viij	24	Chryſogoni, in territ. Aquileienſi Mart. *Semid.* an. 304.
xkvij	g	vij	25	Catharinæ, Alexandrinæ Virginis & Martyris, *Semid.* IV. ſ.
25. xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Semid.* an. 78.
xxv. xxiv	b	v	27	Vitalis & Agricolæ, Bononienſium in Ital. Martyrum, *Semiduplex* : c. an. 304. *Prima ſedes Adventûs.*
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	* Saturnini, primi Toloſ. Epiſcopi & Mart. *Semid.* III. ſ.
xxj	e	Prid.	30	* Andreæ, Apoſt. *Dupl. maj.* I. ſ.

DECEMBER.

xx	f	Cal.	1	Eligii, Noviomenſis Epiſcopi, *Semid.* (è 30. Nov.) an. 659.
xix	g	iv	2	Franciſci Xaverii, Preſbyteri, *Commem.* an. 1552.
xviij	A	iij	3	*Ultima ſedes Adventûs.*
xvij	b	Prid.	4	Omnium SS. Epiſcoporum & Sacerdotum Provinciæ Eccleſiaſticæ Narbonenſis, *Dup. min.*
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	* Nicolai, Myrenſis Epiſc. *Semid.* IV. ſ.
xiv	e	vij	7	
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS, *Solemne-min.* inſtit. in Concilio Baſileenſi an 1439. & à Sixto IV. confirm. an. 1476.
xij	g	v	9	Leocadiæ, Toletanæ Virginis & Mart. *Commem.* c. an. 304.

Cycl. Epact.	L.D.	Dies Menſis.		DECEMBER.
xj	A	iv	10	* Eulaliæ, Emeritenſis Virg. & Mart. *Commem.* c. an. 304.
x	b	iij	11	Pauli, primi Narbon. Epiſc. *Dup. maj.* quibuſd. I. ſ. aliis. III. ſ.
ix	c	Prid.	12	Damaſi, Papæ, *Semid.* (è die 11.) an. 384.
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Syracuſanæ Virg. & Mart. *Semid.* c. an. 304.
vij	e	xix	14	
vj	f	xviij	15	
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	Gatiani, primi Turonenſis Epiſcopi, *Commem.* III. ſ.
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21	*Thomæ, Apoſt. *Dupl. maj.* I. ſ.
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	Anaſtaſiæ, Viduæ Romanæ, in Illyrico Mart. *Commem.* (è 25.) an. 304.
xxvij	A	ix	24	Vigilia, *cum jejunio.*
xxvj	b	viij	25	NATALE DOMINI, *Annuale:* Feſt. è primis in Eccl. inſtit.
25. xxv	c	vij	26	* STEPHANI, DIACONI & PROTO-MART. *Sol. min.* ann. 33. cum *Commem.* Oct. Nat. Dom.
xxiv	d	vj	27	* JOANNIS, APOST. & EVANG. *Duplex-maj.* c. an. 100. cum *Commem.* Oct. Natal. Dom.
xxiij	e	v	28	Innocentium Martyrum, *Dupl. min.* an. I. cum *Commemorat.* Octav. Natal. Domini.
xxij	f	iv	29	De Octav. Natal. Domini, *Semiduplex.*
xxj	g	iij	30	De Octav. Natal. Domini, *Semiduplex.*
* 19. xx	A	Prid.	31	De Octava Natal. Dom. *Semiduplex;* cum *Commemoratione* S. Silveſtri, Papæ: ann. 335. ac * S. Columbæ, Senonenſis Virg. & Mart. an. 258. vel 273.

* Hæc Epacta 19. numquàm eſt in uſu, niſi quandò eodem anno concurrit cum aureo numero xix.

RUBRICÆ

RUBRICÆ GENERALES.

RUbricæ in duas Partes dividuntur.

In I. agitur de Officio in genere.

In II. de Modo recitandi Officii.

PARS PRIMA.

De Officio in genere.

OFficium quotidie fit, aut Annuale, aut Solemne, aut Duplex, quæ omnia novem Lectionum ſunt; aut Semiduplex, aut Simplex, quæ ſunt trium tantùm.

Sub his gradibus comprehenditur Officium, aut de Feſto, aut de Dominica, aut de Feria, aut de Vigilia, aut de Octava, aut de beata Maria in Sabbato. Quia verò hi varii gradus poſſunt eodem die vel occurrere, vel concurrere, dicetur etiam in hac I. Parte de Commemorationibus, Occurrentiâ, Tranſlatione, & Concurrentiâ Officii.

CAPUT I.

De Officio Annuali.

1. OFficium fit Annuale diebus in ſerie Calendarii vel Breviarii notatis, quibus addi debent ipſa dies Dedicationis Eccleſiæ, Feſtum Patroni primarii & Feſtum Titularis.

2. De Annuali fit totum Officium à primis Veſperis, uſquè ad Completorium ſequentis diei incluſivè, niſi aliter fieri debeat propter concurrentiam Officii, de qua infrà, Capite XII.

CAPUT II.

De Officio Solemni.

1. OFficium Solemne, aliud majus, aliud minus.

2. Solemne-majus fit in Anniverſario Dedicationis Eccleſiæ, in Feſto primario S. Inſtitutoris in proprio ordine, in Feſtis Sanctorum qui in aliquibus Congregationibus quaſi Patroni habentur, & diebus in Calendario vel Breviario deſignatis.

3. Solemne-minus fit diebus in Calendario, aut Breviario notatis, quibus addi debent Feſtum Patroni ſecundarii, atque etiam Feſta, quæ ex voto, vel conſuetudine, de licentia Superiorum ſolemniter celebrantur.

4. De Solemni fit totum Officium à primis Veſperis uſquè ad Completorium ſequentis diei incluſivè, niſi aliter fieri debeat propter concurrentiam Officii.

Caput III.

De Officio Duplici.

1. OFficium Duplex, aliud majus, aliud minus.

2. Duplex-majus fit in die Octava Annualium, & Solemnium-majorum Domini: in Feſtis ſecundariis Patroni principalis, ac Titularis; in Feſto Sancti cujus habentur Reliquiæ inſignes, (modò non ſint de earum numero, quibus ſive Romæ, ſive Coloniæ, aut alibi, ad libitum nomen imponitur; de iis enim nequidem fieri debet Commemoratio, niſi interveniat ſpecialis Superiorum licentia;) in Dominicis, primâ Adventûs, primâ Quadrageſimæ, Paſſionis, Palmarum, & in Albis depoſitis; & in diebus quibus in Calendario, aut Breviario apponitur hæc vox, *Duplex-majus.*

3. Duplex-minus fit in die Octava Solemnium-majorum, in omnibus Dominicis, & in diebus in quibus in Calendario vel Breviario apponitur hæc vox, *Duplex-minus.*

4. Officium Duplex habet primas & ſecundas Veſperas integras, niſi aliter fieri debeat propter concurrentiam alterius Officii.

Caput IV.

De Officio Semiduplici.

1. OFficium fit Semiduplex in diebus intrà Octavas Annualium & Solemnium-majorum, (niſi aliter notetur.) In Feſtis ſecundariis Patronorum minùs principalium, & in diebus quibus in Calendario vel Breviario apponitur hæc vox, *Semiduplex.*

2. Habet primas & ſecundas Veſperas integras, niſi ob concurrentiam alterius Feſti aliter fieri debeat.

Caput V.

De Officio Simplici.

1. OFficium fit Simplex in Feſtis in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Simplex.*

2. De Simplici fit tantùm à Capitulo Veſperarum præcedentis diei, & terminatur ad Nonam.

Caput VI.

De Dominicis.

1. DOminicæ omnes in quatuor claſſes dividuntur.

2. Prima claſſis eſt earum quæ excludunt quæcumque Feſta, etiam Annualia: & ſunt octo ſequentes; prima Adventûs, prima Quadrageſimæ, Paſſionis, Palmarum, Paſchæ, in Albis depoſitis, Pentecoſtes, & Trinitatis.

3. Secunda earum eſt quæ Annualia & Solemnia-majora admittunt, cetera excludunt: & ſunt ſex ſequentes: ſecunda, tertia & quarta Adventûs; ſecunda, tertia & quarta Quadrageſimæ. Notandum tamen quòd, ſi incidat Feſtum Conceptionis beatæ Mariæ Virginis in Dominicam ſecundam Adventûs, fiet de Feſto juxta morem antiquum, cum Commemoratione Dominicæ.

4. Tertia claſſis earum eſt quæ etiam Solemnia-minora admittunt, cetera excludunt: & ſunt tres ſequentes; Septuageſimæ, Sexageſimæ & Quinquageſimæ.

5. Quarta claſſis continet ceteras anni Dominicas, quæ Dominicæ communes & per annum vocantur; & cedunt Feſto Duplici-majori, & ſuprà, dieique Octavæ Duplici-minori.

6. Officium Dominicæ fit ritu Duplici, niſi contingat illud transferri, vel anticipari, ut dicetur infrà; ac proindè habet primas & ſecundas Veſperas, quas nunquam dimidiat; & ideò, ſi in Sabbato fiat Officium de Sancto cujus Feſtum eſt Duplex-minus, Veſperæ erunt integræ de Dominica ſequenti cum Commemoratione de Feſto illo Duplici. Similiter, ſi Feriâ ſecundâ fieri debeat de Duplici-minori, Veſperæ in ipſa Dominica erunt integræ de Dominica cum ſola Commemoratione Feſti ſequentis. De die Octava tamen Duplici-minori quando concurrit cum Dominica dicentur Veſperæ integræ cum ſola Commemoratione Dominicæ.

7. Dominicæ primæ claſſis hoc gaudent privilegio, ut ſive in primis, ſive in ſecundis Veſperis, fiat ſola Commemoratio de concurrente Solemni-minori, aut Duplici-majori. Quòd ſi Feſtum Solemne-minus concurrat cum Dominica ſecundæ vel tertiæ claſſis, ſive in primis, ſive in ſecundis Veſperis, Veſperæ erunt de Feſto cum Commemoratione Dominicæ. Idem erit ritus quoad Duplicia-majora concurrentia cum Dominicis tertiæ claſſis.

8. Dominicale Officium nec transfertur, nec omninò omittitur, niſi in quibuſdam caſibus, de quibus dicetur in Breviario in propriis locis.

Caput VII.

De Officio Feriarum.

1. Feriæ aliæ majores, aliæ minores, & inter majores aliæ ſunt privilegiatæ, aliæ non privilegiatæ.

2. Feriæ majores privilegiatæ, ſunt Vigilia Nata-

lis Domini, Feria IV. Cinerum, Feriæ omnes à Dominica Palmarum uſquè ad Dominicam in Albis, & à Vigilia Pentecoſtes incluſivè uſquè ad Dominicam ſanctiſſimæ Trinitatis. Harum Feriarum Officium nulli alii cedit, nequidem Annuali, & ordinatur in propriis locis.

3. Feriæ majores non privilegiatæ, ſunt Feriæ Adventûs, Quadrageſimæ, Rogationum, Quatuor Temporum, Feria VI. poſt Octavam Aſcenſionis, & omnes Vigiliæ de quibus ſuo loco dicetur.

4. Feriæ Quadrageſimæ nullum admittunt Feſtum niſi feſtivetur à populo; Duplex-minus & ſuprà in his occurrens, transfertur vel anticipatur. De Semiduplici autem & de Simplici fit tantùm Commemoratio.

5. Feriæ Quatuor Temporum Adventûs & Septembris cedunt Officio Duplici aut ſuprà, & tunc de iis fit Commemoratio in Officio Nocturno & Laudibus tantùm.

6. Ceteræ Feriæ Adventûs & aliæ de quibus n. 3. cedunt Officio Semiduplici, aut ſuperiori, & tunc de iis fit Commemoratio in Laudibus & Veſperis, exceptis Feriis Rogationum, quarum Commemoratio fit in Officio Nocturno & in Laudibus tantùm.

7. Feriæ minores, ſunt aliæ omnes Feriæ per annum; & cedunt omni Officio, ſive Feſti Simplicis & ſuprà, ſive de beata Maria in Sabbato.

Caput VIII.

De Officio Vigiliarum.

1. De Vigilia fit Officium pridiè Aſcenſionis & Pentecoſtes, & in diebus in quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Vigilia.*

2. Vigiliæ aliæ majores, aliæ minores. Majores ſunt, (præter Vigilias Natalis Domini & Pentecoſtes, de quibus dictum eſt Cap. præcedenti;) Vigiliæ Epiphaniæ Domini, Aſcenſionis Domini, Aſſumptionis beatæ Mariæ Virginis, Feſti Omnium Sanctorum, & Patroni ſi Vigiliam habeat; de his fit quâcumque die, etiam Dominicâ, ſi in illam incidant, ut in propriis locis notatur: Quod ſi in una ex his Vigiliis occurrat Feſtum Solemne-minus aut ſuprà, fit de Feſto cum Commemoratione Vigiliæ in Nocturno, & in Laudibus. Si occurrat Duplex quodcumque, anticipatur vel transfertur poſt Octavam. De Semiduplici vel ſimplici occurrente fit tantùm Commemoratio in Laudibus.

3. Vigiliæ minores ſunt omnes aliæ Vigiliæ. In his Officium fit ut in Pſalterio

ſecundùm Feriam, exceptâ tertiâ Lectione in Officio Nocturno quæ cum ſuo Reſponſorio legitur de Vigilia, exceptis etiam in Laudibus Verſiculo proprio cum Antiphona ad *Benedictus*, & Oratione quæ dicitur etiam ad Horas. Preces dicuntur ad omnes Horas flexis genibus, & fiunt *ſuffragia*.

4. Si quædam ex his Vigiliis occurrat in Dominica, vel in Feſto Solemni quocumque aut Annuali feſtivato, anticipatur die præcedenti cum Jejunio (ſi ſit Jejunium.) Si verò occurrat in Semiduplici, vel Duplici, aut Solemni-minore non Feſtivato, fit Commemoratio de Vigilia in Nocturno & in Laudibus.

5. De Vigiliis occurrentibus in Adventu, aut in Feriis Quatuor Temporum nihil fit in Officio.

Caput IX.

De Officio Octavarum.

1. Octavæ aliæ aliis ſunt Solemniores, & ad tres ordines revocantur.

2. Ad primum pertinent Octavæ quatuor Feſtorum Annualium majorum, ſcilicet Natalis Domini, Paſchæ, Pentecoſtes & SS. Corporis Chriſti.

3. Intrà Octavam Natalis Domini, in primo triduo non fit de ullo Feſto (nequidem Annuali,) præterquàm ſanctorum Stephani, Joannis Evangeliſtæ, & Innocentium: in ultimo triduo non fit de Feſto aliquo, niſi ſit Solemne-minus aut ſuprà. Intrà Octavam Corporis Chriſti non fit de ullo Feſto, niſi ſit Solemne-minus aut ſuprà.

4. Officium intrà Octavas Natalis Domini, & Feſti Corporis Chriſti, & Hebdomadarum Paſchæ & Pentecoſtes fit ut notatur in propriis locis.

5. Ad ſecundum ordinem Octavarum pertinent Octavæ reliquorum Feſtorum Domini, ſive Annualia ſint, ut ſunt in Eccleſiis propriis ipſa dies Dedicationis, & Feſta Myſteriorum quorum titulo quædam conſecratæ ſunt, ut SS. Trinitas, Transfiguratio Domini, Inventio aut Exaltatio Crucis, & ſimilia; ſive Solemnia-majora, ut ſunt Epiphania, Aſcenſio, & ſi quod aliud Feſtum Domini celebretur ritu Solemni-majori, item Anniverſarium Dedicationis Eccleſiæ. Quælibet dies intrà has Octavas eſt Semiduplex, admittitque Duplicia-minora occurrentia, & ſuprà, non autem Duplicia-minora tranſlata quæ fiunt poſt Octavam. De Semiduplici autem vel Simplici occurrente fit tantùm Commemoratio eo modo quo notatur Cap. XI. de Commemorationi-

bus. De Dominica occurrente intrà has Octavas, quæ in Breviario locum habent, fit Officium ut ordinatur ſuo loco. De Dominicis verò communibus quæ occurrunt intrà Octavam ipſius diei Dedicationis, aut etiam Anniverſarii ſi non celebretur in Dominica, vel aliorum Myſteriorum in propriis Eccleſiis, ſola fit Commemoratio. Earum omnium dies Octava habet Officium Duplex-majus, ideòque admittit tantùm Solemnia-minora & ſuprà, & Dominicas privilegiatas. Eodem ritu peraguntur etiam Octavæ Sanctorum quorum Feſta ritu Annuali celebrantur.

6. Ad tertium ordinem pertinent Octavæ reliquorum Feſtorum Solemnium-majorum; intrà eas Officium fit ritu Semiduplici: de Semiduplicibus intrà eas occurrentibus fit Officium à Capitulo in primis Veſperis, uſquè ad Capitulum Veſperarum ſequentium excluſivè: reliqua verò ſunt de Octava, cum Commemoratione Feſti. De Duplici verò, etiam tranſlato, fit totum Officium cum Commemoratione Octavæ. De Dominica item fit Officium ut ſolet fieri Dominicâ, etiam cum Symbolo *Quicumque.* ad Primam. Dies Octava habet Officium Duplex-minus, ideòque admittit Duplicia-majora, & ſuprà; Duplicia verò minora transferuntur.

7. Si duæ Octavæ ſimul occurrant, fiet Officium de digniori, cum Commemoratione alterius. Dignitas autem Octavæ attendenda eſt, non à Solemnitate tantùm, ſed à dignitate Feſti. Et ideò ſi Octava Feſti Solemnis-majoris Domini, & Octava Patroni primarii alicujus loci, cujus Feſtum eſt Annuale, ſimul occurrant, fiet de Octava Domini cum Commemoratione Octavæ Patroni. Excipitur tamen Octava Anniverſarii Dedicationis quæ cedit Octavæ Patroni.

8. Quomodo ordinandum ſit Officium intrà Octavas, habetur in propriis locis. Si quæ autem celebrentur Octavæ in particularibus Eccleſiis, fiet Officium ut notabitur in ſupplemento pro Patronis.

9. A die 16 Decembris incluſivè uſquè ad Natale Domini, & à Feria quarta Cinerum uſquè ad Paſcha, nullæ fiunt Octavæ, neque fit aliquid ampliùs de Octavis nondum abſolutis; quod & obſervatur à Vigilia Pentecoſtes uſquè ad Trinitatem.

10. Si dies Octava quæcumque incidat in aliquam

Dominicam communem per annum, fiet de Octava cum Commemoratione Dominicæ in utriſque Veſperis, Officio Nocturno & Laudibus. Si verò Dominica ſit privilegiata, fiet Officium de Dominica incipiendo à primis Veſperis cum Commemoratione Octavæ: quòd ſi hæc Octava habeat Evangelium diverſum ab Evangelio Feſti, nona Lectio erit de Homilia in hujuſmodi Evangelium, & fiet ſimiliter Commemoratio Octavæ ad Laudes & Veſperas.

11. Si dies Octava habeat Officium proprium & occurrat in Dominica privilegiata, anticipabitur hoc Officium Sabbato præcedenti, & Dominicâ fiet Commemoratio Octavæ ſicut aliis diebus intrà Octavam.

12. Si Feſtum Octavam habens occurrerit Feriâ iv. & v. poſt Sexageſimam, tunc Feriâ tertiâ ſequenti, quæ præcedit diem Cinerum, Veſperæ eodem planè modo ac ritu dicuntur quo celebratæ ſunt reliquis diebus in quibus factum eſt de Octava, ſumendo Verſiculum & Antiphonam ad *Magnificat.* ex ſecundis Veſperis Feſti: ſimiliter & Completorium dicitur de Octava, & nihil fit ampliùs de ea.

Caput X.

De Officio aut Commemoratione beatæ Mariæ in Sabbato.

1. In omnibus Sabbatis per annum, præterquàm in Adventu, Quadrageſimâ, Vigiliis cujuſcumque Feſti, tam occurrentibus quàm anticipatis, intrà Octavas quaſcumque, vel niſi fieri debeat de Feria propter Quatuor Tempora, vel propter Officium Dominicæ Sabbato anticipandum, ut notatur propriis locis, vel niſi occurrat Feſtum Semiduplex aut ſuprà, fit Officium Simplex de B. Maria in Sabbato, ut circa finem Breviarii diſponitur poſt Officium Dedicationis. Officium iſtud incipit Feriâ ſextâ à Capitulo Veſperarum. De Feſto Simplici Sabbato occurrente, fit tantùm Commemoratio, ſine Lectione.

2. Quando Feriâ ſextâ occurrit Feſtum Duplex aut infrà, fit in Veſperis Commemoratio de B. Maria tanquam de Feſto Simplici. Si verò Officium Feriæ ſextæ ſit de ipſa B. Maria, nulla alia fit de ea Commemoratio in Veſperis.

3. Quando non fit Officium de B. Maria in Sabbato propter Feſtum vel Officium ſuperioris gradûs occurrens, fit Commemoratio de ea in Veſperis Fe-

riæ vj. & in Laudibus Sabbati. Hæc tamen Commemoratio locum non habet in Solemnibus-minoribus & ſuprà, neque intrà Octavas B. Mariæ & Omnium Sanctorum. Omittitur etiam quotiès in Officio fit aliqua Commemoratio de beata Maria, ut in Adventu & toto Tempore à Circumciſione ad Præſentationem Domini, ac etiam quotiès fiunt Suffragia ſive Commemorationes communes in Sabbato.

Caput XI.

De Commemorationibus.

1. Quotieſcumque duo Feſta ſeu Officia eodem die ſimul occurrunt, quorum neutrum transferri aut anticipari debet, tunc Officium fit de digniori cum Commemoratione de minùs digno in utriſque Veſperis, Officio Nocturno, & Laudibus, habitâ tamen ratione gradûs & dignitatis Officii ſive in quo, ſive de quo fit Commemoratio, ut infrà per ordinem aperietur.

2. Commemoratio alia Solemnis, alia ordinaria.

3. Commemoratio ſolemnis fit cùm Feſtum Annuale, vel Solemne-majus concurrit cum ſubſequenti alio Feſto Annuali, vel Solemni-majore minùs digno. In hoc caſu fit Commemoratio ſolemnis de minùs digno, hoc modo: poſt Orationem Veſperarum, dicto ℣. *Benedicamus.* dicetur integrè Antiphona ad *Magnificat.* de I. Veſperis Feſti ſequentis, vel alia propria, ad cujus tonum decantabitur Pſalmus *Laudate Dominum omnes gentes.* & dicto *Gloria Patri.* & *Sicut erat.* repetetur integrè Antiphona, in cujus fine non fiet jubilus ſeu neuma: tunc præmiſſo *Dominus vobiſcum.* dicetur Oratio conveniens, quâ completâ cum magna concluſione, & dicto iterùm *Dominus vobiſcum.* cantabitur ſolemniter *Benedicamus.* Eodem ritu à privatim recitantibus fiet illa Commemoratio.

4. Commemoratio ordinaria, quandò & quomodò fiat, per partes exponendum eſt.

5. De Dominicis ſive privilegiatis, ſive communibus, in quocumque Feſto occurrentibus aut concurrentibus, fit Commemoratio in Officio Nocturno, Laudibus & utriſque Veſperis.

[Excipitur ab hac regula Commemoratio Sabbati ante Dominicam quæ occurrere poteſt inter Circumciſionem & Epiphaniam, vel ante Domini-

cam I. poſt Epiphaniam, quando Circumciſio Domini, aut Epiphania Sabbato occurrunt; tunc enim omittitur illa Commemoratio Sabbati, quia non bis in una die de eodem aut quaſi eodem fit Officium.]

6. De Feriis Adventûs fit Commemoratio in Laudibus & utriſque Veſperis Feſti cujuſcumque. Idem dicendum de Feriis Quadrageſimæ, de quibus præterea fit Commemoratio in Officio Nocturno per ultimam Lectionem de Homilia in Evangelium Feriæ, quod obſervatur etiam in Feriis IV. Temporum Adventûs.

7. De Feriis Rogationum & IV. Temporum fit Commemoratio in Officio Nocturno & Laudibus.

8. De Vigiliis occurrentibus in Solemnibus-minoribus (non Feſtivatis,) & infrà, fit Commemoratio in Officio Nocturno & Laudibus.

9. De Feria vj. poſt Octavam Aſcenſionis fit Commemoratio in Laudibus & Veſperis Feſti cujuſcumque.

10. De die Octava quacumque fit Commemoratio in utriſque Veſperis & Laudibus Feſti cujuſlibet etiam Annualis; fit etiam hæc Commemoratio in Officio Nocturno, ſi dies illa Octava proprium Evangelium habeat. Excipiuntur Octavæ quæ occurrere poſſunt Tempore Paſchali in Dominicis in quibus fieret de Solemni-minore aut ſuprà, vel in Aſcenſione Domini, tunc enim nulla fit de iis memoria in Officio Nocturno.

11. De die intrà Octavam Annualium vel Solemnium-majorum Domini in quocumque Feſto occurrente, fit Commemoratio in Laudibus & Veſperis.

12. De die intrà Octavam Annualium & Solemnium-majorum non Domini occurrente in Solemni-majore & ſuprà non fit Commemoratio niſi in ſecundis Veſperis, ſi poſtridiè fiat Officium de Octava. In Solemni-minore & infrà, hæc Commemoratio fit in utriſque Veſperis & Laudibus; excipiendum tamen eſt Feſtum Circumciſionis Domini in quo nulla fit Commemoratio.

13. In I. Veſperis Annualium quorumcumque & Solemnium-majorum Domini, præter Commemorationes privilegiatas de quibus dictum eſt ſuprà, nulla fit Commemoratio niſi de Duplici-majore & ſuprà. In ſecundis autem Veſperis fit Commemoratio de ſequenti Duplici-minore.

14. In I. Veſperis Solem-

nium-majorum non Domini, fit Commemoratio de præcedenti Duplici-minore & ſuprà; in II. Veſperis fit etiam Commemoratio de ſequenti Semiduplici ſi de eo poſtridiè fiat Officium.

15. In Solemnibus-minoribus fit Commemoratio de Semiduplici tam in I. quàm in II. Veſperis, ac in Officio Nocturno, & Laudibus. Nihil fit de Simplici.

16. In Duplicibus-majoribus & infrà, ac in Dominicis, fit Commemoratio cujuſcumque Officii gradûs inferioris, vel minùs digni; quod eâ die nec celebrari, nec transferri, nec anticipari debet.

17. Commemorationes fiunt hoc modo: poſt Orationem diei, dictis *Dominus vobiſcum.* & *Benedicamus Domino.* in Veſperis dicitur Antiphona quæ poſita eſt ad *Magnificat.* & in Laudibus, quæ poſita eſt ad *Benedictus.* in Officio de quo fit Commemoratio, ſive in Proprio extet, ſive de Communi ſumatur; poſt Antiphonam dicitur Verſiculus indè ſumendus undè ſumpta eſt Antiphona, ſcilicèt poſt Hymnum Veſperarum, aut Laudum; deindè dicitur Oratio.

18. Si Sanctus de quo fit Commemoratio, ſit ejuſdem conditionis ac ille de quo fit Officium: putà, ſi in Feſto Martyris proprium Officium non habentis, occurrat Commemoratio facienda de alio Martyre; tunc pridiè in Veſperis pro ejuſmodi memoria ſumitur Antiphona quæ in Communi habetur ad *Benedictus.* cum Verſiculo Laudum. Ad Laudes verò ſumitur Antiphona quæ in Communi aſſignatur ad *Magnificat.* ſecundarum Veſperarum, cum Verſiculo ibidem poſito. Ad ſecundas denique Veſperas ſumitur Antiphona ad *Magnificat.* cum Verſiculo primarum Veſperarum.

19. Si de Dominica, Vigiliâ, aut Feriâ fiat Commemoratio, Antiphona, Verſiculus, & Oratio, niſi aliter notetur, ſumuntur è proprio de Tempore, vel Proprio Sanctorum.

20. Commemoratio in Officio Nocturno quandò facienda eſt, fit hoc modo, omiſsâ ultimâ Lectione Officii hujus diei, ponitur Lectio de Evangelio Dominicæ, vel Feriæ majoris, vel Vigiliæ, vel de ſancto.

Illud autem obſervandum eſt, quòd ſi occurrant ſimul Semiduplex & Vigilia in Feſto Duplici & ſuprà, licèt aliundè Vigilia vel Feria major cedat Officio Semiduplici, tamen ultima Lectio in Officio Nocturno

illius Duplicis, erit de Evangelio illius Feriæ majoris, quæ proprium haberet Evangelium; non verò de Semiduplici cujus hoc anno omitteretur Lectio. Ceterùm in Laudibus fiet Commemoratio de Semiduplici ante Commemorationem Feriæ majoris.

21. Quandò contingit plures fieri Commemorationes, ſemper Commemoratio Feſti de quo fieret Officium, præcedit Commemorationem ejus de quo facienda tantùm eſſet memoria.

Caput XII.

De Occurrentia & Tranſlatione Feſtorum.

1. Si duo Feſta eodem die ſimul occurrant, Officium fit de Feſto ſuperioris gradûs, transfertur verò Feſtum gradûs inferioris, ſi ſit transferendum. Quòd ſi ſint ejuſdem gradûs, Officium fiat de digniori, & transferatur minùs dignum, ſi transferri poſſit.

2. Si Feſtum inferioris gradûs, vel in eodem gradu minùs dignum non ſit tranſferendum, de eo fiat Commemoratio, niſi eam omittendi ratio aliqua intervenerit, ut dictum eſt *Cap. XI. de Commemorationibus.*

3. Annualia & Solemnia quæcumque per Diœceſim feſtivata, hoc gaudent privilegio, ut quodcumque Feſtum, etiam Annuale Patroni, in eis occurrens, transferatur in proximiorem diem non impeditam.

4. Semiduplicia & Simplicia nunquam transferuntur, ſed ſi de eis non fiat Officium, fit Commemoratio ſi facienda ſit, ut dictum eſt *Cap. XI. de Commemorationibus.*

5. Cùm transfertur Officium in quo fieri deberet Commemoratio aliqua, Commemoratio non tranſfertur, ſed fit ſuo die, ſi ſolemnitas diei patiatur; ſecùs omittitur eo anno.

6. Si Feſta Annualia aut Solemnia Feſtivata tranſferantur, Feſtivantur eo die in quem transferuntur; cetera Feſta à populo feriata, cùm anticipantur aut transferuntur, non Feſtivantur, ſed de iis ſolùm fit Officium eo die in quem ex anticipatione aut tranſlatione celebranda ſunt; ſi tamen Duplex-majus tranſferatur è die non feriato, v. g. ſi è die intrà Hebdomadas Paſchæ & Pentecoſtes; eo die feriabitur in quem fuerit tranſlatum.

8. In Tranſlatione Feſtorum hoc maximè obſervandum eſt, ut de Feſto tranſlato fiat Officium die viciniori ſubſequente non impeditâ: quia verò dierum impeditorum eſt aliquandò longa ſeries, hac de cauſâ quædam Feſta an-

ticipantur, ut notatur in Breviario in propriis locis.

9. Nomine diei impeditæ quæ Feſtum tranſlatum aut anticipandum non admitteret, intelligitur vel Feſtum Semiduplex & ſuprà, vel Feria aliqua privilegiata, vel dies intrà quaſdam Octavas, aut dies Octava quæcumque.

10. Sunt tamen aliqui caſus in quibus dies impedita cederet Feſto tranſlato, aut anticipato : Sic v. g. Feſto Annuntiationis tranſlato in Feriam ij. poſt Dominicam in Albis depoſitis, cedit quodcumque Feſtum etiam Patroni primarii, de quo fiet die ſequenti quodcumque aliud Feſtum occurrat : Sic etiam Feſto Annuali aut Solemni-majori alicubi feſtivato & tranſlato cedit quodcumque aliud Officium gradûs inferioris non feſtivatum.

11. Si Feſtum S. Marci occurrat intrà Hebdomadam Paſchæ, ejus Officium transfertur in primam diem non impeditam poſt Dominicam in Albis depoſitis ; Proceſſio autem Litaniarum fit Feriâ ſecundâ poſt eamdem Dominicam in Albis, quocumque Feſto in ea occurrente.

12. Si Feſtum S. Joannis Baptiſtæ occurrat in Feſto Corporis Chriſti, transferetur in Feriam vj. ſequentem : Vigilia autem cum jejunio celebrabitur Feriâ iv. præcedenti. Si occurrat Feriâ vj. poſt Octavam dictæ Solemnitatis ; Vigilia cum jejunio anticipabitur ſimiliter in Feriam iv. præcedentem : quod & obſervabitur, quandò Feſtum SS. Apoſtolorum Petri & Pauli eâdem Feriâ vj. occurret, ſcilicèt propter celebritatem diei Octavæ Corporis Chriſti.

13. Anticipanda erunt Officia diei Octavæ Epiphaniæ, Aſcenſionis, & Corporis Chriſti, quæ diverſa ſunt à Feſtorum ipſorum Officio, & propriis dicata Myſteriis, ubicumque Feſtum Patroni primarii vel Titularis, vel Anniveſarii Dedicationis Eccleſiæ, ipſis diebus occurrens ſolet & debet ritu Annuali vel Solemni à Clero celebrari, vel à populo ipſarum Eccleſiarum feriari. Quod fiet etiam in ſimili caſu de Officio ſanctarum Reliquiarum in die Octava omnium Sanctorum & de omni Officio ſimili quod terminat aliquam Octavam : & tunc in Laudibus & ſecundis Veſperis Feſti quod in die Octava celebrabitur, fiet Commemoratio de Feſto cujus celebrata fuit Octava, ſi ſit Feſtum Domini, non autem de Octava cujuſlibet Sancti, niſi aliter in propriis locis notetur.

14. Si ſecunda die No-

vembris occurrerit in Dominica, Officium Commemorationis Omnium Fidelium Defunctorum transferetur in Feriam II. ſequentem. In Dominica autem, poſt Veſperas, dicentur Veſperæ Defunctorum.

15. Si plura Feſta transferantur, ſi ſint ejuſdem gradûs, de iis fiet eo ordine quo occurrunt in Calendario, modò tamen non ſint inæqualis dignitatis; aperietur *Cap.* ſequenti n. 2.

16. Quamvis ordinariè non debeat transferri Feſtum in diem aliquo Feſto Semiduplici impeditam, ſi tamen intrà Hebdomadam non reperiretur aliqua Feria libera, aut Feſtum Simplex, in hoc caſu fiet de Feſto tranſlato primâ die non impeditâ Feſto Duplici-minore & ſuprà. Hoc tamen cavendum erit ne Feſtum Semiduplex ſit majoris dignitatis quàm Feſtum tranſlatum; tunc enim in aliam diem transferetur: v. g. non debet transferri Feſtum Martyris aut Pontificis etiam Duplex in diem impeditam Feſto Apoſtoli etiam Semiduplici.

17. Cùm Feſtum habens Octavam transfertur, non transfertur ejus Octava; ſed ſemper ſuo die terminatur; ita ut, v. g. ſi aliquo anno Feſtum celebraretur eo die, qui, ſi non transferretur, eſſet dies ſexta Octavæ, poſtridiè fieret de die ſeptima; ſequenti verò die, de die Octava: ſi verò celebraretur poſt diem in quam incidit Octava, eo anno nullam haberet Octavam.

Caput XIII.

De Concurrentia Officii.

1. Cum dicitur Officium aliquod cum alio concurrere, intelligitur de præcedenti in II. Veſperis, cum ſequenti in I.

2. In Concurrentia Officii duo conſideranda ſunt, gradus & dignitas. Gradum indicat denuntiatio ſolemnitatis poſita in Calendario aut ſerie Breviarii. Sic Annuale eſt primi gradûs, Solemne - majus ſecundi, & ſic de ceteris. Dignitas autem attendenda eſt ab eo cujus eſt Officium. Sic inter Feſta æqualis gradûs, Officium Feſtorum Domini dignius eſt Officio Feſtorum quorumcumque, quæ non ſunt Domini: Officium de beata Maria, præſtat cuicumque Officio de Sanctis: Officium Angelorum, Officiis S. Joannis Baptiſtæ & S. Joſeph; Officium S. Joannis Baptiſtæ & S. Joſeph, Officio Apoſtolorum; Officium Apoſtolorum Officiis Evangeliſtarum; Officia Evan-

geliſtarum ceteris Officiis Sanctorum: ſed cetera Officia, ſcilicèt Martyrum, Pontificum, &c. ſunt ejuſdem inter ſe dignitatis.

3. Sciendum porrò, Feſta Crucis & ſimilia: Item Annuntiationem, Purificationem, & Viſitationem beatæ Mariæ, ipſam quoque Dedicationem Eccleſiæ, & ejuſdem Anniverſarium inter Feſta Domini numerari.

4. Feſta concurrentia quæ ſunt inter ſe æqualis gradûs & dignitatis dimidiant Veſperas: id eſt, in Veſperis fit de præcedenti uſquè ad Capitulum excluſivè, & de ſequenti à Capitulo uſquè ad finem, cum Commemoratione præcedentis. Hac in regula non comprehenditur caſus concurrentiæ alicujus Feſti Duplicis-minoris cum Dominica quacumque etiam Communi, quia ut ſuprà dictum eſt Dominica nunquam dimidiat Veſperas. Non comprehenditur etiam concurrentia tam in I. quàm in II. Veſperis duorum Feſtorum ejuſdem gradûs & dignitatis; quorum unum eſt dies Octava, alterum non item. Sic v. g. in concurrèntia diei Octavæ Corporis Chriſti & Viſitationis beatæ Mariæ, in II. Veſperis hujus diei Octavæ, ſola fiet ſubſequentis Feſti Commemoratio.

5. In concurſu duorum Feſtorum Annualium aut Solemnium - majorum quæ non ſunt ejuſdem dignitatis, Veſperæ erunt de digniori cum Commemoratione de minùs digno. Si minùs dignum celebretur poſt Feſtum dignius, Commemoratio de minùs digno eſt Solemnis.

6. Feſta Domini Solemnia-majora hoc habent privilegium, ut ipſorum Veſperæ ſive I. ſive II. integræ ſint, quodcumque Feſtum Annuale Patroni præcedat aut ſubſequatur, & de eo ſola fiat Commemoratio ſive in I. ſive in II. Veſperis.

7. Si Feſta non ſint ejuſdem gradûs; vel ſi, cùm ſint ejuſdem gradûs, non ſint ejuſdem dignitatis, Veſperæ erunt integræ de Feſto ſuperiori vel digniori, cum Commemoratione de Feſto inferiori vel minùs digno.

8. Semiduplex occurrens Feriâ iij. poſt Quinquageſimam non dimidiaret Veſperas cum Semiduplici de quo ſola fieret Commemoratio Feriâ iv. Cinerum; ſed de illo Semiduplici ſubſequente ſola fiet Commemoratio; quia non convenit inchoare Officium quod perficere non licebit.

PARS SECUNDA.

De Horis Officii.

OFficium eſt *Nocturnum*, vel *Diurnum*.

1. Officium Nocturnum, quod etiam *Vigiliarum* nomine nuncupatur, inſtitutum eſt ut celebretur noctu ad exemplum Davidis, qui mediâ nocte ſurgebat ad confitendum Domino: nunc quia in pleriſque locis ex conſenſu Eccleſiæ manè perſolvitur, dicitur vulgato nomine *Matutinum*.

2. Officium Diurnum (ſic nuncupatum, quòd per diem celebrari ſoleat, ad exemplum ejuſdem Davidis, qui ſepties in die laudem dicebat Domino,) in ſeptem Horas dividitur, quæ ſunt; *Laudes*, ſic dictæ à Pſalmis laudum qui hâc horâ Deo cantantur, olim *Matutinæ*, quòd manè perſolverentur, appellatæ: *Prima*, quæ orto ſole ante Officium Capituli: *Tertia*, quæ inter ortum ſolis & meridiem: *Sexta*, quæ meridie ante prandium: *Nona*, quæ inter meridiem & occaſum ſolis: *Veſperæ*, quæ occidente ſole, ſive adveſperaſcente die, ante Cœnam: *Completorium* denique, quod completo die ante cubitum Deo perſolvitur; ſicque omne Officium conſummatur.

3. De his octo Horis & de ipſarum partibus ſigillatim agendum.

CAPUT I.

De Officio Nocturno.

1. AD Officium Noctis hæc per ordinem dicuntur, niſi aliter quibuſdam diebus notetur: *Pater. Ave. Credo.* ſecretò; deindè: *Domine labia*, &c. *Deus, in adjutorium*, &c. eo modo qui notatur initio Pſalterii. Dicto *Alleluia.* vel *Laus tibi, Domine*, &c. dicitur Invitatorium conveniens, cum Pſalmo *Venite.* hoc ritu.

In Annualibus & Solemnibus quibuſcumque, Invitatorium bis dicitur ante Pſalmum *Venite.* & poſt quemlibet Pſalmi verſum, integrum repetitur: poſt *Gloria.* verò cum *Sicut erat.* repetitur à medio, quod deſignatur per aſteriſcum *; & poſteà adhuc integrè dicitur.

In Duplicibus & Dominicis, idem ſervatur ritus, niſi quòd poſt II. & IV. Verſum repetitur duntaxat à medio.

In Semiduplicibus & infrà, Invitatorium dicitur ſemel integrum ante Pſalmum *Venite.* poſt primum verſum ſimiliter integrum, ſicut & poſt *Gloria Patri*, &c. poſt alios verſus à medio tantùm repetitur.

Poſteà dicitur Hymnus.

Hymnum ſequuntur Pſalmi & Lectiones, ſed diversâ ratione, pro diverſitate Officii.

2. In Duplicibus & ſuprà, (extra Tempus Paſchale) dicuntur novem Pſalmi (in Annualibus & Solemnibus - majoribus de Dominica, vel proprii; in ceteris de Feria) cum totidem Antiphonis, tribus Verſiculis, novem Lectionibus ac Reſponſoriis, per tres Nocturnos diſtinctis hoc modo.

3. In I. Nocturno dicuntur tres Pſalmi, cum tribus Antiphonis quæ inchoantur tantùm ante Pſalmos, & poſt Pſalmos integræ dicuntur, (quod obſervatur in omni Officio, niſi aliter notetur:) ſi autem Officium abſque cantu recitetur, Pſalmi inchoantur abſque Antiphonarum impoſitione. Antiphonam tertiam ſequitur Verſiculus, poſt quem dicitur ſecretò, *Pater noſter*. uſquè ad, *Et ne nos*, &c. quod clarâ voce pronuntiatur, (quod & in aliis Horis obſervatur in Choro, quandò in ipſis dicitur Oratio Dominica;) ſequitur Abſolutio, deindè tres Lectiones, quarum quamlibet præcedit Benedictio, quam Lector petit, dicens: *Jube domne benedicere*. (apud Moniales Lectrix dicit, *domna*.) Solus vel ſola recitans dicit abſolutè Benedictionem. Abſolutiones autem & Benedictiones reperiuntur ad calcem Pſalterii ante Proprium de Tempore.

4. Lectiones deſumuntur ex ſacra Scriptura, quæ per ordinem in Officio de Tempore occurrunt, niſi aliæ propriæ de Scriptura aſſignentur, quod fit in Annualibus & Solemnibus quibuſcumque.

5. Notandum autem quod initia Librorum ſacræ Scripturæ nunquàm omittuntur; undè ſi in die in qua ponitur initium Libri, contingat fieri Officium habens Scripturam propriam, tunc initium Libri ponitur die ſequenti. Quòd ſi contingat etiam in hac die ſequenti poni initium alterius Libri, ut accidere interdùm poteſt quandò leguntur Prophetæ minores; tunc prima Lectio erit de initio Libri die præcedente poſiti; ſecunda & tertia Lectio, de initio Libri hoc ipſo die occurrentis, niſi ſit Dominica, in cujus Officio Lectiones aſſignatæ in Breviario nunquàm mutantur. Itaque ſi Sabbatis ante & poſt Dominicam XXIV. poſt Pentecoſten celebretur aliquod Feſtum propriam habens Scripturam, initia *Michææ* & *Malachiæ* quæ duobus illis Sabbatis aſſignantur,

legentur die præcedenti, *Michæas* quidem pro tertia Lectione poſt duas priores de initio *Jonæ* : *Malachias* autem loco trium Lectionum de *Zacharia*. Tandèm ſi tribus continuis diebus ſint Initia Librorum, verbi gratiâ, Feriâ iij. iv. & v. Hebdomadæ XXIV. poſt Pentecoſten, duabus autem Feriis, ſcilicet iij. & iv. fiant Officia proprias Lectiones habentia, & Feriâ v. fiat de Semiduplici, tunc Initium Libri occurrens Feriâ iij. legetur Feriâ ij. pro ſecunda Lectione : Initium verò Libri occurrens Feriâ iv. legetur pro prima Lectione in Feria v. & Initium Libri occurrens Feriâ v. legetur in ipſa Feriâ v. pro ſecunda Lectione, (in hoc autem & ſimili caſu, etiam extra Chorum, legetur tantùm prima Lectio ex tribus aſſignatis in qualibet Feriâ,) duæ verò Lectiones Officii Semiduplicis in unam jungentur pro tertia Lectione, modò ſint ejuſdem auctoris & ſub eodem titulo, aliàs legetur tantùm prima, ut dicetur infrà n. 13. Si autem Feriâ v. fiat de Feſto Duplici, tria Initia Librorum, ſcilicet Feriæ iij. iv. & v. legentur pro tribus Lectionibus I. Nocturni ejuſdem Feſti.

Evenire tamen poteſt ut per tres dies continuos non poſſint poni Initia Librorum, tunc ut ſuprà dictum eſt, Initia Librorum, quæ locum habere non poſſunt poſt tres dies impeditos, legentur partìm die præcedenti; ita ut in diebus præcedentibus vel ſubſequentibus tres dies impeditos legantur omiſſa Initia Librorum. Cùm autem omittuntur Lectiones de Scriptura occurrente propter Feſtum habens Scripturam propriam, non reſumuntur, ſed eo anno omittuntur, niſi, ut dictum eſt, ſint Initia Librorum.

In Officio trium Lectionum, ſi una tantùm legenda ſit de Scriptura occurrente, tres Lectiones eo die aſſignatæ in unam coguntur : ſi autem duæ ſint legendæ, quæ prima aſſignatur, legitur ſola ; ſecunda verò & tertia junguntur in unam.

6. Lectiones de Scriptura leguntur cum titulo Libri de quo ſumuntur, & quælibet ſic concluditur : *Tu autem, Domine, miſerere noſtri.* & reſpondetur, *Deo gratias.* niſi aliter in propriis locis notetur.

7. Quamlibet Lectionem ſequitur Reſponſorium ; Reſponſoria autem dicuntur ut in Proprio de Tempore, ſi Officium fiat de

Tempore; ſi verò de Sancto, ut in Proprio vel in Communi Sanctorum, etiamſi Lectiones fuerint de Tempore.

8. In Reſponſoriis tres partes diſtingui ſolent, quarum prima *Initium*, ſecunda *Reclamatio*, tertia *Verſus* dicitur. Reclamatio diſtinguitur ab Initio per Aſteriſcum *, & ſemper poſt verſum integra repetitur. Poſt Verſum & reclamationem additur *Gloria Patri.* ad tertium Reſponſorium, quod obſervatur in duobus aliis Nocturnis, (niſi aliter in propriis locis notetur;) & poſt *Gloria Patri.* iterùm repetitur Reclamatio; vel ſi diviſionem habeat, ejus ultima pars quæ hâc notulâ † ſignatur; & hic Ritus obſervatur in omnibus Duplicibus & Dominicis.

9. Prætereà in Annualibus, *Gloria Patri.* cum Reclamatione ad omnia Reſponſoria dicitur; inſuper ad tertium Reſponſorium, poſt Reclamationem quæ ſequitur *Gloria Patri.* fit *Reſumptio* integra Reſponſorii, id eſt, Repetitio ab initio uſquè ad Verſum excluſivè; & ſic in ſecundo & tertio Nocturno. In Solemnibus-majoribus omiſſâ Reclamatione poſt *Gloria Patri.* in tertio Reſponſorio, fit Reſumptio integra Reſponſorii, & ſic in aliis Nocturnis. In Solemnibus-minoribus Reſponſoria dicuntur ut in Duplicibus, ultimo tertii Nocturni excepto, quod omiſſâ Reclamatione poſt *Gloria Patri.* reſumitur ab initio uſquè ad Verſum.

10. In II. Nocturno dicuntur alii tres Pſalmi, cum totidem Antiphonis, Verſiculus alius, *Pater noſter.* Abſolutio & Benedictiones de Dominica in Officio de Tempore, & in Feſtis Domini; aliàs de B. M. V. aut de Sanctis: tres Lectiones de aliquo Sermone aut Tractatu alicujus Sancti, cum titulo & nomine auctoris, aut de vita illius Sancti de quo fit Officium; & poſt quamlibet Lectionem, unum Reſponſorium eo ritu quo ſuprà, n. 8. & 9.

11. In III. Nocturno alii tres Pſalmi, cum Antiphonis, Verſiculo, *Pater noſter*, *&c.* ut ſuprà; leguntur tres Lectiones de Homilia in Evangelium de Tempore, vel de Feſto, ſecundùm qualitatem Officii; & primæ Lectioni de Homilia ſemper præponitur principium Evangelii de quo eſt Homilia, cui etiam præponitur titulus, & nomen auctoris. Si loco ultimæ Lectionis Officii

poni debeat Lectio de aliquo Sancto, vel de Evangelio Dominicæ aut Feriæ majoris, cum occurrunt, obſervetur quod dictum eſt ſuprà, in prima Parte. Cap. XI. *de Commemorat.* n. 20. Poſt ſingulas Lectiones additur unum Reſponſorium, eo ritu quo ſuprà n. 8. & 9. & poſt ultimum Reſponſorium dicitur *Te Deum.* niſi aliter notetur: poſt *Te Deum.* vel quandò non dicitur, poſt ultimum Reſponſorium (quod in eo caſu reſumitur poſt *Gloria Patri.* ab initio uſquè ad ℣.) dicitur Verſus Sacerdotalis, (ſi ſit dicendus:) quo dicto, inchoantur Laudes, ut infrà; vel terminatur Officium Nocturnum, ut dicetur infrà, n. 16.

12. In Feſtis Semiduplicibus, & Simplicibus, poſt Invitatorium & Hymnum (extra Tempus Paſchale) dicuntur novem Pſalmi ſub tribus Antiphonis, cum Verſiculo ex Proprio, vel ex Nocturno de communi ſecundùm Feriam, ſcilicet Feriâ ij. & v. ex I. Nocturno, Feriâ iij. & vj. ex II. Nocturno, Feriâ iv. & Sabbato ex III. Nocturno; tres videlicet Pſalmi ſub una Antiphona; poſt Verſiculum *Pater noſter.* deinde Abſolutio, & tres Lectiones ſub tribus benedictionibus de Feria ſi ſit dies intrà Octavam Domini, aliàs de beata Maria aut de Sanctis.

13. Si Officium ſit Semiduplex, Lectio j. erit de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis; tùm ij. & iij. de Feſto, ſi verò legenda ſint duo Initia Librorum Scripturæ, tunc hâc vice duæ Lectiones de Sancto coguntur in unam pro tertia Lectione, ita ut in prima & ſecunda Lectione poni poſſint duo illa initia Librorum. Hæc tamen regula locum non habet quandò Lectiones de Sancto non ſunt ſub eodem titulo, tunc enim legitur tantùm prima, & eo anno omittitur ſecunda. Similiter ſi legendum ſit pro tertia Lectione Evangelium cum Homilia propter aliquam Feriam majorem occurrentem, tunc duæ Lectiones de Sancto in unam cogentur ſi ſint ſub eodem titulo. In Simplicibus verò j. & ij. Lectio de Scriptura occurrente; prima videlicèt ſola, ſecunda, ex duabus aliis in unam junctis, tertia de Feſto. Poſt unamquamque Lectionem dicitur unum Reſponſorium ex proprio, vel ex Nocturno de Communi undè deſumptæ ſunt Antiphonæ, ad ultimum Reſponſorium additur *Gloria Pa-*

tri. & fit reclamatio. Poſteà dicitur *Te Deum.* deindè Verſus Sacerdotalis.

14. In Officio Feriæ (extra Tempus Paſchale) Invitatorium & Hymnus, ſi non ſint in Proprio de Tempore, de Pſalterio ſumuntur; deindè novem Pſalmi de Pſalterio ſub tribus Antiphonis, cum Verſiculo, ut in Proprio de Tempore, aut in Pſalterio. Poſt Verſiculum, *Pater noſter.* Abſolutio, & tres Lectiones ſub tribus Benedictionibus prout ordinantur poſt Pſalterium. Lectiones erunt de Scriptura occurrente, in Proprio de Tempore, niſi pro ultima Lectione legatur Evangelium cum ſua Homilia, vel Commemoratio facienda ſit de Sancto per Lectionem de Vita illius; tunc enim tres Lectiones de Scriptura in duas rediguntur. Poſt ſingulas Lectiones dicitur Reſponſorium ut notatur in Proprio de Tempore, deindè Verſus Sacerdotalis.

15. In Vigiliis ſive Solemnibus, ſive Simplicibus Officium fit ut notatur in propriis locis.

16. Verſum Sacerdotalem communiter ſequuntur Laudes, ut infrà. Si verò non dicantur continuò, dicitur Oratio de Laudibus eodem ritu quo ad ceteras horas. In Feriis majoribus (extra Tempus Paſchale) ante Orationem, dicuntur flexis genibus preces poſitæ ad Tertiam.

17. Tempore Paſchali, id eſt à Dominica Reſurrectionis ad Sabbatum poſt Pentecoſten incluſivè, tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, unicum Nocturnum dicitur, conſtans tribus Pſalmis, qui ſunt proprii, vel de tertio Nocturno Dominicæ in Annualibus & Solemnibus majoribus; in aliis de Feriâ prout notantur in Proprio de Tempore, ſub tribus Antiphonis in Duplicibus & ſuprà, ſub unica vero in Semiduplicibus & infrà quæ in Officio de Sanctis (ſi propria non adſit) eſt ultima è tribus in Communi SS. poſitis. Sequitur Verſiculus, deindè Abſolutio & Benedictiones de Tempore Paſchali præterquàm in Officiis B. Mariæ.

18. In Annualibus & Solemnibus quibuſcumque, prima Lectio erit de Scriptura; ſecunda de Hiſtoria Sancti, vel de aliquo Sermone in ejus laudem; tertia, de Evangelio illius Officii, cum ejus Homilia. In aliis verò Feſtis Lectiones ordinabuntur ſicut alio tempore ordinantur, quandò tres tantùm leguntur Lectiones.

19. Si Tempore Paſchali, in Feſto non habente Evangelium cum Homilia ad Officium Nocturnum, facienda ſit Commemoratio de Officio occurrente, quod habeat Evangelium cum Homilia, prima Lectio erit de Scriptura, tribus in unam junctis; ſecunda, de Feſto, duabus pariter in unam coactis; tertia, de Evangelio & Homilia Officii occurrentis, de quo facienda eſt Commemoratio. Quòd ſi Feſtum habeat Evangelium cum Homilia, legetur pro ſecunda Lectione, omiſſâ Lectione de Hiſtoria vel de Sermone, & tertia Lectio erit de Homilia Officii cujus facienda eſt Commemoratio. Si propter aliquam Octavam occurrentem in una ex Dominicis Temporis Paſchalis tres haberentur Homiliæ, omittetur illa quæ eſt de Octava cujus tamen fiet Commemoratio in Laudibus ante Commemorationem de Dominica.

CAPUT II.
De Laudibus.

1. AD Laudes (dictis *Pater.* & *Ave.* ſi ſeparentur ab Officio Nocturno) dicitur abſolutè, *Deus, in adjutorium.* ut ſuprà, deindè Pſalmi & Canticum cum Antiphonis Officio convenientibus, ut habetur in Pſalterio pro unoquoque Hebdomadæ die, vel ut notatur in Proprio de Tempore, vel de Sanctis.

2. In Annualibus & Solemnibus-majoribus, Pſalmi dicuntur de Dominica cum Cantico proprio ſi habeatur. In Solemnibus-minoribus & infrà (niſi aliter notetur) Pſalmi ſunt de Feria cum Cantico aſſignato pro Feſtis, niſi proprium habeant.

3. In Semiduplicibus & ſuprà, dicuntur quinque Antiphonæ; quæ ſi non adſint propriæ, ſumuntur de Communi. At in Feſtis Simplicibus, Pſalmi dicuntur ſub quarta Antiphona de Laudibus illius Communis de quo fit Officium: intrà Octavas, ſub quarta Antiphona de Laudibus Feſti, niſi propria aſſignetur.

4. Poſt Pſalmos (niſi aliter notetur) dicitur Capitulum, Hymnus, Verſiculus, Canticum *Benedictus.* cum Antiphona quæ in Solemnibus-minoribus & ſuprà dicitur integra ante & poſt Canticum, deindè Oratio; omnia pro qualitate Officii.

5. In Feriis quæ non habent Orationem propriam, dicitur Oratio præcedentis Dominicæ.

6. Ante Orationem dicitur *Dominus vobiſcum.* non tamen ab eo qui ſolus recitat, nec ab eo qui non

eſt ſaltèm in Ordine Diaconatûs, nec à Diacono, præſente Sacerdote, niſi de illius licentia; ſed ab iis ejus loco dicitur, *Domine, exaudi*, &c. deindè, *Oremus*. In fine Orationis, poſtquàm reſponſum fuerit, *Amen*. repetitur *Dominus vobiſcum*. vel *Domine, exaudi*. poſteà *Benedicamus*. & reſpondetur *Deo gratias*. quod ſemper ſervatur in fine primæ Orationis, ſive unica, ſive plures dicantur.

7. Si plures Orationes dicendæ ſint (ratione Commemorationum) ante quamlibet Orationem dicitur Antiphona & Verſiculus ut in proprio vel in Communi & ſumitur Antiphona quæ poſita eſt ad *Benedictus*. cum Verſiculo qui ſequitur Hymnum Laudum, deindè *Oremus*. & poſt ultimam Orationem concluſam ut dicetur infrà n. 9. iterum repetitur *Dominus vobiſcum*. vel, *Domine, exaudi*. & *Benedicamus*. Poſt *Deo gratias*. ſtatim ſecretò dicitur Verſus *Fidelium animæ*. & *Pater noſter*. ſi aliud Officium non ſequatur.

8. Preces Feriales quæ reperiuntur ad calcem Pſalterii dicuntur in Feriis Adventûs & Quadrageſimæ & quoties notantur in Breviario. Dicuntur autem poſt Antiphonam ad *Benedictus*. ante *Dominus vobiſcum*. & quidem flexis genibus, omnibus converſis ad Altare excepto Celebrante qui ſolus genua flectit converſus ad Chorum, & incipit *Kyrie*. & in eodem ritu cetera proſequitur uſquè ad *Dominus vobiſcum*, ad hunc Verſum ſurgit; & elevat vocem, ac pronuntiat Orationem, ceteris uſquè ad finem Orationis Officii remanentibus genuflexis, & ad Altare converſis.

9. Quando Oratio dirigitur ad Patrem, ſic concluditur; *Per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritûs ſancti Deus, per omnia ſecula ſeculorum*. ℞. *Amen*. Si ad Filium, per *Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritûs ſancti Deus, per omnia ſecula*, &c. Si in principio vel ſerie Orationis fiat mentio Filii, dicitur: *Per eumdem Dominum noſtrum*, &c. Si in fine Orationis, dicitur: *Qui tecum vivit & regnat in unitate*, &c. Si fiat mentio Spiritûs ſancti, dicitur: *In unitate ejuſdem Spiritûs ſancti Deus*, &c.

10. Quando plures Orationes dicuntur, prima tantùm & ultima dicuntur cum magna Concluſione, ut ſuprà. Intermediæ au-

tem ſic concluduntur : *Per Chriſtum Dominum noſtrum.* ℟. *Amen.* vel : *Per eumdem Chriſtum*, &c. vel *Qui vivis & regnas Deus.* ℟. *Amen.* vel : *Qui tecum vivit & regnat Deus.* ℟. *Amen.*

11. Notandum autem quòd unicuique Orationi præmittitur *Oremus.* & levis pauſa, præterquàm in Officio Defunctorum & in Litaniis cùm plures Orationes dicuntur conjunctìm ſub uno *Oremus.*

12. In Orationibus & Verſiculis in quibus notatur *N.* pronuntiatur nomen Sancti de quo fit Officium vel Commemoratio, vel nomen Baptiſmale ejus de quo fit mentio.

CAPUT III.
De Prima.

1. AD Primam, dictis ſecretò *Pater.* & *Ave.* (ſi ſeparetur ab Officio præcedenti) dicitur, *Deus, in adjutorium.* & Hymnus *Jam lucis.* cum Doxologia convenienti.

2. Quotiès ad Officium Nocturnum dicti ſunt Pſalmi proprii, vel de Dominica, dicuntur etiam ad Primam tres Pſalmi de Dominica, aliàs dicuntur Pſalmi Feriales, ſub Antiphona prima de Laudibus, niſi ſit propria.

3. In Dominicis, quandò fit Officium de Dominica, dicitur poſt Pſalmos (niſi aliter notetur) Symbolum *Quicumque.* Omittitur enim in Dominicis occurrentibus intrà Octavas Annualium & Solemnium-majorum Domini, quandò fit de Dominica intrà eaſdem Octavas; ac etiam quotiès fit de Feſto Duplici-majore & ſuprà, vel de die Octava in Dominica quacumque. Excipitur tamen Dominica in Albis & Feſtum SS. Trinitatis in quibus ſemper dicitur.

4. Poſt Capitulum quod indè ſumitur undè Pſalmi deſumpti ſunt, (niſi aliter notetur) dicitur Reſponſorium breve, *Chriſte, Fili.* (cujus Verſus variatur pro diverſitate Temporis ac Feſtorum) tùm Verſiculus *Exurge*, deindè Preces, ſi dicendæ ſint, & cetera prout notantur in Pſalterio.

5. Poſt Orationem Primæ, dicto *Benedicamus.* vel ſi dicatur in Choro Officium parvum B. Mariæ, eo abſoluto, ſequitur Officium Capitulare, quod fit eo modo quo notatur in Pſalterio.

CAPUT IV.
De Horis Tertia, Sexta & Nona.

1. AD Tertiam, Sextam & Nonam, dictis ſecretò *Pater.* & *Ave.* ſi ſeparentur ab Officio præcedenti, dicitur *Deus, in ad-*

jutorium. & Hymnus cum Doxologia convenienti: deindè dicuntur tres Pſalmi vel de Dominica vel de Feria ut dictum eſt ſuprà C. 3. n. 2. ſub Antiphona quæ ad Tertiam eſt ſecunda de Laudibus, ad Sextam tertia, ad Nonam quinta, niſi pro ſingulis horis ſit propria. Sequitur Capitulum cum Reſponſorio brevi & Verſiculo pro qualitate Officii.

2. In Solemnibus & ſuprà (præterquàm à Septuageſima ad Paſcha,) in Duplicibus-majoribus Domini, intrà Octavas Annualium quorumcumque & Solemnium-majorum Domini, & toto Tempore Paſchali, in fine Reſponſoriorum brevium Tertiæ, Sextæ & Nonæ, ante Verſum dicuntur duo *Alleluia.* quæ etiam poſt dictum Verſum pro Reclamatione repetuntur. Ad Verſiculum qui poſt *Gloria Patri.* & repetitionem integram cujuſcumque Reſponſorii brevis ſubjicitur, nunquàm dicitur *Alleluia.* nec ad reſponſionem ejus.

3. Poſt Reſponſorium breve & Verſiculum (niſi dicendæ ſint preces) dicitur *Dominus vobiſcum.* vel *Domine, exaudi.* & Oratio de Laudibus (niſi aliter notetur.) Poſt Orationem repetitur *Dominus vobiſcum.* vel *Domine exaudi.* & dicto *Benedicamus Domino.* ſubjungitur ſecretò *Fidelium animæ.* deindè *Pater.* niſi alia ſequatur Hora.

CAPUT V.
De Veſperis.

1. AD Veſperas; dictis ſecretò *Pater.* & *Ave.* (ſi ſeparentur ab Officio præcedenti) dicitur *Deus, in adjutorium.* deindè quinque Pſalmi (de Feria in primis Veſperis Feſtorum quorumcumque, ac etiam in ſecundis Veſperis Solemnium-minorum & infrà, niſi aliter notetur: de Dominica verò vel proprii, quotiès ad Horas dicti ſunt Pſalmi de Dominica) cum quinque Antiphonis, in utriſque Veſperis Duplicium-minorum & ſuprà, nec non in ſecundis Veſperis Feſtorum Semiduplicium in quorum primis Veſperis Pſalmi dicuntur ſub unica Antiphona vel propria vel prima de communi; quod etiam ſervatur in Veſperis dierum intrà Octavas, niſi aliter notetur.

2. Sequitur Reſponſorium in Duplicibus-majoribus & ſuprà, quod in Annualibus dictâ Reclamatione poſt *Gloria Patri.* reſumitur à principio uſquè ad Verſum. In Solemnibus, omiſsâ iſtâ Reclamatione reſumitur tantùm poſt *Gloria Patri.* In Duplicibus-majoribus fit ſola

ſola Reclamatio poſt *Gloria Patri.*

3. In ſecundis Veſperis Solemnium-minorum & ſuprà loco Reſponſorii dicitur duplex *Alleluia.* cum Verſu in cujus fine repetitur ſemel *Alleluia.* præterquàm à Septuageſima uſquè ad Paſcha.

4. Poſt Reſponſorium aut Verſum Alleluiaticum, vel ſi neutrum dicatur, poſt Capitulum, ſequitur Hymnus, Verſiculus, deindè Canticum *Magnificat.* cum ſua Antiphona quæ in Solemnibus-minoribus & ſuprà dicitur integra antè & poſt Canticum. Sequuntur preces ſi dicendæ ſint, poſteà Oratio eodem ritu quo ad alias Horas.

5. Dicto, *Benedicamus.* fiunt Commemorationes ſi faciendæ ſint, ut notatur in decurſu Breviarii, deindè in Feriis à Septuageſima ad Dominicam Paſſionis & à Feſto SS. Trinitatis uſquè ad Adventum fiunt Suffragia ut reperiuntur ad calcem Pſalterii in Ordinario Horarum.

6. Excipiuntur ab hoc ritu Veſperæ quorumdam Officiorum quæ dicuntur ut in ſingulis locis notantur.

CAPUT VI.

De Completorio.

1. AD Completorium Lector incipit Abſolutè *Jube, Domne.* & acceptâ Benedictione legit Lectionem brevem de novo Teſtamento in cujus fine dicit *Tu autem.*

2. Dicto ℣. *Converte nos, &c.* fit Confeſſio ut notatur in Pſalterio, deindè dicitur *Deus, in adjutorium meum,* &c.

3. Si ad Veſperas dicti ſint Pſalmi proprii vel de Dominica, dicuntur etiam ad Completorium de Dominica, (niſi aliter proprio loco notetur,) aliàs dicuntur Pſalmi Feriales, cum Antiphona de Pſalterio, vel de Proprio aut de Communi. Hymnus, (niſi proprius adſit, ut contingit in quibuſdam Feſtis & Octavis,) Capitulum, & cetera omnia prout notantur in Pſalterio, vel Proprio de Tempore, exceptâ Antiphonâ ad *Nunc dimittis.* quæ indè deſumitur undè deſumpta eſt Antiphona ſuper Pſalmos.

4. Quandò dicendæ ſint preces ante Orationem, notatur in propriis locis.

5. Dicto *Fidelium animæ,* dicitur una ex Antiphonis beatæ Mariæ, flexis genibus, exceptis Dominicis & Feſtis Domini à primis Veſperis uſquè ad Completorium diei Feſti, excepto etiam toto Tempore Paſchali.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò : *Pater. Ave. Credo.* Poſtremò fit Suffragium pro defunc-

tis, ſi non factum fuerit ad Primam, & tunc omittitur *Fidelium animæ*, *&c.*

6. Excipitur ab hac regula Completorium à Feria IV. Majoris Hebdomadæ uſque ad Sabbatum in Albis incluſivè, quibus diebus fit ut notatur proprio loco.

CAPUT VII.

De Canticis ad Laudes.

1. IN Annualibus & Solemnibus-majoribus Domini, nec non in Anniverſario Dedicationis, Canticum in Laudibus aſſignatum dicitur per Octavam, etiam in Feſtis occurrentibus, niſi proprium habeant.

2. Canticum diei Aſcenſionis dicitur Feriâ vj. poſt eamdem Octavam, quocumque Feſto in ea occurrente, niſi proprium habeat.

3. Canticum Feſti Omnium Sanctorum dicitur per Octavam in Feſtis occurrentibus, niſi proprium habeant.

4. In aliis quibuſcumque Annualibus & Solemnibus-majoribus, Canticum eorumdem Feſtorum dicitur per Octavam, quandò fit de ea tantùm, niſi alicubi aliter notetur.

CAPUT VIII.

De Doxologiis ad Horas.

1. DOxologiæ aſſignatæ ad Horas in Proprio de Tempore ab Adventu uſquè ad Pentecoſten dicuntur ſingulis diebus ad Horas in Feſtis Sanctorum, præterquàm in Solemnibus & ſuprà, eorumque Octavis, in quibus dicitur Doxologia de Feſto cujus fit Octava. Excipiuntur tamen intrà Octavas, Dominicæ Adventus, nec non Septuageſimæ, Sexageſimæ & Quinquageſimæ, in quorum Officio ſemper dicitur Doxologia de Tempore.

2. A Feriâ ij. poſt Feſtum SS. Trinitatis uſquè ad Adventum, Doxologiæ aſſignatæ ad Horas in Proprio & Communi Sanctorum ſemper dicuntur in eorum Officio ad Horas & Completorium, præterquàm intrà Octavas.

3. Intra Octavam Feſti Corporis Chriſti dicitur ad Horas Doxologia de eodem Feſto, quocumque alio Feſto occurrente, etiamſi habeat propriam Doxologiam. Idem dicendum de Feſtis occurrentibus intrà Octavam Natalis Domini.

4. Intra quaſcumque alias Octavas occurrentes à Feria ij. poſt Dominicam SS. Trinitatis uſquè ad Adventum dicitur ad Horas & Completorium Doxologia de Feſto cujus fit Octava, etiam in Feſtis occurrentibus, exceptis Solemnibus quibuſcumque ac Duplicibus-majoribus Domini & B. Mariæ.

Caput IX.

De Hymnis Completorii.

1. AB Adventu uſquè ad Sabbatum excluſivè intrà Octavam Pentecoſtes, dicitur ſingulis diebus Hymnus de Tempore, etiam in Feſtis occurrentibus, niſi proprium habeant.

2. A Sabbato ante Dominicam SS. Trinitatis uſquè ad Adventum, dicitur Hymnus de Pſalterio *Grates.* cum Doxologia unicuique Officio conveniente.

3. Sunt aliqua Feſta quæ peculiarem habent Hymnum: in his, omiſſo Hymno de Pſalterio, dicitur Hymnus de Feſto.

4. Intrà Octavas quæ peculiarem habent Hymnum, dicitur per Octavam Hymnus de Feſto, cujus fit Octava, niſi Feſta intrà Octavas occurrentia proprium habeant Hymnum, vel niſi alicubi aliter notetur.

APPENDIX AD RUBRICAS.

Caput I.

De Officio parvo beatæ Mariæ.

QUotiès Officium parvum B. Mariæ dicitur in choro, ſingulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo: Officium Nocturnum, Laudes & Veſperæ dicuntur ante Suffragium de Sanctis. Prima, poſt Primam diei, ante Officium Capituli: Tertia poſt *Benedicamus.* Tertiæ; & ſic de ceteris Horis.

Caput II.

De Pſalmis Pœnitentialibus, & aliis uſquè ad finem Breviarii.

1. PSalmi Pœnitentiales dicuntur in Choro flexis genibus Feriâ quartâ Cinerum, ac Feriâ quintâ in Cœna Domini eo ritu qui notatur in Miſſali.

2. Litaniæ Sanctorum prout habentur poſt Pſalmos Pœnitentiales cum ℣℣. & Orationibus, dicuntur ab omnibus qui ad Officium divinum tenentur & qui non interſunt Proceſſioni, die xxv. Aprilis & Triduo Rogationum. Dicuntur autem flexis genibus ante vel poſt Horas minores. Iiſdem diebus ad Proceſſionem cantantur ut notatur in Proceſſionali.

3. De Officio Defunctorum, & Commendationibus. De Benedictione menſæ, ac de Itinerario, habentur ſuis locis propriæ Rubricæ, circa finem Breviarii.

Caput III.

De obſervandis à privatim recitantibus uno, ſive pluribus.

1. SOlus recitans in ℟℟. brevibus ſemel tantùm dicit primam partem Reſponſorii.

2. Non dicit *Jube, Domne, benedicere.* ante Lectiones vel Canonem, ſed ſolummodò pronuntiat Benedictionem.

3. Loco *Dominus vobiſcum.* dicit *Domine, exaudi orationem meam.*

4. In Confeſſione, omittit hæc verba *Tibi*, *Pater.* & *Te*, *Pater.* & ad *Miſereatur*, loco *Veſtrî* & *veſtris*, dicit *Noſtrî* & *noſtris.* Si plures ſint, & unus ex illis ſit Sacerdos, Confeſſio fit ut in Choro. Si duo tantùm recitant; vel ſi nullus ſit Sacerdos, ſinguli ſimul faciunt Confeſſionem omittendo verba ſupra dicta.

5. In fine Completorii, dicitur ab uno vel duobus recitantibus, *Gratia Domini. . . cum omnibus nobis.*

TABULA

Continens Officiorum gradus & diverſitatem.

ANNUALE.
SOLEMNE-MAJUS.
SOLEMNE-MINUS.
DUPLEX-MAJUS.
DUPLEX-MINUS.
SEMIDUPLEX.
SIMPLEX.
Vigilia.
Feria.

ANNUALIA.

Natale Domini.
Paſcha.
Pentecoſtes.
Feſtum principale Patroni primarii, & Titularis Eccleſiæ.
Ipſa dies Conſecrationis, ſeu Dedicationis Eccleſiæ.
Demùm Feſta quibus in Calendario vel in Breviario apponitur hæc vox, *ANNUALE.*

Annualia Domini nulli cedunt Feſto.

SOLEMNIA-MAJORA.

Epiphania Domini.
Aſcenſio Domini.
Dies Anniverſarius Dedicationis Eccleſiæ.
Et omnia Feſta quibus in Calendario apponitur hæc vox, *SOLEMNE-MAJUS.*

Solemnia-majora Domini nulli cedunt Feſto. Si tamen eodem die occurrerent, v. g. Inventio S. Crucis ritûs etiam Annualis, & Aſcenſio Domini; Inventio S. Crucis transferretur in diem ſequentem, quocumque Feſto in ea occurrente.

Dies Anniverſarius Dedicationis Eccleſiæ cedit Patrono principali.

SOLEMNIA-MINORA.

Feria II. intra Octavas Paſchæ & Pentecoſtes, & omnia Feſta quibus in Calendario apponitur hæc vox, *SOLEMNE-MINUS.*

DUPLICIA-MAJORA.

Dominica I. Adventûs.
Dominica I. Quadrageſimæ.
Dominica Paſſionis.
Dominica Palmarum.
Dominica in Albis.
Feria III. intra Octavas Paſchæ & Pentecoſtes.

Dies Octavæ quorumcumque Annualium, & Solemnium majorum Domini. Et omnia Feſta quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Duplex-majus.*

DUPLICIA-MINORA.

Dominicæ per annum ſuperius non memoratæ.
Feria IV. intra Octavas Paſchæ & Pentecoſtes.
Dies Octavæ Solemnium-majorum non Domini, niſi aliter notetur.
Et Feſta quibus apponitur in Calendario hæc vox, *Duplex-minus.*

SEMIDUPLICIA.

Dies intrà Octavas Paſchæ & Pentecoſtes, exceptis Feriis II. III. & IV. intrà eaſdem Octavas.

¶ *Dies intrà Octavas Paſchæ & Pentecoſtes nulli cedunt Feſto. Dies verò intra alias Octavas tam Annualium quàm Solemnium-majorum Domini non admittunt niſi Duplicia & ſuprà. Intra Octavas Solemnium quæ non ſunt Domini fit Officium de Semiduplici.*]

Et omnia Feſta quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Semiduplex.*

SIMPLICIA.

Officium de B. Maria in Sabbato.
Vigiliæ minores quæ anticipari poſſunt.
Et Feſta quibus in Calendario apponitur hæc vox, *Simplex.*

DOMINICÆ

PRIVILEGIATÆ

I. Claſſis,

Quæ excludunt quæcumque Feſta etiam Annualia.

Dominica I. Adventûs.
Prima Quadrageſimæ.
Paſſionis.
Palmarum.
Paſchæ.
In Albis.
Pentecoſtes.
Prima poſt Pentecoſten, in qua fit Officium SS. Trinitatis.

DOMINICÆ

PRIVILEGIATÆ

II. Claſſis,

Quæ admittunt Annualia & Solemnia-majora.

II. III. IV. } Adventûs.

II. III. IV. } Quadrageſimæ.

DOMINICÆ PRIVILEGIATÆ III. Claſſis,

Quæ admittunt Solemnia-majora & ſuprà, & in concurrentia Duplicia-majora.

Dominicæ { Septuageſimæ. Sexageſimæ. Quinquageſimæ.

DOMINICÆ IV. Claſſis,

In quibus ſit de Duplicibus-majoribus & ſupra, nec non de Die Octava ritûs Duplicis-minoris.

Reliquæ Dominicæ per annum.

FERIÆ MAJORES PRIVILEGIATÆ,

Quæ excludunt quæcumque Feſta, etiam Annualia.

Vigilia Natalis Domini.

Feria IV. Cinerum.

Feriæ Majoris Hebdomadæ.

Vigilia Pentecoſtes.

FERIÆ MAJORES,

Quæ ſolùm admittunt Solemnia-minora aut ſuprà.

Vigiliæ Solemnium-majorum Domini à primævis Eccleſiæ ſeculis inſtitutæ: ut ſunt Vigiliæ Epiphaniæ & Aſcenſionis Domini.

Ceteræ Vigiliæ univerſim in Eccleſia receptæ, ſi Feſtum ſubſequens celebretur ritu Annuali: ut ſunt, in tota Diœceſi, Vigiliæ Aſſumptionis B. M. V. & Feſti Omnium Sanctorum; (&, in Eccleſiis ſub nomine S. Joannis-Bapt. aut SS. Petri & Pauli Deo dicatis, Vigiliæ eorumdem.)

FERIÆ MAJORES,

Quæ nullum admittunt Feſtum niſi feſtivetur à populo.

Feriæ omnes Quadrageſimæ.

FERIÆ MAJORES,

Quæ cedunt Officio Semiduplici,

Feriæ Adventûs.

Feriæ Rogationum.

Feria VI. poſt Octavam Aſcenſionis.

Feriæ Quatuor Temporum.

Vigiliæ non privilegiatæ, etiam anticipatæ.

FERIÆ MAJORES,

Quæ ſolùm admittunt Duplicia-minora aut ſuprà.

Feriiæ Quatuor Temporum.

FERIÆ MINORES,

Quæ omni cedunt Officio, ſunt aliæ omnes Feriæ per annum.

Ex Concilio Mediolanenſi quinto.

Anno 1579. *Part.* 3. *Tit.* 6.

CLerus, cum pſallendum eſt, primùm Pſalmi argumentum mente animoque concipiat: obſervet prætereà quis in Pſalmo loquatur; an Deus, an Eccleſia; an pœnitens, an aſpirans ad perfectionem. Attendat item ad quem præcipuè ſalutarem

affectum Pſalmus referatur. Cùm ita ſe religiosè paravit, magnâ animi attentione ſe ad verba ſententiaſque Pſalmi accommodet, ita ut laudet, gemat, extimeſcat, ſicut Pſalmorum voces indicant.

Ante Orationem præpara animam tuam, & noli eſſe quaſi homo qui tentat Deum. *Eccli.* 18. 23.

Ante recitationem Divini Officii.

Oratio ad devotionem.

APeri, Domine, os meum, ad benedicendum nomen ſanctum tuum: munda quoque cor meum, ab omnibus vanis, perverſis & alienis cogitationibus; intellectum illumina, affectum inflamma, ut attentè, reverenter & devotè, hoc Officium recitare valeam, & exaudiri merear ante conſpectum divinæ majeſtatis tuæ; Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Domine, in unione divinæ illius intentionis quâ ipſe in terris laudes Deo perſolviſti, has tibi Horas perſolvo.

Alia Oratio,
Quæ dici poteſt ante Horas minores.

Luc. 11. *Zach.* 12. *Rom.* 8.

DOmine, doce nos orare, & effunde ſuper nos Spíritum grátiæ & precum; qui ádjuvet infirmitátem noſtram: nam quid orémus ſicut oportet, neſcímus; ipſe autem Spíritus tuus póſtulet pro nobis gemítibus inenarrabílibus; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.
PARS VERNA.

DOMINICA,
AD OFFICIUM NOCTURNUM.
Ante Officium Nocturnum dicitur ſecretò:

PAter noſter, qui es in cœlis; ſanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua ſicut in cœlo & in terra: panem noſtrum quotidiánum da nobis hódie: & dimitte nobis débita noſtra, ſicut & nos dimíttimus debitóribus noſtris: & ne nos indúcas in tentatiónem; ſed líbera nos à malo. Amen.

AVe, María grátiâ plena; Dóminus tecum: benedicta tù in muliéribus, & benedictus fructus ventris tui Jeſus.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis noſtræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipotentem, creatórem cœli & terræ: Et in Jeſum Chriſtum Fílium ejus únicum, Dóminum noſtrum: qui conceptus eſt de Spíritu ſancto, natus ex María Vírgine: paſſus ſub Pontio Piláto, crucifixus, mórtuus, & ſepultus: deſcendit ad ínferos: tértiâ die reſurrexit à mórtuis: aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis: inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum ſanctum, ſanctam Eccléſiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remiſſiónem peccatórum, carnis reſurrectiónem, vitam æternam. Amen.

Deindè altâ voce dicitur, pollice ſignando ſibi os ſigno crucis.

DOmine, † lábia mea apéries; ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam. *Pſ.* 50.

Deindè ſignando ſe à fronte ad pectus, & à ſiniſtro humero ad dextrum,

℣. Deus, † in adjutórium meum intende: ℟.

Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

(*Ante Paſcha*, Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.)

Poſt Paſcha, Allelúia.

Temporibus Quadrageſimæ, Paſſionis & Paſchæ, in Dominicis & Feriis, Officium fit ut habetur in Proprio de Tempore, exceptis quæ ſequuntur.

Invitatorium, ut in Proprio.

PSALMUS 94.

Chiſtus Rex: ipſi parendum.

VEníte, exultémus Dómino, jubilémus Deo ſalutári noſtro: præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & rex magnus ſuper omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem ſuam; quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe cónſpicit.

Quóniam ipsíus eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino qui fecit nos, quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter; nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veſtra, ſicut in exacerbatióne, ſecúndùm diem tentatiónis in deſerto, ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt & vidérunt ópera mea.

Quadraginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde; ipſi verò non cognovérunt vias meas: quibus jurávi in ira mea, ſi introſbunt in réquiem meam.

Glória Patri, & Fílio, & Spíritui ſancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

Hymnus, ut in Proprio.

IN I. NOCTURNO.

Antiphonæ ſequentes dicuntur in Quadrageſimâ tantùm.

Ant. 3. a. Beátus vir.

*Aſteriſcus hic * notat mediationem & pauſam.*

PSALMUS 1.

Chriſti & omnium in Chriſto juſtorum encomium.

BEátus vir qui non ábiit in conſílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit, * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantátum eſt ſecùs

decurſus aquárum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo.

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcumque fáciet, proſperabuntur.

Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tanquam pulvis quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non reſurgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum;

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spíritui ſancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, * & in ſécula ſeculórum. Amen.

Hi verſus Glória Patri. & Sicut erat. *dicuntur in fine Pſalmorum, Diviſionum & Canticorum, niſi aliter notetur.*

Ant. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, ſed in lege Dómini meditábitur die ac nocte.

Ant. 4. *E.* Servíte Dómino.

PSALMUS 2.

Chriſtus Filius Dei, Rex in Sion & in omnes gentes.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * adversùs Dóminum, & adversùs Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipſórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos, * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu; ego hódie génui te.

Póſtula à me; & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre:

Apprehéndite diſciplínam, nequando iraſcátur Dóminus, * & pereátis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Servíte Dómino, & exultáte ei: apprehéndite diſciplínam.

Ant. 8. *G.* Dicunt.

PSALMUS 3.

Chriſti reſurrectio, ſpes membrorum ejus.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi inſurgunt adversùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi, & ſoporátus ſum; * & exurrexi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdantis me: * exurge, Dómine; ſalvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percuſſiſti omnes adverſantes mihi ſine cauſa, * dentes peccatórum contriviſti.

Dómini eſt ſalus; * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Dicunt ánimæ meæ; Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus; tu autem, Dómine, ſuſceptor meus es.

Verſiculus ut in Proprio.

Poſt Verſiculum cujuſlibet Nocturni dicitur ſecretò: Pater noſter. *Altâ voce:* ℣. Et ne nos inducas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Abſolutiones & Benedictiones habentur poſt Pſalterium.

Lectiones cum Reſponſoriis ut in Proprio.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Diligam te.

PSALMUS 17.

Chriſti reſurgentis, & Eccleſiæ à perſecutoribus liberatæ, gratiarum actio.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmamentum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, & ſperábo in eum: * protector meus & cornu ſalútis meæ, & ſuſceptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & torrentes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inferni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi;

Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam; * & clamor meus in conſpectu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta eſt & contrémuit terra: fundamenta móntium conturbáta ſunt, & commóta ſunt; * quóniam irátus eſt eis.

Aſcendit fumus in ira ejus: & ignis à fácie ejus exarſit : * carbónes ſucçenſi ſunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & deſcendit : * & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcendit ſuper Chérubim, & volávit : * volávit ſuper pennas ventórum.

Et póſuit ténebras latíbulum ſuum : in circúitu ejus tabernáculum ejus ; * tenebróſa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conſpectu ejus nubes tranſiérunt : * grando & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem ſuam : * grando & carbónes ignis.

Et miſit ſagittas ſuas, & diſſipávit eos : * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, & reveláta ſunt fundamenta orbis terrárum : * ab increpatióne tua, Dómine, ab inſpiratióne ſpíritûs iræ tuæ.

Ant. Díligam te, Dómine, fortitúdo mea : firmamentum meum, & refúgium meum.

Ant. 4. *D.* Ero immaculátus.

Diviſio Pſalmi 17.

MIſit de ſummo [Dóminus,] & accépit me, * & aſſumpſit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíſſimis ; * & ab his qui odérunt me : quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ ; * & factus eſt Dóminus protector meus.

Et edúxit me in latitúdinem : * ſalvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi ;

Quia cuſtodívi vias Dómini, * nec ímpiè geſſi à Deo meo ;

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpectu meo ; * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecundùm juſtítiam meam, * & ſecundùm puritátem mánuum meárum in conſpectu oculórum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris, * & cum viro innocente ínnocens eris :

Et cum electo electus eris, * & cum perverſo pervertéris.

Quóniam, tu pópulum húmilem ſalvum fácies, * & óculos ſuperbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucernam meam, Dómine : * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar à tentatióne, * & in Deo meo transgrédiar murum.

Ant. Ero immaculátus cum Deo meo, & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Ant. 7. a. Elóquia Dómini.

Altera diviſio Pſalmi 17.

DEus meus, impollúta via ejus; elóquia Dómini igne examináta: * protector eſt ómnium ſperántium in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus qui præcinxit me virtúte, * & póſuit immaculátam viam meam;

Qui perfécit pedes meos tanquam cervórum. * & ſuper excélſa ſtátuens me;

Qui docet manus meas ad prælium: * & poſuiſti ut arcum æreum bráchia mea;

Et dediſti mihi protectiónem ſalútis tuæ; * & déxtera tua ſuſcépit me.

Et diſciplína tua corréxit me in finem, * & diſciplína tua ipſa me docébit.

Dilataſti greſſus meos ſubtus me, * & non ſunt infirmáta veſtígia mea.

Períequar inimícos meos, & comprehendam illos; * & non convertar, donec defíciant.

Confringam illos, nec póterunt ſtare: * cadens ſubtus pedes meos.

Et præcinxiſti me virtúte ad bellum; * & ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtus me.

Et inimícos meos dediſti mihi dorſum, * & odientes me diſperdidiſti.

Clamavérunt, nec erat qui ſalvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et comminuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * conſtítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, ſervívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti ſunt mihi: * fílii aliéni inveteráti ſunt, & claudicavérunt à ſémitis ſuis.

Vivit Dóminus, & benedictus Deus meus; * & exaltétur Deus ſalútis meæ.

Deus, qui das vindictas mihi, & ſubdis pópulos ſub me, * liberátor meus de inimícis meis iracundis.

Et ab inſurgéntibus in me exaltábis me: * à viro iníquo erípies me.

Proptereà confitébor tibi in natiónibus, Dómine; * & nómini tuo pſalmum dicam.

Magníficans ſalútes regis ejus, * & fáciens miſericórdiam chriſto ſuo David, & ſémini ejus uſque in ſéculum.

Ant. Elóquia Dómini

igne examináta; protector eſt ómnium ſperántium in ſe.

Verſiculus, ut in Proprio.

Pater noſter.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. D. In Deo.

PSALMUS 27.

Inter adverſa, ſpes reſurgendi.

AD te, Dómine, clamábo; Deus meus, ne ſíleas à me: * nequando táceas à me, & aſſimilábor deſcendéntibus in lacum.

Exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extollo manus meas ad templum ſanctum tuum.

Ne ſimul trahas me cum peccatóribus; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me:

Qui loquuntur pacem cum próximo ſuo; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis ſecundùm ópera eórum, * & ſecundùm nequítiam adinventiónum ipſórum.

Secundùm ópera mánuum eórum tríbue illis: * redde retributiónem eórum ipſis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus; * déſtrues illos, & non ædificábis eos.

Benedictus Dóminus, * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protector meus: * in ipſo ſperávit cor meum, & adjútus ſum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis ſuæ, * & protector ſalvatiónum chriſti ſui eſt.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ; * & rege eos, & extolle illos uſque in æternum.

Ant. In Deo ſperávit cor meum, & adjútus ſum; & ex voluntáte mea confitébor ei.

Ant. 1. D. Pſállite.

PSALMUS 29.

Reſurrectionis Pſalmus.

EXaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me, * nec delectaſti inimícos meos ſuper me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te, * & ſanaſti me.

Dómine, eduxiſti ab inferno ánimam meam: * ſalvaſti me à deſcendéntibus in lacum.

Pſállite Dómino, ſancti ejus, * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus;

Quóniam ira in indignatióne ejus, * & vita in voluntáte ejus.

Ad véſperum demorábitur fletus, * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abun-

dántia mea : * Non movébor in æternum.

Dómine, in voluntáte tua * præſtitiſti decóri meo virtútem :

Avertiſti fáciem tuam à me ; * & factus ſum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo ; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in ſánguine meo, * dum deſcendo in corruptiónem ?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus, & miſertus eſt meî : * Dóminus factus eſt adjútor meus.

Convertiſti planctum meum in gáudium mihi : * conſcidiſti ſaccum meum, & circumdediſti me lætítiâ;

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar : * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Pſállite Dómino, ſancti ejus, & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus.

Ant. 5. a. Veníte.

PSALMUS 65.

Canticum Reſurrectionis.

JUbilate Deo, omnis terra; pſalmum dícite nómini ejus : * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quàm terribília ſunt ópera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & pſallat tibi : * pſalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei : * terríbilis in conſíliis ſuper fílios hóminum.

Qui convertit mare in áridam ; in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipſo.

Qui dominátur in virtúte ſua in æternum ; óculi ejus ſuper gentes reſpíciunt : * qui exáſperant, non exaltentur in ſemetipſis.

Benedícite, gentes, Deum noſtrum ; * & audítam fácite vocem laudis ejus :

Qui póſuit ánimam meam ad vitam, * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probaſti nos, Deus : * igne nos examinaſti, ſicut examinátur argentum.

Induxiſti nos in láqueum ; poſuiſti tribulatiónes in dorſo noſtro : * impoſuiſti hómines ſuper cápita noſtra.

Transívimus per ignem & aquam ; * & eduxiſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocauſtis : * reddam tibi vota mea,

Quæ diſtinxérunt lábia mea, & locútum eſt os meum * in tribulatióne mea.

Holocauſta medulláta offeram tibi cum incenſo aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi aſpexi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & attendit voci deprecatiónis meæ.

Benedictus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me.

Ant. Veníte, audíte, & narrábo quanta fecit ánimæ meæ.

Verſiculus, ut in Proprio.

Pater noſter.

Poſt ultimum Reſponſorium, dicitur : Te Deum. *ſi dicendum ſit.*

TE Deum laudámus, * te Dóminum confitémur.

Te æternum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli; * tibi cœli, & univerſæ poteſtátes;

Tibi Chérubim & Séraphim * inceſſábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus,

Dóminus Deus ſábaoth.

Pleni ſunt cœli & terra * majeſtátis glóriæ tuæ.

Te glorióſus * Apoſtolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * ſancta confitétur Eccléſia.

Patrem * immenſæ majeſtátis:

Venerandum tuum verum, * & únicum Fílium,

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu Rex * glóriæ, Chriſte,

Tu Patris * ſempiternus es Fílius:

Tu, ad liberandum ſuſceptúrus hóminem, * non horruiſti Vírginis úterum:

Tu, devicto mortis acúleo, * aperuiſti credéntibus regna cœlórum:

Tu, ad déxteram Dei ſedes * in glória Patris.

Judex créderis * eſſe ventúrus.

Te ergo quæſumus, fámulis tuis ſubveni, * quos pretióſo ſáguine redemiſti.

Æternâ fac * cum Sanctis tuis glóriâ munerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ;

Et rege eos, * & extolle illos uſque in æternum.

Per ſíngulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in ſéculum, * & in ſéculum ſéculi.

Dignáre, Dómine, die iſto * ſine peccáto nos cuſtodíre.

Miſerére noſtrî, Dómine; * miſerére noſtrî.

Fiat miſericórdia tua, Dóminè, ſuper nos, * quemádmodùm ſperávimus in te.

In te, Dómine, ſperávi; * non confundar in æternum.

℣. *Sacerdotalis, ut in Proprio.*

Si non continuò ſequantur Laudes, hîc dicitur: Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. *Deindè Oratio propria, cum integra concluſione. Et tunc ante Laudes dicitur ſecretò,* Pater *&* Ave.

AD LAUDES.

DEus, † in adjutórium meum intende: ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

Glória Patri, &c.

Antiphonæ habentur in Proprio.

PSALMUS 62.

Æternorum bonorum deſiderium.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, quàm multiplíciter tibi caro mea * in terra deſerta, & invia, & inaquóſa.

Sic in ſancto appárui tibi: * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas, * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî ſuper ſtratum meum, * in matutínis meditábor in te.

Quia fuiſti adjútor meus, * & in velamento alárum tuárum exultábo.

Adhæſit ánima mea poſt te; * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam, * introíbunt in inferióra terræ:

Tradentur in manus gládii, * partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo; * quia obſtructum eſt os loquéntium iníqua.

PSALMUS 92.

Chriſti regnum & elo… quia extolluntur.

DOminus regnávit; decórem indútus eſt: * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcinxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc: * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina ; Dómine : * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos , * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris : * Mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibilia facta ſunt nimis : * domum tuam decet ſanctitúdo , Dómine , in longitúdinem diérum.

P S A L M U S 99.

Ad Dei cultum & laudes exhortatio.

JUbiláte Deo , omnis terra ; ſervíte Dómino in lætítia : * introíte in conſpectu ejus in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus : * ipſe fecit nos , & non ipſi nos.

Pópulus ejus , & oves páſcuæ ejus , introíte portas ejus in confeſſióne , átria ejus in hymnis : * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus , * quóniam ſuávis eſt Dóminus.

In æternum miſericórdia ejus , * & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

CANT. TRIUM PUEROR. Dan. 3.

Cunctæ creaturæ ad benedicendum Domino invitantur.

BEnedícite, ómnia ópera Dómini , Dómino : * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſécula.

Benedícite , Angeli Dómini , Dómino : * benedícite , cœli , Dómino.

Benedícite , aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt , Dómino : * benedícite , omnes virtútes Dómini , Dómino.

Benedícite , ſol & luna , Dómino : * benedícite , ſtellæ cœli , Dómino.

Benedícite , omnis imber & ros , Dómino : * benedícite , omnes ſpíritus Dei , Dómino.

Benedícite , ignis & æſtus , Dómino : * benedícite , frigus & æſtus , Dómino.

Benedícite , rores & pruína , Dómino : * benedícite , gelu & frigus , Dómino.

Benedícite , glácies & nives , Dómino : * benedícite , noctes & dies , Dómino.

Benedícite , lux & ténebræ , Dómino : * benedícite , fúlgura & nubes , Dómino.

Benedícat terra Dóminum , * laudet & ſuperexaltet eum in ſécula.

Benedícite , montes & colles , Dómino : * benedícite , univerſa germinántia in terra , Dómino.

Benedícite fontes , Dómino : * benedícite , mária & flúmina , Dómino.

Benedícite , cete & óm-

nia quæ moventur in aquis, Dómino : * benedícite, omnes vólucres cœli, Dómino.

Benedícite, omnes béſtiæ & pécora, Dómino : * benedícite, fílii hóminum, Dómino.

Benedícat Iſraël Dóminum : * laudet & ſuperexaltet eum in ſǽcula.

Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino : * benedícite, ſervi Dómini, Dómino.

Benedícite, ſpíritus & ánimæ juſtórum, Dómino : * benedícite, ſancti & húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Míſael, Dómino : * laudáte & ſuperexaltáte eum in ſǽcula.

Hîc, loco Glória Patri, *dicitur :*

Benedicámus Patrem, & Fílium, cum ſancto Spíritu ; * laudémus & ſuperexaltémus eum in ſǽcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmamento cœli ; * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſǽcula.

PSALMUS 148.

Omnium creaturarum ad Deum laudandum invitatio.

LAudáte Dóminum de cœlis : * laudáte eum in excelſis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus : * laudáte eum, omnes virtútes ejus.

Laudáte eum, ſol & luna : * laudáte eum, omnes ſtellæ & lumen.

Laudáte eum, cœli cœlórum : * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini ;

Quia ipſe dixit, & facta ſunt : * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in ætérnum, & in ſǽculum ſǽculi : * præceptum póſuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum, de terra ; * dracónes, & omnes abyſſi ;

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus ;

Montes, & omnes colles ; * ligna fructífera, & omnes cedri ;

Béſtiæ, & univérſa pécora ; * ſerpentes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli ; * príncipes, & omnes júdices terræ ;

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus, laudent nomen Dómini ; * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolius.

Conféſſio ejus ſuper cœlum & terram ; * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus, * fíliis Iſraël, pópulo appropinquanti ſibi.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut in Proprio.

CANTICUM ZACHARIÆ.
Lucæ 1.

De Redemptóris adventu gratiarum actio.

BEnedíctus Dóminus Deus Iſraël, * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ;

Et eréxit cornu ſalútis nobis * in domo David púeri ſui,

Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſéculo ſunt, Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciendam miſericórdiam cum pátribus noſtris, * & memorári teſtamenti ſui ſancti:

Jusjurandum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis;

Ut ſine timóre, de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi

In ſanctitáte & juſtítia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.

Et tu, puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis; * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus,

Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus, * in remiſſiónem peccatórum eórum,

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent, * ad dirigendos pedes noſtros in viam pacis.

Glória Patri.

Antiphona & Oratio, ut in Proprio; poſteà dicitur:

Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud officium non ſequatur, dicitur ſecretò: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Deindè, Pater noſter.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta, ſémitas.

Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet,
Portas tuére ſénſuum.

Præſta diurnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente próſequi.

Superba ne nimis caro
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.

Doxologia & Antiphona, ut in Proprio.

PSALMUS 117.

Gratiarum actio ob ſalvatoris manifeſtationem.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſǽculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc Iſraël quóniam bonus, * quóniam in ſǽculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aáron, * quóniam in ſǽculum miſericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in ſǽculum miſericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor, * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor, * & ego deſpíciam inimícos meos

Bonum eſt confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum eſt ſperáre in Dómino, * quàm ſperáre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Circumdantes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Circumdedérunt me ſicut apes, & exarſérunt ſicut ignis in ſpinis; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Impulſus, everſus ſum ut cáderem; * & Dóminus ſuſcépit me.

Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Vox exultatiónis & ſalútis * in tabernáculis juſtórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me: * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, ſed vivam, * & narrábo ópera Dómini.

Caſtígans caſtigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas juſtítiæ: * ingreſſus in eas, confitébor Dómino.

Hæc porta Dómini; * juſti intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudiſti me, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificantes: * hic factus eſt in caput ánguli.

A Dómino factum eſt iſtud, * & eſt mirábile in óculis noſtris.

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus: * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, ſalvum me fac; ô Dómine, benè proſperáre: * benedictus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de

domo Dómini : * Deus Dóminus, & illuxit nobis.

Conſtitúite diem ſolemnem in condenſis, * uſque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi : * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudiſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

PSALMUS 118.

Divinæ legis laus & amor.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui ſcrutantur teſtimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operantur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandaſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas!

Tunc non confundar, * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis ; * in eo quod dídici judícia juſtítiæ tuæ.

Juſtificatiónes tuas cuſtódiam ; * non me derelinquas uſquequáquè.

In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam? * in cuſtodiendo ſermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repellas me à mandátis tuis.

In corde meo abſcondi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Dómine : * doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum, * ſicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor, * & conſiderábo vias tuas.

In juſtificatiónibus tuis meditábor : * non oblivíſcar ſermónes tuos.

Diviſio Pſalmi 118.

REtríbue ſervo tuo, viſica me ; * & cuſtódiam ſermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & conſiderábo mirabília de lege tua.

Incola ego ſum in terra ; * non abſcondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpaſti ſuperbos : * maledicti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contemptum ; * quia teſtimónia tua exquisívi.

Etenim ſedérunt príncipes, & adversùm me loquebantur ; * ſervus au-

tem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis.

Nam & teſtimónia tua meditátio mea eſt, * & consílium meum juſtificatiónes tuæ.

Adhæſit pavimento ánima mea: * vivífica me ſecundùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudiſti me: * doce me juſtificatiónes tuas.

Viam juſtificatiónum tuárum ínſtrue me; * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miſerére meî.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non ſum oblítus.

Adhæſit teſtimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucurri, * cùm dilataſti cor meum.

Quando fit Officium de Dominica, niſi aliter notetur, dicitur Symbolum ſequens.

SYMBOLUM.

Quicumque vult ſalvus eſſe, * ante ómnia opus eſt ut téneat cathólicam fidem:

Quam niſi quiſque íntegram inviolatamque ſerváverit, * abſque dúbio in æternum períbit.

Fides autem cathólica hæc eſt, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur;

Neque confundentes perſónas, * neque ſubſtántiam ſeparantes.

Alia eſt enim perſona Patris, ália Fílii, * ália Spíritûs ſancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti una eſt divínitas, * æquális glória, coæterna majeſtas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus ſanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus ſanctus.

Immenſus Pater, immenſus Fílius, * immenſus Spíritus ſanctus.

Æternus Pater, æternus Fílius, * æternus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres æterni, * ſed unus æternus.

Sicut non tres increáti, nec tres immenſi, * ſed unus increátus, & unus immenſus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres omnípotentes, * ſed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus ſanctus;

Et tamen non tres dii, * ſed unus eſt Deus.

Ita Dóminus Pater, Dó-

minus Fílius, * Dóminus Spíritus ſanctus ;

Et tamen non tres dómini, * ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillátim unamquamque perſónam, Deum ac Dóminum confitéri chriſtiánâ veritáte compéllimur ; * ita tres deos aut dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre ſolo eſt, * non factus, nec creátus, ſed génitus.

Spíritus ſanctus à Patre & Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, ſed prócedens.

Unus ergo Pater, non tres patres : unus Fílius, non tres fílii : * unus Spíritus ſanctus, non tres ſpíritus ſancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut poſtérius, nihil majus aut minus ; * ſed totæ tres perſónæ coætérnæ ſibi ſunt & coæquáles.

Ita ut per ómnia, ſicut jam ſuprà dictum eſt, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte veneranda ſit.

Qui vult ergo ſalvus eſſe, * ita de Trinitáte ſéntiat.

Sed neceſſárium eſt ad æternam ſalútem, * ut incarnatiónem quoque Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.

Eſt ergo fides recta, ut credámus & confiteámur * quia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Dei Fílius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtántia Patris ante ſécula génitus, * & homo eſt ex ſubſtántia matris in ſéculo natus.

Perfectus Deus, perfectus homo ; * ex ánima rationáli, & humána carne ſubſiſtens.

Æquális Patri ſecundùm divinitátem, * minor Patre ſecundùm humanitátem.

Qui licèt Deus ſit & homo, * non duo tamen, ſed unus eſt Chriſtus.

Unus autem non converſióne divinitátis in carnem, * ſed aſſumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confuſióne ſubſtántiæ, * ſed unitáte perſónæ.

Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo ; * ita Deus & homo unus eſt Chriſtus.

Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcendit ad ínferos, * tértiâ die reſurréxit à mórtuis :

Aſcendit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipotentis, * inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos :

Ad cujus advéntum omnes hómines reſúrgere habent cum corpóribus ſuis, * & reddituri ſunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam; * qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc eſt fides cathólica;* quam niſi quiſque fidéliter firmiterque credíderit, ſalvus eſſe non póterit.

Antiphona, ut in Proprio.

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

ERátis aliquando ténebræ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte; fructus enim lucis eſt in omni bonitáte, & juſtítia, & veritáte: probantes quid ſit beneplácitum Deo.

℟. *breve.* Chriſte, Fili Dei vivi, Miſerére nobis. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. (℣. *Habetur in Proprio.*) * Miſerére nobis. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. *Repet.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. *Matt.* 16. *Tob.* 8. *Rom.* 6.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre feciſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit quæ ſequuntur. Si verò non legatur Martyrologium, Officium capituli incipitur abſolutè ſic.

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in orationibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. ℟. Amen. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

[*Deindè, ubi legitur Necrologium, poſt ejus lectionem dicitur Suffragium pro Defunctis, ut infrà.*

Non legitur Necrologium in Solemnibus & ſuprà, neque fit Suffragium pro Defunctis in iis diebus, niſi poſt Completorium.

Ubi verò nunquam legitur Necrologium, non fit Suffragium pro Defunctis in Dominicis & aliis diebus à populo feriatis, nec-non in Solemnibus & ſuprà, niſi poſt Completorium.

SUFFRAGIUM pro Defunctis.

PSALMUS 129.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocē meā.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; * Dómine quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt; * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſraël in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem æternam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meā; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

ABſolve, quæſumus, Dómine, ánimas famulórum famularumque tuárum ab omni vínculo delictórum; ut in reſurrectiónis glória, inter Sanctos & Electos tuos reſuſcitáti reſpírent; Per eum qui ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos & ſéculum per ignem. ℟. Amen.

Si verò nullum legendum ſit Necrologium, omiſſo Suffragio pro Defunctis, ſtatim poſt Orationem, Sancta María. ſit lectio Canonis, ut ſequitur.]

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna.] *Solus vel ſola recitans dicit abſolutè Benedictionem.*

Bened. Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcríbat eas. ℟. Amen. *Hebr.* 8.

Tum ſit lectio Canonis, qui pro ſingulis diebus habetur ad calcem: in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

Poſt lectionem, Hebdomadarius dicit: Adjutórium noſtrum in nómine Dómini: ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce dicit: Benedícite. *Lector verſus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe; per Jeſum Chriſtum, cui eſt glória in ſécula ſeculórum. *Hebr.* 13.

Lector, Amen.

Poſteà, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò : Fidélium, &c.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus, O ſancte donórum parens,
Tuas refuſus íntimis
Accende flammas córdibus.
Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Doxologia & Antiphona, ut in Proprio.

Ex Pſalmo 118.

Legem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónum tuárum; * & exquíram eam ſemper.

Da mihi intellectum, & ſcrutábor legem tuam, * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum, * quia ipſam vólui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua, * & non in avarítiam.

Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem : * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquiū tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod ſuſpicátus ſum, * quia judícia tua jucunda.

Ecce concupívi mandáta tua : * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine, * ſalutáre tuum ſecundùm elóquium tuum.

Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum, * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáquè ; * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Et ambulábam in latitúdine, * quia mandáta tua exquiſívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpectu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi, * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Diviſio Pſalmi 118.

Memor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi, ſpem dediſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea, * quia elóquium tuum vivificávit me.

Superbi iniquè agébant uſquequáquè : * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à ſéculo, Dómine; * & conſolátus ſum.

Defectio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles

Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nómi-nis tui, Dómine; * & cuſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi, * quia juſtificatiónes tuas exquiſívi.

Pórtio mea, Dómine, dixi, * cuſtodíre legem tuam.

Deprecátus ſum fáciem tuam in toto corde meo: * miſerére meî ſecundùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas, * & converti pedes meos in teſtimónia tua.

Parátus ſum, & non ſum turbátus, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumplexi ſunt me; * & legem tuam non ſum oblítus.

Médiâ nocte ſurgébam ad confitendum tibi * ſuper judícia juſtificatiónis tuæ.

Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, * & cuſtodiéntium mandáta tua.

Miſericórdiâ tuâ, Dómine, plena eſt terra: * juſtificatiónes tuas doce me.

Diviſio Pſalmi 118.

BOnitátem feciſti cum ſervo tuo, Dómine, * ſecundùm verbum tuum.

Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priuſquàm humiliárer, ego delíqui: * proptéreà elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu; * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iníquitas ſuperbórum: * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum: * ego verò legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliáſti me; * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui * ſuper míllia auri & argenti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me: * da mihi intellectum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabuntur; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliaſti me.

Fiat miſericórdia tua, ut conſolétur me, * ſecundùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundantur ſuperbi, quia injuſtè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timentes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confundar.

Antiphona, Capitulum, ℟. br. & ℣. in Proprio.

Oratio conveniens.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine;
Sic, Chriſte, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.

Fac plena noſtris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.

Doxologia & Antiphona in Proprio.

Ex Pſalmo 118.

DEfécit in ſalutáre tuum ánima mea, * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicentes: * Quando conſoláberis me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruína; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Quot ſunt dies ſervi tui? * quando fácies de perſequentibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes; * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua, véritas: * iníquè perſecuti ſunt me, ádjuva me.

Paulò minùs conſummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secundùm miſericórdiam tuam vivífica me, * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In æternum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundaſti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ perſevérat dies; * quóniam ómnia ſerviunt tibi.

Niſi quòd lex tua meditátio mea eſt, * tunc forſitè periiſſem in humilitáte mea.

In æternum non oblivíſcar juſtificatiónes tuas; * quia in ipſis vivificaſti me.

Tuus ſum ego, ſalvum me fac; * quóniam juſtificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: * teſtimónia tua intelléxi.

Omnis conſummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Diviſio Pſalmi 118.

QUómodò diléxi legem tuam, Dómine! * totâ die meditátio mea eſt.

Super inimícos meos prudentem me feciſti man-

dáto tuo; * quia in ætérnum mihi eſt.

Super omnes docentes me intelléxi: * quia teſtimónia tua meditátio mea eſt.

Super ſenes intelléxi, * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos; * ut cuſtódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi; * quia tu legem poſuiſti mihi.

Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua! * ſuper mel ori meo.

A mandátis tuis intelléxi: * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucerna pédibus meis verbum tuum, * & lumen ſémitis meis.

Jurávi & ſtátui * cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ.

Humiliátus ſum uſquequáque, Dómine; * vivífica me ſecundùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine, * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis ſemper; * & legem tuam non ſum oblítus.

Poſuérunt peccatóres láqueum mihi; * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi teſtimónia tua in ætérnum; * quia exultátio cordis mei ſunt.

Inclinávi cor meum ad faciendas juſtificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Diviſio Pſalmi 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & ſuſceptor meus es tu; * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declináte à me, malígni; * & ſcrutábor mandáta Dei mei.

Súſcipe me ſecundùm elóquium tuum, & vivam; * & non confundas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & ſalvus ero; * & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Spreviſti omnes diſcedentes à judíciis tuis, * quia injuſta cogitátio eórum.

Prævaricantes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeò diléxi teſtimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & juſtítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum: * non calumnientur me ſuperbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuum, * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecundùm miſericórdiam tuam, * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego: * da mihi intellectum, ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciendi, Dó-

mine : * diſſipavérunt legem tuam.

Ideò diléxi mandáta tua * ſuper aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar : * omnem viam iníquam ódio hábui.

Antiphona, Capitulum, Rbr. & ℣. in Proprio.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

HYMNUS.

LAbente jam ſolis rotâ,
Inclínat in noctem dies ;
Sic vita ſuprémam citò
Feſtínat ad metam gradu.

O Chriſte, dum fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem ; tuo
Da nos in amplexu mori.

Doxologia & Antiphona in Proprio.

Ex Pſalmo 118.

MIrabília teſtimónia tua ; * ídeò ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat, * & intellectum dat párvulis.

Os meum apérui, & attraxi ſpíritum ; * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me, & miſerére meî, * ſecundùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecundùm elóquium tuum ; * & non dominétur meî omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum, * & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei ; * quia non cuſtodiérunt legem tuam.

Juſtus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandaſti juſtítiam teſtimónia tua, * & veritátem tuam nimìs.

Tabéſcere me fecit zelus meus ; * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum vehementer ; * & ſervus tuus diléxit illud.

Adoleſcéntulus ſum ego, & contemptus : * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Juſtítia tua, juſtítia in æternum ; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérunt me : * mandáta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimónia tua in æternum : * intellectum da mihi, & vivam.

Diviſio Pſalmi 118.

CLamávi in toto corde meo, exaudi me, Dómine : * juſtificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, ſalvum me fac ; * ut cuſtódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, &

& clamávi ; * quia in verba tua ſuperſperávi.
Prævenérunt óculi mei ad te diluculò ; * ut meditárer elóquia tua.
Vocem meam audi ſecundùm miſericórdiam tuam, Dómine ; * & ſecundùm judícium tuum vivífica me.
Appropinquavérunt perſequentes me iniquitáti : * à lege autem tua longè facti ſunt.
Propè es tu, Dómine ; * & omnes viæ tuæ véritas.
Inítio cognóvi de teſtimóniis tuis ; * quia in æternum fundaſti ea.
Vide humilitátem meam, & éripe me ; * quia legem tuam non ſum oblítus.
Júdica judícium meum, & rédime me : * propter elóquium tuum vivífica me.
Longè à peccatóribus ſalus ; * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.
Miſericórdiæ tuæ multæ, Dómine : * ſecundùm judícium tuum vivífica me.
Multi qui perſequuntur me, & tríbulant me : * à teſtimóniis tuis non declinávi.
Vidi prævaricantes, & tabeſcébam ; * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.
Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine : * in miſericórdia tua vivífica me.
Princípium verbórum tuórum, véritas : * in æternum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

Diviſio Pſalmi 118.

Príncipes perſecúti ſunt me gratis ; * & à verbis tuis formidávit cor meum.
Lætabor ego ſuper elóquia tua, * ſicut qui invénit ſpólia multa.
Iniquitátem ódio hábui, & abominátus ſum : * legem autem tuam diléxi.
Sépties in die laudem dixi tibi * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.
Pax multa diligéntibus legem tuam ; * & non eſt illis ſcándalum.
Exſpectábam ſalutáre tuum, Dómine ; * & mandáta tua diléxi.
Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, * & diléxit ea vehementer.
Servávi mandáta tua & teſtimónia tua ; * quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo.
Appropinquet deprecátio mea in conſpéctu tuo, Dómine : * juxta elóquium tuum da mihi intellectum.
Intret poſtulátio mea in conſpectu tuo : * ſecundùm elóquium tuum éripe me.
Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.
Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum ; * quia ómnia mandáta tua, æquitas.
Fiat manus tua ut ſalvet me ; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi ſalutáre tuum, Dómine; * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis quæ périit: * quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

Antiphona, Capitulum, ℟. *br. &* ℣. *in Proprio.*

Oratio conveniens.

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium.

Antiphonæ in Proprio.

PSALMUS 109.

Chriſti divinitas, regnum & Sacerdotium.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis;

Donec ponam inimícos tuos, * ſcabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis: * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus; implébit ruínas: * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet: * proptéreà exaltábit caput.

PSALMUS 110.

Laus Deo ob ſua per Chriſtum beneficia.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio juſtórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquiſíta in omnes voluntátes ejus.

Conféſſio & magnificéntia opus ejus: * & juſtítia ejus manet in séculum ſéculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum * miſéricors & miſerátor Dóminus.

Eſcam dedit timéntibus ſe: * memor erit in ſéculum teſtamenti ſui.

Virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo; * ut det illis hæreditátem géntium.

Opera mánuum ejus véritas & judícium; * fidélia ómnia mandáta ejus:

Confirmáta in ſéculum ſéculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem miſit pópulo ſuo: * mandávit in æternum teſtamentum ſuum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium ſapiéntiæ timor Dómini.

Intellectus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in ſéculum ſéculi.

PSALMUS 111.

Chriſti & omnium in Chriſto juſtorum encomium.

BEátus vir qui timet Dóminum, * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit ſemen ejus : * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus ; * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Exortum eſt in ténebris lumen rectis ; * miséricors, & miserátor, & juſtus.

Jucundus homo, qui miſerétur & cómodat, diſpónet ſermónes ſuos in judício ; * quia in æternum non commovébitur.

In memória æterna erit juſtus : * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus ſperáre in Dómino, confirmátum eſt cor ejus : * non commovébitur, donec deſpíciat inimícos ſuos.

Diſperſit, dedit paupéribus ; * juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi : cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & iraſcétur ; déntibus ſuis fremet, & tabeſcet : * deſidérium peccatórum períbit.

PSALMUS 112.

Dei laus ob fidelium per Chriſtum exaltationem & multiplicationem

LAudáte, púeri, Dóminum, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum, * laudábile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat, * & humília réſpicit in cœlo & in terra ?

Súſcitans à terra ínopem : * & de ſtércore érigens páuperem ;

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui.

Qui habitáre facit ſtérilem in domo : * matrem filiórum lætantem.

PSALMUS 113.

Eccleſiæ per Chriſtum liberatio : idolorum vanitas.

IN éxitu Iſraël de Ægypto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro ;

Facta eſt Judæa ſanctificátio ejus, * Iſraël poteſtas ejus.

Mare vidit, & fugit : * Jordánis converſus eſt retrorsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles ſicut agni óvium.

Quid eſt tibi, mare, quòd fugiſti ? * & tu, Jordánis, quia converſus es retrorsùm ?

Montes, exultaſtis ſicut aríetes ? * & colles, ſicut agni óvium ?

A fácie Dómini mota eſt

terra, * à fácie Dei Jacob;

Qui convertit petram in ſtagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * ſed nómini tuo da glóriam ſuper miſericórdia tua & veritáte tua;

Nequando dicant gentes: * Ubi eſt Deus eórum?

Deus autem noſter in cœlo: * ómnia quæcumcumque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argentum & aurum: * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur: * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt; pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture ſuo.

Símiles illis fiant, qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſraël ſperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Domus Aáron ſperávit in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino: * adjútor eórum & protector eórum eſt.

Dóminus memor fuit noſtrî, * & benedixit nobis.

Benedixit dómui Iſraël: * benedixit dómui Aáron.

Benedixit ómnibus qui timent Dóminum, * puſillis cum majóribus.

Adjíciat Dóminus ſuper vos, * ſuper vos & ſuper fílios veſtros.

Benedicti vos à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Cœlum cœli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudábunt te, Dómine, * neque omnes qui deſcendunt in infernum.

Sed nos qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Capitulum, Hymnus & ℣. in Proprio.

CANTICUM B. MARIÆ VIRGINIS. *Luc.* 1.

Dei laus ob incarnati Verbi myſterium.

MAgníficat * ánima mea Dóminum,

Et exultávit ſpíritus meus * in Deo ſalutári meo;

Quia reſpéxit humilitátem ancillæ ſuæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens eſt; * & ſanctum nomen ejus.

Et miſericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio ſuo: * diſperſit ſuperbos mente cordis ſui.

Depóſuit potentes de ſede, * & exaltávit húmiles.

Eſurientes implévit bonis, * & dívites dimíſit inánes.

Suſcépit Iſraël púerum ſuum, * recordátus miſericórdiæ ſuæ,

Sicut locútus eſt ad patres noſtros, * Abraham & ſémini ejus in ſécula.

Deindè dicitur Antiphona, & Oratio, ut in Proprio.

AD COMPLETORIUM.

Lector : Jube, Domne, benedícere. [*Solus recitans dicit abſolutè*] *Bened.* Cùm dormiérimus, cuſtódiant nos (ſermónes Dómini;) & evigilantes loquámur cum eis. *Prov.* 6.

℟. Amen.

Tùm fit lectio Novi Teſtamenti, & reliqua, ut habentur in Feriis Quadrag. 164. *vel Temp. Paſch.* 375.

Ant. 8. G. Scuto.

PSALMUS 4.

In Deo fidelium ſpes & requies.

CUm invocárem, exaudívit me Deus juſtítiæ meæ : * in tribulatióne dilataſti mihi.

Miſerére meî, * & exaudi oratiónem meam.

Fílii hóminum, úſquequò gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et ſcitóte quóniam mirificávit Dóminus Sanctum ſuum :* Dóminus exáudiet me, cùm clamávero ad eum.

Iraſcímini, & nolíte peccáre : * quæ dícitis in córdibus veſtris, in cubílibus veſtris compungímini.

Sacrificáte ſacrifícium juſtítiæ, * & ſperáte in Dómino.

Multi dicunt : Quis oſtendit nobis bona? * ſignátum eſt ſuper nos lumen vultûs tui, Dómine.

Dediſti lætítiam in corde meo : * à fructu frumenti, vini & ólei ſui multiplicáti ſunt.

In pace in idipſum dórmiam & requieſcam : * quóniam tu, Dómine, ſinguláriter, in ſpe conſtituiſti me.

PSALMUS 90.

Sub Dei tutela, nihil per diem vel noctem timendum.

QUi hábitat in adjutório Altíſſimi, * in protectióne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino : Suſceptor meus es tu, & refúgium meum : * Deus meus, ſperábo in eum;

Quóniam ipſe liberávit me de láqueo venántium, * & à verbo áſpero.

Scápulis ſuis obumbrábit tibi, & ſub pennis ejus ſperábis : * ſcuto circúmdabit te véritas ejus.

Non timébis à timóre nocturno, * à ſagitta volante in die :

A negótio perambulante in ténebris, * ab incurſu

& dæmónio meridiáno.

Cadent à látere tuo mille, & decem míllia à dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis conſiderábis, * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam, tu es, Dómine, ſpes mea, * Altíſſimum poſuiſti refúgium tuum;

Non accédet ad te malum, * & flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis ſuis mandávit de te, * ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te, * ne fortè offendas ad lápidem pedem tuum.

Super áſpidem & baſiliſcum ambulábis, * & conculcábis leónem & dracónem.

Quóniam in me ſperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, * & ego exáudiam eum.

Cum ipſo ſum in tribulatióne : * erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & oſtendam illi ſalutáre meum.

PSALMUS 133.

Deus die & nocte benedicendus.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini.

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri ;

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Scuto circúmdabit te véritas ejus : non timébis à timóre noctúrno. *Pſ.* 90.

CAPITULUM. 1. *Theſſ.* 5.

OMnes vos fílii lucis eſtis, & fílii diéi : non ſumus noctis, neque tenebrárum : ígitur non dormiámus ſicut & céteri, ſed vigilémus & ſóbrii ſimus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo ſpíritum meum. In manus.

℣. Redemiſti me, Dómine, * Deus veritátis. * Commendo. Glória Patri. In manus. *Pſ.* 30.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi : ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16.

Ant. 3. g. Dómine.

CANTICUM SIMEONIS.

Luc. 2.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis ſervum tuum, Dómine, * ſecundùm verbum tuum, in pace ;

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum,

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Ant. Dómine, dabis pacem nobis; ómnia enim ópera noſtra operátus es nobis. *Iſ.* 26.

℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

VIſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem noſtram; & omnes inſídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant; & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum.

℣. Dóminus vobiſcum.
℣. Benedicámus Dómino.

Finito Completorio, ſubmiſsâ voce dicitur ſignando ſe ſigno crucis: Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, † & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen. Fidélium, &c.

Poſteà dicitur una ex Antiphonis de B. Maria Virgine, quæ habetur in Proprio.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA.

AD OFFICIUM NOCT.

Dómine, lábia. *ſuprà*, 1.

Invitatorium & Hymnus in Proprio; & ſic in cæteris Feriis.

In Feriis, dicuntur pro unico Nocturno novem Pſalmi ad unamquamque Feriam poſiti, ſub una duntaxat Antiphona poſt ſingulos tres Pſalmos. In Feſtis verò novem Lectionum, poſt quemlibet Pſalmum, unaquæque Antiphona dicitur, vel de Proprio, vel de Communi.

Temp. verò Paſchali, tres tantùm dicuntur, eo ordine qui deſcriptus eſt in Proprio pro unaquaque die.

Antiphonæ ſequentes dicuntur in Quadrageſimæ tantùm.

Ant. 4. a. Omnia.

PSALMUS 103.

Deus, ob multiplicia naturæ & gratiæ per Dei Verbum miracula, benedicendus.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es vehementer.

Confeſſiónem & decórem induiſti, * amíctus lúmine ſicut veſtimento;

Extendens cœlum ſicut pellem, * qui tegis aquis ſuperióra ejus;

Qui ponis nubem aſcenſum tuum; * qui ámbulas ſuper pennas ventórum;

Qui facis Angelos tuos

ſpíritus, * & miniſtros tuos ignem urentem;

Qui fundaſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam: * non inclinábitur in ſéculum ſéculi.

Abyſſus, ſicut veſtimentum, amictus ejus: * ſuper montes ſtabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Aſcendunt montes, & deſcendunt campi, * in locum quem fundaſti eis.

Términum poſuiſti, quem non tranſgredientur; * neque convertentur operíre terram.

Qui emittis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béſtiæ agri: * expectábunt ónagri in ſiti ſua.

Super ea vólucres cœli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de ſuperióribus ſuis: * de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra:

Prodúcens fœnum jumentis, * & herbam ſervitúti hóminum,

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhilaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confirmet.

Saturabuntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit.

Illíc páſſeres nidificábunt: * heródii domus dux eſt eórum.

Montes excelſi ſervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * ſol cognóvit occáſum ſuum.

Poſuiſti ténebras, & facta eſt nox; * in ipſa pertransíbunt omnes béſtiæ ſylvæ.

Cátuli leónum rugientes, ut rápiant, * & quærant à Deo eſcam ſibi.

Ortus eſt ſol, & congregáti ſunt; * & in cubílibus ſuis collocabuntur.

Exíbit homo ad opus ſuum, * & ad operatiónem ſuam uſque ad véſperum.

Diviſio Pſalmi 103.

Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! * ómnia in ſapiéntia feciſti; impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ.

Hoc mare magnum, & ſpatióſum mánibus; * illic reptília, quorum non eſt númerus, animália puſilla cum magnis.

Illic naves pertransíbunt: * draco iſte quem formaſti ad illudendum ei.

Omnia à te expectant, * ut des illis eſcam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiente te ma-

iem tuam, ómnia implebuntur bonitáte.

Avertente autem te fáciem, turbabuntur: * aúferes ſpíritum eórum, & defícient, & in púlverem ſuum revertentur.

Emittes Spíritum tuum, & creabuntur; * & renovábis fáciem terræ.

Altera diviſio Pſalmi 103.

Sit glória Dómini in ſeculum: * lætábitur Dóminus in opéribus ſuis;

Qui réſpicit terram, & facit eam trémere; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * pſallam Deo meo, quámdiù ſum.

Jucúndum ſit ei elóquium meum: * ego verò delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres à terra, & iníqui, ita ut non ſint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Omnia in ſapiéntia feciſti, Dómine: impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ.

Ant. 7. *d.* Mementóte.

PSALMUS 104.

Beneficia Iſraëlitico populo collata celebrantur & enumerantur.

CONfitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine ſancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini: * quærite fáciem ejus ſemper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, & judícia oris ejus,

Semen Abraham ſervi ejus, * filii Jacob electi ejus.

Ipſe Dóminus Deus noſter: * in univerſa terrâ judícia ejus.

Memor fuit in ſéculum teſtamenti ſui, * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod diſpóſuit ad Abraham; * & juramenti ſui ad Iſaac.

Et ſtátuit illud Jacob in præceptum, * & Iſraël in teſtamentum æternum;

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan * funículum hæreditátis veſtræ;

Cùm eſſent número brevi, * paucíſſimi, & íncolæ ejus.

Et pertranſiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Non relíquit hóminem nocére eis, * & corrípuit pro eis reges.

Nolíte tángere chriſtos meos, * & in prophétis meis nolíte malignári.

Diviſio Pſalmi 104. Et.

VOcávit [Dóminus] famem ſuper terram, * & omne firmamentum panis contrívit.

Miſit ante eos virum : * in ſervum venúmdatus eſt Joſeph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus : * ferrum pertránſiit ánimam ejus.

Donec veníret verbum ejus, * elóquium Dómini inflammávit eum.

Miſit rex, & ſolvit eum ; *princeps populórum, & dimíſit eum.

Conſtítuit eum dóminum domûs ſuæ, * & príncipem omnis poſſeſſiónis ſuæ ;

Ut erudíret príncipes ejus ſicut ſemetipſum, * & ſenes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Iſraël in Ægyptum ; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum ſuum vehementer, * & firmávit eum ſuper inimícos ejus.

Convertit cor eórum, ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in ſervos ejus.

Altera diviſio Pſalmi 104.

MIſit [Dóminus] Móyſen ſervum ſuum, * Aáron quem élegit ipſum.

Póſuit in eis verba ſignórum ſuórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Miſit ténebras, & obſcurávit ; * & non exacerbávit ſermónes ſuos.

Convertit aquas eórum in ſánguinem, * & occídit piſces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipſórum.

Dixit ; & venit cœnomyía, & cínifes * in ómnibus finibus eórum.

Póſuit plúvias eórum grándinem, * ignem comburentem in terra ipſórum.

Et percuſſit víneas eórum, & ficúlneas eórum ; * & contrívit lignum finium eórum.

Dixit ; & venit locuſta & bruchus, * cujus non erat númerus :

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percuſſit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argento & auro ; * & non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta eſt Ægyptus in profectióne eórum ; * quia incúbuit timor eórum ſuper eos.

Expandit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit co-

turnix; * & pane cœli ſaturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in ſicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum.

Et edúxit pópulum ſuum in exultatióne, * & electos ſuos in lætítia.

Et dedit illis regiónes géntium: * & labóres populórum poſſedérunt;

Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Ant. 1. *a.* Viſita nos.

PSALMUS 105.

Miſericordia Dei celebranda. Iſraëliticus populus peccata ſua agnoſcens & recolens, ſalutem poſcit.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus?

Beáti qui cuſtódiunt judícium, * & fáciunt juſtítiam in omni témpore.

Memento noſtrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * viſita nos in ſalutári tuo,

Ad videndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætandum in lætítia gentis tuæ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Diviſio Pſalmi 105.

PEccávimus cum pátribus noſtris: * injuſtè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis miſericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt aſcendentes in mare, * mare rubrum.

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum, * ut notam fáceret poténtiam ſuam.

Et incrépuit mare rubrum, & exſiccátum eſt: * & dedúxit eos in abyſſis, ſicut in deſerto.

Et ſalvávit eos de manu odiéntium, * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulantes eos: * unus ex eis non remanſit.

Et credidérunt verbis ejus, * & laudavérunt laudem ejus.

Citò fecérunt, oblíti ſunt óperum ejus, * & non ſuſtinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiſcéntiam in deſerto, * & tentavérunt Deum in inaquóſo.

Et dedit eis petitiónem ipſórum, * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móyſen

in caſtris, * Aáron ſanctum Dómini.

Apperta eſt terra, & deglutívit Dathan, * & opéruit ſuper congregatiónem Abíron.

Et exarſit ignis in ſynagóga eórum; * flamma combuſſit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb, * & adoravérunt ſcúlptile;

Et mutavérunt glóriam ſuam * in ſimilitúdinem vítuli comedentis fœnum.

Oblíti ſunt Deum qui ſalvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham, terribília in mari rubro.

Et dixit ut diſpérderet eos, ſi non Móyſes electus ejus ſtetiſſet in confractióne, in conſpectu ejus, * ut avérteret iram ejus, ne diſpérderet eos.

Et pro níhilò habuérunt terram deſiderábilem: * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis ſuis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum ſuam ſuper eos, * ut proſtérneret eos in deſerto,

Et ut dejíceret ſemen eórum in natiónibus, * & diſpérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti ſunt Beélphegor, * & comedérunt ſacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis; * & multiplicáta eſt in eis ruína.

Et ſtetit Phinees, & placávit; * & ceſsávit quaſsátio.

Et reputátum eſt ei in juſtítiam, * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempiternum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis; * & vexátus eſt Móyſes propter eos,

Quia exacerbavérunt ſpíritum ejus; * & diſtinxit in lábiis ſuis.

Altera diviſio Pſalmi 105.

NOn diſperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commixti ſunt inter gentes, * & didicérunt ópera eórum.

Et ſerviérunt ſculptílibus eórum; * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt fílios ſuos * & fílias ſuas dæmóniis.

Et effudérunt ſánguinem innocentem, * ſánguinem filiórum ſuórum, & filiárum ſuárum, quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.

Et infecta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum; * & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum, * & abominátus eſt hæreditátem ſuam.

Et trádidit eos in manus géntium ; * & domináti ſunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum.

Sæpè liberávit eos : * ipſi autem exacerbavérunt eum in consílio ſuo, & humiliáti ſunt in iniquitátibus ſuis.

Et vidit, cùm tribularentur ; * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit teſtamenti ſui, * & pœnítuit eum ſecundùm multitúdinem miſericórdiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericórdias, * in conſpectu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noſter, * & cóngrega nos de natiónibus ;

Ut confiteámur nómini ſancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedictus Dóminus Deus Iſraël à ſéculo, & uſque in ſéculum ; * & dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Ant. Viſita nos in ſalutári tuo, Dómine, ad videndum in bonitáte electórum tuórum.

Verſiculus in Proprio ; & ſic in cæteris Feriis.

Abſolutio & Benedictiones, ut ordinantur poſt Pſalterium.

Lectiones cum ℟℟℟. habentur in Proprio de Tempore ; & ſic in ſequentibus Feriis.

Non dicitur Te Deum. *in Feriis, niſi Tempore Paſchali.*

℣. *Sacerdotalis in Proprio ; & ſic in cæteris Feriis.*

AD LAUDES.

℣. Deus, † in adjutórium.

Antiphonæ ſequentes dicuntur in Quadrageſima tantùm ; & ſic in cæteris Feriis.

Ant. 5. a. Bonum eſt.

PSALMUS 91.

Laudandus Deus, in operibus ſuis magnificus, juſtus in judiciis.

BOnum eſt confitéri Dómino, * & pſállere nómini tuo, Altíſſime,

Ad annuntiandum manè miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem,

In decachordo pſaltério, * cum cántico in cíthara ;

Quia delectaſti me, Dómine, in factura tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! * nimìs profundæ factæ ſunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non cognoſcet, * & ſtultus non intélliget hæc.

Cùm exorti fúerint peccatóres ſicut fœnum, & apparúerint omnes qui operantur iniquitátem, * ut in-

téreant in ſéculum ſéculi :

Tu autem Altíſſimus * in æternum, Dómine ;

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt, * & diſpergentur omnes qui operantur iniquitátem.

Et exaltábitur ſicut unicornis cornu meum, * & ſenectus mea in miſericórdia úberi.

Et deſpéxit óculus meus inimícos meos, * & in inſurgentibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Juſtus ut palma florébit : * ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri florébunt.

Adhuc multiplicabuntur in ſenecta úberi, * & bene patientes erunt,

Ut annuntient quóniam rectus Dóminus Deus noſter, * & non eſt iníquitas in eo.

Ant. Bonum eſt psállere nómini tuo, Altíſſime, ad annuntiandum manè miſericórdiam tuam.

Ant. 8. c. Bonus Dóminus.

PSALMUS 135.

Miſericordia Creatoris & Redemptoris ob multa in populum ſuum beneficia celebratur.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus ;

Qui facit mirabília magna ſolus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus ;

Qui fecit cœlos in intellectu, * quóniam in æternum miſericórdia ejus ;

Qui firmávit terram ſuper aquas, * quóniam in æternum miſericórdia ejus ;

Qui fecit luminária magna, * quóniam in æternum miſericórdia ejus ;

Solem in poteſtátem diéi, * quóniam in æternum miſericórdia ejus ;

Lunam & ſtellas in poteſtátem noctis, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Ant. Bonus Dóminus : in æternum miſericórdia ejus.

Ant. 4. a. Dóminus.

Diviſio Pſalmi 135.

[Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus ;]

Qui percuſſit Ægyptum cum primogénitis eórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus ;

Qui edúxit Iſraël de médio eórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus ;

In manu potenti, & bráchio excelſo, * quóniam in æternum miſericórdia ejus ;

Qui diviſit mare rubrum in diviſiónes, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et edúxit Iſraël per médium ejus, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et excuſſit Pharaónem & virtútem ejus in mari rubro, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui traduxit pópulum ſuum per deſertum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui percuſſit reges magnos, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et occídit reges fortes, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Sehon regem Amorrhæórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et Og regem Baſan, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et dedit terram eórum hæreditátem, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Hæreditátem Iſraël ſervo ſuo, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Quia in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Et redémit nos ab inimícis noſtris, * quóniam in æternum miſericórdia ejus;

Qui dat eſcam omni carni, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in æternum miſericórdia ejus.

Ant. Dóminus in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, & redémit nos ab inimícis noſtris.

In Feriis Quadrageſimæ, dicitur Canticum ſequens.

Ant. 7. d. Quis ſímilis tuî.

CANTICUM MOYSI PRIMUM. *Exod.* 15.

Iſraël ab inimicis ſuis liberatus, Deo gratias agit.

Cantémus Dómino; glorióſè enim magnificátus eſt: * equum & aſcenſórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Iſte Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quaſi vir pugnátor: * Omnípotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * electi príncipes ejus ſubmerſi ſunt in mari rubro.

Abyſſi operuérunt eos: * deſcendérunt in profundum quaſi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta eſt in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percuſſit inimícum.

Et in multitúdine glóriæ tuæ depoſuiſti adversários tuos : * miſiſti iram tuam quæ devorávit eos ſicut ſtipulam.

Et in ſpíritu furóris tui congregátæ ſunt aquæ : * ſtetit unda fluens, congregátæ ſunt abyſſi in médio mari.

Dixit inimícus : Pérſequar, & comprehendam ; *dívidam ſpólia, implébitur ánima mea.

Evaginábo gládium meū; *interficiet eos manus mea.

Flavit ſpíritus tuus, & opéruit eos mare : * ſubmerſi ſunt quaſi plumbum in aquis veheméntibus.

Quis símilis tuî in fórtibus, Dómine ? * quis símilis tuî, magníficus in ſanctitáte, terríbilis atque laudábilis, fáciens mirabília ?

Extendiſti manum tuam, * & devorávit eos terra.

Dux fuiſti in miſericórdia tua pópulo quem redemiſti, * & portaſti eum in fortitúdine tua ad habitáculum ſanctum tuum.

Aſcendérunt pópuli, & iráti ſunt : * dolóres obtinuérunt habitatóres Philíſthiim.

Tunc conturbáti ſunt príncipes Edom ; robuſtos Moab obtínuit tremor ; * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat ſuper eos formído & pavor : * in magnitúdine bráchii tui fiant immóbiles quaſi lapis,

Donec pertránſeat pópulus tuus, Dómine ; * donec pertránſeat pópulus tuus iſte quem poſſediſti.

Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíſſimo habitáculo tuo quod operátus es, Dómine :

Sanctuárium tuum, Dómine, * quod firmavérunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in æternum & ultrà.

Ingreſſus eſt enim eques Phárao cum cúrribus & equítibus ejus in mare ; * & réduxit ſuper eos Dóminus aquas maris.

Fílii autem Iſraël ambulavérunt per ſiccum * in médio ejus.

Ant. Quis símilis tuî, Dómine ? magníficus in ſanctitáte, fáciens mirabília.

[*In Feſtis, & Tempore Paſchali, niſi aliter notetur ; loco ſuperioris Cantici, dicitur ſequens.*

CANTICUM. *Eccli.* 39.

Laudandus & benedicendus Deus in operibus ſuis.

COllaudáte cánticum, * & benedícite Dóminum in opéribus ſuis.

Date nómini ejus magnificéntiam, * & confitémini illi in voce labiórum veſtrórum, & in cánticis labiórum, & cítharis ;

Et ſic dicétis in confeſſióne : * Opera Dómini univerſa bona valde.

In verbo ejus ſtetit aqua ſicut congéries : * & in ſermóne oris illíus ſicut exceptória aquárum ;

Quóniam in præcepto ipsíus placor fit, * & non eſt minorátio in ſalúte ipsíus.

Opera omnis carnis coram illo, * & non eſt quidquam abſcónditum ab óculis ejus.

A ſéculo uſque in ſéculum réſpicit, * & nihil eſt mirábile in conſpectu ejus.]

Ant. 1. g. Laudáte Dóminum.

PSALMUS 134.

Deus, ob univerſa in populum ſuum beneficia, laudandus. Idolorum vanitas.

LAudáte nomen Dómini ; * laudáte, ſervi, Dóminum.

Quis ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri,

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus : * psállite nómini ejus, quóniam ſuáve ;

Quóniam Jacob elégit ſibi Dóminus, * Iſraël in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognovi quòd magnus eſt Dóminus, * & Deus noſter præ ómnibus diis.

Omnia quæcumque vóluit, Dóminus fecit, * in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abyſſis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ, * fúlgura in plúviam fecit ;

Qui prodúcit ventos de theſauris ſuis ; * qui percuſſit primogénita Ægypti ab hómine uſque ad pecus.

Et miſit ſigna & prodígia in médio tuí, Ægypte, * in Pharaónem, & in omnes ſervos ejus ;

Qui percuſſit gentes multas, * & occídit reges fortes,

Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Iſraël pópulo ſuo.

Dómine, nomen tuum in æternum : * Dómine, memoriále tuum in generatiónem & generatiónem ;

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argentum & aurum : * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquentur : * óculos habent, & non vidébunt :

Aures habent, & non áudient ; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipſórum.

Símiles illis ſiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſraël, benedícite Dómino : * domus Aáron, benedícite Dómino :

Domus Levi, benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. Laudáte Dóminum, psállite nómini ejus; quóniam elégit Iſraël in poſſeſſiónem ſibi.

Capitulum, *Hymnus*, ℣. *Antiphona ad* Benedictus. *Preces*, *quando dicuntur*, *&c. ut in Proprio; & ſic in cæteris Feriis.*

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Jam lucis. *& Antiphona*, *ut in Proprio; & ſic in cæteris Feriis.*

PSALMUS 8.

Mundus Verbo Dei creatus & redemptus.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas, quæ tu fundaſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam viſitas eum?

Minuiſti eum paulò minùs ab Angelis, glóriâ & honóre coronaſti eum: * & conſtituiſti eum ſuper ópera manuum tuárum.

Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univerſas, inſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & piſces maris, qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univerſa terra!

PSALMUS 76.

Conſolatio ſpiritalis ex benignitate Dei ſumpta.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Deum, & intendit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non ſum deceptus.

Rénuit conſolári ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus ſum, & exercitátus ſum; & defécit ſpíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus ſum, & non ſum locútus.

Cogitávi dies antíquos; * & annos æternos in mente habui.

Et meditátus ſum nocte cum corde meo; * & exercitábar, & ſcopébam ſpíritum meum.

Numquid in æternum projíciet Deus? * aut non

iet ut complacítior
uc ?
in finem miſericór-
ſuam abſcindet, * à
ratióne in generatió-

: obliviſcétur miſe-
eus ? * aut continé-
ira ſua miſericór-
ias ?
lixi, Nunc cœpit : *
nutátio déxteræ Ex-

ivíſio *Pſalmi 76.*
Emor fui óperum
Dómini, * quia me-
ro ab inítio mirabí-
uórum :
meditábor in ómni-
éribus tuis, * & in
ntiónibus tuis exer-

s, in ſancto via tua :
Deus magnus ſicut
noſter ?
es Deus qui facis
lia, * notam fe-
n pópulis virtútem

emiſti in bráchio
ópulum tuum, *
acob & Joſeph.
runt te aquæ, Deus,
nt te aquæ, & ti-
nt ; * & turbátæ
yſſi.
itúdo ſónitûs aquá-
* vocem dedérunt

im ſagittæ tuæ trán-
* vox tonítrui tui

runt coruſcatiónes
bi terræ : * com-
móta eſt & contrémuit terra.

In mari via tua, & ſémitæ tuæ in aquis multis; * & veſtígia tua non cognoſcentur.

Deduxiſti ſicut oves pópulum tuum * in manu Móyſi & Aáron.

Antiphona, Capitulum, ℟. breve, & Preces, quando dicuntur, habentur in Proprio; & ſic in aliis Feriis.

AD TERTIAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, O fons amóris. *& Antiphona, ut in Proprio ; & ſic in cæteris Feriis.*

PSALMUS 24.

Pœnitentis oratio veniam & auxilium à Deo poſcentis propter ipſius bonitatem & nomen.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confido,

Non erubeſcam, * neque irrídeant me inimíci mei.

Etenim univerſi qui ſúſtinent te, non confundentur : * confundántur omnes iníqua agentes ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demonſtra mihi, * & ſémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me ; * quia tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtinui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum quæ à ſéculo ſunt.

Delícta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris: * ſecundùm miſericórdiam tuam meménto meî tu, propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício: * docébit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas * requiréntibus teſtamentum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine: * propitiáberis peccáto meo; multum eſt enim.

Diviſio Pſalmi 24.

QUis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtamentum ipsíus, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum; * quóniam ipſe evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meî; * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt: * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimitte univerſa delícta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam & érue me: * non erubeſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocentes & recti adhæſérunt mihi; * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſraël * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

PSALMUS 95.

Super omnes gentes regnat Chriſtus: judicabit populos in æquitate.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus;

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos:

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Confeſſio & pulchritúdo in conſpectu ejus, * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ

géntium, afferte Dómino glóriam & honórem; * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univerſa terra; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cœli & exultet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſylvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Antiph. Capit. ℟. *br. &c. habentur in Proprio; & ſic in cæteris Feriis.*

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Jam ſolis. & *Antiph. ut in Proprio, & ſic in cæteris Feriis.*

PSALMUS 46.

Chriſtus Rex magnus ſuper omnem terram: ipſi Pſallendum.

OMnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excelſus, terríbilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam, * ſpéciem Jacob quam diléxit.

Aſcendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Pſállite Deo noſtro, pſállite: * pſállite Regi noſtro, pſállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * pſállite ſapienter.

Regnábit Deus ſuper gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti ſunt.

PSALMUS 97.

Deus laudandus ob Chriſti ſalvatoris adventum & manifeſtationem.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus: * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſraël.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum quæ à ſéculo ſunt.

Delícta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris: * ſecundùm miſericórdiam tuam meménto meî tu, propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício: * docébit mites vias ſuas.

Univerſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas * requiréntibus teſtamentum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine: * propitiáberis peccáto meo; multum eſt enim.

Diviſio Pſalmi 24.

QUis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur, * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmamentum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtamentum ipsíus, ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum; * quóniam ipſe evellet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meî; * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt: * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam & labórem meum, * & dimitte univerſa delícta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam & érue me: * non erubéſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocentes & recti adhæſérunt mihi; * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſraël * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

PSALMUS 95.

Super omnes gentes regnat Chriſtus: judicabit populos in æquitate.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus;

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos:

Quóniam omnes dii géntium dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféſſio & pulchritúdo in conſpectu ejus, * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afferte Dómino, pátriæ

gentium, afferte Dómino glóriam & honórem; * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univerſa terra; * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli & exultet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſylvárum à fácie Dómini, quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

Antiph. Capit. ℟. br. &c. habentur in Proprio; & ſic in cæteris Feriis.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium.

Hymnus, Jam ſolis. *& Antiph. ut in Proprio, & ſic in cæteris Feriis.*

PSALMUS 46.

Chriſtus Rex magnus ſuper omnem terram: ipſi Pſallendum.

OMnes gentes, pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis;

Quóniam Dóminus excelſus, terríbilis: * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis, * & gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam, * ſpéciem Jacob quam diléxit.

Aſcendit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Pſállite Deo noſtro, pſállite: * pſállite Regi noſtro, pſállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus, * pſállite ſapienter.

Regnábit Deus ſuper gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ vehementer eleváti ſunt.

PSALMUS 97.

Deus laudandus ob Chriſti ſalvatoris adventum & manifeſtationem.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus: * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſraël.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Velut ſómnium ſurgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipſórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum eſt cor meum, & renes mei commutáti ſunt; * & ego ad níhilum redactus ſum, & neſcívi.

Ut jumentum factus ſum apud te; * & ego ſemper tecum.

Diviſio Pſalmi 72.

TEnuiſti [Dómine] manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxiſti me, * & cum glória ſuſcepiſti me.

Quid enim mihi eſt in cœlo? * & à te quid vólui ſuper terram?

Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in æternum.

Quia ecce qui elongant ſe à te, períbunt: * perdidiſti omnes qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum eſt, * pónere in Dómino Deo ſpem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas * in portis fíliæ Sion.

Antiph. Capit. ℟. *br. &c. habentur in Proprio; & ſic in cæteris Feriis.*

AD VESPERAS.

℣. Deus, † in adjutórium.

Antiphonæ ſequentes dicuntur in Qua tantùm; & ſic Feriis.

Ant. 2. D. Co

PSALMU

Anima Deum diligens, æterna ter expectat præm

DIlexi; * exáudiet vocem meæ.

Quia inclinávi ſuam mihi, * & meis invocábo.

Circumdedérun lóres mortis, * cula inferni in me.

Tribulatiónem rem invéni; & Dómini invocávi Dómine, líbera meam.

Miséricors Dón juſtus, * & De miſerétur.

Cuſtódiens párv minus: * humiliá & liberávit me.

Convértere, áni in réquiem tuam Dóminus beneféc

Quia erípuit meam de morte, los meos à lácrymi meos à lapſu.

Placébo Dómir regióne vivórum.

Ant. Convérter ma mea, in réquie quia Dóminus t tibi.

Ant. 8. G. Levi

P

PSALMUS 120.

Dominus cuſtos animæ fidelis & univerſæ Eccleſiæ ſuæ.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui cuſtódit Iſraël.

Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te * neque luna per noctem.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo: * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introítum tuum & éxitum tuum, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Ant. Levávi óculos meos in montes: auxílium meum à Dómino.

Ant. 1. a. Adjutórium noſtrum.

PSALMUS 123.

Eccleſiæ à periculis ereptæ gratiarum actio.

NIſi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſraël; * niſi quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutiſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitan aqua abſorbuiſſet nos.

Torrentem pertranſivit ánima noſtra, * fórſitan pertranſiſſet ánima noſtra aquam intolerabilem.

Benedictus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noſtra ſicut paſſer erepta eſt * de láqueo venántium.

Láqueus contrítus eſt; * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

Ant. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram.

Ant. 5. a. Magnificávit Dóminus.

PSALMUS 125.

In Deo exultant fideles, quia magnificè cum eis egit.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gáudio os noſtrum, * & lingua noſtra exultatióne.

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum: * facti ſumus lætantes.

Converte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in auſtro.

Qui ſéminant in lácry-

mis, * in exultatióne metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes ſémina ſua.

Venientes autem vénient cum exultatióne, * portantes manípulos ſuos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobiſcum: facti ſumus lætantes.

Ant. 6. Adhæreat.

PSALMUS 136.

Sub hujus mundi Babylone, anima fidelis coram Deo gemit.

SUper flúmina Babylónis, illic ſédimus, * & flévimus, cùm recordarémur Sion.

In ſalícibus in médio ejus, * ſuſpéndimus órgana noſtra;

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodò cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúſalem, * oblivióni detur déxtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * ſi non meminero tuî;

Si non propoſúero Jerúſalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor eſto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúſalem;

Qui dicunt: Exinanite, exinaníte * uſque ad fundamentum in ea.

Fília Babylónis míſera * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuiſti nobis.

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

Ant. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, ſi non propoſúero Jerúſalem in princípio lætítiæ meæ.

Capitulum, Hymnus, ℣. Antiphona ad Magnificat, Preces, ſi dicendæ ſint, &c. habentur in Proprio; & ſic in cæteris Feriis.

AD COMPLETORIUM.

Antiphona ſequens dicitur in Quadrageſima tantùm; & ſic in cæteris Feriis.

℣. Converte † nos.

Ant. 2. Adjutórium meum.

PSALMUS 6.

Fidelium inter mundi hujus calamitates gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valde: * ſed tu, Dómine, úſquequò?

tere, Dómine,
nimam meam: *
e fac propter mi-
m tuam;
ım non eſt in
ui memor ſit tuî:
ɪrno autem quis
ɪur tibi?
vi in gémitu meo,
ɪr ſíngulas noctes
eum: * lácrymis
atum meum ri-

tus eſt à furóre
eus: * inveterávi
nes inimícos meos.
ite à me, omnes
mini iniquitátem;
m exaudívit Dó-
cem fletûs mei.
ivit Dóminus de-
iem meam: * Dó-
ratiónem meam

cant & contur-
ehementer omnes
nei: * convertan-
ıbeſcant valde ve-

ALMUS 7.
pro nobis patientis
Adjutorium noſ-
Domino.
ine Deus meus, in
perávi: * ſalvum
x ómnibus perſe-
s me, & líbera

ndo rápiat ut leo
meam, * dum non
dimat, neque qui
áciat.
ne Deus meus, ſi
l; * ſi eſt íniqui-

tas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam méritò ab inimícis meis inánis.

Perſequatur inimícus ánimam meam, & comprehendat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exurge, Dómine, in ira tua; * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exurge, Dómine Deus meus, * in præcepto quod mandaſti.

Et ſynagóga populórum circúmdabit te; * & propter hanc in altum regrédere.

Dóminus júdicat pópulos: * júdica me, Dómine, ſecundùm juſtítiam meam, & ſecundùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumetur nequítia peccatórum: * & díriges juſtum, ſcrutans corda & renes, Deus.

Juſtum adjutórium meum à Dómino, * qui ſalvos facit rectos corde.

Diviſio Pſalmi 7.

DEus judex juſtus, fortis & pátiens, * numquid iráſcitur per ſíngulos dies?

Niſi converſi fuéritis, gládium ſuum vibrábit: * arcum ſuum tetendit, & parávit illum;

Et in eo parávit vaſa

mortis : * ſagittas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam : * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum ; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus ín caput ejus ; * & in vérticem ipsíus iníquitas éjus deſcendet.

Confitébor Dómino ſecundùm juſtítiam ejus, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

Ant. Adjutórium meum à Dómino, qui ſalvos facit rectos corde. *Pſ.* 7.

Hymnus, Capitulum, ℟. *breve, Antiphona ad* Nunc dimittis. *& Preces, quando dicuntur, habentur in Proprio : & ſic in cæteris Feriis.*

FERIA TERTIA.

AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 7. d. Quis requieſcet.

PSALMUS 14.

Dilectio proximi viam ſalutis aperit.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo ? * aut quis requieſcet in monte ſancto tuo ?

Qui ingréditur ſine mácula, * & operátur juſtítiam ;

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo ; * qui non egit dolum in lingua ſua ;

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbı non accépit adversùs ximos ſuos.

Ad níhilum deductu in conſpectu ejus m nus : * timentes aı Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo ı & non décipit ; * qui p niam ſuam non dediı uſúram, & múnera per innocentem non a pit.

Qui facit hæc, * movébitur in æternun

PSALMUS 18

Natura & lex, Chr & Evangelium, dile nem proximi commenc

CŒli enarrant gló Dei, * & ópera nuum ejus annúntiat mamentum.

Dies diéi eructat bum, * & nox nocti ı cat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, que ſermónes, * quc non audiantur voces rum.

In omnem terram e ſonus eórum, & in orbis terræ verba eór * in ſole póſuit tabe culum ſuum.

Et ipſe tanquam ſ ſus procédens de thál ſuo, * exultávit ut ı ad currendam viam.

A ſummo cœlo egı ejus, & occurſus eju que ad ſummum ejus nec eſt qui ſe abſconc calóre ejus.

Diviſio Pſalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convertens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in ſéculum ſéculi: * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetipſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum, * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea: * in cuſtodiendis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? * ab occultis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si mei non fúerint domináti, * tunc immaculátus ero, & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei, * & meditátio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.

Dómine, adjútor meus, * & redemptor meus.

Ant. Quis requieſcet in monte ſancto tuo, Dómine? qui operátur juſtítiam, nec fecit próximo ſuo malum. *Pſ.* 14.

Ant. 5. a. Non proponébam.

PSALMUS 71.

Regnum Chriſti, qui tanto nos amore dilexit, prænuntiatur.

DEus, judícium tuum regi da, * & juſtítiam tuam fílio regis;

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo, * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcendet ſicut plúvia in vellus, * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis, * donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes; * & inimíci ejus terram lingent.

Diviſio Pſalmi 71.

REges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent: * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * ómnes gentes ſérvient ei;

Quia liberábit páuperem

à potente, * & páuperem cui non erat adjútor.

Parcet páuperi & ínopi; * & ánimas páuperum ſalvas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper: * totâ die benedícent ei.

Et erit firmamentum in terra in ſummis móntium, ſuperextollętur ſuper Líbanum fructus ejus; * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in ſécula: * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Iſraël, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedictum nomen majeſtátis ejus in ætérnum; * & replébitur majeſtáte ejus omnis terra: Fiat, fiat.

PSALMUS 100.

Regnum Chriſti, qui cunctos in proximum iniquos diſperdet, deſcribitur.

MIſericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Pſallam, & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam: * facientes prævaricatiónes odívi.

Non adhæſit mihi cor pravum: * declinantem à me malignum non cognoſcébam.

Detrahentem ſecrétò próximo ſuo, * hunc perſequébar.

Superbo óculo, & inſatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut ſédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ, qui facit ſupérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conſpectu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ, * ut diſpérderem de civitáte Dómini omnes operantes iniquitátem.

Ant. Non proponébam ante óculos meos rem injuſtam: detrahentem ſecrétò próximo ſuo, hunc perſequébar. *Pſ.* 100.

Ant. 6. Adjúvit.

PSALMUS 106.

Miſericordia Dei in populum ſuum celebranda & imitanda, ſub diverſis emblematibus pingitur.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, *

in ſéculum miſe-
ejus.
qui redempti ſunt
o, * quos redémit
inimíci;
regiónibus con-
eos, * à ſolis ortu
ı, ab aquilóne &

runt in ſolitúdine,
ſo: * viam civi-
itáculi non inve-

ntes, & ſitientes;
eórum in ipſis de-

navérunt ad Dó-
cùm tribularen-
de neceſſitátibus
ípuit eos.
luxit eos in viam
* ut irent in civi-
bitatiónis.
eantur Dómino
rdiæ ejus, * &
ejus fíliis hómi-

ſatiávit ánimam
* & ánimam eſu-
ſatiávit bonis.
es in ténebris &
nortis, * vinctos
icitáte & ferro;
xacerbavérunt eló-
i, * & consílium
irritavérunt.
miliátum eſt in
s cor eórum: *
ſunt, nec fuit
váret.
mavérunt ad Dó-
cùm tribularen-
de neceſſitátibus
berávit eos.

Et eduxit eos de ténebris & umbrâ mortis, * & víncula eórum diſrúpit.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum;

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Diviſio Pſalmi 106.

SUſcépit eos [Dóminus] de via iniquitátis eórum: * propter injuſtítias enim ſuas humiliáti ſunt.

Omnem eſcam abominnáta eſt ánima eórum: * & appropinquavérunt uſque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Miſit verbum ſuum, & ſanávit eos; * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et ſacríficent ſacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui deſcendunt mare in návibus, facientes operatiónem in aquis multis;

Ipſi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profundo.

Dixit: & ſtetit ſpíritus procellæ; * & exaltáti ſunt fluctus ejus.

Aſcendunt uſque ad cœlos, & deſcendunt uſque ad abyſſos: * ánima eórum in malis tabeſcébat.

Turbáti ſunt, & moti ſunt ſicut ébrius; * & omnis ſapiéntia eórum devoráta eſt.

Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularentur; * & de neceſſitátibus eórum eduxit eos.

Et ſtátuit procellam ejus in auram, * & ſiluérunt fluctus ejus.

Et lætáti ſunt, quia ſiluérunt: * & deduxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et exaltent eum in eccléſia plebis, * & in cáthedra ſeniórum laudent eum.

Altera diviſio Pſalmi 106.

POſuit [Dóminus] flúmina in deſertum, * & éxitus aquárum in ſitim:

Terram fructíferam in falsúginem, * à malítia inhabitántium in ea.

Póſuit déſertum in ſtagna aquárum, * & terram ſine aqua in éxitus aquárum;

Et collocávit illic eſurientes: * & conſtituérunt civitátem habitatiónis.

Et ſeminavérunt agros, & plantavérunt víneas; * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedixit eis, & multiplicáti ſunt nimis; * & jumenta eórum non minorávit.

Et pauci facti ſunt, * & vexáti ſunt à tribulatióne malórum, & dolóre.

Effuſa eſt contémptio ſuper príncipes; * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.

Et adjúvit páuperem de inópia, * & póſuit ſicut oves famílias.

Vidébunt recti, & lætabuntur; * & omnis iniquitas oppilábit os ſuum.

Quis ſápiens, & cuſtódiet hæc? * & intélliget miſericórdias Dómini?

Ant. Adjúvit Dóminus páuperem de inópia, vidébunt recti, & lætabuntur.

AD LAUDES.

Ant. 4. *D.* Qui non accépit.

PSALMUS 23.

Dilectio proximi ad cœlos ducit, ubi Chriſtus Rex gloriæ ingreſſus eſt.

DOmini eſt terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univerſi qui hábitant in eo;

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum, * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcendet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam

jurávit in dolo
o.
›iet benedictió-
nino , * & mi-
ı à Deo ſalutári

generátio quæ-
m , * quærén-
ı Dei Jacob.
portas , prín-
ras ; & elevá-
tæ æternáles : *
Rex glóriæ.
.ſte Rex glóriæ ?
ı fortis & po-
ninus potens in

portas , príncí-
s ; & elevámini ,
náles : * & in-
c glóriæ.
iſte Rex glóriæ ?
s virtútum ipſe
óriæ.
i non accépit in
am ſuam , nec
dolo próximo
ccípiet benedic-
Dómino.
a. Audiam.

L M U S 84.

*Chriſti expec-
›romiſſum , reg-*

ıxiſti , Dómine ,
ı tuam , * aver-
itátem Jacob.
iniquitátem ple-
* operuiſti om-
a eórum.
ti omnem iram
avertiſti ab ira
ónis tuæ.

Converte nos, Deus ſalutáris noſter, * & averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum iraſcéris nobis ? * aut extendes iram tuam à generatióne in generatiónem ?

Deus, tu converſus vivificábis nos ; * & plebs tua lætábitur in te.

Oſtende nobis, Dómine, miſericórdiam tuam ; * & ſalutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam,

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verúmtamen prope timentes eum ſalutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi : * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpexit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem ; * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit ; * & ponet in via greſſus ſuos.

Ant. Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus ; quóniam loquétur pacem in plebem ſuam, & ſuper ſanctos ſuos.

Ant. 3. *a.* Qui diligítis.

PSALMUS 96.

Chriſtus Rex ab Angelis adorandus. Qui diligit eum, odit malum.

DOminus regnávit; exultet terra, * læténtur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus: * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini, * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus; * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundantur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriantur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, * omnes Angeli ejus.

Audívit, & lætáta eſt Sion: * & exultavérunt fíliæ Judæ propter judícia tua, Dómine;

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, mino, * & con memóriæ ſanctifi ejus.

Ant. Qui dilígi minum, odíte r cuſtódit Dóminus ſanctórum ſuórum.

Ant. 7. *d.* Vive

In Feriis Quadra

CANTICUM EZE

Iſ. 38.

Qui inter homine Deo inter eos confit ut omnes eum noſc

EGo dixi: In diérum meórum ad portas ínferi: * resíduum annórun rum.

Dixi: Non vidé minum Deum in vivéntium: * non a hóminem ultrà, & tórem quiétis.

Generátio mea ab & convolúta eſt à quaſi tabernáculum rum.

Præcíſa eſt velut à vita mea; dum ad dírer, ſuccídit me mane uſque ad vé fínies me.

Sperábam uſque ne; quaſi leo ſic c ómnia oſſa mea: * uſque ad véſperam me.

Sicut pullus hi ſic clamábo: * me ut columba.

Attenuáti ſunt óc ſuſpicientes in exc

* Dómine, vim pátior, reſponde pro me.

Quid dicam, aut quid reſpondébit mihi, * cùm ipſe fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, ſi ſic vívitur, & in tálibus vita ſpíritûs mei; * corrípies me, & vivificábis me.

Ecce in pace amaritúdo mea amaríſſima: * tu autem eruiſti ánimam meam, ut non períret.

Projeciſti poſt tergum tuum * ómnia peccáta mea.

Quia non infernus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui deſcendunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens, vivens ipſe confitébitur tibi, ſicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, ſalvum me fac; * & pſalmos noſtros cantábimus cunctis diébus vitæ noſtræ in domo Dómini.

Ant. Vivens, vivens ipſe, confitébitur tibi, Dómine: pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

In Feſtis & Tempore Paſchali, niſi aliter notetur.

CANTICUM. *Eccli.* 36.

Patres antiqui pro nobis orabant, nobis caritatis exemplum præbentes.

MIſerére noſtri, Deus ómnium, & réſpice nos, * & oſtende nobis lucem miſeratiónum tuárum.

Et immitte timórem tuum ſuper gentes quæ non exquiſiérunt te; * ut cognoſcant quia non eſt Deus, niſi tu, & enarrent magnália tua.

Alleva manum tuam ſuper gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.

Sicut enim in conſpectu eórum ſanctificatus es in nobis, * ſic in conſpectu noſtro magnificáberis in eis;

Ut cognoſcant te, * ſicut & nos cognóvimus quóniam non eſt Deus præter te, Dómine.

Innova ſigna, & immúta mirabília: * glorífica manum & bráchium dextrum.

Excita furórem, & effunde iram: * tolle adversárium, & afflíge inimícum.

Feſtína tempus, & memento finis, * ut enarrent mirabília tua.

In ira flammæ devorétur qui ſalvátur; * & qui péſſimant plebem tuam, invéniant perditiónem.

Cóntere caput príncipum inimicórum, * dicéntium: Non eſt álius præter nos.

Cóngrega omnes tribus Jacob; * ut cognoſcant quia non eſt Deus, niſi tu, & enarrent magnália tua.

Et hæreditábis eos, * ſicut ab inítio.

Miſerére plebi tuæ ſuper quam invocátum eſt nomen tuum, * & Iſraël quem coæquaſti primogénito tuo.

Miſerére civitáti ſanctificatiónis tuæ Jerúſalem, * civitáti requiéi tuæ.

Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, * & glóriâ tuâ pópulum tuum. }

Ant. 1. D. Laudáte.

P S A L M U S 150.

Mutua ad laudandum Deum invitatio.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus: * laudáte eum in firmamento virtútis ejùs.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ: * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in tympano & choro: * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cymbalis beneſonántibus; laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ant. Laudáte Dóminum in ſanctis ejus: laudáte eum ſecundùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

AD PRIMAM.

P S A L M U S 34.

Chriſtus pro nobis patiens, nobis perfectæ dilectionis exemplum præbet.

JUdica, Dómine, nocentes me: * expugna impugnantes me.

Apprehende arma & ſcutum, * & exurge in adjutórium mihi.

Effunde frámeam, & conclúde adversùs eos qui perſequuntur me; * dic ánimæ meæ: Salus tua ego ſum.

Confundantur & revereantur * quærentes ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & confundantur * cogitantes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti, * & ángelus Dómini coarctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum, * & ángelus Dómini pérſequens eos;

Quóniam gratis abſcondérunt mihi intéritum láquei ſui; * ſupervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; & cáptio quam abſcondit, apprehendat eum; * & in láqueum cadat in ipſum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur ſuper ſalutári ſuo.

Omnia oſſa mea dicent : * Dómine , quis símilis tibi ?

Eríſpiens ínopem de manu fortiórum ejus , * egénum & páuperem à diripiéntibus eum.

Diviſio Pſalmi 34.

SUrgentes teſtes iníqui , * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis , * ſterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moleſti eſſent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam , * & orátio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum , & quaſi fratrem noſtrum , ſic complacébam : * quaſi lugens & contriſtátus , ſic humiliábar.

Et adversùm me lætáti ſunt, & convenérunt : * congregáta ſunt ſuper me flagella , & ignorávi.

Diſſipáti ſunt , nec compuncti ; tentavérunt me , ſubſannavérunt me ſubſannatióne : * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine , quando reſpícies ? * reſtítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna : * in pópulo gravi laudábo te.

Non ſupergáudeant mihi qui adverſantur mihi iníquè , * qui odérunt me gratis , & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebantur ; * & in iracúndia terræ loquentes , dolos cogitábant.

Et dilatavérunt ſuper me os ſuum ; * dixérunt : Euge , euge, vidérunt óculi noſtri.

Vidiſti, Dómine, ne síleas : * Dómine , ne diſcédas à me.

Altera diviſio Pſalmi 34.

EXurge, & intende judício meo , * Deus meus & Dóminus meus , in cauſam meam.

Júdica me ſecundùm juſtítiam tuam , Dómine Deus meus ; * & non ſupergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus ſuis : Euge , euge , ánimæ noſtræ ; * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubeſcant & revereantur ſimul, * qui gratulantur malis meis.

Induantur confuſióne & reveréntiâ , * qui magna loquuntur ſuper me.

Exultent & lætentur qui volunt juſtítiam meam ; * & dicant ſemper , magnificétur Dóminus , qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditábitur juſtítiam tuam , * totâ die laudem tuam.

AD TERTIAM.

PSALMUS 25.

Anima fidelis inter iniquos innocentiam ſuam ſervat.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingreſſus ſum; * & in Dómino ſperans, non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum;

Quóniam miſericórdia tua ante óculos meos eſt; * & complácui in veritáte tua.

Non ſedi cum concílio vanitátis; * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi eccléſiam malignántium; * & cum ímpiis non ſedébo.

Lavábo inter innocentes manus meas, * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut áudiam vocem laudis, * & enarrem univerſa mirabília tua.

Dómine, dilexi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam; * & cum viris ſánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes ſunt: * déxtera eórum repléta eſt munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingreſſus ſum: * rédime me, & miſerère meî.

Pes meus ſtetit in directo: * in eccléſiis benedícam te, Dómine.

PSALMUS 49.

Ultimus Chriſti adventus prænuntiatur. Non ex cæſis victimis, ſed ex animi puritate judicandi homines.

DEus deórum Dóminus locútus eſt; * & vocávit terram à ſolis ortu uſque ad occáſum.

Ex Sion ſpécies decóris ejus: Deus manifeſtè véniet; * Deus noſter, & non ſilébit.

Ignis in conſpectu ejus exardeſcet, * & in circúitu ejus tempeſtas válida.

Advocábit cœlum deſurſùm, & terram, * diſcérnere pópulum ſuum.

Congregáte illi ſanctos ejus, * qui órdinant teſtamentum ejus ſuper ſacrifícia.

Et annuntiábunt cœli juſtítiam ejus, quóniam Deus judex eſt.

Audi, pópulus meus, & loquar; Iſraël, & teſtificábor tibi: * Deus, Deus tuus ego ſum.

Non in ſacrifíciis tuis árguam te: * holocauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.

Non accípiam de domo tua vítulos, * neque de grégibus tuis hircos;

Quóniam meæ ſunt omnes feræ ſylvárum, * ju-

menta in móntibus & boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli ; * & pulchritúdo agri mecum eſt.

Si eſuríero, non dicam tibi : * meus eſt enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum ? * aut ſánguinem hircórum potábo ?

Immola Deo ſacrifícium laudis, * & redde Altíſſimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis : * éruam te, & honorificábis me.

Diviſio Pſalmi 49.

PEccatóri autem dixit Deus : * Quare tu enarras juſtítias meas, & aſſúmis teſtamentum meum per os tuum ?

Tu verò odiſti diſciplínam, * & projeciſti ſermónes meos retrorsùm.

Si vidébas furem, currébas cum eo, * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítiâ, * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens adversùs fratrem tuum loquebáris, & adversùs fílium matris tuæ ponébas ſcándalum : * hæc feciſti, & tácui.

Exiſtimaſti iníquè, quòd ero tuî símilis : * árguam te, & ſtátuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviſcímini Deum ; * nequando rápiat, & non ſit qui erípiat.

Sacrifícium laudis honorificábit me ; * & illìc iter, quo oſtendam illi ſalutáre Dei.

AD SEXTAM.

PSALMUS 36.

Lex Dei perſeveranter obſervanda : bonorum & malorum quàm diſpar ſtatus & exitus.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem ;

Quóniam tanquam fœnum velóciter areſcent, * & quemádmodùm ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem ; * & inhábita terram, & paſcéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino, * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & ſpera in eo ; * & ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen juſtítiam tuam, * & judícium tuum tanquam merídiem.

Súbditus eſto Dómino, * & ora eum.

Noli æmulári in eo qui proſperátur in via ſua, * in hómine faciente injuſtítias.

Déſine ab ira, & derelinque furórem : * noli æmulári, ut malignéris ;

Quóniam qui malignantur, exterminabuntur: * ſuſtinentes autem Dóminum, ipſi hæreditábunt terram.

Et adhuc puſillùm, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Manſuéti autem hæreditábunt terram, * & delectabuntur in multitúdine pacis.

Obſervábit peccátor juſtum, * & ſtridébit ſuper eum déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit eum; * quóniam próſpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, intendérunt arcum ſuum; * ut dejíciant páuperem & ínopem, ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipſórum, * & arcus eórum confringátur.

Mélius eſt módicum juſto, * ſuper divítias peccatórum multas;

Quóniam bráchia peccatórum conterentur: * confirmat autem juſtos Dóminus.

Diviſio Pſalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum; * & hæréditas eórum in æternum erit.

Non confundentur in témpore malo, & in diébus famis ſaturabuntur; * quia peccatóres períbunt.

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficientes, quemádmodùm fumus, defícient.

Mutuábitur peccátor, & non ſolvet: * juſtus autem miſerétur, & tríbuet.

Quia benedicentes ei hæreditábunt terram; * maledicentes autem ei diſperíbunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigentur, * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Júnior fui, étenim ſénui; * & non vidi juſtum derelictum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miſerétur, & cómmodat; * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum; * & inhábita in ſéculum ſéculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelinquet ſanctos ſuos; * in æternum conſervabuntur.

Injuſti punientur: * & ſemen impiórum períbit.

Juſti autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in ſéculum ſéculi ſuper eam.

Altera diviſio Pſalmi 36.

OS juſti meditábitur ſapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipſius; * & non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Consíderat peccátor juſtum, * & quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus, * nec damnábit eum, cùm judicábitur illi.

Expecta Dóminum, * & *cuſtódi* viam ejus.

Et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium ſuperexaltátum, * & elevátum ſicut cedros Líbani.

Et tranſivi, & ecce non erat: * & quæsívi eum, & non eſt inventus locus ejus.

Cuſtódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam ſunt relíquiæ hómini pacífico.

Injuſti autem diſperíbunt ſimul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem juſtórum à Dómino; * & protector eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; * & éruet eos à peccatóribus, & ſalvábit eos, quia ſperavérunt in eo.

AD NONAM.

Pſalmus 108.

Chriſtus inimicos ſuos diligens, injuſtum eorum odium arguit, & imminentem Dei in ipſos vindictam prænuntiat.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris & os dolóſi ſuper me apertum eſt.

Locúti ſunt adversùm me linguâ dolósâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et poſuérunt adversùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Diviſio Pſalmi 108.

COnſtítue [Dómine] ſuper eum peccatórem; * & diábolus ſtet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci; * & epiſcopátum ejus accípiat alter.

Fiant fílii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutantes transferantur fílii ejus, & mendícent, * & ejiciantur de habitatiónibus ſuis.

Scrutétur fœnerátor omnem ſubſtántiam ejus; *

& diríſpiant aliéni labóres ejus.

Non ſit illi adjútor, * nec ſit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum : * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conſpectu Dómini ; * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum ſemper : * & diſpéreat de terra memória eórum ;

Pro eo quòd non eſt recordátus fácere misericórdiam, * & perſecútus eſt hóminem ínopem & mendícum, & compunctum corde mortificáre.

Et dilexit maledictiónem, & véniet ei : * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem ſicut veſtimentum : * & intrávit ſicut aqua in interióra ejus, & ſicut óleum in óſſibus ejus.

Fiat ei ſicut veſtimentum quo operítur, * & ſicut zona quâ ſemper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum, * & qui loquuntur mala adversùs ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum ; * quia ſuávis eſt misericórdia tua.

Altera diviſio Pſalmi 108

LIbera me, quia egénus & pauper ego ſum, * & cor meum conturbátum eſt intra me.

Sicut umbra, cùm declínat, ablátus ſum, * & excuſſus ſum ſicut locuſtæ.

Génua mea infirmáta ſunt à jejúnio, * & caro mea immutáta eſt propter óleum.

Et ego factus ſum oppróbrium illis : * vidérunt me, & movérunt cápita ſua.

Adjuva me, Dómine, Deus meus : * ſalvum me fac ſecundùm misericórdiam tuam.

Et ſciant quia manus tua hæc : * & tu, Dómine, feciſti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces : * qui inſurgunt in me, confundantur ; ſervus autem tuus lætábitur.

Induantur, qui detrahunt mihi, pudóre ; * & operiantur ſicut diplóide confuſióne ſuâ.

Confitebor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum ;

Quia áſtitit à dextris páuperis, * ut ſalvam fáceret à perſequéntibus ánimam meam.

AD VESPERAS.

Ant. 3. b. Multùm íncola fuit.

PSALMUS 119.

Juſtus, cum his qui oderunt pacem, manet pacificus.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolóſam?

Sagittæ potentis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt! habitávi cum habitántibus Cedar: * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ant. Multùm íncola fuit ánima mea, Dómine; cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus.

Ant. 1. f. Propter fratres meos.

PSALMUS 121.

Juſtus, propter fratres & proximos ſuos, pacem quærit.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem.

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idipſum.

Illùc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini; * teſtimónium Iſraël, ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illìc ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem, * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæſívi bona tibi.

Ant. Propter fratres meos & próximos meos, loquébar pacem de te, Jerúſalem.

Ant. 4. a. Quàm bonum.

PSALMUS 132.

Fraternæ concordiæ beatitudo.

ECce quàm bonum, & quàm jucundum * habitáre fratres in unum!

Sicut unguentum in cápite, quod deſcendit in barbam, barbam Aáron; * quod deſcendit in oram veſtimenti ejus.

Sicut ros Hermon, * qui deſcendit in montem Sion.

Quóniam illìc mandávit Dóminus benedíctiónem, * & vitam uſque in ſéculum.

Ant. Quàm bonum, & quàm jucundum habitáre fratres in unum!

Ant. 8. G. In miſericórdia.

PSALMUS 140.

Orat juſtus ut ſit patiens in tribulationibus, & tutus ab inimicis.

DOmine, clamávi ad te, exaudi me: * inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea ſicut incenſum in conſpectu tuo: * elevátio mánuum meárum, ſacrifícium veſpertínum.

Pone, Dómine, cuſtódiam ori meo, * & óſtium circumſtántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excuſandas excuſatiónes in peccátis cum homínibus operántibus iniquitátem:

Et non communicábo * cum electis eórum.

Corrípiet me juſtus in miſericórdia, & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Quóniam adhuc & orátio mea * in beneplácitis eórum.

Abſorpti ſunt juncti petræ júdices eórum: * áudient verba mea, quóniam potuérunt.

Sicut craſſitúdo terræ erupta eſt ſuper terram, * diſſipáta ſunt oſſa noſtra ſecùs infernum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te ſperávi, non áuferas ánimam meam.

Cuſtódi me à láqueo, quem ſtatuérunt mihi, * & à ſcándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * ſinguláriter ſum ego, donec tránſeam.

Ant. In miſericórdia juſtus increpábit me: óleum autem peccatóris non impinguet caput meum.

Ant. 6. Me expectant juſti.

PSALMUS 141.

Juſtus, humanâ ope deſtitutus, ad divinum confugit auxilium.

VOce meâ ad Dóminum clamávi: * voce meâ ad Dóminum deprecátus ſum.

Effundo in conſpectu ejus oratiónem meam, & tribulatiónem meam, ante ipſum pronúntio, * in deficiendo ex me ſpíritum meum.

Et tu cognoviſti ſémitas meas: * in via hac quâ ambulábam, abſcondérunt láqueum mihi.

Conſiderábam ad déxteram, & vidébam; * & non erat qui cognóſceret me.

Périit fuga à me ; * & non eſt qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine : * dixi, Tu es ſpes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam ; * quia humiliátus ſum nimis.

Líbera me à perſequéntibus me ; * quia confortáti ſunt ſuper me.

Educ de cuſtódia ánimam meam, ad confitendum nómini tuo : * me expectant juſti, donec retríbuas mihi.

Ant. Me expectant juſti, donec retríbuas mihi, Dómine.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. ç. Tu remiſiſti.

PSALMUS 12.

Animæ fidelis in tribulatione ad Deum deprecatio.

USquequò, Dómine, oblivíſceris me in finem ? * úſquequò avertis fáciem tuam à me ?

Quámdiù ponam consília in ánima mea, *dolórem in corde meo per diem ?

Uſquequò exaltábitur * inimícus meus ſuper me ?

Réſpice & exaudi me, Dómine Deus meus : *illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte :

Nequandò dicat inimícus meus, Prævalui adverſùs eum : * qui tríbulant me, exultábunt, ſi motus fúero.

Ego autem in miſericórdia tua ſperávi : * exultábit cor meum in ſalutári tuo.

Cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi, * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

PSALMUS 31.

Miſericordia Dei hominem peccatorem per gratiam ſuam juſtificantis commendatur.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea, dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua : * converſus ſum in ærumna mea, dùm confígitur ſpina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcondi.

Dixi : Confitébor adverſùm me injuſtítiam meam Dómino ; * & tu remiſiſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus * & in témpore opportúno.

Verúntamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & inſtruam te in via hac quâ gradiéris : * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fieri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eórum conſtringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris : * ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, juſti ; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 78.

Fideles ab Inſidelibus vexati opem Dei poſcunt.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam : polluérunt templum ſanctum tuum : * poſuérunt Jeruſalem in pomórum cuſtódiam.

Poſuérunt morticína ſervórum tuórum eſcas volatílibus cœli, * carnes ſanctórum tuórum beſtiis terræ.

Effudérunt ſánguinem eórum tanquam aquam in circúitu Jeruſalem ; * & non erat qui ſepelíret.

Facti ſumus oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannátio & illúſio his qui in circúitu noſtro ſunt.

Uſquequò, Dómine, iraſcéris in finem ? * accendétur velut ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt ;

Quia comedérunt Jacob, * & locum ejus deſolavérunt.

Ne memíneris iniquitatum noſtrárum antiquárum : * citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ, quia páuperes facti ſumus nimis.

Adjuva nos, Deus ſalutáris noſter ; * & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos :

Et propítius eſto peccatis noſtris propter nomen tuum ; * ne fortè dicant in géntibus : Ubi eſt Deus eórum ?

Et innoteſcat in natiónibus coram óculis noſtris, * últio ſánguinis ſervórum tuórum, qui effuſus eſt.

Intróeat in conſpectu tuo gémitus compeditórum : * ſecundùm magnitúdinem bráchii tui, póſſide fílios mortificatórum.

Et redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eórum : * impropérium ipſórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſéculum.

In generatiónem & generatiónem, * annuntiábimus laudem tuam.

Ant. Tu remiſiſti im-

pietátem peccáti mei : pro hac orábit ad te omnis ſanctus. *Pſ.* 31.

FERIA QUARTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. *a.* Sperent in te.

PSALMUS 9.

Eccleſia de victoriis jam reportatis grates agit & ſpem ſumit, pro reportandis opem poſcit.

CONfitébor tibi, Dómine in toto corde meo : * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te ; * pſallam nómini tuo, Altíſſime :

In convertendo inimícum meum retrorsùm ; * infirmabuntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam feciſti judícium meum & cauſam meam : * ſediſti ſuper thronum, qui júdicas juſtítiam.

Increpaſti gentes, & périit ímpius : * nomen eórum deleſti in æternum, & in ſéculum ſéculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem, * & civitátes eórum deſtruxiſti.

Périit memória eórum cum ſónitu ; * & Dóminus in æternum pérmanet.

Parávit in judício thronum ſuum : * & ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus refúgium páuperi : * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et ſperent in te, qui novérunt nomen tuum ; * quóniam non dereliquiſti quærentes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion : * annuntiáte inter gentes ſtúdia ejus ;

Quóniam requírens sánguinem, eórum recordátus eſt : * non eſt oblítus clamórem páuperum.

Diviſio Pſalmi 9.

MIſerére meî, Dómine : * vide humilitátem meam de inimícis meis, qui exaltas me de portis mortis :

Ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion ; * exultábo in ſalutári tuo.

Infixæ ſunt gentes in intéritu quem fecérunt : * in láqueo iſto quem abſcondérunt, comprehenſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum ſuárum comprehenſus eſt peccátor.

Convertantur peccatóres in infernum, * omnes gentes quæ obliviſcuntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis : * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exurge, Dómine ; non confortétur homo : * judicentur gentes in conſpectu tuo.

Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos ; * ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt.

Altera diviſio Pſalmi 9.

UT quid, Dómine, receſſiſti longè ? * deſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne ?

Dum ſuperbit ímpius, incénditur pauper : * comprehenduntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ, * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor : * ſecundùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpectu ejus : * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferuntur judícia tua à fácie ejus : * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo : * Non movébor à generatióne in generatiónem ſine malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine, & dolo : * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in inſídiis cum divítibus in occultis, * ut interfíciat innocentem.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt : * inſidiátur in abſcóndito quaſi leo in ſpelunca ſua.

Inſidiátur ut rápi[...] perem ; * rápere páu[...] dum áttrahit eum.

In láqueo ſuo hu[...] bit eum : * incliná[...] & cadet, cùm dom[...] fúerit páuperum.

Dixit enim in cord[...] Oblítus eſt Deus ; *[...] tit fáciem ſuam, ne[...] in finem.

Exurge, Dómine[...] exaltétur manus tua oblivíſcáris páuperu[...]

Propter quid irritáv[...] pius Deum ? * dixit in corde ſuo : Non [...] ret.

Vides, quóniam tu [...] rem & dolórem co[...] ras, * ut tradas eos i[...] nus tuas.

Tibi derelictus eſt [...] per : * órphano tu eri[...] jútor.

Cóntere bráchium [...] catóris & maligni : * [...] rétur peccátum illíus non inveniétur.

Dóminus regnábit [...] ternum, & in ſéculu[...] culi : * períbitis, ge[...] de terra illíus.

Deſidérium páupe[...] exaudívit Dóminus ; * [...] paratiónem cordis e[...] audívit auris tua ;

Judicáre pupillo & [...] mili, * ut non app[...] ultrà magnificáre ſe h[...] ſuper terram.

Ant. Sperent in te, [...] novérunt nomen tuu[...] quóniam non dérel[...]

quære[...]

quærentes te, Dómine.

Ant. 8. G. Fílii.

PSALMUS 77.

Beneficia olim Iſraëlitis à Deo præſtita in parabolis énarrantur, ut indè diſcat Chriſtiana plebs ponere in Deo ſpem ſuam, & mandata ejus ſervare.

ATténdite, pópule meus, legem meam: * inclináte aurem veſtram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum; * loquar propoſitiónes ab inítio:

Quanta audívimus, & cognóvimus ea; * & patres noſtri narravérunt nobis.

Non ſunt occultáta à fíliis eórum * in generatióne áltera.

Narrantes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirabília ejus quæ fecit.

Et ſuſcitávit teſtimónium in Jacob, * & legem póſuit in Iſraël:

Quanta mandávit pátribus noſtris, nota fácere ea fíliis ſuis; * ut cognoſcat generátio áltera:

Fílii qui naſcentur, & exurgent, * & narrábunt fíliis ſuis;

Ut ponant in Deo ſpem ſuam, & non obliviſcantur óperum Dei, * & mandáta ejus exquírant:

Ne fiant ſicut patres eórum, * generátio prava & exáſperans,

Generátio quæ non diréxit cor ſuum, * & non eſt créditus cum Deo ſpíritus ejus.

Diviſio Pſalmi 77.

FIlii Ephrem intendentes & mittentes arcum, * converſi ſunt in die belli.

Non cuſtodiérunt teſtamentum Dei, * & in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti ſunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus quæ oſtendit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, & perduxit eos, * & ſtátuit aquas quaſi in utre.

Et deduxit eos in nube diéi, * & totâ nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo, * & adaquávit eos velut in abyſſo multa.

Et eduxit aquam de petra, * & deduxit tanquam flúmina aquas.

Et appoſuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excelſum in inaquóſo.

Et tentavérunt Deum in córdibus ſuis, * ut péterent eſcas animábus ſuis.

Et malè locúti ſunt de Deo: * dixérunt, Numquid póterit Deus paráre menſam in deſerto?

Quóniam percuſſit petram, & fluxérunt aquæ, * & torrentes inundavérunt:

Numquid & panem póterit dare, *aut paráre menſam pópulo ſuo ?

Ideò audívit Dóminus, & diſtulit : * & ignis accenſus eſt in Jacob, & ira aſcendit in Iſraël ;

Quia non credidérunt in Deo, * nec ſperavérunt in ſalutári ejus.

Et mandávit núbibus déſuper, * & jánuas cœli apéruit.

Et pluit illis manna ad manducandum, * & panem cœli dedit eis.

Panem Angelórum manducávit homo : * cibária miſit eis in abundántia.

Altera diviſio Pſalmi 77.

TRánſtulit [Dóminus] Auſtrum de cœlo ; * & induxit in virtúte ſua Africum.

Et pluit ſuper eos ſicut púlverem carnes, * & ſicut arénam maris volatília pennáta.

Et cecidérunt in médio caſtrórum eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, & ſaturáti ſunt nimis ; & deſidérium eórum áttulit eis : * non ſunt fraudáti à deſidério ſuo.

Adhuc eſcæ eórum erant in ore ipſórum, * & ira Dei aſcendit ſuper eos.

Et occídit pingues eórum, * & electos Iſraël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc, & non credidérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum feſtinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum ; * & revertebantur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti ſunt quia Deus adjútor eſt eórum ; * & Deus excelſus redemptor eórum eſt.

Et dilexérunt eum in ore ſuo, * & linguâ ſuâ mentíti ſunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti ſunt in teſtamento ejus.

Ipſe autem eſt miſéricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non diſperdet eos.

Ant. Fílii qui naſcentur, narrábunt fíliis ſuis, ut ponant in Deo ſpem ſuam.

Ant. 7. *d.* Abſtulit.

Ex Pſalmo 77. Et.

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram ſuam, * & non accendit omnem iram ſuam.

Et recordátus eſt quia caro ſunt, * ſpíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in deſerto ? * in iram concitavérunt eum in inaquóſo ?

Et converſi ſunt, & tentavérunt Deum ; * & Sanctum Iſraël exacerbavérunt.

ſunt recordáti ma-
is, * die quâ redé-
is de manu tribu-
:
t póſuit in Ægypto
ia, * & prodígia
campo Táneos.
:onvertit in ſángui-
úmina eórum, * &
eórum, ne bíberent.
n eos cœnomyíam,
édit eos; * & ra-
& diſpérdidit eos.
edit ærúgini fructus
, * & labóres eó-
cuſtæ.
ccídit in grándine
eórum, * & moros
in pruína.
rádidit grandini ju-
eórum, * & poſ-
:m eórum igni.
: in eos iram indig-
s ſuæ; * indigna-
, & iram, & tri-
nem, immiſſiónes
gelos malos.
i fecit ſémitæ iræ
on pepercit à morte
ius eórum, * & ju-
:órum in morte con-

ercuſſit omne pri-
tum in terra Ægyp-
rimítias omnis la-
órum in tabernácu-
m.
io *Pſalmi* 77. Et.
ulit [Dóminus] ſicut
s pópulum ſuum,
duxit eos tanquam
in deſerto.
:duxit eos in ſpe,
imuérunt: * & ini-
mícos eórum opéruit mare.

Et induxit eos in montem ſanctificatiónis ſuæ, * montem quem acquiſívit déxtera ejus.

Et ejécit à fácie eórum gentes; * & ſorte divíſit eis terram in funículo diſtributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Iſraël.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excelſum; * & teſtimónia ejus non cuſtodiérunt.

Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactum: * quemádmodùm patres eórum, converſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus ſuis, * & in ſculptílibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & ſprevit; * & ad níhilum redégit valdè Iſraël.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum ſuum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúſit in gládio pópulum ſuum, * & hæreditátem ſuam ſprevit.

Juvenes eórum comédit ignis, * & vírgines eórum non ſunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum, in glá-

dio cecidérunt, * & víduæ eórum non plorabantur.

Altera diviſio Pſalmi 77. Et.

EXcitátus eſt tanquam dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percuſſit inimícos ſuos in poſterióra: * oppróbrium ſempiternum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joſeph, * & tribum Ephraïm non elégit;

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et ædificávit ſicut unicórnium ſanctifícium ſuum, * in terra quam fundávit in ſécula:

Et elégit David ſervum ſuum, * & ſúſtulit eum de grégibus óvium.

De poſt fœtantes accépit eum, * páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſraël hæreditátem ſuam.

Et pavit eos in innocéntia cordis ſui, * & in intelléctibus mánuum ſuárum deduxit eos.

Ant. Abſtulit Dóminus ſicut oves pópulum ſuum, & deduxit eos in ſpe.

AD LAUDES.

Ant. 4. E. Omnes.

PSALMUS 5.

Eccleſia à Deo ſummè juſto adversùs iniquos opem fiducialiter poſcit.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Intende voci oratiónis meæ, Rex meus & Deus meus: * quóniam ad te orábo.

Dómine, manè exáudies vocem meam; * manè aſtábo tibi & vidébo, quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxtà te malignus, * neque permanébunt injuſti ante óculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitátem; perdes omnes qui loquuntur mendácium: * virum ſánguinum & dolóſum abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam; * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua: * propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam;

Quóniam non eſt in ore eórum véritas: * cor eórum vanum eſt.

Sepulchrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolósè agébant; * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis; ſecundùm multitúdinem impietátum eórum expelle eos; * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et lætentur omnes qui ſperant in te; in æternum

exultábunt, & habitábis in eis: * & gloriabuntur in te omnes qui díligunt nomen tuum.

Quóniam tu benedíces juſto: * Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ, coronaſti nos.

Ant. Omnes qui ſperant in te, Dómine, in æternum exultábunt, & habitábis in eis.

Ant. 5. C. In tégmine.

PSALMUS 35.

Impiorum malitia; juſtitia Dei; juſtorum ſpes & gloria.

DIxit injuſtus ut delinquat in ſemetipſo: * non eſt timor Dei ante óculos ejus;

Quóniam dolósè egit in conſpectu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus: * nóluit intellígere, ut benè ágeret.

Iniquitátem meditátus eſt in cubíli ſuo: áſtitit omni viæ non bonæ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo miſericórdia tua, * & véritas tua uſque ad nubes.

Juſtítia tua ſicut montes Dei: * judícia tua abyſſus multa.

Hómines & jumenta ſalvábis, Dómine; * quemadmodùm multiplicaſti miſericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum in tégmine alárum tuarum ſperábunt: * inebriabuntur ab ubertáte domûs tuæ; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te eſt fons vitæ, * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende miſericórdiam tuam ſciéntibus te, * & juſtítiam tuam his qui recto ſunt corde.

Non véniat mihi pes ſupérbiæ, * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operantur iniquitátem: * expulſi ſunt, nec potuérunt ſtare.

Ant. In tégmine alárum tuárum ſperábunt, Dómine; & torrente voluptátis tuæ potábis eos.

Ant. 3. a. Exaudi nos.

PSALMUS 64.

Inter adverſa, Eccleſia in Dei promiſſis ſpem ſuam collocat.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jerúſalem.

Exaudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegiſti, & aſſumpſiſti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ : * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè;

Præparans montes in virtúte tua, accinctus poténtiâ : * qui conturbas profundum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabuntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis : * éxitus matutíni & véſpere delectábis.

Viſitaſti terram, & inebriaſti eam : * multiplicaſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis : * paraſti cibum illórum, quóniam ita eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebuntur ubertáte.

Pingueſcent ſpecióſa deſerti, * & exultatióne colles accingentur.

Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt frumento : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Exaudi nos, Deus ſalutáris noſter, ſpes ómnium fínium terræ.

Ant. 2. a. Ecce.

In Feriis Quadrageſimæ,

CANTICUM. *Iſ.* 12.

Anima fidelis in Chriſto ſpem ſuam ponit, & nihil ab homine timet.

CONfitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi : * converſus eſt furor tuus, & conſolátus es me.

Ecce Deus ſalvátor meus: * fiduciáliter agam, & non timébo.

Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris; * & dicétis in die illa : Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.

Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte quóniam excelſum eſt nomen ejus.

Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univerſa terra.

Exulta & lauda, habitátio Sion; * quia magnus in médio tuî Sanctus Iſraël.

Ant. Ecce Deus ſalvátor meus : fiduciáliter agam, & non timébo.

[*In Feſtis, & Tempore Paſchali, niſi aliter notetur*,

CANTICUM. *Tob.* 13.

Deus juſtus & miſericors flagellat & ſalvat : in ipſo ſperandum.

MAgnus es, Dómine, in æternum, * & in ómnia ſécula regnum tuum.

Quóniam tu flagellas, & ſalvas; dedúcis ad ínferos, & redúcis; * & non eſt qui effúgiat manum tuam.

Confitémini Dómino, fílii Iſraël, * & in conſpectu géntium laudáte eum;

Quóniam ídeò diſperſit vos inter gentes quæ ignórant eum, * ut vos enarrétis mirabília ejus,

Et faciátis ſcire eos * quia non eſt álius Deus omnípotens præter eum.

Ipſe caſtigávit nos propter iniquitátes noſtras; * & ipſe ſalvábit nos propter miſericórdiam ſuam.

Aſpícite ergo quæ fecit nobiſcum, & cum timóre & tremóre confitémini illi; * regemque ſeculórum exaltáte in opéribus veſtris.

Ego autem in terra captivitátis meæ confitébor illi; * quóniam oſtendit majeſtátem ſuam in gentem peccatrícem.

Convertímini ítaque, peccatóres, & fácite juſtítiam coram Deo, * credentes quòd fáciat vobiſcum miſericórdiam ſuam.

Ego autem, & ánima mea, * in eo lætábimur.

Benedícite Dóminum, omnes electi ejus: * ágite dies lætítiæ, & confitémini illi.]

Ant. 6. Beneplácitum eſt.

PSALMUS 146.

Laudandus Deus, cui beneplacitum eſt in eis qui ſperant ſuper miſericordia ejus.

Laudáte Dóminum, quóniam bonus eſt pſalmus: * Deo noſtro ſit jucunda decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúſalem Dóminus: * diſperſiónes Iſraélis congregábit.

Qui ſanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem ſtellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus; * & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne: * psállite Deo noſtro in címara.

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam ſervitúti hóminum.

Qui dat jumentis eſcam ipſórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino

ſuper timentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

Ant. Beneplácitum eſt Dómino ſuper timentes eum, & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

AD PRIMAM.

PSALMUS 30.

Vox Chriſti in cruce morientis, & ſpiritum ſuum Patri fiducialiter commendantis.

IN te, Dómine, ſperávi; non confundar in æternum: * in juſtítia tua líbera me.

Inclina ad me aurem tuam: * accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in domum refúgii, * ut ſalvum me fácias;

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc quem abſcondérunt mihi; * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo ſpíritum meum: * redemiſti me, Dómine Deus veritátis.

Odiſti obſervantes vanitátes ſupervácuè: * ego autem in Dómino ſperávi.

Exultábo, & lætábor in miſericórdia tua; * quóniam reſpexiſti humilitátem meam, ſalvaſti de neceſſitátibus ánimam m

Nec conclùſiſti me i
nibus inimíci: * ſta
in loco ſpatióſo pedes 1

Diviſio Pſalmi 30

MIſerére meî, D
ne, quóniam t
lor: * conturbátus
ira óculus meus, á
mea, & venter meu

Quóniam defécit i
lóre vita mea, * &
mei in gemítibus.

Infirmáta eſt in pa
táte virtus mea, * &
mea conturbáta ſunt.

Super omnes ini
meos factus ſum o
brium, & vicínis mei
dè, & timor notis 1
* qui vidébant me f
fugérunt à me.

Oblivióni datus ſun
quam mórtuus à cor
factus ſum tanquan
pérditum;

Quóniam audívi vi
ratiónem multórum
morántium in circúi
in eo dum convenír
mul adversùm me,
pere ánimam meam
liáti ſunt.

Ego autem in te ſp
Dómine; * dixi:
meus es tu; in má
tuis ſortes meæ.

Eripe me de man
micórum meórum,
perſequéntibus me.

Illuſtra fáciem tua
per ſervum tuum:
vum me fac in miſe
dia tua.

Dómine, non confundar, quóniam invocávi te : * erubeſcant ímpii, & deducantur in inférnum.

Muta fiant lábia dolóſa, * quæ loquuntur adversùs juſtum iniquitátem, in ſupérbia, & in abuſióne.

Altera diviſio Pſalmi 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, quàm abſcondiſti timéntibus te, * perfeciſti eis qui ſperant in te, in conſpectu filiórum hóminum!

Abſcondes eos in abſcóndito faciéi tuæ à conturbatióne hóminum : * prótegeses eos in tabernáculo tuo à contradictióne linguárum.

Benedictus Dóminus, * quóniam mirificávit miſericórdiam ſuam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in exceſſu mentis meæ : * Projectus ſum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudiſti vocem oratiónis meæ * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes ſancti ejus ; * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundanter faciéntibus ſupérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, * omnes qui ſperátis in Dómino.

AD TERTIAM.

PSALMUS 41.

In Deo ſperandum. Juſtus in domo Dei epulans exultabit.

QUemádmodùm desíderat cervus ad fontes aquárum ; * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídiè : Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meam, * quóniam tranſíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confeſſiónis, * ſonus epulantis.

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Diviſio Pſalmi 41.

AD meipſum ánima mea conturbáta eſt : * proptéreà memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excelſa tua, &

fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ; * dicam Deo: Suſceptor meus es.

Quare oblítus es meî, & quare contriſtátus incédo, * dum afflígit me inimícus?

Dum confrínguntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei,

Dum dicunt mihi per síngulos dies: * Ubi eſt Deus tuus?

Quare triſtis es, ánima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 42.

In Deo ſperandum. Deo duce ad altare ejus introëundum.

JUdica me, Deus, & diſcerne cauſam meam de gente non ſancta: * ab hómine iníquo & dolóſo érue me.

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repuliſti? & quare triſtis incédo, dum afflígit me inimícus?

Emitte lucem tuam & veritátem tuam: * ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare triſtis es, ánima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

AD SEXTAM.

PSALMUS 20.

Chriſtus Rex in Patrem ſperans inimicos ſuos debellat: Eccleſia gratias agit.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex, * & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter.

Deſidérium cordis ejus tribuiſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudaſti eum;

Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis, * poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te, & tribuiſti ei: * longitúdinem diérum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in ſéculum

* lætificábis eum in
cum vultu tuo.
niam rex ſperat in
io ; * & in miſeri-
Altíſſimi non com-
itur.
niátur manus tua
us inimícis tuis : *
i tua invéniat omnes
odérunt.
es eos ut clíbanum
in témpore vultûs
* Dóminus in ira
nturbábit eos, &
bit eos ignis.
tum eórum de terra
, * & ſemen eórum
hóminum ;
niam declinavérunt
nala : * cogitavé-
onsília, quæ non
unt ſtabilíre.
niam pones eos dor-
* in relíquiis tuis
ábis vultum eórum.
táre, Dómine, in
tua : * cantábimus
lémus virtútes tuas.
A L M U S 102.
*ob immenſa in po-
ſuum beneficia bene-
is : & inde ſpes con-
da.*
edic, ánima mea,
omino ; * & ómnia
itrà me ſunt, nó-
inčto ejus.
edic, ánima mea,
io ; * & noli oblivíſci
retributiónes ejus.
propitiátur ómni-
iquitátibus tuis ; *
iat omnes infirmitá-
s.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam ; * qui coró-nat te in miſericórdia & miſeratiónibus.

Qui replet in bonis deſidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juventus tua.

Fáciens miſericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias ſuas Móyſi, * fíliis Iſraël voluntátes ſuas.

Diviſio Pſalmi 102.

MIſerátor & miſéricors Dóminus : * longánimis, & multùm miſéricors.

Non in perpétuum iraſcétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non ſecundùm peccáta noſtra fecit nobis, * neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis ;

Quóniam ſecundùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit miſericórdiam ſuam ſuper timentes ſe.

Quantùm diſtat ortus ab occidente, * longè fecit à nobis iniquitátes noſtras.

Quómodò miſerétur pater filiórum, * miſertus eſt Dóminus timéntibus ſe ;

Quóniam ipſe cognóvit figmentum noſtrum : * recordátus eſt quóniam pulvis ſumus.

Homo, ſicut fœnum dies ejus : * tanquam flos agri ſic efflorébit ;

Quóniam ſpíritus per-

tranſibit in illo, & non ſubſiſtet, * & non cognoſcet ámpliùs locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab æterno & uſque in æternum, * ſuper timentes eum.

Et juſtítia illíus in fílios filiórum, his qui ſervant teſtamentum ejus, * & mémores ſunt mandatórum ipsíus, ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, potentes virtúte, facientes verbum illíus, * ad audiendam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus; * miniſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus: * bénedic, ánima mea, Dómino.

AD NONAM.

PSALMUS 81.

Diis terræ excelſior Deus, omnium Judex: ad eum fiducialiter confugit humilis.

DEus ſtetit in ſynagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem, * & fácies peccatórum ſúmitis?

Judicáte egéno & pupillo: * húmilem & páuperem juſtificáte.

Erípite páuperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundamenta terræ.

Ego dixi: Dii eſtis, * & fílii Excelſi omnes.

Vos autem ſicut hómines moriémini, * & ſicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 93.

Eccleſia, inter hujus mundi procellas, auxilium fiducialiter petit à Deo ſuperborum everſore.

DEus ultiónum Dóminus, * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem ſuperbis.

Uſquequò peccatóres, Dómine, * uſquequò peccatóres gloriabuntur?

Effabuntur & loquentur iniquitátem, * loquentur omnes qui operantur injuſtítiam?

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt, * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam & ádvenam interfecérunt, * & pupillos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidé-

bit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite, inſipientes in pópulo; * & ſtulti, aliquando ſápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non conſíderat?

Qui córripit gentes, non árguet? * qui docet hóminem ſciéntiam?

Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ ſunt.

Diviſio Pſalmi 93.

BEátus homo, quem tu erudíeris, Dómine, * & de lege tua docúeris eum;

Ut mítiges ei à diébus malis, * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repellet Dóminus plebem ſuam, * & hæreditátem ſuam non derelinquet;

Quoaduſque juſtítia convertátur in judícium, * & qui juxtà illam omnes qui recto ſunt corde.

Quis conſurget mihi adversùs malignantes? * aut quis ſtabit mecum adversùs operantes iniquitátem?

Niſi quia Dóminus adjúvit me, * paulò minùs habitaſſet in inferno ánima mea.

Si dicébam: Motus eſt pes meus; * miſericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secundùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi ſedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánimam juſti, * & ſánguinem innocentem condemnábunt.

Et factus eſt mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipſórum; & in malítia eórum diſperdet eos: * diſperdet illos Dóminus Deus noſter.

AD VESPERAS.

Ant. 7. d. Oculi noſtri.

PSALMUS 122.

Mens in Deum erigenda tempore tribulationis.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce ſicut óculi ſervórum in mánibus dominórum ſuórum, * ſicut óculi ancillæ in mánibus dóminæ ſuæ:

Ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, * donec miſereátur noſtrî.

Miſerére noſtrî, Dómine, miſerére noſtrî; * quia multum repléti ſumus deſpectióne;

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra: * oppróbrium abundántibus, & deſpéctio ſuperbis.

Ant. Oculi noſtri ad Dó-

minum Deum noſtrum, donec miſereátus noſtrî.

Ant. 5. a. Qui confídunt in Dómino.

PSALMUS 124.

Fidelium Deus ipſe tutela : iniqui perituri.

QUi confídunt in Dómino, ſicut mons Sion : * non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúſalem.

Montes in circúitu ejus, & Dóminus in circúitu pópuli ſui, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum;

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum; * ut non extendant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem : * pax ſuper Iſraël.

Ant. Qui confídunt in Dómino, ſicut mons Sion: non commovébitur in æternum, qui hábitat in Jerúſalem.

Ant. 8. c. Beátus vir.

PSALMUS 126.

Vani labores hominum quibus Deus non opitulatur.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere : * ſúrgite postquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit dilectis ſuis ſomnum : * ecce hæréditas Dómini, fílii; merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis, * ita fílii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur, cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

Ant. Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum : non confundétur, cùm loquétur inimícis ſuis.

Ant. 1. a. Suſtínuit.

PSALMUS 129.

Oratio pœnitentis veniam à Deo per Chriſtum poſcentis.

DE profundis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; * Dómine, quis ſuſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus : * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſ-

que ad noctem * ſperet Iſraël in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: ſperávit ánima mea in Dómino.

Ant. 4. a. Speret.

PSALMUS 130.

Non in ſe, ſed in Deo, ſperandum eſt.

DOmine, non eſt exaltátum cor meum, * neque eláti ſunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam, ſed exaltávi ánimam meam: * ſicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, ita retribútio in ánima mea.

Speret Iſraël in Dómino, * ex hoc nunc, & uſque in ſéculum.

Ant Speret Iſraël in Dómino.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. E. Conſerva me.

PSALMUS 10.

Animæ in Deo confidentis ſecuritas.

IN Dómino confído; * quómodò dícitis ánimæ meæ: Tránſmigra in montem ſicut paſſer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt ſagittas ſuas in pháretra; * ut ſagittent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfeciſti, deſtruxérunt: * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo: * Dóminus in cœlo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 13.

Impii fruſtrà ſibi dicunt Deum non eſſe. Chriſti adventus poſtulatur.

DIxit inſípiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrupti ſunt, & abominábiles facti ſunt in ſtúdiis ſuis: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſquè ad unum.

Dóminus de cœlo proſpexit ſuper fílios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſquè ad unum.

Sepulcrum patens eſt guttur eórum; linguis ſuis doloſè agébant: * venénum

áſpidum ſub lábiis eórum.

Quorum os malediĉtióne & amaritúdine plenum eſt: * velóces pedes eórum ad effundendum ſánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non eſt timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognoſcent omnes qui operantur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ſicut eſcam panis?

Dóminum non invocavérunt: illìc trepidavérunt timóre, ubi non erat timor; * quóniam Dóminus in generatióne juſta eſt.

Conſílium ínopis confudiſtis, * quóniam Dóminus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſraël? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſraël.

PSALMUS 15.

Chriſti pro nobis patientis oratio cum ſpe reſurgendi.

Conſerva me, Dómine; * quóniam ſperávi in te.

Dixi Dómino: Deus meus es tu; * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanĉtis qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum: * póſteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui reſtítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelleĉtum: * ínſuper & uſque ad noĉtem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conſpeĉtu meo ſemper: * quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea: * ínſuper & caro mea requieſcet in ſpe;

Quóniam non derelínques ánimam meam in inferno, * nec dabis Sanĉtum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi feciſti vias vitæ; adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo: * deleĉtatiónes in déxtera tua uſquè in finem.

Ant. Conſerva me, Dómine; quóniam ſperávi in te. *Pſ.* 15.

FERIA QUINTA.

AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 3. g. Beáta gens.

PSALMUS 19.

Chriſti ſacrificium pro ſuis acceptari plebs fidelis poſcit.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob

.. tibi auxílium de
, * & de Sion tueá-

.. ior ſit omnis ſacri-
.. ii ; * & holocauſtum
pingue ſiat.
.. uat tibi ſecundùm
um, * & omne con-
tuum confirmet.
.. ábimur in ſalutári
* & in nómine Dei
magnificábimur.
.. leat Dóminus omnes
.. ines tuas : * nunc
vi quóniam ſalvum
Dóminus Chriſtum

.. udiet illum de cœlo
ſuo : * in potentáti-
.. bus déxteræ ejus.
in cúrribus, & hi in
; * nos autem in nó-
Dómini Dei noſtri
.. bimus.
obligáti ſunt, &
.. runt : * nos autem
.. imus, & erecti ſumus.
.. nine, ſalvum fac Re-
* & exaudi nos in
.. â invocavérimus te.

.. SALMUS 32.

.. *fidelis ad Dei laudem*
.. *ur, ob mundi crea-*
.. *& redemptionem.*

.. ultáte, juſti, in Dó-
.. ino : * rectos decet
.. dátio.
.. nfitémini Dómino in
.. a : * in pſaltério de-
.. iordárum pſállite illi.
.. táte ei cánticum no-
* benè pſállite ei
.. iseratióne.
.. a rectum eſt verbum
Dómini, * & ómnia ópera
ejus in fide.

Díligit miſericórdiam & judícium : * miſericórdiâ Dómini plena eſt terra.

Verbo Dómini cœli firmáti ſunt ; * & ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans ſicut in utre aquas maris, * ponens in theſauris abyſſos.

Tímeat Dóminum omnis terra ; * ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem :

Quóniam ipſe dixit, & facta ſunt ; * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Dóminus díſſipat conſília géntium : * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat conſília príncipum.

Conſílium autem Dómini in æternum manet, * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 32.

BEáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus : * pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi.

De cœlo reſpéxit Dóminus : * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo ſuo * reſpéxit ſuper omnes qui hábitant terram.

Qui finxit ſingillátim corda eórum : * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non ſalvátur rex per multam virtútem ; * & gigas

non ſalvábitur in multitúdine virtútis ſuæ.

Fallax equus ad ſalútem: * in abundántia autem virtútis ſuæ non ſalvábitur.

Ecce óculi Dómini ſuper metuentes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima noſtra ſúſtinet Dóminum; * quóniam adjútor & protector noſter eſt.

Quia in eo lætábitur cor noſtrum, * & in nómine ſancto ejus ſperávimus.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodùm ſperávimus in te.

Ant. Beáta gens, cujus eſt Dóminus Deus ejus: pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi. *Pſ.* 32.

Ant. 4. A. Dóminus.

PSALMUS 67.

Carmen fidei de Chriſti & Eccleſiæ victoriis ab Aſcenſione Chriſti uſquè ad ultimum ejus adventum.

EXurgat Deus, & diſſipentur inimíci ejus; * & fúgiant, qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut déficit fumus, deficiant: * ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et juſti épulentur, & exultent in conſpectu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, pſalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum.

Dóminus nomen illi: * exultáte in conſpectu ejus: Turbabuntur à fácie ejus, * patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco ſancto ſuo: * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * ſimíliter eos qui exáſperant, qui habitant in ſepulcris.

Deus, cùm egrederéris in conſpectu pópuli tui, * cùm pertranſíres in deſerto:

Terra mota eſt; * etenim cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sínaï, à fácie Dei Iſraël.

Plúviam voluntáriam ſegregábis, Deus, hæreditáti tuæ: * & infirmáta eſt, tu verò perfeciſti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * paraſti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Diviſio Pſalmi 67.

DOminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum, dilecti dilecti: * & ſpeciéi domûs divídere ſpólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ columbæ deargentátæ; * & poſteriora dorſi ejus in pallóre auri.

Dùm diſcernit cœleſtis reges ſuper eam, * nive dealbabuntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis: * mons coagulátus, mons pinguis.

Ut quid ſuſpicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum eſt Deo habitáre in eo: étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in ſancto.

Aſcendiſti in altum, cepiſti captivitátem: * accepiſti dona in homínibus.

Etenim non credentes, * inhabitáre Dóminum *Deum*.

Benedictus Dóminus die quotídiè: * próſperum iter fáciet nobis Deus ſalutárium noſtrórum.

Deus noſter, Deus ſalvos faciendi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confringet cápita inimicórum ſuórum, * vérticem capilli perambulántium in delictis ſuis.

Dixit Dóminus: Ex Baſan convertam, * convertam in profundum maris;

Ut intingátur pes tuus in ſanguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipſo.

Altera diviſio Pſalmi 67.

VIdérunt ingreſſus tuos, Deus, * ingreſſus Dei mei, Regis mei qui eſt in ſancto.

Prævenérunt príncipes conjuncti pſalléntibus, * in médio juvenculárum tympaniſtriárum.

In eccléſiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Iſraël.

Ibi Bénjamin adoleſcéntulus in mentis exceſſu: * príncipes Juda, duces eórum; príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: confirma hoc, Deus, quod operátus es in nobis à templo tuo in Jerúſalem: * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis; congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti ſunt argento.

Díſſipa gentes quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægypto; Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo; pſállite Dómino: * pſállite Deo, qui aſcendit ſuper cœlum cœli ad orientem.

Ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis: * date glóriam Deo.

Super Iſraël magnificéntia ejus, * & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis; Deus Iſraël ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ: * benedictus Deus.

Ant. Dóminus dabit verbum evangelizántibus: Deus Iſraël ipſe dabit fortitúdinem plebi ſuæ.

Ant. 8. G. Dómine.

PSALMUS 88.

Miſericordia & veritas Dei in populum ſuum celebrandæ. Promiſſiones, quas Chriſto & Eccleſiæ fecit, immutabiles ſunt, nec adverſis hujus vitæ delentur: hinc firmatur fides.

MIſericórdias Dómini * in æternum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixiſti: in æternum miſericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis.

Diſpóſui teſtamentum electis meis; * jurávi David ſervo meo:

Uſque in æternum præparábo ſemen tuum; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem ſedem tuam.

Confitebuntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in ecclèſia ſanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in concílio ſanctórum; * magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine; & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris poteſtáti maris; * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliaſti ſ[...] nerátum, ſuperb[...] bráchio virtútis t[...] ſiſti inimícos tuo[...]

Tui ſunt cœli, [...] terra: * orbem [...] plenitúdinem eju[...] daſti;

Aquilónem & [...] creaſti: * Th[...] Hermon in nóm[...] exultábunt.

Tuum bráchium [...] téntia: * firm[...] nus tua, & exalt[...] tera tua.

Juſtítia & judíc[...] parátio ſedis tua [...] ſericórdia & vér[...] cédent fáciem tu[...]

Diviſio Pſalm[...]

BEátus pópulu[...] jubilatiónem [...] mine, in lúmine [...] ambulábunt;

Et in nómine [...] tábunt totâ die, [...] juſtítia tua exalt[...]

Quóniam glóri[...] eórum tu es, * [...] neplácito tuo e[...] cornu noſtrum.

Quia Dómini e[...] tio noſtra, * & [...] raël regis noſtri.

Tunc locútus [...] ſióne ſanctis tuis, [...] ti: * Póſui adju[...] potente, & exal[...] tum de plebe me[...]

Invéni David [...] meum: * óleo ſa[...] unxi eum.

Manus enim me[...]

i, * & bráchium confortábit eum.
proficiet inimícus * & fílius iniqui-
ın appónet nocére
ıncídam à fácie ip-
ımícos ejus, * &
s eum in fugam con-
.
éritas mea & miſe-
a mea cum ipſo; *
ómine meo exaltá-
ornu ejus.
onam in mari ma-
jus, * & in flumí-
léxteram ejus.
invocábit me: Pater
s tu, * Deus meus,
eptor ſalútis meæ.
ego primogénitum
ı illum, * excelſum
gibus terræ.
æternum ſervábo illi
córdiam meam, * &
ıentum meum fidéle
ponam in ſéculum ſé-
men ejus, * & thro-
jus ſicut dies cœli.
autem derelíquerint
us legem meam, * &
ſciis meis non ambu-
nt;
uſtítias meas profa-
int, * & mandáta mea
uſtodíerint;
itábo in virga iniqui-
eórum, * & in verbé-
peccáta eórum.
iſericórdiam autem
n non diſpergam ab
* neque nocébo in ve-
: mea;

Neque profanábo teſtamentum meum; * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Altera diviſio Pſalmi 88.

SEmel jurávi in ſancto meo, * ſi David méntiar:

Semen ejus in æternum manébit; * & thronus ejus ſicut ſol in conſpectu meo,

Et ſicut luna perfecta in æternum, * & teſtis in cœlo fidélis.

Tu verò repuliſti & deſpexiſti, * diſtuliſti Chriſtum tuum.

Evertiſti teſtamentum ſervi tui: * profanaſti in terra ſanctuárium ejus.

Deſtruxiſti omnes ſepes ejus: * poſuiſti firmamentum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes tranſeuntes viam: * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis.

Exaltaſti déxteram deprimentium eum: * lætificaſti omnes inimícos ejus.

Avertiſti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello.

Deſtruxiſti eum ab emundatióne; * & ſedem ejus in terram colliſiſti.

Minoraſti dies témporis ejus: * perfudiſti eum confuſióne.

Uſquequò, Dómine, avertis in finem? * exardeſcet ſicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea ſubſtántia: * numquid enim

vanè conſtituiſti omnes fílios hóminum ?

Quis eſt homo qui vivet, & non vidébit mortem ; * éruet ánimam ſuam de manu ínferi ?

Ubi ſunt miſericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine, * ſicut juraſti David in veritáte tua ?

Memor eſto, Dómine, oppróbrii ſervórum tuórum, * quod contínui in ſinu meo, multárum géntium ;

Quòd exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quòd exprobravérunt commutatiónem Chriſti tui.

Benedíctus Dóminus in æternum : * fiat, fiat.

Ant. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die, & in juſtítia tua exaltábuntur.

AD LAUDES.

Ant. 4. *E.* Audi.

PSALMUS 80.

In Deo lætandum, qui fideles ſuos cibat ex adipe frumenti cæleſtis & de petra melle divino ſaturat.

EXultáte Deo adjutóri noſtro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite pſalmum, & date tympanum, * pſaltérium jucundum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tubâ, * in inſigni die ſolemnitátis veſtræ ;

Quia præceptum in Iſraël eſt, * & judícium Deo Jacob.

Teſtimónium in Jo
póſuit illud, cùm exír
terra Ægypti : * ling
quam non nóverat,
dívit.

Divertit ab onéribus
ſum ejus : * manus ej
cóphino ſerviérunt.

In tribulatióne invo
me, & liberávi te : * e
dívi te in abſcóndito
peſtátis : probávi te
aquam contradictióni

Audi, pópulus meu
conteſtábor te : * Iſra
audíeris me, non erit
deus recens, neque ac
bis deum aliénum.

Ego enim ſum Dóm
Deus tuus, qui edu
de terra Ægypti : * d
os tuum, & impléb
lud.

Et non audívit pó
meus vocem meam ;
Iſraël non intendit mi

Et dimíſi eos ſecun
deſidéria cordis eóru
ibunt in adinventió
ſuis.

Si pópulus meus au
me ; * Iſraël ſi in viis
ambulaſſet ;

Pro nihilo fórſitan
mícos eórum humiliaſſ
* & ſuper tribulantes
miſiſſem manum mea

Inimíci Dómini me
ſunt ei ; * & erit tem
eórum in ſécula.

Et cibávit eos ex á
frumenti ; * & de pet
melle ſaturávit eos.

Ant. Audi, pópulus me

ibor te : ego ſum
Deus tuus.
℣. Parátum.
LMUS 107.
in Patrem ſuum
urrectionem ſuam
ſui dilatationem
it.
m cor meum ,
, parátum cor
cantábo & pſal-
ória mea.
, glória mea ;
pſaltérium & cí-
* exurgam dilú-

ibor tibi in pópu-
tine , * & pſallam
itiónibus ;
magna eſt ſuper
ſericórdia tua , *
ad nubes véritas

re ſuper cœlos ,
& ſuper omnem
glória tua.
arátum cor meum,
xurgam dilúculo :
or tibi , Dómine.
. Dómine.
o Pſalmi 107.
liberentur dilecti
, [Dómine :] *
ac déxterâ tuâ , &
ne.
ocútus eſt in ſancto
exultábo , & dívi-
himam , & conval-
ernaculórum dimé-

eſt Gálaad , &
t Manaſſes ; * &
a ſuſcéptio cápitis
Juda rex meus : * Moab
lebes ſpei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum : * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me uſque in Idumæam ?

Nonne tu , Deus , qui repuliſti nos ? * & non exíbis , Deus , in virtútibus noſtris ?

Da nobis auxílium de tribulatióne , * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem : * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

Ant. Dómine , vana ſalus hóminis : in Deo faciémus virtútem.

Ant. 8. c. Deus.

In Feriis Quadrageſimæ ,

CANTICUM ANNÆ.

1. *Reg.* 2.

Supremam Dei poteſtatem laudans de Eccleſia & Chriſto prophetat.

EXultávit cor meum in Dómino , * & exaltátum eſt cornu meum in Deo meo.

Dilatátum eſt os meum ſuper inimícos meos ; * quia lætáta ſum in ſalutári tuo.

Non eſt ſanctus , ut eſt Dóminus ; neque enim eſt álius extra te : * & non eſt fortis ſicut Deus noſter.

Nolíte multiplicáre loqui ſublímia , glориantes : * re-

cédant vétera de ore veſtro:

Quia Deus ſcientiárum Dóminus eſt, * & ipſi præparantur cogitatiónes.

Arcus fortium ſuperátus eſt; * & infirmi accincti ſunt róbore.

Repléti priùs pro pánibus ſe locavérunt; * & famélici ſaturáti ſunt:

Donec ſtérilis péperit plúrimos; * & quæ multos habébat fílios, infirmáta eſt.

Dóminus mortíficat, & vivíficat: * dedúcit ad ínferos, & redúcit.

Dóminus páuperem facit, & ditat: * humíliat, & súblevat.

Súſcitat de púlvere egénum, * & de ſtércore élevat páuperem;

Ut ſédeat cum princípibus, * & ſólium glóriæ teneat.

Dómini enim ſunt cárdines terræ, * & póſuit ſuper eos orbem.

Pedes ſanctórum ſuórum ſervábit, & ímpii in ténebris conticeſcent; * quia non in fortitúdine ſua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus; * & ſuper ipſos in cœlis tonábit.

Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium regi ſuo, * & ſublimábit cornu chriſti ſui.

Ant. Deus ſcientiárum Dóminus eſt, & ipſi præparantur cogitatiónes.

[*In Feſtis & Tempo chali, niſi aliter n*

CANTICUM. I. 29.

Canticum fidei de ma Dei majeſtate.

BEnedictus es, D Deus Iſraël patı tri, * ab æterno ii num.

Tua eſt, Dómine nificéntia, & potér glória, atque victó & tibi laus.

Cuncta enim quæ i ſunt & in terra, ſunt.

Tuum, Dómine num; * & tu es ſup nes príncipes.

Tuæ divítiæ, & glória: * tu don ómnium.

In manu tua virtus téntia: * in manu tu nitúdo, & impériu nium.

Nunc ígitur, Deı ter, confitémur tibi laudámus nomen tuı clytum.]

Ant. 5. a. Ann Dóminus.

PSALMUS I.

Laudandus Deus in populum ſuum i cia.

LAúda, Jerúſa Dóminum: * Deum tuum, Sion;

Quóniam confortá ras portárum tuáru benedixit fíliis tuis i

Qui póſuit fines tu

* & ádipe frumenti
te.
emittit elóquium
terræ , * velóciter
ſermo ejus ;
dat nivem ſicut la-
* nébulam ſicut
m ſpargit.
tit cryſtallum ſuam
buccellas : * ante
frígoris ejus quis
bit ?
ttet verbum ſuum,
efáciet ea : * flabit
ejus , & fluent

annúntiat verbum
Jacob , * juſtítias &
ſua Iſraël ;
fecit táliter omni
i , * & judícia ſua
anifeſtávit eis.
. Annúntiat Dómi-
rbum ſuum Jacob ,
cia ſua Iſraël : non
áliter omni natióni.
PRIMAM.
S A L M U S 66.
nen fidei cunctos po-
ad Deum per Chriſ-
dducet.

Eus miſereátur noſ-
trí , & benedícat
nobis : * illúmi-
ltum ſuum ſuper nos,
ſereátur noſtrí ;
ognoſcámus in terra
uam , * in ómnibus
us ſalutáre tuum.
ſiteantur tibi pópuli,
confiteantur tibi pó-
mnes : * lætentur &
nt gentes.
óniam júdicas pópu-
los in æquitáte , * & gentes in terra dírigis.

Confiteantur tibi pópuli, Deus , confiteantur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos , Deus , Deus noſter, benedícat nos Deus ; * & métuant eum omnes fines terræ.

P S A L M U S 89.

Inter hujus mundi viciſſitudines & adverſa , fides Deo æterno adhæret , & inde ſolatium ſumit.

DOmine, refúgium factus es nobis , * à generatióne in generatiónem.

Priuſquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis ; * à ſéculo & uſque in ſéculum tu es Deus.

Ne avertas hóminem in humilitátem ; * & dixiſti : Convertímini , fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos , * tanquam dies heſterna quæ prætériit, & cuſtódia in nocte.

Quæ pro níhilo habentur, eórum anni erunt : * manè ſicut herba tránſeat.

Manè flóreat & tránſeat : * véſpere décidat , indúret & areſcat ;

Quia defécimus in ira tua , * & in furóre tuo turbáti ſumus.

Poſuiſti iniquitátes noſtras in conſpectu tuo , * ſéculum noſtrum in illuminatióne vultûs tui ;

Quóniam omnes dies noſtri defecérunt, & in ira tua defécimus : * anni noſtri ſicut aránea meditabuntur.

Dies annórum noſtrórum in ipſis ſeptuaginta anni ; * ſi autem in potentátibus, octoginta anni :

Et ámpliùs eórum labor & dolor : * quóniam ſupervénit manſuetúdo, & corripiémur.

Diviſio Pſalmi 89.

QUis novit poteſtátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre ?

Déxteram tuam ſic notam fac, * & erudítos corde in ſapiéntia.

Convértere, Dómine, úſquequò ? * & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos.

Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ ; * & exultávimus, & delectáti ſumus ómnibus diébus noſtris.

Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, * annis quibus vídimus mala.

Réſpice in ſervos tuos, & in ópera tua ; * & dírige fílios eórum.

Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos : * & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos ; * & opus mánuum noſtrárum dírige.

AD TERT

PSALMU

Deus in Chriſto lumen & ſalus. ejus adversùs ho tur.

DOminus ill mea, & ſ * quem ti

Dóminus prote meæ ; * à quo tr

Dum appròpia me nocentes, * carnes meas.

Qui tríbulant míci mei, * ipſi ſunt & cecidérunt

Si conſiſtant me caſtra, * no cor meum.

Si exurgat adv prælium, * in ho rábo.

Unam pétii à hanc requíram, bitem in domo ómnibus diébus v

Ut vídeam vo Dómini, * & víſ plum ejus.

Quóniam abſc in tabernáculo ſ die malórum pro in abſcóndito ta ſui.

In petra exalt * & nunc exalt put meum ſuper meos.

Circuívi & im tabernáculo ejus vociferatiónis : * & pſalmum dic mino.

› *Pſalmi* 26.
., Dómine, vo-
meam quâ cla-
te : * miſerére
xaudi me.
ixit cor meum,
t te fácies mea :
tuam, Dómine,
.
ſtas fáciem tuam
ne declínes in ira
10.
r meus eſto, ne
as me, * neque
me, Deus ſalu-
s ;
m pater meus &
ea dereliquérunt
Dóminus autem
me.
pone mihi, Dó-
a via tua ; * &
: in ſémitam rec-
ter inimícos meos.
díderis me in áni-
ulántium me ; *
inſurrexérunt in
iníqui, & men-
iſquitas ſibi.
vidére bona Dó-
n terra vivéntium.
a Dóminum, virí-
;* & confortétur
n, & ſúſtine Dó-

L M U S 83.
a Dei tabernacula
nimæ fidelis deſi-

a dilecta taberná-
a tua, Dómine
:útum ! * concu-
déficit ánima mea
Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim paſſer invénit ſibi domum, * & turtur nidum ſibi, ubi ponat pullos ſuos.

Altária tua, Dómine virtútum, * Rex meus & Deus meus !

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine ! * in ſǽcula ſæculórum laudábunt te.

Beátus vir cujus eſt auxílium abs te : * aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, in valle lacrymárum, in loco quem póſuit.

Etenim benedictiónem dabit legiſlátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum, exaudi oratiónem meam : * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Protector noſter, áſpice, Deus, * & réſpice in fáciem chriſti tui ;

Quia mélior eſt dies una in átriis tuis * ſuper míllia.

Elégi abjectus eſſe in domo Dei mei, * magis quàm habitáre in tabernáculis peccatórum ;

Quia miſericórdiam & veritátem díligit Deus : * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocén-

tia : * Dómine virtútum, beátus homo qui ſperat in te.

AD SEXTAM.

PSALMUS 22.

Menſam in conſpectu fidelium ſuorum paravit Deus.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit : * in loco páſcuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convertit.

Deduxit me ſuper ſémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.

Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala ; * quóniam tu mecum es.

Virga tua & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.

Paraſti in conſpectu meo menſam, * adversùs eos qui tríbulant me.

Impinguaſti in óleo caput meum : * & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Et miſericórdia tua ſubſequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ ;

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

PSALMUS 33.

Deus ſemper benedicendus : non eſt inopia timentibus eum.

BEnedícam Dóminum in omni témpore : * ſemper laus eju meo.

In Dómino l
ánima mea : *
manſuéti, & læt

Magnificáte D
mecum ; * & e
nomen ejus in idi

Exquiſívi Dómi
exaudívit me, * &
nibus tribulatióni
erípuit me.

Accédite ad eum
minámini ; * & fá
træ non confunde

Iſte pauper clam
Dóminus exaudív
& de ómnibus tri
nibus ejus ſalvávit

Immittet ángel
mini in circúitu tin
eum ; * & erípiet e

Guſtáte, & vidé
niam ſuávis eſt Dó
*beátus vir qui ſ
eo.

Timéte Dóminu
nes ſancti ejus ; * q
non eſt inópia tim
eum.

Dívites eguérunt
riérunt ; * inquire
tem Dóminum n
nuentur omni bon

Diviſio Pſalmi

VEníte, fílii,
me : * timór
mini docébo vos.

Quis eſt homo q
vitam, * díligit die
bonos ?

Próhibe linguam
malo ; * & lábia
loquantur dolum.

Diverte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſtos, * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini ſuper facientes mala, * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt juſti; & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà eſt Dóminus iis qui tribuláto ſunt corde, * & húmiles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtórum; * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péſſima, * & qui odérunt juſtum, delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas ſervórum ſuórum; * & non delinquent omnes qui ſperant in eo.

AD NONAM.

PSALMUS 69.

Inter adverſa hujus mundi, auxilium & ſalutem à Deo fides inſtanter petit.

DEus, in adjutórium meum intende: * Dómine, ad adjuvandum me feſtína.

Confundantur & revereantur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertantur retrorsùm, & erubeſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur ſtatim erubeſcentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te; * & dicant ſemper, Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper ſum; * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu; * Dómine, ne moréris.

PSALMUS 79.

Cunctarum hujus vitæ ærumnarum finem per Chriſti adventum fides poſcit.

QUi regis Iſraël, intende; * qui dedúcis velut ovem Joſeph.

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manaſſe.

Excita poténtiam tuam, & veni: * ut ſalvos fácias nos.

Deus, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum,* quouſquè iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum, * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra?

Poſuiſti nos in contra-

diĉtiónem vicínis noſtris; * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, converte nos, & oſtende fáciem tuam; * & ſalvi érimus.

Diviſio Pſalmi 79.

[DOmine,] víneam de Ægypto tranſtuliſti: * ejeciſti gentes, & plantaſti eam.

Dux itíneris fuiſti in conſpeĉtu ejus: * plantaſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbuſta ejus cedros Dei.

Extendit pálmites ſuos uſquè ad mare, * & uſquè ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxiſti macériam ejus; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediuntur viam?

Exterminávit eam aper de ſylva, * & ſinguláris ferus depaſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere: * réſpice de cœlo, & vide, & víſita víneam iſtam.

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua, * & ſuper fílium hóminis quem confirmaſti tibi.

Incenſa igni, & ſuffoſſa: * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, * & ſuper fílium hóminis quem confirmaſti tibi.

Et non diſcédimus à te: * vivificábis nos, &

nomen tuum invocá

Dómine Deus virt

converte nos, & c

fáciem tuam; * & ſa

mus.

AD VESPER

Ant. 2. Crédidi

PSALMUS

Calix ſalutaris ac

dus: vota Domin

denda.

CRédidi, propte

locútus ſum;

autem hum

ſum nimis.

Ego dixi in exceſſu

Omnis homo menda

Quid retríbuam

no * pro ómnibus q

tríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris

piam, * & nome

mini invocábo.

Vota mea Dómin

dam coram omni

ejus: * pretióſa i

peĉtu Dómini mors

tórum ejus.

O Dómine, qu

ſervus tuus: * ego

tuus, & fílius ancil

Dirupiſti víncula

tibi ſacrificábo h

laudis, & nomen I

invocábo.

Vota mea Dómin

dam in conſpeĉtu

pópuli ejus, * i

domûs Dómini, in

tuî, Jerúſalem.

Ant. Crédidi,

quod locútus ſum;

tem humiliátus ſum

Ant. 1. g. Confi

ALMUS 137.
niſericordia & veri-
populum ſuum cele-
.
fitébor tibi, Dó-
ne, in toto corde
* quóniam audiſti
ris mei.
nſpectu Angelórum
tibi: * adorábo ad
m ſanctum tuum,
confitébor nómini
er miſericórdia tua
táte tua; * quó-
magnificaſti ſuper
, nomen ſanctum

lacumque die invo-
te, exaudi me: *
icábis in ánima mea
n.
iteantur tibi, Dó-
omnes reges terræ;
audiérunt ómnia
ris tui.
ntent in viis Dó-
* quóniam magna
a Dómini;
iam excelſus Dó-
& humília réſpi-
& alta à longè cog-

bulávero in médio
iónis, vivificábis
& ſuper iram ini-
n meórum exten-
nuum tuam, &
me fecit déxtera

nus retríbuet pro
Dómine, miſeri-
ua in ſéculum:
ánuum tuárum ne
.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, ſuper miſericórdia tua & veritáte tua.

Ant. 7. d. Generátio.

PSALMUS 144.

Dei magnitudo & beneficentia celebrantur.

Exaltábo te, Deus meus rex; * & benedícam nómini tuo in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Per ſíngulos dies benedícam tibi; * & laudábo nomen tuum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * & magnitúdinis ejus non eſt finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquentur, * & mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ ſuavitátis tuæ eructabunt, * & juſtítiâ tuâ exultábunt.

Ant. Generátio & generátio laudábit ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Ant. 4. *D.* Fidélis.

Diviſio Pſalmi 144.

Miſerátor & miſéricors Dóminus; * pátiens, & multùm miſéricors.

Suávis Dóminus univerſis, * & miſeratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus.

Confiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & ſancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquentur;

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium ſeculórum; * & dominátio tua in omni generatióne & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes eliſos.

Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; * & tu das eſcam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Ant. 8. c. Prope eſt Dóminus.

Altera diviſio Pſalmi 144.

JUſtus Dóminus in ómnibus viis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Prope eſt Dóminu[s] [óm]nibus invocántibus eu[m], ómnibus invocántibu[s] in veritáte.

Voluntátem timé[ntium] ſe fáciet, & depre[catio]nem eórum exáudiet [et] ſalvos fáciet eos.

Cuſtódit Dóminus [omnes] diligentes ſe, & [omnes] peccatóres diſperdet.

Laudatiónem Dóm[ini lo]quétur os meum: * & [bene]dícat omnis caro n[omini] ſancto ejus in ſéculu[m et] in ſéculum ſéculi.

Ant. Prope eſt [Dómi]nus ómnibus invocá[ntibus] eum in veritáte.

AD COMPLETOR[IUM.]

Ant. 1. f. Salvum m[e fac] Dómine.

PSALMUS 11

Juſtorum paucitas [...] *quiorum Domini ſum[...]* *delitas.*

SAlvum me fac [Dó]mine, quónia[m de]fécit ſanctus; [quó]niam diminútæ ſunt [verita]tes à fíliis hóminum.

Vana locúti ſunt un[uſquiſ]que ad próximum ſu[um]; lábia dolóſa, in co[rde et] corde locúti ſunt.

Diſperdat Dómin[us uni]verſa lábia dolóſa, [et] linguam magnílequ[am].

Qui dixérunt: Li[nguam] noſtram magnificáb[imus], lábia noſtra à nobis [ſunt]; quis noſter dóminus [eſt]?

Propter miſériam [ino]pum, & gémitum [...]

ſ nunc exurgam, ſminus.
n in ſalutári : * fi-
:r agam in eo.
ia Dómini, eló-
ſta : * argentum
minátum, probá-
:æ, purgátum ſép-

Dómine, ſervábis
& cuſtódies nos à
óne hac in ætér-

:úitu ímpii ámbu-
ſecundùm altitú-
uam multiplicaſti
minum.

LMUS 38.
vitæ vanitas & mi-
divinum poſtulatur
n.

: Cuſtódiam vias
as, * ut non de-
in lingua mea.
ori meo cuſtódiam,
onsíſteret peccátor
n me.
itui, & humiliátus
ſilui à bonis; * &
eus renovátus eſt.
uit cor meum intra
in meditatióne mea
:et ignis : * locú-
in lingua mea.
n fac mihi, Dó-
inem meum, & nú-
diérum meórum,
; * ut ſciam quid
ihi.
menſurábiles po-
es meos : * & ſubſ-
mea tanquam níhi-
:e te.
ntamen univerſa vá-

nitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertranſit homo; * ſed & fruſtrà conturbátur.

Theſaurízat, * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ eſt expectátio mea? nonne Dóminus? * & ſubſtántia mea apud te eſt.

Diviſio Pſalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me : * oppróbrium inſipienti dediſti me.

Obmútui, & non apérui os meum; * quóniam tu feciſti.

Amove à me plagas tuas : * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci in increpatiónibus.

Propter iniquitátem corripuiſti hóminem, & tabéſcere feciſti ſicut aráneam ánimam ejus : * verúmtamen vanè corturbátur omnis homo.

Exaudi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam : * áuribus pércipe lácrymas meas.

Ne ſíleas, quóniam ádvena ego ſum apud te, & peregrínus, * ſicut omnes patres mei.

Remitte mihi ut refrígerer : * priuſquàm ábeam, & ámplius non ero.

Ant. Salvum me fac, Dómine, quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum. *Pſ.* 11.

FERIA SEXTA.
AD OFFICIUM NOCT.

Ant. 7. b. Contriſtátus ſum.

PSALMUS 51.

Iniquos manet interitus, juſtos gloria.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte ?

Totâ die injuſtítiam cogitávit lingua tua : * ſicut novácula acúta feciſti dolum.

Dilexiſti malítiam ſuper benignitátem, * iniquitátem magis quàm loqui æquitátem.

Dilexiſti ómnia verba præcipitatiónis, lingua dolóſa : * proptéreà Deus déſtruet te in finem.

Evellet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, * & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt juſti, & timébunt, & ſuper eum ridébunt ; * & dicent : Ecce homo qui non póſuit Deum adjutórem ſuum ;

Sed ſperávit in multitúdine divitiárum ſuárum, * & præváluit in vanitáte ſua.

Ego autem ſicut olíva fructífera in domo Dei : * ſperávi in miſericórdia Dei in æternum, & in ſéculum ſéculi.

Confitébor tibi in ſéculum, quia feciſti ; * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum eſt in conſpectu ſanctórum tuórum.

PSALMUS 54.

Juſtus ab iniquis vexat & ab ipſis familiaribus m ledictus, in Deo ſpem ſua ponit.

EXaudi, Deus, orati nem meam, & deſpéxeris deprecatióne meam : * inténde mihi, exaudi me.

Contriſtátus ſum in exe citatióne mea, * & co turbátus ſum à voce ir míci, & à tribulatió peccatóris ;

Quóniam declinavéru in me iniquitátes, * & ira moleſti erant mihi.

Cor meum conturbátu eſt in me, * & formí mortis cécidit ſuper me.

Timor & tremor ver runt ſuper me, * & co texérunt me ténebræ.

Et dixi : Quis dabit mi pennas ſicut columbæ ? & volábo, & requieſca

Ecce elongávi fúgien * & manſi in ſolitúdine.

Expectábam eum c ſalvum me fecit * à pu lanimitáte ſpíritûs & te peſtáte.

Præcípita, Dómine, vide linguas eórum ; * qu niam vidi iniquitátem contradictiónem in ci táte.

Die ac nocte circúmd bit eam ſuper muros e iníquitas ; * & labor médio ejus, & injuſtítia

Et non defécit de plat ejus * uſúra & dolus.

Quóniam ſi inimícus meus maledixiſſet mihi, * ſuſtinuiſſem útique;

Et ſi is qui óderat me, ſuper me magna locútus fuiſſet, * abſcondiſſem me fórſitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus & notus meus,

Qui ſimul mecum dulces capiébas cibos; * in domo Dei ambulávimus cum conſenſu.

Véniat mors ſuper illos, * & deſcendant in infernum viventes;

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi; * & Dóminus ſalvábit me.

Diviſio Pſalmi 54.

VEſpere, & mane, & merídie narrábo & annuntiábo; * & exáudiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropinquant mihi; * quóniam inter multos erant mecum.

Exáudiet Deus, & humiliávit illos, * qui eſt ante ſécula.

Non enim eſt illis commutátio, & non timuérunt Deum: * extendit manum ſuam in retribuendo.

Contaminavérunt teſtamentum ejus, diviſi ſunt ab ira vultûs ejus; * & appropinquávit cor illius.

Molliti ſunt ſermónes ejus ſuper óleum; * & ipſi ſunt jácula.

Jacta ſuper Dóminum curam tuam; & ipſe te enútriet: * non dabit in æternum fluctuatiónem juſto.

Tu verò, Deus, * dedúces eos in púteum intéritûs.

Viri ſánguinum & dolóſi non dimidiábunt dies ſuos; * ego autem ſperábo in te, Dómine.

Ant. Contriſtátus ſum in exercitatióne mea, & conturbátus ſum; quóniam declinavérunt in me iniquitátes. *Pſ.* 54.

Ant. 2. Ab inſurgéntibus in me.

PSALMUS 58.

Chriſtus morti traditus, Patrem ſuum orat: Judæis incredulis diſperſionem prænuntians, regnumque ſuum ſuper gentes.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus; * & ab inſurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris ſánguinum ſalva me;

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine; * ſine iniquitáte cucurri, & direxi.

Exurge in occurſum meum, & vide; * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Iſraël.

Intende ad viſitandas omnes gentes : * non miſeréáris ómnibus qui operantur iniquitátem.

Convertentur ad véſperam ; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ecce loquentur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum ; * quóniam quis audívit ?

Et tu, Dómine, deridébis eos : * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Fortitúdinem meam ad te cuſtódiam, quia Deus ſuſceptor meus es : * Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me.

Diviſio Pſalmi 58

DEus oſtendet mihi ſuper inimícos meos : * ne occídas eos, nequandò obliviſcantur pópuli mei.

Diſperge illos in virtúte tua, * & depóne eos, protector meus, Dómine.

Delictum oris eórum, ſermónem labiórum ipſórum ; * & comprehendantur in ſupérbia ſua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabuntur in conſummatióne ; * in ira conſummatiónis, & non erunt.

Et ſcient quia Deus dóminábitur Jacob, * & fínium terræ.

Convertentur ad véſperam ; * & famem patientur ut canes, & circuíbunt civitátem.

Ipſi diſpergentur ad manducandum ; * ſi verò non fúerint ſaturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam, * & exultábo manè miſericórdiam tuam ;

Quia factus es ſuſceptor meus & refúgium meum * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi pſallam, quia Deus ſuſceptor meus es : * Deus meus, miſericórdia mea.

PSALMUS 60.

Spes noſtra Deus, turris fortitudinis à facie inimici.

EXaudi, Deus, deprecatiónem meam ; * intende oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum : * in petra exaltaſti me.

Deduxiſti me, quia factus es ſpes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in ſécula : * prótegar in velamento alárum tuárum ;

Quóniam tu, Deus meus, exaudiſti oratiónem meam ; * dediſti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies, * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in æternum in conſpectu Dei : * miſeri-

córdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ab inſurgéntibus in me líbera me, Dómine, quia irruérunt in me fortes. *Pſ.* 58.

Ant. 4. a. In conſpectu.

PSALMUS 68.

Chriſti orantis in monte Oliveti agonia, & aliæ paſſionis ejus circumſtantiæ.

SAlvum me fac, Deus, * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profundi, * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem maris, * & tempeſtas demerſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capillos cápitis mei, * qui odérunt me gratìs.

Confortáti ſunt qui perſecúti ſunt me inimíci mei injuſtè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu ſcis inſipiéntiam meam; * & delicta mea à te non ſunt abſcóndita.

Non erubeſcant in me qui expectant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundantur ſuper me, * qui quærunt te, Deus Iſraël.

Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium, * opéruit confúſio fáciem meam.

Extráneus factus ſum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ;

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me, * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt ſuper me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam; * & factum eſt in oppróbrium mihi.

Et póſui veſtimentum meum cilícium: * & factus ſum illis in parábolam.

Adversùm me loquebantur qui ſedébant in porta; * & in me pſallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine: * tempus benepláciti, Deus.

In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me, * in veritáte ſalútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar; * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum.

Non me demergat tempeſtas aquæ, neque abſórbeat me profundum, * neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum.

Diviſio Pſalmi 68.

EXaudi me, Dómine, quóniam benigna eſt miſericórdia tua: * ſecun-

dùm multitúdinem miſeratiónum tuárum réſpice in me.

Et ne avertas fáciem tuam à púero tuo : * quóniam tríbulor, velóciter exaudi me.

Intende ánimæ meæ, & líbera eam : * propter inimícos meos éripe me.

Tu ſcis impropérium meum, & confuſiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conſpectu tuo ſunt omnes qui tríbulant me : * impropérium expectávit cor meum, & miſériam.

Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit, * & qui conſolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in eſcam meam fel; * & in ſiti mea potavérunt me acéto.

Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum, * & in retributiónes, & in ſcándalum.

Obſcurentur óculi eórum, ne vídeant ; * & dorſum eórum ſemper incurva.

Effunde ſuper eos iram tuam ; * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitátio eórum deſerta ; * & in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt ; * & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem per iniquitátem eórum & non intrent in juſtí[t] tuam.

Deleantur de libro vi[ven]tium ; * & cum juſtis ſcribantur.

Altera diviſio Pſalmi

EGo ſum pauper & [do]lens : * ſalus t[ua] Deus, ſuſcépit me.

Laudábo nomen [Dei] cum cántico, * & ma[gni]ficábo eum in laude.

Et placébit Deo ſ[uper] vítulum novellum, * [cor]nua producentem & ú[ngu]las.

Vídeant páuperes, & [læ]tentur : * quærite De[um] & vivet ánima veſtra;

Quóniam exaudívit [pau]peres Dóminus, * & v[inc]tos ſuos non deſpexit.

Laudent illum cœl[i &] terra, * mare, & ó[mnia] reptília in eis.

Quóniam Deus ſal[vam] fáciet Sion, * & æd[ifica]buntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt [ibi] * & hæreditáte acqu[irent] eam.

Et ſemen ſervórum [ejus] poſſidébit eam ; * & [qui] díligunt nomen ejus, [habi]tábunt in ea.

Ant. In conſpectu [tuo] ſunt omnes qui t[ribu]lant me : impropériu[m ex]pectávit cor meum [&] miſériam.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Auribus.

PSALMUS 53.

Oratio juſti adversùs hoſtes animæ ſuæ.

DEus, in nómine tuo ſalvum me fac, * & in virtúte tua júdica me.

Deus, exaudi oratiónem meam; * áuribus pércipe verba oris mei;

Quóniam aliéni inſurrexérunt adversùm me & fortes quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt Deum ante conſpectum ſuum.

Ecce enim Deus ádjuvat me; * & Dóminus ſuſceptor eſt ánimæ meæ.

Averte mala inimícis meis; * & in veritáte tua diſperde illos.

Voluntáriè ſacrificábo tibi; * & confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam bonum eſt.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuiſti me; * & ſuper inimícos meos deſpexit óculus meus.

Ant. Auribus pércipe, Dómine, verba oris mei; quóniam aliéni inſurrexérunt adversùm me.

Ant. 7. c. Deus meus.

PSALMUS 70.

Plebs fidelis in ſe adimplens ea quæ deſunt paſſionum Chriſti, auxilium ſibi à Deo poſtulat.

IN te, Dómine, ſperávi; non confundar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * & ſalva me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum, ut ſalvum me fácias; * quóniam firmamentum meum & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agentis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, ſpes mea à juventúte mea.

In te confirmátus ſum ex útero: de ventre matris meæ tu es protector meus; * in te cantátio mea ſemper.

Tanquam prodígium factus ſum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam, * totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore ſenectútis, * cùm deféceriт virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicentes: Deus derelíquit eum; perſequímini, & comprehéndite eum, * quia non eſt qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me:

* Deus meus, in auxſlium meum réſpice.

Confundantur & deficiant detrahentes ánimæ meæ: * operiantur confuſióne & pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo, * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Ant. Deus meus, éripe me de manu peccatóris; quóniam tu es patiéntia mea.

Ant. 3. *a.* Lingua mea.

Diviſio Pſalmi 70.

OS meum annuntiábit juſtítiam tuam, * totâ die ſalutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor juſtítiæ tuæ ſolſus.

Deus, docuiſti me à juventúte mea; * & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua:

Et uſque in ſenectam & ſénium, * Deus, ne derelinquas me;

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra eſt,

Poténtiam tuam & juſtítiam tuam, Deus, uſque in altíſſima quæ feciſti magnália: * Deus, quis ſímilis tibi?

Quantas oſtendiſti mihi tribulatiónes multas, & malas? * & converſus, vivificaſti me, & de abyſſis terræ íterùm reduxiſti me.

Multiplicaſti magnificéntiam tuam; * & converſus, conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam, Deus: * pſallam tibi in cíthara, Sanctus Iſraël.

Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi: * & ánima mea, quam redemiſti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, * cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. Lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Ant. 8. G. Cùm irátus fúeris.

In Feriis Quadrageſimæ,

CANTICUM HABACUC.

Cap. 3.

Prophetia de Chriſti & Eccleſiæ Paſſionibus & victoriis.

DOmine, audívi auditiónem tuam, * & tímui.

Dómine, opus tuum: * in médio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fácies: * cùm irátus fúeris, miſericórdiæ recordáberis.

Deus ab Auſtro véniet, * & Sanctus de monte Pharan.

Opéruit cœlos glória ejus, * & laudis ejus plena eſt terra.

Splendor ejus ut lux erit, córnua in mánibus ejus: * ibi abſcóndita eſt fortitúdo ejus.

Ante fáciem ejus ibit mors; * & egrediétur diábolus ante pedes ejus.

Stetit, & menſus eſt terram: * aſpexit, & diſſolvit gentes; & contríti ſunt montes ſéculi.

Incurváti ſunt colles mundi * ab itinéribus æternitátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ: * turbabuntur pelles terræ Mádian.

Numquid in flumínibus irátus es, Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui aſcendes ſuper equos tuos, * & quadrígæ tuæ ſalvátio;

Súſcitans ſuſcitábis arcum tuum: * juramenta tríbubus quæ locútus es.

Flúvios ſcindes terræ: vidérunt te, & doluérunt montes; * gurges aquárum tránſiit.

Dedit abyſſus vocem ſuam: * altitúdo manus ſuas levávit.

Sol & luna ſtetérunt in habitáculo ſuo: * in luce ſagittárum tuárum ibunt, in ſplendóre fulgurantis haſtæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * & in furóre obſtupefácies gentes.

Egreſſus es in ſalútem pópuli tui, * in ſalútem cum chriſto tuo.

Percuſſiſti caput de domo ímpii; * denudaſti fundamentum ejus uſque ad collum.

Maledixiſti ſceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad diſpergendum me.

Exultátio eórum, * ſicut ejus qui dévorat páuperem in abſcóndito.

Viam feciſti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, & conturbátus eſt venter meus: * à voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óſſibus meis, * & ſubter me ſcáteat;

Ut requieſcam in die tribulatiónis, * ut aſcendam ad pópulum accinctum noſtrum.

Ficus enim non florébit; * & non erit germen in víneis.

Mentiétur opus olívæ; * & arva non áfferent cibum.

Abſcindétur de ovíli pecus; * & non erit armentum in præſépibus.

Ego autem in Dómino gaudébo, * & exultábo in Deo Jeſu meo.

Deus Dóminus, fortitúdo mea; * & ponet pedes meos quaſi cervórum.

Et ſuper excelſa mea dedúcet me victor * in pſalmis canentem.

Ant. Cùm irátus fúeris,

Dómine, miſericórdiæ recordáberis.

[*In Feſtis, & Tempore Paſchali, niſi aliter notetur,* CANTICUM. *Iſaïæ* 26.

Deus ſuperbos humiliabit, exaltabit humiles.

URbs fortitúdinis noſtræ Sion: * Salvátor ponétur in ea murus & antemurále.

Aperíte portas, * & ingrediátur gens juſta, cuſtódiens veritátem.

Vetus error ábiit: ſervábis pacem; * pacem, quia in te ſperávimus.

Speraſtis in Dómino in ſǽculis æternis, * in Dómino Deo forti in perpétuum.

Quia incurvábit habitantes in excelſo, * civitátem ſublímem humiliábit.

Humiliábit eam uſque ad terram, * détrahet eam uſque ad púlverem.

Conculcábit eam pes, * pedes páuperis, greſſus egenórum.

Sémita juſti recta eſt, * rectus callis juſti ad ambulandum.

Et in ſémita judiciórum tuórum, Dómine, ſuſtinúimus te: * nomen tuum, & memoriále tuum in deſidério ánimæ.

Anima mea deſiderávit te in nocte; * ſed & ſpíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te.

Cùm féceris judícia tua in terra, * juſtítiam (habitatóres orbis.

Miſereámur impi(non diſcet juſtítiam terra ſanctórum iníq ſit, & non vidébit g Dómini.

Dómine, exaltét(nus tua; * & non víd

Vídeant, & confu tur zelantes pópuli : ignis hoſtes tuos dév

Dómine, dabis (nobis; * ómnia enim noſtra operátus es n(

Ant. 4. *D.* Laudáb

PSALMUS 14

Laudandus Deus facit judicium injuria tientibus.

LAuda, ánima Dóminum: * la Dóminum in vita psallam Deo meo (diù fúero.

Nolíte confídere in cípibus; * in fíliis num, in quibus n(ſalus.

Exíbit ſpíritus eju revertétur in terram: * in illa die períbun nes cogitatiónes eóru

Beátus cujus Deus adjútor ejus, ſpes e Dómino Deo ipsíus, fecit cœlum & ter(mare, & ómnia quæ ſunt.

Qui cuſtódit veritá(ſéculum, facit judíciu júriam patiéntibus, eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit co

ditos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit eliſos, * Dóminus díligit juſtos.

Dóminus cuſtódit ádvenas : pupillum & víduam ſuſcípiet ; * & vias peccatórum diſperdet.

Regnábit Dóminus in ſécula : * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

Ant. Laudábo in vita mea Dóminum, qui facit judícium injúriam patiéntibus.

AD PRIMAM.

PSALMUS 43.

Eccleſia priora in ſe Dei beneficia recolens, poſterioraque exponens mala, opem ſibi à Deo poſcit.

DEus, áuribus noſtris audívimus, patres noſtri annuntiavérunt nobis * opus quod operátus es in diebus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes diſpérdidit, & plantaſti eos : * afflixiſti pópulos, & expuliſti eos.

Nec enim in gládio ſuo poſſedérunt terram, * & bráchium eórum non ſalvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui, * quóniam complacuiſti in eis.

Tu es ipſe rex meus, & Deus meus, * qui mandas ſalútes Jacob.

In te inimícos noſtros ventilábimus cornu, * & in nómine tuo ſpernémus inſurgentes in nobis.

Non enim in arcu meo ſperábo, * & gládius meus non ſalvábit me.

Salvaſti enim nos de affligéntibus nos, * & odientes nos confudiſti.

Diviſio Pſalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die ; * & in nómine tuo confitébimur in ſéculum.

Nunc autem repuliſti, & confudiſti nos ; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris.

Avertiſti nos retrorsùm poſt inimícos noſtros ; * & qui odérunt nos, diripiébant ſibi.

Dediſti nos tanquam oves eſcárum, * & in géntibus diſperſiſti nos.

Vendidiſti pópulum tuum ſine prétio, * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Poſuiſti nos oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannatiónem & deríſum his qui ſunt in circúitu noſtro.

Poſuiſti nos in ſimilitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me eſt, * & confúſio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrantis & obloquentis, * à fácie inimíci & perſequentis.

Hæc ómnia venérunt ſuper nos ; nec obliti ſumus

te, * & iníquè non égimus in teſtamento tuo.

Et non receſſit retrò cor noſtrum, * & declinaſti ſémitas noſtras à via tua;

Quóniam humiliaſti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera diviſio Pſalmi 43.

SI oblíti ſumus nomen Dei noſtri, & ſi expándimus manus noſtras ad deum aliénum,

Nonnè Deus requíret iſta? * ipſe enim novit abſcóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.

Exurge, quarè obdormis, Dómine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quarè fáciem tuam avertis? * oblivíſceris inópiæ noſtræ & tribulatiónis noſtræ?

Quóniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra, * conglutinátus eſt in terra venter noſter.

Exurge, Dómine, ádjuva nos; * & rédime nos propter nomen tuum.

AD TERTIAM.

PSALMUS 39.

Chriſtus mortis & inferi victor Deo jam pro ſe gratias agit, pro membris ſuis preces offert.

EXpectans expectávi Dóminum, * & intendit mihi.

Et exaudívit preces meas, * & eduxit me d
ſériæ, & de lut

Et ſtátuit ſupe
pedes meos, *
greſſus meos.

Et immíſit in
cánticum novum
men Deo noſtro.

Vidébunt mult
bunt; * & ſpe
Dómino.

Beátus vir cuj
men Dómini ſpe
& non reſpexit
tes & insánias fa

Multa feciſti
mine Deus meus
lia tua; * & co
bus tuis non eſt q
ſit tibi.

Annuntiávi &
ſum: * multipl
ſuper númerum.

Sacrifícium &
nem noluiſti; * a
tem perfeciſti mi

Holocauſtum 8
cáto non poſtula
dixi, Ecce vénic

In cápite libri
eſt de me, ut fác
luntátem tuam:
meus, vólui,
tuam in médi
mei.

Diviſio Pſalm

ANnuntiávi
tuam in ecc
na; * ecce lábia
prohibébo: Dóm
ſciſti.

Juſtítiam tuam
condi in corde m

tuam & ſalutáre
ri.
bſcondi miſericór-
iam & veritátem
à concílio multo.
tem, Dómine, ne
ícias miſeratiónes
ie : * miſericórdia
véritas tua ſemper
unt me.
am circumdedérunt
i, quorum non eſt
s ; * comprehendé-
iniquitátes meæ,
pótui ut vidé-

plicátæ ſunt ſuper
cápitis mei ; * &
um derelíquit me.
láceat tibi, Dó-
ut éruas me : *
s, ad adjuvandum
ice.
undantur & reve-
ſimul, * qui quæ-
imam meam, ut
t eam.
ertantur retrorsùm,
eantur, * qui vo-
bi mala.
it confeſtìm confu-
ſuam, * qui dicunt
euge, euge,
ent & lætentur ſu-
nnes, quærentes te;
ant ſemper, Mag-
r Dóminus, qui dí-
alutáre tuum.
item mendícus ſum
er : * Dóminus ſol-
ſt meî.
or meus, & pro-
neus tu es : * Deus
ne tardáveris.

PSALMUS 57.

Chriſtus inimicorum ſuorum injuſtitiam arguit, & Dei vindictam in ipſos prænuntiat.

SI verè útiquè juſtítiam loquímini, recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini ; * in terra injuſtítias manus veſtræ concinnant.

Alienáti ſunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero : * locúti ſunt falſa.

Furor illis ſecundùm ſimilitúdinem ſerpentis : * ſicut áſpidis ſurdæ, & obturantis aures ſuas ;

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantantis ſapienter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipſórum : * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decurrens : * intendit arcum ſuum, donec infirmentur.

Sicut cera quæ fluit, auferentur : * ſupercécidit ignis, & non vidérunt ſolem.

Priuſquàm intellígerent ſpinæ veſtræ rhamnum ; * ſicut viventes, ſic in ira abſorbet eos.

Lætábitur juſtus, cùm víderit vindíctam : * manus ſuas lavábit in sánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útiquè eſt fructus juſto, *

útiquè eſt Deus júdicans eos in terra.

AD SEXTAM.

PSALMUS 101.

Eccleſiæ, inter hujus mundi adverſa, ſpes in Dei Verbo per quod omnia facta ſunt.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pelicáno ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt; * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 101.

TU exurgens miſeréberis Sion, * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum;

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut ſerviant Dómino.

ondit ei in via virtú-
: * Paucitátem dié-
órum nuntia mihi.
évoces me in dimí-
um meórum : * in
 iónem & genera-
anni tui.

divíſio Pſalmi 101.

o tu, Dómine, ter-
fundaſti : * & ópera
m tuárum ſunt cœli.
períbunt ; * tu au-
rmanes :
mnes ſicut veſtimen-
teraſcent ; * & ſicut
rium mutábis eos,
abuntur.
autem idem ipſe es,
ni tui non defícient.
ſervórum tuórum
bunt ; * & ſemen eó-
in ſéculum dirigé-

D NONAM.

SALMUS 21.

iſtus in cruce Patrem at ut ſibi pro nobis

Eus, Deus meus,
réſpice in me : qua-
rè me dereliquiſti?
è à ſalúte meâ verba
órum meórum.
s meus, clamábo per
& non exáudies ; *
ſte, & non ad inſi-
am mihi.
autem in ſancto há-
* laus Iſraël.
te ſperavérunt patres
: * ſperavérunt, &
ſti eos.
te clamavérunt, &
ſacti ſunt : * in te ſpe-
ravérunt, & non ſunt con-
fúſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo ; * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.

Omnes videntes me, deriſérunt me : * locúti ſunt lábiis, & movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum ; * ſalvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxiſti me de ventre ; * ſpes mea ab ubéribus matris meæ.

In te projectus ſum ex útero : * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Diviſio Pſalmi 21.

[D]Eus meus] ne diſcéſſeris à me, * quóniam tribulátio próxima eſt, quóniam non eſt qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * tauri pingues obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúſus ſum, * & diſperſa ſunt ómnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tanquam cera liqueſcens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit fáucibus meis ; * & in púlverem mortis deduxiſti me.

Quóniam circumdedé-

runt me canes multi ; * concílium malignántium obſédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos : * dinumeravérunt ómnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideravérunt & inſpexérunt me : * diviſérunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me : * ad defenſiónem meam cónſpice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio eccléſiæ laudábo te.

Altera diviſio Pſalmi 21.

QUi timétis Dóminum, laudáte eum ; univerſum ſemen Jacob, glorificáte eum : * tímeat eum omne ſemen Iſraël.

Quóniam non ſprevit, neque deſpexit deprecatiónem páuperis ; nec avertit fáciem ſuam à me : * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in eccléſia magna : * vota mea reddam in conſpectu timéntium eum.

Edent páuperes, & ſaturabuntur ; & laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eó-

rum in ſéculum ſ

Reminiſcentur & c tentur ad Dóminu verſi fines terræ : * rábunt in conſpectu univerſæ famíliæ gé

Quóniam Dómini num, * & ipſe dom tur gentium.

Manducavérunt & ravérunt omnes ping ræ : * in conſpectu cadent omnes qui d dunt in terram.

Et ánima mea illi * & ſemen meum ſ ipſi.

Annuntiábitur Dó generátio ventúra ; annuntiábunt cœli tiam ejus pópulo qui tur, quem fecit Dó

AD VESPERA

Ant. 4. A. Supra d ſum.

PSALMUS 128.

Chriſti & Eccleſiæ præ & victoriæ.

SÆpè expugnavéru me à juventúte me * dicat nunc Iſraël.

Sæpè expugnavérunt à juventúte mea ; * éteni non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum f bricavérunt peccatóres : prolongavérunt iniquit tem ſuam.

Dóminus juſtus * co cídit cervíces peccatóru

Confundantur & conve tantur retrorsùm * omn qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tect

rum,

rum, * quod, priuſquàm evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum ſuam, qui metit; * & ſinum ſuum, qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui prætereíbant: Benedíctio Dómini ſuper vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres: prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Ant. 2. Poſuiſti.

PSALMUS 138.

Dei ubiquè præſentis & omnia cognoſcentis mirabilis ſcientia.

DOmine, probaſti me, & cognoviſti me: * tu cognoviſti ſeſſiónem meam, & reſurrectiónem meam.

Intellexiſti cogitatiónes meas de longè: * ſémitam meam & funículum meum inveſtigaſti.

Et omnes vias meas prævidiſti, * quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognoviſti ómnia, noviſſima & antíqua: * tu formaſti me, & poſuiſti ſuper me manum tuam.

Mirábilis facta eſt ſciéntia tua ex me: * confortáta eſt, & non pótero ad eam.

Quò ibo à ſpíritu tuo? * & quò à fácie tua fúgiam?

Si aſcéndero in cœlum, tu illîc es: * ſi deſcéndero in infernum, ades:

Si ſúmpſero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris;

Etenim illùc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi: Fórſitan ténebræ conculcábunt me; * & nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obſcurabuntur à te; & nox ſicut dies illuminábitur: * ſicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.

Quia tu poſſediſti renes meos: * ſuſcepiſti me de útero matris meæ.

Ant. Poſuiſti ſuper me manum tuam, Dómine: quò à fácie tua fúgiam?

Ant. 6. Confitébor tibi.

Diviſio Pſalmi 138.

COnfitébor tibi, [Dómine] quia terribíliter magnificátus es; * mirabília ópera tua, & ánima mea cognoſcit nimìs.

Non eſt occultátum os meum à te, quod feciſti in occulto; * & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.

Imperfectum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes ſcribentur: * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimìs honorificáti ſunt amíci tui, Deus: * nimìs confortátus eſt principátus eórum.

Dinumerábo eos, & ſu-

per arénam multiplicabuntur : * exurrexi, & adhuc ſum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres : * viri sánguinum, declináte à me ;

Quia dícitis in cogitatióne : * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonnè qui odérunt te, Dómine, óderam ? * & ſuper inimícos tuos tabeſcébam ?

Perfectò ódio óderam illos ; * & inimíci facti ſunt mihi.

Proba me, Deus, & ſcito cor meum : * intérroga me, & cognoſce ſémitas meas ;

Et vide ſi via iniquitátis in me eſt, * & deduc me in via æterna.

Ant. Confitébor tibi, Dómine, quia terribíliter magnificátus es ; ánima mea cognoſcit nimis.

Ant. 3. b. Cuſtódi me, Dómine.

PSALMUS 139.

Se ab improbis defendi precatur Eccleſia.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde : * totâ die conſtituébant prælia.

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpentis : * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris ; * & ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos : * abſcondérunt ſuperbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum : * juxtà iter ſcándalum poſuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu ; * exaudi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Ant. Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris.

Ant. 7. c. Dómine, Dómine.

Diviſio Pſalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus ſalútis meæ, * obumbraſti ſuper caput meum in die belli.

Ne tradas me Dómine, à deſidério meo peccatóri : * cogitavérunt contra me; ne derelinquas me, ne fortè exaltentur.

Caput circúitûs eórum ; * labor labiórum ipſórum opériet eos.

Cadent ſuper eos carbónes : in ignem dejícies eos; * in miſériis non ſubſiſtent.

Vir linguóſus non dirigétur in terra : * virum injuſtum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindictam páuperum.

Verúmtamen juſti confitebuntur nómini tuo ; * & habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. Dómine, Dómine, virtus ſalútis meæ, ne derelinquas me.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. Ne derelinquas me.

PSALMUS 37.

Mala hujus vitæ ſuſtinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me;

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum: * & ſicut onus grave graváta ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum & curvátus ſum uſque in finem: * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus; * & non eſt sánitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimis: * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum; * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Diviſio Pſalmi 37.

AMíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & ſtetérunt.

Et qui juxtà me erant, de longè ſtetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditabantur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequandò ſupergáudeant mihi inimíci mei; * &, dum commoventur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagella parátus ſum; * & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine; Deus meus, ne diſcéſſeris à me: * intende in adjutórium meum, Dómine Deus ſalútis meæ.

PSALMUS 55.

Anima fidelis in Deo ſperans, nihil ab homine timet.

MIſerére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo: * totâ die impugnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die, * quóniam multi bellantes adversùm me.

Ab altitúdine diéi timébo; * ego verò in te ſperábo.

In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperávi; * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabantur: * adversùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, & abſcondent: * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro níhilo ſalvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * poſuiſti lácrymas meas in conſpectu tuo, ſicut & in promiſſióne tua.

Tunc convertent
míci mei retrorsùn
quacumque die invo
te.

Ecce cognóvi, *
niam Deus meus es.

In Deo laudábc
bum: * in Dómin
dábo ſermónem.

In Deo ſperávi:
timébo quid fáciat
homo.

In me ſunt, Deus
tua; * quæ reddam
tiónes tibi;

Quóniam eripuiſti
mam meam de mor
pedes meos de lapſu
pláceam coram Deo
mine vivéntium.

Ant. Ne derelinqua
Dómine; Deus
ne diſcéſſeris à me
37.

SABBAT
AD OFFICIUM N

Ant. 3. a. Propt
nocéntiam.

PSALMUS 4

*Chriſtus propter no
nus; morti traditus
rectionem ſuam pe
impetrat.*

BEátus qui int
ſuper egénum &
perem; * i
mala liberábit eum I
nus.

Dóminus conſervet
& vivíficet eum, & b
fáciat eum in terra
non tradat eum in án
inimicórum ejus.

Dóminus opem fe

ſuper lectum dolóris ejus : * univerſum ſtratum ejus verſaſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine, miſerére meî ; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quandò moriétur, & períbit nomen ejus ?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur : * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idipſum.

Adversùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei : * adversùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt adversùm me : * numquid qui dormit, non adjíciet ut reſurgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére meî, & reſúſcita me ; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluiſti me, * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepiſti, * & confirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.

Benedictus Dóminus Deus Iſraël à ſéculo, & uſque in ſéculum : * fiat, fiat.

PSALMUS 48.

Homo de priſtino ſuo ſtatu per peccatum lapſus, divitiis non redimitur ; nil contra infernum poſſunt opes.

Audíte hæc, omnes gentes : * áuribus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam : * apériam in pſaltério propoſitiónem meam.

Cur timébo in die mala ? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte ſua, * & in multitúdine divitiárum ſuárum gloriantur.

Frater non rédimit, rédimet homo : * non dabit Deo placatiónem ſuam, & prétium redemptiónis ánimæ ſuæ,

Et laborábit in æternum, & vivet adhuc in finem : * non vidébit intéritum, cùm víderit ſapientes morientes.

Simul inſípiens & ſtultus períbunt, * & relinquent aliénis divítias ſuas.

Et ſepulcra eórum domus illórum in æternum ; tabernácula eórum in progénie & progénie : * vocavérunt nómina ſua in terris ſuis.

Et homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit: * comparátus eſt jumentis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis; * & póſteà in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inferno póſiti ſunt: * mors depaſcet eos.

Et dominabuntur eórum juſti in matutíno; * & auxílium eórum veteraſcet in inferno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu inferi, * cùm accéperit me.

Diviſio Pſalmi 48.

NE timúeris, cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam, cùm interíerit, non ſumet ómnia; * neque deſcendet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipſíus benedicétur: * confitébitur tibi, cùm beneféceris ei.

Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum; * & uſque in æternum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre eſſet, non intellexit: * comparátus eſt jumentis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.

Ant. Propter innocéntiam ſuſcepiſti me, Deus; & confirmaſti me in c pectu tuo in æternum 40.

Ant. 5. F. Tibi, D

PSALMUS 61

Fruſtrà oppugnatur Deo ſubjectus, in eju tela manet.

NOnnè Deo ſub erit ánima mea? ipſo enim ſalutáre me

Nam & ipſe Deus n & ſalutáris meus: * ceptor meus, non n bor ámpliùs.

Quouſque irrúitis i minem? * interfícitis verſi vos tanquàm p inclináto, & macéri pulſæ?

Verúmtamen pr meum cogitavérunt r lere; cucurri in ſiti: ſuo benedicébant, & ſuo maledicébant.

Verúmtamen Deo jecta eſto, ánima m quóniam ab ipſo pati mea.

Quia ipſe Deus me Salvátor meus; * ad meus, non emigráb

In Deo ſalutáre m & glória mea: * auxílii mei: & ſpes n Deo eſt.

Speráte in eo, congregátio pópuli; dite coram illo cord tra: * Deus adjuto ter in æternum.

Verúmtamen vani hóminum, mendáce hóminum in ſtatéris,

[inc]ipiant ipſi de vanitáte in [id]ipſum.

Nolíte ſperáre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíſcere : * divítiæ ſi áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus eſt Deus, * duo hæc audívi :

Quia poteſtas Dei eſt, & tibi, Dómine, miſericórdia ; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera ſua.

PSALMUS 63.

Anima fidelis Dei juſtitiam contra iniquos deprecatur.

EXaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor : * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexiſti me à conventu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem ;

Quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas : * intendérunt arcum, rem amáram, ut ſagittent in occultis immaculátum.

Súbitò, ſagittábunt eum, & non timébunt : * firmavérunt ſibi ſermónem nequam.

Narravérunt ut abſcónderent láqueos : * dixérunt, Quis vidébit eos.

Scrutáti ſunt iniquitátes : * defecérunt ſcrutantes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor altum, * & exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ ſunt plagæ eórum ; * & infirmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos ; * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei ; * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino, & ſperábit in eo ; * & laudabuntur omnes recti corde.

PSALMUS 74.

Fruſtrà extollunt ſe iniqui : Deus judex eſt.

COnfitébimur tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum : * narrábimus mirabília tua.

Cùm accépero tempus, * ego juſtítias judicábo.

Liquefacta eſt terra, & omnes qui hábitant in ea : * ego confirmávi columnas ejus.

Dixi iníquis, Nolíte iníquè ágere ; * & delinquéntibus, Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum : * nolíte loqui adversùs Deum iniquitátem ;

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, * neque à deſertis móntibus.

Quóniam Deus judex eſt : * hunc humíliat, & hunc exaltat.

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto ; * & inclinávit ex hoc in hoc.

Verúmtamen fæx ejus non

eſt exinaníta : * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in ſéculum : * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confringam ; * & exaltabuntur córnua juſti.

Ant. Tibi, Deus, confitébimur, & invocábimus nomen tuum : narrábimus mirabília tua. *Pſ.* 74.

Ant. 6. Tu terríbilis es.

PSALMUS 75.

Terribilis eſt Deus in judiciis ſuis ſuper iniquos.

NOtus in Judæa Deus : * in Iſraël magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus, * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus æternis : * turbáti ſunt omnes inſipientes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum ; * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſiſtet tibi ? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum feciſti judícium : * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos fáceret omnes man[illegible] terræ.

Quóniam cogitáti[illegible] minis confitébitur tib[illegible] relíquiæ cogitatiónis feſtum agent tibi.

Vovéte, & réddit[illegible] mino Deo veſtro, * [illegible] qui in circúitu ejus a[illegible] munera :

Terríbili, & ei q[illegible] fert ſpíritum príncip[illegible] terríbili apud reges t[illegible]

PSALMUS 8[illegible]

Infidelium adverſù[illegible] cleſiam motus, ipſoru[illegible] confuſio & interitus.

DEus, quis símil[illegible] tibi ? * ne tá[illegible] neque compeſcáris, [illegible]

Quóniam ecce inim[illegible] ſonuérunt : * & qu[illegible] runt te, extulérunt [illegible]

Super pópulum tuu[illegible] lignavérunt consíliu[illegible] & cogitavérunt ad[illegible] ſanctos tuos.

Dixérunt : Veníte[illegible] diſperdámus eos de g[illegible] * & non memorétur n[illegible] Iſraël ultrà.

Quóniam cogita[illegible] unanímiter : * ſimul [illegible] sùm te teſtamentum [illegible] ſuérunt tabernácula [illegible] mæórum & Iſmaheli[illegible]

Moab, & Agaréni [illegible] bal, & Ammon, & [illegible] lec ; * alienígenæ cu[illegible] bitántibus Tyrum.

Etenim Aſſur veni[illegible] illis ; * facti ſunt in [illegible] tórium fíliis Lot.

Fac illis ſicut Má[illegible]

& Síſaræ, * ſicut Jabin in torrente Ciſſon.

Diſperiérunt in Endor; * facti ſunt ut ſtercus terræ.

Pone príncipes eórum ſicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana;

Omnes príncipes eórum, * qui dixérunt: Hæreditáte poſſideámus ſanctuárium Dei.

Diviſio Pſalmi 82.

DEus meus, pone illos ut rotam, * & ſicut ſtípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit ſylvam, * & ſicut flamma combúrens montes;

Ita perſequéris illos in tempeſtáte tua, * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ; * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubeſcant & conturbentur in ſéculum ſéculi, * & confundantur, & péreant:

Et cognoſcant quia nomen tibi, Dóminus; * tu ſolus Altíſſimus in omni terra.

Ant. Tu terríbilis es, Deus Jacob, & quis reſiſtet tibi? *Pſ.* 75.

AD LAUDES.

Ant. 4. a. Pérfice.

PSALMUS 16.

Chriſti pro nobis patientis oratio cum ſpe reſurgendi.

EXaudi, Dómine, juſtítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat; * óculi tui vídeant æquitátes.

Probaſti cor meum, & viſitaſti nocte: * igne me examinaſti & non eſt inventa in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum, * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, * ut non moveantur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudiſti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Miríſica miſericórdias tuas, * qui ſalvos facis ſperantes in te.

A reſiſténtibus déxteræ tuæ * cuſtódi me ut pupillam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Ant. Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, Dómine, ut non moveantur veſtígia mea.

Ant. 7. b. In juſtítia.

Diviſio Pſalmi 16.

INimíci mei ánimam meam circumdedérunt; ádipem ſuum concluſérunt: * os eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projicientes me nunc circumdedérunt me: * ócu-

los ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo parátus ad prædam, * & ſicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exurge, Dómine, præveni eum, & ſupplanta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abſcónditis tuis adimplétus eſt venter eórum.

Saturáti ſunt fíliis; * & dimiſérunt relíquias ſuas párvulis ſuis.

Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo: * ſatiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. In juſtítia apparébo conſpéctui tuo: ſatiábor, cùm apparúerit glória tua.

Ant. 1. *f.* Parátum.

PSALMUS 56.

Chriſti pro nobis patientis oratio; reſurrectio & aſcenſio ejùs prænuntiantur.

MIſerére meî Deus, miſerére meî * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum ſperábo, * donec tránſeat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíſſimum, * Deum qui benefécit mihi.

Miſit de cœlo, & liberávit me; * dedit in oppróbrium conculcant

Miſit Deus miſericó ſuam & veritátem ſua & erípuit ánimam me médio catulórum leó dormívi conturbátus

Fílii hóminum, (eórum arma & ſagitt & lingua eórum g acútus.

Exaltáre ſuper c(Deus; * & in omne ram glória tua.

Láqueum paravéru dibus meis; * & inc vérunt ánimam mea

Fodérunt ante f meam fóveam; * & i runt in eam.

Parátum cor m Deus, parátum cor m * cantábo & pſalmu cam.

Exurge, glória : exurge, pſaltérium thara: * exurgam culo.

Confitébor tibi in lis, Dómine: * & mum dicam tibi in bus;

Quóniam magnific uſque ad cœlos miſe dia tua, * & uſque a bes véritas tua.

Exaltáre ſuper c(Deus; * & ſuper o terram glória tua.

Ant. Parátum cor r Deus, parátum cor n cantábo, & pſalmu cam.

Ant. 5. a. Date n ficéntiam.

In Feriis Quadrageſimæ, ALTERUM MOYSI CANTICUM. *Deut.* 32.

Populi ſui infidelitates, Deique vindictas & miſerationes prænuntiat.

AUdíte, cœli, quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concreſcat ut plúvia doctrína mea: * fluat ut ros elóquium meum.

Quaſi imber ſuper herbam, * & quaſi ſtillæ ſuper grámina.

Quia nomen Dómini invocábo: * date magnificéntiam Deo noſtro.

Dei perfecta ſunt ópera, & omnes viæ ejus judícia: * Deus fidélis, & abſque ulla iniquitáte, juſtus & rectus.

Peccavérunt ei, & non filii ejus in ſórdibus: * generátio prava atque perverſa.

Hæccine reddis Dómino, * pópule ſtulte & inſípiens?

Numquid non ipſe eſt pater tuus, * qui poſſédit te, & fecit, & creávit te.

Memento diérum antiquórum: * cógita generatiónes ſíngulas.

Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi: * majores tuos & dicent tibi.

Quandò dividébat Altíſſimus gentes, * quandò ſeparábat filios Adam,

Conſtítuit términos populórum * juxtà númerum filiórum Iſraël.

Pars autem Dómini pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra deſerta, * in loco horróris, & vaſtæ ſolitúdinis.

Circumduxit eum, & dócuit, * & cuſtodívit quaſi pupillam óculi ſui.

Sicut áquila próvocans ad volandum pullos ſuos, * & ſuper eos vólitans,

Expandit alas ſuas, & aſſumpſit eum, * atque portávit in húmeris ſuis.

Dóminus ſolus dux ejus fuit; * & non erat cum eo deus aliénus.

Conſtituit eum ſuper excelſam terram, * ut comédcret fructus agrórum,

Ut ſúgeret mel de petra, * oleumque de ſaxo duriſſimo;

Bútyrum de armento, & lac de óvibus, * cum ádipe agnorum & aríetum filiórum Baſan,

Et hircos cum medulla trítici; * & sánguinem uvæ bíberet meraciſſimum.

Incraſſátus eſt dilectus, & recalcitrávit; * incraſſátus, impinguátus, dilatátus.

Dereliquit Deum factórem ſuum, * & receſſit à Deo ſalutári ſuo.

Provocavérunt eum in diis aliénis; * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis, & non Deo ; * diis quos ignorábant.

Novi recenteſque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit, dereliquiſti ; * & oblítus es Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus eſt ; * quia provocavérunt eum filii ſui, & fíliæ.

Et ait : abſcondam fáciem meam ab eis, * & conſiderábo noviſſima eórum ;

Generátio enim perverſa eſt, * & infidéles fílii.

Ipſi me provocavérunt in eo qui non erat deus, * & irritavérunt in vanitátibus ſuis.

Et ego provocábo eos in eo qui non eſt pópulus, * & in gente ſtulta irritábo illos.

Ignis ſuccenſus eſt in furóre meo, * & ardébit uſque ad inferni noviſſima ;

Devorabitque terram cum gérmine ſuo, * & móntium fundamenta combúret.

Congregábo ſuper eos mala ; * & ſagittas meas complébo in eis.

Conſumentur fame, * & devorábunt eos aves morſu amariſſimo.

Dentes beſtiárum immittam in eos, cum furóre trahéntium ſuper terram, atque ſerpéntium.

Foris vaſtábit eo
& intùs pavor, *
ſimul ac vírginer
tem cum hómine

Dixi : Ubinàm
ceſſáre faciam ex
bus memóriam e

Sed propter ira
eórum diſtuli, *
ſuperbírent hoſte

Et dícerent : M
tra excelſa, & no
nus, * fecit hæc

Gens abſque co
& ſine prudéntia
nàm ſáperent, &
gerent, ac noviſſ
vidérent !

Quómodò pe
unus mille, * & d
decem míllia ?

Nonnè ídeò q
ſuus véndidit eos
Dóminus conclúſ

Non enim eſt I
ter ut dii eórum
inimíci noſtri ſun

De vínea Sodo
vínea eórum, * &
bánis Gomorrhæ.

Uva eórum, u
* & botri amariſſ

Fel dracónum v
rum, * & venén
dum inſanábile.

Nonnè hæc cón
apud me, * & ſ
theſauris meis ?

Mea eſt últio, &
tríbuam in témpo
labátur pes eórum.

Juxtà eſt dies per
* & adeſſe feſtín
pora.

Judicábit Dóminus pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis miſerébitur.

Vidébit quòd infirmáta ſit manus, * & clauſi quoque defecérunt, reſiduíque conſumpti ſunt.

Et dicet : Ubi ſunt dii eórum, * in quibus habébant fidúciam;

De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum ?

Surgant, & opitulentur vobis, * & in neceſſitáte vos prótegant.

Vidéte quòd ego ſim ſolus, * & non ſit álius Deus præter me.

Ego occídam, & ego vívere fáciam; percútiam, & ego ſanábo : * & non eſt qui de manu mea poſſit erúere.

Levábo ad cœlum manum meam, & dicam : * Vivo ego in æternum.

Si acúero ut fulgur gládium meum, * & arripúerit judícium manus mea :

Reddam ultiónem hóſtibus meis; * & his qui odérunt me, retríbuam :

Inebriábo ſagittas meas ſánguine, * & gládius meus devorábit carnes,

De cruóre occiſórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes, pópulum ejus; * quia ſánguinem ſervórum ſuórum ulciſcétur :

Et vindictam retríbuet in hoſtes eórum, * & propítius erit terræ pópuli ſui.

Ant. Date magnificéntiam Deo noſtro : Dei perfecta ſunt ópera.

[*In Feſtis, & Tempore Paſchali, niſi aliter notetur,* CANTICUM. *Judith* 16.

Maria Chriſtum pariens inimicum noſtrum confodit.

INcípite Dómino in tympanis : *cantáte Dómino in cymbalis.

Moduláminì illi pſalmum novum : * exaltáte, & invocáte nomen ejus.

Dóminus cónterens bella : * Dóminus nomen eſt illi.

Qui póſuit caſtra ſua in médio pópuli ſui, * ut eríperet nos de manu ómnium inimicórum noſtrórum.

Venit Aſſur ex móntibus ab Aquilóne, * in multitúdine fortitúdinis ſuæ :

Cujus multitúdo obturávit torrentes, * & equi eórum cooperuérunt valles.

Dixit ſe incenſúrum fines meos, * & júvenes meos occiſúrum gládio,

Infantes meos dare in prædam, * & vírgines in captivitátem.

Dóminus autem omnípotens nócuit eum, & trádidit eum in manus féminæ, * & confódit eum.]

Ant. 2. Laudáte Dóminum.

quàm vítulum Líbani ; * & diléctus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis : vox Dómini concutientis deſertum ; * & commovébit Dóminus deſertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condenſa ; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & ſedébit Dóminus rex in æternum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit : * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

PSALMUS 44.

Carmen nuptiale de Chriſti & Eccleſiæ dotibus.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * próſperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam ; * & dedú-

cet te mirabíliter tua.

Sagittæ tuæ acút puli ſub te cadent corda inimicórum

Sedes tua, De ſéculum ſéculi : directiónis, virg tui.

Dilexiſti juſtítia odiſti iniquitátem ; téreà unxit te, Deu tuus, óleo lætítiæ p fórtibus tuis.

Myrrha, & gu cáſia à veſtimentis dómibus ebúrneis ; bus delectavérunt regum in honóre tı

Aſtitit regína à tuis in veſtítu deau circúmdata varietá

Audi, fília, & inclína aurem tuar oblivíſcere pópulun & domum patris tı

Et concupiſcet re rem tuum, * quóni eſt Dóminus Deus & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in bus : * vultum tuum cabuntur omnes dív bis.

Omnis glória ej regis ab intùs, * briis áureis circun varietátibus.

Adducentur regi poſt eam : * próxi afferentur tibi.

Afferentur in læ exultatióne ; * add in templum regis.

PSALMUS 142.

Oratio Pœnitentis auxilium & ſalutem à Deo poſcentis.

DOmine, exaudi oratiónem meam: * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo; * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus: in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & ſímilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane miſericórdiam tuam; * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem; * quia ad te levávi ánimam meam.

Diviſio Pſalmi 142.

ERipe me de inimícis meis, Dómine; ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam; * & in miſericórdia tua diſperdes inimícos meos.

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam, * quóniam ego ſervus tuus ſum.

AD TERTIAM.

PSALMUS 28.

Vox prædicationis Evangelicæ regnum Chriſti prænuntians.

AFferte Dómino, fílii Dei; * afferte Dómino fílios aríetum.

Afferte Dómino glóriam & honórem; afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas; Deus majeſtátis intónuit: * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringentis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani,

Et comminuet eas tan-

quàm vítulum Líbani; * & diléctus quemádmodùm fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidentis flammam ignis : vox Dómini concutientis deſertum ; * & commovébit Dóminus deſertum Cades.

Vox Dómini præparantis cervos, & revelábit condenſa ; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit, * & ſedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit : * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

PSALMUS 44.

Carmen nuptiale de Chriſti & Eccleſiæ dotibus.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * próſperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam ; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi : * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem ; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtimentis tuis, à dómibus ebúrneis ; * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam ; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui :

Et concupiſcet rex decórem tuum, * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus : * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducentur regi vírgines poſt eam : * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne ; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii : * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in ſéculum ſéculi.

P S A L M U S 149.

Laudandus Deus qui exaltabit manſuetos in ſalutem.

CAntáte Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia ſanctórum.

Lætétur Iſraël in eo qui fecit eum ; * & fílii Sion exultent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano & pſaltério pſallant ei ;

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo, * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória : * lætabuntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum ; * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad fáciendam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis :

Ad alligandos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis ;

Ut fáciant in eis judícium conſcriptum : * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

AD SEXTAM.

P S A L M U S 45.

Eccleſia in ſe habens Deum inhabitantem non commovebitur.

DEus noſter refúgium & virtus ; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, * & transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum : * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna : * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram, * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus : * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

PSALMUS 47.

Eccleſia Dei fruſtrà impugnatur : fundavit eam Deus in æternum.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimìs, * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univerſæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt : * convenérunt in unum.

Ipſi videntes ſic admiráti ſunt, * conturbáti ſunt, commóti ſunt:

Tremor apprehendit eos: * ibi dolóres ut parturientis.

In ſpíritu vehementi * cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri : * Deus fundávit eam in æternum.

Suſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secundùm nomen tuum, Deus, ſic & laus tua in fines terræ : * juſtítiâ plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exultent fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam : in túrribus ejus.

Pónite corda virtúte ejus, & domos ejus, * ut in progénie álter

Quóniam hic Deus noſter in & in ſéculum ſéc reget nos in ſéc

PSALMU

Eccleſiæ Dei dil fundavit eam Alt

FUndamenta ej tibus ſanctis git Dóminus p ſuper ómnia t Jacob.

Glorióſa dicta * cívitas Dei.

Memor ero R bylónis, * ſcién

Ecce alienígen rus, & pópul pum; * hi fué

Numquid Sion mo, & homo ea ; * & ipſe fu Altíſſimus?

Dóminus narrá túris populórum pum, * horum in ea.

Sicut lætántiu nium habitátio

AD NO

PSALM

Chriſtus mala deflet : regniqu tationem præn

DEus, re & deſtr * irátus ſertus es nobis.

ioviſti terram , &
ıſti eam : * ſana
ınes ejus , quia
a eſt.
liſti pópulo tuo du-
poraſti nos vino
ctiónis.
ti metuéntibus te
tiónem , * ut fú-
ácie arcûs.
:rentur dilecti tui:
a fac déxterâ tuâ ,
li me.
ocútus eſt in ſancto
ætábor , & partí-
:imam , & convallē
:ulórum metíbor.
ſt Gálaad , & meus
ıſſes ; * & Ephraïm
› cápitis mei :
ex meus , * Moab
i meæ.
mæam extendā cal-
:um meum : * mihi
ıæ ſúbditi ſunt.
edúcet me in civitá-
ıſtam ? * quis dedú-
ſque in Idumæam ?
ẽ tu , Deus , qui
nos ? * & non
is , Deus , in vir-
noſtris ?
bis auxílium de tri-
ıe , * quia vana ſa-
inis.
eo faciémus virtú-
& ipſe ad níhilum
tribulantes nos.

A L M U S 73.

*mundi hujus cala-
, refugium noſtrum
ımnium Creatore.*

quid , Deus , repu-
, in finem ? * irá-
tus eſt furor tuus ſuper oves
páſcuæ tuæ ?

Memor eſto congregatió-
nis tuæ , * quam poſſediſti
ab inítio.

Redemiſti virgam hære-
ditátis tuæ : * mons Sion ,
in quo habitaſti in eo.

Leva manus tuas in ſu-
pérbias eórum in finem : *
quanta malignátus eſt ini-
mícus in ſancto !

Et gloriáti ſunt qui odé-
runt te , * in médio ſolem-
nitátis tuæ.

Poſuérunt ſigna ſua , ſig-
na ; & non cognovérunt : *
ſicut in éxitu ſuper ſum-
mum.

Quaſi in ſylva lignórum
ſecúribus excidérunt jánuas
ejus in idipſum : * in ſecúri
& áſcia dejecérunt eam.

Incendérunt igni ſanc-
tuárium tuum : * in terra
polluérunt tabernáculum
nóminis tui.

Dixérunt in corde ſuo
cognátio eórum ſimul : *
Quiéſcere faciámus omnes
dies feſtos Dei à terra.

Signa noſtra non vídi-
mus : jam non eſt pro-
phéta ; * & nos non cog-
noſcet ámpliùs.

Diviſio Pſalmi 73.

Usquequò , Deus , im-
properábit inimícus ?
* irrítat adversárius nomen
tuum in finem ?

Ut quid avertis manum
tuam & déxteram tuam *
de médio ſinu tuo in fi-
nem ?

Deus autem, rex noſter ante ſécula, * operátus eſt ſalútem in médio terræ.

Tu confirmaſti in virtúte tua mare; * contribulaſti cápita dracónum in aquis.

Tu confregiſti cápita dracónis: * dediſti eum eſcam pópulis Æthiópum.

Tu dirupiſti fontes & torrentes: * tu ſiccaſti flúvios Ethan.

Tuus eſt dies, & tua eſt nox: * tu fabricátus es auróram & ſolem.

Tu feciſti omnes términos terræ: * æſtátem & ver, tu plaſmaſti ea.

Memor eſto hujus, inimícus improperávit Dómino; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béſtiis ánimas confitentes tibi; * & ánimas paúperum tuórum ne oblíviſcáris in finem.

Réſpice in teſtamentum tuum; * quia repléti ſunt, qui obſcuráti ſunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúſus: * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exurge, Deus, júdica cauſam tuam: * memor eſto improperiórum tuórum, eórum quæ ab inſipiente ſunt totâ die.

Ne oblíviſcáris voces inimicórum tuórum: * ſupérbia eórum qui te odérunt, aſcendit ſemper.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Beáti omnes.

PSALMUS 127.

Deus timendus: hinc Chriſti & Eccleſiæ proſperi labores.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abundans * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tui ſicut novellæ olivárum * in circúitu menſæ tuæ.

Ecce ſic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem ſuper Iſraël.

Ant. Beáti omnes qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus.

Ant. 1. a. Surge, Dómine.

PSALMUS 131.

Eccleſiam ſuam elegit Deus, hanc per Chriſtum inhabitaturus in perpetuùm.

MEmento, Dómine, David, * & omnis manſuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domûs meæ, * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei:

Si dédero ſomnum óculis meis, & pálpebris meis dormitatiónem, * & réquiem tempóribus meis,

Donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephráta: * invénimus eam in campis ſylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco ubi ſtetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam; * tu & arca ſanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induantur juſtítiam; * & ſancti tui exultent.

Propter David ſervum tuum, * non avertas fáciem Chriſti tui.

Ant. Surge, Dómine, in réquiem tuam; & ſancti tui exultent.

Ant. 7. ç. Sion réquies mea.

Diviſio Pſalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Si cuſtodíerint fílii tui teſtamentum meum, * & teſtimónia mea hæc quæ docébo eos;

Et filii eórum uſque in ſéculum * ſedébunt ſuper ſedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem ſibi.

Hæc réquies mea in ſéculum ſéculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus ſaturábo pánibus.

Sacerdótes ejus índuam ſalutári; * & ſancti ejus exultatione exultábunt.

Illûc prodúcam cornu David: * parávi lucernam Chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne; * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.

Ant. Sion réquies mea in ſéculum ſéculi: ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Ant. 2. Deus meus.

PSALMUS 143.

Chriſtus pro populo ſibi ſubdito gratias agit: Eccleſia ſibi opem poſtulat.

BEnedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, * & dígitos meos ad bellum.

Miſericórdia mea, & refúgium meum; * ſuſceptor meus, & liberátor meus.

Protector meus, & in ipſo ſperávi: * qui ſubdit pópulum meum ſub me.

Dómine, quid eſt homo, quia innotuiſti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti ſímilis factus eſt: * dies ejus ſicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & deſcende : * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruſcatiónem, & diſſipábis eos : * emitte ſagittas tuas, & conturbábis eos.

Emitte manum tuam de alto : éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum,

Quorum os locútum eſt vanitátem ; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.

Ant. Deus meus, miſericórdia mea, & ſuſceptor meus.

Ant. 6. Beátus.

Diviſio Pſalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi : * in pſaltério decachordo pſallam tibi.

Qui das ſalútem régibus ; * qui redemiſti David ſervum tuum de gládio maligno, éripe me,

Et érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum eſt vanitátem ; * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis :

Quorum fílii ſicut novellæ plantatiónes * in juventúte ſua.

Fíliæ eórum compóſitæ, * circumornátæ ut ſimilitúdo templi.

Promptuária eórum plena, * eructántia ex hoc in illud.

Oves eórum fœtóſæ, abundantes in egréſſi
boves eórum cra

Non eſt ruína
neque tránſitus
clamor in platé

Beátum dixéı
lum cui hæc ſunı
pópulus, cujus
Deus ejus.

Ant. Beátus, p
jus Dóminus De

AD COMPLE

Ant. 8. G. Mi

PSALMU

*Animæ pœniter
Eccleſiæ bona de*

MIſerére r
* ſecun
nam
diam tuam.

Et ſecundùm
nem miſeratiónu
* dele iniquitáte

Ampliùs lava
quitáte mea, *
cáto meo munda

Quóniam ir
meam ego cogno
peccátum meum
eſt ſemper.

Tibi ſoli peccá
lum coram te f
juſtificéris in ſ
tuis, & vincas
cáris.

Ecce enim in
bus conceptus ſu
peccátis concépit
mea.

Ecce enim ver
lexiſti : * incerta
ſapiéntiæ tuæ m
mihi.

Aſperges me hy

dábor : * lavábis me, ſuper nivem dealbá-

ditui meo dabis gáu- & lætítiam ; * & ábunt oſſa humiliáta.
erte fáciem tuam à ſtis meis, * & omnes itátes meas dele.
mundum crea in me, ; * & ſpíritum rec- ínnova in viſcéribus

projícias me à fácie * & Spíritum ſanctum ne áuferas à me.
lde mihi lætítiam ſa- s tui ; * & ſpíritu pàli confirma me.
ebo iníquos vias tuas; ímpii ad te conver- r.
iera me de ſanguíni- Deus, Deus ſalútis ; * & exultábit lin- iea juſtítiam tuam.
mine, lábia mea apé- * & os meum annun- laudem tuam.
óniam ſi voluiſſes ſa- ium, dediſſem útiquè; ocauſtis non delectá- .
crifícium Deo ſpíritus ibulátus : * cor con- n & humiliátum , , non deſpícies.
ignè fac, Dómine, in voluntáte tua Sion , ædificentur muri Jerú- 1.
nc acceptábis ſacrifí- juſtítiæ , oblatiónes locauſta ; * tunc im- pónent ſuper altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

Chriſtus in anguſtia mortis à Deo Patre ſibi pro nobis ſalutem poſcit.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exaudi me ; * quóniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam meam, quóniam ſanctus ſum : * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperantem in te.

Miſerére meî, Dómine; * quóniam ad te clamávi totâ die.

Lætífica ánimam ſervi tui ; * quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi.

Quóniam tu, Dómine, ſuávis & mitis ; * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe, Dómine, oratiónem meam ; * & intende voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudiſti me.

Non eſt símilis tuî in diis, Dómine ; * & non eſt ſecundùm ópera tua.

Omnes gentes, quaſcumque feciſti, vénient & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum ;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília ; * tu es Deus ſolus.

Diviſio Pſalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum;

Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me, * & eruiſti ánimam meam ex inferno inferióri.

Deus, iníqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóga poténtium quæſiérunt ánimam meam; * & non propoſuérunt te in c
ſuo.

Et tu, Dómin
miſerátor & miſé
pátiens, & mult
córdiæ, & verax

Réſpice in me,
rére meî : * da i
tuum púero tuo, &
fac fílium ancillæ

Fac mecum ſi
bonum, ut víd
odérunt me, & co
tur ; * quóniam
mine, adjuviſti me
ſolátus es me.

Ant. Miſerére m
mine; quóniam a
mávi totâ die. *Pſ.*

ABSOLUT

SOLUTIONES
BENEDICTIONES,
'æ in Officio Nocturno ante Lectiones.

MINICA,
:iis ix. Lectionum,
ſunt de Sanctis.

IO CTURNO.
II. & V. Feria.

). 2. Mach. 1.

iat Deus cor noſ-
in lege ſua & in
ſuis.
en.
ondetur ad ſingu-
tiones & Benedic-

DICTIONES.
ómini noſtri Jeſu
Pater glóriæ, det
íritum ſapiéntiæ.
. ℟. Amen.
)ei det nobis ſen-
cognoſcámus ve-
um. 1. *Joan.* 5.
s veritátis dóceat
nnem veritátem.
5.

NOCTURNO.
II. & VI. Feria.

tio. 3. Reg. 8.

oſter inclínet cor-
oſtra ad ſe, ut
us mandáta ejus.

DICTIONES.
)ómini noſtri Jeſu
benedícat nos in
omni benedictióne ſpiri-
tuáli. *Epheſ.* 1.
5. Sciámus ſupereminen-
tem ſciéntiæ caritátem
Chriſti, ut impleámur
in omnem plenitúdinem
Dei. *Epheſ.* 3.
6. Unctio quam accépimus
à Deo, máneat in nobis,
& dóceat nos de ómni-
bus. 1. *Joan.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

DEus det nobis cor óm-
nibus, ut colámus
eum, & faciámus ejus vo-
luntátem corde magno &
ánimo volenti.

BENEDICTIONES.

7. Evangélium virtus Dei
ſit in ſalútem omni cre-
denti. *Rom.* 1.
8. Occurrámus omnes in
unitátem fídei, & agni-
tiónis Fílii Dei; ut
non circumferámur omni
vento doctrínæ. *Epheſ.* 4.
9. Deus ſpei répleat nos
omni gáudio & pace in
credendo; ut abundémus
in ſpe & virtúte Spíritûs
ſancti. *Rom.* 15.

Si pro ultima Lectione le-
gatur aliud Evang. cum
Homilia, tunc nona Be-

nedictio erit : Evangélium non ſit in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte. 1. *Theſſ.* 1. 5.

Si tria legantur Evangelia, ſeptima Benedictio erit :

7. Evangélium virtus Dei ſit in ſalútem omni credenti. *Rom.* 1.

8. Evangélium non ſit in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte. 1. *Theſſ.* 1. 5.

9. Permaneámus in fide fundáti, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ.* 1.

Si nona Lectio ſit de Sancto, Benedictio erit : Digni habeámur regno Dei, cùm vénerit in Sanctis ſuis admirábilis fíeri. 2. *Theſſ.* 1.

[*Quando D. Archiepiſcopus, vel Epiſcopus Lectionem lecturus eſt, poſtquàm ipſe præmiſit ex more,* Jube, domne, benedícere. *dignior poſt ipſum dicit illi :* Ora pro nobis, Pater. *Ipſe autem Archiepiſcopus, vel Epiſcopus reſpondet :* Oro ut cáritas veſtra magìs ac magìs abundet in ſciéntia & in omni ſenſu. *Philipp.* 1.

Chorus, ℟. Amen.

Idem obſervatur, ubi unicus eſt Presbyter.]

FERIA IV. ET SABBATO.

Abſolutio. 2. Mach. 1.

DEus det nobis cor ómnibus, ut colámus eum, & faciámus ejus voluntátem corde magno & ; volenti.

℟. Amen.

BENEDICTION

1. Pater Dómini noſt Chriſti det nobis tum habitáre per fi córdibus noſtris. 3.

2. Occurrámus om unitátem fídei, & tiónis Fílii Dei non circumferámu vento doctrínæ. 4.

3. Deus ſpei répleа omni gáudio & p credendo; ut abun in ſpe & virtúte S ſancti. *Rom.* 15.

Si tertia Lectio ſit de gelio, tunc tertia Be tio erit : Evangéliu ſit in ſermóne ta ſed & in virtúte. 1. 1. 5.

Eadem dicitur in Feria, quando pro iij tione legendum erit gelium cum Homilia

IN FESTIS B. MARI quæ ſunt ix. Lection

Abſolut. & Benedi cuntur in I. & III. Noc ut ſuprà : in II. verò turno, ut ſequitur.

Abſolutio. Judith

NObiſcum ſit Deu in Ancilla ſua plévit miſericórdiam quam promíſit dóm raël.

DICTIONES.
à quo miſſus eſt
s Gábriël ad Vír-
Maríam, mittat
le cœlis ſapién-
uc. 1. *Sap.* 9.
Altíſſimi, quem
concépit & pépe-
t nobis fílios Dei
uc. 1. *Joan.* 1.
s ſanctus, de quo
od in María na-
, ſanctíficet nos
nia. *Matth.* 11.
5.

Abſolut. & Bene-
dicuntur in omni
um Lectionum B.

is Adventûs, & à
ima ad Quadrage-
liebus intrà octa-
ini, ac B. Ma-
non Anniverſarii
nis, ſi tertia Lec-
Sancto, tunc ter-
ictio erit :
habeámur regno
cùm vénerit in
ſuis admirábilis
. *Theſſ.* 1.

IS SANCTORUM,
t ix. Lectionum.

& Bened. dicuntur
II. Nocturno, ut
II. autem, ut ſe-

tio. 3. Reg. 8.
noſter inclínet
la noſtra ad ſe,
diámus mandáta
en.

BENEDICTIONES.

4. Deus det nobis illumi-nátos óculos cordis, ut ſciámus quæ ſit ſpes vocatiónis ejus in Sanctis. *Epheſ.* 1.
5. Dignos nos fáciat in partem ſortis Sanctórum, qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum. *Coloſſ.* 1.
6. Aperiantur óculi noſtri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus ſortem inter Sanctos. *Act.* 26.

IN FESTIS SANCTORUM, quæ ſunt trium Lectionum tantùm.

Abſolutio dicitur ſecundùm Feriam ; Benedictiones verò ut ſequitur.

1. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut ſciámus quæ ſit ſpes vocatiónis ejus in Sanctis. *Epheſ.* 1.
2. Dignos nos fáciat in partem ſortis Sanctórum, qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum. *Coloſſ.* 1.
3. Aperiantur óculi noſtri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus ſortem inter Sanctos. *Act.* 26.

Si pro tertia Lectione legendum ſit Evangelium cum Homilia, tunc tertia Benedictio erit.

Evangélium non ſit in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte. 1. *Theſſ.* 1. 5.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTI(
PRO TEMPORE PASCHALI.

In omni Officio tàm de Tempore, quàm de Sanctis; præterquam in Feſtis & in Offic. B. Mariæ V.

Abſolutio. 1. Petr. 1.

BEnedíctus Deus, qui ſecundùm miſericórdiam ſuam magnam regenerávit nos in ſpem vivam, per reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis.

℟. Amen.

BENEDICTIONES.

1. Confiteámur in ore, & in corde credámus quòd Deus ſuſcitávit Jeſum à mórtuis. *Rom.* 10.

2. Interpellet pro nobis Chriſtus, qui mórtuus eſt & reſurréxit. *R*

3. Spíritus ejus qui ı vit Jeſum à mórtu bitet in nobis. 8.

Si tertia Lectio Evangelio, tunc ter nedictio erit : Fúlg bis illuminátio Ev glóriæ Chriſti, ç imágo Dei. 2. *Cor.*

Si duæ ſint Lectio Evangelio, ad p Lect. Benedictio erit geat. *ſuprà.*

Ad ſecundam, I neámus in fide fu & immóbiles à ſpe gélii. *Coloſſ.* 1.

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS VERNA.

OFFICIUM *QUADRAGESIMALE.*
SABBATIS, AD VESPERAS.

Pſalmi de Pſalterio.

Ant. 1. G. Ecce nunc tempus acceptábile ; ecce nunc dies ſalútis. 2. *Cor.* 6.

Ant. 3. *a.* Miniſtri Dei, ſanctificáte jejúnium, vocáte cœtum, congregáte pópulum in domum Dei veſtri. *Joël* 1.

Ant. 1. a. Convertímini, peccatóres, & fácite juſtítiam coràm Deo, credentes quòd fáciat vobiſcum miſericórdiam ſuam. *Tob.* 13.

Ant. 5. a. Exaudiet Dóminus preces veſtras, ſi manentes permanſéritis in jejúniis & oratiónibus in conſpectu Dómini. *Judith* 4.

Ant. 2. Dómine Deus, ne áuferas miſericórdiam tuam à nobis : ſed in ánimo contríto, & ſpíritu humilitátis ſuſcipiámur. *Dan.* 3.

Capitulum unicuique Sabbato proprium infrà.

HYMNUS.

En tempus acceptábile ;
Salútis ecce nunc dies ;
Utrumque quos fœdus dicat
Deno quater jejúnio.

Sit ergò potus, ſit cibus,
Sit ſomnus ipſe párcior ;
Prudenſque demat párcitas
Quod caritáti fœneret.

Suo tibi mens ſóbria
Litet, Deus, jejúnio ;
Hoſtis dolóſi mens vigil
Numquàm pateſcat fráudibus.

Das tempus acceptábile,
Et cor ſimul da pœnitens ;
Convertat ut cleméntia,
Quos longa fert benígnitas.

Præſta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Dómine, ne in furóre tuo árguas me ; ℟. Neque in ira tua corrípias me. *Pſ.* 6. & 37.

Ad Magníficat. *Antiphona propria unicuique Sabbato.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Pſalterio. Antiphonæ, Hymnus, Capitulum, & cetera, ut infrà in Feriis Quadrageſimæ, omiſſis Precibus.

DOMINICIS,
AD OFFIC. NOCTURN.

Invitatorium. Dóminum vocantem peccatóres ad pœniténtiam, * Veníte, adorémus. *Luc.* 5.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

QUod lex adumbrávit
vetus,
Quod ipſe ſacrávit novi
Chriſtus miniſter fœderis,
Decúrrimus jejúnium.

Utámur ergò párciùs
Verbis, cibis & pótibus,
Somno, jocis; & árctiùs
Perſtémus in cuſtódia.

Intenta mens cupídinis
Frænet rebelles ímpetus;
Ne cordis arcem, jánua
Quà ſe dat, hoſtis óccupet.

Omnes ad aram cérnuo
Vultu precémur ſúpplices:
Plorémus, atque víndicem
Flectámus iram Júdicis.

Judex tremende, nos
premit
Immenſa moles críminum:
Immenſa ſed, clemens Pater,
Parcendo vinces crímina.

Nos, teſta quamquàm
fíctilis,
Opus tamen ſumus tuum;
Períre ne plebem ſinas
Chriſti redemptam ſánguine.

Quod fécimus, ſana m
lum;
Auge bonum quod póſſ
mus:
Da corde contríto, Deu
Tuam mereri grátiam.

Præſta, beáta Trínita
Concéde, ſimplex Unita
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Pſalmi de Pſalterio.

IN I. NOCTURNO

Ant. 1. a. Convertím ni, ſicut in profundum: ceſſerátis, fílii Iſraël. *Iſ.*

Ant. 2. Lavámini, mu di eſtóte, auferte mal cogitatiónum veſtrárum óculis meis. *Iſ.* 1.

Ant. 3. a. Expectat D minus ut miſereátur veſt & ídeò exaltábitur parc vobis. *Iſ.* 30.

℣. Ut quid, Dómin receſſiſti longè? ℟. Déſpi in opportunitátibus, tribulatióne? *Pſ.* 9.

Abſol. & Benedict. *bentur ſuprà*, 145.

Lectiones ut infrà, *qualibet Dominica.*

℟. *j.* Projícite à vo omnes prævaricatiónes v tras, & fácite vobis novum & ſpíritum novu quia * Nolo mortem n rientis, dicit Dóminu revertímini, & vívite. Patienter agit Dómi propter vos, nolens quos períre, ſed omnes pœniténtiam reverti. * N lo. *Ezech.* 18. 2. *Petr.* 3.

℟. *ij.* Quaſi columbæ meditantes gemémus; multiplicátæ ſunt enim iniquitátes noſtræ, & * Peccáta noſtra reſpondérunt nobis; quia ſcélera noſtra nobiſcum, & iniquitátes noſtras cognóvimus. ℣. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipſi nos ſedúcimus, & véritas in nobis non eſt. * Peccáta. *Iſ.* 59. 1. *Joan.* 1.

℟. *iij.* Tu, Dómine, in æternum permanébis: * Quarè in perpétuum oblivíſcéris noſtrî? † Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur. ℣. Dómine, ſalva nos; perímus. * Quarè. Glória. † Converte nos. *Thren.* 5. *Matth.* 8.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 4. a. Convertímini unuſquiſque à via ſua péſſima, & bona fácite ſtúdia veſtra. *Jer.* 35.

Ant. 5. a. Converte me, Dómine, & convertar; quia tu Dóminus Deus meus. *Jer.* 31.

Ant. 6. Sana me, Dómine, & ſanábor; ſalvum me fac, & ſalvus ero; quóniam laus mea tu es. *Jer.* 14.

℣. Dómine, defécimus in ira tua: ℟. Poſuiſti iniquitátes noſtras in conſpectu tuo. *Pſ.* 89.

Lectiones ut infrà, in qualibet Dominica.

℟. *iv.* Scimus qui dixit, Mihi vindicta, & ego retríbuam. * Horrendum eſt incídere in manus Dei vivéntis. ℣. Si pœniténtiam non egérimus, incidémus in manus Dómini, & non in manus hóminum. * Horrendum eſt. *Hebr.* 10. *Eccli.* 2.

℟. *v.* Póſui fáciem meam ad Dóminum Deum meum, rogáre & deprecári * In jejúniis, ſacco & cínere. ℣. Memor eſto undè excíderis, & age Pœniténtiam * In jejúniis. *Dan.* 9. *Apoc.* 2.

℟. *vj.* Jurávi & ſtátui cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ. * Humiliátus ſum uſquequáquè, Dómine: † Vivífica me ſecundùm verbum tuum. ℣. Deus, propítius eſto mihi peccatóri. * Humiliátus ſum. Glória. † Vivífica me. *Pſ.* 118. *Luc.* 18.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. g. Revertátur unuſquiſque à via ſua mala, & dirígite vias veſtras & ſtúdia veſtra. *Jer.* 18.

Ant. 7. b. Convertímini & ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus veſtris, & non erit vobis in ruínam iníquitas. *Ezech.* 18.

Ant. 8. c. Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum; & convertar ad vos, dicit Dóminus exercítuum. *Zach.* 1.

℣. Juxtà eſt Dóminus iis qui tribuláto ſunt corde:

℟. Et húmiles ſpíritu ſalvábit. *Pſ.* 33.

Lectiones & ℟℟. ut habentur in qualibet Dominica.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Miſerére meî, Dómine ; ℟. Vide humilitátem meam de inimícis meis. *Pſ.* 9.

AD LAUDES.

Antiphonæ propriæ in qualibet Dominica. Pſalmi ut in Pſalterio, cum Cantico ſequenti.

CANTICUM. *Iſ.* 5.

Planctus ſuper peccata populi Dei.

CAntábo dilecto meo * cánticum patruélis mei víneæ ſuæ.

Vínea facta eſt dilecto meo * in cornu fílio ólei.

Et ſepívit eam, & lápides elégit ex illa, * & plantávit eam electam.

Et ædificávit turrim in médio ejus, * & torcúlar extrúxit in ea.

Et expectávit ut fáceret uvas, * & fecit labruſcas.

Nunc ergò, habitatóres Jerúſalem, & viri Juda, * judicáte inter me & víneam meam.

Quid eſt quod débui ultrà fácere víneæ meæ, * & non feci ei ?

An quòd expectávi ut fáceret uvas, * & fecit labruſcas.

Et nunc oſtendam vobis * quid ego fáciam víneæ meæ.

Auferam ſepem ejus, * & erit in direptiónem.

Díruam macériam ejus, * & erit in conculcatiónem.

Et ponam eam deſertam : * non putábitur, & non fodiétur.

Et aſcendent vepres & ſpinæ, * & núbibus mandábo ne pluant ſuper eam imbrem.

Vínea enim Dómini exercítuum, domus Iſraël eſt : * & vir Juda, germen ejus delectábile.

Et expectávi ut fáceret judícium, & ecce iníquitas : * & juſtítiam, & ecce clamor.

Hic non dicitur Glória Patri. *ſed ejus loco* ℣. *ſequens.*

Miſerére noſtrî, Dómine, * quia peccávimus ante te. *Baruch.* 3.

Capitulum proprium unicuique Dominicæ.

HYMNUS.

SOlemne nos jejúnii
Nunc tempus ad planctum vocat ;
Plorat Sacerdos ; flébili
Clamóre templa pérſonant.

Lugúbris at fruſtrà ſonus
Ad Numen irátum venit,
Ni corde pulſus íntimo
Senſum dolóris índicet.

Nil fróntibus ſparſus cinis,
Nil ſciſſa veſtis próderit,
Ni fracta ſcindantur ſimul
Vivo dolóre péctora.

Vultum rigantes flétibus
Flectámus iram Núminis

íminis noſtri memor
it ultríces minas.
ſte Judex ! ô Deus !
us ad pœnam , Pa-
:
nitendi témpora ,
ſimul da pœnitens.
a , beáta Trínitas ,
e , ſimplex Unitas ,
uóſa ſint tuis
um múnera.
en.
Antiph. ad Bene-
it infrà in unaqua-
inica.

HORAS.

ogia. Præſta, beá-
itas; *ut ſuprà ad*
Pſalmi de Pſalte-
ra ut habentur in-
aquaque Dominica.

VESPERAS.

i de Pſalterio. An-
& Capitulum ut in-
alibet Dominica.

YMNUS.

benigne Cónditor,
tras preces cum flé-
is ,
acro jejúnio
adragenário.
ítor alme córdium,
tu ſcis vírium ;
verſis éxhibe
nis grátiam.
m quidèm peccá-
us ;
e confiténtibus :
inis laudem tui
medélam lánguidis.
rpus extrà cónteri
r abſtinéntiam ,
ut mens ſóbria
prorsùs críminum.

Præſta , beáta Trínitas ,
Concéde , ſimplex Unitas ,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. *& Ant. Ad* Magníficat. *ut infrà in unaquaque Dominica.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capitulum de Dominica , ut in Pſalterio. Antiphonæ , Hymnus & cetera , ut infrà in Feriis , omiſſis Precibus.

FERIIS

à Feria IV. Cinerum uſquè ad Dominicam Paſſionis.

AD OFFICIUM NOCT.

Invitatorium & Hymnus ut ſuprà in Dominicis.

Pſalmi de Pſalterio. Antiphonæ & ℣. ut ſuprà in Dominicis : ſcilicèt , Feriâ II. IV. & VI. ut in I. Nocturno Dominicarum ; Feriâ III. V. & Sabbato , ut in II. Nocturno.

Lectiones ut infrà in qualibet Feria.

Duo priora ℟℟. ex præcedenti Dominicarum Officio : ſcilicèt Feriâ II. IV. & VI. è I. Nocturno , ℟℟. Projícite. *&* Quaſi columbæ. *Feriâ III. V. & Sabbato, è II. Nocturno,* ℟℟. Scimus. *&* Póſui.

℟. *tertium erit Evangelicum , ut infrà in qualibet Feria.*

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Miſerére meî, Dómine ; ℟. Vide humili-

tátem meam de inimícis meis. *Pſ.* 9.

A D L A U D E S.

Pſalmi de Pſalterio, cum Cantico Cantábo. *ut ſuprà in Dominicis, ſub ſola Antiphona ſequenti.*

Ant. 4. a. Revertímini unuſquiſque à via ſua mala, & à péſſimis cogitatiónibus veſtris. *Jer.* 26.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 58.

CLama, ne ceſſes; quaſi tuba exalta vocem tuam, & annúntia pópulo meo ſcélera eórum, & dómui Jacob peccáta eórum.

Hymnus, Solemne nos jejúnii. *ut ſuprà in Dominicis.*

℣. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; ℟. Dómine, quis ſubſtinébit? *Pſ.* 129.

Ad Benedictus. *Antiphona ut in qualibet Feria.*

Deindè dicuntur flexis genibus ſequentes

P R E C E S.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter. *ſecretò.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miſerére meî: ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

℣. Convértere, Dómine: úſquequò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos; ℟. Quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Sacerdótes tui induantur juſtítiam; ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

℣. Orémus pro ſummo Pontífice noſtro *N.* ℟. Paſcat hæreditátem Dómini in innocéntia cordis ſui. *Pſ.* 77.

℣. Pro Paſtóre noſtro *N.* ℟. Dóminus corſervet eum, & vivíficet eum. *Pſ.* 40.

℣. Pro univerſa Eccléſia. ℟. Memor eſto congregatiónis tuæ, Dómine, quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73.

℣. Pro Rege noſtro *N.* ℟. Dómine, ſalvum fac regem, & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19.

℣. Pro cuncto pópulo. ℟. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ. *Pſ.* 27.

℣. Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem: ℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Pſ.* 121.

℣. Orémus pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124.

℣. Pro infirmis, afflictis, & captívis. ℟. Líbera, Deus, Iſraël ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24.

'ro cunctis fidélibus
is. ℟. Edúcat eos
us in lucem, & ví-
ıſtítiam ejus. *Mich.*

lè dicitur Pſalmus
:ündis. *qui habetur*
6. *& in fine*, Gló-
i.
ſperis, ejus loco di-
Miſerére. *ſuprà*,
n Glória Patri.]
Pſalmo dicitur :
ımine Deus virtú-
ıverte nos : ℟. Et
fáciem tuam, &
ıus. *Pſ.* 79.
rge, Dómine, ád-
; ℟. Et rédime
ter nomen tuum.

mine, exaudi ora-
neam ; ℟. Et cla-
:us ad te véniat.

minus vobiſcum,
m ſpíritu tuo.
tur Oratio, ut in-
alibet Feria.
lenedicámus. *ſi fa-*
ſit Commemoratio
Sancto, ſit eo loco.
!, *uſque ad Domi-*
Paſſionis excluſivè

FRAGIA,
nemorationes com-
ut ſequitur.
NCTA CRUCE.
ccáta noſtra Chriſ-
ılit in córpore ſuo
;num ; ut peccátis
juſtítiæ vivámus.
2.

℣. Ipſe rédimet Iſraël,
℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Pſ.* 129.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæſumus, Dómine, pace cuſtódi, quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignátus es ; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si ſequatur Officium parvum B. Mariæ, tunc ſit integra concluſio :* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum,
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino, &c.

Deindè inchoatur Officium parvum.]

Si verò non dicitur, fit continuò Suffragium ſequens.

DE OMNIBUS SANCTIS.

Ant. Fulgébunt juſti ſicut ſol in regno patris eórum. *Matth.* 13.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. ℟. In ſécula ſeculórum laudábunt te. *Pſ.* 83.

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium parvum, omittuntur verba quæ includuntur duplici parentheſi.*]

ACunctis nos, quæſumus, Dómine, mentis & córporis defende perículis ; &, intercedéntibus

(beátâ & glorióſâ ſemper Vírgine Dei genitríce Maríâ,) beátis Apóſtolis tuis Petro & Paulo, atque beát. N. & ómnibus Sanctis, ſalútem nobis tríbue benignus & pacem: ut, deſtructis adverſitátibus & erróribus univerſis, Eccléſia tua ſecúrâ tibi ſérviat libertáte; Per (eumdem) Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, &c.

[*Nomina Angelorum, Sancti Joannis Baptiſtæ & S. Joſeph, (ſi nominandi ſint,) præponuntur Apoſtolis.*]

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

℣. Benedicámus Dómino, &c.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò: Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Deindè, Pater noſter.

AD PRIMAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

Jam lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta, ſémitas.

Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

Incœpta dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet
Portas tuére ſénſuum.

Præſta diurnus ut tu
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus
Da te favente próſequi.

Superba ne nimis car
Menti licenter ímperet,
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.

Præſta, beáta Trínitas
Concéde, ſimplex Unitas
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum munera.
Amen.

Pſalmi de Feria; & J ad alias Horas.

Ant. 2. Dómino De noſtro juſtítia; nobis au tem confúſio faciéi noſtra peccávimus ante Dóm num Deum noſtrum. *Baruch.* 1.

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

Vldéte, fratres, quo modò cautè ambuléti non quaſi inſipientes, ſe ut ſapientes; rediment tempus, quóniam dies ma ſunt.

℟. *br.* Chriſte, Fili D vivi, * Miſerére nobi *Repet.* Chriſte, Fili D vivi, * Miſerére nobi *In Quadrag.* ℣. Qui veni ti * peccatóres ſalvos f cere, * Miſerére nobi Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. *Repe* Chriſte, Fili Dei vivi, Miſerére nobis. *Matth.* 1 *Tob.* 8. 1. *Tim.* 1.

[*Temp. Paſſ.* ℣. Q paſſus es * pro nobis

Miſerére nobis.
tur Glória. *ſed re-*
Chriſte, Fili Dei
.]
rge, Dómine, ád-
; ℟. Et rédime
ter nomen tuum.

dicuntur flexis ge-
tentes

RECES.

, eléiſon. Chriſte,
on. Kyrie, eléiſon.
oſter. *ſecretò.*
ne nos indúcas in
em ; ℟. Sed lí-
à malo.
ego ad te, Dó-
amávi ; ℟. Et
ítio mea prævé-
ſ. 87.
pleátur os meum
. Ut cantem gló-
, totâ die magni-
uam. *Pſ.* 70.
rte fáciem tuam à
neis ; ℟. Et om-
itátes meas dele.

mundum crea in
; ℟. Et ſpíritum
nova in viſcéribus
50.
projícias me à fá-
℟. Et Spíritum
uum ne áuferas à
o.
de mihi lætítiam
ui ; ℟. Et ſpíritu
i confirma me. *Pſ.*

e me, Dómine,
e malo : ℟. A viro iníquo éripe me. *Pſ.* 139.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus ; ℟. Et ab inſurgéntibus in me líbera me. *Pſ.* 58.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem ; ℟. Et de viris sánguinum ſalva me. *Pſ.* 58.

℣. Sic pſalmum dicam nómini tuo in ſéculum ſéculi, ℟. Ut reddam vota mea de die in diem. *Pſ.* 60.

℣. Dírige me, Dómine, in véritáte tua, & doce me ; ℟. Quia tu es Deus ſalvátor meus. *Pſ.* 24.

℣. Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, ℟. Et miſericordiárum tuárum quæ à ſéculo ſunt. *Pſ.* 24.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino ; ℟. Et ómnia quæ intra me ſunt, nómini ſancto ejus. *Pſ.* 102.

℣. Bénedic, ánima mea Dómino ; ℟. Et noli oblivíſci omnes retributiónes ejus. *Pſ.* 102.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis ; ℟. Qui ſanat omnes infirmitátes tuas. *Pſ.* 102.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam ; ℟. Qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus. *Pſ.* 102.

℣. Qui replet in bonis deſidérium tuum : ℟. Renovábitur ut áquilæ juventus tua. *Pſ.* 102.

Deindè ſignando ſe ſigno crucis :

℣. Adjutórium noſtrum † in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Hebdomadarius facit Confeſſionem , mediocri voce dicens :

CONfíteor Deo omnipotenti , beátæ Maríæ ſemper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joanni Baptiſtæ , ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo , ómnibus Sanctis , [& vobis , fratres :] quia peccávi nimis cogitatióne , verbo & ópere , [*ad ſequentia verba ter percutitur pectus*] meâ culpâ , meâ culpâ , meâ maximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam ſemper vírginem , beátum Michaélem Archángelum , beátum Joannem Baptiſtam , ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum , omnes Sanctos , [& vos , fratres,] oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus dicit :

Miſereátur tuî omnípotens Deus ; & , dimiſſis peccátis tuis , perdúcat te ad vitam æternam. *Hebdomadarius reſpondet*, Amen.

Deindè Chorus facit Confeſſionem ; & ubi dictum eſt vobis , fratres , *&* vos , fratres, *dicit* tibi, pater , *&* te , pater.

[*Mulieres in ſuis Conventibus*, *loco* fratres pater, *dicunt* , ſorór mater.]

Factâ Confeſſione à C Hebdomadarius dicit

MIſereátur veſtrî c potens Deus ; dimiſſis peccátis veſt perdúcat vos ad vitam nam. ℟. Amen.

[*Qui ſolus recitat*, *dicit* , Confíteor. *o vocibus quæ claudunt rentheſi* , *& additâ culâ* & , *antè voces* ó bus *&* omnes.

Deindè. Miſereátu mèl , *ad quod dicit* , n noſtris, nos.]

Deindè ſignando ſe crucis.

INdulgéntiam , † ab tiónem , & rem nem peccatórum n rum tríbuat nobis om tens & miſéricors I nus. ℟. Amen.

Elevans vocem, *dic*

℣. Exaudi nos, D ſalutáris noſter , ℟. ómnium fínium terr 64.

℣. Miſerére noſtrî , mine , ℟. Miſerére n *Pſ.* 122.

℣. Fiat miſeric tua , Dómine, ſuper ℟. Quemádmodùm vimus in te. *Pſ.* 32.

℣. Dómine, exaudi tiónem meam ; ℟. E mor meus ad te vénia 101.

℣. Dóminus vobiſcum

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenîre feciſti, tuâ nos hódiè ſalva virtúte; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam fáciendam noſtra procédant elóquia, dirigantur cogitatiónes & ópera; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobiſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

[*Si dicenda ſit Prima de Officio parvo B. Mariæ, præponitur Officio Capituli.*]

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò fit lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur; ſed ſtatìm Hebdomadarius dicit quæ ſequuntur.

Si verò non legatur Martyrologium, Officium Capituli incipitur abſolutè ſic:

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María, & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum; ut ſecundùm eum qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. *Rom.* 15. 1. *Petr.* 1.

℟. Amen.

Deindè legitur Necrologium, ſi legendum ſit: & poſt ejus lectionem, dicitur Suffragium ſequens pro defunctis.

Si verò nullum legendum ſit Necrologium, ſtatìm poſt præcedentem Orationem de Sanctis, fit ſuffragium pro defunctis ſic:

Dicitur Pſ. De profundis. 86. *& in fine*, Requiem. *cum* ℣℣. Requieſcant in pace. Dómine, exaudi. Dóminus vobiſcum.

Orémus.

ABſolve, quæſumus, Dómine, ánimas famulórum famularumque tuárum, ab omni vínculo delictórum: ut in reſurrectiónis glória, inter Sanctos & Electos tuos reſuſcitáti reſpírent; Per eum qui ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos, & ſéculum per ignem. ℟. Amen.

[*Non legitur Necrologium in Solemnibus & ſuprà, neque fit Suffragium pro defunctis iis diebus, niſi poſt Completorium...... Ubi verò numquàm legitur Necrologium, non fit Suffragium pro defunctis in Dominicis & diebus à populo feriatis, necnon in Solemnibus & ſuprà, niſi poſt Completorium.*]

In Feriis & Feſtis à populo non feriatis dicuntur ſeq.

PRECES
ad opus manuum.

[℣. Deus, in adjutórium meum intende; ℟. Dómine, ad adjuvandum me feſtína. *Pſ.* 69.

℣. Sit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos; ℟. Et ópera mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. & clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

DIrígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hîc, & in æternum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.]

Hìc denique fit lectio Canonis, ſic:

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *ſolus vel ſola recitans dicit abſolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcríbat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tùm legitur Canon, qui pro ſingulis diebus habetur ad calcem Breviarii; in cujus fine dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

Poſt lectionem, . *madarius dicit ſigno ſigno crucis:* Adju noſtrum † in nómi mini, ℟. Qui fecit & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce Benedícite. *Lector ad eum*, Deus. *Hebr* pacis aptet nos in bono, ut faciám voluntátem, fácien bis quod pláceat co per Jeſum Chriſtu eſt glória in ſécula rum. *Hebr.* 13. *I* Amen.

Poſt quamlibet h ſi aliud Officium quatur, dicitur ſe Fidélium ánimæ pe ricórdiam Dei requ in pace. Amen. *Dein* ter noſter.

AD TERTI

℣. Deus, † in rium, &c.

HYMNUS

O Fons amóris, S
O ſancte donór
rens,
Tuas refúſus íntim
Accende flammas c
Qui caritátis vín
Cum Patre nectis I
Et nos amóris mút
Arctis coapta néxib
Præſta, beáta T
Concéde, ſimplex I
Ut fructuóſa ſint tu
Jejuniórum múner
Amen.

Ant. 7. b. Op ſaccis hómines, &

ad Dóminum in fortitúdine, & convertátur vir à via ſua mala. *Jonæ* 3.

CAPITULUM. *Joël.* 2.

NUnc, dicit Dóminus, convertímini ad me in toto corde veſtro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu; & ſcíndite corda veſtra, & non veſtimenta veſtra.

℟. *br.* Dómine, * Miſerére meî. Dómine. ℣. Sana ánimam meam, * quia peccávi tibi; * Miſerére meî. Glória Patri. Dómine. *Pſ.* 40.

℣. Oculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, ℟. Donec miſereátur noſtrî. *Pſ.* 122.

Deindè dicuntur flexi genibus ſequentes

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon. Pater noſter. *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem: ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine Deus virtútum, converte nos; ℟. Et oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

℣. Exurge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio conveniens.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

AD SEXTAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

JAm ſolis excelſum jubar
Toto coruſcat lúmine;
Sic, Chriſte, tu mundum novâ
Sol verus accendis face.

Fac plena noſtris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcendo ſurgat ad diem.

Præſta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Ant. 3. b. Quiéſcite ágere perversè, díſcite benefácere: quærite judícium. Si fúerint peccáta veſtra ut cóccinum, quaſi nix dealbabuntur. *Iſ.* 1.

CAPITULUM. *Iſaïæ* 55.

DErelinquat ímpius viam ſuam, & vir iníquus cogitatiónes ſuas, & revertátur ad Dóminum, & miſerébitur ejus; & ad Deum noſtrum, quóniam multus eſt ad ignoſcendum.

℟. *br.* Miſerére noſtrî, Dómine; * Miſerére noſtrî. Miſerére. ℣. Quia multùm repléti ſumus * deſpectióne, * Miſerére noſtrî. Glória Patri. Miſerére. *Pſ.* 122.

℣. Multa flagella pecca-

tóris ; ℟. Sperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit. *Pſ.* 31.

Preces, ut ſuprà ad Tertiam.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

HYMNUS.

PRono volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.

O Chriſte, dùm fixus cruci
Expandis orbi bráchia,
Amáre da crucem ; tuo
Da nos in amplexu mori.

Præſta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Ant. 6. Purificáte corda, peccatóres : lugéte, & ploráte : humiliámini in conſpectu Dómini. *Jac.* 4.

CAPITULUM. *Joël.* 2.

INter veſtíbulum & altáre plorábunt ſacerdótes, miniſtri Dómini ; & dicent : Parce, Dómine, parce pópulo tuo ; & ne des hæreditátem tuam in oppróbrium.

℟. *br.* Miſerére meî, Deus, * Miſerére meî. Miſerére. ℣. Quóniam in te confídit * ánima mea, * Miſerére meî. Glória Patri. Miſerére. *Pſ.* 56.

℣. Miſéricors Dóminus, & juſtus ; ℟. Et Deus noſter miſerétur. *Pſ.* 114.

Preces, ut ſuprà a[d Ter]tiam.

Oratio convenie[ns.]

AD VESPER[AS.]

Pſalmi de Pſalteri[o ſe]cundùm Feriam, ſi[c ut ...] Antiphona ſequenti.

Ant. 6. Convertím[ini ad] Dóminum Deum ve[ſtrum,] quia benignus & [miſeri]cors eſt, pátiens & [multæ] miſericórdiæ. *Joël.* [2.]

CAPITULUM. *Ezec[h.]*

SI ímpius in ma[ndatis] vitæ ambuláveri[t, nec] fécerit quidquam inj[uſtum,] vitâ vivet, & non [mori]tur. Omnia peccát[a ejus,] quæ peccávit, non [impu]tabuntur ei.

Hymnus, Audi, b[enigne] Cónditor. *ut ſuprà [in Do]minicis.* 153.

℣. Tempus benep[lacíti,] Deus : ℟. In mult[itúdine] miſericórdiæ tuæ [exaudi] me. *Pſ.* 68.

Ad Magníficat. *A[ntipho]na ut in qualibet Fe[ria.]*

Deindè dicuntur [Preces] ut ſuprà ad Laudes[.]

In iis, loco Pſal[mi ... De] profundis. dicitur Miſerére meî, Deus, [ſecun]dùm magnam. 142.

Oratio, ut infrà i[n qua]libet Feria, poſt A[ntiph. ad] Magníficat.

Dicto Benedicámu[s ... ſi fa]cienda ſit Commem[oratio de a]liquo Sancto, fit ea[dem.] *Deindè, uſque ad [...]nem excluſivè, fiunt [...]*

SUFFRAGIA.

De sancta Cruce.

Ant. Mihi abſit gloriári, niſi in cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Galat.* 6.

℣. In Deo ſalutáre meum, ℟. Et glória mea. *Pſ.* 61.

Orémus.

PErpétuâ nos, quæſumus, Dómine, pace cuſtódi, quos per lignum ſanctæ Crucis redímere dignátus es; Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

[*Si ſequantur Veſperæ de B. Maria, tunc fit integra concluſio :* Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen. *& poſt* Benedicámus. *dicitur,* Deus, † in adjutórium.]

Si verò non dicitur Officium parvum, fit continuò Suffragium ſequens.

De omnibus Sanctis.

Ant. Hi ſunt antè thronum Dei, & ſérviunt ei die ac nocte in templo ejus, & qui ſedet in throno, habitábit ſuper illos. *Apoc.* 7.

℣. In æternum exultábunt; ℟. Et habitábis in eis. *Pſ.* 5.

Orémus.

[*Ubi dicitur Officium parvum, omittuntur verba quæ includuntur duplici parentheſi.*]

ACunctis nos, quæſumus, Dómine, mentis & córporis defénde perículis; &, intercedéntibus (beátâ & glorióſâ ſemper Vírgine Dei genitríce Maríâ,) beátis Apóſtolis tuis Petro & Paulo, atque beát. *N.* & ómnibus Sanctis, ſalútem nobis tribue benignus & pacem : ut, deſtructis adverſitátibus & erróribus univerſis, Eccléſia tua ſecúrâ tibi ſérviat libertáte; Per (eumdem) Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

[*Nomina Angelorum, S. Joann. Bapt. & S. Joſeph, (ſi nominandi ſint,) præponuntur Apoſtolis.*]

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dóm. &c.

Secretò : Fidélium, *&* Pater. *ſi Completorium immediatè non ſequatur.*

AD COMPLETORIUM.

Lector : Jube, Domne, benedícere. [*Solus recitans dicit abſolutè*] *Bened.* Cùm dormiérimus, cuſtódiant nos (ſermónes Dómini;) & evigilantes loquámur cum eis. *Prov.* 6. ℟. Amen.

Tùm fit lectio novi Teſtamenti, ut habetur pro ſingulis diebus ad calcem Breviarii : in fine Lectionis, dicitur : Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. ℟. Deo grátias.

Signando pollice pectus

Hebdomadarius dicit : ℣. Converte nos, † Deus ſalutáris noſter; ℟. Et averte iram tuam à nobis. *Pſ.* 84.

Hic facienda eſt Confeſſio peccatorum, ut habetur ſuprà ad Primam ſcilicèt mediocri voce : Confíteor, &c.

Poſtea elevans vocem,

℣. Deus, † in adjutórium.

Pſalmi de Pſalterio, ſecundùm Feriam.

Ant. 4. *E.* Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpiè égimus : tibi, Dómine, juſtítia; nobis autem confúſio faciéi. *Dan.* 9.

HYMNUS.

O Splendor æterni Patris,
Tu, Chriſte, qui verus dies,
Et vera lux de lúmine,
Mentis fugas calíginem.

En ſolis abſceſſit jubar,
Noctiſque ſuccédunt vices:
Qui proſperum donas diem,
Da tuta nóctis ótia.

Si clauſa torpent lúmina,
Suſpíret ad te mens vigil :
Potente, qui te díligunt,
Servos tuére déxterâ.

Tu, quos moleſti córporis
Gravis retardat ſárcina,
Fac mentis alis líbero
Sursùm volátu téndere.

O ſpes ſalútis única,
Votis adeſto ſúpplicum:
Defende quos mercátus es
Mercéde fuſi ſánguinis.

Præſta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Uni
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

CAPITULUM. 1. *Petr*

SObrii eſtóte, & v láte; quia adverſá veſter diábolus, tanq leo rúgiens, círcuit q rens quem dévoret : resíſtite fortes in fide.

℟. *br.* In manus tu Dómine, * Comm ſpíritum meum. In ma ℣. Redemiſti me, Dó ne, * Deus veritáti Commendo. Glória P In manus. *Pſ.* 30.

[*Temp. Paſſ. omiſſo* ria. *poſt reclamationem petitur*, In manus.]

℣. Cuſtódi me, Dóm ut pupillam óculi : ℟. umbra alárum tuárum tege me. *Pſ.* 16.

Ant. 6. Magna.

CANTICUM SIMEON *Luc.* 2.

De Salvatoris adv gratiarum actio.

NUnc dimittis ſer tuum, Dómine ſecundùm verbum tu in pace;

Quia vidérunt óculi ſalutáre tuum,

Quod paraſti * ant ciem ómnium populór

Lumen ad revelatió géntium, * & gló plebis tuæ Iſraël.

Ant. Magna judícia Dómine; quia non ég ſecundùm præcepta tu

ılávimus ſincéri-
te. Et nunc, Dó-
:undùm voluntá-
fac mecum, &
ı pace récipi ſpí-
m. *Tob.* 3.
dicuntur, flexis
ſequentes
E C E S.
eléiſon. Chriſte,
1. Kyrie,eléiſon.
cretò. ℣. Et ne
s in tentatiónem;
ıera nos à malo.
:dictus es, Dó-
eus patrum noſ-
℟. Et laudábilis,
ıs, & ſuperexal-
:cula. *Dan.* 3.
ıedictum nomen
: ſanctum; ℟. Et
, & ſuperexaltátū
ıs ſéculis. *Dan.* 3.
edictus es in fir-
cœli; ℟. Et lau-
& glorióſus in ſé-
:. 3.
:dícat nos Deus,
ter: ℟. Benedícat
. *Pſ.* 66.
udi nos, Deus ſa-
ıſter, ℟. Spes óm-
ium terræ. *Pſ.* 64.
eréré noſtrî, Dó-
. Miſerére noſtrî.

Fiat miſericórdia
mine, ſuper nos,
nádmodùm ſperá-
ı te. *Pſ.* 32.
nine, exaudi ora-
neam; ℟. Et cla-
:us ad te véniat.

℣. Dóminus vobiſcum,
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

VIſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem noſtram, & omnes inſídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant; & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, &c.

℣. Dóminus vobiſcum,
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Finito Completorio, ſubmiſſiori voce dicit. ſignando ſe ſigno crucis: Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ✝ & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. ℟. Amen.

[*Solus recitans dicit* nobis *loco* vobis.]

Secretò, Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Poſteà dicitur

ANTIPHONA DE BEATA.

In Quadrageſima.

AVe, Regína cœlórum,
Ave, dómina Angelórum:
Salve, radix; ſalve, porta
Ex qua mundo lux eſt orta:
Gaude, Virgo glorióſa,
Super omnes ſpecióſa:
Vale, ô valdè decóra,

Et pro nobis Chriſtum exóra.

℣. Elégit eam Dóminus,
℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

Orémus.

Concéde, miſéricors Deus, fragilitáti noſtræ præſídium; ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóríam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio à noſtris iniquitátibus reſurgámus; Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA QUARTA CINERUM,

In capite Jejunii.

Omnia ut ſuprà in Feriis Quadrageſimæ, additis quæ ſequuntur.

AD OFFICIUM NOCT.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 37.

Joſeph cùm ſédecim eſſet annórum, paſcébat gregem cum frátribus ſuis adhuc puer: & erat cum fíliis Balæ & Zelphæ uxórum patris ſui; accuſavitque fratres ſuos apud patrem crímine péſſimo. Iſraël autem diligébat Joſeph ſuper omnes fílios ſuos, eò quòd in ſenectúte genuiſſet eum, fecitque ei túnicam polymitam. Videntes autem fratres ejus quòd à patre plùs cunctis fíliis amarétur, óderant eum, nec póterant quam pacíficè loqui dit quoque ut viſun nium referret fr ſuis, quæ cauſa ódii ſeminárium fui xitque ad eos: Audí nium meum quod Putábam nos ligáre pulos in agro, & qu ſúrgere manípulum & ſtare; veſtroſque pulos circumſtantes ráre manípulum Reſpondérunt fratre Numquid rex noſter aut ſubjiciciémur tuæ? Hæc ergò cauſ niórum atque ſerm invídiæ & ódii fó miniſtrávit.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

Cumque fratres il paſcendis grégib tris morarentur in Si dixit ad eum Iſraël tres tui paſcunt oves chimis: veni, mitt ad eos. Quo reſpond Præſtò ſum, ait ei: & vide ſi cuncta pr ſint erga fratres tu pécora; & renúnti quid agátur. Miſſ valle Hebron, venit chem: invenitque e errantem in agro, terogávit quid qua At ille reſpondit: F meos quæro; índica ubi paſcant greges. que ei vir: Receſſér loco iſto; audívi

entes : Eámus in
n. Perréxit ergò Jo-
ſt fratres ſuos, &
eos in Dóthaïn.
n vidiſſent eum pro-
ntequàm accéderet
cogitavérunt illum
e, & mútuò loque-
: Ecce ſomniátor
veníte, occidámus
& mittámus in ciſ-
véterem ; dicemuſ-
'era péſſima devorá-
ı ; & tunc apparé-
l illi proſint ſómnia

)uaſi columbæ. 151.
ſancti Evangélii ſe-
dùm Matthæum.
iij. Cap. 6.
llo témpore ; Dixit
s diſcípulis ſuis :
:junátis, nolíte fíeri
ıypócritæ, triſtes.
qua.
lia ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
207. *in Quadrag.* 3.
uémus humiliantes
nas noſtras, appro-
nte die quo magiſ-
militátis humiliávit
pſum, factus ſúbdi-
ıuè ad mortem cru-
ıitémur ejus crucem,
:ntiæ clavis edómi-
ncupiſcentias conſi-
. Caſtigémus corpus
m, & ſervitúti ſub-
us ; & ne per indó-
carnem ad illícita
ámur, in ea do-
ı aliquantùm & líci-
)trahámus, Crápula
& ebríetas étiam per dies
céteros devitanda ; per hos
autem dies étiam conceſſa
prándia removenda. Fácilè
tibi obtemperábit caro,
ne inhæreat aliénis, quæ
refrænári conſuéverit & à
ſuis. Cavendum eſt ne mu-
tes, non mínuas voluptátes.
Parcimónia jejúniis conjun-
gatur. Sicut ventris caſti-
ganda ſatúritas, ita gulæ
irritamenta cavenda ſunt.

℟. Convertímini ad me, dicit Dóminus, in toto corde veſtro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu ; & * Scíndite corda veſtra, & non veſtimenta veſtra. ℣. Cùm jejunátis, nolíte fíeri ſicut hypócritæ, triſ-tes : extérminant enim fácies ſuas, ut appáreant homínibus jejunantes. * Scíndite. Glória Patri. * Scíndite. *Joël.* 2. *Matth.* 6.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Cùm jejúnas, unge caput tuum, & fáciem tuam lava, ne videáris homínibus jejúnans. *Matth.* 6.

Oratio.

PRæſta, Dómine, fidélibus tuis, ut jejuniórum veneranda ſolémnia, & cóngruâ pietáte ſuſcípiant, & ſecúrâ devotióne percurrant ; Per Dóminum.

[*Hodiè, & deinceps uſquè ad Paſcha, prætereàquàm diebus Dominicis, Veſperæ dicuntur in Eccleſiis ante comeſtionem.*]

Ad Magníficat.

Ant. 4. A. Theſaurizáte vobis theſauros in cœlo, ubì neque ærúgo, neque tínea demolítur. *Matth.* 6.

Oratio.

DEus, miſericórdiæ dator, & totíus bonitátis auctor; qui jejúniis, oratiónibus & eleemóſynis peccatórum remédia, & virtútum ómnium tribuis increménta : te húmili devotióne precámur, ut qui ad hæc agenda ſalubérrimam dediſti doctrínam, ad complendum indefeſſam tribuas efficáciam; Per Dóminum.

FERIA QUINTA
POST CINERES.

De libro Généſis.

Lectio j. Cap. 37.

DIxit Judas frátribus ſuis : Quid nobis prodeſt, ſi occidérimus fratrem noſtrum, & celavérimus ſánguinem ipſíus? Mélius eſt ut venumdétur Iſmaëlítis, & manus noſtræ non polluántur; frater enim & caro noſtra eſt. Acquievérunt fratres ſermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de ciſtérna, vendidérunt eum Iſmaëlítis vigínti argénteis : qui duxérunt eum in Ægýptum. Reverſúſque Ruben ad ciſtérnam, non invénit púerum. Et ſciſſis véſtibus, pergens ad fratres ſuos, ait : Puer

non compáret, & e
ibo? [*] Tulérunt a
nicam ejus, & in ſ
hædi quem occídera
xérunt, mittentes
rent ad patrem, &
rent : Hanc invé
vide utrùm túnica
ſit, an non. Qua
agnoviſſet pater, a
nica filii mei eſt; f
ſima comédit eum,
devorávit Joſeph.
que véſtibus, indu
cilicio, lugens filiu
multo témpore.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij. Ca

IGitur Joſeph du
in Ægýptum, e
eum Putiphar eu
Pharaónis, prince
citùs, vir Ægypti
manu Iſmaëlitarum
bus perductus erat
que Dóminus cum
erat vir in cunctis p
agens : habitavitque
mo dómini ſui, qu
mè nóverat Dómin
cum eo; & ómnia
rerer, ab eo dirigi i
illius. Invenitque
grátiam coram d
ſuo, & miniſtraba
que prepóſitus óm
gubernabat crédita
domum, & univerſa
tradita fúerant : be
que Dóminus domu
tii propter Joſeph,
tiplicavit tam in
quam in agris cuncta
ſubſtantiam; nec

liud nóverat , niſi
quo veſcebátur.
rem Joſeph pul-
ie , & decórus aſ-

ſui. 151.
ancti Evangélii ſe-
um Matthæum.
iij. Cap. 8.
tempore ; Cùm
iſſet Jeſus Caphár-
acceſſit ad eum
, rogans eum , &
Dómine , puer
cet in domo para-
& malè torquétur.
ia.
a ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
2. *de verb. Evang.*
Matth. 8.
Jdívimus , cùm
Evangélium legeré-
ur , fidem noſtram
ilitáte laudári. Ad
quippè Centurió-
ſe promítteret Dó-
Jeſus itúrum , ut
ejus ſanáret , ille
it : Non ſum dig-
ſub tectum meum
ſed tantùm dic ver-
& ſanábitur. Di-
e indignum , præſ-
num ; non in cujus
, ſed in cujus cor
intráret. Neque
ret cum tanta fide
ilitáte , niſi illum
imébat intráre in
ſuam , corde geſ-
am non erat mag-
itas , ſi Dóminus
ntráret in paríetes
s Verna. *A.*

ejus , & non eſſet in péctore ejus.

℟. Centúrio ait : Dómine , non ſum dignus ut intres ſub tectum meum ; ſed * Tantùm dic verbo , & † Sanábitur puer meus. ℣. Dómine Deus , ecce tu feciſti cœlum & terram in fortitúdine tua magna : non erit tibi difficile omne verbum : * Tantùm. Glória Patri. † Sanábitur. *Matth.* 8. *Jerem.* 32.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Audiens Centuriónem Jeſus , mirátus eſt , & ſequéntibus ſe dixit : Amen dico vobis , non invéni tantam fidem in Iſraël. *Matth.* 8.

Oratio.

Deus , qui culpâ offénderis , pœniténtiâ placáris : preces pópuli tui ſupplicantis propítius réſpice, & flagella tuæ iracúndiæ , quæ pro peccátis noſtris merémur , averte ; Per Dóminum.

VESPERÆ de Sequenti.

FERIA SEXTA

poſt Cineres , fit Officium

DE QUINQUE PLAGIS Chriſti.

Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria ; & ſic in toto Officio.

Ant. 4. E. Quid ſunt plagæ iſtæ in médio mánuum tuárum ? *Zach.* 13.

Ant. 7. b. His plagátus

ſum in domo eórum qui diligébant me. *Zach.* 13.

Ant. 3. a. Vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras : attrítus eſt propter ſcélera noſtra. *Iſaiæ* 53.

Ant. 2. Diſciplína pacis noſtræ ſuper eum, & livóre ejus ſanáti ſumus. *Iſ.* 53.

Ant. 1. a. Splendor ejus ut lux erit; cornua in mánibus ejus : ibi abſcóndita eſt fortitúdo ejus. *Habac.* 3.

CAPITULUM. *Zach.* 12.

Effundam ſuper domum David, & ſuper habitatóres Jerúſalem ſpíritum grátiæ & precum; & aſpícient ad me, quem confixérunt.

℞. Aſpiciámus in auctórem fidei, & conſummatórem Jeſum, * Qui propóſito ſibi gáudio, ſuſtínuit crucem, † Confuſióne contemptâ. ℣. Omnes nos quaſi oves errávimus, unuſquiſque in viam ſuam declinávit : & póſuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium noſtrûm; * Qui propóſito. Glória. † Confuſióne. *Hebr.* 12. *Iſ.* 53.

HYMNUS.

Prome vocem, mens, canóram
Plange triſti cármine;
Dic Crucifixi dolóres,
Mórtui dic Vúlnera,
Innocens quæ ſponte Chriſtus
Pro reis fert víctima.

Cæſus immíti furóre
Noſtra propter crímina,
Nos ſuo livóre ſan[...]
Nos jacentes érigit
Et fovet plagas tu[...]
Et cruentas álligat[...]

Trans manus, p[...]
fixus,
Noſtra rumpit vínc[...]
Totque fontes ſunt[...]
Quot fluit Plagis c[...]
Et quibus clavis te[...]
Nos tenet fixos cru[...]

Mortui pectus ſ[...]
Vulnerátur lánceâ [...]
Indè ſanguis miſtus[...]
Férvidus prolábitu[...]
Ad lavácrum præ[...]
dam,
Ad corónas ſángui[...]

Fac, Redempto[...]
riámus
His aquas de fónti[...]
Póculum ſint ac m[...]
Sint & olìm præm[...]
Ut redemptus te pe[...]
Laudet orbis ſécul[...]
Amen.

℣. Suprà dorſum[...] fabricavérunt pecc[...]
℞. Prolongavérunt[...] tátem ſuam. *Pſ.* 12[...]

Ad Magníſic[...]

Ant. 8. G. Prop[...] lus pópuli mei [...] eum; & Dóminu[...] contérere eum in [...] táte : ſi poſúerit [...] cáto ánimam ſuam[...] bit ſemen longævum[...]

Oratio, ut infrà ad[...]

Pro Commem. F[...]

Ant. Multi ab o[...] occidente vénient, [...] cumbent cum Ab[...] & Iſaac, & Jacob,

m ; fílii autem
ntur in ténebras
Matth. 8.
ous beneplàciti,
In multitúdine
iæ tuæ exaudi
.
ratio.
noſtrum reſú-
in labóribus ,
infirmitátibus ,
. in tribulatió-
men in flétibus :
ılo tuo , ut dig-
ntiónibus caſti-
tua miſeratióne
'er Dóminum.
T. *infrà*, 179.
CIUM NOCT.
hriſtum propter
noſtras vulne-
Veníte , adoré-
:.
. Veníte. 2.
M N U S.
nanus , pedes,
it
k ſacrum latus ,
profúſi ſánguinis
dthronumPatris.
uanta , quorum
,
ie dignaris pati!
n graves pro ſón-

e Plagas ínno-

ſando ſtípiti
te, confixum te-

tui tenáciùs
ires vínculis!
tanta nos trahit,
itque cáritas :

Quis, jam tibi vel vívere,
Jeſu, recúſet vel mori?
Plagæ tui ſint córporis
Ægris azílum méntibus :
A Patris ira nos tegas
Blando, Redemptor, in ſinu.

Qui dira pro nobis volens,
Jeſu, tuliſti Vúlnera,
Sit laus tibi ; ſit laus Patri,
Sancto ſimul cum Spíritu.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 3. a. Conclúſit me Deus apud iníquum, & mánibus impiórum me trádidit. *Job.* 16.

Ant. 2. Circúmdedit me lánceis ſuis, convulnerávit lumbos meos, & non pepercit. *Job.* 16.

Ant. 5. a. Concídit me vúlnere ſuper vulnus, írruit in me quaſi gigas. *Job.* 16.

℣. Sagittæ tuæ infixæ ſunt mihi ; ℟. Et confirmaſti ſuper me manum tuam. *Pſ.* 37.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 42.

ERat fames in terra Chánaan ; & Joſeph erat princeps in terra Ægypti, atque ad ejus nutum frumenta pópulis vendebantur. Cùmque adoraſſent eum fratres ſui, & agnoviſſet eos, quaſi ad aliénos dúriùs loquebátur, intérrogans eos : Undè veniſtis ? Qui reſpondérunt : De terra Chánaan, ut emámus víctui neceſſária. Et

Qui dixérunt : Non eſt ita, dómine ; ſed ſervi tui venérunt ut émerent cibos. Omnes fílii unîus viri ſumus : pacífici vénimus, nec quidquam fámuli tui machinantur mali.

℟. In conſpectu tuo, Dómine, ſunt omnes qui tríbulant me : * Et ſuſtínui qui ſimul conſtriſtarétur, & non fuit ; quóniam quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt, & ſuper dolórem Vúlnerum meórum addidérunt. ℣. Chriſtus non ſibi plácuit ; ſed, ſicut ſcriptum eſt : Impropéria improperántium tibi cecidérunt ſuper me ; * Et. *Pſ.* 68. *Rom.* 15.

Lectio ij. Cap. 45.

E Levávit Joſeph vocem cum fletu, quam audiérunt Ægyptii, omniſque domus Pharaónis. Et dixit frátribus ſuis : Ego ſum Joſeph ; adhuc pater meus vivit ? Non póterant reſpondére fratres nímio terróre pertérriti. Ad quos ille clementer : Accédite, inquit, ad me. Et cùm acceſſiſſent propè : Ego ſum, ait, Joſeph frater veſter, quem vendidiſtis in Ægyptum. Nolíte pa-

... ene in terra ; ... quinque anni reſt... bus nec arári pót... meti. Præmiſitque ut reſervémini ſ... ram, & eſcas a... dum habére poſsí... veſtro consílio, ... voluntáte huc mi... qui fecit me qua... Pharaónis, & ... univerſæ domûs ... príncipem in om... Ægypti. Feſtinát... cénditè ad patrem & dicétis ei : H... dat fílius tuus ... Deus fecit me ... univerſæ terræ Æ... deſcende ad me, ... ris, & habitábis ... Geſſen.

℟. Dóminus D... ruit mihi aurem, ... tem non contra... Retrorsùm non ál... pus meum dedi p... tibus. ℣. Baptiſm... baptizári ; & ... coarctor uſquè dù... ciátur ? * Retro... 50. *Luc.* 12.

Lectio iij.

D Imíſit ergò fratres ſuos, ... ficiſcéntibus ait : ... cámini in via. Q...

ex Ægypto, vené-
terram Chánaan
em ſuum Jacob. Et
érunt ei, dicentes:
Filius tuus vivit, &
minátur in omni
gypti. Quo audíto,
uaſi de gravi ſomno
s, tamen non cre-
is. Illi è contrà re-
t omnem órdinem
nque vidiſſet plauſ-
univerſa quæ míſe-
víxit ſpíritus ejus,
Súfficit mihi, ſi ad-
eph fílius meus vi-
dam, & vidébo il-
equàm móriat.
xdérunt manus meas
s meos: dinumera-
ómnia oſſa mea;
rò * Conſideravé-
inſpexérunt me: †
em, Dómine, ne
eris auxílium tuum
. Facta ſunt hæc,
erétur & ália Scrip-
Vidébunt in quem
érunt: * Conſide-
t. Glória Patri. †
m. *Pſ.* 21. *Joan.* 16.
. *NOCTURNO.*
1. *a.* Sagittæ Dó-
me ſunt, & terró-
nini mílitant con-
Job. 6.
. b. Non concédit
ere ſpíritum meum,
t me amaritudíni-
. 9.
6. Inſtauras teſtes
trà me, & mul-
iram tuam adver-
Job. 10.

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine: ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego deféci. *Pſ.* 38.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Lectio iv. *In Cant.* 61.

UBi tuta firmaque infirmis ſecúritas & réquies, niſi in Vulnéribus Salvatóris? Tantò illic ſecúrior hábito, quantò ille poténtior eſt ad ſalvandum. Paccávi peccátum grande: turbábitur conſciéntia, ſed non perturbábitur; quóniam Vúlnerum Dómini recordábor. Nempè vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras. Quid tàm ad mortem, quod non Chriſti morte ſolvátur? Si ergò in mentem vénerit tàm potens tàmque éfficax medicamentum, nullâ jam poſſum morbi malignitáte terréri.

℟. Ut vidérunt Jeſum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura; ſed * Unus mílitum lánceâ latus ejus apéruit, & contínuò exívit ſanguis & aqua. ℣. Humiliavérunt pedes ejus, ferrum pertránſiit ánimam ejus. * Unus mílitum. *Joan.* 19. *Pſ.* 104.

Lectio v.

EGo fidenter quod ex me mihi deeſt, uſurpo mihi ex viſcéribus Dómini; quóniam miſericórdiâ áffluunt, nec deſunt forámina per quæ éffluant. Fo-

dérunt manus ejus & pedes, latuſque lánceâ foravérunt; & per has rimas licet mihi ſúgere mel de petra, oleumque de ſaxo duríſſimo, id eſt, guſtáre & vidére quóniam ſuávis eſt Dóminus. Cogitábat cogitatiónes pacis, & ego neſciébam. Quis enim cognóvit ſenſum Dómini, aut quis conſiliárius ejus fuit? At clavus réſerans, clavus pénetrans factus eſt mihi, ut vídeam voluptátem Dómini. Quidni vídeam per forámen? Clamat clavus, clamat vulnus, quòd verè Deus ſit in Chriſto mundum reconcílians ſibi.

℟. Quid turbáti eſtis, & cogitatiónes aſcendunt in corda veſtra? * Vidéte manus meas & pedes, quia ego ipſe ſum. ℣. Nolíte pavére; pro ſalúte veſtra miſit me Deus. * Vidéte. *Luc.* 24. *Gen.* 45.

Lectio vj.

FErrum pertránſiit ánimam ejus, & appropinquávit cor illíus, ut non jam non ſciat cómpati infirmitátibus meis. Patet arcánum cordis per forámina córporis: patet magnum illud pietátis ſacraméntum; patent víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, in quibus viſitávit nos Oriens ex alto. Quidni víſcera per Vúlnera páteant? In quo enim clárius quàm in Vulnéribus tuis eluxiſſet, quòd tu, Dómine, ſuávis & mitis, & multæ miſericórdiæ? Majórem enim miſeratiónem nemo habet, quàm ut ánimam ſuam ponat quis pro addictis morti, & damnátis.

℟. Infer dígitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum; * Et † Noli eſſe incrédulus, ſed fidélis. ℣. Delévi iniquitátes tuas: revértere ad me, quóniam redémi te; * Et noli. Glória Patri. † Noli. *Joan.* 20. *Iſ.* 44.

IN III. NOCTURNO.

Ant 8. c. Quid clamas ſuper contritióne tua, Iſraël? Obdúcam enim cicatrícem tibi, & à vulnéribus tuis ſanábo te, dicit Dóminus. *Jerem.* 30.

Ant. 4. A. Dóminus ipſe vúlnerat, & medétur: pércutit, & manus ejus ſanábunt. *Job.* 5.

Ant. 3. b. Sanábit plagam, & revertentur ad Dóminum; & placábitur eis, & ſanábit eos. *Iſ.* 19.

℣. Sanat Dóminus contrítos corde, ℟. Et álligat contritiónes eórum. *Pſ.* 146.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Sciens Jeſus quia ómnia conſummáta ſunt; ut conſummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 120.

VIgilanti verbo Evangeliſta uſus eſt, ut non díceret, Latus ejus percuſſit, aut vulnerávit, aut quid áliud; ſed, Apéruit: ut illic quodámmodò vitæ óſtium panderétur, undè ſacramenta Eccléſiæ manavérunt, ſine quibus ad vitam, quæ vera vita eſt, non intrátur. Ille ſanguis in remiſſiónem fuſus eſt peccatórum: aqua illa ſalutáre témperat póculum; hæc & lavácrum præſtat & potum.

℟. Hic eſt qui venit per aquam & ſánguinem, Jeſus Chriſtus; * Non in aqua ſolùm, ſed in aqua & ſánguine: & Spíritus eſt qui teſtificátur quóniam Chriſtus eſt véritas. ℣. In die illa erit fons patens dómui David, & habitántibus Jeruſalem in ablutiónem peccatóris, * Non. 1. *Joan.* 4. *Zach.* 13.

Lectio viij.

HOc prænuntiábat quòd Noë in látere arcæ óſtium fácere juſſus eſt, quà intrárent animália quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Eccléſia. Propter hoc prima múlier facta eſt de látere viri dormientis, & appelláta eſt vita materque vivórum. Magnum quippè ſignificávit bonum ante magnum prævaricatiónis malum. Hic ſecundus Adam inclináto cápite in cruce dormívit; ut indè formarétur ei conjux, quod de látere dormientis efflúxit. O mors, undè mórtui reviviſcunt! Quid iſto ſánguine múndius? quid vúlnere iſto ſalúbrius?

℟. Gratificávit nos Deus in dilecto Fílio ſuo, * In quo habémus redemptiónem per ſánguinem ejus, remiſſiónem peccátorum. ℣. Iſte aſperget gentes multas; * In. *Epheſ.* 1. *Iſ.* 52.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio ix. Cap. 5.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Audiſtis quia dictum eſt: Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuum; ego autem dico vobis: Dilígite inimícos veſtros. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbyteri.

Lib. 1. *in Matth.*

EGo autem dico vobis: Dilígite inimícos veſtros; benefácite his qui odérunt vos. Multi præcepta Dei, imbecillitáte ſuâ, non Sanctórum víribus, æſtimantes, putant eſſe impoſſibília quæ præcepta ſunt; & dicunt ſufficere virtútibus non odiſſe inimícos: cétera diligere plùs præcipi, quàm humá-

na natúra patiátur. Sciendum eſt ergò Chriſtum non impoſſibília præcípere, ſed perfecta : quæ fecit David in Saül & in Abſalom. Stéphanus quoque Martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus eſt, & Paulus anáthema cupit eſſe pro perſecutóribus ſuis. Hæc autem Jeſus & dócuit & fecit, dicens : Pater, ignoſce illis.

℟. Commendat Deus caritátem ſuam in nobis; * Quóniam cùm adhuc peccatóres eſſémus, ſecundùm tempus Chriſtus pro nobis mórtuus eſt. ℣. Non óderis fratrem tuum in corde tuo, non quæras ultiónem, nec memor eris injúriæ; * Quóniam. Glória Patri. *Repet.* ℟. *uſquè ad* ℣. *Rom.* 5. *Levit.* 19.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Ipſe rédimet Iſraël ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Pſ.* 129.

AD LAUDES.

Ant. 1. f. QUis crédidit audítui noſtro ? & bráchium Domini, cui revelátum eſt. *Iſ.* 53.

Ant. 6. Inglórius erit inter viros aſpectus ejus, & forma ejus inter fílios hóminum. *Iſ.* 52.

Ant. 2. De angúſtia & de judício ſublátus eſt : generatiónem ejus quis enarrábit ? quia abſciſſus eſt de terra viventium. *Iſ.* 53.

Canticum, Cántá *ſuprà in Feriis Qua ſimæ.* 152.

Ant. 5. a. Oc Chriſtus, & non er pópulus qui eum n rus eſt. *Dan.* 9.

Ant. 3. b. Verè l res noſtros ipſe tul dolóres noſtros ipſ távit. *Iſ.* 53.

CAPITULUM. *Iſai.*

OBlátus eſt quia i luit, & non a os ſuum : ſicut ovis ciſiónem ducétur, & agnus coram tonde obmuteſcet, & no riet os ſuum.

HYMNUS.

QUæ te pro pópu mínibus nova
Inſontem própera
dere cáritas ?
Quid non pro míſe
te luis volens,
Factus víctima Pó
Clavi qui géminum t
digunt pedem,
Captívos laqueo
nis éruunt;
Transfixæque mar
cútiunt vetus,
Quo mundus prém
jugum.
Obſtétrix pénitùs
pérforat,
Quo nos partúriat
tus amábile :
Hoc quæ fonte flui
aqua, nos cruo
Sanat, líberat,
O vitæ látices, vívi
mina !

O ſacros áditus péctoris
 ſntimi !
O petræ ſólidæ tuta forámina !
O cordis penetrália !
Te ſi noſtra, Pater, crímina próvocant,
Nati ſacra lubens Vúlnera réſpice,
Cùm noſter láceras objíciet tuis
Judex fulmínibus manus.
Sic per ſæva, Pater, vúlnera, per cruces,
Sic æterna tuos quærere gáudia,
Ut cum Prole tibi júgiter, ac tuo
Reddant Spirítui decus. Amen.

℣. Protector noſter, áſpice, Deus; ℟. Et réſpice in fáciem Chriſti tui. *Pſ.* 83.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Pax vobis. Et cùm hoc dixiſſet, oſtendit eis manus & latus. *Joan.* 20.

Oratio.

Concéde, quæſumus, miſéricors Deus, ut ſacræ Unigéniti tui Plagæ ſint nobis medéla vúlnerum, & fontes ſalútis æternæ; Per eumdem.

Pro Commem. Feriæ,

Ant. Dilígite inimícos veſtros; benefácite his qui odérunt vos, & oráte pro perſequéntibus & calumniántibus vos. *Matth.* 5.

℣. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; ℟. Dómine, quis ſubſtinébit? *Pſ.* 129.

Oratio.

Inchoáta jejúnia, quæſumus, Dómine, benigno favóre proſéquere; ut obſervántiam quam corporáliter exhibémus, méntibus étiam ſincéris exercére valeámus; Per.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui dira pro nobis volens,
Jeſu, tuliſti Vúlnera,
Sit laus tibi; ſit laus Patri,
Sancto ſimul cum Spíritu.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Quis crédidit.

In ℟. *br.* ℣. Qui vulnerátus es * propter iniquitátes noſtras. *Iſ.* 53.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Inglórius erit.

CAPITULUM. *Iſaïæ* 53.

Vidimus eum, & non erat aſpectus, & deſiderávimus eum; deſpectum & noviſſimum virórum, virum dolórum, & ſcientem infirmitátem: & quaſi abſcónditus vultus ejus, & deſpectus; undè nec reputávimus eum.

℟. *br.* Ego ſum vermis, * & non homo. Ego ſum. ℣. Oppróbrium hóminum, * & abjéctio plebis, * Et. Glória. Ego ſum.

℣. Omnes videntes me, deriſérunt me; ℟. Locúti.

ſunt làbiis, & movérunt caput. *Pſ.* 21.

AD SEXTAM.

Ant. 2. De angúſtia.

CAPITULUM. *Iſaïæ* 53.

PRo eo quòd laborávit ánima ejus, vidébit & ſaturábitur: in ſciéntia ſua juſtificábit ipſe Juſtus ſervus meus multos, & iniquitátes eórum ipſe portábit.

℟. *br.* Tu, Dómine, repuliſti & deſpexiſti, * Diſtuliſti Chriſtum tuum. Tu, Dómine. ℣. Diripuérunt eum * omnes tranſeuntes viam: * Diſtuliſti. Glória. Tu, Dómine. *Pſ.* 88.

℣. Omnia excelſa tua & fluctus tui ℟. Super me tranſiérunt. *Pſ.* 41.

AD NONAM.

Ant. 3. b. Vere languóres noſtros.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 2.

PEccáta noſtra ipſe pértulit in córpore ſuo ſuper lignum; ut peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus: cujus livóre ſanáti eſtis.

℟. *br.* Sacrifícium noluiſti; * Corpus autem abtaſti mihi. Sacrifícium. ℣. Holocauſtum & pro peccáto * non poſtulaſti; * Corpus. Glória. Sacrifícium noluiſti. *Hebr.* 10. *Pſ.* 39.

℣. Deus excelſus eſt miſéricors, ℟. Et propítius fiet peccátis eórum. *Pſ.* 77.

AD II. VESPER.

Ant. 1. DEus, quæ p nuntiávit pe ómnium Prophetáru pati Chriſtum ſuum, implévit. *Act.* 3.

Ant. 2. g. Certíſſimè ſ omnis domus Iſraël, & Dóminum eum & Cl tum fecit Deus hunc ſum quem vos crucifixi *Act.* 2.

Ant. 3. G. Hunc pri pem & ſalvatórem I exaltávit ad dandam p téntiam Iſraéli, & re ſiónem peccatórum. 5.

Ant 4. *D.* Erípuit de poteſtáte tenebrán & tránſtulit in regi Fílii dilectiónis ſuæ quo habémus redemp nem per ſánguinem *Coloſſ.* 1.

Ant. 6. Si ſanguis hi rum inquinátos ſancti ad emundatiónem car quantò magis ſanguis C ti emundábit conſciént noſtram? *Hebr.* 9.

CAPITULUM. *Ephe*ſ

CHriſtus diléxit nos trádidit ſemetipſum nobis oblatiónem & l tiam Deo in odórem vitátis.

Hymnus, Prome. *u primis Veſperis*, 170.

℣. Orátio mea ſicut cenſum in conſpectu t ℟. Elevátio mánuum r rum ſacrifícium veſp num. *Pſ.* 140.

Magnificat.
. C. Grátia & pax
hriſto qui diléxit
avit nos à peccá-
s in ſánguine ſuo.

, ut ſuprà ad Lau-

mnem. Feriæ,
ſtóte perfecti, ſi-
ter veſter cœleſtis
eſt. Matth. 5.
npus beneplácitì,
L. In multitúdine
diæ tuæ exaudi
s.
Oratio.
, qui nos, cùm
ıíci eſſémus, per
Unigéniti tui te-
nciliári voluiſti:
uæſumus, ut tan-
córdiæ mémores,
opter te inimícos
in veritáte diligá-
r eumdem Dómi-
trum Jeſum Chriſ-
um tuum, qui tecum
regnat in unitáte
ſancti Deus, &c.
MPLETORIUM.
. a. Ecce venit cum
; & vidébit eum
culus, & qui eum
unt. Apoc. 1.
us, O ſplendor.
ologia, Qui dira
is volens. ut ſu-
eras.
Nunc dimittis.
. a. Vidi, & ecce
io throni Agnum
tanquam occíſum.
.

SABBATO
poſt Cineres.

De libro Géneſis.

Lectio j. Cap. 46.

PRofectus Iſraël cum ómnibus quæ habébat, venit ad púteum juramenti; & mactátis ibi víctimis Deo patris ſui Iſaac, audívit eum per viſiónem noctis vocantem ſe, & dicentem ſibi: Jacob, Jacob. Cui reſpondit: Ecce adſum. Ait illi Deus: Ego ſum fortíſſimus Deus patris tui; noli timére, deſcende in Ægyptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego deſcendam tecum illuc, & ego indè addúcam te reverténtem: Joſeph quoque ponet manus ſuas ſuper óculos tuos. Surréxit autem Jacob à púteo juramenti; tuleruntque eum fílii cum párvulis & uxóribus ſuis in plauſtris quæ míſerat Phárao ad portandum ſenem, & ómnia quæ poſſéderat in terra Chanaan: venitque in Ægyptum cum omni ſémine ſuo, fílii ejus, & nepótes, fíliæ, & cuncta ſimul progénies.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij. Cap. 47.

INgreſſus ergò Joſeph nuntiávit Pharaóni, dicens: Pater meus & fratres, oves eórum & armenta, & cuncta quæ poſ-

ſident, venérunt de terra Chánaan; & ecce conſiſtunt in terra Geſſen. Extrémos quoque fratrum ſuórum quinque viros conſtítuit coram rege; quos ille interrogávit: Quid habétis óperis? Reſpondérunt: Paſtóres óvium ſumus ſervi tui, & nos, & patres noſtri. Ad peregrinandum in terra tua vénimus; quóniam non eſt herba grégibus ſervórum tuórum, ingraveſcente fame in terra Chánaan: petimuſque ut eſſe nos júbeas ſervos tuos in terra Geſſen. [*] Dixit ítaque rex ad Joſeph: Pater tuus & fratres tui venérunt ad te. Terra Ægypti in conſpectu tuo eſt: in óptimo loco fac eos habitáre, & trade eis terram Geſſen. Quòd ſi noſti in eis eſſe viros indúſtrios, conſtítue illos magiſtros pécorum meórum. Poſt hæc introdúxit Joſeph patrem ſuum ad regem, & ſtátuit eum coram eo; qui benedícens illi, & interrogátus ab eo: Quot ſunt dies annórum vitæ tuæ? reſpondit: Dies peregrinatiónis meæ centum triginta annórum ſunt, parvi & mali; & non pervenérunt uſquè ad dies patrum meórum quibus peregrináti ſunt. Et benedícto rege, egreſſus eſt forás.

℟. Póſui, 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 6.

IN illo témpore; Abiit Jeſus in montem oráre. Et cùm ſerò eſſet, erat navis in médio mari, & ipſe ſolus in terra. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbyteri.

In Marc. Lib. 2. C. 28.

LAbor diſcipulórum in remigando, & contrarius eis ventus, labóres ſanctæ Eccléſiæ vários deſignat; quæ inter undas ſéculi adverſantis, & immundórum flatus ſpirituum, ad quiétem pátriæ cœleſtis, quaſi ad fidam líttoris ſtatiónem perveníre conátur. Ubi benè dícitur quia navis erat in médio mari, & ipſe ſolus in terra: quia nonnunquàm Eccléſia tantis Gentílium preſſúris non ſolùm afflícta, ſed et fœdáta eſt, ut ſi fieri poſſet, Redemptor ipsíus eam prorsùs deſeruiſſe ad tempus viderétur.

℟. Videns Jeſus diſcípulos laborantes in remigando, * Venit ad eos, ámbulans ſuprà mare; & † Aſcendit ad illos in navim, & ceſſávit ventus. ℣. Gráditur ſuper fluctus maris, facit magna, & incomprehenſibília, & mirabília. * Venit. Glória Patri. † Aſcendit. *Marc.* 6. *Job.* 9.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. In platéis po-

t infirmos, ut vel
am veſtimenti Jeſu
ent ; & quotquot
ant eum, ſalvi fié-
Marc. 6.

Oratio.

ſto, Dómine, ſup-
icatiónibus noſtris :
éde ut hoc ſolemne
m, quod animábus
ibuſque curandis ſa-
r inſtitútum eſt, de-
rvítio celebrémus ;
minum.

MINICA I.
DRAGESIMÆ.
uplex - majus.

. VESPERIS.

ni de Sabbato, cum
onis, Ecce nunc tem-
&c. *ut ſuprà.* 149.

TULUM. *Levit.* 16.
ac die expiátio erit
ri, atque mundátio
nibus peccátis veſ-
oram, Dómino mun-
ini ; Sabbatum enim
iónis eſt : & affligé-
nas veſtras religióne
uâ.

Vivo ego, dicit Dó-
Deus : nolo mortem
ſed ut convertátur
à via ſua, & vivat. *
rtímini, convertí-
viis veſtris péſſimis :
Quarè moriémini,
Iſraël. ℣. Fácite
dignos pœniten-
am enim ſecuris ad
n árborum póſita
Convertímini. Gló-
Quarè. *Ezech.* 33.

Hymnus, En tempus.
℣. Dómine. *ut ſuprà.* 149.

Ad Magníficat.

Ant. 4. E. Quia pátiens Dóminus eſt, in hoc ipſo pœniteámus ; & indulgéntiam ejus, fuſis lácrymis, poſtulémus. *Judith* 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 163. *ad quod tamen Preces non dicuntur.*

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut ſuprà in Dominicis Quadrageſimæ, additis quæ ſequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Éxodi.

Lectio j. Cap. 1.

HÆc ſunt nómina filiórum Iſraël qui ingreſſi ſunt in Ægyptum cum Jacob : ſínguli cum dómibus ſuis introiérunt : Ruben, Simeon, Levi, Judas, Iſſachar, Zabúlon, & Bénjamin, Dan, & Néphthali, Gad, & Aſer. Erant ígitur omnes ánimæ eórum qui egréſſi ſunt de fémore Jacob, ſeptuaginta : Joſeph autem in Ægypto erat. Quo mórtuo, & univerſis frátribus ejus, omníque cognatióne illâ, fílii Iſraël crevérunt, & quaſi germinantes multiplicáti ſunt, ac roboráti nimis, implevérunt terram. Surréxit intéreà rex novus ſuper Ægyptum, qui ignorábat Joſeph. Et ait ad pópulum

ſuum : Ecce, pópulus filiórum Iſraël multus, & fórtior nobis eſt. Veníte, ſapienter opprimámus eum, ne fortè multiplicétur ; & ſi ingrúerit contrà nos bellum, addátur inimícis noſtris, expugnatiſque nobis, egrediátur de terra.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij. Cap. 1. & 2.

PRæcépit ergò Phárao omni pópulo ſuo, dicens : Quidquid maſculíni ſexus natum fúerit, in flumen projícite : quidquid feminíni, reſerváte. Egreſſus eſt poſt hæc vir de domo Levi, & accépit uxórem ſtirpis ſuæ. Quæ concépit, & péperit fílium : & videns eum elegantem, abſcondit tribus ménſibus. Cùmque jam celáre non poſſet, ſumpſit fiſcellam ſcírpeam, & linívit eam bitúmine ac pice : poſuitque intùs infántulum, & expóſuit eum in carecto ripæ flúminis, ſtante procùl ſoróre ejus, & conſiderante eventum rei. Ecce autem deſcendébat fília Pharaónis ut lavarétur in flúmine, & puellæ ejus gradiebantur per crepídinem álvei. Quæ cùm vidiſſet fiſcellam in papyrióne, miſit unam è famulábus ſuis ; & allátam apériens, cernenſque in ea párvulum vagientem, miſerta ejus, ait : De infántibus Hebræórum eſt hic. Cui ſo[r]ror púeri : Vis, inquit, u[t] vadam & vocem tibi mu[-]líerem Hebræam, qu[æ] nutríre poſſit infántulum[?] Reſpondit : Vade. Perrè[xit] puella, & vocávit matre[m] ſuam. Ad quam locúta fíli[a] Pharaónis : Accipe, ait[,] púerum iſtum, & nu[tri] mihi ; ego dabo tibi me[r]cédem tuam. Suſcépit mu[-]lier, & nutrívit púeru[m] adultumque trádidit fíli[æ] Pharaónis. Quem illa adop[-]távit in locum fílii, voc[a]vitque nomen ejus Mó[y]ſes, dicens : Quia de aqu[a] tuli eum.

℟. Quaſi columbæ. 15[?]

Lectio iij.

IN diébus illis poſtquàm créverat Móyſes, egreſſus eſt ad fratres ſuos : v[i]ditque afflictiónem eórum, & virum Ægyptium perc[u]tientem quemdam de Hebræis frátribus ſuis. Cùmque circumſpexiſſet hùc a[t]que illùc, & nullum adeſſ[e] vidiſſet, percuſſum Ægyptium abſcondit ſábulo. [R]egreſſus die áltero conſpè[x]it duos Hebræos rixan[-]tes ; dixitque ei qui faciébat injúriam : Quarè pér[-]cutis próximum tuum ? Qui reſpondit : Quis te conſtítuit príncipem & jú[-]dicem ſuper nos ? Nùm oc[-]cídere me tu vis, ſicut heri occidiſti Ægyptium ? Tímuit Móyſes, & ait : Quo[-]modò palàm factum eſt

i iſtud ? Audivitque
ſermónem hunc,
rébat occídere Móy-
ui fúgiens de conſ-
jus, morátus eſt in
Mádian, & ſedit
púteum. Erant au-
cerdóti Mádian ſep-
æ, quæ venérunt ad
idam aquam: & im-
canálibus adaquáre
unt greges patris ſui.
enére paſtóres, &
nt eas: ſurrexit-
óyſes, & defenſis
, adaquávit oves
Quæ cùm revertiſ-
d Ráguël patrem
, dixit ad eas:
lóciùs veniſtis ſóli-
reſpondérunt: Vir
ius liberávit nos de
paſtórum; inſuper
t aquam nobiſcum,
que dedit óvibus. At
bi eſt ? inquit. Qua-
ſiſtis hóminem ? vo-
m ut cómedat pa-
urávit ergò Móyſes
abitáret cum eo. Ac-
ie Séphoram fíliam
órem.

'u, Dómine. 151.

. *NOCTURNO.*

ſancti Leónis Papæ.

4. *de Quadrageſima.*

Lectio iv.

Prædicatúrus vobis,
ilectíſſimi, ſacratíſ-
imum maximumque
m, quo áptiùs utar
), quàm ut verbis
li, in quo Chriſtus
ítur, incípiam ? di-
camque: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies ſalútis. Quamvis enim nulla ſint témpora quæ divínis non ſint plena munéribus, & ſemper nobis ad miſericórdiam Dei per ipsíus grátiam præſtétur acceſſus; nunc tamen ómnium mentes majóri ſtúdio ad ſpirituáles profectus movéri, & amplióri fidúciâ oportet animári: quandò ad universa pietátis offícia, illíus nos diéi in quo redempti ſumus, recurſus invítat; ut excellens ſuper ómnia paſſiónis Domínicæ ſacramentum, purificátis & corpóribus & ánimis, celebrémus.

℟. Scimus. 151.

Lectio v.

Debebátur quidèm tantis myſtériis ita inceſſábilis devótio & continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conſpectu Dei, quales nos in ipſo paſchâli feſto dignum eſt inveníri. Sed quia hæc fortitúdo paucórum eſt, &, dùm carnis fragilitáte auſtérior obſervántia relaxátur, dùmque per várias actiónes vitæ hujus ſollicitúdo diſténditur, neceſſe eſt de mundáno púlvere étiam religióſa corda ſordéſcere. Magnâ divínæ inſtitutiónis ſalubritáte províſum eſt, ut ad reparandam méntium puritátem, quadraginta nobis diérum

exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas & pia ópera redímerent, & jejúnia caſta decóquerent. ℟. Póſui. 151.

Lectio vj.

INgreſſúri ígitur, dilectíſſimi, dies myſticos, & jejuniórum remédiis conſecrátos, præceptis Apoſtólicis obedíre curémus, emundantes nos ab omni inquinamento carnis ac ſpíritûs; ut, caſtigátis colluctatiónibus quæ ſunt inter utramque ſubſtántiam, ánimus, quem ſub Dei gubernáculis conſtitútum córporis ſui decet eſſe rectórem, dominatiónis ſuæ obtíneat dignitátem; ut némini dantes ullam offenſiónem, vituperatiónibus oblóquentium non ſimus obnóxii. Dignâ enim ab infidélibus reprehenſióne carpémur, & noſtro vítio linguæ ímpiæ in injúriam ſe religiónis armábunt, ſi jejunántium mores à puritáte perfectæ continéntiæ diſcrepârint. Non enim in ſola abſtinéntia cibi ſtat noſtri ſumma jejúnii; aut fructuóſè córpori eſca ſubtráhitur, niſi mens ab iniquitáte revocétur.

℟. Jurávi. 151.

IN III. NOCTURNO.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio vij. Cap. 4.

IN illo témpore: Jeſus ductus eſt in deſertum à Spíritu, ut tentarétur à diábolo: & cùm jejunaſſet quadraginta diébus & quadraginta nóctibus, poſtea eſúriit. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 16. in Evang. habita in Baſil. S. Joan. Lateran. Dominicâ primâ quadrageſ.

DUbitári à quibuſdam ſolet, à quo ſpíritu ſit Jeſus ductus in deſertum, propter hoc quod ſúbditur: Aſſumpſit eum diábolus in ſanctam civitátem; & rurſùm: Aſſumpſit eum in montem excelſum valde. Sed verè & abſque ulla quæſtióne convenienter accípitur, ut à ſancto Spíritu in deſertum ductus credátur; ut illùc eum ſuus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentandum malignus ſpíritus inveníret. Sed ecce, cùm dícitur Deus homo, vel in excelſum montem, vel in ſanctam civitátem à diábolo aſſumptus, mens réfugit, humánæ hoc audíre aures expaveſcunt. Qui tamen non eſſe incredibília iſta cognóſcimus, ſi in illo & ália facta penſámus.

℟. Jeſus plenus Spíritu ſancto regreſſus eſt à Jordáne, & agebátur à Spíritu in deſertum diébus quadraginta, * Et tentabátur à diábolo. ℣. Oſten-

Dóminus Jeſum :
ı ſtabat à dextris
adverſarétur ei ; *
4. *Zach.* 3.

ectio viij.

iniquórum óm-
ı caput diábolus
ujus cápitis mem-
omnes iníqui. An
oli membrum fuit
! an non diáboli
Judæi perſequen-
lites crucifigentes
fuérunt ? Quid
um , ſi ſe ab illo
in montem duci ,
pértulit étiam à
illíus crucifígi ?
rgò indignum Re-
noſtro quòd ten-
ııt , qui vénerat
ıſtum quippè erat ,
ntatiónes noſtras
atiónibus vínce-
: mortem noſtram
uâ morte ſuperáre.
ıt Jeſus in deſerto
nta diébus & qua-
nóctibus , & ten-
ı ſátana , eratque
tiis ; * Et nihil
vit Jeſus in dié-
℣. Fuit Móyſes
: quadraginta dies
ıginta noctes ; pa-
comédit , &
bibit ; * Et ni-
:. 1. *Luc.* 4. *Exod.*

ectio ix.

:iendum nobis eſt
entátio tribus mo-
ur , ſuggeſtióne ,
óne & conſenſu.

Et nos cùm tentámur , plerùmque in delectatiónem , aut étiam in conſenſum lábimur ; quia de carnis peccáto propagáti , in nobis ipſis étiam gérimus undè certámina tolerémus. Deus verò , qui in útero Vírginis incarnátus in mundum ſine peccáto vénerat , nihil contradictiónis in ſemetipſo tolerábat. Tentári ergò per ſuggeſtiónem pótuit ; ſed ejus mentem peccáti delectátio non momordit. Atque ídeò omnis diabólica illa tentátio foris , non intùs fuit.

℟. Débuit Jeſus per ómnia frátribus ſimilári , * Ut miſéricors fíeret , & fidélis Póntifex ; in eo enim in quo eſt ipſe tentátus , potens eſt & eis qui tentantur auxiliári. ℣. Perféctio tua & doctrína tua Sancto tuo, Dómine, quem probaſti in tentatiónem , * Ut. Glória. *Repet.* ℟. *uſquè ad* ℣. *Hebr.* 2. *Deut.* 33.

[*Non dicitur* Te Deum. *in Dominicis & Feriis Quadrageſimæ.*]

℣. *Sacerd.* Miſerére meî, Dómine : ℟. Vide humilitátem meam de inimícis meis. *Pſ.* 9.

AD LAUDES.

Pſalmi ut in Pſalterio , cum Cantico Cantábo. *ſuprà* , 152.

Ant. 3. a. Cum jejunaſſet Jeſus quadraginta diébus & quadraginta nóc-

tibus, póſteà eſúriit; & accédens tentátor dixit ei: Si Fílius Dei es, dic ut lápides iſti panes fiant. *Matth.* 4.

Ant. 5. a. Reſpondit Jeſus: Scriptum eſt: Non in ſolo pane vivit homo, ſed in omni verbo quod procédit de ore Dei. *Matth.* 4.

Ant. 1. a. Rursùm ſcriptum eſt: Non tentábis Dóminum Deum tuũ. *Matth.* 4.

Ant. 4. E. Dixit tentátor: Hæc ómnia tibi dabo, ſi cadens adoráveris me. Tunc dicit ei Jeſus: Vade, ſátana. *Matth.* 4.

Ant. 6. Scriptum eſt: DóminumDeum tuum adorábis, & illi ſoli ſérvies. *Matt.* 4.

CAPITULUM. *Hebr.* 4.

NOn habémus Pontíficem qui non poſſit cómpati infirmitátibus noſtris; tentátum autem per ómnia pro ſimilitúdine abſque peccáto. Adeámus ergò cum fidúcia ad thronum grátiæ, ut misericórdiam conſequámur, & grátiam inveniámus in auxílio opportúno.

Hymnus, Solemne. 152.

℣. Cùm mihi moleſti eſſent, induébar cilício: ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Pſ.* 34.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Relíquit Jeſum diábolus: & ecce Angeli acceſſérunt, & miniſtrábant ei. *Matth.* 4.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam ánnuâ Quadrageſimáli obſervatióne purificas: præſta famíliæ tuæ, ut quod à te obtinére abſtinendo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur; Per Dóminum.

AD HORAS.

Doxologia Præſta. *Pſalmi ut in Pſalterio.*

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Cùm jejunaſſet.

In ℟. *br.* ℣. Qui veniſti peccatóres ſalvos fácere. 1. *Tim.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Reſpondit.

CAPITULUM. *Deut.* 8.

DOminus Deus tuus afflíxit te penúriâ, & dedit tibi cibum manna, quod ignorábas tu, & patres tui; ut oſténderet tibi quòd non in ſolo pane vivat homo; ſed in omni verbo quod egréditur de ore Dei.

℟. *br.* Quàm dúlcia faucibus meis * Elóquia tua, Dómine! Quàm. ℣. Super mel * ori meo, * Elóquia. Glória. Quàm. *Pſ.* 118.

℣. Judícia Dómini deſiderabília ſuper aurum, ℟. Et dulcióra ſuper mel & favum. *Pſ.* 18.

AD SEXTAM.

Ant. 1. a. Rursùm.

CAPITULUM. *Sap.* 1.

SEntíte de Dómino in bonitáte, & in ſimplicitáte cordis quærite illum,

n invenítur ab his
: tentant illum : ap-
utem eis qui fidem
in illum.
. Si vocem ejus au-
, * Nolíte obduráre
eſtra. Si vocem.
t in exacerbatióne *
m diem tentatiónis
to, * Nolíte. Gló-
ocem. *Pſ.* 94.
entavérunt & exa-
runt Deum excel-
. Et teſtimónia ejus
todiérunt. *Pſ.* 77.
NONAM.
6. Scriptum eſt.
TULUM. *Deut.* 6.
diligenter ne obli-
áris Dómini qui
e de terra Ægypti,
ſervitútis. Dómi-
num tuum timébis,
oli ſérvies, ac per
illíus jurábis.
. Omnis terra adó-
* Et pſallat tibi.
℣. Pſalmum dicat *
tuo, * Et. Glória
mnis. *Pſ.* 65.
ervíte Dómino in
, ℟. Et exultáte ei
móre. *Pſ.* 2.

VESPERAS,

mi de Dominica.

Ili, accédens ad
ſervitútem Dei,
juſtítia & timóre,
para ánimam tuam
atiónem. *Eccli.* 2.
2. Nemo, cùm tentá-
icat quóniam à Deo
r; Deus enim inten-
tátor malórum eſt; ipſe autem néminem tentat. *Jac.* 1.

Ant. 3. a. Unuſquíſque tentátur, à concupiſcéntia ſua abſtractus & illectus. *Jac.* 1.

Ant. 4. E. Mortificáte concupiſcéntiam malam, expoliantes vos véterem hóminem cum áctibus ſuis, & induentes novum. *Coloſſ.* 3.

Ant. 5. a. Fidélis Deus eſt, qui non patiétur vos tentári ſupra id quod poteſtis; ſed fáciet étiam cum tentatióne proventum. 1. *Cor.* 10.

CAPITULUM. *Jac.* 4.

Deus ſuperbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergò eſtóte Deo: resíſtite autem diábolo, & fúgiet à vobis.

Hymnus, Audi, benigne. *ut ſuprà*, 153.

℣. Impulſus everſus ſum ut cáderem; ℟. Et Dóminus ſuſcépit me. *Pſ.* 117.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Conſummátâ omni tentatióne, diábolus receſſit à Jeſu uſquè ad tempus; & regreſſus eſt Jeſus in virtúte Spíritûs in Galilæam; & fama éxiit per univerſam regiónem de illo. *Luc.* 4.

Oratio, *ut ſuprà ad Laudes.*

COMPLETORIUM, *ut ſuprà*, 153.

FERIA SECUNDA.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 2. & 3.

POſt multùm verò témporis mórtuus eſt rex Ægypti : & ingemiſcentes fílii Iſraël, propter ópera vociferáti ſunt : aſcenditque clamor eórum ad Deum ab opéribus. Et audívit gémitum eórum, ac recordátus eſt fœderis quod pépigit cum Ábraham, Iſaac, & Jacob. Móyſes autem paſcébat oves Jethro ſóceri ſui ſacerdótis Mádian : cùmque minaſſet gregem ad interióra deſerti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuitque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi : & vidébat quòd rubus ardéret, & non comburerétur. Dixit ergò Móyſes : Vadam, & vidébo viſiónem hanc magnam, quarè non comburátur rubus. [*] Cernens autem Dóminus quòd pérgeret ad videndum, vocávit eum de médio rubi, & ait : Móyſes, Móyſes ? Qui reſpondit : Adſum. At ille : Ne appropíes, inquit, hùc : ſolve calceamentum de pédibus tuis : locus enim in quo ſtas, terra ſancta eſt. Et ait : Ego ſum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Iſaac, & Deus Jacob. Abſcondit Móyſes fáciem ſuam : non enim audébat aſpícere contrà Deum. Cui ait Dóminus : Vidi afflictiónem pópu in Ægypto, & clam ejus audívi propter tiam eórum qui pr opéribus ; . . . ſed ver mittam te ad Pharaó ut edúcas pópulum m fílios Iſraël de Ægypi

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

DIxitque Móyſe Deum : Quis ſui ut vadam ad Pharaóni edúcam fílios Iſraë Ægypto ? Qui dixi Ego ero tecum ; & habébis ſignum, qu ſerim te : Cùm edi pópulum meum de Æ to, immolábis Deo montem iſtum. Ait ſes ad Deum : Ecce e dam ad fílios Iſraël, cam eis : Deus patrur trórum miſit me ad Si díxerint mihi : eſt nomen ejus ? qui cam eis ? Dixit De Móyſen : Ego ſun ſum. Ait : Sic dices Iſraël : Qui eſt, mi ad vos. . . . Vade, & grega ſenióres Iſraë áudient vocem tuam gredieriſque tu, & res Iſraël, ad regem Æ ti, & dices ad eum minus Deus Hebræ vocávit nos : íbimus trium diérum in ſol nem, ut immolémus mino Deo noſtro. Se ſcio quòd non dimitt rex Ægypti ut eátis

per manum válidam. Extendam enim manum meã, & percútiam Ægyptum in cunctis mirabílibus meis, quæ factúrus ſum in médio eórum: poſt hæc dimittet vos.

℟. Quaſi columbæ. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 25.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm vénerit Fílius hóminis in majeſtáte ſua, & omnes Angeli cum eo, tunc ſedébit ſuper ſedem majeſtátis ſuæ; & congregabuntur ante eum omnes gentes. Et réliqua.

Homília ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.

De opera & eleemoſynis.

QUid pótuit nobis majus Chriſtus edícere? Quómodò magìs pótuit juſtítiæ ac miſericórdiæ noſtræ ópera provocáre quàm quòd præſtári dixit ſibi, quidquid egenti præſtétur & páuperi? ut qui reſpectu fratris in Eccléſia non movétur, vel Chriſti contẽplatióne moveátur; & qui non cógitat in labóre atque in egeſtáte conſervum, vel Dóminum cógitet in ipſo illo quem cónſpicit deſtitútum. Et idcircò, fratres caríſſimi, quibùs metus in Deum pronus eſt, & ſpreto calcatóque jam mundo ad ſuperna & divína ánimus erectus eſt; fide plenâ, mente devótâ, operatióne contínuâ, promerendo Dómino obſéquium præbeámus. Demus Chriſto veſtimenta terréna, indumenta cœléſtia receptúri: demus cibum & potum ſeculárem, ad convívium cœleſte ventúri. Ne parùm metámus, plúrimùm ſeminémus. Securitáti ac salúti æternæ, dùm tempus eſt, conſulámus.

℟. Congregabuntur ante Fílium hóminis omnes gentes; & ſeparábit eos, ſicut paſtor ſégregat oves ab hædis: * Et † Státuet oves à dextris ſuis, hædos autem à ſiniſtris. ℣. Omnis miſericórdia fáciet locum unicuíque ſecundùm méritum óperum ſuórum: * Et ſtátuet. Glória. † Státuet. *Matth.* 25. *Eccli.* 16.

Ad. Benedictus.

Ant. 8. G. Dicet rex his qui à dextris ejus erunt: Veníte, benedicti Patris mei, poſſidéte parátum vobis regnum à conſtitutióne mundi. *Matth.* 25.

Oratio.

NOſtra tibi, Dómine, quæſumus, ſint accepta jejúnia, quæ nos expiando grátiâ tuâ dignos effíciant, & ad regna perdúcant æterna; Per Dóminum.

Ad. Magníficat.

Ant. 7. c. Dicet rex his qui à ſiniſtris erunt: Diſ-

cédite à me, maledicti, in ignem æternum. Et ibunt hi in ſupplícium æternum; juſti autem in vitam æternam. *Matth.* 25.

Oratio.

OMnium noſtrûm, Dómine, quæſumus, ad te corda converte; ut ab his quibus offénderis abſtinentes, non iram tuam, ſed miſericórdiam ſentiámus; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 4.

AIt Móyſes: Obſecro Dómine, non ſum éloquens ab heri, & nudiuſtértius; & ex quo locútus es ad ſervum tuum, impeditióris & tardióris linguæ ſum. Dixit Dóminus ad eum: Quis fecit os hóminis? aut quis fabricátus eſt mutum & ſurdum, videntem & cæcum? nonnè ego? Perge ígitur, & ego ero in ore tuo, docebóque te quid loquáris. At ille: Obſecro, inquit, Dómine, mitte quem miſſúrus es. [*] Irátus Dóminus in Móyſen, ait: Aaron frater tuus Levítes, ſcio quòd éloquens ſit: ecce ipſe egréditur in occurſum tuum, videnſque te lætábitur corde. Lóquere ad eum, & pone verba mea in ore ejus, & ego ero in ore tuo, & in ore illíus, & oſtendam vobis quid ágere debeátis. Ipſe loquétu te ad pópulum, & eri tuum: Tu autem er in his quæ ad Deum p nent. Virgam quoque ſume in manu tua, in factúrus es ſigna.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

POſt hæc ingreſſi Móyſes & Aaron dixérunt Pharaóni: dicit Dóminus Deus Iſ Dimitte pópulum m ut ſacríficet mihi in d to. At ille reſpóndit: eſt Dóminus, ut áu vocem ejus, & dimi Iſraël? néſcio Dómin & Iſraël non dimit Dixeruntque: Deus bræórum vocávit nos eámus viam trium di in ſolitúdinem, & ſa cémus Dómino Deo tro: ne fortè áccidat n peſtis aut gládius. Ai eos rex Ægypti: Q Móyſes & Aaron ſolli tis pópulum ab opé ſuis? ite ad ónera ve Dixitque Phárao: Mu eſt pópulus terræ: vi quòd turba ſuccréve quantò magis ſi ded eis réquiem ab opéri Præcépit ergò in die præfectis óperum, e tóribus pópuli, dice Nequáquàm ultrà dá páleas pópulo ad confi dos láteres ſicut priùs ipſi vadant, & cólli ſtípulas. Et menſúram

uam priùs facié-
ɔonétis ſuper eos,
uétis quidquam :
nim, & idcircò
tur, dicentes :
& ſacrificémus
ro. Opprimantur
& éxpleant ea,
cquieſcant verbis
ɔus.
ſui. 151.
nℭi Evangélii ſe-
m Matthæum.
iij. Cap. 21.
témpore; Cùm
et Jeſus Jeroſóly-
commóta eſt uni-
itas, dicens: Quis
. Pópuli autem di-
Hic eſt Jeſus Pro-
Názareth Galilææ.
vit Jeſus in tem-
i, & ejiciébat om-
entes. Et réliqua.
venerábilis Bedæ
Preſbyteri.
. 7. *in Quadrag.*
it Chriſtus com-
cia rerum huma-
le domo illa, in
ıas tantùm res agi,
& oratiónes Deo
verbum Dei legi,
decantári præcep-
t. Si ergò Dómi-
ea volébat venúm-
templo, quæ in
volébat offerri, vi-
propter ſtúdium
ſive fraudis, quod
m ſolet eſſe nego-
n fácinus; quantâ
nimadverſióne pu-
ſi inveniſſet ibi áli-
quos ríſui vel vanilóquio vacantes, aut alii cuílibet vítio mancipátos? Si enim illa quæ álibi líberè agi póterant, Dóminus in domo ſua temporália negótia geri non pátitur; quantò magis ea quæ nuſquàm fieri licet, plùs cœleſtis iræ merentur, ſi in ædibus Deo ſacrátis agantur?

℟. Cùm introiſſet Jeſus in templum, docébat, dicens: * Nonnè ſcriptum eſt quia † Domus mea, domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus? Vos autem feciſtis eam ſpeluncam latrónum. ℣. Ponam fáciem meam contrà illum qui contamináverit ſanctuárium meum, ac pollúerit nomen ſanctum meum. *Nonnè ſcriptum eſt. Glória Patri. † Domus. *Marc.* 11. *Levit.* 20.

Ad. Benedictus.

Ant. 1. g. Ejiciébat Jeſus omnes vendentes & ementes in templo; & menſas numulariórum, & cáthedras vendéntium columbas evertit. *Matth.* 21.

Oratio.

AScendant ad te, Dómine, jejunántium preces, & ab Eccléſia tua cunctam repelle nequítiam; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. a. Acceſſérunt ad Jeſum cæci & claudi in templo, & ſanávit eos. *Matth.* 21.

Oratio.

COnſerva, Dómine, famíliam tuam bonis ſemper opéribus erudítam: & ſic præſéntibus conſoláre ſubsídiis, ut ad ſuperna perdúcas propítius; Per Dóminum.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 7.

DIxit Dóminus ad Móyſen: Ecce conſtítui te Deum Pharaónis; & Aaron frater tuus erit prophéta tuus. Dixitque Dóminus ad Móyſen & Aaron: Cùm díxerit vobis Phárao, Oſténdite ſigna, dices ad Aaron: Tolle virgam tuam, & prójice eam coram Pharaóne, ac vertétur in cólubrum. [*] Ingreſſi ítaque Móyſes & Aaron ad Pharaónem, fecérunt ſicut præcéperat Dóminus. Tulitque Aaron virgam coram Pharaóne & ſervis ejus, quæ verſa eſt in cólubrum. Vocávit autem Phárao ſapientes & maléficos: & fecérunt étiam ipſi per incantatiónes Ægyptíacas & arcána quædam ſimíliter. Projeceruntque ſínguli virgas ſuas, quæ verſæ ſunt in dracónes: ſed devorávit virga Aáron virgas eorum. ℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

INduratumque eſt cor Paraónis, & non audívit eos, ſicut præcéperat Dóminus. Dixit autem Dóminus ad Móyſen: Ingravátum eſt cor Pharaónis, non vult dimíttere pópulum. Dic ad Aaron: Tolle virgam tuam, & extende manum tuam ſuper aquas Ægypti, & ſuper flúvios eórum, & rivos ac palúdes, & omnes lacus aquárum, ut vertantur in sánguinem: & ſit cruor in omni terra Ægypti, tàm in ligneis vaſis quám in sáxeis. Feceruntque Móyſes & Aaron ſicut præcéperat Dóminus: & élevans virgam percuſſit aquam flúminis coram Pharaóne & ſervis ejus, quæ verſa eſt in sánguinem. Et piſces qui erant in flúmine, mórtui ſunt: computruitque flúvius, & non póterant Ægyptii bíbere aquam flúminis, & fuit ſanguis in tota terra Ægypti. Feceruntque ſimíliter maléfici Egyptiórum incantatiónibus ſuis; & indurátum eſt cor Pharaónis, nec audívit eos, ſicut præcéperat Dóminus.

℟. Quaſi columbæ. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthævm.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore: Reſpondérunt Jeſu quidam de Scribis & Phariſæis, dicentes: Magiſter, vólumus à te ſignum vidére. Qui reſpondens, ait illis: Generátio

ala & adúltera
ærit; & ſignum
ur ei, niſi ſig-
prophétæ. Et

ſancti Joannis
yſóſtomi.
14. *in Matth.*
nivítæ ſurgent,
ıdemnábunt ge-
ı hanc. Sicut Ni-
læos condemná-
multi qui nunc
nobis videntur,
nnábunt. Véniat
ı quanta erit illa
tio, ut incipiá-
ıandò ad veram
pœniténtiæ já-
hi hæc ipſi dico,
primò exhortor,
iter anguſtum.
deliciábimur?
legémus otióſè,
: oſcitantes? Non
ıc ſatiári deſídiâ
ſtinatióne? Fa-
nper erunt? éa-
a, idem ſump-
m pecúniæ, poſ-
, conſtructiónes
Et horum óm-
s finis? Mors.
ıuam, términus?
epulchrum, ver-
m ergò vivámus
aciámus de terra
melióra capeſſá-
ectè vivendo, fu-
ıa conſequámur
miſericórdiâ Dó-
tri Jeſu Chriſti,
Patre & Spíritu
: glória & impé-

rium in ſécula ſeculórum. Amen. Tu autem.

℟. Prædicavérunt Ninivítæ jejúnium, & veſtíti ſunt ſaccis à majóre uſquè ad minórem, * Et † Converſi ſunt à via ſua mala. ℣. Viri Ninivítæ ſurgent in judício cum generatióne iſta; quia pœniténtiam egérunt in prædicatióne Jonæ, * Et. Glória Patri. † Converſi ſunt. *Jonæ* 3. *Matth.* 12.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Sicut fuit Jonas ſignum Ninivítis; ita erit & Fílius hóminis generatióni iſti. *Luc.* 11.

Oratio.

Suſcipe, quæſumus, Dómine, preces noſtras, & ad aures miſericórdiæ tuæ poſtulatiónes ſacrátæ tibi plebis admitte; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Quicumque fécerit voluntátem Patris mei qui in cœlis eſt, ipſe meus frater, & ſoror, & mater eſt. *Matth.* 12.

Oratio.

Memento, Dómine, miſeratiónum tuárum; & præſta, ut à cibis & peccátis abſtinentes, grato tibi jejúnio placeámus; Per.

FERIA QUINTA.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 8.

Dixit Dóminus ad Móyſen: Ingrédere ad Pharaónem, & dices ad eum: Hæc dicit

Dóminus : Dimitte pópulum meum, ut ſacríficet mihi : ſin autem nolúeris dimíttere, ecce ego percútiam omnes términos tuos ranis. Et extendit Aaron manum ſuper aquas Ægypti, & aſcendérunt ranæ, operueruntque terram Ægypti. Fecérunt autem & maléfici per incantatiónes ſuas ſimíliter, eduxeruntque ranas ſuper terram Ægypti. [*] Vocávit autem Phárao Móyſen & Aaron, & dixit eis : Oráte Dóminum ut áuferat ranas à me & à pópulo meo : & dimittam pópulum ut ſacríficet Dómino. Egreſſíque ſunt Móyſes & Aaron à Pharaóne : & clamávit Móyſes ad Dóminum pro ſponſióne ranárum quam condíxerat Pharaóni. Fecítque Dóminus juxtà verbum Móyſi : & mórtuæ ſunt ranæ de dómibus, & de villis, & de agris. Congregaveruntque eas in immenſos ággeres, & compútruit terra.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

Videns autem Phárao quòd data eſſet réquies, ingravávit cor ſuum, & non audívit eos ſicut præcéperat Dóminus. Dixitque Dóminus ad Móyſen : Lóquere ad Aaron : Extende virgam tuam, & pércute púlverem terræ : & ſint ſcíniphes in univerſa terra Ægypti. Fe que ita. Et extendit manum virgam t percuſſitque púlvere ræ, & facti ſunt ſc in homínibus, & mentis : omnis pul ræ verſus eſt in ſc per totam terram Æ Feceruntque ſimílit léfici incantatiónibu ut edúcerent ſcíniph non potuérunt : e ſcíniphes tàm in h bus quàm in jumer dixérunt maléfici a raónem : Dígitus hic. Induratumque Pharaónis, & non eos ſicut præcéperat nus.

℟. Póſui. 151.

Léctio ſancti Evang cundùm Matthæ

Lectio iij. C

In illo témpore : ſus Jeſus ſeceſſit tes Tyri & Sidón ecce múlier Chana fínibus illis egreſſa mávit, dicens ei : M meî, Dómine, fili filia mea malè à da vexátur. Et réliqua.

Homília ſancti Hie Preſbyteri.

Lib. 2. in Mat

Mira, ſub perſó líeris Chanan Eccléſiæ fides, p & humílitas prædi fides, quâ crédidit poſſe fíliam ſuam ; tia, quâ tótiès co

précibus perſevé-
mílitas, quâ ſe non
;, ſed cátulis cóm-
Canes autem éthnici
idololatríam di-
, qui éſui ſángui-
liti & cadavéribus
rum, feruntur in
. Nota quòd iſta
ſtis perſeveranter
i fílium David,
Dóminum vocet,
xtrémum adóret ut

Múlier Chananæa
it, dicens Jeſu: Mi-
neî, Dómine, fili
; fília mea malè à
io vexátur. Qui non
lit ei verbum. At
nit; & adorávit
icens: * Dómine,
va me. ℣. Adjuva
ijus præter te nullus
iliátor: * Dómine.
Patri. † Adjuva me.
15. *Eſther.* 14.
l Benedictus.
, 7. *d.* O múlier,
eſt fides tua: fiat
ut vis. *Matth.* 15.

Oratio.

us, qui in húmili
rſeverantes oratió-
ignus exaudis: da
conſtantem fídei ac
ónis affectum; ut
to ſalúte noſtra ſup-
r expóſcimus, hæc,
giente, conſequá-
Per Dóminum.
d Magníficat.
. 5. a. Múlier cùm
t in domum ſuam, invénit puellam jacentem ſupra lectum, & dæmónium exiiſſe. *Marc.* 7.

Oratio.

Famíliam tuam, Dómine, toto corde tibi proſtrátam ab hóſtium tuére formídine; ne ſuæ petitiónis fruſtrentur effectu, qui non in juſtificatiónibus ſuis, ſed in miſeratiónibus tuis multis fáciem tuam deprecantur; Per Dóminum.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 8.

Dixit Dóminus ad Móyſen: Conſurge dilúculò, & ſta coram Pharaóne: egrediétur enim ad aquas: & dices ad eum: Hæc dicit Dóminus: Dimitte pópulum meum, ut ſacríficet mihi. Quòd ſi non dimíſeris eum, ecce ego immittam in te, & in ſervos tuos, & in pópulum tuum, & domos tuas, omne genus muſcárum: & implebuntur domus Ægyptiórum muſcis diverſi géneris, & univerſa terra in qua fúerint. Faciamque mirábilem in die illa terram Geſſen, in qua pópulus meus eſt, ut non ſint ibi muſcæ, & ſcias quóniam ego Dóminus in médio terræ. Ponamque diviſiónem inter pópulum meum, & pópulum tuum: cras erit ſignum iſtud. Fecitque Dóminus ita. Et

venit muſca graviſſima in domos Pharaónis & ſervórum ejus & in omnem terram Ægypti : corrúptaque eſt terra ab hujuſcémodi muſcis.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

VOcavitque Phárao Móyſen & Aaron, & ait eis : Ite & ſacrificáte Deo veſtro in terra hac. Et ait Móyſes : non poteſt ita fieri : abominatiónes enim Ægyptiórum immolábimus Dómino Deo noſtro : quòd ſi mactavérimus ea quæ colunt Ægyptii coram eis, lapídibus nos óbruent. Viā trium diérum pergémus, in ſolitúdinem : & ſacrificábimus Dómino Deo noſtro, ſicut præcépit nobis. Dixitque Phárao : Ego dimittam vos, ut ſacrificétis Dómino Deo veſtro in deſerto : verúmtamen lóngiùs ne abeátis, rogáte pro me. [*] Et ait Móyſes : Egreſſus à te, orábo Dóminum : & recédet muſca à Pharaóne, & à ſervis ſuis, & à pópulo ejus cras : verúmtamen noli ultrà fállere, ut non dimittas pópulum ſacrificáre Dómino. Egreſſuſque Móyſes à Pharaóne, orávit Dóminum, qui fecit juxtà verbum illíus : & ábſtulit muſcas à Pharaóne, & à ſervis ſuis, & à pópulo ejus : non ſupérfuit ne una quidèm. Et ingravátum eſt cor Pharaónis, ita ut nec hâc quidèı dimítteret pópulum.

℟. Quaſi columbæ

Léctio ſancti Evang cundùm Joannei

Lectio iij. (

IN illo témpore : dies feſtus Judæ & aſcendit Jeſus Je mam. Eſt autem Je mis probática piſcí réliqua.

Homília ſancti Am Epíſcopi.

Lib. de Myſt. Ca

TU baptizátus es mine Trinitátis feſſus es Patrem ; re re quid féceris : co es Fílium, confe Spíritum ſanctum. órdinem rerum in h mundo mórtuus es, reſurrexiſti. Et quaſi mundi conſepultus e to, peccáto mórtu vitam es reſuſcitátu nam. Crede ergò q ſunt vácuæ aquæ. Id dictum eſt quia A Dómini deſcendéb cundùm tempus in riam, & movebátu & qui prior deſcend natatóriam poſt c tiónem aquæ, ſanu à languóre quocum nebátur. Hæc piſc Jeroſólymis erat, unus ánnuus ſanal ſed nemo antè ſana quàm deſcendiſſet A Ut eſſet indícium q cénderat Angelus,

bátur aqua propter incrédulos. Illis ſignum, tibi fides: illis Angelus deſcendébat, tibi Spíritus ſanctus: illis creatúra movebátur, tibi Chriſtus operátur ipſe Dóminus creatúræ. Tunc curabátur unus, nunc omnes ſanantur: aut certè unus ſolus pópulus Chriſtiánus.

℟. Erat homo tringinta & octo annos habens in infirmitáte ſua. Dicit ei Jeſus: Vis ſanus fíeri? Reſpondit: *Dómine, hóminem non hábeo. Dicit ei Jeſus: Tolle grabátum tuum, & ámbula; & †Statim ſanus factus eſt. ℣. Reſpíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. *Dómine. Glória Patri. †Statim. *Joan.* 5. *Eccli.* 51.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. f. Qui me ſanum fecit, ille mihi dixit: Tolle grabátum tuum, & ámbula. *Joan.* 5.

Oratio.

PRopitiáre, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, & animárum noſtrárum medére languóribus; ut peccatórum remiſſióne percepta, in tua ſemper benedictióne lætémur; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 5. F. Ecce ſanus factus es: jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contingat. *Joan.* 5.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, Dómine, ut ſancto nos purificante jejúnio, & tibi toto corde ſimus ſubjecti, & inter mundánæ pravitátis insídias, te miſerante, perſeverémus illæſi; Per Dóminum.

SABBATO.

QUATUOR TEMPORUM.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 9.

DIxit Dóminus ad Móyſen: Ingrédere ad Pharaónem, & lóquere ad eum: Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum: Dimitte pópulum meum ut ſacríficet mihi. Quòd ſi adhuc rénuis, & rétines eos, ecce manus mea erit ſuper agros tuos; & ſuper equos, & áſinos, & camélos, & boves, & oves, peſtis valdè gravis. Et fáciet Dóminus mirábile inter poſſeſſiónes Iſraël, & poſſeſſiónes Ægyptiórum, ut nihil omnínò péreat ex his quæ pertinent ad fílios Iſraël. Conſtituítque Dóminus tempus, dicens: Cras fáciet Dóminus verbum iſtud in terra. Fecit ergò Dóminus verbum hoc álterâ die, mortúaque ſunt ómnia animántia Ægyptiórum: de animálibus verò filiórum Iſraël nihil omnínò périit. Et miſit Phárao ad videndum: nec erat quidquam mórtuum de his quæ poſſidébat Iſ-

raël. Ingravatumque eſt cor Pharaónis, & non dimíſit pópulum. [*] Et dixit Dóminus ad Móyſen & Aaron: Tóllite plenas manus cíneris de camíno, & ſpargat illum Móyſes in cœlum coram Pharaóne. Sitque pulvis ſuper omnem terram Ægypti: erunt enim in homínibus, & jumentis úlcera, & vesícæ turgentes in univerſa terra Ægypti. Tuleruntque cínerem de camíno; & ſteterunt coram Pharaóne, & ſparſit illum Móyſes in cœlum: fáctaque ſunt úlcera veſicárum turgéntium in homínibus, & jumentis; nec póterant maléfici ſtare coram Móyſe propter úlcera quæ in illis erant, & in omni terra Ægypti. Induravitque Dóminus cor Pharaónis, & non audívit eos, ſicut locútus eſt Dóminus ad Móyſen.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

DIxitque Dóminus ad Móyſen: Manè conſurge, & ſta coram Pharaóne, & dices ad eum: Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum: Dimitte pópulum meum ut ſacríficet mihi. Adhuc rétines pópulum meum, & non vis dimíttere eum? En pluam cras hâc ipsâ horâ grándinem multam nimìs, qualis non fuit in Ægypto à die quâ fundáta eſt, uſquè in

præſens tem
gò jam nunc
jumenta tu
quæ habes i
nes enim, ſ
univerſa qua
rint foris, 1
de agris, c
per ea granc
Qui tímuit
ni de ſervis
cit confúge
& jumenta
autem negl
Dómini,
ſuos & jun

℟. Poſui.

Léctio ſanct
cundùm

Lectio iij.

IN illo té
bat Jeſus
didérunt ei
vos manſéri
meo, verè
éritis; & cc
tátem, & v
vos. Et rél

Homília ſa
Ep

In Joan. Ev

AMen,
bis, q
facit peccát
peccáti. O
vitus! Ple
nes, cùm d
patiuntur,
tunt; non
minum non
ſaltèm mutá
cáti quid fáe
terpellet?
venálem pe

hóminis aliquandò
ìmini duris impériis
tus, fugiendo requieſ.
ervus peccáti quò fu-
ſecum ſe trahit quo-
de fúgerit. Non fugit
m mala conſciéntia,
ſt quò eat, ſéquitur
nò non recédit à ſe;
tum enim quod facit,
eſt. Fecit peccátum,
quam corporálem cá-
voluptátem: volup-
anſit, peccátum ma-
prætériit quod delec-
, remanſit quod pun-

Omnis qui facit pec-
t, ſervus eſt peccáti:
; autem non manet
mo in æternum, fí-
utem manet in ætér-
* Si ergò vos Fílius
verit, verè líberi éri-
℣. Spíritus Dómini
me ut prædicárem
is indulgéntiam, &
s apertiónem. * Si.
a. * Si ergò. *Joan.* 8.

Ad Benedictus.

t. 7. a. Si vos man-
; in ſermóne meo,
diſcípuli mei éritis;
gnoſcétis veritátem,
ritas liberábit vos.
8.

Oratio.

oteẞtor noſter, áſ-
ice, Deus; ut qui
rum noſtrórum pón-
prémimur, perceptâ
icordiâ, líberâ tibi
mente famulémur; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Pſalterio. Antiphonæ, Ecce nunc tempus. *ut ſuprà.* 149.

CAPITULUM. *Iſaïæ.* 1.

Quærite judícium, ſubveníte oppreſſo, judicáte pupíllo, deféndite víduam. Et veníte, & argúite me, dicit Dóminus: ſi fúerint peccáta veſtra ut cóccinum, quaſi nix dealbabuntur; & ſi fúerint rubra quaſi vermículus, velut lana alba erunt.

Hymnus: En tempus. ℣. Dómine. *ſuprà.* 149.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Móyſes orábat Dóminum Deum ſuum, dicens: Cur, Dómine, iráſcitur furor tuus contrà pópulum tuum? Quieſcat ira tua, & eſto placábilis ſuper nequítia pópuli tui. *Exod.* 32.

Oratio, ut infrà ad Laud.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 149.

DOMINICA II. QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut ſuprà in Dominicis Quadrag. add. quæ ſeq.

IN I. NOCTURNO.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 9.

Dixit Dóminus ad Móyſen: Extende manum tuam in cœlum, ut fiat grando in

univerſa terra Ægypti ſuper hómines, & ſuper jumenta, & ſuper omnem herbam agri in terra Ægypti. Extenditque Móyſes virgam in cœlum, & Dóminus dedit tonitrua, & grándinem, ac diſcurréntia fúlgura ſuper terram: pluitque Dóminus grándinem ſuper terram Ægypti. Et grando & ignis miſta páriter ferebantur: tantæque fuit magnitúdinis, quanta antè nunquàm appáruit in univerſa terra Ægypti ex quo gens illa cóndita eſt. Et percuſſit grando in omni terra Ægypti cuncta quæ fuérunt in agris, ab hómine uſquè ad jumentum: cunctamque herbam agri percuſſit grando, & omne lignum regiónis confrégit. Tantùm in terra Geſſen, ubi erant filii Iſraël, grando non cécidit.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

MIſitque Phárao, & vocávit Móyſen & Aaron, dicens ad eos: Peccávi étiam nunc: Dóminus juſtus: ego & pópulus meus, ímpii. Oráte Dóminum ut déſinant tonítrua Dei, & grando: ut dimittam vos, & nequáquàm hìc ultrà maneátis. Ait Móyſes: Cùm egreſſus fúero de urbe, extendam palmas meas ad Dóminum, & ceſſábunt tonítrua, &

grando non er
quia Dómini eſ
vi autem quòd t
tui necdùm tin
minum Deum.
gò & hórdeun
eò quòd hórdeu
rens, & linun
culos germinár
autem & far nc
quia ſerótina en
ſuſque Móyſes
ex urbe, tete
ad Dóminum:
runt tonítrua
nec ultrà ſtill
ſuper terram.
tem Phárao qu
plúvia, & gra
nítrua, auxit
& ingravátum
& ſervórum illi
rátum nimis;
filios Iſraël,
perat Dóminus
Móyſi.

℟. Quaſi co

Lectio iij.

ET dixit I
Móyſen: I
Pharaónem: e
durávi cor ejus
rum illíus; ut
mea hæc in eo
in áuribus filii
pótum tuórun
contríverim Æ
ſigna mea féce
& ſciátis qui
minus. Introi
Móyſes & Aa
raónem, & d
Hæc dicit Dó
Hebræórum

Quam vis ſúbjici mihi? dimitte pópulum meum, ut ſacríficet mihi: Sin autem reſiſtis, & non vis dimíttere eum; ecce ego indúcam cras locuſtam in fines tuos, quæ opériat ſuperfíciem terræ, ne quidquam ejus appáreat, ſed comedátur quod reſíduum fúerit grándini: corródet enim omnia ligna quæ gérminant in agris. Et implébunt domos tuas, & ſervórum tuórum, & ómnium Ægyptiórum; quantam non vidérunt patres tui, & avi, ex quo orti ſunt ſuper terram, uſquè in præſentem diem. Avertítque ſe, & egreſſus eſt à Pharaóne.

℟. Tu Dómine. 151.

In II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tract. 17. *in Joan. n.* 4.

Lectio iv.

Quadragenárius númerus ſacrátus nobis in quadam perfectióne commendátur. Notum eſſe árbitror caritáti veſtræ: teſtantur ſæpiſſimè divínæ Scriptúræ. Jejúnium hoc número conſecrátum eſſe benè noſtis. Nam & Móyſes quadraginta diébus jejunávit, & Elías tótidem; & ipſe Dóminus noſter & ſalvátor Chriſtus hunc jejúnii númerum implévit. Per Móyſen ſignificátur lex, per Elíam ſignificantur Prophétæ, per Dóminum ſignificátur Evangélium. Ideò in illo monte tres apparuérunt, ubì ſe diſcípulis oſtendit in claritáte vultûs & veſtis ſuæ: appáruit enim médius inter Móyſen & Elíam, tanquàm Evangélium teſtimónium habéret à lege & Prophétis.

℟. Scimus. 151.

Lectio v.

Sive ergò in lege, ſive in Prophétis, ſive in Evangélio, quadragenárius númerus nobis in jejúnio commendátur. Jejúnium autem magnum & generále eſt abſtinére ab iniquitátibus & illicítis voluptátibus ſéculi, quod eſt perfectum jejúnium; ut abnegantes impietátem & ſeculáres cupiditátes, temperanter & juſtè & piè vivámus in hoc ſéculo. Huic jejúnio quam mercédem addit Apóſtolus? Séquitur, & dicit: Expectantes illam beátam ſpem, & manifeſtatiónem glóriæ beáti Dei, & ſalvatóris noſtri Jeſu Chriſti. In hoc ergò ſéculo quaſi quadragéſimam abſtinéntiæ celebrámus, cùm benè vívimus, cùm ab iniquitátibus & ab illícitis voluptátibus abſtinémus. Sed quia hæc abſtinéntia ſine mercéde non erit, expectámus beátam illam ſpem, & revelatiónem gló-

riæ magni Dei, & ſalvatóris noſtri Jeſu Chriſti.

℟. Póſui. 151.

In Pſ. 148. n. 1.

Lectio vj.

QUia verax eſt qui promíſit, in ſpe gaudémus: quia tamen nondùm habémus, in deſidério gémimus. Bonum eſt nobis perſeveráre in deſidério, donec véniat quod promiſſum eſt, & tránſeat gémitus, & ſuccédat ſola laudátio. Propter hæc duo témpora, unum quod nunc eſt in tentatiónibus & tribulatiónibus hujus vitæ, álterum quod tunc erit in ſecuritáte & exultatióne perpétua, inſtitúta eſt nobis étiam celebrátio duórum témporum, ante Paſcha & poſt Paſcha. Illud quod eſt ante Paſcha, ſignificat tribulatiónem in qua modò ſumus; quod verò ágimus poſt Paſcha, ſignificat beatitúdinem in qua pófteà érimus. Ante Paſcha ergò quod celebrámus, hoc & ágimus: poſt Paſcha autem quod celebrámus, ſignificámus quod nondùm tenémus. Proptéreà illud tempus in jejúniis & oratiónibus exercémus; hoc verò relaxátis jejúniis, in láudibus ágimus. Et ídeò illud tempus ante reſurrectiónem, hoc poſt reſurrectiónem Dómini eſt. Quo témpore ſignificátur vita futúra, quam nondùm tenémus; q ſignificámus poſt tiónem Dómini, mus poſt reſurr noſtram.

℟. Jurávi. 151.

IN III. NOCT

Léctio ſancti Eva cundùm Matt

Lectio vij.

IN illo tempor mit Jeſus Pet Jacóbum, & Joar trem ejus, & du montem excelſu sùm: & transfigi ante eos. Et réli

Homília ſancti Papæ.

De Transfig.

APerit Dóm ram electis glóriam ſi commúnem illam teris córporis for to ſplendóre clar & fácies ejus ſol ſímilis, & veſti dóri nívium eſſe In qua transfi illud quidèm pri agebátur, ut de diſcipulórum cru dalum tollerétur; turbáret eórum luntáriæ humílit nis, quibus reve abſcóndita excell nitátis. Sed non providéntiâ ſpes Eccléſiæ fundabá totum corpus Cl nóſceret quali eſ mutatióne donan

ejus ſibi honóris conſórtium membra promítterent, qui in cápite præfulſiſſet.

℞. Aſcendit Jeſus in montem ut oráret : * Et facta eſt, dum oráret Jeſus, ſpécies vultûs ejus áltera. ℣. Cùm deſcénderet Móyſes de monte, clarificátus eſt aſpectus ejus ex conſórtio ſermónis Dómini. * Et. *Luc.* 9. *Exod.* 34.

Lectio viij. Cap. 4.

CОnfirmandis verò Apóſtolis, & ad omnem ſcientiã provehendis, ália quoque in illo miráculo acceſſit inſtrúctio. Móyſes enim & Elías, lex ſcílicèt & Prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquentes ; ut veríſſimè in illa quinque virórum præſéntia compleréтur quod dictum eſt : In duóbus vel tribus téſtibus ſtat omne verbum. Quid hoc ſtabílius, quid fírmius verbo, in cujus prædicatióne véteris & novi teſtamenti cóncinit tuba, & cum evangélica doctrína antiquárum proteſtatiónũ inſtrumenta concurrunt ? Adſtipulantur enim ſibi ínvicèm utriuſque fœderis páginæ ; & quem ſub velámine myſteriórum præcedéntia ſigna promíſerant, manifeſtum atque perſpícuum præſentis glóriæ ſplendor oſtendit.

℞. Ecce duo viri loquebantur cum Jeſu. * Erant Móyſes & Elías viſi in majeſtáte, & dicébant exceſſum ejus, quem completúrus erat in Jerúſalem. ℣. Præcláritas in communicatióne ſermónum ipſíus. * Erant. *Luc.* 9. *Sap.* 8.

Lectio ix. Cap. 5.

HIs ergò ſacramentórum revelatiónibus Petrus Apóſtolus incitátus, mundána ſpernens, & terréna faſtídiens, in æternórum deſidérium quodam mentis rapiebátur exceſſu ; & gáudio totíus viſiónis implétus, ibi cum Jeſu optábat habitáre, ubi manifeſtátâ ejus glóriâ lætabátur. Undè & ait : Dómine, bonum eſt nos hìc eſſe : ſi vis, faciámus hìc tria tabernácula, tibi unum, Móyſi unum, & Elíæ unum. Sed huic ſuggeſtióni Dóminus non reſpondit, ſigníficans non quidèm ímprobum, ſed inordinátum eſſe quod cúperet, cùm ſalvári mundus, niſi Chriſti morte, non poſſet, & exemplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides : ut licèt non oportéret de beatitúdinis promiſſiónibus dubitári, intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ priùs nobis tolerántiam poſtulandam eſſe quàm glóriam.

℞. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine. * Mélior eſt dies una in átriis

tuis ſuper míllia. ℣. Si vis, faciámus hìc tria tabernácula, tibi unum, Móyſi unum, & Elíæ unum: * Mélior eſt. Glória Patri. *Repet.* ℟. Beáti. *uſquè ad.* ℣. *Pſ.* 83. *Matth.* 17.

℣. *Sacerd. ſuprà* 151.

AD LAUDES.

Pſalmi ut in Pſalterio.

Cantic. Cantábo. *ſup.* 151.

Ant. 2. Aſsúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joannem fratrem ejus, & ducit illos in montem excelſum ſeorsùm; & transfigurátus eſt ante eos. *Matth.* 17.

Ant. 7. d. Apparuérunt Móyſes & Elías cum Jeſu loquentes. Et cùm diſcéderent ab illo, ait Petrus ad Jeſum: Dómine, bonum eſt nos hìc eſſe. *Matth.* 17. *Luc.* 9.

Ant. 5. a. Ecce vox de nube, dicens: Hic eſt Fílius meus dilectus, in quo mihi benè complácui; ipſum audíte. *Matth.* 17.

Ant. 3. a. Dùm fíeret vox, inventus eſt Jeſus ſolus. *Luc.* 9.

Ant. 1. f. Audientes diſcípuli, cecidérunt in fáciem ſuam, & timuérunt valdè. Et acceſſit Jeſus, & tétigit eos, dixitque eis: Súrgite, & nolíte timére. *Matth.* 17.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

QUi audit me, non confundétur; & qui operantur in me, non peccábunt. Qui elúcidant vitam æternam habé

Hymnus, Solemne

℣. Deus, miſereátu tri, & benedícat n ℟. Illúminet vultum ſuper nos. *Pſ.* 66.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Levante cípuli óculos ſuos, nem vidérunt, niſi Jeſum. *Matth.* 17.

Oratio.

DEus, qui nos mundi perícula verſa, cœleſtis beat nis expectatióne ſuſte præſta, quæſumus, u réna faſtidientes, in nórum deſidérium tot dis affectu rapiámur Dóminum.

AD PRIMA

Ant. 2. Aſſúmit.

AD TERTIA

Ant, 7. d. Apparu

CAPITULUM. *Heb*

MOyſes fidélis e toto domo Dei quàm fámulus, in mónium eórum quæ da erant: Chriſtus tanquàm Fílius in ſua; quæ domus ſumu ſi fidúciam & glóriam uſquè ad finem, firma tineámus.

℟. *br.* Fílii hómin In tégmine alárum tu ſperábunt. Fílii hómi ℣. Inebriabuntur ubertáte domûs tuæ, tégmine. Glória Patr lii hóminum. *Pſ.* 35.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti : ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce vox.

CAPITULUM. *Jerem.* 7.

HÆc dicit Dóminus Deus : Audíte vocem meam, & ero vobis Deus, & vos éritis mihi pópulus : & ambuláte in omni via quam mandávi vobis, ut benè ſit vobis.

℟. *br.* Audi, pópulus meus, * Et teſtificábor tibi. Audi. ℣. Deus, Deus tuus * ego ſum. * Et teſtificábor tibi. Glória. Audi. *Pſ.* 49.

℣. Loquétur Dóminus pacem in plebem ſuam, ℟. Et ſuper ſanctos ſuos, & in eos qui convertuntur ad cor. *Pſ.* 84.

AD NONAM.

Ant. 1. f. Audientes diſcípuli.

CAPITULUM. *Exod.* 20.

NOlíte timére ; ut enim probáret vos venit Deus, & ut terror illíus eſſet in vobis, & non peccarétis.

℟. *br.* Excelſus Dóminus, * Et humília réſpicit. Excelſus. ℣. Et alta * à longè cognoſcit ; Et. Glória Patri. Excelſus. *Pſ.* 137.

℣. Suſcípiens manſuétos Dóminus ; ℟. Humílians autem peccatóres uſquè ad terram. *Pſ.* 146.

AD VESPERAS.

Ant. 4. *E.* MIſerére noſtrî, Deus ómnium, & réſpice nos, & oſtende nobis lucem miſeratiónum tuárum. *Eccli.* 36.

Ant. 7. c. Quarè jejunávimus, & non aſpexiſti ; humiliávimus ánimas noſtras, & neſciſti ? *Iſ.* 58.

Ant. 8. G. Loquímini veritátem unuſquiſque cum próximo ſuo, & malum contrà amicum ne cogitétis in córdibus veſtris ; & jejúnium erit dómui Juda in gáudium. *Zach.* 8.

Ant. 6. Frange eſurienti panem tuum, & egénos vagoſque induc in domum tuam : cùm víderis nudum, óperi eum. *Iſ.* 58.

Ant. 5. a. Erumpet quaſi manè lumen tuum, & sánitas tua cítiùs oriétur ; & anteíbit fáciem tuam juſtítia tua, & glória Dómini cólliget te. *Iſ.* 58.

CAPITULUM. *Eccli.* 17.

STa in ſorte propoſitiónis & oratiónis altíſſimi Dei. In partes vade ſǽculi ſancti cum vivis & dántibus confeſſiónem Deo. Non demoréris in erróre impiórum.

Hymnus, Audi, benigne. *ſuprà*, 153.

℣. Adoráte Dóminum in monte ſancto ejus ; ℟. Quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter. *Pſ.* 98.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Deſcendénti-

bus diſcípulis de monte, præcépit eis Jeſus, dicens: Némini dixéritis viſiónem, donec Fílius hóminis à mórtuis reſurgat. *Matth.* 17.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 153.

FERIA SECUNDA.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 10.

DIxit Dóminus ad Móyſen: Extende manum tuam ſuper terram Ægypti ad locuſtam, ut aſcendat ſuper eam, & dévoret omnem herbam quæ resídua fúerit grándini. Et extendit Móyſes virgam ſuper terram Ægypti: & Dóminus indúxit ventum urentem totâ die illâ, & nocte: & manè facto, ventus urens levávit locuſtas. Operueruntque univerſam ſuperfíciem terræ, vaſtantes ómnia. Devoráta eſt ígitur herba terræ, & quidquid pomórum in arbóribus fuit, quæ grando dimíſerat: nihilque omnínò virens relictum eſt in lignis & in herbis terræ, in cuncta Ægypto. Quam ob rem feſtínus Phárao vocávit Móyſen & Aaron, & dixit eis: Peccávi in Dóminum Deum veſtrum, & in vos. Sed nunc dimíttite peccátum mihi étiam hâc vice, & rogáte Dóminum veſtrum, ut áuferat mortem iſtam. Eg que Móyſes de con Pharaónis, orávit I num. Qui flare feci tum ab occidente mentíſſimum, & tam locuſtam projé Mare rubrum: non r ſit ne una quidèm in tis fínibus Ægypti.

℟. Projícite. 15

Lectio ij.

ET indurávit Dó cor Pharaónis dimíſit fílios Iſraël. autem Dóminus ad ſen: Extende manum in cœlum; & ſint té ſuper terram Ægypt denſæ, ut palpári q Extenditque Móyſe num in cœlum: & ſunt ténebræ horríb univerſa terra Ægyp bus diébus. Nemo fratrem ſuum, nec ſe de loco in quo ubicumquè autem h bant fílii Iſraël, lu [*] Vocavitque P Móyſen & Aaron, & eis: Ite, ſacrificát mino: oves tantùm v & armenta remáne párvuli veſtri eant cum. Ait Móyſes: greges pergent nobi non remanébit ex e gula: quæ neceſſári in cultum Dómin noſtri: præſertim c norémus quid débea

donec ad ipſum
erveniámus. Indu-
:em Dóminus cor
is , & nóluit di-
:os. Dixitque Phá-
Ióyſen : Recéde à
cave ne ultrà ví-
iem meam : quo-
die apparúeris mi-
nriéris. Reſpondit
. Ita fiet ut locú-
non vidébo ultrà
uam.
aſi columbæ. 151.
ncti Evangélii ſe-
ùm Joannem.

iij. Cap. 8.

ı témpore ; Dixit
turbis Judæórum :
), & quærétis me ;
eccáto veſtro mo-
Et réliqua.
a ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
ıan. *Tract.* 38.
n. 6. & 7.
ta infelícitas Ju-
æórum ipſa erat ,
on peccátum habé-
in peccátis mori.
quod debet fúgere
:hriſtiánus : prop-
ad baptiſmum cúr-
opter hoc qui ægri-
el aliundè pericli-
ſibi deſíderant ſub-
propter hoc étiam
párvulus à matre
ıibus ad Eccléſiam
ne ſine baptiſmo
& in peccáto quo
t moriátur. Infeli-
condítio , miſera
ſors iſtórum qui de ore ve-
rídico audiérunt , In pec-
cátis veſtris moriémini.
Undè tamen hoc eis con-
tingat , expónit : Si enim
non credidéritis quia ego
ſum , moriémini in pec-
cátis veſtris. Credo , fra-
tres , in illa multitúdine
quæ Dóminum audiébat ,
& eos fuiſſe qui creditúri
erant. Quaſi autem in om-
nes proceſſerat ſeveríſſima
illa ſenténtia , In peccáto
veſtro moriémini ; ac per
hoc & illis qui creditúri
erant , ſpes erat abláta.
Revocávit eos in ſpem ;
adjunxit enim : Si non cre-
didéritis quia ego ſum ,
moriémini in peccátis veſ-
tris. Ergò , Si credidéritis
quia ego ſum, non morié-
mini in peccátis veſtris.
Réddita eſt ſpes deſperán-
tibus ; excitátio facta eſt
dormiéntibus : córdibus
evigilavérunt. Indè plúrimi
credidérunt.

℟. Quia vocávi , & re-
nuiſtis ; ego quoque * In
intéritu veſtro ridébo , &
ſubſannábo : † Qui autem
me audíerit , abſque ter-
róre requieſcet. ℣. Ego
vado , & quærétis me ; &
in peccáto veſtro morié-
mini : * In. Glória Patri.
† Qui. *Prov.* 1. *Joann.* 8.

Ad Benedictus.

Ant. 3. b. Si non credi-
déritis quia ego ſum , mo-
riémini in peccáto veſtro.
Joan. 8.

Oratio.

EXaudi nos, miſéricors Deus; & ad expianda peccáta noſtra, pœniténtiæ ſalutáris tempus & fructum nobis largíre propítius; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *f.* Qui me miſit, mecum eſt, & non relíquit me ſolum; quia ego quæ plácita ſunt ei, fácio ſemper. *Joan.* 8.

Oratio.

EXaudi, quæſumus, Dómine, gémitum pópuli ſupplicantis; ut qui de meritórum qualitáte diffídimus, non judícium, ſed miſericórdiam cónſequi mereámur; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 11.

ET dixit Dóminus ad Móyſen: Adhuc unâ plagâ tangam Pharaónem & Ægyptum, & poſt hæc dimittet vos, & exíre compellet. Dices ergò omni plebi ut póſtulet vir ab amíco ſuo, & múlier à vicína ſua, vaſa argéntea, & aúrea. Dabit autem Dóminus grátiam pópulo ſuo coram Ægyptiis. Fuitque Móyſes vir magnus valdè in terra Ægypti coram ſervis Pharaónis, & omni pópulo. Et ait: Hæc dicit Dóminus: Médiâ nocte egrédiar in Ægyptum: & moriétur omne primogénitum in terra Ægyptiórum, à primogénito Pharaónis qui ſedet in ſólio ejus, uſquè ad primogénitum ancíllæ quæ eſt ad molam, & ómnia primogénita jumentórum. Eritque clamor magnus in univerſa terra Ægypti, qualis nec antè fuit, nec póſteà futúrus eſt. Apud omnes autem fílios Iſraël non mútiet canis ab hómine uſquè ad pecus: ut ſciátis quanto miráculo dívidat Dóminus Ægyptios & Iſraël. Deſcendentque omnes ſervi tui iſti ad me, & adorábunt me, dicentes: Egrédere tu, & omnis pópulus qui ſubjectus eſt tibi: poſt hæc egrediémur. Et exívit à Pharaóne irátus nimis.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij. Cap. 12.

DIxit quoque Dóminus ad Móyſen, & Aaron in terra Ægypti: Loquímini ad univerſum cœtum filiórum Iſraël, & dícite eis: Décimâ die menſis hujus tollat unuſquiſque agnum per famílias & domos ſuas. Erit autem agnus abſque mácula, maſculus, annículus: juxtà quem ritum tollétis & hœdum. Et ſervábitis eum uſquè ad quartam-décimam diem menſis hujus: immolabitque eum univerſa multitúdo filiórum Iſraël ad véſperam. Et ſu-

de ſánguine ejus, ac
it ſuper utrumque
n, & in ſuperlimina-
domórum in quibus
lent illum. Et edent
s noĉte illâ aſſas igni,
mos panes cum lac-
agréſtibus. [*] Sic au-
omedétis illum : Re-
ſtros accingétis, &
menta habébitis in
us, tenentes báculos
nibus, & comedétis
nter : eſt enim Phaſe
t tránſitus) Dómini.
ransíbo per terram
ti noĉte illâ, percu-
ue omne primogéni-
in terra Ægypti ab
ne uſquè ad pecus :
cunĉtis diis Ægypti
n judícia, ego Dó-
s.
Póſui. 151.
sanĉti Evangélii ſe-
ndùm Matthæum.
io iij. Cap. 23.
illo témpore ; Jeſus
útus eſt ad turbas &
ícipulos ſuos, dicens :
cáthedram Móyſi
int Scribæ & Phari-
Omnia ergò quæcum-
ixerint vobis, ſerváte
ite ; ſecundùm ópera
eórum nolíte fácere.
liqua.
ilia ſanĉti Hierónymi
Preſbyteri.
ap. 23. *Matth. Lib.* 4.
Jid manſuétius, quid
benígnius Dómino ?
átur à Phariſæis, &
óminùs propter ſacer-
dótii & nóminis dignitá-
tem hortátur pópulos ut
ſubjiciantur eis ; non ópe-
ra, ſed doĉtrínam conſi-
derantes. Alligant ónera
grávia & importabília, &
impónunt in húmeros hó-
minum ; dígito autem ſuo
nolunt ea movére. Hoc ge-
neráliter adversùs omnes
magiſtros diĉtum eſt, qui
grávia jubent, & minóra
non fáciunt. Omnia verò
ópera ſua fáciunt, ut vi-
deantur ab homínibus.
Quicumque ígitur ita facit
quódlibet, ut videátur ab
homínibus, Scriba & Pha-
riſæus eſt. Væ nobis míſe-
ris, ad quos Phariſæórum
vítia tranſiérunt.

℟. Nolíte vocári Rabbi : * Omnes vos fratres eſtis ; unus eſt enim Pater veſter, qui in cœlis eſt : † Magiſter veſter unus eſt Chriſtus. ℣. Odíbilis coram Deo eſt & homínibus ſupérbia : quid ſuperbit terra & cinis ? * Omnes. Glória. † Magiſter. *Matth.* 23. *Eccli.* 10.

Ad Benediĉtus.

Ant. 1. Cavéte à Scribis, qui volunt in ſtolis ambuláre, & ſalutári in foro ; qui dévorant domos viduárum ſub obtentu prolíxæ oratiónis : hi accípient prolíxius judícium. *Marc.* 12.

Oratio.

DA plebi tuæ, Dómine, quæ jejunando carnem humíliat, ſpíritum averſári ſupérbiæ ; ut non

indignatiónem tuam provocémus eláti, ſed miſeratiónis tuæ dona ſubjecti capiámus; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Qui major eſt veſtrûm, erit miniſter veſter : qui autem ſe exaltáverit, humiliábitur ; & qui ſe humiliáverit, exaltábitur. *Matth.* 23.

Oratio.

ADeſto, quæſumus, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris ; ut eſſe, te largiente, mereámur, & inter próſpera húmiles, & inter adverſa ſecúri ; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 12.

VOcávit Móyſes omnes ſeniόres filiórum Iſraël, & dixit ad eos : Ite tollentes ánimal per famílias veſtras, & immoláte Phaſe. Faſciculumque hyſſópi tíngite in ſánguine qui eſt in límine, & aſpérgite ex eo ſuperlimináre, & utrumque poſtem : nullus veſtrûm egrediátur óſtium domûs ſuæ uſque manè. Transíbit enim Dóminus percútiens

liis tuis uſquè in æ
Cùmque introïéri
ram quam Dómi
túrus eſt vobis, u
citus eſt, obſervát
remónias iſtas. I
díxerint vobis fílii
Quæ eſt iſta relíg
cétis eis : Víctima
Dómini eſt, quan
ſivit ſuper domos
Iſraël in Ægypto
tiens Ægyptios, &
noſtras líberans. I
tuſque pópulus a
Et egreſſi fílii Iſra
runt ſicut præcépe
minus Móyſi &
Factum eſt autem
tis médio, percuſſi
nus omne primo
in terra Ægypti,
génito Pharaónis
ſólio ejus ſedébat
ad primogénitum
quæ erat in cárce
omne primogénit
mentórũ. Surrexit
rao nocte, & om
ejus, cúnctaque Æ
& ortus eſt clam
nus in Ægypto
enim erat domus
non jacéret mórt

℟. Projícite. 15

Lectio ij.

...ntes benedícite mihi.
...ebantque Ægyptii pó-
...m de terra exíre veló-
...r, dicentes : Omnes
...iémur. Tulit ígitur pó-
... conſperſam farínam
...uàm fermentarétur :
...ans in pálliis, póſuit
...húmeros ſuos. Fece-
...æ fílii Iſraël ſicut
...erat Móyſes : & pe-
... ab Ægyptiis vaſa
...a & áurea, veſtem-
...úrimam. Dóminus
... dedit grátiam pó-
...oram Ægyptiis ut
... dárent eis : & ſpo-
...t Ægyptios. [*]
...que ſunt fílii Iſraël
...neſſe in Socoth,
... ferè míllia pédi-
...rum, abſque pár-
...ed & vulgus pro-
...n innumerábile aſ-
...cum eis, oves &
... & animántia di-
...eris multa nimìs.
...tque farínam, quã
...le Ægypto conſper-
...rant ; & fecérunt
...ſcios panes ázy-
...que enim póterant
...ári cogéntibus exí-
...ptiis, & nullam
...néntibus moram ;
...lmenti quidquam
...at præparáre. Ha-
...autem filiórum Iſ-
... manſérunt in Æ-
... fuit quadringen
...triginta annórum.
...explétis, eádem die
...eſt omnis exércitus
... de terra Ægypti.

℟. Quaſi columbæ 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore ; Aſcendens Jeſus Jeroſólymam aſſumpſit duódecim diſcípulos ſecrétò, & ait illis : Ecce aſcéndimus Jeroſólymam, & Fílius hóminis tradétur Princípibus Sacerdótum, & Scribis ; & condemnábunt eum morte. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Pſalm. 126. n. 4. & 5.

FIlii Zebedæi ántequàm humiliarentur ſecundùm paſſiónem Dómini, jam ſibi loca eligébant, ubi ſedérent, unus ad déxteram, alter ad ſiniſtram. Revocávit illos Dóminus ad humilitátem, cùm hoc audíret, & ait illis : Poteſtis bíbere cálicem quem ego bibitúrus ſum ? Exaltári vultis ántequàm humiliémini ? Dóminus ipſe veſter qui eſt lux veſtra, humiliátus eſt ut exaltarétur. Poteſtis bíbere, inquit, cálicem quem ego bibitúrus ſum ? Et illi, Póſſumus. Et ille, Cálicem, inquit, meum bibétis ; ſedére autem ad déxteram vel ad ſiniſtram meam, ait, non eſt meum dare vobis ; áliis parátum eſt à Patre meo. Quid eſt, Non eſt meum dare vobis ? Non eſt meum dare ſuperbis :

hoc enim adhuc erant. Sed ſi vultis illud accípere, nolíte eſſe quod eſtis. Aliis parátum eſt : & vos álii eſtóte, & vobis parátum eſt. Quid eſt, Alii eſtóte? Priùs humiliámini, qui jam vultis exaltári. Intellexérunt ergò humilitátem profutúram ſibi, & correcti ſunt. Ergò & nos hoc audiámus.

℟. Jeſus dixit : Neſcítis quid petátis. * Sedére ad déxteram meam vel ſiniſtram, non eſt meum dare vobis, ſed quibus parátum eſt à Patre meo. ℣. Vidit præſumptiónem cordis eórum, & oſtendit eis viam æquitátis. * Sedére. Glória Patri. * Sedére. *Matth.* 20. *Eccli.* 18.

Ad Benedictus.

Ant. 7. *d.* Scitis quia príncipes géntium dominantur eórum; & qui majóres ſunt, poteſtátem exercent in eos : non ita erit inter vos. *Matth.* 20.

Oratio.

DEus, totíus bonitátis fons & orígo, réſpice propítius confitentis tibi plebis humilitátem; ut quos peccatórum conſciéntia déjicit, tua ſemper miſericórdia érigat; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *f.* Qui volúerit inter vos primus eſſe, erit veſter ſervus; ſicut Fílius hóminis non venit miniſtrári, ſed miniſtráre, & ánimam ſuam redem nem pro multis. *Mat*

Oratio.

FAc, quæſumus, mine, fámulos ſemper ad te toto confúgere, tibi ſi mente ſervíre, tuam ricórdiam ſupplíciter ploráre, & tuis j beneficiis gratulári Dóminum.

FERIA QUIN

De libro Exod

Lectio j. Ca

NUntiátum eſ Ægyptiórum fugiſſet pópu immutatumque eſt co raónis & ſervórum ej per pópulo, & dixé Quid volúimus fáce dimitterémus Iſraël ſervíret nobis? Junxi currum, & omnem lum ſuum aſſumpſit ſ Tulitque ſexcentos electos, & quidq Ægypto cúrruum fui duces totíus exércitû duravitque Dóminu Pharaónis regis Æg & perſecútus eſt fili raël : at illi egreſſi e manu excelſa. Cùmq ſequerentur Ægyptii gia præcedéntium, rérunt eos in caſtris mare. [*] Et ait M ad pópulum : Nolíte re; ſtate, & vidéte nália Dómini quæ fa eſt hódiè. Ægyptios

ic vidétis, nequá-
trà vidébitis uſquè
ternum: Dóminus
: pro vobis, &
ébitis. Díxitque
s ad Móyſen: Quid
ad me? Lóquere
aël ut proficiſcan-
autem éleva vir-
m, & extende ma-
m ſuper mare, &
lud, ut gradiantur
ël in médio mari
um. Ego autem in-
cor Ægyptiórum
equantur vos: &
bor in Pharaóne,
ini exércitu ejus,
ribus, & in equíti-
is. Et ſcient Ægyp-
ego ſum Dóminus,
orificátus fúero in
ne, & in cúrribus
n equítibus ejus.
cimus. 151.

Lectio ij.

que extẽdiſſet Móy-
manum ſuper mare,
illud Dóminus flan-
to vehementi &
totâ nocte, & ver-
iccum, diviſaque eſt
Et ingreſſi ſunt fílii
per médium ſicci
: erat enim aqua
murus à dextra eó-
læva. Perſequen-
Ægyptii ingreſſi ſunt
is, & omnis equi-
Pharaónis, currus
équites per médium
Jamque advénerat
matutína, & ecce
ens Dóminus ſuper
caſtra Ægyptiórum per columnam ignis & nubis, interfécit exércitum eórum; & ſubvertit rotas cúrruum, ferebanturque in profundum. Dixérunt ergò Ægyptii: Fugiámus Iſraëlem; Dóminus enim pugnat pro eis contrà nos. Et ait Dóminus ad Móyſen: Extende manum tuam ſuper mare, ut revertantur aquæ ad Ægyptios ſuper currus & équites eórum. Cùmque extendiſſet Móyſes manum contrà mare, reverſum eſt primo dilúculo ad priórem locum: fugientibuſque Ægyptiis occurrérunt aquæ, & involvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reverſæque ſunt aquæ, & operuérunt currus & équites cuncti exércitûs Pharaónis, qui ſequentes ingreſſi fúerant mare: nec unus quidèm ſupérfuit ex eis.

℟. Poſui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Ait Jeſus Phariſæis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpurâ & byſſo, & epulabátur quotídiè ſpléndidè. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 40.

DIves iſte non abſtuliſſe aliéna reprehénditur, ſed própria non dediſſe,

Nec dícitur quia vi quemquam oppreſſit, ſed quia in acceptis rebus ſe éxtulit. Hinc ergò ſummópere colligendum eſt quâ pœnâ mulctandus ſit qui aliéna diripit, ſi inferni damnatióne percútitur qui própria non largítur. Nemo ergò ſecúrum ſe æſtimet, dicens : Ecce aliéna non rápio, ſed conceſſis lícitè rebus fruor ; quia dives iſte non idcircò punítus eſt, quóniam aliéna ábſtulit, ſed quia acceptis rebus ſemetipſum malè derelíquit. Hoc quoque fuit quod hunc in inferno trádidit ; quia in ſua felicitáte tímidus non fuit ; quia percepta dona ad uſum arrogántiæ inflé-xit ; quia víſcera pietátis ignorávit ; quia peccáta ſua redímere, étiam cùm ſibi abundáret prétium, nóluit. Et ſunt nonnulli qui cultum ſubtílium pretioſarumque véſtium non putant eſſe peccátum. Quòd ſi vidélicèt culpa non eſſet, nequáquàm ſermo tàm vigilanter exprímeret quòd dives qui torquétur apud ínferos, byſſo & púrpurâ indútus fuiſſet. Nemo quippè veſtimenta pretióſa, niſi ad inánem glóriam, quærit ; vidélicèt ut honorabílior céteris eſſe videátur. Nam quia pro ſola inâni glória veſtimentum pretióſius quæritur, res ipſa teſtátur quòd nemo

vult ibi pretió
índui, ubi ab ál
ſit vidéri.

℟. Qui obt
ſuam ad clamór
ris, & ipſe * C
non exaudiétur.
quitur miſericó
véniet vitam,
glóriam. ℣. D
eſſet in tormen
Abraham à lon
zarum in ſinu e
mans, dixit : P
ham, miſerére
crúcior in ha
* Clamábit. Gl
Prov. 21. *Luc.* 1

Ad Bened

Ant. 8. *G.* Fi
dáre quia recep
vita tua, & Lá
liter mala ; n
hic conſolátur
cruciáris. *Luc.*

Oratio

OMnípotens
Deus, qui
eleemóſynas noſ
ſuiſti remédia pe
fac nos ópere
córporis ſempe
devótos ; Per.

Ad Magni

Ant. 3. *g.* Si
Prophétas non
neque ſi quis ex
ſurréxerit, crede

Oratio

COrdibus noſ
ſumus, Dón
tiam tuam benig
de ; ut peccáta
tigatióne volunt

ſ, temporáliter pó-
macerémur, quàm
ciis deputémur æter-
Per Dóminum.

RIA SEXTA.

De libro Éxodi.

io j. Cap. 16.

Enit omnis multi-
túdo filiórum Iſraël
in deſertum Sin,
eſt inter Elim &
, quinto décimo die
ſecundi, poſtquàm
ſunt de terra Ægyp-
murmurávit omnis
gátio filiórum Iſraël
Móyſen & Aaron in
ine. Dixeruntque fí-
ël ad eos: Utinam
eſſemus per manum
i in terra Ægypti,
ſedebámus ſuper
rnium, & comede-
panem in ſaturi-
cur eduxiſtis nos in
m iſtud, ut occide-
nnem multitúdinem
Dixit autem Dómi-
Móyſen: Ecce, ego
vobis panes de cœlo:
ltur pópulus, & cól-
uæ ſufficiunt per sín-
lies; ut tentem eum
ámbulet in lege mea,
a. Die autem ſexto
quod ínferant, &
lum quàm collígere
nt per síngulos dies.
ıntque Móyſes & Aa-
l omnes fílios Iſraël:
è ſciétis quòd Dómi-
lúxerit vos de terra
ti, & manè vidébitis
m Dómini; audívit
enim murmur veſtrum con-
trà Dóminum: nos verò
quid ſumus, quia muſſitaſ-
tis contrà nos? Et ait Móy-
ſes: Dabit vobis Dómi-
nus véſperè carnes édere,
& manè panes in ſaturi-
táte, eò quòd audíerit
murmuratiónes veſtras qui-
bus murmuráti eſtis contrà
eum: nos enim quid ſu-
mus? Nec contrà nos eſt
murmur veſtrum, ſed con-
trà Dóminum.

℞. Projícite. 150.

Lectio ij.

FActum eſt ergò véſperè, & aſcendens coturnix, coopéruit caſtra; manè quoque ros jácuit per circúitum caſtrórum. Cùmque operuiſſet ſuperfíciem terræ, appáruit in ſolitúdine minútum, & quaſi pilo tuſum, in ſimilitúdinem pruínæ ſuper terram. Quod cùm vidiſſent filii Iſraël, dixérunt ad invicèm: Manhu? quod ſigníficat: Quid eſt hoc? ignorábant enim quid eſſet. Quibus ait Móyſes: Iſte eſt panis quem Dóminus dedit vobis ad veſcendum. Hic eſt ſermo quem præcépit Dóminus: Cólligat unuſquiſque ex eo quantùm ſúfficit ad veſcendum, gomor per síngula cápita, juxtà númerum animárum veſtrarum quæ hábitant in tabernáculo ſic tollétis. Feceruntque ita filii Iſraël: & collegérunt, álius plùs,

álius minùs. Et menſi ſunt ad menſúram gomor : nec qui plùs collégerat, hábuit ampliùs ; nec qui minùs paráverat, réperit minùs : ſed ſínguli juxtà id quod édere póterant, congregavérunt. [*] Dixitque Móyſes ad eos : Nullus relinquat ex eo in manè. Qui non audiérunt eum, ſed dimiſérunt quidam ex eis uſque manè, & ſcatére cœpit vérmibus, atque compútruit : & irátus eſt contrà eos Móyſes. Colligébant autem manè ſínguli, quantùm ſufficere póterat ad veſcendum : cùmque incaluiſſet ſol, liquefiébat. In die autem ſexta collegérunt cibos dúplices, id eſt duo gomor per ſíngulos hómines : venérunt autem omnes príncipes multitúdinis, & narravérunt Móyſi, qui ait eis : Hoc eſt quod locútus eſt Dóminus : Réquies ſábbati ſanctificáta eſt Dómino cras. Quodcumque operandum eſt, fácite ; & quæ coquenda ſunt, cóquite : quidquid autem réliquum fúerit, repónite uſquè in manè. Feceruntque ita ut præcéperat Móyſes, & non compútruit, neque vermis inventus eſt in eo.

℟. Quaſi columbæ. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore ; Dixit Jeſus Princípibus Sacerdótum & ſenióribus li : Parábolam audít mo erat paterfamília plantávit víneam, pem circúmdedit ei. líqua.

Homília ſancti Aug Epíſcopi.

Serm. 87. *C.* 2. 7

PLantáta eſt vínea datâ in áuribus J rum. Miſſi ſunt Pro quærentes fructum, b vitam eórum : Pro ab eis contuméliis a & occíſi ſunt. Miſſus Chriſtus, únicus fili trisfamílias ; & ipſu cidérunt hærédem, & perdidérunt hæredit In contrárium eis vert lum consílium. Ut p rent, occidérunt : & occidérunt, perdid Nos ſervi de família ſumus. Inter Judæos eſt húmilis, contempt Occultábat enim ma tem, promptam ha infirmitátem. Contem eſt in illo quod prom erat, nec cógnitum occultum erat. Si enin novíſſent, nunquàm minum glóriæ cruc ſent. Numquid adhuc temnendus eſt ſede cœlo, ſi contemptus cùm pendéret in li Ecce indulgentiæ dato rit tibi óſtium : quid ráris ? Gaudére deb ſi aperíret aliquandò ſanti. Non pulſaſti, &

oris remanes ? Ne
eras. Miſerére áni-
placens Deo. Exhi-
næ tuæ eleemóſy-
on dícimus ut tu ei
d ne repellas ma-
ntis.
grícolæ videntes fí-
tris famílias, dixé-
rà ſe : Hic eſt hæ-
enſte, occidámus
ùm vénerit Dómi-
uid fáciet agríco-
los malè perdet, &
n ſuam locábit áliis
s, qui reddant ei
℣. Vidit Dómi-
ad iracúndiam con-
eſt, quia provoca-
eum fílii ſui. * Ví-
Glória. * Víneam.
21. *Deut.* 32.
d Benedíctus.
4. A. Auferétur à
gnum Dei, & dá-
nti facienti fructus
atth. 21.

Oratio.

s, qui non vis mor-
m peccatóris, ſed
ertátur à via ſua,
t : te ſúpplices exo-
, ut quieſcente irâ
íritum pœniténtiæ,
tórum véniam lar-
Per.
d Magníficat.
3. a. Quærentes Je-
ére, timuérunt tur-
óniam ſicut Prophé-
habébant. *Matth.* 21.

Oratio.

, quæſumus, Dó-
ine, pópulo tuo ſa-
lútem mentis & córporis; ut bonis opéribus inhærendo, tuæ ſemper virtútis mereátur protectióne defendi; Per.

SABBATO.

De libro Éxodi.

Lectio j. Cap. 19.

MEnſe tértio egreſſiónis Iſraël de terra Ægypti, in die hac venérunt in ſolitúdinem Sínaï. Nam profecti de Ráphidim, & pervenientes uſquè in deſertum Sínaï, caſtramentáti ſunt in eódem loco, ibíque Iſraël fixit tentória è regióne montis. Móyſes autem aſcendit ad Deum, vocavitque eum Dóminus de monte, & ait: Hæc dices dómui Jacob, & annuntiábis fíliis Iſraël : Si audiéritis vocem meam, & cuſtodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis : mea eſt enim omnis terra. Et vos éritis mihi in regnum ſacerdotále, & gens ſancta. Hæc ſunt verba quæ loquéris ad fílios Iſraël. Venit Móyſes, & convocátis majóribus natu pópuli, expóſuit omnes ſermónes quos mandáverat Dóminus. Reſponditque omnis pópulus ſimul: Cuncta quæ locútus eſt Dóminus, faciémus. Cùmque retuliſſet Móyſes verba pópuli ad Dóminum, ait ei Dóminus : Jam nunc véniam ad te in calígine nu-

bis, ut áudiat me pópulus loquentem ad te, & credat tibi in perpétuum.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij. Cap. 20.

LOcutuſque eſt Dóminus cunctos ſermónes hos : Ego ſum Dóminus Deus tuus, qui edúxit te de terra Ægypti, de domo ſervitútis. Non habébis Deos aliénos coram me.... Non aſſúmes nomen Dómini Dei tui in vanum. Nec enim habébit inſontem Dóminus eum, qui aſſúmpſerit nomen Dómini Dei ſui fruſtrà. Memento ut diem ſábbati ſanctífices. Sex diébus operáberis, & fácies ómnia ópera tua. Séptimo autem die ſábbatum Dómini Dei tui eſt : Non fácies omne opus in eo, tu, & fílius tuus & fília tua, ſervus tuus & ancilla tua, jumentum tuum, & ádvena qui eſt intrà portas tuas.... [*] Honóra patrem tuum & matrem tuam, ut ſis longævus ſuper terram quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non furtum fácies. Non loquéris contrà próximum tuum falſum teſtimónium. Non concúpiſces domum próximi tui, nec deſiderábis uxórem ejus, non ſervum, non ancillam, non bovem, non áſinum, nec ómnia quæ illíus ſunt.

℟. Póſui. 151.

Léctio ſancti E
cundùm I

Lectio iij.

IN illo témp
ſus ad Phari
bas : Homo
buit duos fílio
adoleſcéntior e
Pater, da mih
ſubſtántiæ qua
git. Et divíſit i
tiam. Et réliqu

Homília ſanct
Epíſco

Lib. 7. Commen

QUi ſe à C
rat, exul
civis eſt n
autem in ſe rev
à ſe receſſit.
ad Dóminum
ſe ſibi reddit ;
dit à Chriſto,
cat. Jam redeá
trem, ne nos
liatiónis faciár
quam non feci
cilè reconciliát
impensè rogát
Deus novit óm
tamen tuæ con
pectat. Confité
roget pro te I
illácrymet pópu
ergò, curre ad
hìc eſt Pater,
lius, hìc eſt Sp
tus. Occurrit
audit te intrà
créta tractante
adhuc longè ſ
accurrit, ne
diat; compléct
ſupra collum c

centem érigat, & onerátum peccátis, atque in terréna defléxum, refléctat ad cœlum, in quo ſuum quærat auctórem. Qui lapſus fúerit, per pœniténtiam reviviſcit.

℟. Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam ei: Pater, peccávi in cœlum & coram te; * Jam non ſum dignus vocári fílius tuus; † Fac me ſicut unum de mercenáriis tuis. ℣. Deus meus, confundor, & erubeſco leváre fáciem meam ad te; * Jam. Glória. † Fac me. *Luc.* 15. 1. *Eſdr.* 9.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Cùm adhuc longè eſſet, vidit illum pater ipsíus, & misericórdiâ motus eſt; & accurrens cécidit ſuper collum ejus, & oſculátus eſt eum. *Luc.* 15.

Oratio.

POpulum tuum, quæſumus, miséricors Deus, ad te confugientem paternâ récipe pietáte; ut qui tuam iracúndiam méritò formídant, de tua poſſint vénia gratulári; Per Dóminum noſtrum, &c.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Pſalterio. Antiphonæ, Ecce nunc tempus, &c. *ut ſuprà.* 149.

CAPITULUM. *Ezech.* 20.

HÆc dicit Dóminus Deus: Ego ſum Dóminus Deus veſter, in præceptis meis ambuláte, judícia mea cuſtodíte, & fácite ea; & Sábbata mea ſanctificáte, ut ſint ſignum inter me & vos, & ſciátis quia ego ſum Dóminus Deus veſter.

Hymnus, En tempus. ℣. Dómine. *ſuprà.* 149.

Ad Magníficat.

Ant. 1. Cùm ſanctificaſſet Móyſes Aaron & fílios ejus, præcépit eis, dicens: De óſtio tabernáculi non exíbitis ſeptem diébus, die ac nocte obſervantes cuſtódias Dómini. *Levit.* 8.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 150.

DOMINICA III QUADRAGESIMÆ.

AD OFFICIUM NOCT.

Omnia ut ſuprà in Dominicis Quadrageſimæ, additis quæ ſequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Incipit liber Levítici.

Lectio j. Cap. 1.

VOcávit autem Móyſen, & locútus eſt ei Dóminus de tabernáculo teſtimónii, dicens: Lóquere filiis Iſraël, & dices ad eos: Homo qui obtúlerit ex vobis hóſtiam Dómino de pecóribus, id eſt, de bobus & óvibus ófferens víctimas, ſi holocauſtum fúerit ejus oblátio, ac de armento; máſculum immaculátum ófferet ad óſtium tabernáculi teſtimónii, ad placandum

ſibi Dóminum : ponetque manum ſuper caput hóſtiæ, & acceptábilis erit, atque in expiatiónem ejus profíciens. Immolabitque vítulum coram Dómino, & ófferent fílii Aaron ſacerdótes ſánguinem ejus, fundentes per altáris circúitum, quod eſt ante óſtium tabernáculi : detractâque pelle hóſtiæ, artus in fruſtra concídent, & ſubjícient in altári ignem, ſtrue lignórum antè compóſitâ : & membra quæ ſunt cæſa, déſuper ordinantes, caput vidélicèt, & cuncta quæ adhærent jécori, inteſtínis & pédibus lotis aquâ : adolebitque ea ſacerdos ſuper altáre in holocauſtum & ſuávem odórem Dómino.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij. Cap. 3.

QUòd ſi hóſtia pacificórum fúerit ejus oblátio, & de bobus volúerit offerre, marem ſive féminam, immaculáta ófferet coram Dómino. Ponetque manum ſuper caput víctimæ ſuæ, quæ immolábitur in intróitu tabernáculi teſtimónii, fúndentque fílii Aaron, ſacerdótes ſánguinem per altáris circúitum. Et ófferent de hóſtia pacificórum in oblatiónem Dómino, ádipem qui ópèrit vitália, & quidquid pinguédinis eſt intrínſecùs : duos renes cum ádipe quo teguntur ília, & lum jécoris cum re lis : adolebuntque e altáre in holocauſtu nis igne ſuppóſito, i tiónem ſuavíſſimi Dómino.

℟. Quaſi columb

Lectio iij. C

QUòd ſi peccáve ma per ignorán de pópulo terræ, ut quidquam de his qu mini lege prohibent que delinquat, & verit peccátum ſuun feret capram imm tam. Ponetque man per caput hóſtiæ qu peccáto eſt, & in bit eam in loco holo Tolletque ſacerdos guine in dígito ſu tangens córnua altá locauſti, réliquum ad baſim ejus. Omne tem ádipem áuferens auferri ſolet de v pacificórum, adolé per altáre in odóre vitátis Dómino : ro que pro eo, & dim ei. Sin autem de p bus obtúlerit víctima peccáto, ovem ſcílic maculátam; ponet n ſuper caput ejus, molábit eam in lo ſolent cædi holocau hóſtiæ. Sumetque ſa de ſánguine ejus ſuo, & tangens altáris holocauſti, quum fundet ad baſim

Omnem quoque ádipem áuferens, ſicut auferri ſolet adeps aríetis, qui immolátur pro pacíficis, cremábit ſuper altáre in incenſum Dómini: rogabitque pro eo, & pro peccáto ejus, & dimittétur ei.

℟. Tu, Dómine. 151.

IN II. NOCTURNO.

Ex libro ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris, de Lapſis.

Lectio iv.

QUæſo vos, fratres, acquiéſcite ſalúbribus remédiis; conſíliis obedíte melióribus; cum lácrymis noſtris veſtras lácrymas júngite; cum noſtro gémitu gémitus veſtros copuláte. Rogámus vos ut pro vobis Deum rogáre poſſímus. Agite pœniténtiam plenã, dolentis ac lamentantis ánimi probáte mœſtítiam. Nec vos quorumdam móveat aut error imprévidus, aut ſtupor vanus, qui percuſſi ſunt ánimi cæcitáte, ut nec intélligant delicta, nec plangant. Indignantis Dei major hæc plaga eſt. Injuſtè ſibi placentes; & tranſpunctæ mentis alienatióne dementes, Dómini præcepta contemnunt, medélam vúlneris négligunt, ágere pœniténtiam nolunt. Ante admiſſum fácinus imprévidi, poſt fácinus obſtináti, nec priùs ſtábiles, nec póſtmodùm ſúpplices: quandò debúerant ſtare, jacuérunt; quandò jacére & proſtérnere ſe Deo debent, ſtare ſe opinantur. Pacem ſibi ultrò, némine dante, ſumpſérunt: homínibus contrà Deum credunt, qui contrà hómines Deo non credidérunt.

℟. Scimus. 151.

Lectio v.

EJúſmodi hómines, quantùm poteſtis, effúgite. Perniciósis conátibus adhærentes ſalúbri cautióne vitáte. Sola ſúpereſt pœniténtia quæ ſatisfáciat. Qui autem pœniténtiam críminis tollunt, ſatisfactiónis viam claudunt. Ita fit ut dùm temeritáte quorumdam, vel promíttitur ſalus falſa, vel créditur, ſpes veræ ſalútis adimátur. Vos verò, fratres dilectíſſimi, quorum timor in Deum pronus eſt, & in ruína licèt ánimus conſtitútus, mali ſui memor eſt, pœnitentes ac dolentes peccáta veſtra perſpícite, gravíſſimum conſciéntiæ crimen agnóſcite. Ad intelligéntiam delicti veſtri óculos cordis aperíte, nec deſperantes miſericórdiam Dómini, nec tamen jam véniam vindicantes. Deus, quantùm patris pietáte indulgens ſemper & bonus eſt; tantùm júdicis majeſtáte metuendus eſt. Quàm magna delíquimus, tàm gránditer defleámus. Alto

vúlneri diligens & longa medicína non deſit; pœniténtia crímine minor non ſit.

℟. Póſui. 151.

Lectio vj.

ORáre oportet impénſiùs & rogáre, diem luctu transígere, vigíliis noctes ac flétibus dúcere, tempus omne lacrymóſis lamentatiónibus occupáre, ſtratos ſolo adhærére in cínere & cilício, & ſórdibus volutári; poſt indumentum Chriſti pérditum, nullum jam velle veſtítum; poſt diáboli cibum, malle jejúnium; juſtis opéribus incúmbere, quibùs peccáta purgantur; elleemóſynis frequenter insíſtere, quibus à morte ánimæ liberantur. Nec tenéri jam, nec amári patrimónium debet. Ad hoc tantùm profúerit quod remanſit, ut indè crimen & culpa redimátur. Incunctanter & lárgiter fiat operátio; cenſus omnis in medélam vúlneris erogétur: ópibus & facultátibus noſtris, qui de nobis judicatúrus eſt, Dómino fœnerétur. Sic ſub Apóſtolis fides víguit; ſic primus credéntium populus Chriſti mandáta ſervávit. Qui ſic Deo ſatisfécerit, qui pœniténtiâ facti ſui, qui pudóre delicti, plùs & virtútis & fídei de ipſo lapsûs ſui dolóre concéperit, exaudítus & adjútus à Dómino, quam contriſtáverat nuper, lætam fáciet Eccléſi nec jam ſolam Dei vé merébitur, ſed & coró

℟. Jurávi. 151.

IN III. NOCTUR

Léctio ſancti Evangé cundùm Lucam

Lectio vij. Cap

IN illo témpore; Er ſus ejíciens dæmón & illud erat mutum. E ejeciſſet dæmónium, tus eſt mutus; & adm ſunt turbæ. Et réliqu

Homília venerábilis Presbyteri.

In Luc. lib. 4. C.

DÆmoníacus iſte Matthæum, n lùm mutus, ſ cæcus fuiſſe narrátur ratuſque dícitur à Dó ita ut loquerétur & vi Tria ergò ſigna ſim uno hómine perp ſunt: cæcus videt, loquitur, poſſeſſus mone liberátur. Qu tunc quidèm carn factum eſt, ſed & qu complétur in conve credéntium; ut e primùm dæmone, lumen aſpíciant; dein laudes Dei tacéntia ora laxentur.

℟. Si sátanas sát éjicit, adversùs ſe d eſt: quómodò ergò regnum ejus; * Si a in Spíritu Dei ejício mones, ígitur pervé vos regnum Dei. ℣. ritus Dómini ſuper m

ſtinctiónem ſuórum & æ óperum adjunxiſſe ; n & de hærético quo- vel ſchiſmático , vel ı malo cathólico po- on inconvenienter ác- De quo , témpore ſmatis , ſpíritus im- lus qui in eo priùs ha- erat, ad confeſſiónem ılicæ fídei , abrenun- ınēque mundánæ con- tiónis , ejiciátur , ló- : inaquóſa péragret , t, corda fidélium quæ ſitiæ fluxæ cogitatió- cpurgáta ſint , cálli- aſidiátor explóret , ſi ibi fortè ſuæ nequí- greſſus fígere poſſit. enè dícitur, Quærens em , & non invé- . Quia caſtas mentes iens, in ſolo corde pra- n gratam ſibi poteſt ıíre réquiem.

grátiâ baptíſmatis à peccatórum labe caſtigátam , ſed nullâ boni óperis indúſtriâ cumulátam. Undè benè Matthæus hanc vacantem , mundátam , atque ornátam dicit ; mundátam à vítiis príſtinis per baptiſmum , vacantem à bonis áctibus per negligéntiam ; ornátam ſimulátis virtútibus per hypócriſin. Et tunc vadit , & aſsúmit ſeptem álios ſpíritus nequióres ſe , & ingreſſi hábitant ibi. Per ſeptem malos ſpíritus, univerſa vítia deſignat. Quemcumque enim poſt baptiſma , ſive právitas hærética, ſeu mundána cupíditas arripúerit , mox ómnium proſternet in ima vitiórum. Undè rectè nequióres tunc eum ſpíritus dicuntur ingreſſi ; quia non ſolùm habébit illa ſen-

poſt agnitiónem retrorsùm converti.

℟. Cùm ímmundus ſpíritus exíerit de hómine, dicit: Revertar in domum meam undè exívi. Tunc aſsúmit ſeptem álios ſpíritus ſecum nequióres ſe; & * Fiunt novíſſima hóminis illíus pejóra prióribus. ℣. Sicut canis qui revértitur ad vómitum ſuum, ſic imprúdens qui íterat ſtultítiam ſuam. * Fiunt novíſſima. Glória. * *Repetitur* ℟. Cùm. *uſquè ad* ℣. *Luc.* 11. *Proverb.* 26.

℣. *Sacerd. ſuprà*, 152.

AD LAUDES.

Pſalmi ut in Pſalterio.

Canticum, Cantábo. *ut ſuprà*, 152.

Ant. 1. g. ERat Jeſus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum: & locútus eſt mutus. Phariſæi autem dixérunt: Hic non éjicit dæmones niſi in Beélzebub príncipe dæmoniórum. *Luc.* 11. *Matth.* 12.

Ant. 4. E. Jeſus ſciens cogitatiónes eórum, dixit eis: Omne regnum in ſeipſum divíſum deſolábitur, & domus ſupra domum cadet. *Matth.* 12 *Luc.* 11.

Ant. 3. a. Si ego in Beélzebub ejício dæmones, fílii veſtri in quo ejíciunt? Ideò ipſi júdices veſtri erunt. *Matth.* 12.

Ant. 2. Nemo poteſt vaſa fortis ingreſſus in d[…] dirípere, niſi priùs f[…] ílliget, & tunc d[…] ejus dirípiet. *Marc.* 3

Ant. 7. d. Qui n[…] mecum, contrà me e[…] qui non cólligit m[…] diſpergit. *Luc.* 11.

CAPITULUM. 2. *Pet*[…]

SI refugientes coin[…] tiónes mundi in […] tióne Dómini noſtri […] vatóris Jeſu Chriſti rursùs implicáti ſu[…] tur, facta ſunt eis […] rióra deterióra priór[…]

Hmynus, Solemn[…]

℣. Uſquequò exalt[…] inimícus meus ſuper […]

℟. Réſpice, & exau[…] Dómine Deus meus. […]

Ad Benedictus.

Ant. 6. Amen dic[…] bis, quóniam ómn[…] mittentur fíliis hó[…] peccáta: qui autem […] phemáverit in Sp[…] ſanctum, reus erit […] delicti. *Marc.* 3.

Oratio.

QUæſumus, omní[…] Deus, vota hun[…] réſpice, atque […] fenſiónem noſtram, […] teram tuæ majeſtát[…] tende; Per Dómin[…]

AD PRIM[…]

Ant. 1. g. Erat Je[…]

AD TERTI[…]

Ant. 4. E. Jeſu[…]

CAPITULUM. *Iſaï*[…]

ECce non eſt abbr[…] manus Dómini […] ſalváre néqueat; neq[…]

gravâta eſt auris ejus, ut non exáudiat: ſed iniquitátes veſtræ diviſérunt inter vos & Deum veſtrum, & peccáta veſtra abſcondérunt fáciem ejus à vobis, ne exaudíret.

℟. *br.* Inimíci tui Dómine, * Inimíci tui períbunt. Inimíci. ℣. Et diſpergentur * omnes qui operantur iniquitátem; * Inimíci. Glória Patri. Inimíci. *Pſ.* 91.

℣. Odiſti, Dómine, omnes qui operantur iniquitátem: ℟. Perdes omnes qui loquuntur mendácium. *Pſ.* 5.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Si ego.

CAPITULUM. *Ezech.* 20.

JUdicábor vobiſcum fácie ad fáciem: ſicut judício contendi adversùm patres veſtros in deſerto terræ Ægypti, ſic judicábo vos, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Non repellet Dóminus plebem ſuam: * Hæreditátem ſuam non derelinquet. Non. ℣. Quoadúſque juſtítia convertátur * in judícium, * Hæreditátem. Glória. Non repellet.

℣. Quis conſurget mihi adversùs malignantes? ℟. Aut quis ſtabit mecum adversùs operantes iniquitátem? *Pſ.* 93.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Qui non eſt mecum.

CAPITULUM. *Jerem.* 17.

DOmine, omnes qui te derelinquunt, confundentur: recedentes à te in terra ſcribentur; quóniam dereliquérunt venam aquárum viventium Dóminum.

℟. *br.* Locúti ſunt adversùm me, * Et expugnavérunt me gratìs. Locúti ſunt. ℣. Et ſermónibus ódii * circumdedérunt me, * Et. Glória Patri. Locúti ſunt.

℣. Fiant contrà Dóminum ſemper; ℟. Et diſpéreat de terra memória eórum. *Pſ.* 108.

AD VESPERAS.

Ant. 7. a. NÉmini mandávit Deus ímpiè ágere, & némini dedit ſpátium peccandi: non enim concupiſcit multitúdinem filiórũ infidélium. *Eccli.* 15.

Ant. 2. Qui jejúnat in peccátis ſuis, & íterùm eádem fáciens, quid próficit humiliando ſe? *Eccli.* 34.

Ant. 1. a. Méliùs erat non cognóſcere viam juſtítiæ, quàm poſt agnitiónem retrorsùm converti. 2. *Petr.* 2.

Ant. 4. a. Ne quis deſit grátiæ Dei, profánus ut Eſaü: ſcitóte enim quóniam póſteà cúpiens hæreditáte benedictiónem, reprobátus eſt, quanquàm cum lácrymis inquiſiſſet eam. *Hebr.* 12.

Ant. 3. g. Orábat ſceleſtus Antíochus Dóminum, à quo non eſſet miſericórdiam conſecutúrus. 2. *Mach.* 9.

CAPITULUM. *Eccli.* 5.

NE dicas: Miſerátio Dómini magna eſt, multitúdinis peccatórum meórum miſerébitur; miſericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réſpicit ira illíus. Non tardes converti ad Dóminum, & ne díffeeras de die in diem.

Hymnus, Audi, benigne. *ut ſuprà*, 153.

℣. In æternum non obliviſcar juſtificatiónes tuas; ℟. Quia in ipſis vivificaſti me. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Extollens vocem quædam múlier de turba, dixit: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxiſti. At Jeſus dixit: Quinimmò beáti qui áudiunt verbum Dei, & cuſtódiunt illud. *Luc.* 11.

Oratio, *ut ſuprà ad Laudes.*

COMPLETORIUM, *ut ſuprà*, 153.

FERIA SECUNDA.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 6.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen, dicens. Præcipe Aaron & fíliis ejus, Hæc eſt lex holocauſti: Cremábitur in altári totâ nocte uſquè manè: ignis e dem altári erit. Veſ túnicâ ſacerdos & fe libus líneis: tolletque res quos vorans ign cuſſit, & ponens jux táre, ſpoliábitur pri veſtimentis, indut áliis, éfferet eos extr tra, & in loco mund uſquè ad favillam co fáciet. Ignis autem tári ſemper ardébit, nútriet ſacerdos ſubj ligna manè per ſín dies, &, impóſito cauſto, déſuper ad ádipes pacificórum. eſt iſte perpétuus, numquàm defíciet in a

℟. Projícite. 150.

Lectio ij. Cap

ARreptíſque Nad Abíu fílii Aaron ríbulis, poſuérunt ig & incenſum déſuper, rentes coram Dómin nem aliénum: quod eis ceptum non erat. Egr que ignis à Dómino vorávit eos, & mórtu coram Dómino. Dix Móyſes ad Aaron: H quod locútus eſt Dómi Sanctificábor in iis appropinquant mihi, conſpectu omnis p glorificábor. Quod áu tácuit Aaron. Vocáti tem Móyſes Miſaël Eliſaphan, fílios Ozie trui Aaron, ait ad Ite & tóllite fratres ve de conſpectu Sanctuári

Aſportáte extrà caſtra. Confeſtímque pergentes tulérunt eos ſicut jacébant, veſtítis líneis túnicis, & ejecérunt foràs, ut ſibi fúerat imperátum. [*] Locutuſque eſt Móyſes ad Aaron, & ad Eleázar, & Ithamar fílios ejus: Cápita veſtra nolíte nudáre, & veſtimenta nolíte ſcíndere, ne fortè moriámini, & ſuper omnem cœtum oriátur indignátio. Fratres veſtri, & omnis domus Iſraël, plangant incéndium quod Dóminus ſuſcitávit: vos autem non egrediémini fores tabernáculi, alióquin períbitis: óleum quippè ſanctæ unctiónis eſt ſuper vos. Qui fecérunt ómnia juxtà præceptum Móyſi.

℟. Quaſi columbæ. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore; Ait Jeſus ómnibus qui erant in ſynagóga Názareth: Utiquè dicétis mihi hanc ſimilitúdinem: Médice, cura teipſum; quanta audívimus facta in Caphárnaüm, fac & hìc in pátria tua. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 4. in Luc. C. 4. n. 46.

NOn mediócriter invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta, in acerba ódia cauſas amóris inflectit. Simul hoc exemplo páriter & oráculo declarátur, quòd fruſtrà opem miſericórdiæ cœleſtis expectes, ſi aliénæ frúctibus virtútis invídeas: aſpernátor enim Dóminus invidórum eſt; & ab iis qui divína benefícia in áliis perſequuntur, mirácula ſuæ poteſtátis avertit. Non otióſè ítaque Salvátor excúſat, quòd nulla in pátria ſua mirácula virtútis operátus ſit; ne fortaſſis áliquis viliórem pátriæ nobis eſſe debére putáret affectum. Neque enim cives póterat non amáre, qui amáret omnes; ſed ipſi ſe caritáte pátriæ, qui ínvident, abdicárunt.

℟. Propter te, Dómine, ſuſtínui oppróbrium; opéruit confúſio fáciem meam; * Extráneus factus ſum frátribus meis, & peregrínus fíliis matris meæ; † Quóniam zelus domûs tuæ comédit me. ℣. Dicébat Jeſus: Quia non eſt prophéta ſine honóre niſi in pátria ſua, & in domo ſua, & in cognatióne ſua. * Extráneus. Glória Patri. † Quóniam. *Pſ.* 68. *Marc.* 6.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Multi lepróſi erant in Iſraël ſub Eliſæo prophéta; & nemo eórum mundátus eſt, niſi Naaman Syrus. *Luc.* 4.

Oratio.

PUríficet nos grátia tua, Deus; & per continéntiam ſalutáris jejúnii, ab omni ſemper iniquitáte cuſtódiat; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Duxérunt Jeſum uſquè ad ſupercílium montis, ut præcipitárent eum: ipſe autem tránſiens per médium illórum, ibat. *Luc.* 4.

Oratio.

SUbvéniat nobis, Dómine, miſericórdia tua, ut ab imminéntibus peccatórum noſtrórum perículis, te mereámur protegente ſalvári; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 13.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen & Aaron dicens: Homo, in cujus cute & carne ortus fúerit diverſus color ſive púſtula, aut quaſi lucens quíppiam, id eſt, plaga lépræ, adducétur ad Aaron ſacerdótem, vel ad unum quémlibet filiórum ejus. Qui cùm víderit lepram in cute, & pilos in album mutátos colórem, ipſamque ſpéciem lepræ humiliórem cute, & carne réliquâ: plaga lepræ eſt, & ad arbítrium ejus ſeparábitur. Sin autem lucens candor fúerit in cute, nec humílior carne réliquâ, & pili colóris príſtini, reclúdet eum ſacerdos [...] diébus, & conſiderá[...] ſéptimo: & ſiquidé[...] pra ultrà non cré[...] nec transſerit in cut[...] res términos, rursù[...] clúdet eum ſeptem [...] áliis. Et die ſéptim[...] templábitur: ſi ob[...] fúerit lepra, & no[...] verit in cute, mu[...] eum, quia ſcábies e[...] vabitque homo veſti[...] ſua, & mundus erit. [...] ſi poſtquàm à ſac[...] viſus eſt, & rédditus [...] dítiæ, íterùm lepra [...] rit; adducétur ad [...] & immúnditiæ cond[...] bitur.

℞. Scimus. 151.

Lectio ij. C[...]

LOcutuſque eſt [...] nus ad Móyſen [...] cens: Hic eſt ritus le[...] quandò mundandus [...] Adducétur ad ſacerd[...] qui egreſſus de caſtri[...] invénerit lepram eff[...] dátam, præcípiet [...] purificátur, ut óffera[...] páſſeres vivos pro ſe[...] bus veſci lícitum e[...] lignum cédrinum, [...] culumque & hyſsópi[...] unum ex paſſéribus i[...] lári jubébit in vaſe [...] ſuper aquas vive[...] álium autem vivun[...] ligno cédrino, & cc[...] hyſſópo tinget in ſá[...] páſſeris immoláti, q[...] perget illum qui [...] dandus eſt, ſéptiès, [...]

purgétur : & dimittet páſſerem vivum, ut in agrum ávolet. [*] Cùmque láverit homo veſtimenta ſua, radet omnes pilos córporis, & lavábitur aquâ : purificatuſque ingrediétur caſtra, ita dumtáxàt ut máneat extrà tabernáculum ſuum ſeptem diébus, & die ſéptimo radet capillos cápitis, barbamque & ſupercília, ac totíus córporis pilos. Et lotis rursùm véſtibus & córpore, die octávo aſſúmet duos agnos immaculátos, & ovem annículam abſque mácula, & tres décimas ſímilæ in ſacrifícium, quæ conſperſa ſit óleo, & ſeorsùm ólei ſextárium.

℟. Póſui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 18.

IN illo témpore : Dixit Jeſus diſcípulis ſuis : Si peccáverit in te frater tuus, vade, & córripe eum inter te & ipſum ſolum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 82. de verb. Evang. Matth. 18. n. 4.

DEbémus amando corrípere, non nocendi aviditáte, ſed ſtúdio corrigendi. Tales ſi fuérimus, óptimè fácimus quod hódiè admóniti ſumus : Si peccáverit in te frater tuus, córripe illum inter te & ipſum ſolum. Quarè illum córripis? Quia tu doles, quòd peccáverit in te? Abſit. Si amóre tuî id facis, nihil facis. Si amóre illíus facis, óptimè facis. Déniquè in ipſis verbis attende, cujus amóre id fácere débeas; utrùm tuî, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergò propter illum fac, ut lucréris illum. Sic faciendo, lucráris : niſi feciſſes, períerat.

℟. Si peccáverit in te frater tuus, vade, & * Córripe eum inter te & ipſum ſolum : † Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum. ℣. Qui córripit hóminem, grátiam póſteà invéniet apud eum, magìs quàm ille qui per linguæ blandimenta décipit. * Córripe. Glória. † Si. *Matth.* 18. *Prov.* 28.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Ubì ſunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi ſum in médio eórum. *Matth.* 18.

Oratio.

GRátiæ tuæ nobis, Dómine, præſens auxílium impende; ut, ſacro nos purificante jejúnio, toto ſimus tibi corde ſubjecti, & in tua caritáte concordes; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 1. a. Dómine, quótiès peccábit in me frater meus, & dimittam ei? Uſquè ſéptiès? Dixit illi Je-

ſus : Non dico tibi uſquè ſéptiès, ſed uſquè ſeptuágiès ſépties. *Matth.* 18.

Oratio.

DEus, qui Ecclêſiam ſponſam tuam, matrem nobis & magiſtram providiſti : da fidélibus tuis in ipsíus doctrína & præceptis vocem tuam agnóſcere ; ut eórum infírmitas cuſtodiátur ab omni circumventióne erróris, dùm Ecclésiam Dei viventis áudiunt, columnam & firmamentum veritátis ; Qui cum eódem Deo Patre vivis & regnas, &c.

FERIA QUARTA.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 16.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen poſt mortem duórum filiórum Aaron, quandò offerentes ignem aliénum interfecti ſunt ; & præcépit ei, dicens : Lóquere ad Aaron fratrem tuum, ne omni témpore ingrediátur Sanctuárium quod eſt intrà velum coram propitiatório quo tégitur arca, ut non moriátur (quia in nube apparébo ſuper oráculum) niſi hæc antè fécerit. Vítulum pro peccáto ófferet, & aríetem in holocauſtum. Túnicâ líneâ veſtiétur, feminálibus líneis verenda celábit : accingétur zonâ líneâ, cídarim líneam impónet cápiti : hæc enim veſtimenta ſunt ſancta, quibus cunctis, cùm lotus fúerit, induétur. Suſcipietque ab univerſa multitúdine filiórum Iſraël duos hircos pro peccáto, & unum aríetem in holocauſtum. Cùmque obtúlerit vítulum, & oráverit pro ſe & pro domo ſua, duos hircos ſtare fáciet coram Dómino in óſtio tabernáculi teſtimónii ; mittenſque ſuper utrumque ſortem, unam Dómino, & álteram capro emiſſário.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

CUjus exíerit ſors Dómino, ófferet illum pro peccáto : cujus autem in caprum emiſſárium, ſtátuet eum vivum coram Dómino, ut fundat preces ſuper eo, & emittat eum in ſolitúdinem. His ritè celebrátis, ófferet vítulum, & rogans pro ſe & pro domo ſua, immolábit eum : aſsūptóque thuríbulo quod de prunis altáris impléverit, & háuriens manu compóſitum thymiáma in incenſum, ultrà velum intrábit in Sancta, ut póſitis ſuper ignem aromátibus, nébula eórum, & vapor opériat oráculum quod eſt ſupra teſtimónium, & non moriátur. [*] Tollet quoque de ſánguine vítuli, & aſperget dígito ſéptiès contrà propitiatórium ad orientem.

que mactáverit hir-
pro peccáto pópuli, ín-
ſánguinem ejus intrà
, ſicut præceptum
ſánguine vítuli, ut
gat è regióne oráculi,
piet Sanctuárium ab
ndítiis filiórum Iſ-
, & à prævaricatió-
eórum, cunctiſque
is. Juxtà hunc ri-
fáciet tabernáculo
ónii, quod fixum
er eos in médio ſór-
habitatiónis eórum.
Quaſi columbæ. 151.
ſancti Evangélii ſe-
dùm Matthæum.
iij. Cap. 15.
lo témpore; Acceſ-
nt ad Jeſum ab Je-
nis Scribæ & Pha-
dicentes: Quarè diſ-
tui tranſgrediuntur
ónem ſeniórum? Et
.
ia ſancti Hierónymi
Preſbyteri.
2. *in Matth. C.* 15.
a Phariſæórum Scri-
arumque ſtultítia!
lium árguunt, quarè
um traditiónes &
ta non ſervet: Non
avant manus ſuas,
panem mandúcant.
tem reſpondens, ait
Quarè & vos tranſ-
ini mandátum Dei
r traditiónem veſ-
Falſam calúmniam
eſponſióne confútat.
erat enim Dóminus,
becillitátes, vel ætá-
tes, vel penúrias parentum
conſíderans, ut filii hono-
rárent, étiam in vitæ ne-
ceſsáriis miniſtrandis, pa-
rentes ſuos. Hanc provi-
dentíſſimam Dei legem vo-
lentes Scribæ & Phariſæi
ſubvértere, ut impietátem
ſub nómine pietátis indú-
cerent, docuérunt péſſimos
fílios, ut ſi quis ea quæ
parentibus offerenda ſunt,
Dómino vovére volúerit
(qui verus eſt pater,) oblá-
tio Dei præponátur paren-
tum munéribus; vel certè
ipſi parentes, quæ Deo
conſecráta cernébant, ne
ſacrilégii crimen incúrre-
rent, declinantes, egeſtáte
conficiebantur. Atque ita
fiébat, ut oblátio liberó-
rum, ſub occaſióne tem-
pli Dei, in ſacerdótum lu-
cra céderet.

℞. Quarè tranſgredímini mandátum Dei propter tra-ditiónem veſtram? * Nam † Deus dixit: Honóra pa-trem & matrem. ℣. Fili, ſúſcipe ſenectam patris tui, & non contriſtes eum in vita illíus; * Nam. Glória Patri. † Deus. *Matth.* 15. *Eccli.* 3.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Cæcus ſi cæco ducátum præſtet, ambo in fóveam cadunt. *Matth* 15.

Oratio.

Præſta nobis, quæſumus, Dómine, ut ſalutáribus jejúniis erudíti, à nóxiis quoque vítiis abſ-

ſunt quæ coínquinant hóminem ; non lotis autem mánibus manducáre, non coínquinat hóminem. *Matth.* 15.

Oratio.

GRátia tua nos, quæſumus, Dómine, non derelinquat, quæ & ſacræ nos déditos fáciat ſervitúti, & tuam nobis opem ſemper acquírat ; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 19.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen, dicens : Lóquere ad omnem cœtum filiórum Iſraël, & dices ad eos : Sancti eſtóte, quia ego ſanctus ſum, Dóminus Deus veſter. Unuſquiſque patrem ſuum, & matrem ſuam tímeat. Sábbata mea cuſtodíte. Ego Dóminus Deus veſter. Nolíte converti ad idóla, nec deos conflátiles faciátis vo-

℞. Scimus. 15

Lectio i

CUm meſſúe
terræ tuæ,
débis uſquè ad ſo
fíciem terræ,
nentes ſpicas có
que in vínea tu
& grana decid
gregábis, ſed
& peregrínis ca
mittes. Ego Dón
veſter. Non fáci
Non mentiémin
cípiet unuſquiſ
mum ſuum. N
rábis in nómi
nec póllues n
tui. Ego Dómi
fácies calúmnia
tuo, nec vi ópp
Non morábitur
cenárii tui apu
manè. Non mal
do, nec coram
nes offendículun
mébis Dóminu
tuum, quia eg

proximi tui. Ego Dóminus.
℟. Póſui. 151.
Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.
Lectio iij. Cap. 4.

IN illo témpore ; Surgens Jeſus de ſynagóga introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.
In Matth. Hom. 28.

TEtigit Jeſus manum ejus ; nec fébrium tantùm ardóres extinxit, aut certa incolumitátis ſigna indúxit : verùm étiam priſtinas córporum vires recuperáre illicò fecit ; ut quando facilis curátu ægrotátio videbátur, curandi modo virtus curantis oſtenderétur. Nam id certè medendi artificium fácere non poteſt. Nemo quippè ignórat quàm longo témpore, poſtquàm febres ceſſavérunt, opus ſit ad príſtinum robur recuperandum. Cuncta ígitur tunc ſimul facta ſunt, quod & in mari ſimiliter eveniſſe perpéndere poſſumus : nam & ibi non ventos ſolùm ac tempeſtátes ſedávit ; ſed, quod inauditum omninò erat, fluctus étiam undaſque ſtatìm compóſuit. Nam etſi vis ventórum ceſſáverit, pérmanent tamen fluctus unrum diutiùs. Sed non ita hìc ; non enim natúrâ duce aut arte fiunt quæ à Chriſto fiunt, ſed ſimul ómnia finem ſuum aſſequuntur ; quod ſuboſtendit Evangeliſta, dicens : Surréxit, & miniſtrábat illis. Id certè tàm virtútem Chriſti ſupra hóminem ſignificábat, quàm voluntátem mulíeris atque affectum erga Chriſtum aperiébat.

℟. Socrus Simónis tenebátur magnis fébribus : & * Rogavérunt Jeſum pro ea. Et † Imperávit febri, & dimíſit illam. ℣. Deprecatiónem timéntium ſe Dóminus exáudiet. * Rogavérunt. Glória Patri. † Imperávit. *Luc.* 4. *Pſ.* 144.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Exíbant dæmónia à multis, clamántia, & dicéntia : Quia tu es Fílius Dei. Et íncrepans, non ſinébat ea loqui ; quia ſciébant ipſum eſſe Chriſtum. *Luc.* 4.

Oratio.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut jejuniórum ſancta devótio, & purificatiónem nobis tríbuat, & majeſtáti tuæ nos reddat acceptos ; Per Dóminum.

VESPERÆ de ſequenti.

FERIA SEXTA.
In Feſto
S. CORONÆ SPINEÆ.
Duplex - majus.

¶ *Si hoc Feſtum occurrat die* 25. *Martii, anticipatur*

in Feriam IV. præcedentem.]

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

Ant. 1. D. FIlia Jerúſalem, ecce Rex tuus véniet tibi juſtus, & Salvátor: ipſe pauper. *Zach.* 9.

Ant. 4. E. Inglórius erit inter viros aſpectus ejus, & forma ejus inter fílios hóminum. *Iſ.* 52.

Ant. 2. Iſte aſperget gentes multas: ſuper ipſum continébunt reges os ſuum. *Iſ.* 52.

Ant. 6. Ipſe portábit glóriam, & ſedébit, & dominábitur ſuper ſólio ſuo; & coróna erit memoriále in templo Dómini. *Zach.* 6.

Ant. 7. a. Magnificentia tua, Deus, in diadémate cápitis illíus ſculpta erat. *Sap.* 18.

CAPITULUM. *Iſ.* 11.

IN die illa, radix Jeſſe, qui ſtat in ſignum populórum, ipſum gentes deprecabuntur; & erit ſepulcrum ejus glorióſum.

℟. Fílius hóminis tradétur princípibus Sacerdótum & Scribis; & condemnábunt eum morte, & * Tradent eum géntibus ad crucifigendum, & † Tértiâ die reſurget. ℣. Occidétur Chriſtus; & non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus eſt: * Tradent. Glória. † Tértiâ. 20. *Rom.* 9.

HYMNU

CHriſti cruentæ
da príncipun
Non certet unq
pura púrpuræ
Junco paluſtri
cedant,
Textílibus diadé
nis.

His fretus armi
ahéneos
Poſtes revulſit,
que tártari;
Cœtuſque captí
rum
In pátrias revo
ces.

Quin & premél
fera ſérvitus,
Triſti gemente
jugo;
Et nocte damna
fundâ,
Ad ſúperas ded
des.

Hæc tincta cæſi
prædicat
Dei ſuppellex: h
nefas
Ambíre gazam
nis,
Morte quibus re
vita.

Qui nos creávit,
laus Patri:
Qui nos redémi
ma Fílio:
Qui conſecrai
inungis,
Par tibi laus,
Nexus. Ame

℣. Da impériu

puero tuo, Dómine; ℟. Ut vídeant qui odérunt me, & confundantur. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Conculcábitur coróna ſupérbiæ: & in die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ & ſertum exultatiónis resíduo pópuli ſui. *Iſ.* 28.

Oratio, Præſta, quæſumus. *ut infrà ad Laudes.*

Pro Commem. Feriæ,

Ant. Egreſſus Jeſus ibat in deſertum locum, & turbæ requirébant eum, & venérunt uſquè ad ipſum, & detinébant illum, ne diſcéderet ab eis. *Luc.* 4.

℣. Tempus benepláciti, Deus: ℟. In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me. *Pſ.* 68.

Oratio.

DA, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui infirmitátis noſtræ cónſcii de tua virtúte confídimus, ſub tua protectióne gaudeámus; Per Dóminum.

COMPLETORIUM, *ut infrà poſt II. Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum Regem regum ſpinis coronátum,* Veníte, adoremus. *Matth.* 27.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

QUò forma ceſſit par Deo?
Non vultus idem, non decor:
Atro fluentem ſánguine,
Et ora fœdum vídimus.

Frons pro coróna régia
Horret ſub aſpris vépribus.
Hæc illa, crudélis Sion,
Quæ ſerta nectis Príncipi?

Arundo pro ſceptro datur,
Duruſque pro throno lapis:
Quem veſtit æternum jubar,
Ridenda veſtit púrpura.

Qui ſceptra regum dívidit,
Ut ſcénicus rex lúditur:
Quæ ſolis obſcúrant jubar,
Velo teguntur lúmina.

Orbi piando qui parem
Offers Patri te víctimam,
O Chriſte, ne caſſum tuæ
Sit paſſiónis præmium.

Qui paſſus es pro ſóntibus,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Addúcunt Jeſum ad Pilátum, & cœpérunt illum accuſáre, dicentes: Hunc invénimus dicentem ſe Chriſtum regem eſſe. *Joan.* 18. *Luc.* 23.

Ant. 6. Jeſus ſtetit ante præſidem; & interrogávit eum præſes: Tu es Rex Judæórum? *Matth.* 27.

Ant. 8. *G.* Reſpondit Jeſus: A temetipſo hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? *Joan.* 18.

℣. Deus rex noſter operátus eſt ſalútem ℟. In médio terræ. *Pſ.* 73.

De libro Levítici.

Lectio j. Cap. 10.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: Hæc loquéris fíliis Iſraël: Homo de fíliis Iſraël, & de ádvenis qui hábitant in Iſraël, ſi quis déderit de ſémine ſuo idólo Moloch, morte moriátur: pópulus terræ lapidábit eum. Et ego ponam fáciem meam contrà illum, ſuccidamque eum de médio pópuli ſui, eò quòd déderit de ſémine ſuo Moloch, & contamináverit Sanctuárium meum, ac pollúerit nomen ſanctum meum. Quòd ſi négligens pópulus terræ, & quaſi parvipendens impérium meum, dimíſerit hóminem qui dedit de ſémine ſuo Moloch, nec volúerit eum occídere, ponam fáciem meam ſuper hóminem illum, & ſuper cognatiónem ejus, ſuccidamque & ipſum, & omnes qui conſenſérunt ei ut fornicarétur cum Moloch, de médio pópuli ſui. Anima quæ declináverit ad magos & aríolos, & fornicáta fuérit cum eis, ponam fáciem meam contrà eam, & interfíciam illam de médio pópuli ſui. Sanctificámini & eſtóte ſancti, quia ego ſum Dóminus Deus veſter. Cuſtodíte præcepta mea, & fácite ea. Ego Dóminus qui ſanctífico vos.

℟. Regnum
eſt de hoc mu
hoc mundo e
meum, miniſt
tárent útiquè
derer Judæis;
regnum meum
℣. Salvábo eos
Deo ſuo, &
eos in arcu &
in bello. * Si
Oſee 1.

Lectio

CUſtodíte l
atque judí
cite ea, ne &
terra quam in
& habitatúri.
buláre in legí
num quas ego
ſum ante vos.
hæc fecérunt,
tus ſum eas.
loquor: Poſſi
eórum quam
in hæreditáten
fluentem lacte
Ego Dóminus
ter, qui ſepará
teris pópulis. S
& vos jumentu
ab immundo, &
dam ab immun
luátis ánimas v
core, & ávibu
tis quæ movent
& quæ vobis
pollúta. Éritis
quia ſanctus ſun
nus, & ſepará
teris pópulis, u
℟. Tu dicis
ſum ego. * Eg
tus ſum, & a

undum, ut teſtimó-
perhíbeam veritáti:
s qui eſt ex veritáte,
vocem meam. ℣. Ego
itútus ſum rex à Deo
Sion montem ſanc-
ejus, prædicans præ-
m ejus. * Ego. *Joan.*
Pſ. 2.

tio iij. Cap. 22.

Ocutuſque eſt Dómi-
nus ad Móyſen, di-
: Bos, ovis, & ca-
cùm génita fúerint,
m diébus erunt ſub
matris ſuæ: die au-
octávo, & deinceps of-
póterunt Dómino.
illa bos, ſive ovis,
immolabuntur unâ die
fœtibus ſuis. Si immo-
itis hóſtiam pro gra-
m actióne Dómino,
oſſit eſſe placàbilis,
n die comedétis eam;
remanébit quidquam
anè altérius diéi. Ego
inus. Cuſtodíte man-
nea, & fácite ea. Ego
inus. Ne polluátis no-
meum ſanctum, ut
ſicer in médio filió-
Iſraël. Ego Dóminus
nctífico vos, & edúxi
rra Ægypti, ut eſſem
in Deum. Ego Dó-
us.

Exívit Pilátus ad Ju-
, & ait: Nihil invé-
auſæ in hoc hómine.
† Cùm accuſarétur à
ípibus ſacerdótum &
ribus in multis, nihil
ndit. ℣. Oblátus eſt,
quia ipſe vóluit, & non
apéruit os ſuum; * Et. Gló-
ria Patri. † Cùm. *Joan.* 18.
Luc. 23. *Matth.* 27. *Marc.*
15. *Iſ.* 53.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 7. d. Congregátis Judæis, dixit Pilátus: Vultis dimittam vobis Regem Judæórum? *Matth.* 27. *Joan.* 8.

Ant. 8. G. Pontífices perſuaſérunt pópulis, ut péterent Barrabbam, Jeſum verò pérderent. *Marc.* 15. *Matth.* 27.

Ant. 6. Pilátus íterùm ait illis: Quid ergò fáciam Regi Judæórum, qui dícitur Chriſtus? At illi magis clamábant: Crucifíge eum. *Matth.* 27. *Marc.* 15.

℣. Memor eſto, Dómine, oppróbrii quod exprobravérunt, ℟. Quòd exprobravérunt commutatiónem Chriſti tui. *Pſ.* 88.

Lectio iv.

BAlduínus, Márchio Namurci, Caſtellánus Curtinéti, & poſtrémus è Latínis Conſtantinopolitanórum Imperátor, cùm in Gálliam, urgéntibus negótiis, veniſſet, nuntiávit ſancto Regi Ludovíco, conſanguíneo ſuo, Conſtantinópolim à Græcis obſidióne cingi, primoreſque in ea conclúſos eò penúriæ deveniſſe, ut de Coróna ſpínea Dómini extráneis vendenda aut oppigneranda cogitárent. Ac

ne óptimi Regis pietátem offénderet, non auſus eſt rem ádeò ſacram prétio emendam propónere; ſed eum eníxè rogávit ut eam dono accípere vellet. Rex, actis Balduíno grátiis, ex Ordine Prædicatórum duos Conſtantinópolim miſit, Andréam & Jacóbum, quorum hic, cùm eſſet monaſtérii Ordinis ſui ea in urbe Prior, Corónam ſæpiùs víderat. Quibus Imperátor unum è ſuis cómitem adjunxit; ſimul & diplómate præcépit Barónibus, ut ſacra Coróna iis qui à Rege miſſi erant, traderétur.

℟. Mílites præſidis ſuſcipientes Jeſum in prætórium, congregavérunt ad eum univerſam cohortem; * Et plectentes Corónam de ſpinis, poſuérunt ſuper caput ejus, & arúndinem in déxtera ejus. ℣. Dixérunt ímpii: Contuméliâ & tormento interrogémus eum, ut probémus patiéntiam illíus; * Et. *Matth.* 27. *Sap.* 2.

Lectio v.

CONſtantinópolim ingreſſis, renuntiátum eſt Corónam Vénetis nómine pígnoris obligátam eſſe, eâ conditióne, ut niſi intrà natálem Mártyrum Gerváſii & Protáſii redimerétur, cáderet in commiſſum, & pígnoris obligátio verterétur in títulum venditiónis pro pecúnia jam trádita; int que Venétiam depo tur. Lectis imperatór teris, Coróna, utì ventum fúerat, lócu gillis prócerum conſig defertur Venétiam a qui à Rege miſi fúe adjunctis imperatóris tiis nobilioribuſque tis. Quâ depóſitâ in ſáuro Baſílicæ ſancti ci, relictóque ibi A cuſtóde, Jacóbus cum tiis Imperatóris ad R próperat, eíque rem nem expónit. Tunc Jacóbum & núntios peratóris confeſtìm tiam remittit, qui ſa pignus pecúniâ redem in Gálliam aſportárer verò memóriâ dignum cidit, ut in tam long nere, quamvis ſæpè plúeret, intérdiù tam mínimum quidèm p cecíderit.

℟. Veſte purpúreâ cumdedérunt Jeſum, niébant ad eum, * I cébant: Ave, Rex Ju rum. ℣. Subſannav me ſubſannatióne: duérunt ſuper me dén ſuis; * Et. *Joan.* 19 34.

Lectio vj.

UT Trecas perver Regem de advent certiórem fecérunt. cum matre & procéri duobuſque Epíſcopis téro Senonenſi &

o óbviàm profectus, Villam-novam Archie-ꝑi, fractis ſigillis, re-ique lóculo, Corónam ſine multis lácrymis pexit, & in eódem ló-repóſitam ſigillo ſuo gnávit. Id cóntigit die ſancti Lauréntii, anno léſimo ducentéſimo tri-mo nono. Poſtrídiè Sé-s deportátur; eamque pſo urbis áditu, Rex, s pédibus, ſolâ indú-tùnicâ, Roberto fra-comitante, Clero & e óbviàm eúntibus, húmeris infert ad ſe-m ſancti Stéphani Ba-m: & indè Parí-róximâ die contendit. lèm octávâ décimâ Au-, quæ erat Féria quinta Aſſumptiónem beátæ nis, è ſaltu Vicená-procéditur; extructó-uxtà Baſílicam ſancti nii in campis tabu-fidélium óculis vene-m pignus expónitur. ab ipſo Rege, proce-: Clero, defertur ad rem Ecclésiam ſanctæ æ: atque hinc poſt es Deo perſolútas, achis ſancti Dionyſii edéntibus, in Sacello ſancti Nicolái in Pa-collocátur. Demùm piíſſimus, ædificátâ in m loco magnificentíſ-Capellâ, ſacram ibi ónam depóſuit, cum imâ parte Crucis, Spón-giæ & Lánceæ, inſtitútis ibídem Canónicis & Ca-pellánis.

℟. Genu flexo ante eum, illudébant ei mílites; & expuentes in eum, accepérunt arúndinem, * Et † Percutiébant caput ejus. ℣. Dixérunt: Gloriátur Patrem ſe habére Deum; videámus ſi ſermónes illíus veri ſint. * Et. Glória Patri. † Percutiébant. *Matth.* 27. *Sap.* 2.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 1. f. Exívit Pilátus foràs, & dicit eis: Ecce addúco vobis eum, ut cognoſcátis quia nullam invénio in eo cauſam. *Joan.* 19.

Ant. 3. a. Exívit Jeſus portans Corónam ſpíneam, & purpúreum veſtimentum. Et dicit eis (Pilátus:) Ecce homo. *Joan.* 19.

Ant. 5. C. Cùm vidiſſent eum pontífices & miniſtri, clamábant, dicentes: Crucifíge, crucifíge eum. *Joan.* 19.

℣. Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpentis: ℟. Venénum áſpidum ſub lábiis eórum. *Pſ.* 139.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Apprehendit Pilátus Jeſum, & flagellávit; & mílites plectentes Corónam de ſpinis, impoſuérunt cápiti ejus. Et réliqua,

Homília ſancti Cyrilli Hieroſolymitáni.
Catech. 13. *num.* 13. *Ed. Ben.*

INcredíbilis profectò res eſt Deum Dei Fílium & bráchium Dómini, iſta pérpeti. Sed ne id crédere recúſent qui ſalvi fiunt, hoc prædícit Spíritus ſanctus ex perſóna Chriſti dicentis : (ipſe enim qui tunc ea loquebátur, póſteà præſens erat :) Dorſum meum dedi in flagella, (Pilátus enim eum flagllátum trádidit ad crucifigendum,) maxillas verò meas in álapas; fáciem verò meam non averti à probro ſputórum : quaſi díceret : Prævidens quòd me verberatúri ſunt, neque maxillam léviter deflexi. Quómodò enim diſcípulos ad mortem pro veritáte obeundam roboárem, ſi hoc ipſe pavéſcerem ? Ego dixi : Qui amat ánimam ſuam, perdet eam : ſi vitæ amans fuiſſem, quómodò docérem, non fáciens quæ docérem ?

℟. Addúxit Pilátus foràs Jeſum, & ſedit pro tribunáli, & dixit eis ; * Ecce Rex veſter. ℣. Egredímini, & vidéte Regem in diadémate, quo coronávit illum mater ſua. * Ecce. *Joan.* 19. *Cant.* 3.

Lectio viij. n. 17. *&* 18.

IN figura regnum adumbrátur : illúdunt ſiquidèm, ſed genuflectunt; cruciſque illum a
tes, injectâ p
& Corónam ci
ejus cápiti. Q
dè, etſi ſpínea
nis à milítib
tur. Oportuit
figúra à milítib
ita ut proptér
in Cánticis di
mini & vidéte
ſalem, regem
in coróna qu
eum mater ſua
verò erat éti
illa : ſolútio
peccatórum,
condemnatión
Accépit cond
Adam ; Maled
opéribus tuis,
bulos prodúce
téreà Jeſus ſpi
ut ſolvat male

℟. Cum Jeſu
duos latrónes.
blaſphemábat
cébat alter : D
mento meî, c
in regnum tuu
illi Jeſus : * Am
hódiè mecum
díſo. ℣. Penet
inferióres part
inſpíciam omn
tes, & illumi
ſperantes in I
Amen. *Marc.* :
Eccli. 24.

Léctio ſancti E
cundùm Jo

Lectio. ix.

IN illo témp
Jeſus in civ

e, quæ dícitur Si-
juxtà prædium quod
Jacob Joſeph fílio
Erat autem ibi fons
. Jeſus ergò fatigátus
nere, ſedébat ſic ſu-
ontem. Et réliqua.
nília ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
om. *Tract.* 15. *n.* 11.
& 12.
Enit múlier de Sama-
ria hauríre aquam. Di-
i Jeſus; Da mihi bí-
Vidétis alienígenas:
iob váſculis eórum Ju-
on utebantur. Et quia
at ſecum múlier váſ-
n undè aquam haurí-
eò miráta eſt, quia
us petébat ab ea bí-
, quod non ſolebant
re Judæi. Ille autem
bíbere quærébat, fidem
mulíeris ſitiébat. Dé-
è audi quis petat bíbe-
Reſpondit Jeſus, & di-
ei: Si ſcires donum
, & quis eſt qui dicit
, Da mihi bíbere, tu
tan petiſſes ab eo, &
ſſet tibi aquam vivam.
t bíbere, & promittit
re. Eget quaſi accep-
, & áffluit tamquàm
árus. Si ſcires, in-
donum Dei. Donum
eſt Spíritus ſanctus.
dhuc mulíeri rectè ló-
r, & paulàtim intrat
. Fortaſſis jam docet.
enim iſtâ hortatióne
& benígnius? Si
donum Dei, & quis
eſt qui dicit tibi, Da mihi bíbere, tu fórſitan péteres, & daret tibi aquam vivam.

℟. Scripſit títulum Pilátus, & póſuit ſuper crucem: * Jeſus Nazarénus Rex Judæórum. ℣. Super ſólium David & ſuper regnum ejus ſedébit, ut confirmet illud ámodò & uſquè in ſempiternum: * Jeſus. Glória. *Repet.* ℟. *uſquè ad* ℣. *Joan.* 19. *Iſ.* 9.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Regnum tuū, Dómine, regnum ómnium ſeculórum, ℟. Et Dominátio tua in omni generatióne & generatiónem. *Pſ.* 144.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Vidi cœlum apertum: & ecce qui ſedébat vocabátur Fidélis & Verax; & cum juſtítia júdicat & pugnat. *Apoc.* 19.

Ant. 7. c. Oculi ejus ſicut flamma ignis, & in cápite ejus diadémata multa. *Apoc.* 19.

Ant. 6. Veſtítus erat veſte aſpersâ ſánguine: & vocátur nomen ejus, Verbum Dei. *Apoc.* 19.

Canticum, Cantábo. *ut ſuprà in Feriis Quadrageſimæ.* 152.

Ant. 3. g. Habet in veſtimento & in fémore ſuo ſcriptum: Rex regum, & Dóminus dominántium. *Apoc.* 19.

Ant. 4. a. Data eſt ei

Coróna; & exívit vincens, ut vínceret. *Apoc.* 6.

CAPITULUM. *Iſ.* 53.

DIſpértiam ei plúrimos; & fortium dívidet ſpólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam ſuam, & cum ſcelerátis reputátus eſt; & ipſe peccáta multórum tulit.

HYMNUS.

EXíte, fíliæ Sion,
Regis pudícæ Vírgines:
Chriſti Corónam cérnite,
Quam mater ipſa téxuit.
Horret, revulſis crínibus,
Spinis cruentátum caput;
Et vultus ille décolor
Mortem propinquam réſpicit.
Quæ terra ſulcis ínvia,
Dumis rigens & ſéntibus,
Lugúbre munus prótulit?
Quæ ſæva méſſuit manus?
Chriſti rubeſcens ſánguine,
Acúleos mutat roſis,
Palmamque vincens frúctibus,
Spina eſt triumphis áptior.
Culpis ſatæ mortálium
Te, Chriſte, ſpinæ vúlnerant:
Evelle noſtras, córdibus
Tuaſque noſtris ínſere.
Qui paſſus es pro fóntibus,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre & almo Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Circumdedérunt me, & exarſérunt ſicut ignis in ſpinis; ℟. Et in Dómini quia ultus eos. *Pſ.* 117.

Ad Benedict

Ant. 5. a. Chriſt lians principátus & tátes, tradúxit c ter, palàm triumph in ſemetipſo. *Colo*

Oratio.

PRæſta, quæſum nípotens Deus in memóriam paſſi mini noſtri Jeſu Corónam ejus ſpí nerámur in terris, glóriâ & honóre mereámur in cœli tecum vivit & regi

Pro Commem.

Ant. Venit hora eſt, quandò veri res adorábunt Pa ſpíritu & veritáte.

℣. Si iniquitátes veris, Dómine; ℟ ne, quis ſuſtinébit?

Oratio.

JEjúnia noſtra, mus, Dómine, favóre proſéquere ab alimentis abſtir córpore, ita à vi némus in mente; minum.

A D H O R

Doxologia, Qui pro fóntibus. *ut* *Laudes.*

AD PRIM

Ant. 1. a. Vidi

In ℟. *br.* ℣. Q es * pro nobis. 1.

Canon propri

AD TERTIAM.

Ant. 7. ç. Oculi.

CAPITULUM. *Apoc.* 14.

VIdi, & ecce nubem cándidam, & ſuper nubem ſedéntem símilem Fílio hóminis, habentem in capite ſuo Corónam áuream.

℟. *br.* Dóminus regnávit; * Decórem indútus eſt. Dóminus. ℣. Indútus eſt fortitúdinem, * & præcinxit ſe: * Decórem. Glória. Dóminus. *Pſ.* 92.

℣. Prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis: ℟. Poſuiſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. *Pſ.* 20.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Veſtítus erat.

CAPITULUM. *Iſ.* 63.

TOrcúlar calcávi ſolus, & de géntibus non eſt vir mecum. Calcávi eos in furóre meo, & conculcávi eos in ira mea; & aſperſus eſt ſanguis eórum ſuper veſtimenta mea.

℟. *br.* Sicut viventes, * In ira abſorbet eos. Sicut. ℣. Manus ſuas lavábit * In sánguine peccatóris: * In. Glória. Sicut. *Pſ.* 57.

℣. Requírens sánguinem, eórum recordátus eſt: ℟. Non eſt oblítus clamórem páuperum. *Pſ.* 9.

AD NONAM.

Ant. 4. a. Data eſt.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

EXércitus qui ſunt in cœlo, ſequebantur eum in equis albis, veſtíti byſſino albo & mundo; & de ore ejus procédit gládius ex utráque parte acútus, ut in ipſo percútiat gentes; & ipſe reget eas in virga férrea.

℟. *br.* Thronus tuus, Deus, * In ſéculum ſéculi. Thronus. ℣. Virga æquitátis * virga regni tui * In. Glória. Thronus. *Hebr.* 1.

℣. Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: ℟. Domináre in médio inimicórum tuórum. *Pſ.* 109.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. GRátia vobis & pax à Jeſu Chriſto, qui eſt teſtis fidélis, & princeps regum terræ. *Apoc.* 1.

Ant. 3. a. Diléxit nos, & lavit nos à peccátis noſtris in sánguine ſuo; & fecit nos regnum, & ſacerdótes Deo & Patri ſuo. *Apoc.* 1.

Ant. 1. g. Oportet illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos ſub pédibus ejus. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. Cùm evacuáverit omnem principátum, noviſſima inimíca deſtruétur mors. 1. *Cor.* 15.

Ant. 8. G. Eum qui módicò quàm Angeli minorátus eſt, vidémus Jeſum propter paſſiónem mortis, glóriâ & honóre coronátum. *Hebr.* 2.

CAPITULUM. *Act.* 2.

CErtíſſimè ſciat omnis dómus Iſraël quia & Dóminum eum & Chriſtum fecit Deus hunc Jeſum, quem vos crucifixiſtis.

Hymnus, Chriſti. 234.

℣. Glória & honóre coronaſti eum, Dómine : ℟. Omnia ſubjeciſti ſub pédibus ejus. *Pſ.* 8.

Ad. Magníficat.

Ant. 5. C. Currámus per patiéntiam ad propóſitum nobis certámen, aſpicientes in auctórem fídei, & conſummatórem Jeſum, qui propóſito ſibi gáudio, ſubſtínuit crucem, confuſióne contemptâ. *Hebr.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Pro Commem. Feriæ,

Ant. Spíritus eſt Deus; & eos qui adórant eum, in ſpíritu & veritáte oportet adoráre : nam & Pater tales quærit qui adórent eum. *Joan.* 4.

℣. Tempus beneplácit, Deus; ℟. In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me. *Pſ.* 68.

Oratio.

DEus, qui ſpíritus es, & eos qui te adórant, in ſpíritu & veritáte jubes adoráre : purífica, quæſumus, ſancto amóre tuo corda noſtra, ut te in ómnibus, & ſuper ómnia diligentes, ſincérâ tibi pietáte placeámus; Per Dóminum.

AD COMPL

Ant. 7. a. cum núbibus eum omnis ó eum pupugéru

Hymnus, O ſ *cum Doxologi* es pro fóntik *ad Laudes.*

Ad Nunc d

Ant. 3. a. \ in médio th ſtantem, tan ſum. *Apoc.* 5.

SABB

De libro

Lectio j.

EGo Dó veſter : vobis idó tile, nec títu nec inſignem nétis in terra adorétis eum. ſum Dóminus Cuſtodíte ſább pavéte ad meum. Ego I in præceptis n véritis, & m cuſtodiéritis, ea : dabo v tempóribus ſui gignet germer pomis árbores tur. Apprehen tritúra vindém démia occupá tem : & comec veſtrum in ſa abſque pavóre in terra veſtra. pacem in fínik dormiétis, & r

t. Auferam malas
, & gládius non
t terminos veſtros.
ſmini inimícos veſ-
t córruent coram
Perſequentur quin-
eſtris centum alié-
centum de vobis
illlia : cadent ini-
ri gládio in conſ-
eſtro. Reſpíciam
créſcere fáciam :
abímini , & fir-
actum meum vo-
Comedétis ve-
véterum , & vé-
is ſuperveniénti-
ciétis. Ponam ta-
im meum in mé-
, & non abjíciet
a mea. Ambulábo
: , & ero Deus
ſque éritis pópu-
.

nus. 151.

ectio ij.

Dóminus Deus
r , qui edúxi vos
Egyptiórum , ne
eis , & qui con-
as cervícum veſ-
t incederétis erec-
ſi non audiéritis
fecéritis ómnia
mea , ſi ſprevéri-
neas , & judícia
tempſéritis , ut
ítis ea quæ à me
ſunt , & ad írri-
ducátis pactum
ego quoque hæc
bis : Viſitábo vos
in egeſtáte , &

ardóre , qui confíciat óculos veſtros , & conſúmat ánimas veſtras. Fruſtrà ſerétis ſementem , quæ ab hóſtibus devorábitur. Ponam fáciem meam contrà vos , & corruétis coram hóſtibus veſtris , & ſubjiciémini his qui odérunt vos. Fugiétis , némine perſequente. Sin autem nec ſic obediéritis mihi , addam correptiónes veſtras ſéptuplùm propter peccáta veſtra , & cónteram ſupérbiam durítiæ veſtræ. Dabóque vobis cœlum déſuper ſicut ferrum , & terram æneam. Conſumétur incaſſùm labor veſter ; non próferet terra germen , nec árbores poma præbébunt. Si ambulavéritis ex adverſo mihi , nec voluéritis audíre me , addam plagas veſtras in ſéptuplùm propter peccáta veſtra. Immittamque in vos béſtias agri , quæ conſúmant vos , & pécora veſtra , & ad paucitátem cuncta rédigant , deſertæque fiant viæ veſtræ.

℟. Póſui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore; Jeſus perréxit in montem Olivéti , & dilúculo íterùm venit in templum ; & omnis pópulus venit ad eum , & ſedens docébat eos. Et réliqua.

L iij

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. in Pſalm. 50. *n.* 8.

JUdæi ad Dóminum adúlteram mulíerem adduxérunt. In adultério, ínquiunt, hæc múlier deprehenſa eſt; Móyſes hujúſmodi lapidári juſſit: tu de illa quid cenſes? tanquàm bicípiti muſcípulâ tentantes cápere Sapiéntiam Dei: ut ſi jubéret occídi, pérderet manſuetúdinis famam; ſi autem jubéret dimitti, incúrreret, tanquàm reprehenſor legis, calúmniam. Quid ergò reſpondit? Non ait, Occídite; non ait, Dimíttite; ſed ait, Qui ſe ſcit ſine peccáto eſſe, primus in illam lápidem jáciat. Juſta lex quæ jubet adúlteram occídi: ſed hæc lex juſta miniſtros hábeat innocentes. Atténditis quam addúcitis, atténdite & qui eſtis. Illi, hoc audíto, unus poſt álterum diſceſsérunt. Remanſit adultera & Dóminus; remanſit vulneráta & médicus; remanſit magna miſéria & magna miſericórdia. Adducentes erubuérunt, nec véniam petivérunt: addúcta confúſa eſt, & ſanáta.

℟. Judæi dixérunt Jeſu: Magiſter, hæc múlier modò deprehenſa eſt in adultério. * Jeſus dixit: Qui ſine peccáto eſt veſtrûm, primus in illam lápidem mittat. † Audientes autem unus poſt unum exíbant. ℣. Impii vénient in cogitatióne peccatórum ſuórum tímidi; & tradúcent illos ex adverſo iniquitátes ipſórum. * Jeſus. Glória. † Audientes. *Joan.* 8. *Sap.* 4.

Ad Benedictus.

Ant. 3. c. Nemo te condemnávit, múlier? Nec ego te condemnábo: vade, & jam ámpliùs noli peccáre. *Joan.* 8.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut dígnitas conditiónis humánæ per immoderántiam ſauciáta, medicinális parcimóniæ ſtúdio reformétur; Per.

AD VESPERAS.

Pſal. de Pſalt. Antiph. Ecce nunc. *ut ſuprà.* 149.

CAPITULUM. 2. *Paral.* 7.

SI converſus pópulus meus, ſuper quos invocátum eſt nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam à viis ſuis péſſimis; & ego exáudiam de cœlo, & propítius ero peccátis eórum.

Hymnus, En tempus.

℣. Dómine. *ut ſuprà.* 149.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Dixit Dóminus ad Móyſen: Aſcende in montem, & contempláre terram quam datúrus ſum fíliis Iſraëli; cùmque víderis eam, ibis ad pópulum tuum. *Numer.* 27.

io, *ut infrà ad Lau-*

IPLETORIUM,
â, 150.

IINICA IV.
DRAGESIMÆ.
FICIUM NOCT.
iaut ſuprà in Domi-
adrageſimæ, addi-
ſequuntur.

NOCTURNO.
liber Numerórum.
j. Cap. 1.
)cútus eſt Dómi-
ius ad Móyſen in
leſerto Sínaï in ta-
ilo fœderis, primâ
iſis ſecundi, anno
greſſiónis eórum ex
i, dicens: Tóllite
n universæ congre-
i filiórum Iſraël per
ónes & domos ſuas,
nina ſingulórum,
d ſexûs eſt maſcu-
vigéſimo anno &
ómnium virórum
ex Iſraël, & nu-
is eos per turmas
i & Aaron. Erunt-
ſcum príncipes trí-
domórum in cog-
us ſuis.
ɔiſcite. 150.
-ectio ij.
ɔiliſſimi príncipes
itúdinis per tri-
ognatiónes ſuas,
exércitûs Iſraël;
ɛrunt Móyſes &
m omni vulgi mul-
i & congregavé-
no die menſis ſe-
ɛcenſentes eos per cognatiónes, & domos, ac famílias, & cápita, & nómina ſingulórum, à vigéſimo anno, & ſuprà, ſicut præcéperat Dóminus Móyſi. Numeratíque ſunt in deſerto Sínaï. Fueruntque omnis númerus filiórum Iſraël per domos & famílias ſuas à vigéſimo anno & ſuprà, qui póterant ad bella procédere, ſexcenta tria míllia virórum quingenti quinquaginta. Levítæ autem in tribu familiárum ſuárum non ſunt numeráti cum eis.

℟. Quaſi columbæ. 151.

Lectio iij.

Locutuſque eſt Dóminus ad Móyſen, dicens: Tribum Levi noli numeráre, neque pones ſummam eórum cum fíliis Iſraël: ſed conſtítue eos ſuper tabernáculum teſtimónii & cuncta vaſa ejus, & quidquid ad cæremónias pértinent. Ipſi portábunt tabernáculum & ómnia utensília ejus: & erunt in miniſtério, ac per gyrum tabernáculi metabuntur. Cùm proficiſcendum fúerit, depónent Levítæ tabernáculum: cùm caſtrametandum, érigent: quiſquis externórum acceſſerit, occidétur. Metabuntur autem caſtra fílii Iſraël unuſquiſque per turmas, & cúneos atque exércitum ſuum. Porrò Levítæ per

gyrum tabernáculi figent tentória, ne fiat indignátio ſuper multitúdinem filiórum Iſraël, & excubábunt in cuſtódiis tabernáculi teſtimónii. Fecérunt ergò filii Iſraël juxtà ómnia quæ præcéperat Dóminus Móyſi.

℟. Tu, Dómine. 151.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 16. ad populum Antiochenum.

Lectio iv.

NOn hoc eſt expediviſſe jejúnium, ſi tempus præteriérimus; ſed ſi tranſegérimus cum rectè factis. Hoc ſupputémus, ſi ſtudioſióres facti ſumus, ſi defectum áliquem noſtrum corréximus, ſi ablúimus crímina. Quod lucrum, ſi rectè factis carentes jejúnium tranſegérimus? Si álius dicat: Totam jejunávi Quadragéſimam; tu dic: Inimícum habébam, & conciliátus ſum, habébam detrahendi conſuetúdinem, & déſtiti: jurandi tenébar uſu, & mos ímprobus mihi correctus eſt. Nulla mercatóribus utílitas, ſi magnam maris longitúdinem percúrrerint, ſed ſi cum rerum cópia & multo mercimónio navigáverint. Nulla jejúnii nobis utílitas, ſi infructuóſè ipſum tempus & témerè prætereámus. Si

cibórum jejúnium j[...]
mus, prætéritis q[...]
ginta diébus, præte[...]
jejúnium: ſi verò pe[...]
abſtineámus, tranſa[...]
júnio, illud rémane[...]
contínuum erit: hi[...]
bis utílitas, & ant[...]
num cœlórum non [...]
hìc reddet retributió[...]

℟. Scimus. 151.

Lectio v.

SIcut enim in ne[...]
vivens, & ante g[...]
nam punítur, con[...]
tiâ ſtimulátus: ſic n[...]
abundans, & ante re[...]
magnâ fruétur lætíti[...]
bonâ ſpe paſcens. I[...]
& Chriſtus inquit: I[...]
vidébo vos, & ga[...]
tis; & gáudium ve[...]
nemo tollet à vobis.
verbum, ſed multam
conſolatiónem. Qu[...]
tandèm eſt, Nemo
dium veſtrum tollet
rum quælibet mun[...]
rum fácilè infeſtári p[...]
nec ſtábilem nobis [...]
tátem affert: píetas [...]
& ánimi virtus è c[...]
Eleemóſynam ſi fe[...]
méritum auferre pot[...]
mo: ſive exércitus
reges, ſive infiníti [...]
niatóres, & inſidi[...]
inſtent úndiquè, in[...]
repóſitam poſſeſſióne[...]
ferre non poſſunt; [...]
renne pérmanet gáu[...]
Diſperſit enim, i[...]
dedit paupéribus; [...]
ejus manet in ſéculum

tò : in cœlórum
lláriis repóſita ſunt,
non pérfodit , la-
tollit, tínea non
it. Si preces fúderis
as & intentas , eá-
ctum auferre póte-
) : hic étenim fruc-
ælo radicátus eſt ,
ii calúmnia liber ,
ıanens inexpugná-
i malè paſſus bene-
ſi convíciis affec-
edíxeris, hæc mé-
ntínuè manent , &
x his lætítiam áu-
mo ; ſed quotieſ-
ipſórum recordá-
is, gaudes & lætá-
multam capis vo-
m.

óſui. 151.

Lectio vj.

rofectò , & fúgere
mentum ſi præva-
, & ab hac con-
ne perniciósa lin-
noſtram abſtinére
leámus ; mériti qui-
bor brevi abſolvé-
ætítia verò mériti
erit & indeſinenter.
m vos , & aliórum
tóres eſſe oportet &
Et amícos próximi,
autem conſervi , &
s coævos ſuſcípere ,
itúere , & indúcere
. Nonnè ſi quis tibi
n unum pro síngulis
ibus correctis promi-
omne ſtúdium adhi-
, & aſsíduus aſti-
perſuádens & exhor-
tans ? Nunc verò non áureum unum, neque decem, neque viginti, vel centum, vel mille, neque totam Deus terram tibi pollicétur in horum labórum retributiónem ; ſed quod orbe toto majus eſt, hoc tibi præbet, cœlórum regnum. Nec hoc ſolùm, verùm & áliud præter hoc. Quale verò hoc ? Qui édúcit pretióſum à vili, ſicut os meum erit, inquit. Quid huic poſſit eſſe par ad honóris & ſecuritátis ratiónem ? Quæ verò nobis excusátio & vénia, poſt tantam promiſſiónem, proximórum ſalútem negligéntibus eſſe váleat ?

℟. Jurávi. 151.

IN III. NOCTURNO.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 6.

IN illo témpore : Abiit Jeſus trans mare Galilææ, quod eſt Tiberíadis : & ſequebátur eum multitúdo magna, quia vidébant ſigna quæ faciébat ſuper his qui infirmabantur. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 24. n. 1.

MIrácula quæ fecit Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, ſunt quidèm divína ópera, & ad intelligendum Deum de viſibílibus ádmonent humánam mentem. Quia

enim ille non eſt talis ſubſtántia quæ vidéri óculis poſſit ; & mirácula ejus quibus totum mundum regit, univerſamque creatúram adminiſtat, aſſiduitáte viluérunt, ita ut penè nemo dignétur atténdere ópera Dei mira & ſtupenda in quólibet féminis grano : ſecundùm ipſam ſuam miſericórdiam ſervávit ſibi quædam quæ fáceret opportúno témpore præter uſitátum curſum ordinemque natúræ ; ut non majóra, ſed inſólita videndo ſtupérent, quibus quotidiána viluérant.

℞. Vidit turbam multam Jeſus, & miſertus eſt ſuper eos ; quia * Erant ſicut oves non habentes paſtórem : & cœpit illos docére multa ; & eos qui curâ indigébant, ſanábat. ℣. Miſericórdia Dei ſuper omnem carnem : qui miſericórdiam habet, docet, & érudit quaſi paſtor gregem ſuum. * Erant. *Marc.* 6. *Luc.* 9. *Eccli.* 18.

Lectio viij.

MAjus enim miráculum eſt gubernátio totíus mundi, quàm ſaturátio quinque míllium hóminum de quinque pánibus. Et tamen hæc nemo mirátur; illud mirantur hómines, non quia majus eſt, ſed quia rarum eſt. Quis enim & nunc paſcit univerſum mundum, niſi ille qui de paucis granis ſégetes creat? Fecit ergò quómodò Deus : undè enim multíplicat de paucis granis ſégetes, inde in mánibus ſuis multiplicávit quinque panes. Poteſtas enim erat in mánibus Chriſti : panes autem illi quinque quaſi ſémina erant, non quidèm terræ mandáta ; ſed ab eo qui terram fecit, multiplicáta.

℞. Diſcubuérunt viri quaſi quinque míllia : & * Accépit Jeſus panes ; & cùm grátias egiſſet, diſtríbuit diſcumbéntibus : ſimíliter & ex píſcibus quantùm volébant. ℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors Dóminus : eſcam dedit timéntibus ſe. * Accépit. *Joan.* 6. *Pſ.* 110.

Lectio ix. n. 2.

HOc ergò admótum eſt ſénſibus, quò erigerétur mens ; & exhíbitum óculis, ubì exercerétur intellectus : ut inviſíbilem Deum per viſibília ópera mirarémur ; & erecti ad fidem, & purgáti per fidem, étiam ipſum inviſibíliter vidére cuperémus, quem de rebus viſibílibus inviſíbilē noſcerémus. Nec tamen ſúfficit hæc intuéri in miráculis Chriſti. Interrogémus ipſa mirácula, quid nobis loquantur de Chriſto : habent enim, ſi intelligantur, linguam ſuam. Nam quia ipſe Chriſtus, Verbum Dei eſt ;

tiam factum Verbi, verbum nobis eſt.

℟. Manducavérunt omnes, & ſaturáti ſunt: * Et diſcípuli ſuſtulérunt reliquias fragmentórum, duódecim cóphinos plenos. ℣. Comedérunt, & ſupérfuit juxtà verbum Dómini: * Et diſcípuli. Glória. *Repet.* ℟. Manducavérunt. *uſquè ad* ℣. *Marc.* 6. 4. *Reg.* 4.

℣. *Sacerd. ſuprà.* 152.

AD LAUDES.

Pſalmi ut in Pſalterio. *Canticum*, Cantábo. *ut ſuprà.* 152.

Ant. 1. SUbiit in montem Jeſus, & ibi ſedébat cum diſcípulis ſuis: erat autem próximum Paſcha, dies feſtus Judæórum. *Joan.* 6.

Ant. 1. *f.* Cùm vidiſſet Jeſus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Undè emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum; ipſe enim ſciébat quid eſſet factúrus. *Joan.* 6.

Ant. 3. *a.* Acceptis Jeſus quinque pánibus & duóbus píſcibus, reſpexit in cœlum, & benedíxit illis, & fregit, & diſtríbuit diſcípulis ſuis, ut pónerent ante turbas. *Luc.* 9.

Ant. 4. D. Dedit Jeſus diſcípulis panes, diſcípuli autem turbis: & manducavérunt omnes, & ſaturáti ſunt. *Matth.* 14.

Ant. 7. c. Dixit Jeſus: Collígite quæ ſuperavérunt fragmenta, ne péreant. Collegérunt ergò, & implevérunt duódecim cóphinos frgmentórum. *Joan.* 6.

CAPITULUM. *Tob.* 12.

BEnedícite Deum cœli, & coram ómnibus viventibus confitémini ei; quia fecit vobiſcum miſericórdiam ſuam.

Hymnus, Solemne. 152.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino, ℟. Qui replet in bonis deſidérium tuum. *Pſ.* 102.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Manducántium fuit númerus quinque míllia virórum, exceptis muliéribus & parvulis. *Matth.* 14.

Oratio.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui ex mérito noſtræ actiónis afflígimur, tuæ grátiæ conſolatióne reſpirémus; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Súbiit.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Cùm vidiſſet.

CAPITULUM. *Ezech.* 34.

OVes meas paſcam, & in móntibus excelſis Iſraël erunt páſcua eárum: ibi requieſcent in herbis viréntibus, & in páſcuis pínguibus paſcentur ſuper montes Iſraël. Ego paſcam oves meas, &

ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus.

℟. *br.* Tu das ómnium eſcam, Dómine, * In témpore opportúno. Tu das. ℣. Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne, * In. Glória. Tu das. *Pſ.* 144.

℣. Dante te illis, cólligent: ℟. Aperiente te manum tuam, ómnia implebuntur bonitáte. *Pſ.* 103.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *a.* Acceptis.

CAPITULUM. *Sap.* 16.

CReatúra ómnium nutríci grátiæ tuæ deſerviébat, ad voluntátem eórum qui à te deſiderábant; ut ſcirent fílii tui quos dilexiſti, Dómine, quóniam non nativitátis fructus paſcunt hómines, ſed ſermo tuus hos qui in te credíderint, conſervat.

℟. *br.* Satiávit Dóminus * Animam inánem. Satiávit. ℣. Et ánimam eſurientem * ſatiávit bonis, * Animam. Glória. Satiávit. *Pſ.* 106.

℣. Dóminus facit judícium injúriam patiéntibus: ℟. Dat eſcam eſuriéntibus. *Pſ.* 145.

AD NONAM.

Ant 7. c. Dixit Jeſus.

CAPITULUM. *Deut.* 30.

ABundáre te fáciet Dóminus Deus tuus in rerum ómnium largitáte: revertétur enim Dóminus, ut gaudeat ſuper te in ómnibus bonis, ſicut gavíſus eſt in pátribus tuis, ſi tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, & cuſtodíeris præcepta ejus.

℟. *br.* Edent páuperes, * Et ſaturabuntur. Edent. ℣. Et laudábunt Dóminum, * qui requírunt eum, * Et. Glória. Edent.

℣. Manducavérunt & adoravérunt: ℟. In conſpectu ejus cadent omnes qui deſcendunt in terram. *Pſ.* 21.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. g. OCuli Dómini ſine intermiſſióne inſpicientes in viis hóminum, non ſunt abſconſa teſtamenta per iniquitátem illórum. *Eccli.* 17.

Ant. 2. Pœniténtibus dedit viam juſtítiæ, & confirmávit deficientes ſuſtinére, & deſtinávit illis ſortem veritátis. *Eccli.* 17.

Ant. 3. a. Quàm magna miſericórdia Dómini, & propitiátio illíus converténtibus ad ſe! *Eccli.* 17.

Ant. 4. D. Qui abſcondit ſcélera ſua, non dirigétur: qui autem confeſſus fúerit, & relíquerit ea, miſericórdiam conſequétur. *Prov.* 28.

Ant. 5. F. A mórtuo, quaſi nihil perit confeſſio: confitéberis vivens, & laudábis Deum, & gloriáberis in miſeratiónibus illíus. *Eccli.* 17.

ULUM. *Iſaïæ* 61.
us Dómini ſuper
ut conſolárer om-
ıtes, & darem eis
pro cínere, óleum
'o luctu, pállium
ro ſpíritu mœró-

ır, Audi, benigne.
153.
fiteantur Dómino
'diæ ejus, ℟. Et
ejus fíliis hómi-
-106.
Magníficat.
g. Illi ergò hó-
m vidiſſent quòd
erat ſignum, di-
Quia hic eſt verè
qui ventúrus eſt
ım. *Joan* 6.
, *ut ſuprà ad Lau-*

LETORIUM, *ut ſu-*
ſ.
l SECUNDA.
ro Numerórum.
. Cap. 3.
cútus eſt Dómi-
ıs ad Móyſen, di-
ns: Ego tuli Le-
fíliis Iſraël pro
primogénito qui
ılvam in fíliis Iſ-
ntque Levítæ mei.
ſt enim omne pri-
ım. Ex quo per-
nogénitos in terra
, ſanctificávi mihi
primum náſcitur
ab hómine uſquè
; mei ſunt. Ego
s. Locutuſque eſt
s ad Móyſen in de-
ſerto Sínaï, dicens: Nú-
mera fílios Levi per domos
patrum ſuórum & famílias,
omnem máſculum ab uno
menſe & ſuprà. Numerá-
vit Móyſes, ut præcéperat
Dóminus.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

Omnes Levítæ, quos nu-
meravérunt Móyſes &
Aaron juxtà præceptum
Dómini per famílias ſuas
in génere maſculíno à men-
ſe uno & ſuprà, fuérunt
viginti duo míllia. Et ait
Dóminus ad Móyſen: Nú-
mera primogénitos ſexûs
maſculíni de fíliis Iſraël
ab uno menſe & ſuprà, &
habébis ſummam eórum.
Tolleſque Levítas mihi pro
omni primogénito filiórum
Iſraël, Ego ſum Dómi-
nus: & pécora eórum pro
univerſis primogénitis pé-
corum filiórum Iſraël. [*]
Recénſuit Móyſes, ſicut
præcéperat Dóminus, pri-
mogénitos filiórum Iſraël.
Et fuérunt máſculi per nó-
mina ſua, à menſe uno &
ſuprà, viginti duo míllia
ducenti ſeptuaginta tres.
Locutuſque eſt Dóminus
ad Móyſen, dicens: Tolle
Levítas pro primogénitis
filiórum Iſraël, & pécora
Levitárum pro pecóribus
eórum, eruntque Levítæ
mei. Ego ſum Dóminus.
In prétio autem ducentó-
rum ſeptuaginta trium,
qui excédunt númerum Le-

vitárum de primogénitis filiórum Iſraël, accípies quinque ſiclos per ſíngula cápita ad menſúram Sanctuárii. Siclus habet viginti óbolos. Dabiſque pecúniam Aaron & fíliis ejus; prétium eórum qui ſupra ſunt.

℟. Quaſi columbæ. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 2.

IN illo témpore; Propè erat Paſcha Judæórum, & aſcendit Jeſus Jeroſólymam: & invénit in templo vendentes boves, & oves, & columbas, & numulários ſedentes. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 10. n. 4.

QUid audívimus, fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat; & ejécit indè Dóminus omnes qui ſua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in ſacrifíciis illíus témporis. Non ergò magnum peccátum, ſi hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo; & tamen ejécit indè illos. Quid, ſi ibi ebrióſos inveníret, quid fáceret Dóminus; ſi vendentes ea quæ lícita ſunt, & contrà juſtítiam non ſunt (quæ enim honeſtè emuntur, non illícitè venduntur) éxpulit tamen, & non eſt paſſus domum oratiónis fíeri domum negotiatiónis?

℟. Dixit Jeſus his qui columbas vendébant: *Auferte iſta hinc, & †Nolíte fácere domum Patris mei, domum negotiatiónis. ℣. Numquid ergò ſpelunca latrónum facta eſt domus iſta? Ego, ego ſum: ego vidi, dicit Dóminus: *Auferte. Glória. †Nolíte. *Joan. 2. Jerem. 7.*

Ad Benedictus,

Ant. 6. Cùm eſſet Jeſus Jeroſólymis in Paſcha in die feſto, multi credidérunt in nómine ejus, vidéntes ſigna ejus quæ faciébat. *Joan. 2.*

Oratio.

DA, quæſumus, omnípotens Deus, ut ſacro nos purificante jejúnio, ſincéris méntibus ad ſancta ventúra fácias perveníre; Per.

Ad Magníficat.

Ant. 7. d. Jeſus non credébat ſemetipſum eis, eò quòd ipſe noſſet omnes, & quia opus ei non erat ut quis teſtimónium perhibéret de hómine: ipſe enim ſciébat quid eſſet in hómine. *Joan. 2.*

Oratio.

DEprecatiónem noſtram, quæſumus, Dómine, benignus exaudi: & quibus ſupplicandi præſtas affectum, tríbue defenſiónis

n ; Per Dóminum
l.
IA TERTIA.
ro Numerórum.
i. Cap. 8.
cútus eſt Dóminus
d Móyſen, dicens:
olle Levítas de mé-
rum Iſraël, & pu-
eos juxtà hunc ri-
Aſpergantur aquâ
nis, & radant om-
s carnis ſuæ. Cùm-
verint veſtimenta
mundáti fúerint,
bovem de armen-
libamentum ejus
oleo conſperſam.
autem álterum de
tu accípies pro
: & applicábis Le-
ram tabernáculo
, convocátâ omni
line filiórum Iſraël.
Levítæ fúerint co-
mino, ponent fílii
nanus ſuas ſuper
ófferet Aaron Le-
unus in conſpectu
à fíliis Iſrael, ut
in miniſtério ejus.
quoque ponent ma-
ſuper cápita boum,
s unum fácies pro
, & álterum in ho-
m Dómini, ut de-
pro eis.
imus. 151.
Lectio ij.
aeſque Levítas in
pectu Aaron & fi-
ejus, & conſecrá-
átos Dómino, ac
is de médio filió-

rum Iſraël, ut ſint mei. Et póſteà ingredientur tabernáculum fœderis, ut ſérviant mihi. Sicque purificábis & conſecrábis eos in oblatiónem Dómini, quóniam dono donáti ſunt mihi à fíliis Iſraël. [*] Pro primogénitis quæ apériunt omnem vulvam in Iſraël, accépi eos. Mea ſunt enim ómnia primogénita filiórum Iſraël, tàm ex homínibus quàm ex jumentis. Ex die quo percuſſi omne primogénitum in terra Ægypti, ſanctificávi eos mihi: & tuli Levítas pro cunctis primogénitis filiórum Iſraël; tradidíque eos dono Aaron & fíliis ejus de médio pópuli, ut ſérviant mihi pro Iſraël in tabernáculo fœderis, & orent pro eis, ne ſit in pópulo plaga, ſi auſi fúerint accédere ad Sanctuárium. Feceruntque Móyſes & Aaron & omnis multitúdo filiórum Iſraël ſuper Levítis quæ præcéperat Dóminus Móyſi: purificatíque ſunt, & lavérunt veſtimenta ſua. Elevavitque eos Aaron in conſpectu Dómini, & orávit pro eis, ut purificáti ingrederentur ad offícia ſua in tabernáculum fœderis coram Aaron & fíliis ejus. Sicut præcéperat Dóminus Móyſi de Levítis, ita factum eſt.

℟. Póſui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo témpore ; Jam die feſto mediante, aſcendit Jeſus in templum, & docébat. Et mirabantur Judæi, dicentes : Quómodò hic lítteras ſcit, cùm non didícerit ? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. tract. 29. *n.* 6.

SI quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognoſcet de doctrína. Quis néſciat hoc eſſe fácere voluntátem Dei, operári opus ejus, id eſt, quod illi placet ? Ipſe autem Dóminus apertè álio loco dicit : Hoc eſt opus Dei, ut credátis in eum quem ille miſit. Ut credátis in eum ; non, ut credátis ei. Nam & dæmones credébant ei, & non credébant in eum. Rursùs étiam de Apóſtolis ipsíus póſſumus dícere : Crédimus Paulo, ſed non, Crédimus in Paulum : Crédimus Petro, ſed non, Crédimus in Petrum. Credenti enim in eum qui juſtíficat ímpium, deputátur fides ejus ad juſtítiam. Quid eſt ergò, Crédere in eum ? Credendo amáre, credendo dilígere, credendo in eum ire, & ejus membris incorporári. Ipſa eſt ergò fides quàm de nobis éxigit Deus : & non ínvenit quod éxigat, niſi donáverit quod invéniat.

Quæ fides, niſi quam
nívit álio loco Apó
pleníſſimè, dicens : N
circumcíſio áliquid v
neque præpútium, ſe
quæ per dilectiónem
rátur. Non qualiſcu
fides, ſed fides quæ p
lectiónem operátur
in te ſit, & intélli
doctrína. Quid enim
liges ? Quia doctrín
non eſt mea, ſed ej
miſit me ; id eſt, I
ges quia Chriſtus
Dei, qui eſt doctrín
tris, non eſt ex ſeip
Fílius eſt Patris.

℟. Dixit Jeſus Ju
Mea doctrína non eſt
ſed ejus qui miſit me
quis volúerit volun
ejus fácere, cognoſ
doctrína utrùm ex D
an ego à meipſo l
℣. Omnis ſapiéntia
mino Deo eſt, & p
illam diligéntibus ſe
quis. Glória Patri.
quis. *Joan.* 7. *Eccli.*

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Clamáb
ſus in templo, dice
me ſcitis, & undè ſ
tis ; & à meipſo non
Joan. 7.

Oratio.

DA, quæſumus,
mine, pópulis
tiánis quod profitent
nóſcere, & ágnitun
nis pœniténtiæ frú
adipiſci ; Per Dón
noſtrum.

Id Magníficat
1. g. Quærébant
ɔprehéndere ; & ne-
ſit in illum manus ,
ɔndùm vénerat hora
ɔan. 7.

Oratio.

ërére , Dómine , pó-
ɔlo tuo ; & contí-
bulatiónibus labo-
propítius reſpiráre
; Per Dóminum.

IA QUARTA
bro Numerórum.

j. Cap. 14.

Urmuráti ſunt con-
trà Móyſen & Aa-
ron cuncti fílii Iſ-
icentes : Utinam
ſſémus in Ægypto ;
ac vaſta ſolitúdine
peréamus , & non
nos Dóminus in
iſtam , ne cadá-
idio , & uxóres ac
oſtri ducantur cap-
ɔnnè mélius eſt re-
Ægyptum ? Dixé-
lter ad álterum :
ámus nobis ducem,
ámur in Ægyptum.
ſto , Móyſes & Aa-
ſderunt proni in
ɔoram omni multi-
liórum Iſraël. [*]
Jóſue fílius Nun ,
ɔ fílius Jéphone ,
ſi luſtráverant ter-
idérunt veſtimenta
ad omnem multi-
filiórum Iſraël lo-
t : Terra quam
nus , valdè bona
ɔropítius fúerit Dó-
minus , indúcet nos in eam , & tradet humum lacte & melle manantem. Nolíte rebelles eſſe contrà Dóminum ; neque timeátis pópulum terræ hujus , quia ſicut panem ita eos póſſumus devoráre , receſſit ab eis omne præſídium : Dóminus nobiſcum eſt , nolíte metúere.

℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

Locutuſque eſt Dóminus ad Móyſen & Aaron , dicens : Uſquequò multitúdo hæc péſſima múrmurat contrà me ? querélas filiórum Iſraël audívi. Dic ergò eis : Vivo ego , ait Dóminus ; ſicut locúti eſtis audiénte me , ſic fáciam vobis. In ſolitúdine hac jacébunt cadávera veſtra. Omnes qui numeráti eſtis à viginti annis & ſuprà , & murmuraſtis contrà me , non intrábitis terram ſuper quam levávi manum meam ut habitáre vos fácerem , præter Caleb fílium Jéphone , & Jóſue fílium Nun. Párvulos autem veſtros, de quibns dixiſtis quòd prædæ hóſtibus forent , introdúcam , ut vídeant terram quæ vobis diſplícuit. Veſtra cadávera jacébunt in ſolitúdine. Fílii veſtri erunt vagi in deſerto annis quadraginta , & portábunt fornicatiónem veſtram , donec conſumantur cadávera patrum in deſer-

to, juxtá númerum quadraginta diérum quibus conſideraſtis terram : annus pro die imputábitur. Et quadraginta annis recipiétis iniquitátes veſtras, & ſciétis ultiónem meam : quóniam ſicut locútus ſum, ita fáciam omni multitúdini huic péſſimæ, quæ conſurréxit advesùm me : in ſolitúdine hac defíciet, & moriétur.

℟. Quaſi columbæ. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 9.

IN illo témpore ; Prætériens Jeſus, vidit hóminem cæcum à nativitáte. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 44. *n.* 1. & 2.

GEnus humánum eſt iſte cæcus ; hæc enim cæcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non ſolùm mortis, ſed étiam iniquitátis. Si enim cæcitas eſt infidélitas, & illuminátio fides ; quem fidélem, quandò venit Chriſtus, invénit ? Quandóquidèm Apóſtolus natus in gente Prophetárum, dicit : Fúimus & nos aliquandò natúrâ fílii iræ, ſicut & céteri. Si fílii iræ ; fílii vindíctæ, fílii pœnæ, fílii gehennæ. Quómodò natúrâ, niſi quia peccante primo hómine, vítium pro natúra inolévit : ſi vítium pro natúra [...]vit, ſecundùm ment[...]nis homo cæcus na[...] Si enim videt, no[...] habet ductóre : ſi o[...]bet ductóre & ill[...]tóre, cæcus eſt erg[...]tivitáte. Venit Dó[...] éxpuit in terram, d[...] ſua lutum fecit ; qu[...]bum caro factum e[...] inunxit óculos cæci. [...]tus erat, & nondùn[...]bat. Miſit illum ad [...]nam quæ vocátur [...] quod interpretátur [...] Lavit óculos in ea : [...]zátus eſt in Chriſto. [...]tis grande myſtériun[...] techúmenus inunct[...] nondùm lotus. Sed [...] inunctus ? Credit in [...]tum. Quid dixit de ſ[...] luto ? Quia Verbu[...] factum eſt. Sed Ca[...]menis non ſúfficit i[...] inuncti ſunt : feſtín[...] lavácrum, ſi lumen [...]runt.

℟. Éxpuit Jeſus [...]ram, fecit lutum, [...] óculos cæci, & di[...] * Vade, lava. † Abi[...] lavit, & venit vid[...] Hæc dicit Dóminus [...] Ducam cæcos in via[...] néſciunt ; ponam té[...] coram eis in lucem. * Glória Patri. † Abiit 9. *Iſ.* 42.

Ad Benedictu[...]

Ant. 4. a. A ſécu[...] eſt audítum, quia q[...]ruit óculos cæci nat[...]

hic à Deo, non póte-
ácere quidquam. *Joan.*

Oratio.

A, quæſumus, fámu-
lis tuis, Dómine, ſpí-
n novum, & Eccléſiæ
innue jejúniis ; ut ad
mi lúminis claritátem,
generandi óculos apé-
:, & renáti ſemper in-
nt ; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

t. 3. *a.* Cùm inveniſ-
eſus hóminem qui fúe-
cæcus, dixit ei : Tu
s in Fílium Dei ? At
it : Credo, Dómine.
rócidens adorávit eum.
. 9.

Oratio.

A nobis, quæſumus,
Dómine, perſeveran-
in tua voluntáte famu-
n ; ut in diébus noſ-
& mérito, & número,
lus tibi ſérviens augeá-
; Per.

RIA QUINTA.

e libro Numerórum.

tio j. Cap. 20.

V Enérunt [fílii Iſ-
raël] in montem
Hor, qui eſt in fí-
s terræ Edom, ubi lo-
s eſt Dóminus ad Móy-
: Pergat, inquit, Aa-
ad pópulos ſuos ; non
n intrábit terram quam
i fíliis Iſraël, eò quòd
édulus fúerit ori meo
aquas contradictiónis.
lle Aaron & fílium ejus
n eo, & duces eos in
montem Hor. Cùmque nu-
dáveris patrem veſte ſuâ,
índues eâ Eleázarum fílium
ejus : Aaron colligétur, &
moriétur ibi. [*] Fecit
Móyſes ut præcéperat Dó-
minus : & aſcendérunt in
montem Hor coram omni
multitúdine. Cùmque Aa-
ron ſpoliaſſet véſtibus ſuis,
índuit eis Eleázarum fílium
ejus. Illo mórtuo in mon-
tis ſupercílio, deſcendit
cum Eleázaro. Omnis au-
tam multitúdo videns occu-
buiſſe Aaron, flevit ſuper
eo triginta diébus per cunc-
tas famílias ſuas.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij. Cap. 21.

P Rofecti ſunt autem &
de monte Hor, per
viam quæ ducit ad Mare
rubrum, ut circumírent
terram Edom. Et tædére
cœpit pópulum itíneris ac
labóris ; locutuſque contrà
Deum & Móyſen, ait :
Cur eduxiſti nos de Ægyp-
to, ut morerémur in ſoli-
túdine ? Deeſt panis, non
ſunt aquæ : ánima noſtra
jam náuſeat ſuper cibo iſto
leviſſimo. Quamóbrem mi-
ſit Dóminus in pópulum
ignítos ſerpentes, ad quo-
rum plagas & mortes plu-
rimórum, venérunt ad
Móyſen, atque dixérunt :
Peccávimus, quia locúti
ſumus contrà Dóminum &
te ; ora ut tollat à nobis
ſerpentes. Oravitque Móy-
ſes pro pópulo, & locútus

cuſſi aſpícerent, ſanabantur.

℟. Póſui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 7.

IN illo tempore; Ibat Jeſus in civitátem quæ vocátur Naïm; & ibant cum eo diſcípuli ejus, & turba copióſa. Cùm autem appropinquáret portæ civitátis, ecce defunctus efferebátur fílius únicus matris ſuæ. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 5. Comm. in Luc. n. 90.

AUdíto Dei verbo, ſtetérunt acerbi illius fúneris portitóres, qui corpus humánum letháli fluxu natúræ materiális urgébant. Quid enim áliud, niſi quaſi in quodam féretro, hoc eſt, ſuprémi fúneris inſtrumento, jacémus exánimes; cùm vel ignis immódicæ cupiditátis exæſ-

tur fílius matri, rev
à túmulo, erípitur à
cro. Quis eſt iſte tú
tuus, niſi mali mores
mulus tuus perfídia e
pulcrum tuum guttu
ſepulcrum enim pat
guttur eórum, undè
mórtua proferuntur
hoc ſepulcro te l
Chriſtus: ab hoc t
reſurges, ſi áudias v
Dei. Et ſi grave pec
eſt, quod pœniténti
lácrymis ipſe lavár
poſſis, fleat pro te
Eccléſia, quæ pro ſi
tanquàm pro únicis
vídua mater intér
Compátitur enim q
ſpiritáli dolóre na
cùm ſuos líberos leth
vítiis ad mortem cer
géri.

℟. Defunctus effer
fílius únicus matris ſu
hæc vídua erat. Qua
vidiſſet * Dóminus,
ricórdiâ motus ſuper

, & ait : Adoleſ-
dico, ſurge. Et
i erat mórtuus,
oqui. Et dedit il-
i ſuæ. *Luc.* 7.
Oratio.
ant pietátem tuã,
ricors Deus, af-
léſiæ preces & lá-
& ejus fílios in
cáti jacentes, ad
â virtúte revo-
éris; Per Dómi-

Magníficat.
. Æ. Magnificá-
m, dicentes: Quia
magnus ſurréxit
, & quia Deus viſi-
em ſuam. *Luc.* 7.
Oratio.
obis, miſéricors
s, in jejúnii hu-
proſtrátis ut nobis
at carnis infírmi-
ári; quia, ſi vis,
trî cítiùs miſeréri,
uália cogitémus;
piſcéntias carnis,
ante, vincámus;
ninum.
IA SEXTA.
o Numerórum.
. Cap. 24.
aam élevans ócu-
s, vidit Iſraël in
ntóriis commoran-
tribus ſuas; & ir-
n ſe ſpíritu Dei,
â parábolâ ait:
álaam fílius Beor;
omo, cujus obtu-
t óculus; dixit au-
rmónum Dei, qui

viſiónem Omnipoténtis in-
túitus eſt, qui cadit, &
ſic aperiuntur óculi ejus:
Quàm pulchra tabernácula
tua Jacob, & tentória tua
Iſraël! Ut valles nemoró-
ſæ, ut horti juxtà flúvios
irrígui, ut tabernácula quæ
fixit Dóminus, quaſi cedri
propè aquas. Fluet aqua de
sítula ejus, & ſemen illíus
erit in aquas multas. Tol-
létur propter Agag, rex
ejus, & auferétur regnum
illíus. [*] Deus edúxit il-
lum de Ægypto, cujus for-
titúdo símilis eſt rhinoce-
rótis. Devorábunt gentes
hoſtes illíus, óſſaque eó-
rum confringent, & per-
forábunt ſagittis. Accubans
dormívit ut leo, & quaſi
leæna, quam ſuſcitáre nul-
lus audébit. Qui benedíxe-
rit tibi, erit & ipſe bene-
dictus: qui maledíxerit, in
maledictióne reputábitur.
℟. Projícite. 150.

Lectio ij.

RUrsùm ait: Dixit Bá-
laam fílius Beor; dixit
homo, cujus obturátus eſt
óculus; dixit audítor ſer-
mónum Dei, qui novit
doctrínam Altíſſimi, & vi-
ſiónes Omnipotentis videt,
qui cadens apertos habet
óculos. Vidébo eum, ſed
non modò: intuébor illum,
ſed non propè. Oriétur
ſtella ex Jacob, & conſur-
get virga de Iſraël: & per-
cútiet duces Moab, vaſta-
bitque omnes fílios Seth,

cundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore ; Erat quidam languens Lázarus à Bethánia, de caſtello Maríæ & Marthæ ſoróris ejus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 98. de verb. Ev. n. 6.

VIdéte genus reſuſcitatiónis. Proceſſit de monumento vivus, & ambuláre non póterat. Et Dóminus ad diſcípulos : Sólvite eum, & ſínite abíre. Ille ſuſcitávit mórtuum, illi ſolvérunt ligátum. Aliquid pertinére vidéte ad própriam majeſtátem Dei ſuſcitantis. Increpátur áliquis in mala conſuetúdine póſitus, verbo veritátis. Quàm multi increpantur, & non áudiunt ! Quis ergò agit intùs cum illo qui audit ? Quis vitam inſpírat intrínſecùs ? Quis eſt qui

ut qui revíxit, ſolv
ire permittátur. I
fícium diſcípulis dec
bus ait : Quæ ſolv
terra, ſolúta ſun
cœlo.

℟. Ego ſum reſ
& vita. * Qui credit
etiamſi mortuus fúe
vet : & † Omnis qu
& credit in me, n
riétur in æternum.
cam vos de ſepulc
tris, & ſciétis q
Dóminus. * Qui
Glória. † Omnis. *Jo*
Ezech. 37.

Ad Benedictu

Ant. 1. a. Pródiit
rat mórtuus, ligátu
& manus ínſtitis : 8
illíus ſudário erat
Dixit eis Jeſus :
eum, & ſínite abíre
11.

Oratio.

EXaudi nos, D
per contínua j

i vénerant ad Ma-
: Martham , &
quæ fecit Jeſus ,
unt in eum. *Joan.*

Oratio.

s , humílium con-
átor , & fidélium
o, propítius adeſto
: ſupplicántium ; ut
fragílitas quæ per
ívis eſt ad laben-
ɔer te ſemper mu-
d ſtandum ; & quæ
multíplicat offen-
er te ſemper re-
ad véniam ; Per
ım noſtrum Jeſum
n , &c.

BBATO.

ɔro Numerórum.
ɔ *j.* Cap. 27.

ıxit Dóminus ad
Móyſen : Aſcende
in montem iſtum
, & contempláre
rram quam datú-
filiis Iſraël. Cùm-
eris eam , ibis & tu
ulum tuum , ſicut
ıter tuus Aaron ;
fendiſtis me in de-
n in contradictióne
dinis , nec ſanctifi-
: voluiſtis coram ea
quas : hæ ſunt aquæ
lictiónis in Cades
Sin. Cui reſpondit
: : Provídeat Dómi-
ɔus ſpiríituum omnis
, hóminem qui ſit
multitúdinem hanc ,
ſit exíre & intráre
os , & edúcere eos , vel introdúcere ; ne ſit pópulus Dómini ſicut oves abſque paſtóre.

℟. Scimus. 151.

Lectio ij.

DIxitque Dominus ad eum : Tolle Jóſue fílium Nun , virum in quo eſt Spíritus , & pone manum tuam ſuper eum. Qui ſtabit coram Eleázaro ſacerdóte & omni multitúdine : & dabis ei præcepta cunctis vidéntibus , & partem glóriæ tuæ , ut áudiat eum omnis ſynagóga filiórum Iſraël. [*] Pro hoc , ſi quid agendum erit , Eleázar ſacerdos cónſulet Dóminum. Ad verbum ejus egrediétur & ingrediétur ipſe , & omnes fílii Iſraël cum eo , & cétera multitúdo. Fecit Móyſes ut præcéperat Dóminus. Cùmque tuliſſet Jóſue , ſtátuit eum coram Eleázaro ſacerdóte & omni frequéntia pópuli. Et impóſitis cápiti ejus mánibus , cuncta replicávit quæ mandáverat Dóminus.

℟. Póſui. 151.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 8.

IN illo témpore ; Locútus eſt Jeſus Scribis & Phariſæis , dicens : Ego ſum lux mundi ; qui ſequitur me , non ámbulat in ténebris , ſed habébit lumen vitæ. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 34. n. 2. 4. 7. 8. 9.

NOn eſt Dóminus Chriſtus ſol factus, ſed per quem ſol factus eſt. Omnia enim per ipſum facta ſunt, & ſine ipſo factum eſt nihil. Eſt ergò lux, quæ fecit hanc lucem. Hanc amémus, hanc intellígere cupiámus, ipſam ſitiámus; ut ad ipſam, duce ipsâ, aliquandò veniámus; & in illa ita vivámus, ut nunquàm omnínò moriámur. Per hoc Lumen factum eſt ſolis lumen; & Lumen quod fecit ſolem, ſub quo fecit & nos, factum eſt ſub ſole propter nos. Noli contémnere nubem carnis: nube tégitur, non ut obſcurétur, ſed ut temperétur. Loquens ergò per nubem carnis Lumen indefíciens, Lumen ſapiéntiæ, ait homínibus: Ego ſum lux mundi; qui ſéquitur me, non ambulábit in ténebris, ſed habébit lumen vitæ. In eo quod fácere debémus, præſens tempus póſuit: quod autem promíſit faciéntibus, futúri témporis verbo ſignificávit. Qui ſéquitur, habébit. Modò ſéquitur, pòſt habébit: modò ſéquitur per fidem, pòſt habébit per ſpéciem. Ergò modò ſequámur Dóminum; veritáte perfruémur, cùm vidérimus fácie ad fáciem.

℟. Locútus eſt
Ego ſum lux mund
ſéquitur me, non
in ténebris, ſed †
lumen vitæ. ℣. In
tia omnis viæ & v
in me omnis ſpes
virtútis. * Qui
Glória. † Habébit.
Eccli. 24.

Ad Benedicti

Ant. 3. a. Locútu
ſus, docens in tem
nemo apprehendit
quia necdùm véner
ejus. *Joan. 8.*

Oratio.

COrdibus noſtris
ſumus, Dómin
tiæ tuæ lucem beni
funde; ut, man
tuórum lege perce
ſequámur, & ad
æternæ vitæ perven
reámur; Qui vivis.

DOMINI
PASSION

Duplex - maju

IN I. VESPE

Pſalmi de Sabb

Ant. ECce Agnu
6. ecce qui to
cátum mundi. *Joan*

Ant. 2. Póſuit D
in eo iniquitátem ó
noſtrûm. *Iſ. 53.*

Ant. 3. a. Dabit
tienti ſe maxillam
rábitur oppróbriis.
3.

Ant. 7. b. Sicut
occiſiónem ducétur,
apériet os ſuum. *Iſ.*

Ant. 8. G. Hæc r

meo, ideò ſperá-
'en. 3.
LUM. *Levit.* 33.
nt Fériæ Dómini
æ, quas celebráre
empóribus ſuis.
mo, quartâ-dé-
menſis ad véſpe.
iſe Dómini eſt :
décimâ die men-
ſolémnitas azy-
ómini eſt.
mâ die menſis hu-
unuſquiſque ag-
amílias & domos
rvābitis eum uſ-
artam-décimam
ſis hujus : * Im-
um univerſa mul-
órum Iſraël ad
℣. Venit dies
i, in qua neceſſe
i Paſcha. * Im-
Exod. 12. *Luc.*

lie uſquè ad Paſ-
ii Officio de Tem-
ittitur Glória. *in*
iis.
'MNUS.
quis audívit? Dei
grande dicat brá-
im?
iens confúnditur;
es, vox déficit.
e, Jeſu, cóndito
gnus, nunc Patri
umbrátam ſacris
re víctimam.
humi ſtratus ja-

mœrentis pavor?
qui toto fluit
ientus córpore?
Verna. *A.*

Hunc vis dolóris éxprimit,
Horrorque teter críminum;
Vices nocentûm ſúſtinens,
Iram reformídas Patris.

Te terret objectus calix:
At ille, ni totum bibas,
Per ſempiterna nos manet
Exhauriendus ſécula.

Vincet pavórem cáritas;
Vincet voluntas pátria:
Temet poteſtáti, Deus,
Tradis tenebrárum volens.

Et jam flagellis, íctibus,
Ludíbriis, ſpín's, cruci,
Piaculáris hóſtia,
Voves adorandum caput.

Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque ſit laus víctimæ:
Par ſit tibi laus, qui ſacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

℣. Sacrifícium & oblatiónem noluiſti; ℟. Corpus autem aptaſti mihi. *Pſ.* 39. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat.

Ant. 4. c. Ego quaſi agnus manſuétus, qui portátur ad víctimam. *Jerem.* 11.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut infrà in Feriis Temporis Paſſionis, omiſſis Precibus.*

AD OFFICIUM NOCT.

. *Invit.* Chriſtum qui paſſus eſt pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Pſ. Veníte. *in cujus fine non dicitur* Glória Patri.

ſed ejus loco repetitur Invitatorium.

Hymnus, Oppróbriis. *ut infrà*, 273.

Pſalmi ut in Pſalterio.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Cœpit Jeſus oſténdere diſcípulis ſuis quia opotéret eum ire Jeroſólymam, & multa pati, & occídi, & tértiâ die reſúrgere. *Matth.* 16.

Ant 3. *a.* Aſſúmens Jeſum Petrus cœpit increpáre illum, dicens : Abſit à te, Dómine! non erit tibi hoc. *Matth.* 16.

Ant. 2. Converſus Jeſus dixit Petro : Vade poſt me, ſátana : ſcándalum es mihi ; quia non ſapis ea quæ Dei ſunt, ſed ea quæ hóminum. *Matth.* 16.

℣. Éripe me, Dómine, de manu inimicórum meórum, ℟. Et à perſequéntibus me. *Pſ.* 30.

Incipit liber Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 1.

HÆc ſunt verba quæ locútus eſt Móyſes ad omnem Iſraël trans Jordánem in ſolitúdine campeſtri, contrà Mare rubrum, inter Pharan & Thophel, & Laban & Háſeroth, ubi auri eſt plúrimùm; úndecim diébus de Horeb per viam montis Seïr uſquè ad Cadeſbarne. Quadragéſimo anno, undécimo menſe, primâ die menſis locútus eſt Móyſes ad fílios Iſraël ómnia quæ præcéperat illi Dóminus, ut díceret eis ; poſtquàm percuſſit Sehon regem Amorrhæórum, qui habitábat in Héſebon, & Og regem Baſan, qui manſit in Aſtaroth, & in Edraï, trans Jordánem in terra Moab.

℟. Sument fílii Iſraël de ſánguine agni, ac ponent ſuper utrumque poſtem, & in ſuperliminaríbus domórum : erit autem ſanguis in ſignum, * Nec erit plaga diſperdens. ℣. Juſtificáti in ſánguine Chriſti, ſalvi érimus ab ira per ipſum ; * Nec. *Exod.* 12. *Rom.* 5.

Lectio ij.

CŒpitque Móyſes explanáre legem, & dícens : Dóminus Deus noſter locútus eſt ad nos in Horeb, dicens : Súfficit vobis quòd in hoc monte manſiſtis ; revertímini, & veníte ad montem Amorrhæórum, & ad cétera quæ ei próxima ſunt campéſtria atque montána & humilióra loca contrà merídiem, & juxta littus maris, terram Chananæórum, & Líbani uſquè ad flumen magnum Euphrátem. En, inquit, trádidi vobis : ingredímini & poſſidéte eam, ſuper qua jurávit Dóminus pátribus veſtris Abraham, Iſaac, & Jacob, ut daret illam eis, & fémini eórum poſt eos.

nſe primo, quar-
i die menſis, Pha-
ii erit. Offeretiſ-
um pro peccáto
Ut expiétur pro
. Non per ſángui-
córum & tauró-
ed per próprium
n introívit Chriſ-
ıcta, * Ut. *Num.*
9.

Lectio iij.

ue vobis illo in
pore : Non poſ-
is ſuſtinére vos;
ninus Deus veſter
ávit vos, & eſtis
ıt ſtellæ cœli, plú-
ıóminus Deus pa-
trórum addat ad
nerum multa mil-
ɔenedícat vobis ſi-
us eſt.) Non vá-
negótia veſtra ſuſ-
& póndus ac júr-
: ex vobis viros ſa-
t gnaros, & quo-
ıverſátio ſit pro-
ríbubus veſtris, ut
ɔs vobis príncipes.
:ſpondiſtis mihi :
: eſt quam vis fá-
ılíque de tríbubus
iros ſapientes &
, & conſtítui eos
s, tribúnos, &
nes, & quinqua-
, ac decános, qui
: vos síngula. Præ-
eis, dicens : Au-
s, & quod juſtum
áte; ſive civis ſit
: peregrínus. Nulla
erit diſtántia perſonárum, ita parvum audiétis ut magnum; nec accipiétis cujuſquam perſónam, quia Dei judícium eſt. Quòd ſi difſícile vobis viſum áliquid fúerit, referte ad me, & ego áudiam. Præcepíque ómnia quæ fácere debérétis.

℟. Si ſanguis hircórum inquinátos ſanctíficat ad emundatiónem carnis; * Quantò magis ſanguis Chriſti emundábit conſciéntiam noſtram ab opéribus mórtuis! ℣. Dixit Dóminus ad Móyſen : Hircus offerétur Dómino pro peccátis. * Quantò. *Hebr.* 9. *Num.* 28.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. Docébat Jeſus diſcípulos ſuos, & dicébat illis : Quóniam Fílius hóminis tradétur in manus hóminum, & occídent eum, & occíſus tertiâ die reſurget. *Marc.* 9.

Ant. 7. a. Ignorábant diſcípuli verbum, & erat velátum ante eos, ut non ſentírent illud. *Marc.* 9. *Luc.* 9.

Ant. 4. E. Timébant diſcípuli interrogáre Jeſum, & contriſtáti ſunt vehementer. *Matth.* 17. *Marc.* 9.

℣. In conſpectu tuo, Dómine, ſunt omnes qui tríbulant me : ℟. Impropérium expectávit cor meum, & miſériam. *Pſ.* 68.

ramus Paſchale ſacramentum eſſe præcípuum. Cui condignè & cóngruè ſuſcípiendo totíus quidèm nos témporis inſtitúta præformant; ſed devotiónem noſtram præſentes vel máximè dies éxigunt, quos illi ſublimíſſimo divínæ miſericórdiæ ſacramento ſcimus eſſe contíguos. In quibus méritò à ſanctis Apóſtolis per doctrínam Spíritûs ſancti majóra ſunt ordináta jejúnia; ut per commúne conſórtium crucis Chriſti, étiam nos áliquid in eo quod propter nos geſſit, agerémus, ſicut Apóſtolus ait: Si compátimur, & conglorificábimur. Certaque ſecúra eſt expectátio promiſſæ beatitúdinis, ubi eſt participátio Domínicæ paſſiónis.

℟. Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, & ódio iníquo odérunt me. * Cuſtódi, Dómine, áni-

lus enim prædicat,
Omnes qui piè vo
vere in Chriſto,
tiónem patientur;
nunquàm deeſt tr
perſecutiónis, ſi nu
deſit obſervántia
Dóminus ipſe in e
tiónibus ſuis dici
non áccipit crucem
& ſéquitur me, no
dignus. Nec dubitá
mus hanc vocem
lùm ad diſcípulos
ſed ad cunctos fidél
tamque Eccléſiam
re, quæ ſalutáre
his qui áderant, u
liter audiébat.

℟. Deus meus es
diſcéſſeris à me, q
tribulátio próxima
quóniam non eſt q
vet. ℣. Venit hora;
lius hóminis trad
manus peccatórum
Pſ. 21. *Marc.* 14.

Lectio vj.

SIcut ergò totíus

ſa certáminis : & rumquè perículi eſt diatóre occulto , n hoſte manifeſto. Job alternántibus : malis mundi huítus, piè veraciter- :bat : Nonnè ten- vita hóminis ſuper ! Quóniam non ſo- ribus córporis at- ›líciis ánima fidélis ır ; verùm étiam , ıcolumitáte mem- , gravi morbo ur- ſi carnis voluptáte r. Sed cùm caro ſcit adversùs ſpíri- c ſpíritus adversùs , præsídio crucis tionális inſtrúitur ; iditátibus nóxiis il- ıſentit , quóniam ıtiæ clavis & Dei ransfigitur.

ómine, ne elongá- ıſlium tuum à me : efenſiónem meam :. ℣. Nunc ánima báta eſt. Et quid Pater, ſalvífica me ora : * Ad. *Pſ.* 21.

r. NOCTURNO.

:. f. Aſſumpſit Je- decim, & ait illis: :éndimus Jeroſóly- & conſummabun- ia quæ ſcripta ſunt phétas de Fílio hó- *uc.* 18.

ſ. F. Fílius hómi- tur princípibus ſa- n, & ſcribis, & ſe- nióribus ; & damnábunt eum morte. *Marc.* 10.

Ant. 8. c. Tradent Fílium hóminis géntibus, & illúdent ei, & cónſpuent eum, & flagellábunt eum ; & tértiâ die reſurget. *Marc.* 10.

℣. Cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos : ℟. Abſcondérunt ſuperbi láqueum mihi. *Pſ.* 139.

Léctio ſancti Evangélii ſecudùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 8.

IN illo témpore ; Dixit Jeſus turbis Judæórum : Quis ex vobis árguet me de peccáto ? Si veritátem dico vobis, quarè non créditis mihi ? Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 18. *in Evang. habitâ in Baſilica S. Petri, Dom. Paſſ. n.* 1.

PEnſáte, fratres caríſſimi, manſuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, & dicébat : Quis ex vobis árguet me de peccáto ? Non dedignátur ex ratióne oſténdere ſe peccatórem non eſſe, qui ex virtúte divinitátis póterat peccatóres juſtificáre. Sed terríbile eſt valdè quod ſúbditur : Qui ex Deo eſt, verba Dei audit ; proptèreà vos non audítis, quia ex Deo non eſtis. Si enim ipſe verba Dei audit qui ex Deo eſt, & audíre verba ejus non poteſt quiſquis

ex illo non eſt ; intérroget ſe unuſquiſque ſi verba Dei in aure cordis pércipit, & intélliget undè ſit. Cœleſtem pátriam deſideráre Véritas jubet, carnis déſidéria contérere, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri. Penſet ergò apud ſe ûnuſquiſque veſtrûm, ſi hæc vox Dei in cordis ejus aure convâluit, & quia jam ex Deo ſit, agnoſcit.

℟. Quis ex vobis árguet me de peccáto ? * Si veritátem dico vobis, quarè non créditis mihi ? ℣. Quarè detraxiſtis ſermónibus veritátis, cùm è vobis nullus ſit qui poſſit argúere me ? * Si. *Joan.* 8. *Job.* 6.

Lectio viij.

EGo dæmónium non hábeo. In quibus verbis quid áliud niſi ſupérbia noſtra confúnditur ? Quæ ſi exagitáta vel léviter fúerit, atrocióres injúrias reddit, quàm accéperat : facit mala quæ poteſt ; minátur & quæ fácere non poteſt. Ecce injúriam ſuſcípiens Dóminus non iráſcitur, non contumelióſa verba reſpondet. Qui ſi eiſdem iſta dicéntibus reſpondére voluiſſet, Dæmónium vos habétis, verum profectò díceret ; quia niſi impléri eſſent dæmónio, tàm perverſa de Deo loqui non poſſent. Sed acceptâ injúriâ, étiam quod verum erat dícere Véritas nóluit ; ne non dixiſſe veritátem, ſed provocátus contuméliam reddidiſſe viderétur. Ex qua re quid nobis innúitur, niſi ut eo témpore quo à próximis ex falſitáte contumélias accípimus, eórum étiam vera mala taceámus, ne miniſtérium juſtæ correptiónis in arma vertámus furóris ?

℟. Qui ex Deo eſt, verba Dei audit : * Proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non eſtis. ℣. Miſit Dóminus ad vos omnes ſervos ſuos Prophétas, & non audiſtis : * Proptéreà. *Joan.* 8. *Jerem.* 25.

Lectio ix.

SEd quia quiſquis Dei zelo úritur, à pravis homínibus dehoneſtátur, in ſemetipſo nobis Dóminus patiéntiæ præbuit exemplum, qui ait : Sed honorífico Patrem meum, & vos inhonoraſtis me. Sed quid nobis ad iſta faciendum ſit, adhuc exemplo nos ádmonet, cùm ſubjungit : Ego autem non quæro glóriam meam ; eſt qui quærat, & júdicet. Scimus certè quòd ſcriptum eſt : Quia Pater omne judícium dedit Fílio ; & tamen ecce idem Fílius injúrias accípiens, glóriam ſuam non quærit. Illátas contumélias Patris judício reſervat ; ut nobis profectò inſínuet quantùm nos eſſe patientes debémus, dùm ſe

ılciſci non vult & júdicat.
ıdæi dixérunt Jeſu : benè dícimus nos naritánus es tu, & um habes ? Reſpon-s : * Ego dæmó-ɔn hábeo, ſed ho-Patrem meum. ℣. :iſtis ſuper me ore & derogaſtis ad-me verba veſtra. *Repetitur* ℟. Judæi. ! ℣. *Joan.* 8. *Ezech.*

ıcerd. Laudans in-Dóminum, ℟. Et ;cis meis ſalvus ero.

LAUDES.

ıi *ut in Pſalterio.* *n*, Ab éxitu ſer-*ut infrà in Feriis is Paſſionis.*

) Ixit Jeſus: Amen, amen dico vobis, rmónem meum ſer-, mortem non vi-æternum. *Joan.* 8. ı. Dixérunt Judæi: d tu major es patre braham, qui mór-& Prophétæ mór-. Quem teipſum fa-*n.* 8.

ı. E. Si ego glorí-pſum, glória mea :. Eſt Pater meus íficat me ; & non ſtis eum. *Joan.* 8.

;. C. Ego novi Pa-eum ; & ſi díxero ɔn ſcio eum, ero ɾobis mendax ; ſed ſcio eum, & ſermónem ejus ſervo. *Joan.* 8.

Ant. 2. Abraham pater veſter exultávit ut vidéret diem meum ; vidit, & gavíſus eſt. *Joan.* 8.

CAPITULUM. *Deut.* 9.

DOmine Deus, ne diſperdas pópulum tuum, & hæreditátem tuam quam redemiſti in magnitúdine tua, quos eduxiſti de Ægypto in manu forti. Recordáre ſervórum tuórum Abraham, Iſaac & Jacob : ne aſpícias durítiam pópuli hujus.

Hymnus, Dùm, Chriſte. *ut infrà*, 274.

℣. Deus rex noſter ante ſécula, ℟. Operátus eſt ſalútem in médio terræ. *Pſ.* 73.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Amen, amen dico vobis, ántequàm Abraham fíeret, ego ſum. *Joan.* 8.

Oratio.

DEus, qui per Unigénitum tuum paſſum & humiliátum uſquè ad mortem, antíqui hoſtis contriviſti ſupérbiam : da fidélibus tuis, & quæ ipſe propter nos pértulit, digne recólere, & adverſa ómnia ejus exemplo patienter toleráre ; Qui tecum vivit & regnat.

AD PRIMAM.

Ant. 1. D. Dixit Jeſus.

In ℟. *br.* ℣. Qui paſſus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2. *Non dicitur* Glória Patri.

AD TERTIAM.

Ant. 6. Dixérunt Judæi.

CAPITULUM. *Rom.* 15.

UNuſquiſque veſtrûm próximo ſuo pláceat in bonum ad ædificatiónem. Étenim Chriſtus non ſibi plácuit, ſed ſicut ſcriptum eſt : Impropéria improperántium tibi cecidérunt ſuper me.

℟. *br.* Exurge, Deus, * Júdica cauſam tuam. Exurge. ℣. Memor eſto * improperiórum tuórum ; * Júdica. ℟. Exurge. *Pſ.* 73.

℣. Exprobravérunt inimíci tui, Dómine ; ℟. Exprobravérunt commutatiónem Chriſti tui. *Pſ.* 88.

AD SEXTAM.

Ant. 4. E. Si ego.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

CHriſtus in diébus carnis ſuæ preces ſupplicationeſque ad eum qui poſſit illum ſalvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus eſt pro ſua reveréntia.

℟. *br.* Deus meus, éripe me * De manu peccatóris. Deus. ℣. Et de manu contrà legem agentis, * & iníqui, * De manu. ℟. Deus. *Pſ.* 70.

℣. Illuſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum : ℟. Dómine, non confundar, quóniam invocávi te. *Pſ.* 30.

AD NONAM.

Ant. 2. Abraham.

CAPITULUM. H
FIde óbtulit A
Iſaac cùm ten
& unigénitum of
qui ſuſcéperat rep
nes ; ad quem dic
Quia in Iſaac v
tibi ſemen ; árbitr
& à mórtuis ſuſc
tens eſt Deus : u
& in parábolam a

℟. *br.* Quis dab
ſalutáre Iſraël ? *
bit Jacob. Quis.
avérterit Deus * c
tem plebis ſuæ,
bit. ℟. Quis. *Pſ.*

℣. Congregáte
ſanctos ejus, ℟.
nant teſtamentum
per ſacrifícia. *Pſ.*

AD VESP

Ant. 4. D. QUem co
ut áudi
incircun
res eórum, & a
poſſunt. *Jerem.* 6.

Ant. 6. Ecce ver
mini factum eſt e
próbrium : idcircò
ſúſtinens. *Jerem.*

Ant. 8. G. Om
ſannant me ; quia
loquor, vocífera
tátem. *Jerem.* 20.

Ant. 7. b. I
Veníte, percuti
linguâ, & non
mus ad univerſos
ejus. *Jerem.* 18.

Ant. 3. a. Vid
mine, omnem
univerſas cogitat
rum adverſùm me

.UM. *Jerem.* 20.
contumélias mul-
ı, & terrórem in
Perſequímini, &
ur eum; ab óm-
qui erant pací-
& cuſtodientes
n, ſi quómodo
; & prævaleá-
ùs eum, & con-
ıltiónem ex eo.
ıtem mecum eſt
:or fortis..
, Vexilla regis.
76.
de ánimæ meæ,
am, Dómine:
inimícos meos
℣. 68.
Iagníficat.
Tulérunt lápi-
ácerent in Je-
: autem abſcon-
exívit de tem-
8.
ut ſuprà ad Lau-

TORIUM, *ut in-*
is hujus Tempo-
's Precibus.
R I I S
OM. PASSIONIS,
d Feriam quin-
Cœna Domini.
CIUM NOCT.
hriſtum qui paſ-
) nobis, * Ve-
rémus. 1. *Petr.*

ſte: *ſine* Glória
dicto verſiculo
ta. *dicitur*, *Ve-
mus. & *deindè*
nvitatorium.

HYMNUS.

O Ppróbriis, Jeſu, ſatur,
Ligni fatiſcens pón-
dere,
Ferále, verus Iſaac,
Mactandus aſcendis jugum.
Clavis ſtatim trabálibus,
Fixus manus, fixus pedes,
Sublíme terris ómnibus
Attólleris ſpectáculum.
In nos ô æterni Patris
Incomprehenſa cáritas!
Inſons cruentæ Fílius
Pro ſóntibus morti datur.
Illo lavári sánguine
Opórtuit mundi ſcelus;
Talem ſevéra Núminis
Poſcébat ira víctimam.
Crux débitæ nos vínculo
Damnatiónis éximit;
Et pacis æterno ligat
Terras polumque fœdere.
Qui Fílium tradit, Patri,
Natóque ſit laus víctimæ:
Par ſit tibi laus, qui ſacram
Succendis aram, Spíritus.
Amen.

Pſalmi de Pſalterio. Antiphonæ & ℣. ut ſuprà in Dominica: ſcilicèt Feriâ II. IV. & VI. ut in I. Nocturno Dominicæ præcedentis, Feriâ III. V. & Sabbato ut in II. Nocturno.

Lectiones infrà in quali- bet Feria. Duo priora ℟℟. *ex præcedenti Dominicâ: ſcilicèt Feriâ II. IV. & VI. è I. Nocturno; Feriâ III. V. & Sabbato è II. Nocturno; ut notatur in qua- libet Feriâ.*

℟. *iij. erit Evangelicum.*
℣. *Sacerd.* Laudans in-

vocábo Dóminum, ℞. Et ab inimícis meis ſalvus ero. *Pſ.* 17.

AD LAUDES.

Pſalmi de Pſalterio cum Cantico ſequenti, ſub unica Antiphona, 1. Sicut Móyſes.

CANTICUM. *Dan.* 9. *Prophetia de morte Chriſti.*

AB éxitu ſermónis, ut íterùm ædificétur Jeruſalem, * uſquè ad Chriſtum ducem;

Hebdómades ſeptem, * & hebdómades ſexagintæ duæ erunt.

Et rursùm ædificábitur platéa, * & muri in angúſtia témporum.

Et poſt hebdómades ſexaginta duas * occidétur Chriſtus:

Et non erit ejus pópulus * qui eum negatúrus eſt.

Et civitátem & ſanctuárium diſſipábit pópulus * cum duce ventúro:

Et finis ejus váſtitas, * & poſt finem belli ſtatúta deſolátio.

Confirmábit autem pactum multis * hebdómada una:

Et in dimídio hebdómadis * defíciet hóſtia & ſacrifícium.

Et erit in templo * abominátio deſolatiónis:

Et uſquè ad conſummatiónem & finem * perſeverábit deſolátio.

Hic non dicitur Glória Patri. *ſed ejus loco verſiculus ſequens.*

Miſerére noſtri, Dómine, * quia peccávimus ante te. *Bar.* 3.

Ant. Sicut Móyſes exaltávit ſerpentem in deſerto, ita exaltári oportet Fílium hóminis. *Joan.* 3.

CAPITULUM. *Jerem.* 11.

COgitavérunt ſuper me consília, dicentes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs.

HYMNUS.

DUm, Chriſte, confixus cruci
Agis ſuprémos ſpíritus,
Fac nos ſalúbri fígere
Inténta ligno lúmina.

Anguis venéno pérfidi
Inflicta nobis vúlnera,
Pendentis è celſa trabe
Sanábit aſpectus Dei.

Hìc nos olympo párturis,
Hìc Mártyres formas tuos;
Hìc último ſanctam fidem
Fundas amóris pígnore.

Hinc cuncta terrárum, ſuo
Regnátor ut ſedens throno,
Utrinquè protenſæ manûs
Virtúte divínâ trahis.

Nos ergò cœleſtis thronum
Sinas adíre grátiæ,
Pedemque compléxos crucis
Tuo rigári ſánguine.

O ſpes ſalútis ómnium,
Crux vera mundi glória,

nper hæreas
:egnes córdibus.
ilium tradit, Pa-

ſit laus víctimæ :
ibi laus, qui ſa-
a
s aram, Spíritus.
en.
bera me à perſe-
s me ; ℟. Quia
ti ſunt ſuper me.

enedictus. *Ant. ut*
et Feria.
dicuntur Preces
ibus, ut ſuprà in
uadageſimæ. 154.
, ut in qualibet
oſt Ant. Ad Bene-

c die non fiunt Suf-
n Laudibus, nec
Veſperis.

HORAS.

i ut in Feriis Qua-
æ præter Doxolo-
cujus loco dicitur

Doxologia.
ilium tradit, Patri,
: ſit laus víctimæ :
bi laus, qui ſacram
is aram, Spíritus.
en.
ımi de Feria.

PRIMAM.

1. a. Deus ſalvátor
de inquitáte libe-
; quia circumdedé-
: contritiónes mor-
eg. 22.
brevi, ℣. Qui paſ-
ro nobis. 1. *Petr.* 2.

* Miſerére nobis. *Non dicitur* Glória Patri. *ſed repetitur* Chriſte, &c.

Cetera ut in Feriis Quadrageſimæ, 156.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Dómine, recordáre meî, & tuére me ab his qui perſequuntur me. *Jerem.* 15.

CAPITULUM. *Jerem.* 18.

Fodérunt fóveam ut cáperent me ; & láqueos abſcondérunt pédibus meis : tu autem, Dómine, ſcis omne conſilium eórum adversùm me in mortem.

℟. *br.* Cuſtódi me, Dómine, * De manu peccatóris. Cuſtódi. ℣. Et ab homínibus iníquis * éripe me ; * De. *Non dicitur* Glória. *ſed repet.* ℟. Cuſtódi. *Pſ.* 139.

℣. Cuſtódi me à láqueo quem ſtatuérunt mihi, ℟. Et à ſcándalis operántium iniquitátem. *Pſ.* 140.

Preces, flexis genibus, ut in Feriis Quadrag. 161.

AD SEXTAM.

Ant. 4. a. Vidiſti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me : júdica judícium meum. *Thren.* 3.

CAPITULUM. *Thren.* 3.

Audiſti lábia inſurgéntium mihi, & meditatiónes eórum adversùm me totâ die. Seſſiónem eórum, & reſurrectiónem eórum vide : ego ſum pſalmus eórum.

℟. *br.* Propter inimícos meos, * Éripe me, Dómine. Propter. ℣. Tu ſcis impropérium meum, * & confuſiónem meam: * Éripe. ℟. Propter. *Pſ.* 68.

℣. Totâ die verba mea execrabantur: ℟. Adverſùm me omnes cogitatiónes eórum in malum. *Pſ.* 55.

Preces, flexis genibus. 161.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Omnes inimíci mei audiérunt malum meum: lætáti ſunt, quóniam tu feciſti. *Thren.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 18.

ATtende, Dómine, ad me, & audi vocem adverſariórum meórum. Numquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ?

℟. *br.* Príncipes * Perſecúti ſunt me grátis. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis * formidávit cor meũ. * Perſecúti. ℟. Príncipes. *Pſ.* 118.

℣. Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; ℟. Quóniam ſequébar bonitátem. *Pſ.* 37.

Preces, flexis genibus. 161.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Pſalterio ſub ſola Antiphona ſequenti.

Ant. 7. b. Si exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad meipſum. *Joan.* 12.

CAPITULUM. *Jerem.* 18.

REcordáre, Dómine, quòd ſtéterim in conſpectu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis.

HYMNUS.

VExilla Regis pródeunt,
Fulget Crucis myſtérium,
Quo carne carnis Cónditor
Suſpenſus eſt patíbulo.

Quo vulnerátus ínſuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit undâ & ſánguine.

Impléta ſunt quæ cóncinit
David fidélis cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpurâ,
Electa digno ſtípite
Tàm ſancta membra tángere.

Beáta cujus bráchiis
Secli pependit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædamque tulit tártari.

O Crux, ave, ſpes única;
Hoc Paſſiónis témpore
Auge piis juſtítiam,
Reiſque dona véniam.

Te, ſumma Deus Trínitas,
Collaudet omnis ſpíritus:
Quos per Crucis myſtérium
Salvas, rege per ſécula.
Amen.

℣. Captábunt in ánimam Juſti, ℟. Et ſánguinem in-

n condemnábut.

agníficat. *Ant. ut*
bet Feria.
dicuntur Preces,
ibus, ut in Feriis
eſimæ. 154.
, ut in qualibet
oſt Antiphonam ad
at.
MPLETORIUM.
ut in Feriis Qua-
e, 163. *exceptis*
untur.
E. Si quis vult poſt
e, ábneget ſeme-
& tollat crucem
tídiè, & ſequátur
).
Y M N U S.
octis in ſiléntio
, Chriſte, morti
oves,
landus tráderis,
iétem cónſecra.
b tenébris círcuit
leo quem dévo-

olóre párturis,
n relinque fílios.
uibus repéllitur,
ucis nos índue;
et victória,
x in prælio.
ium tradit, Patri,
ſit laus víctimæ:
bi laus, qui ſa-

aram, Spíritus.
n.
r. In manus. *non*
lória Patri. *ſed*
mationem ſtatim
In manus.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Mihi abſit glo-riári niſi in cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti, per quem mihi mundus crucifíxus eſt, & ego mundo. *Galat.* 6.

FERIA SECUNDA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 4.

ET nunc Iſraël audi præcepta & Judícia quæ ego dóceo te; ut fáciens ea, vivas, & ingrédiens poſsídeas terram quam Dóminus Deus patrum veſtrórum datúrus eſt vobis. Non addétis ad verbum quod vobis loquor, nec auferétis ex eo: cuſtodíte mandáta Dómini Dei veſtri quæ ego præcípio vobis. Oculi veſtri vidérunt ómnia quæ fecit Dóminus contrà Beélphegor, quómodò contríverit omnes cultóres ejus de médio veſtri. Vos autem qui adhærétis Dómino Deo veſtro, vívitis univerſi uſquè in præſentem diem. Scitis quòd docúerim vos præcepta atque juſtítias, ſicut mandávit mihi Dóminus Deus meus: ſic faciétis ea in terra quam poſſeſſúri eſtis, & obſervábitis & implébitis ópere. Hæc eſt enim veſtra ſapiéntia, & intellectus coram pópulis, ut audientes univerſa præcepta hæc, dicant: En pópulus ſápiens & intélligens, gens magna. Nec

eſt ália nátio tàm grandis, quæ hábeat deos appropinquantes ſibi, ſicut Deus noſter adeſt cunctis obſecratiónibus noſtris.

℟. Sument. 266.

Lectio ij.

QUæ eſt enim ália gens ſic ínclyta ut hábeat cæremónias, júſtaque judícia, & univerſam legem, quam ego propónam hódiè ante óculos veſtros? Cuſtódi ígitur temetipſum, & ánimam tuam ſollícitè. Ne obliviſcáris verbórum quæ vidérunt óculi tui, & ne éxcidant de corde tuo cunctis diébus vitæ tuæ. Docébis ea fílios ac nepótes tuos, à die in quo ſteтiſti coram Dómino Deo tuo in Horeb, quandò Dóminus locútus eſt mihi, dicens: Cóngrega ad me pópulum, ut áudiant ſermónes meos, & diſcant timére me omni témpore quo vivunt in terra, doceantque fílios ſuos. Et acceſſiſtis ad radíces montis, qui ardébat uſquè ad cœlum: erantque in eo ténebræ, & nubes, & calígo. [*] Locutuſque eſt Dóminus ad vos de médio ignis. Vocem verbórum ejus audiſtis, & formam pénitùs non vidiſtis. Et oſtendit vobis pactum ſuum quod præcépit ut facerétis, & decem verba quæ ſcripſit in duábus tábulis lapídeis. Mihíque mandávit in illo témpore ut d vos cæremónias & quæ fácere deberéti ra quam poſſeſſú Cuſtodíte ígitur ánimas veſtras.

℟. Menſe primo

Léctio ſancti Evan cundùm Joanr

Lectio iij.

IN illo témpore runt Príncipes riſæi miniſtros, prehénderent Jeſun liqua.

Homília ſancti A Epíſcopi.

In Joan. Tract. & 9.

PRíncipes illi multitúdinis eo múrmure quo glorificabátur, miniſtros, ut app rent eum. Quem a derent? Adhuc no Quia ergò non apprehéndere no miſſi ſunt ut aud centem. Quid do Dicit ergò Jeſus módicum tempus v ſum. Quod modò cere, factúri eſtis modò, quia mo Quarè adhuc mod Quia adhuc módic pus vobiſcum ſum vado ad eum qui n Implére débeo diſ nem meam, & ſi níre ad paſſiónem Quærétis me, & veniétis; & ubi ſu

poteſtis veníre.
reſurrectiónem
díxit : noluérunt
ſcere præſentem,
uæſiérunt, cùm
n eum multitú-
ı credentem.
ıc módicum tem-
ım ſum : & vado
me miſit. *Quæ-
& non invenié-
:go ſum, vos non
:níre. ℣. Quia
omne consílium
k increpatiónes
xiſtis ; ego quo-
nábo. * Quæré-
n. 7. *Prov.* 1.
Benedictus.
G. Si quis ſitit,
me, & bibat.

)ratio.
nus in jejúnio,
:, miſericórdiam
e, qui fons bo-
toto deſidério ſi-
ritátis tuæ abun-
eámur ; Per Dó-

Magníficat.
E. Qui credit in
dicit Scriptúra,
ventre ejus fluent
, *Joan.* 7.
)ratio.
tium ad te, quæ-
, Dómine, pre-
ter exaudi ; ut
ſtis in afflictióne
ercíſti, ita &
præſenti tribula-
urras ; Per Dó-

FERIA TERTIA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 6.

HÆc ſunt præcepta, & cæremóniæ, atque judícia, quæ mandávit Dóminus Deus veſter ut docérem vos, & faciátis ea in terra ad quam tranſgredímini poſſidendam : ut tímeas Dóminum Deum tuum, & cuſtódias ómnia mandáta & præcepta ejus quæ ego præcípio tibi, & fíliis, ac nepótibus tuis, cunctis diébus vitæ tuæ, ut prolongentur dies tui. Audi Iſraël, & obſerva ut fácias quæ præcépit tibi Dóminus, & benè ſit tibi, & multiplicéris ámpliùs, ſicut pollícitus eſt Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte & melle manantem. [*] Audi Iſraël, Dóminus Deus noſter, Dóminus unus eſt. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota ánima tua, & ex tota fortitúdine tua. Eruntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódiè, in corde tuo : & narrábis ea fíliis tuis, & meditáberis in eis ſedens in domo tua, & ámbulans in ítinere, dórmiens atque conſurgens : & ligábis ea quaſi ſignum in manu tua, eruntque & movebuntur inter óculos tuos, ſcribeſque ea in límine & óſtiis domûs tuæ.

℟. Réſpice. 268.

Lectio ij.

CUmque introdúxerit te Dóminus Deus tuus in terram pro qua jurávit pátribus tuis Abraham, Iſaac, & Jacob; & déderit tibi civitátes magnas & óptimas quas non ædificaſti, domos plenas cunctárum opum quas non extruxiſti, ciſternas quas non fodiſti, vinéta & olivéta quæ non plantaſti, & coméderis, & ſaturátus fúeris: cave diligenter, ne obliviſcáris Dómini, qui edúxit te de terra Ægypti, de domo ſervitútis. Dóminum Deum tuum timébis, & illi ſoli ſérvies, ac per nomen illíus jurábis. Non ibitis poſt deos aliénos cunctárum Géntium quæ in circúitu veſtro ſunt; quóniam Deus æmulátor Dóminus Deus tuus in médio tuî; nequandò iraſcátur furor Dómini Dei tui contrà te, & áuferat te de ſuperfície terræ. Non tentábis Dóminum Deum tuum, ſicut tentaſti in loco tentatiónis. Cuſtódi præcepta Dómini Dei tui, ac teſtimónia & cæremónias quas præcépit tibi: & fac quod plácitum eſt & bonum in conſpectu Dómini; ut benè ſit tibi, & ingreſſus poſsídeas terram óptimam de qua jurávit Dóminus pátribus tuis, ut deléret omnes inimícos tuos

coram te,
eſt.

℟. Deus
Léctio ſancti
cundùm.

Lectio iij.

IN illo tém
lábat Jeſus
non enim v
dæam ambul
rébant eum.
cere. Et réli
Homília ſan
Epíſ
In Joan. T
8. &

CHriſtus
accépit h
fécit hómin
ergò látuit u
poténtiam pe
dùs eſt,
infirmitáti
enim quand
tentus eſt; q
occíſus eſt.
futúra erant
id eſt fidéles
habérent illa
quam habéb
noſter; quòd
ſe tanquàm
occultábat,
factúra eſſe
in quibus út
ſuis ipſe era
mundus odi
eſt hoc; niſi
mundus odi
ſuos, falſos
enim dícitis
& mala qu
Me autem o
teſtimónium

quia ópera ejus mala
Judæi ergò quæré-
eum in die feſto : &
ur multum de eo erat
ba. Undè murmur ?
ntentióne. Quæ fuit
tio ? Quidam enim
nt : Quia bonus eſt ;
item : Non, ſed ſe-
urbas. De ómnibus
ejus intelligendum :
ſcitur modò. Qui-
e enim eminúerit in
grátia ſpiritáli, pro-
ilii dicunt : Bonus
ii : Non, ſed ſedú-
as. Quod dictum eſt
Dómino, valet ad
tiónem ; de quo-
hoc dictum fúerit
ino.
Non poteſt mundus
s : me autem odit,
ego teſtimónium
de illo, quòd
s mala ſunt. ℣. Os
is ſuper me aper-
* Quia. *Joan.* 7.

Benedictus.
a. Aſcéndite ad
um hunc ; ego au-
aſcendo, quia
pus nondùm im-
Joan. 7.
Oratio.
re, Dómine, pó-
uo ; ut ſacræ de-
roficiens incre-
tuo ſemper mú-
ætur, & ad re-
s æternæ pertí-
ucente, confór-
Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 7. ç. Quidam dicébant : Quia bonus eſt ; álii autem dicébant : Non, ſed ſedúcit turbas. Nemo tamen palàm loquebátur de illo propter metum Judæórum. *Joan.* 7.

Oratio.

SUſcipe, miſéricors Dómine, súpplicum preces, & ſecundùm multitúdinem indulgentiárum tuárum ab ómnibus nos abſolve peccátis : ut ad ómnia pietátis ópera, te parcente, reparémur ; & quos véniâ féceris innocentes, auxílio fácias efficáces ; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 9.

AUdi Iſraël : Tu tranſgrediéris hódiè Jordánem, ut poſſídeas natiónes máximas, & fortióres te, civitátes ingentes, & ad cœlum uſquè murátas, pópulum magnum atque ſublímem, fílios Énacim, quos ipſe vidiſti & audiſti, quibus nullus poteſt ex adverſo reſíſtere. Scies ergò hódiè quòd Dóminus Deus tuus ipſe tranſíbit ante te, ignis dévorans atque conſúmens, qui cónterat eos & déleat atque diſperdat ante fáciem tuam velóciter, ſicut locútus eſt tibi. Ne dicas in corde tuo, cùm deléverit eos Dóminus Deus

tuus in conſpectu tuo : Propter juſtítiam meam introdúxit me Dóminus ut terram hanc poſſidérem, cùm propter impietátes ſuas iſtæ delétæ ſint natiónes. Neque enim propter juſtítias tuas, & æquitátem cordis tui ingrediéris ut poſsídeas terram eárum. Sed quia illæ egérunt ímpiè, introeunte te delétæ ſunt ; & ut compléret verbum ſuum Dóminus, quod ſub juramento pollícitus eſt pátribus tuis Abraham, Iſaac, & Jacob. [*] Scito ergò quòd non propter juſtítias tuas Dóminus Deus tuus déderit tibi terram hanc óptimam in poſſeſſiónem, cùm duríſſimæ cervícis ſis pópulus. Memento, & ne obliviſcáris quómodò ad iracúndiam provocáveris Dóminum Deum tuum in ſolitúdine. Ex eo die quo egreſſus es ex Ægypto uſquè ad locum iſtum, ſemper adversùm Dóminum contendiſti. Nam & in Horeb provocaſti eum, & irátus delére te vóluit, quandò aſcendi in montem, ut acciperem tábulas lapídeas, tábulas pacti quod pépigit vobiſcum Dóminus ; & perſeverávi in monte quadraginta diébus ac nóctibus, panem non cómedens, & aquam non bibens. Deditque mihi Dóminus duas tábulas lapídeas ſcriptas dígito Dei, & continentes ómnia verba quæ vobis locútus eſt in monte de médio ignis, quandò cóncio pópuli congregáta eſt.

℟. Sument. 267.

Lectio. ij.

Cumque tranſiſſent quadraginta dies, & tótidem noctes, dedit mihi Dóminus duas tábulas lapídeas, tábulas fœderis, dixitque mihi : Surge, & deſcende hinc citò ; quia pópulus tuus quem eduxiſti de Ægypto, deſeruérunt velóciter viam quam demonſtraſti eis, feceruntque ſibi conflátile. Rursùmque ait Dóminus ad me : Cerno quòd pópulus iſte duræ cervícis ſit : dimitte me ut cónteram eum, & déleam nomen ejus de ſub cœlo, & conſtítuam te ſuper gentem quæ hac major & fórtior ſit. Cùmque de monte ardente deſcénderem, & duas tábulas fœderis utrâque tenérem manu, vidiſſemque vos peccaſſe Dómino Deo veſtro, & feciſſe vobis vítulum conflátilem, ac deſeruiſſe velóciter viam ejus quam vobis oſténderat ; projéci tábulas de mánibus meis, confregíque eas in conſpectu veſtro. Et prócidi ante Dóminum ſicut priùs, quadraginta diébus & nóctibus panem non cómedens, & aquam non bibens propter ómnia pec-

tâ veſtra quæ geſſiſtis contrà Dóminum, & eum ad iracúndiam provocaſtis: timui enim indignatiónem & iram illíus, quâ adverſùm vos concitátus, delére vos vóluit. Et exaudívit me Dóminus étiam hâc vice.

℟. Menſe primo 267.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 10.

IN illo témpore; Facta ſunt Encænia in Jeroſólymis; & hyems erat. Et ambulábat Jeſus in templo, in pórticu Salomónis. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 48. *n.* 2.

ENcænia feſtívitas erat dedicatiónis templi. Illum enim diem, quo templum dedicatum eſt, Judæi ſolémniter celebrábant. Dicébant ei: Quouſquè ánimam noſtram tollis? Si tu es Chriſtus, dic nobis palàm. Reſpondit eis Jeſus: Loquor vobis, & non créditis: ópera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc teſtimónium pérhibent de me; ſed vos non créditis, quia non eſtis ex óvibus meis. Didiciſtis quæ ſint oves, eſtóte oves. Oves credendo ſunt, oves paſtórem ſequendo ſunt, oves redemptórem non contemnendo ſunt, oves per óſtium intrando ſunt, oves exeundo & páſcua inveniendo ſunt, oves vitâ æternâ perfruendo ſunt. De illis autem óvibus, de quibus dicit Apóſtolus: Novit Dóminus qui ſunt ejus; & : Quos præſcívit, ipſos & prædeſtinávit; quos autem prædeſtinávit, ipſos & vocávit; quos autem vocávit, illos & juſtificávit; quos autem juſtificávit, ipſos & glorificávit: de óvibus iſtis nec lupus rapit, nec fur tollit, nec latro intérficit. Secúrus eſt de número eárum, qui pro eis novit quod dedit.

℟. Opera quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc teſtimónium pérhibent de me: * Sed vos non créditis, quia non eſtis ex óvibus meis. ℣. Uſquequò détrahet mihi pópulus iſte? Quouſquè non credent mihi in ómnibus ſignis quæ feci coram eis? * Sed. *Joan.* 10. *Num.* 14.

Ad Benedictus.

Ant. 4. a. Oves meæ vocem meam áudiunt: & ego vitam æternam do eis; & non períbunt in æternum. *Joan.* 10.

Oratio.

SAnctificáto hoc jejúnio, Deus, tuórum corda fidélium miſerátor illuſtra; & quibus devotiónis præſtas affectum, præbe ſupplicántibus pium benignus audítum; Per Dóminum.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Si mihi non vultis crédere, opéribus crédite; ut cognoſcátis & credátis quia Pater in me eſt, & ego in Patre. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui miſericórdiæ jánuam in te ſperántibus patére voluiſti; réſpice in nos, & miſerére noſtrî: ut qui voluntátis tuæ viam, te donante, ſéquimur, à vitæ nunquàm ſémitis deviémus; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 11.

AMa ítaque Dóminum Deum tuum, & obſerva præcepta ejus & cæremónias, judícia atque mandáta omni témpore. Cognóſcite hódiè quæ ignórant fílii veſtri, qui non vidérunt diſciplínam Dómini Dei veſtri, magnália ejus, & robuſtam manum, extentumque bráchium, ſigna & ópera quæ fecit in médio Ægypti Pharaóni regi, & univerſæ terræ ejus, omníque exercítui Ægyptiórum, & equis ac cúrribus; quómodò operúerint eos aquæ maris rubri, cùm vos perſequerentur, & delséverit eos Dóminus uſquè in præſentem diem; vobiſque quæ fécerit in ſolitúdine, donec venirétis ad hunc locum; & Dathan & Abíron fíliis Éliab, fuit fílius Ruben, aperto ore ſuo terra a buit cum dómibus & bernáculis, & uni ſubſtántia eórum habébant in médio I Oculi veſtri vidérun nia ópera Dómini m quæ fecit, ut cuſto univerſa mandáta i quæ ego hódiè præcípi bis, & poſsítis introí poſſidére terram ad ingredímini, multóq ea vivátis témpore; ſub juramento poll eſt Dóminus pátribus tris & fémini eórum, & melle manantem.

℟. Réſpice. 268.

Lectio ij.

TErra enim ad ingréderis poſſ dam, non eſt ſicut Ægypti de qua exiſti, jacto fémine in hort morem aquæ ducunt ríguæ: ſed montuóſa campeſtris, de cœlo e tans plúvias; quam minus Deus tuus ſe inviſit, & óculi illíu ea ſunt à princípio, uſquè ad finem ejus. ergò obediéritis man meis quæ ego hódiè cípio vobis, ut dil Dóminum Deum veſt & ſerviátis ei in toto veſtro, & in tota veſtra; dabit plúviam ræ veſtræ temporáne ſerótinam, ut coll

tum, & vinum, &
, fœnumque ex agris
:enda jumenta, &
comedátis ac ſatu-
. Cavéte ne fortè de-
r cor veſtrum, &
:is à Dómino, ſer-
ue diis aliénis, &
s eos; iratuſque Dó-
claudat cœlum, &
non deſcendant,
ra det germen ſuum,
ſque velóciter de ter-
ima quam Dómi-
túrus eſt vobis.
Deus meus. 268.
ſancti Evangélii ſe-
undùm Lucam.
o iij. Cap. 7.
llo témpore: Rogá-
Jeſum quidam de
eis, ut manducáret
lo. Et ingreſſus do-
Phariſæi, diſcúbuit.
e múlier quæ erat in
e peccátrix, ut cog-
quòd accubuiſſet in
Phariſæi, áttulit ala-
m unguenti. Et réli-

ília ſancti Gregórii
Papæ.
Evang. 33. *n.* 2.
uet, fratres, quòd
ſcitis áctibus priùs
intenta, unguen-
bi pro odóre ſuæ car-
hibuit. Quod ergò
írpiter exhibúerat,
am Deo laudabíliter
bat. Oculis terréna
píerat; ſed hos jam
eniténtiam cónterens
. Capillos ad compo-
ſitiónem vultûs exhbúe-
rat; ſed jam capillis lá-
crymas tergébat. Ore ſu-
perba díxerat; ſed pedes
Dómini óſculans, hoc in
Redemptóris ſui veſtígia
figébat. Quot ergò in ſe
hábuit oblectamenta, tot
de ſe invénit holocauſta.
Convertit ad virtútum nú-
merum, númerum crími-
num; ut totum ſervíret
Deo in pœniténtia, quid-
quid ex ſe Deum contémp-
ſerat in culpa

℞. Múlier quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabaſtrum unguenti: & * Stans retrò ſecùs pedes Jeſu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capillis ſuis tergébat; oſculabátur pedes ejus, & unguento ungébat. ℣. Nonnè lácrymæ aſcendunt uſquè ad cœlum? Non diſcédet, donec Altíſſimus aſpíciat: * Stans. *Luc.* 7. *Eccli.* 35.

Ad Benedictus.

Ant. 2. Remittuntur ei peccáta multa, quóniam diléxit multùm. *Luc.* 7.

Oratio.

DEus, qui multùm diligéntibus multa peccáta remittis; infunde córdibus noſtris tui amóris affectum: ut ab ómnibus peccátis noſtris tuâ miſericórdiâ liberémur; Per Dóminum.

VESPERÆ de ſequenti.

FERIA SEXTA.

Fit Officium

DE COMPASSIONE B. M.

Duplex - majus.

[*Si hoc Feſtum occurrat die* 25. *Martii, anticipatur in Fer. IV. præcedentem.*]

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

Ant. 2. Filia pópuli mei, luctum unigéniti fac tibi planctum amárum. *Jer.* 6.

Ant. 3. a. Lácrymæ ejus in maxillis ejus: non eſt qui conſolétur eam ex ómnibus caris ejus. *Thren.* 1.

Ant. 8. c. Torcúlar calcávit Dóminus vírgini fíliæ Juda, quóniam inváluit inimícus. *Thren.* 1.

Ant. 6. Fília Sion oppreſſa eſt amaritúdine, & egreſſus eſt omnis decor ejus. *Thren.* 1.

Ant. 4. *E.* Ipſa gemens converſa eſt retrorsùm: depóſita eſt vehementer, non habens conſolatórem. *Thren.* 1.

CAPITULUM. *Ruth.* 1.

Ne vocétis me, Noémi (id eſt, pulchram:) ſed vocáte me, Mara (id eſt, amáram;) quia amaritúdine valdè replévit me Omnípotens.

℟. Fília Jerúſalem, numquid rex non eſt tibi, quia comprehendit te dolor ſicut parturientem? * Dole, & ſátage quaſi partúriens, quia liberáberis; rédimet te Dóminus. ℣. N[illegible] opórtuit pati Chriſt[illegible] & ita intráre in gl[illegible] ſuam? * Dole, & ſát[illegible] *Mich.* 4. *Luc.* 24.

HYMNUS.

Dum ſparſit aram ſ[illegible]guine
Jeſus ſalútis hóſtia,
Præſens dolóris æmul[illegible]
María pectus ímmolat.

Caput cruentum Fílii
Matris corónat vérticem[illegible]
Clavis iiſdem fígitur
Chriſtus cruci, Chriſto p[illegible]rens.

O paſſiónis mútuæ,
Jeſu, María, cónſcii!
Alterna vobis vúlnera
Inferre tandèm párcite.

Quem vos dolétis, [illegible]ter eſt
Error, furorque crímin[illegible]
Totum ſcelus faténtibu[illegible]
Partem dolóris réddite.

Qui natus es de Vírgin[illegible]
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Sp[illegible]ritu,
In ſempiterna ſǽcula.
Amen.

℣. Anima mea turb[illegible] eſt valdè; ℟. Sed tu, D[illegible]mine, úſquequò? *Pſ.* 6.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Cui comp[illegible]rábo te, fília Jerúſalem[illegible] cui exæquábo te, virgo f[illegible]lia Sion? Magna eſt e[illegible] velut mare contrítio tu[illegible] quis medébitur tui? *Thre[illegible]* 2.

Oratio, Da, quæſumu[illegible] *ut infrà ad Laudes.* 293.

ommem. *Feriæ*, Fides tua te ſalvam ade in pace. *Luc.* 7. ptábunt in ánimam ℣. Et ſánguinem in- m condemnábunt.

Oratio.

℟, qui non ſolùm ccántibus véniam ſed étiam præmia itibus impertíris : rpeti malis opéri- merémur, ineffá- áte depelle; ut nos najeſtátis cultum, ri timóre diſpónas, o amóre perdúcas;

PLETORIUM, *ut in- II. Veſperas.*

FICIUM NOCT.

Jeſum crucifíxum, em planxit Mater per unigénitum, , adorémus. *Zach.*

. Veníte. *ſine* Gló- i. *cujus loco repe- vitatorium.*

us, Dum ſpargit. , *in I. Veſperis.*

NOCTURNO.

4. E. Ego plorans, us meus dedúcens ; quia longè factus conſolátor. *Thren.*

6. Dolor meus ſu- órem, in me cor mœrens. *Jerem.* 8.

7. c. Vocem meam , Dómine; ne aver- em tuam à ſingultu meo & clamóribus. *Thren* 3.

℣. Ad te clamávi, dùm anxiarétur cor meum; ℣. Quia factus es ſpes mea, Deus. *Pſ.* 60.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 16.

OBſerva menſem novárum frugum, & verni primum témporis, ut fácias Phaſe Dómino Deo tuo; quoniam in iſto menſe edúxit te Dóminus Deus tuus de Ægypto nocte. Immolabiſque Phaſe Dómino Deo tuo de óvibus, & de bobus, in loco quem elégerit Dóminus Deus tuus, ut hábitet nomen ejus ibi. Non cómedes in eo panem fermentátum. Septem diébus cómedes abſque fermento, afflictiónis panem, quóniam in pavóre egreſſus es de Ægypto; ut mémineris diéi egreſſiónis tuæ de Ægypto, ómnibus diébus vitæ tuæ. Non apparébit fermentum in ómnibus términis tuis ſeptem diébus, & non remanébit de cárnibus ejus quod immolátum eſt véſperè in die primo uſquè manè. Non póteris immoláre Phaſe in quálibet úrbium tuárum quas Dóminus Deus tuus datúrus eſt tibi; ſed in loco quem elégerit Dóminus Deus tuus, ut hábitet nomen ejus ibi. Immolábis Phaſe véſperè ad ſolis oc-

azyma ; & in die ſepti-
ma, quia collecta eſt Dómini Dei tui, non fácies opus.

℟. Erit in die illa, dicit Dóminus, convertam ómnia cántica veſtra inplanctum, & * Ponam diem eam quaſi luctum unigéniti, & noviſſima ejus quaſi diem amárum. ℣. Fílius hóminis tradendus eſt in manus hóminum ; & occídent eum. * Ponam. *Amos* 8. *Matth.* 17.

Lectio ij.

SEptem hebdómadas numerábis tibi ab ea die quâ falcem in ſégetem míſeris. Et celebrábis diem feſtum hebdomadárum Dómino Deo tuo, oblatiónem ſpontáneam manûs tuæ, quam ófferes juxtà benedictiónem Dómini Dei tui. Et epuláberis coram Dómino Deo tuo, tu, fílius tuus, & fília tua, ſervus tuus, & ancilla tua,

& reſiduos ...
dabo. ℣. Ecce ...
in quibus dicer...
ſtériles, & vent...
genuérunt, & ...
non lactavérunt...
Jerem. 15. *Luc.*

Lectio ...

SOlemnitáte...
tabernaculó...
brábis per ſep...
quandò colléger...
& torculári fru...
& epuláberis in ...
tua, tu, filiu...
fília, ſervus tu...
cilla, Levítes ...
ádvena, pupill...
qui intrà portas...
Septem diébus ...
Deo tuo feſta ...
in loco quem el...
minus : benedi...
Dóminus Deus...
cunctis frúgibus...
omni ópere má...
rum, eriſque ...
Tribus vícibus ...
apparébit omne...

uſquiſque ſecun-
d habúerit juxtà
ónem Dómini Dei
déderit ei.
lúcant óculi mei
ı per noctem &
ĸ non táceant ;
am contritióne
ontríta eſt virgo
ıli mei, plagâ
:hementer. ℣. Si
gno hæc fáciunt,
quid fiet? * Quó-
n *dicitur* Glória.
. *Luc.* 23.
IOCTURNO.
a. Dóleo ſuper
re nimìs & amá-
ıt únicum fílium,
te diligébam. 2.

. a. Fili mi, fili
mihi dabit ut ego
ro te? 2. *Reg.*

;. Præcipe, Dómi-
i ſpíritum meum:
nim mihi mori
ım vívere. *Tob.* 3.
vit ánima mea:
ltiplíciter tibi ca-
℟. Adhæſit ánima
te. *Pſ.* 62.
tio & Benedict. de
V.
ſancti Bernardi
Abbátis.
le 12. *Prærog.*
B. M. V.
iv. *n.* 14.
Artyrium Vírginis
tàm in Simeónis
prophetía, quàm
ominicæ paſſiónis
hiſtória commendátur. Pó-
ſitus eſt hic, ait ſanctus
ſenex de párvulo Jeſu, in
ſignum cui contradicétur:
& tuam ipsíus ánimam (ad
Maríam autem dicébat)
pertransíbit gládius. Verè
tuam, ô beáta Mater, áni-
mam gládius pertransívit;
alióquin, nónniſi eam per-
tránſiens, carnem Fílii tui
penetráret. Et quidèm poſ-
téaquàm emíſit ſpíritum
tuus ille Jeſus, ómnium
quidèm, ſed ſpeciáliter
tuus; ipsíus planè non át-
tigit ánimam crudélis lán-
cea, quæ ipsíus, nec mór-
tuo parcens cui nocére non
poſſet, apéruit latus, ſed
tuam útiquè ánimam per-
transívit. Ipsíus nimírùm
ánima jam ibi non erat;
ſed tua planè indè nequí-
bat avelli. Tuam ergò per-
transívit ánimam vis doló-
ris, ut pluſquàm Márty-
rem non immérito prædi-
cémus, in qua nimírùm
corpóreæ ſenſum paſſiónis
excéſſerit compaſſiónis af-
fectus.

℟. Símeon dixit ad Ma-
ríam matrem Jeſu; Ecce
póſitus eſt hic in ſignum
cui contradicétur; * Et
tuam ipsíus ánimam per-
transíbit gládius, ut reve-
lentur ex multis córdibus
cogitatiónes. ℣. Replébe-
ris cálice mœróris & triſ-
títiæ, & bibes illum, &
epotábis uſquè ad fæces;
* Et. *Luc.* 2. *Ezech.* 23.

Joannes tibi pro Jeſu tráditur, ſervus pro dómino, diſcípulus pro magiſtro, fílius Zebedæi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodò non tuam affectuoſíſſimam ánimam pertransíret hæc audítio, quandò & noſtra, licèt ſáxea, licèt férrea, péctora ſola recordátio ſcindit?

℟. Sequebátur Jeſum turba mulíerum quæ plangébant & lamentabantur eum. Et poſtquàm venérunt in locum Calváriæ, crucifixérunt eum. * Stabat autem juxtà crucem Jeſu mater ejus. ℣. Sedérunt in terra, conſperſérunt cínere cápita ſua, abjecérunt in terram cápita ſua vírgines Jerúſalem. * Stabat. *Luc.* 23. *Joan.* 19. *Thren.* 2.

Lectio vj.

NOn mirémini, fratres, quòd María Martyr

quiſnam tu,
undè tibi hæ
ut miréris p
compatientem
ríæ Fílium pat
étiam mori cór
iſta cómmori c
tuit? Fecit il
quâ majórem n
fecit & hoc
poſt illam símil
fuit.

℟. Vidit Jeſus
diſcípulum ſta
diligébat; *
ſus matri ſuæ
ecce fílius tuu
modum mate
bono ánimo fe
ter ſpem qua
habébat, ſem
tióni maſculín
ínſerens. * E
tur Glória.
Mach. 7.

IN III. NO

Ant. 3. a. N
ſuper me deſol

Ant. 5. a. Non repellet in ſempiternum Dóminus; quia ſi abjécit, & miſerébitur ſecundùm multitúdinem miſeratiónum ſuárum. *Thren.* 3.

℣. In umbra alárum tuárum ſperábo, ℟. Donec tránſeat iníquitas. *Pſ.* 56.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joannem.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo témpore; Stabant juxtà crucem Jeſu mater ejus, & ſoror matris ejus María Cléophæ, & María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía ſancti Ambróſii Epíſcopi.

De Inſtitut. Virg. C. 7. n. 48.

CLáudite ora, ímpii; aperíte aures, pii: audíte quid Chriſtus loquátur. Teſtátur de cruce moriens Jeſus, & paulíſper públicam differt ſalútem, ne matrem inhonorátam relínquat. Subſcríbitur teſtamento Chriſti; legátur matri pudóris defénſio, teſtimónium integritátis: legátur & diſcípulo matris cuſtódia, pietátis grátia commendátur. Ex illo ſuſcépit eam diſcípulus in ſua. Non útiquè Chriſtus faciébat divórtium, non María relinquébat virum. Sed cum quo virgo habitáre debébat, niſi cum eo quem Fílii novérat herédem, integritátis ſciret eſſe cuſtódem? Stabat ante crucem mater; &, fugiéntibus viris, ſtabat intrépida. Vidéte utrùm pudórem mutáre potúerit mater Jeſu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quem ſciébat ómnibus futúram redemptiónem.

℟. Dicit Jeſus diſcípulo quem diligébat: * Ecce mater tua. ℣. Cùm accéperit Deus ánimam meam, honórem habébis matri tuæ ómnibus diébus vitæ ejus: * Ecce. *Joan.* 19. *Tob.* 4.

Lectio viij. *n.* 49.

STabat non degéneri mater ſpectáculo, quæ non metúeret peremptórem. Pendébat in cruce Fílius, mater ſe perſecutóribus offerébat. Si hoc ſolùm eſſet ut ante Fílium proſterner étur, laudandus pietátis affectus, quòd Fílio ſuperſtes eſſe nolébat. Sin verò, ut cum Fílio morerétur, cum eódem geſtiébat reſúrgére non ignára myſtérii quòd genuiſſet reſurrectúrum: ſimul quæ público úſui impendi mortem Filii nóverat, præſtolabátur ſi fortè étiam ſuâ morte público múneri áliquid adderétur. Sed Chriſti páſſio adjutório non éguit, ſicut ipſe Dóminus longè antè prædíxit: Et reſpéxi, & non erat auxiliátor; & attendi, & nemo ſuſcipiébat: & liberábo eos bráchio meo. Quómodò ergò

extorquéri pótuit intégritas Maríæ, quæ, fugiéntibus Apóſtolis, ſupplícia non metuébat, ſed ipſa ſe offerébat perículis?

℟. Ex illa hora accépit matrem Jeſu diſcípulus in ſua. * Erat ferè hora ſexta, & ténebræ factæ ſunt in univerſam terram. ℣. Miſi repentè terrórem, dicit Dóminus: infirmáta eſt quæ péperit: óccidit ei ſol, cùm adhuc eſſet dies. * Erat. *Joan.* 19. *Luc.* 23. *Jer.* 15.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio ix. Cap. 11.

IN illo témpore; Collegérunt Pontífices, & Phariſæi concílium, & dicébant: Quid fácimus? quia hic homo multa ſigna fácit. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 49. *n.* 26.

DIcébant: Quid fácimus? nec tamen dicébant: Credámus. Plùs enim pérditi hómines cogitábant quómodò nocérent ut pérderent, quàm quómodò ſibi conſúlerent ne perírent. Et tamen timébant, & quaſi conſulébant. Dicébant enim: Quid fácimus? quia hic homo multa ſigna facit. Si dimíttimus eum ſic, omnes credent in eum; & vénient Románi, & tollent noſtrum locum & gentem. Temporália pérdere timuérunt, & vitam a
non cogitavérunt
utrumque amiſéru
& Románi poſt
paſſiónem & glor
nem tulérunt eis 8
& gentem, expugi
transferendo; & i
ſéquitur quod álib
eſt: Fílii autem r
jus ibunt in ténel
terióres.

℟. Omnis turba
qui ſimul áderant
táculum iſtud, & v
quæ fiébant, perc
péctora ſua reverte
ſtabant autem * N
& mulíeres de lon
cientes. ℣. Plang
planctu quaſi ſupe
nitum, & dolébu
eum ut in morte p
niti, * Noti. *R*
℟. Omnis. *uſquè*
Luc. 23. *Marc.* 1
12.

Non dicitur Te
℣. *Sacerd.* Quán
nam conſília in áni
℟. Dolórem in co
per diem? *Pſ.* 12.

AD LAUD

Ant. O Vos om
5. C. transítis p
atténdite, & vidé
dolor ſicut dolo
Thren. 1.

Ant. 1. *f.* De
præ lácrimis óculi n
turbáta ſunt víſce
Thren. 2.

Ant. 8. c. Atten
óculi mei, ſuſpic

n : Dómine, vim
Iſ. 38.
cum, Ab éxitu ſer-
ut ſuprà in Feriis
ſ. 274.
2. Numquid obli-
oteſt múlier infan-
um, ut non miſe-
ilio úteri ſui? *Iſ.* 49.
4. *d.* Angúſtia poſ-
e ſicut angúſtia par-
s : córrui, cùm au-
cùm vidérem ; té-
upefecérunt me. *Iſ.*

ULUM. *Thren.* 1.
, Dómine, quó-
m tríbulor, con-
s eſt venter meus,
um eſt cor meum in
pſa ; quóniam ama-
e plena ſum.
Y M N U S.
a, te, puérpera,
fécerat matrem do-
;
te quem neſcíveras
ſentis Fílio.
te ſalútat últimùm,
le tradit álteri,
que tradit álterum,
te Chriſtum pártu-
.
ejulantem cérnimus,
igue vellentem co-
is ;
ue plùs novit pati
dolóre fórtior.
natus es de Vírgine,
ibi ſit glória
atre,cumqueSpíritu,
piterna ſécula.
nen.
ùm turbábitur terra,

℟. Deus, in médio ejus, non commovébitur. *Pſ.* 45.

Ad Benedíctus.

Ant. 7. G. Fortis eſt ut mors diléctio. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. *Cant.* 8.

Oratio.

DA, quæſumus, Dómine, córdibus noſtris íntimum veræ pietátis affectum ; ut in tui Fílii paſſióne ſanctíſſimæ Matri ejus dignè compatientes, ſalutáris myſtérii fructum percípere mereámur ; Per eumdem Dóminum.

Pro Commem. Feriæ,

Ant. Collegérunt Pontífices & Phariſæi concílium adversùs Jeſum, & dicébant : Quid fácimus ? quia hic homo multa ſigna facit. *Joan.* 11.

℣. Líbera me à perſequéntibus me, ℟. Quia confortáti ſunt ſuper me. *Pſ.* 141.

Oratio.

TUæ nos, Dómine, grátiâ pietátis illuſtra : ut ſemper in regendis áctibus & móribus potióra probantes, & quod nocet fúgere, & quod prodeſt elígere, te inſpirante, poſſímus ; Per Dóminum noſtrum, &c.

AD HORAS, Doxologia, Qui natus es.

AD PRIMAM.

Ant. 5. C. O vos omnes.
In. ℟. *br.* ℣. Qui natus

es*de María Vírgine. *Matth.* 1. *Et non dicitur* Glória Patri.

Canon proprius.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *f.* Defecérunt.

CAPITULUM. *Job* 30.

INteriόra mea efferbuérunt abſque ulla réquie; prævenérunt me dies afflictiónis: mœrens incedébam.

℟. *br.* Tribulatiónem * Et dolórem invéni. Tribulatiónem. ℣. Circumdedérunt me * dolóres mortis, * Et. *Repetitur* ℟. Tribulatiónem. *Pſ.* 114.

℣. Suſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; ℟. Et qui conſolarétur, & non invéni. *Pſ.* 68.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Attenuáti ſunt.

CAPITULUM. *Thren.* 3.

INundavérunt aquæ ſuper caput meum; dixi: Périi. Invocávi nomen tuū, Dómine, de lacu novíſſimo.

℟. *br.* Uſquequò, Deus, * Improperábit inimícus? Uſquequò. ℣. Irritat adversáruis * nomen tuum in finem? * Improperábit. ℟. Uſquequò. *Pſ.* 73.

℣. Da impérium tuum púero tuo, ℟. Et ſalvum fac fílium ancillæ tuæ. *Pſ.* 85.

AD NONAM.

Ant. 4. *d.* Angúſtia.

CAPITULUM. *Jerem.* 4.

VOcem quaſi parturientis audívi, angúſtias ut puérperæ. Vox fíliæ Sion intermorientis, ex[…] tiſque manus ſua[…] mihi, quia defécit mea.

℟. *br.* Cor meu[…] turbátum eſt: * […] quit me virtus me[…] ℣. Lumen oculóru[…] rum, * & ipſum […] mecum. * De[…] ℟. Cor. *Pſ.* 37.

℣. Tribulatiónen[…] ante Dóminum [...] tio, ℟. In deficie[…] me ſpíritum meum. […]

AD II. VESP[…]

Ant. 1. D. FEcit D[…] quæ cogi[…] complévit ſermóne[…] & non pepercit, […] ficávit ſuper te ini[…] *Thren.* 2.

Ant. 2. Plauſéru[…] te mánibus omne[…] ſeuntes per viam: […] vérunt, & movér[…] put. *Thren.* 2.

Ant. 7. *d.* Conſu[…] lia Sion; effund[…] aquam cor tuum an[…] pectum Dómini: […] eum manus tuas. *T*[…]

Ant. 8. c. Perſec[…] te inimícus tuus; […] vidébis perditiónem […] & ſuper cervíces ip[…] cendes. *Baruch.* 4.

Ant. 6. Nocente[…] bunt qui te vexav[…] & exultátio multi[…] erit in luctum. *Bar*[…]

CAPITULUM. *Jere*[…]

DIcit Dóminus: reliquiæ tuæ

ſi non occurri tibi
pore afflictiónis, &
pore tribulatiónis
s inimícum.
ius, Dum ſpargit
ſuprà 286.
uandò conſoláberis
ómine? ℟. Quan-
s de perſequéntibus
cium? Pſ. 118.
l Magníficat.
4. E. Animæquior
xhortátur enim te,
nominávit; & qui
ti ſunt in tua ruína,
ur. Baruch. 4.
o, ut ſuprà ad Lau-

Commem. Feriæ,
Ab illo die cogita-
ut interficerent Je-
eſus ergò jam non
m ambulábat apud
, ſed ábiit in regió-
xtà deſertum cum
lis ſuis. Joan. 11.
Captábunt in áni-
ſti, ℟. Et ſángui-
nocentem condem-
. Pſ. 93.
Oratio.
erére, Dómine, de-
recantis Eccléſiæ,
inántibus tibi ſua
ropitiátus intende:
unigéniti Fílii tui
edemiſti, nec pec-
ſeri permittas ob-
, nec ópprimi pa-
dverſis; Per eum-
óminum.
OMPLETORIUM.
8. G. Ad véſperum
bitur fletus, & ad
matutínum lætítia. Pſ. 29.
Hymnus. Virgíneis títu-
lis: lxix.
Ad Nunc dimittis.
Ant. 5. a. Poſt tempeſ-
tátem tranquillum facis,
Dómine; & poſt lacryma-
tiónem & fletum, exulta-
tiónem infundis. Sit no-
men tuum, Deus Iſraël,
benedictum in ſécula. Job.
3.

SABBATO.
ANTE PALMAS.

De libro Deuteronómii.
Lectio j. Cap. 17.

SI diffícile & ambí-
guum apud te judí-
cium eſſe perſpéxeris
inter ſánguinem & ſángui-
nem, cauſam & cauſam,
lepram & lepram, & júdi-
cum intrà portas tuas ví-
deris verba variári; ſurge,
& aſcende ad locum quem
elégerit Dóminus Deus
tuus. Venieſque ad ſacer-
dótes Levítici géneris, &
ad júdicem qui fúerit illo
témpore; quæreſque ab
eis, qui indicábunt tibi
judícii veritátem. Et fácies
quodcumque díxerint qui
præſunt loco quem elé-
gerit Dóminus, & docúe-
rint te juxtà legem ejus;
ſequeriſque ſenténtiam eó-
rum, nec declinábis ad
dexteram neque ad ſiniſ-
tram. Qui autem ſuperbíe-
rit, nolens obedíre ſacer-
dótis império qui eo tém-
pore miniſtrat Dómino
Deo tuo, & decréto júdi-

cis, moriétur homo ille, & áuferes malum de Iſraël: cunctuſque pópulus áudiens timébit, ut nullus deinceps intumeſcat ſupérbiâ.

℟. Réſpice. 268.

Lectio ij. Cap. 18.

PRophétam de gente tua & de frátribus tuis ſicut me, ſuſcitábit tibi Dóminus Deus tuus: ipſum áudies, ut petiſti à Dómino Deo tuo in Horeb, quandò cóncio congregáta eſt, atque dixiſti: Ultrà non áudiam vocem Dómini Dei mei, & ignem hunc máximum ámpliùs non vidébo, ne móriar. [*] Et ait Dóminus mihi: Benè ómnia ſunt locúti. Prophétam ſuſcitábo eis de médio fratrum ſuórum ſímilem tuî, & ponam verba mea in ore ejus, loqueturque ad eos ómnia quæ præcépero illi: qui autem verba ejus quæ loquétur in nómine meo audíre nolúerit, ego ultor exiſtam. Prophéta autem qui arrogántiâ depravátus volúerit loqui in nómine meo quæ ego non præcépi illi ut díceret, aut ex nómine alienórum deórum, interficiétur. Quòd ſi tácitâ cogitatióne reſpónderis: Quómodò poſſum intellígere verbum quod Dóminus non eſt locútus? Hoc habébis ſignum: Quod in nómine Dómini prophéta ille prædíxerit, & nc nerit, hoc Dómini eſt locútus, ſed per rem ánimi ſui pr confinxit; & idcirc timébis eum.

℟. Deus meus. 2

Lectio ſancti Evang cundùm Joanne

Lectio iij. Cap

IN illo témpore; tavérunt princip cerdótum ut & Lá interfícerent; quia propter illum abíb Judæis, & credéb Jeſum. Et réliqua.

Homília ſancti Au Epíſcopi.

In Joan. Tract. 50.

VIſo Lázaro citáto, qui tum miráculi mini tantâ erat ev diffámatum, tantâ feſtatióne declarátu non poſſent vel oc quod factum eſt, gáre; quid invenér déte: Cogitavérunt príncipes Sacerdótu Lázarum intefícere ſtulta cogitátio, & ſævítia! Dóminus tus qui ſuſcitáre mórtuum, non po císum? Quandò inferebátis necem, quid auferebátis D poteſtátem? Si áliu vidétur mórtuus, occíſus; ecce D utrumque fecit: &

ſrtuum, & ſeipſum
'it occíſum.
dhuc módicùm, lu-
vobis eſt. * Ambu-
m lucem habétis;
vos ténebræ com-
dant. ℣. Date Dó-
)eo veſtro glóriam,
àm contenebreſcat:
uláte. *Joan.* 12. *Je-*
3.
d Benedictus.
1. *f.* Venit hora,
ficétur Fílius hómi-
an. 12.
Oratio.
nipotens, ſempiter-
Deus, cleméntiam
ſupplíciter exorá-
ut ſalutáribus jejú-
ſtigáti, & bonórum
n exercitatióne mun-
id celebrandum paſ-
nyſtérium dignis ſén-
ccedámus; Per Dó-
l.
)ominica Palmarum
ninicam in Albis in-
, non ſit de ullo
ix. Lectionum; ſed
)fficium transfertur
ctavam Paſchæ.
ſemiduplici autem &
ci nulla ſit Comme-
:o.

MINICA
ALMARUM.
)uplex - majus.
I. VESPERIS.
ılmi de Sabbato.

Quómodò facta eſt
méretrix cívitas
? Juſtítia habitávit
in ea, nunc autem homi-
cídæ. *Iſ.* 1.

Ant. 2. Væ genti pecca-
tríci: dereliquérunt Dómi-
num, blaſphemavérunt
Sanctum Iſraël, abalienáti
ſunt retrorsùm. *Iſ.* 1.

Ant. 7. d. Quem Pro-
phetárum non ſunt perſe-
cúti? Et occidérunt eos
qui prænuntiábant de ad-
ventu Juſti. *Act.* 7.

Ant. 5. F. Videntes Fí-
lium, dixérunt intrà ſe:
Hic eſt hæres; veníte, oc-
cidámus eum. *Matth.* 21.

Ant. 6. Non capit Pro-
phétam períre extra Jerú-
ſalem. *Luc.* 13.

CAPITULUM. *Jerem.* 26.

Ecce in mánibus veſtris
ſum: fácite mihi quòd
bonum & rectum eſt in
óculis veſtris. Verúntamen
ſcitóte & cognóſcite quód
ſi occidéritis me, ſángui-
nem innocentem tradétis
contrà voſmetipſos, &
contrà civitátem iſtam &
habitatóres ejus; in veri-
táte enim miſit me Dómi-
nus ad vos.

℟. Jerúſalem, Jerúſa-
lem, quótiès vólui congre-
gáre fílios tuos? & noluiſ-
ti: * Ecce relinquétur vo-
bis domus veſtra deſerta.
Dico enim vobis; non me
vidébitis ámodò, donec di-
cátis: Benedictus qui venit
in nómine Dómini. ℣. Dedi
dilectam ánimam meam in
manu inimicórum ejus:
hæréditas mea dedit contrà

me vocem, ídeò odívi eam. * Ecce. *Non dícitur* Glória. *Matth.* 23. *Jerem.* 12.

Hymnus, Fando. 265.

℣. Dixi: Ecce vénio, ℟. Ut fáciam, Deus, voluntátem tuam. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Jerúſalem, ſi cognoviſſes & tu, & quidèm in hac die tua, quæ ad pacem tibi! nunc autem abſcóndita ſunt ab óculis tuis. *Luc.* 19.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà, in Feriis temporis Paſſionis, omiſſis Precibus.*

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Chriſtum qui paſſus eſt pro nobis, * Veníte, adorémus. 1. *Petr.* 2.

Pſ. 94. Veníte, *ſine* Glória Patri. *cujus loco repetitur Invitatorium.*

Hymnus, Oppróbriis. *ut ſuprà*, 273.

Pſalmi ut in Pſaltério. Antiph. & ℟℟℟. ut ſuprà in Domínica Paſſionis.

IN I. NOCTURNO:

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 28.

SI audíeris vocem Dómini Dei tui, ut fácias atque cuſtódias ómnia mandáta ejus quæ ego præcípio tibi hódiè, fáciet te Dóminus Deus tuus excelſiórem cunctis géntibus quæ verſantur in terra. Veniéntque ſuper te univerſæ benedictiónes iſtæ, & apprehendè ſi tamen præcepta ej díeris. Benedictus tu vitáte, & benedic agro. Benedictus ſ ventris tui, & fructu tuæ, fructúſque jun rum tuórum, greg mentórum tuórum, ſ læ óvium tuárum. dicta hórrea tua, & dictæ relíquiæ tuæ. dictus eris tu ingrédi egrédiens. Dabit Dó inimícos tuos, qui ſurgunt adversùm te ruentes in conſpectu per unam viam v contrà te, & per ſ fúgient à fácie tua.

℟. Sument. 266.

Lectio ij.

EMittet Dóminus dictiónem ſuper ria tua, & ſuper ópera mánuum tuá benedicétque tibi in quam accéperis. Suſ te Dóminus ſibi in lum ſanctum, ſicut j tibi; ſi cuſtodíeris m ta Dómini Dei tui, bulàveris in viis eju debúntque omnes te pópuli quòd nomen mini invocátum ſit te, & timébunt te. dáre te fáciet Dó ómnibus bonis, fruc ri tui, & fructu jum rum tuórum, fructu tuæ, quam jurávit I nus pátribus tuis ut tibi. Apériet Dómin

: ſuum óptimum, , ut tríbuat plú- ȝrræ tuæ in témpore enedicetque cunctis is mánuum tuárum. erábis gentibus mul- ipſe à nullo fœnus s. Conſtítuet te Dó- in caput, & non in ı ;. & eris ſemper . & non ſubter : ſi audíeris mandáta i Dei tui, quæ ego io tibi hódiè, & eris & féceris, ac eclináveris ab eis, déxteram, nec ad m, nec ſecútus fúe- os aliénos, neque s eos.

ſenſe primo. 267.

Lectio iij.

d ſi audíre nolúeris ocem Dómini Dei t cuſtódias & fácias mandáta ejus & cæ- ias quas ego præ- tibi hódiè, vénient e omnes maledictió- æ, & apprehen- :. Maledictus eris in e, maledictus in Maledictum hórreum , & maledictæ relí- uæ. Maledictus fruc- atris tui, & fructus tuæ armenta boum n, & greges óvium n. Maledictus eris in- us, & maledictus ens. Mittet Domi- per te fámem & eſú- & increpatiónem in ·ópera tua quæ tu fácies; donec cónterat te, & perdat velóciter, propter adinventiónes tuas péſſimas in quibus reliquiſti me. Adjungat tibi Dóminus peſtiléntiam, donec conſúmat te de terra ad quam ingrediéris poſſidendam. Percútiat te Dóminus egeſtáte, febri & frígore, ardóre & æſtu, & áëre corrupto ac rubígine, & perſequátur donec péreas. Sit cœlum quod ſupra te eſt, æneum ; & terra quam calcas, férrea. Det Dóminus imbrem terræ tuæ púlverem, & de cœlo deſcendat ſuper te cinis, donec conteráris. Tradat te Dóminus corruentem ante hoſtes tuos. Per unam viam egrediáris contrà eos, & per ſeptem fúgias, & diſpergáris per ómnia regna terræ.

℞. Si ſanguis. 267.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *Serm. 60. de Paſſ. Dom.* 11.

Lectio iv. Cap. 1.

DEſideráta nobis, dilectíſſimi, & univerſo optábilis mundo, adeſt feſtívitas Domínicæ paſſiónis, quæ nos inter exultatiónes ſpirituálium gaudiórum ſilére non pátitur; quia etſi difficile eſt de eádem ſolemnitáte ſæpiùs dignè aptéque diſſérere, non eſt tamen líberum Sacerdóti, in tanto

divínæ miſericórdiæ ſacramento, fidélis pópuli áuribus ſubtráhere ſermónis offícium: cùm ipſa matéria ex eo quòd eſt ineffábilis, fandi tríbuat facultátem; nec poſſit defícere quod dicátur, dùm nunquàm poteſt ſatis eſſe quod dícitur. Quid autem inter ómnia ópera Dei in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ita contemplatiónem mentis noſtræ & oblectat & ſúperat, ſicut páſſio Salvatóris? De cujus omnipoténtia quæ ei cum Patre unius & æquális eſſéntiæ eſt, quótiès, ut póſſumus, cogitámus, mirabílior nobis ſit in Deo humílitas quàm poteſtas: & difficíliùs cápitur divínæ majeſtátis exinanítio, quàm ſervílis formæ in ſumma provéctio.

℟. Réſpice. 268.

Lectio v. Cap. 3.

CHriſtus, ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis abſólveret, & ſævienti diábolo poténtiam ſuæ majeſtátis occúluit, & infirmitátem noſtræ humilitátis objécit. Si enim crudélis & ſuperbus inimícus consílium miſericórdiæ Dei noſſe potuiſſet, Judæórum ánimos manſuetúdine pótiùs temperáre, quàm injuſtis ódiis ſtuduiſſet accéndere; ne ómnium captivórum amítteret ſervitútem, dùm nihil ſibi debentis perſequitur libertátem. Fefellit ergò illum malígnitas ſua: intulit ſupplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit ſánguinem juſtum, qui reconciliando mundo & prétium eſſet & póculum. Suſcépit Dóminus quod ſecundùm propóſitum ſuæ voluntátis elégit. Admíſit in ſe ímpias manus furéntium, quæ dùm próprio incumbunt ſcéleri, famulátæ ſunt Redemptóri. Cujus étiam circà interfectóres ſuos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce ſúpplicans Patri, non ſe vindicári, ſed illis poſtuláret ignoſci.

℟. Deus meus. 268.

Lectio vj. Cap. 5.

QUod ergò falſi teſtes, quod cruenti príncipes, quod ímpii Sacerdótes in Dómini Jeſu Chriſti myſtério, ignáviâ præſidis, & famulátu imperítæ cohortis egérunt, & deteſtandum univerſis ſǽculis, & ampleɛtendum fuit. Crux enim Dómini, ſicut in Judæórum erat mente crudélis, ita eſt in Crucifíxi virtúte mirábilis. Furit in unum pópulus, & miſerétur ómnium Chriſtus. Quod ſævítiâ infertur, poteſtáte ſuſcípitur, ut licéntia facínoris ætérnæ opus ímpleat voluntátis. Undè omnis ordo rerum geſtá-

pleniſſimè Evan-
átio percurrit,
ı eſt accipiendus
t ſalvâ fide ac-
æ témpore Do-
ſſiónis implétæ
.ligámus non ſo-
.ónem peccató-
hriſto complé-
étiam formam
propóſitam.
ine. 269.
OCTURNO.
ti Evangélii ſe-
Matthæum.
. Cap. 21.
émpore; Cùm
)quaſſent Jero-
veniſſent Béth.
ıontem Olivéti;
miſit duos diſ-
icens eis: Ite
n quod contrà
ſtatìm invenié-
alligátam, &
ı ea: ſólvite, &
ihi. Et réliqua.
ſancti Joannis
yſóſtomi.
latth. 67.
.cem in hoc fac-
prophetíam, ál.
ım ópere, álte-
Jeſus adimplet:
:m, quòd ſuper
erit: verbis ve-
ſcriptum eſt à
ıòd in áſina ſí-
lébit. Cùm igi-
ıti ſcriptum eſt,
htérius ipſe pro-
ıt inítium, quæ
nt ipſis factis
ı, Immundárum

enim vocatiónem géntium, & quòd in ipſis requieſcet, & vénient atque adorábunt eum, res iſta ſignificábat: ita prophetíæ prophetía ſucceſſit. Mihi verò, non idcircò ſolùm in áſina ſediſſe vidétur, verùm étiam ut vivendi philoſóphiâ nos erudíret. Ita ſimul, & prophetías adimplébat, & dógmata veritátis plantábat, & vivendi præcepta exemplis præbébat & affirmábat. Régulas enim nobis præbet, ne majóra quàm neceſſárius uſus éxigat, requirámus.

℟. Véniet qui mittendus eſt, & ipſe erit expectátio géntium: * Ligans ad víneam pullum ſuum, & ad vitem, ô fili mi, áſinam ſuam. ℣. Benedictus, qui venit in nómine Dómini, Rex Iſraël: * Ligans. *Gen.* 49. *Joan.* 12.

Lectio viij.

Sed videámus jam tàm verbórum quàm rerum prophetíam. Quæ ígitur eſt illa? Ecce Rex tuus venit tibi manſuétus, aſcendens ſuper jugálem & pullum novum. Non currus, ut reges céteri, agens; non vectigália éxigens, non elátus tumóre, nec ſatellítibus ſtipátus: ſed magnam, úndiquè monſtrans humilitátem. Interrogétur ergò Judæus, quiſnam regum áſinâ vectus Jeroſólymam intrávit? Néminem

quàm in eo Jeſus quiévit, ab omni ſorde liberátus, mundus effectus eſt. Perpende autem ad amuſſim imáginem eſſe conſervátam. Diſcípuli quippè jumenta ſolvunt; quóniam & nos, & illi per Apóſtolos vocáti, & adducti ad Chriſtum ſumus; & noſtra fides in zelum illos dedúxit. Idcircò áſina pullum ſuum ſequi perſpícitur, quóniam, poſtquàm in géntibus Chriſtus ſéderit, tunc & Iſraëlítæ zelantes vénient; quod Paulus ſigníficans, dicébat: Quia cæcitas ex parte Iſraéli áccidit, quouſquè plenitúdo géntium intráret; & ſic omnis Iſraël ſalvábitur.

℟. Dixit Jeſus: Ite, inveniétis áſinam alligátam, & pullum cum ea: ſólvite, & addúcite mihi; & * Si quis vobis áliquid díxerit, dícite quia Dóminus his

violári. Tu verò
admiráre quómod
Zacharía quàm à
unguem iſta præd
runt. Sic ígitur é
faciámus: & lau
témus, & veſtim
dámus iis qui ipſ
runt. Quâ enim vé
érimus, cùm illo
áſinam veſtiment
Chriſti in ea ſeſsú
ornárent, álii in
ſub pédibus áſina
rent, ſi nos nudu
videntes, à recón
eo quidquam in
nólumus; & cùm
álii præcédant, á
quantur, nos adv
repellámus atque
námus? Quo pu
ſupplício digna eſ
cédit ad te Dómi
gens; tu ne ſupp
quidèm audíre vis
cúſas & íncrepas.
℟. Exulta ſatis, f

ut : ℣. Ecce. *Repetitur.* ℟. Exulta. *uſquè ad* ℣. *Zach.* 9. *Joan.* 12.

℣. *Sacerd.* Lætétur Iſraël in eo qui fecit eum : ℟. Et filii Sion exultent in Rege ſuo. *Pſ.* 149.

AD LAUDES.

Ant. DIcite filiæ Sion : *L.* a. Ecce Rex tuus venit tibi manſuétus, ſedens ſuper áſinam & pullum filium ſubjugális. *Matth.* 21.

Ant. 1. D. Teſtimónium perhibébat turba quæ erat cum eo, quandò Lázarum ſuſcitávit à mórtuis : proptereà & óbviàm venit ei turba, quia audiérunt eum feciſſe hoc ſignum. *Joan.* 12.

Ant. 2. Multi autem veſtimenta ſua ſtravérunt in via ; álii autem frondes cædébant de arbóribus, & ſternébant in via. *Marc.* 11.

Cánticum, Ab éxitu ſermónis. *ut ſuprà in Feriis Paſſionis.* 274.

Ant. 3. a. Cœpérunt turbæ diſcipulórum gaudentes laudáre Deum ſuper ómnibus quas víderant virtútibus, dicentes : Benedíctus qui venit Rex in nómine Dómini ; pax in cœlo, & glória in excelſis. *Luc.* 19.

Ant. 6. Dico vobis : Quia, ſi hi tacúerint, lápides clamábunt. *Luc.* 19.

CAPITULUM. *Coloſſ.* 2.

CHirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, & ipſum tulit Chriſtus de médio, affígens illud cruci, & expólians principátus & poteſtátes, tradúxit confidenter, palàm triumphans illos in ſemetipſo.

Hymnus, Dùm, Chriſte. *ut ſuprà*, 274.

℣. Confiteantur tibi pópuli, Deus : ℟. Confiteantur tibi pópuli omnes. *Pſ.* 66.

Ad Benedíctus.

Ant. 1. Turbæ quæ præcedébant, & quæ ſequebantur, clamábant, dicentes : Hoſanna Fílio David : benedíctus qui venit in nómine Dómini ; hoſanna in altíſſimis. *Matth.* 21.

Oratio.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui humáno géneri ad imitandum humilitátis exemplum, Salvatórem noſtrum carnem ſúmere & crucem ſubíre feciſti : concéde propítius, ut & patientiæ ipsíus habére documenta, & reſurrectiónis consórtia mereámur ; Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Dícite.

In ℟. *br.* ℣. Qui paſſus es * pro nobis. 1. *Petr.* 2.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Teſtimónium.

CAPITULUM. *Tob.* 13.

IPſe ſalvábit nos propter miſericórdiam ſuam. Aſpícite ergò quæ fecit nobiſ-

no glóriam nóminis ejus,
* Glóriam. ℟. Afferte. *Pſ.* 95.

℣. Commoveátur à fácie ejus univerſa terra; ℟. Dícite in géntibus quia Dóminus regnávit. *Pſ.* 95.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Multi.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 55.

MOntes & colles cantábunt coram vobis laudem, & ómnia ligna regiónis plaudent manu. Pro ſaliunca aſcendet ábies, & pro urtíca creſcet myrtus; & erit Dóminus nominátus in ſignum æternum quod non auferétur.

℟. *br.* Benedictus qui venit * In nómine Dómini. Benedictus. ℣. Deus Dóminus * illúxit nobis, * In. ℟. Benedictus.

℣. Conſtitúite diem ſolemnem in condenſis, ℟. Uſquè ad cornu altáris. *Pſ.* 117.

AD NONAM.

℣. Júvenes & v
ſenes cum junióril
Laudent nomen
Pſ. 148.

AD VESPE

Ant. VIdentes
8. G. pes Sac
& Scribæ mirabíli
cit Jeſus, & pú
mantes in templ
ſanna Fílio David
nári ſunt. *Matth.*

Ant. 7. d. Di
ſemetipſos: Vid
nihil profícimus
mundus totus p
ábiit. *Joan.* 12.

Ant. 2. Quær
ſum pérdere; &
niébant quid fác
Luc. 19.

Ant. 1. g. Ex
bus multi credid
eum; ſed non co
tur, ut è Syna
ejicerentur. *Joan.*

Ant. 4. E. J
conſpiráverant Ju

...tigémini, ánimis veſ-
...tis deficientes; nondùm
...úſquè ad ſánguinem
...ſtitiſtis, adversùs peccá-
... repugnantes.

Hymnus, Vexilla. 276.

℣. Dóminus regnávit, ...ſcantur pópuli: ℟. Con-...ntur nómini tuo mag-... *Pſ.* 98.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Pater, ſal-...ca me ex hac hora; ſed ...pterèà veni in horam ...c: Pater, claríſica no-... tuum. *Joan.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Lau-...

COMPLETORIUM, *ut ſuprà in Feriis Paſſionis, ... Precibus.*

FERIA SECUNDA.

[*Hâc Feriâ & duabus ...entibus, omnia ut in ...riis Hebdomadæ præce-...tis, exceptis his quæ hic ...entur propria.*]

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 30.

CUm ergò vénerint ſuper te omnes ſermónes iſti, benedíctio, ſive maledíctio, quam propóſui in conſpectu tuo; & ductus pœnitúdine cordis tui in univerſis géntibus in quas diſpérſerit te Dóminus Deus tuus, & reverſus fúeris ad eum, & obedíeris ejus impériis, ſicut ego hódiè præcípio tibi, cum fíliis tuis, in toto corde tuo, & in tota ánima tua: redúcet Dóminus Deus tuus captivitátem tuam, ac miſerébitur tuî, & rursùm congregábit te de cunctis pópulis in quos te antè diſperſit. Si ad cárdines cœli fúeris diſſipátus, indè te rétrahet Dóminus Deus tuus, & aſſúmet, atque introdúcet in terram quam poſſedérunt patres tui, & obtinébis eam: & benedícens tibi, majóris númeri te eſſe fáciet quàm fuérunt patres tui. Circumcídet Dóminus Deus tuus cor tuum, & cor ſéminis tui; ut díligas Dóminum Deum tuum in toto corde tuo, & in tota ánima tua, ut poſſis vívere. Omnes autem maledictiónes has convertet ſuper inimícos tuos, & eos qui odérunt te & perſequuntur. Tu autem revertéris, & áudies vocem Dómini Dei tui: faciéſque univerſa mandáta quæ ego præcípio tibi hódiè: & abundáre te fáciet Dóminus Deus tuus in cunctis opéribus mánuum tuárum, in ſóbole úteri tui, & in fructu jumentórum tuórum, in ubertáte terræ tuæ, & in rerum ómnium largitáte. Revertétur enim Dóminus, ut gáudeat ſuper te in ómnibus bonis, ſicut gavíſus eſt in pátribus tuis: ſi tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, & cuſtodíeris præcepta ejus & cæremónias, quæ in hac lege conſcripta

ſunt ; & revertáris ad Dóminum Deum tuum in toto corde tuo, & in tota ánima tua.

℟. Sument. 266.

Lectio ij.

MAndátum hoc quod ego præcípio tibi hódiè, non ſupra te eſt, neque procul póſitum, nec in cœlo ſitum, ut poſſis dícere : Quis noſtrûm valet ad cœlum aſcéndere, ut déferat illud ad nos, & audiámus atque ópere compleámus ? neque trans mare póſitum, ut cauſéris, & dicas : Quis ex nobis póterit transfretáre mare, & illud ad nos uſquè deferre, ut poſsímus audíre & fácere quod præceptum eſt ? ſed juxtà te eſt ſermo valdè, in ore tuo, & in corde tuo, ut fácias illum. Conſídera quòd hódiè propoſúerim in conſpectu tuo vitam & bonum, & econtráriò mortem & malum : ut díligas Dóminum Deum tuum, & ámbules in viis ejus, & cuſtódias mandáta illíus ac cæremónias atque judícia ; & vivas, atque multíplicet te, benedicatque tibi in terra ad quam ingrediéris poſſidendam. Si autem averſum fúerit cor tuum, & audíre nolúeris, atque erróre deceptus adoráveris deos aliénos, & ſerviéris eis : prædíco tibi hódiè quòd péreas, & parvo témpore moréris in terra ad quam, Jordáne transmiſſo, ingrediéris poſſidendam. Teſtes ínvoco hódiè cœlum & terram, quòd propoſúerim vobis vitam & mortem, benedictiónem & maledictiónem. Élige ergò vitam, ut & tu vivas, & ſemen tuum ; & díligas Dóminum Deum tuum, atque obédias voci ejus, & illi adhæreas (ipſe eſt enim vita tua, & longitúdo diérum tuórum) ut hábites in terra pro qua jurávit Dóminus pátribus tuis, Abraham, Iſaac, & Jacob, ut daret eam illis.

℟. Menſe primo. 267.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 12.

IN illo témpore : Jeſus ante ſex dies Paſchæ venit Bethániam, ubi Lázarus fúerat mórtuus, quem ſuſcitávit Jeſus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 50. n. 5. & 6.

NE putárent hómines phantaſma eſſe factum, quia mórtuus reſurréxit, Lázarus unus erat ex recumbéntibus ; vivébat, loquebátur, epulabátur : véritas oſtendebátur, infidélitas Judeórum confundebátur. Diſcumbébat ergò Dóminus cum Lázaro & céteris, miniſtrábat Martha una ex ſoróribus Lázari. María verò áltera ſoror Lázari, accépit

[...]tam unguenti nardi piſ-
[...]ici pretióſi, unxit pedes Jeſu, & extérſit capil-
[...]s ſuis pedes ejus; & do-
[...]us impléta eſt ex odóre unguenti. Factum audívi-
[...]mus, myſtérium requirá-
[...]mus. Quæcúmque ánima fidélis vis eſſe, cum María unge pedes Dómini pre-
[...]ſo unguento: unge pe-
[...]s Jeſu; benè vivendo Domínica ſectáre veſtígia. Ca-
[...]llis terge: ſi habes ſu-
[...]rflua, da paupéribus, & Dómini pedes terſiſti; ca-
[...]lli enim ſupérflua córpo-
[...]s videntur. Habes quod [...]as de ſupérfluis tuis: tibi ſupérflua ſunt, ſed Dómini pédibus necesſária.

℟. Dixit Judas, qui erat [...]ſum traditúrus: Quarè [...]oc unguentum non væniit [...]centis denáriis, & da-[...]m eſt egénis? * Dixit Je-[...]s: Páuperes ſemper ha-[...]tis vobiſcum; me autem [...]on ſemper habétis. ℣. Lo-[...]tus eſt Móyſes ad Iſraël [...]n ſolitúdine: Non dée-[...]nt páuperes in terra ha-[...]tatiónis tuæ. * Dixit. [...]an. 12. *Deut.* 15.

AD LAUDES.

Ant. 2. **V**Ide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus eſt inimícus. *Tren.* 1.

Ant. 7. d. Collégit furórem ſuum in me; & comminans mihi, infrémuit contrà me déntibus ſuis hoſtis meus. *Job* 16.

Ant. 8. c. Abjectiónem poſuiſti me in médio populórum: aperuérunt os ſuum omnes inimíci. *Thren.* 3.

Ant. 3. b. Factus ſum in deríſum omni pópulo meo, cánticum eórum totâ die. *Thren.* 3.

Ant. 4. *E.* Audiſti oppróbrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum adversùm me. *Thren.* 3.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut ſuprà, 274.

Ad Benedictus.

Ant. 6. María unxit pedes Jeſu, & extérſit capillis ſuis; & domus impléta eſt ex odóre unguenti. *Joan.* 12.

Oratio.

LArgíre nobis, Dómine, appropinquante Fílii tui paſſióne, grátiæ tuæ abundántius auxílium; ut per ópera caritátis, Chriſti bonum odórem ubíquè diffundámus; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS, Antiph. de Laudibus, quartâ prætermiſsâ.

AD VESP. Antiphonæ de Laudibus.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut ſuprà, 276.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Mittens hæc múlier unguentum hoc in corpus meum, ad ſepeliendum me fecit. *Matth.* 26.

Oratio.

DA, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui

in tot adverſis ex noſtra infirmitáte defícimus, intercedente unigéniti Fílii tui paſſióne, reſpirémus ; Qui tecum vivit.

FERIA TERTIA.

De libro Deuteronómii.

Lectio j. Cap. 31.

ABiit ítaque Móyſes, & locútus eſt ómnia verba hæc ad univerſum Iſraël. Et dixit ad eos : Centum viginti annórum ſum hódiè, non poſſum ultrâ égredi & íngredi, præſertim cùm & Dóminus díxerit mihi : Non tranſíbis Jordánem iſtum. Dóminus ergò Deus tuus tranſíbit ante te : ipſe delébit omnes gentes has in conſpectu tuo, & poſſidébis eas ; & Jóſue iſte tranſíbit ante te, ſicut locútus eſt Dóminus. Facietque Dóminus eis ſicut fecit Sehon & Og régibus Amorrhæórum, & terræ eórum, delebitque eos. Cùm ergò & hos tradíderit vobis, ſimíliter faciétis eis ſicut præcépi vobis. Viríliter ágite, & confortámini : nolíte timére, nec paveátis ad conſpectum eórum ; quia Dóminus Deus tuus ipſe eſt ductor tuus, & non dimittet, nec derelinquet te. Vocavitque Móyſes Jóſue, & dixit ei coram omni Iſraël : Confortárè, & eſto robuſtus ; tu enim introdúces pópulum iſtum in terram quam datúrum ſe pátribus eórum jurávit Dóminus, & tu eam ſorte dívides. Et Dóminus qui ductor eſt veſter, ipſe erit tecum ; non dimittet, nec derelinquet te : noli timére, nec páveas.

℞. Réſpice. 268.

Lectio ij.

AIt Dóminus ad Móyſen : Ecce propè ſunt dies mortis tuæ, voca Jóſue, & ſtate in tabernáculo teſtimónii, ut præcípiam ei. Abiérunt ergò Móyſes & Jóſue, & ſtetérunt in tabernáculo teſtimónii ; apparuitque Dóminus ibi in columna nubis, quæ ſtetit in intróitu tabernáculi. Dixitque Dóminus ad Móyſen : Ecce tu dórmies cum pátribus tuis, & pópulus iſte conſurgens fornicábitur poſt deos aliénos in terra ad quam ingréditur ut hábitet in ea : ibi derelinquet me, & írritum fáciet fœdus quod pépigi cum eo. Et iraſcétur furor meus contrà eum in die illo, & derelinquam eum, & abſcondam fáciem meam ab eo, & erit in devoratiónem ; invénient eum ómnia mala & afflictiónes, ita ut dicat in illo die : Verè quia non eſt Deus mecum, invenérunt me hæc mala. Ego autem abſcondam & celábo fáciem meam in die illo, propter ómnia mala

quæ fecit, quia ſecútus eſt deos aliénos.

℟. Deus meus. 267.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore; Erat Paſcha & ázyma poſt bíduum: & quærébant ſummi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jeſum dolo tenérent, & occíderent. Et réliqua.

Homília ſancti Joannis Chryſóſtomi.

In Matth. 25. *Hom.* 80.

PRíncipes Sacerdótum eos dicit, qui de princípibus Sacerdótum fúerant. Quod autem consílium cepérunt? Ut occúltiùs eum cáperent atque interfícerent? Utrumque: pópulum enim valdè formidábant, ac ídeò prætetíre diem feſtum volébant, dicentes: Non in die feſto. Nam diábolus, ne maniféſtè páſſio extáret, ad áliud tempus rejícere ipſam ſtudébat. Ne tumultus, ínquiunt, fiat in pópulo. Consídera valdè ipſos timère, non Deum, neque ne majus ſcelus eſſet in ipſa Paſchæ celebratióne tam tetrum fácinus fácere, ſed hómines & tumultum. Irâ tamen inflammáti, poſtéaquàm proditórem invenérunt, commutári, expectáre non potuérunt, ſed in ipſa ſolemnitáte eum occidérunt. Quaſi enim cæci cupiditáte, furóreque irritáti, quamprímùm ubi facultas data eſt, peregérunt. Et quamvis ipſe nequítiâ illórum diſpenſando in mélius uterétur, non tamen hinc innóxii facti, propter hanc cauſam effúgere póterunt ſupplícium; cùm mille cruciátus ex voluntátis pravitáte mereantur, qui eo témpore quo nóxii étiam ſolvebantur, innocentem interfícere voluérunt, à quo innúmera & immenſa benefícia ſuſcéperant, & qui propter illos, gentes intéreà neglígere videbátur.

℟. Quærébant ſummi Sacerdótes & Scribæ quómodò Jeſum dolo tenérent, & occidérent. * Dicébant autem: Non in die feſto; ne fortè tumultus fíeret in pópulo. ℣. Qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, & dolos totâ die meditabantur; * Dicébant. *Marc.* 14. *Pſ.* 37.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. DIxérunt ímpii: Opprimámus virum juſtum, quóniam inútilis eſt nobis, & impróperat nobis peccáta legis. *Sap.* 2.

Ant. 7. *d.* Factus eſt nobis in traductiónem cogitatiónum noſtrárum: gravis eſt nobis étiam ad vidéndum. *Sap.* 2.

Ant. 5. a. Tanquàm nu-

ſciéntiam illius. *Sap.* 2.

Ant. 1. g. Hæc cogitavérunt, & erravérunt : excæcávit enim illos malítia eórum. *Sap.* 2.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut ſuprà, 274.

Ad Benedictus.

Ant. 3. c. Nemo tollit à me ánimam meam, ſed ego pono eam à meipſo : & poteſtátem hábeo ponendi eam, & poteſtátem hábeo íterùm ſumendi eam. *Joan.* 10.

Oratio.

REminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, & fámulos tuos æternâ protectióne ſanctífica, pro quibus Jeſus Chriſtus Fílius tuus ſponte ſe morti trádidit, & Paſchále ſacrifícium fuſo ſánguine conſummávit; Qui tecum vivit.

AD HORAS, Antiphonæ de Laudibus. quartâ prætermiſsâ.

ſera peccáti v
rumpe : ut, de
lignitáte quæ n
cat miſericórdi
mit ; Per Dóm

FERIA Q

De libro Deut

Lectio j.

A Scendit
campéſt
ſuper m
bo, in vértic
contrà Jéricho
que ei Dómin
terram Gálaad
& univerſum
terramque Éphr
naſſe, & omne
Juda uſquè ad
ſimum, & auſt
tem, & latitúdi
pi Jéricho civitá
rum uſquè Segor
Dóminus ad eu
eſt terra pro
Abraham, Iſaa
cob, dicens :
dabo eam. Vidiſt

n præſentem diem.
centum & viginti
m erat quandò mór-
: non caligávit ócu-
, nec dentes illíus
unt.
ument. 266.
Lectio ij.
reruntque eum fí-
Iſraël in campéſ-
Moab triginta dié-
t compléti ſunt dies
s lugéntium Móy-
ſue verò fílius Nun
s eſt ſpíritu ſapién-
uia Móyſes póſuit
eum manus ſuas.
ædiérunt ei fílii Iſ-
ceruntque ſicut præ-
Dóminus Móyſi. Et
réxit ultrà prophéta
aël ſicut Móyſes,
noſſet Dóminus fá-
fáciem, in ómnibus
itque portentis quæ
per eum, ut fáceret
a Ægypti Phraóni,
nibus ſervis ejus,
ſaque terræ illíus,
ſtam manum robuſ-
mágnaque mirabília
ecit Móyſes coràm
ſo Iſraël.
Menſe primo. 267.
ſancti Evangélii ſe-
undùm Lucam.
) iij. Cap. 22.
llo témpore; Appro-
quábat dies feſtus
orum, qui dícitur Paſ-
& quærébant prínci-
cerdótum & Scribæ,
odò Jeſum interfíce-
Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbyteri.
Comment. in Luc. Lib. 6. C. 22.

ABiit Judas, & locútus eſt cum princípibus Sacerdótum & Magiſtrátibus quemádmodùm Jeſum tráderet eis: & pacti ſunt illi pecúniam dare; & ſpopondit. Et quærébat opportunitátem, ut tráderet illum ſine turba. Multi hódiè Judæ ſcelus, quòd Dóminum ac Magiſtrum, Deumque ſuum pecúniâ vendíderit, velut immáne, & nefárium exhorrent, nec tamen cavent. Nam cùm pro munéribus falſum contrà quémlibet teſtimónium dicunt; profectò, quia veritátem pro pecúnia negant, Dóminum pecúniâ vendunt. Ipſe enim dixit: Ego ſum Véritas. Cùm ſocietátem fraternitátis áliquâ diſcórdiæ peſte commáculant, Dóminum prodùnt. Nam ſicut Joannes Baptiſta, qui non pro Chriſti confeſſióne, ſed pro defenſióne veritátis martyr occúbuit; ídeò tamen pro Chriſto, quia pro veritáte martyrium ſuſcépit: ita è contrário, qui caritátis & veritátis jura ſpernit, Chriſtum útiquè, qui eſt cáritas & véritas, prodit.

℟. Congregáti ſunt príncipes Sacerdótum, & Senióres pópuli in átrium príncipis Sacerdótum; * Et

conſîlium fecérunt ut Jeſum dolo tenérent, & occíderent. ℣. Príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum, & adversùs Chriſtum ejus; * Et conſílium. *Matth.* 26. *Pſ.* 2.

AD LAUDES.

Ant. FOdérunt fóveam, 4. E. ut cáperent me, & láqueos abſcondérunt pédibus meis : tu, Dómine, ſcis omne conſílium eórum adversùm me in mortem. *Jerem.* 18.

Ant. 3. e. Deſpiciébant me, & detrahébant mihi; & quem máximè diligébam, aversátus eſt me. *Job* 19.

Ant. 8. c. Et quidèm Fílius hóminis, ſecundùm quod definítum eſt, vadit: verúmtamen væ hómini illi per quem tradétur. *Luc.* 22.

Ant. 6. Quod ſcriptum eſt, oportet impléri in me; étenim ea quæ ſunt de me, finem habent. *Luc.* 22.

Ant. 2. Ecce appropinquávit hora, & Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. *Matth.* 26.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut ſuprà, 274.

Ad Benedictus.

Ant. 1. f. Quærébat Judas opportunitátem ut tráderet Jeſum ſine turbis. *Luc.* 22.

Oratio.

PRætende nobis miſericórdiam tuam, Dómine, qui ab infidéli diſcípulo tradi pertuliſti; ut ab ejus cæcitáte aliéni, te Salvatórem toto corde agnoſcámus, & in tua ſemper cruce gloriémur; Qui vivis.

AD HORAS, Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermiſsâ.

Hodiè Veſperæ inchoantur abſolutè ab impoſitione primæ Antiphonæ.

¶ *Officium deinceps uſquè ad Paſcha dicitur ſine* Deus, in adjutórium. *ſine* Glória Patri. *ſine* Dóminus vobiſcum. *ſine* Orémus. *&* *ſine* Benedicámus.

Prætereà non dicuntur Capitula, ℞℞. *brevia & Hymni; neque accinitur jubilus in fine Antiphonarum, uſquè ad Veſperas Sabbati in Albis excluſivè.*

In fine Pſalmorum & Canticorum, niſi aliter notetur, loco Glória Patri, *diſcitur Verſiculus ſequens.*

Miſerére noſtrî, Dómine; * miſerére noſtrî. *Pſ.* 122.]

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria.

Ant. SCitis quia poſt bí- 8. G. duum Paſcha fiet, & Fílius hóminis tradétur, ut crucifigátur. *Math.* 26.

Ant. 3. b. Tempus meum propè eſt : euntes paráte nobis Paſcha, ut manducémus. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 7. *d.* Ubi eſt reféctio mea, ubi Paſcha cum diſcípulis meis mandúcem? *Marc.* 14.

Ant. 6. Deſidério deſiderávi

aſcha manducáre
, ántequàm pá-
22.
g. Dico vobis
oc non mandu-
, donec impleá-
no Dei. *Luc.* 22.
ò *imponitur An-
Canticum.*
Magníficat.
E. *duplicanda.*
qui permanſiſtis
n tentatiónibus
ego diſpóno vo-
iſpóſuit mihi Pa-
egnum, ut edá-
tis ſuper menſam
c. 22.
Antiphonâ, *ſine*
vobiſcum. & *ſine
dicitur Oratio ſe-*

, quæſumus, Dó-
, ſuper hanc fa-
am, pro qua Dó-
ſter Jeſus Chriſ-
bitávit mánibus
ntium, & crucis
mentum; *ſub ſi-
itur* Qui tecum
gnat in unitáte
nčti Deus, per
ula ſeculórum.
*nihil additur;
inantur Horæ uſ-
Veſperas Sabbati*

lus recitat Ora-
ſpice. *omittat vo-*
c; & *ſic triduo*

LETORIUM *in-
bſolutè per Con-
ſcilicet*, Con-
Verna. 4.

fiteor Deo omnipotenti, &c. *ſuprà ad Primam.* 158. & *ſtatim dicuntur Pſalmi*, Cùm invocárem. Qui há-bitat. & Ecce nunc. *ut in Completorio Dominicæ.* 29. & *continuò Cantic.* Nunc dimittis. *in cujus fine tantùm dicitur Verſiculus*, Miſerére noſtri, Dómine; miſerére nos noſtri. *Deindè dicitur Oratio*, Réſpice. *ut ſuprà.*

¶ *Tribus Feriis ſequentibus*, *dictis ſecretò*, Pater. Ave. Credo. *Officium inchoatur abſolutè ab impoſitione Antiphonæ in primum Pſalmum. Et in fine cujuſlibet Antiphonæ Nocturnorum & Laudum extinguitur unus ex quindecim cereis in loco conſpicuo ante vel retro altare poſitis.*]

FERIA QUINTA IN CŒNA DOMINI.

IN. I. NOCTURNO.

Pſ. Quarè fremuérunt. 3.
Motus populorum & principum adversùs Chriſtum Domini.

Ant. 1. g. Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum adversùs Dóminum, & adversùs Chriſtum ejus.

Pſ. Dóminus regit me. 100.
Menſam in conſpectu noſtro paravit Deus.

Ant. 6. Paraſti, Dómine, in conſpectu meo menſam adversùs eos qui tribulant

me: & calix meus inébrians quàm præclárus eſt!

Pſ. Júdica me... quóniam. 62.

Puris moribus ad altare Dei accedendum.

Ant. 8. G. Cum impiis non ſedébo: lavábo inter innocentes manus meas.

℣. Lavábis me, Dómine; ℟. Et ſuper nivem dealbábor. *Pſ.* 50.

Hoc triduo, poſt ℣. *cujuſque Nocturni*, Pater noſter, *dicitur totum ſecretò. Et ſtatim ſine Abſolutione & ſine Benedictione leguntur Lectiones, in quarum fine non dicitur* Tu autem, Dómine.

Incipit Lamentátio Jeremiæ Prophétæ.

Lectio j. Cap. 1.

Quómodò ſedet ſola cívitas plena pópulo! facta eſt quaſi vídua dómina géntium: princeps provinciárum facta eſt ſub tribúto. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxillis ejus: non eſt qui conſolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus ſprevérunt eam, & facti ſunt ei inimíci. Migrávit Judas propter afflictiónem & multitúdinem ſervitútis; habitávit inter gentes, nec invénit réquiem: omnes perſecutóres ejus apprehendérunt eam inter anguſtias. Viæ Sion lugent, eò quòd non ſint qui véniant ad ſo-

lemnitátem: omn
ejus deſtructæ, ſ
ejus gementes,
ejus ſqualidæ, &
preſſa amaritúdin
ſunt hoſtes ejus
te, inimíci ejus lo
ſunt, quia Dómi
tus eſt ſuper eam
multitúdinem ini
ejus: párvuli e
ſunt in captivitát
fáciem tribulanti

¶ Jerúſalem, Je
convértere ad D
Deum tuum.

[*Sic terminantu*
duo Lectiones de
Propheta, nihil
dendo.]

℟. Cœnâ fact
Jeſus à cœna, &
váre pedes diſci
& dicit Petro: * V
eſtis, ſed non om
bat enim quiſnam
tráderet eum. ℣.
pergáudeant mih
verſantur mihi in
odérunt me grati
nuunt óculis: * V
11. *Pſ.* 34.

Lectio ij

Et egreſſus e
Sion omnis d
facti ſunt princip
lut arietes non in
paſcua; & abié
que fortitúdine a
ſubſequentis. Rec
Jeruſalem diérum
nis ſuæ, & præ
nis ómnium d
lium ſuórum, qu

ſibus antíquis, cùm t pópulus ejus in hoſtíli, & non eſſet tor: vidérunt eam, & deriſérunt ſáb-jus. Peccátum pec-erúſalem, proptéreà lis facta eſt: omnes rificábant eam, ſpre-illam, quia vidérunt ſniam ejus; ipſa au-meus, converſa eſt ùm. Sordes ejus in s ejus, nec recor-t finis ſui: depóſita ementer, non ha-onſolatórem: vide, e, afflictiónem meã, m erectus eſt inimí-rúſalem, Jerúſalem, tere ad Dóminum tuum.

Turbátus eſt Jeſus, & proteſtátus eſt, t: Amen, amen dico, quia unus ex vobis me: * Ecce manus tis me mecum eſt in. ℣. Homo pacis, qui edébat panes, magnificávit ſu-ſupplantatiónem: *Joan.* 13. *Luc.* 22.

Lectio iij.

num ſuam miſit hoſ-tis ad ómnia deſide-ejus; quia vidit gen-greſſas ſanctuárium, de quibus præcépe-intrárent in Eccléſiam. Omnis pópulus mens, & quærens, dedérunt pretióſa quæque pro cibo ad refocillandam ánimam: vide, Dómine, & conſidera, quóniam facta ſum vilis. O vos omnes qui tranſítis per viam, atténdite, & vidéte ſi eſt dolor ſicut dolor meus; quóniam vindemiávit me, ut locútus eſt Dóminus in die iræ furóris ſui. De excelſo miſit ignem in óſſibus meis, & erudívit me: expandit rete pédibus meis, convertit me retrorsùm: póſuit me deſolátam, totâ die mœróre confectam. Vigilávit jugum iniquitátum meárum; in manu ejus convolútæ ſunt, & impóſitæ collo meo; infirmáta eſt virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero ſúrgere. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Fílius hóminis vadit, ſicut ſcriptum eſt de illo: væ autem hómini illi per quem Fílius hóminis tradétur: * Bonum erat ei ſi natus non fuiſſet homo ille. ℣. Diléxit maledictiónem, & véniet ei; & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo: * Bonum. *Repetitur* ℟. Fílius. *uſquè ad* ℣ *Matth.* 26. *Pſ.* 108.

IN II. NOCTURNO.

Pſ. Ad te, Dñe, clamávi. 7. *Iniquorum ſocietas fugienda.*

Ant. 5. a. Cum operíſa-

tibus iniquitátem ne perdas me : qui loquuntur pacem cum próximo ſuo ; mala autem in córdibus eórum.

Pſ. Expectans. *cum ſua diviſione*, 116.

Inimicos Chriſti manet confuſio.

Ant. 4. A. Confundantur & revereantur ſimul, qui quærunt ánimam meã, ut áuferant eam.

Pſ. Beátus qui intélligit. 124.

Chriſtus propter nos egenus, morti deſtinatus.

Ant. 1. g. Adversùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei : verbum iníquum conſtituérunt adversùm me.

℣. Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi ; ℟. Ego autem orábam. *Pſ.* 108. Pater noſter. *ſecretò.*

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Hom. I. in prodit. Judæ, & in Paſcha. Ed. Ben. t. 2. n. 1.

Lectio iv.

HOdiè, dilectíſſimi fratres, Dóminus noſter Jeſus Chriſtus tráditus eſt : hujus namque diéi véſperâ Judæi, illo comprehenſo, abiérunt. Verùm ne contriſtéris áudiens Chriſtum próditum eſſe : immò pótiùs contriſtáre, & acerbè luge non próditum, ſed proditórem Judam. Etenim qui próditus eſt, mundum ſalvum fecit ; próditor verò ánimam ſuam pérdidit. Qui próditus eſt, ad déxteram Patris ſedet in cœlis : próditor in inferno nunc eſt, inevitábile ferens ſupplícium. Hujus causâ luge & ingemiſce : hujus causâ lacrymáre ; ejus quippè causâ flevit Chriſtus. Nam cùm vidiſſet eum, inquit, turbátus eſt, & dixit : Unus ex vobis tradet me.

℟. Jeſus, cùm intinxiſſet panem, dedit Judæ Simónis Iſcariótæ, & * Poſt buccellam introſvit in eum ſátanas. ℣. Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum, & in retributiónes, & in ſcándalum. * Poſt. *Joan.* 13. *Pſ.* 68.

Lectio v. *n.* 5.

ERat olìm Paſcha Judáicùm, ſed nunc ſolútum eſt, advenitque ſpirituále Paſcha, quod trádidit Chriſtus. Illis enim manducántibus ac bibéntibus, inquit, accípiens panem, fregit & dixit : Hoc eſt corpus meum, quod pro vobis frángitur in remiſſiónem peccatórum. Sciunt ii qui initiáti ſunt illa quæ dicuntur. Et rursùs cálicem, dicens : Hic eſt ſanguis meus, qui pro multis effúnditur in remiſſiónem peccatórum. Aderat Judas, hæc Chriſto dicente. Hoc eſt corpus quod vendidiſti, Juda, triginta argénteis, pro quo nuper pacta impu-

inſidias cum ímprobis
ais. O Chriſti benig-
m ! O Judæ demén-
t inſániam ! Ille nam-
ndidit illum triginta
is : Chriſtus verò póſ-
n recuſávit hunc ip-
ánguinem vénditum
iti dare in remiſſió-
peccatórum, ſi ipſe
et. Aderat Judas, &
menſæ párticeps erat.
enim pedes ejus la-
t & aliórum diſcipu-
; ita & ſacræ menſæ
eps ille fuit, ut nul-
excuſatiónis locum
et, ſi in nequítia per-
ret. Omnia enim quæ
ſe erant, Dóminus
úerat & protúlerat ;
rò in malo ſuo pro-
manſit.

Accepto Jeſus pane,
s egit, & fregit, &
iſcipulis ſuis, dicens :
ſt corpus meum quod
bis datur : * Hoc fá-
meam commemora-
a. ℣. Cùm díxerint
filii veſtri : Quæ eſt
lígio ? dicétis eis :
ia tránſitûs Dómini
Hoc. *Luc.* 22. *Exod.*

io vj. *n.* 6.

tempus demùm eſt
terríbilem hanc men-
cedendi. Omnes ſta-
ccedámus cum con-
i temperántia ac vi-
ia. Nullus ultrà Judas
ullus ímprobus, nul-
éno infectus, neque
ália in ore verſans, ália in mente rétinens. Adeſt Chriſtus ; & nunc is qui menſam illam apparávit, hic ipſe hanc nunc exornat. Non enim homo eſt qui facit ut propóſita efficiantur corpus & ſanguis Chriſti ; ſed ipſe Chriſtus qui pro nobis crucifíxus eſt. Figúram implens ſtat ſacerdos, verba illa próferens : virtus autem & grátia Dei eſt. Hoc eſt corpus meum, inquit. Hoc verbum tranſformat ea quæ propóſita ſunt. Ac quemádmodùm vox illa, Créſcite & multiplicámini, & repléte terram, ſemèl quidèm prolata eſt, omni verò témpore natúræ noſtræ vim præbet ad filiórum procreatiónem ; ita & vox hæc ſemèl proláta in Eccléſiis ad unamquamque menſam ab illo, ad hodiernum uſquè tempus, & uſquè ad adventum ejus, ſacrifícium perfectum éfficit.

℟. Accepto Jeſus cálice, grátias agens dedit eis ; & bibérunt ex illo omnes. * Et ait Jeſus : Hic eſt ſanguis meus novi teſtamenti, qui pro multis effundétur. ℣. Móyſes ſumptum ſánguinem reſperſit in pópulum, & ait : Hic eſt ſanguis fœderis quod pépigit Dóminus vobiſcum. * Et ait. *Repetitur* ℟. Accepto. *uſquè ad* ℣. *Marc.* 14. *Exod.* 24.

IN III. NOCTURNO.

Pſ. Exaudi, Deus, oratiónem. *cum ſua diviſione*, 106.

Chriſto mors imminet ab ipſo diſcipulo.

Ant. 2. Cor meum conturbátum eſt in me, & formído mortis cécidit ſuper me.

Pſ. Miſerére.... quóniam. 124.

Chriſtus morti proximus Deo Patri ſe commendat.

Ant. 4. E. Suſtinuérunt ánimam meam: poſuiſti lácrymas meas in conſpectu tuo, Dómine.

Pſ. Deus, laudem. *cum ſuis diviſionibus*, 65.

Chriſtus inimicis ſuis Dei in ipſos vindictam, ſuamque de ipſis victoriam prædicit.

Ant. 1. D. Líbera me, quia pauper ego ſum, & cor meum conturbátum eſt intrà me.

℣. Circumdedérunt me dolóres mortis, ℟. Et torrentes iniquitátis conturbavérunt me. *Pſ.* 17.

De Epiſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio vij. Cap. 11.

HOc præcípio, non laudans quòd non in méliùs, ſed in detériùs convenítis. Primùm quidèm, convenientibus vobis in Eccléſiam, áudio ſciſſúras eſſe inter vos; & ex parte credo. Nam oportet & [h]
eſſe; ut & qui probá[ti sunt]
manifeſti fiant in [vobis.]
Conveniéntibus erg[o vobis]
in unum, jam non [est Do-]
mínicam cœnam [man-]
cáre. Unuſquiſque e[nim suam]
cœnam præſúmit a[d man-]
ducandum. Et áli[us qui-]
dèm éſurit; álius
ébrius eſt. Numquid
non habétis ad man[ducan-]
dum & bibendum? [An Ec-]
cléſiam Dei conté[mnitis,]
& confúnditis eos [qui non]
habent? Quid dic[am vo-]
bis? Laudo vos? [in hoc]
non laudo.

℟. Filíoli, adhu[c módicum]
cum vobiſcum ſum[: quæ-]
rétis me, & ſicut [dixi Ju-]
dæis, Quò ego va[do, vos]
non poteſtis veníre. [Man-]
dátum novum do [vobis:]
Ut diligátis ínvicèm[, sicut]
diléxi vos. ℣. C[ustodite]
præcepta mea, &[...]
ea: ego Dóminus q[ui sanc-]
tífico vos. * Man[...]
Joan. 13. *Levit.* 20

Lectio viij.

EGo enim accép[i à Dó-]
mino quod & [trádidi]
vobis; quóniam D[óminus]
Jeſus in qua nocte [tradé-]
bátur, accépit pan[em, &]
grátias agens, fre[git, &]
dixit: Accípite, &[...]
ducáte; hoc eſt [corpus]
meum, quod pro v[obis tra-]
détur; hoc fácite i[n meam]
commemoratiónem[. Simi-]
liter & cálicem, p[ostquam]
cœnávit, dicens: [...]

m Dómini annuntiá-
lonec véniat.
Omnes vos ſcánda-
atiémini in me in iſta
; ſcriptum eſt enim :
:iam paſtórem , * Et
gentur oves gregis.
ámea , ſuſcitáre ſu-
aſtórem meum , &
virum cohærentem
dicit Dóminus : pér-
aſtórem, * Et. *Matth.*
ch. 13.

Lectio ix.

que quicumque man-
:áverit panem hunc ,
iberit cálicem Dó-
ndignè , reus erit cór-
& ſánguinis Dómini.
t autem ſeipſum ho-
& ſic de pane illo
& de cálice bibat.
nim mandúcat & bi-
lignè , judícium ſibi
ícat & bibit , non
cans corpus Dómini.
inter vos multi in-
& imbecilles , & dór-
multi. Quòd ſi noſ

eis ſermónem tuum ; * Et pro eis ego ſanctífico meipſum , ut ſint & ipſi ſanctificáti in veritáte. ℣. Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus ; * Et. *Repetitur* ℟. Pater. *uſquè ad* ℣. *Joan.* 17. *Iſ.* 8.

AD LAUDES.

Pſ. Dómine , ne in furóre . . . . Miſerére. 50.

Chriſtus pro nobis pavet.

Ant. 6. CŒpit Jeſus pavére & tædére ; & ait diſcípulis ſuis : Triſtis eſt ánima mea uſquè ad mortem : ſuſtinéte hìc , & vigiláte mecum. *Marc.* 14. *Matth.* 26.

Pſ. Uſquequò , Dómine. 69.

Chriſtus pro nobis opem poſcit.

Ant. 7. *d.* Vigiláte & oráte , ut non intrétis in tentatiónem : ſpíritus quidèm promptus eſt, caro autem infirma. *Matth.* 26.

Pſ. Exaudi, Dómine

bile eſt, tránſeat à me calix iſte ; verúmtamen non mea voluntas, ſed tua fiat. *Matth.* 26. *Luc.* 22.

Ant. 3. g. Appáruit.

CANTICUM. *Iſ.* 53.

Prophetia de Chriſto paſſuro.

QUis crédidit audítui noſtro ? * & bráchium Dómini cui revelátum eſt ?

Et aſcendet ſicut virgultum coram eo, * & ſicut radix de terra ſitienti.

Non eſt ſpécies ei, neque decor : * & vídimus eum, & non erat aſpectus, & deſiderávimus eum.

Deſpectum, & noviſſimum virórum ; * virum dolórum, & ſcientem infirmitátem :

Et quaſi abſcónditus vultus ejus, & deſpectus : * undè nec reputávimus eum.

Verè languóres noſtros ipſe tulit, * & dolóres noſtros ipſe portávit :

Et nos putávimus eum quaſi leprófum, * & percuſſum à Deo, & humiliátum.

Ipſe autem vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtràs ; * attrítus eſt propter ſcélera noſtra.

Diſciplína pacis noſtræ ſuper eum, * & livóre ejus ſanáti ſumus.

Omnes nos quaſi oves errávimus, unuſquiſque in viam ſuam declinávit ; * & póſuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium
trûm.

Oblátus eſt quia
luit ; * & non ap
ſuum.

Sicut ovis ad occ
ducétur ; * & qua
coram tondente ſ
teſcet, & non ap
ſuum.

Ant. Appáruit ill
lus de cœlo, cor
eum. Et factus in
prolíxiùs orábat :
eſt ſudor ejus ſicu
ſánguinis decurre
terram. *Luc.* 22.

Pſ. Laudáte Dó
de cœlis. 12.

Deus in redempti
tra mirabilis, ab
creaturis laudandu

Ant. 4. a. Appro
vit Judas, ut oſc
eum. Dixitque illi
Amíce, ad quid
Juda, óſculo Fíliu
nis tradis ? *Luc.* 22
26.

Dùm cantatur B
tus. *extinguuntur*
taris.

Ad Benedictu

Ant. 1. g. *dup*
Dixit Jeſus ad eos
nerant ad ſe : Qua
trónem exiſtis cum
& fúſtibus : cùm
vobiſcum fúerim
plo, non extendi
nus in me ; ſed
hora veſtra & pot
nebrárum. *Luc.* 22

Dùm repetitur h

amovetur à cuſpide cereus accenſus, & tur retrò altare.

Aniphonâ, can- le nocte à duobus vel Preſbyteris, re- rè flexis genibus, um Tropis; & om- horo genuflexi re- Kyrie. *vel* Chriſte. *notatur: quod bſervatur ſecundâ nocte.*

R E C E S.

Yrie, eléiſon. *Cho- rus*, Kyrie, eléiſon. ómine, miſerére; ámulis: Chriſtus s factus eſt obé- ſquè ad mortem. s. *Ch.* Kyrie, eléi-

ui dediſti redemp- temetipſum pro s. 1. *Tim.* 2. *Cho-* riſte, eléiſon.

ui à Juda óſculo, ſicut ovis ad oc- ductus es. *Luc.* 22. h. Chriſte, eléiſon. i exaltátus à terra, raxiſti ad teipſum. *Chorus*, Chriſte,

ui per Prophétam Ero mors tua, ô ſ. 13. *Ch.* Kyrie,

uctor vitæ per mor- ſtrúxit eum qui ha- mortis impérium, *Hebr.* 2. *Ch.* Kyrie,

forti prædam abſ- tulit, expólians poteſtátes, & palàm triumpháyit. *Iſ.* 49. *Coloſſ.* 2. *Ch.* Kyrie, eléiſon. Dómine, miſe- rére; parce fámulis: Chriſ- tus Dóminus factus eſt obé- diens uſquè ad mortem, *Clerici*, Mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Inchoatur abſolutè à Cele- brante genuflexo, Pſ. Mi- ſerére. 142. *quem omnes, flexis genibus, alternis cho- ris proſequuntur mediocri voce, in cujus fine omit- titur verſiculus,* Miſerére noſtri, &c.

Quo finito, Celebrans, flexis genibus, ſimili voce dicit abſolutè ſequentem Orationem.

RÉſpice, quæſumus, Dómine, ſuper hanc famíliam tuam, pro qua Dó- minus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tra- di nocéntium, & crucis ſubíre tormentum; *ſecretò*, Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus; &c.

Et ſtatim fit ſtrepitus à Celebrante in ſignum exeun- di. Mox profertur cereus accenſus, & omnes ſur- gunt, & cum ſilentio diſ- cedunt.

AD HORAS, dicuntur abſolutè recto vocis tono Pſalmi de Dominica; ex- ceptò quòd ad Primam, locò Pſ. Confitémini. *di- citur Pſalmus*, Deus, in nómine. 111. *omiſſo Symbo-*

lo Quicumque. *in quorum fine tantùm, dic. Verſiculus*, Miſerére noſtrî, Dómine; * miſerére noſtrî. *deindè Ant.* Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſquè ad mortem. *Philipp.* 2. *Poſtremò flexis genibus Oratio*, Réſpice. *quæ ſub ſilentio conlcuditur.*

Hoc triduo omittitur Officium Capituli, ſcilicèt, lectio Martyrologii, Suffragium pro Defunctis, (quod reticetur etiam poſt Completorium,) Preces ad opus manuum, & lectio Canonis.

Hodiè dicuntur in Choro ſeptem Pſalmi Pœnitentiales; deindè fit Abſolutio eo ritu qui notatur in Miſſali.

AD VESPERAS.

Pſ. Diléxi. 48.

Chriſtus morti proximus Patrem invocat.

Ant. 4.E. OCcidétur Chriſtus; & non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus eſt. *Dan.* 9.

Pſ. Crédidi, propter. 102.

Chriſtus valdè humiliatus victoriam ſuam prædicit.

Ant. 8. G. Sicut ovis ad occiſiónem ducétur, & quaſi agnus coram tondente ſe obmuteſcet. *Iſ.* 53.

Pſ. Ad Dóminum. 67.

Chriſtus in tribulatione clamans exauditur.

Ant. 1. a. Omnes nos quaſi oves errávimus, unuſquiſque in viam ſuam declinávit; & póſuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium noſtrûm. *Iſ.* 53.

Pſ. Levávi óculos. 49.

Chriſtus in cruce derelictus auxilium à Deo Patre fidens expectat.

Ant. 2. Oblátus eſt, quia ipſe vóluit; & iniquitátes multórum ipſe portábit. *Iſ.* 53.

Pſ. Beáti omnes. 140.

Chriſti proſperi labores: ſic benedicetur homo qui timet Dominum.

Ant. 6. Unâ oblatióne conſummávit in ſempitérnum ſanctificátos. *Hebr.* 10.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. *duplicanda.* Spíritus oris noſtri Chriſtus Dóminus captus eſt in peccátis noſtris. *Thren.* 4.

Pro Oratione, in Choro dicitur Poſtcommunio Miſſæ: extra Chorum, Réſpice. *ſuprà.*

Horâ competenti, facto ſigno cum tabula, denudantur Altaria, & fit Mandatum, &c.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà*, 313.

FERIA SEXTA IN PARASCEVE.

IN I. NOCTURNO.

Pſ. Dómine, quid multiplicáti. 4.

Multi inſurgunt adversùs Chriſtum.

Ant. 6. Non timébo míllia pópuli circumdantis me: exurge, Dómine; ſalvum me fac, Deus meus.

is, Deus meus,
m ſuis diviſ. 119.
m malignantium
riſtum.
a. Aperuérunt ſu-
ſuum, ſicut leo
rúgiens: concí-
gnántium obſé-

ninus illuminátio
ſua diviſione. 98.
iniqui adversùs

G. Inſurrexérunt
ſtes iníqui, &
ſt iníquitas ſibi.
érunt linguas ſuas
entis: ℟. Vené-
lum ſub lábiis eó-
139.
atatióne Jeremíæ
rophétæ.
Cap. 3.
vir videns pau-
tátem meam in
ga indignatiónis
minávit, & ad-
énebras, & non
. Tantùm in me
onvertit manum
â die. Vetuſtam
lem meam, &
neam; contrívit
. Ædificávit in
, & circúmdedit
& labóre. In te-
collocávit me,
ortuos ſempiter-
cumædificávit ad-
ie, ut non egré-
gravávit cómpe-
m. Sed & cùm
o & rogávero, ex-
atiónem meam.

Conclúſit vias meas lapídi-
bus quadris; ſémitas meas
ſubvertit. Urſus inſídians
factus eſt mihi, leo in abſ-
cónditis. Sémitas meas ſub-
vertit, & confrégit me, pó-
ſuit me deſolátam. Teten-
dit arcum ſuum, & póſuit
me quaſi ſignum ad ſagit-
tam. Jerúſalem, Jerúſa-
lem, convértere ad Dómi-
num Deum tuum.

℟. Quærébant adversùs
Jeſum teſtimónium, ut
eum morti tráderent; nec
inveniébant. * Multi enim
teſtimónium falſum dicé-
bant; & conveniéntia teſ-
timónia non erant. ℣. Sur-
gentes teſtes iníqui, quæ
ignorábam, interrogábant
me. * Multi. *Marc.* 14. *Pſ.*
34.

Lectio ij.

MIſit in rénibus meis
fílias pháretræ ſuæ.
Factus ſum in deríſum omni
pópulo meo, cánticum eó-
rum totâ die. Replévit me
amaritudínibus, inebriá-
vit me abſinthio. Et fregit
ad númerum dentes meos,
cibávit me cínere. Et re-
pulſa eſt à pace ánima
mea, oblítus ſum bonó-
rum. Et dixi: Périit finis
meus, & ſpes mea à Dó-
mino. Recordáre pauper-
tátis & tranſgreſſiónis meæ,
abſínthii & fellis. Memóriâ
memor ero, & tabeſcet in
me ánima mea. Hæc réco-
lens in corde meo, ídeò
ſperábo. Miſericórdiæ Dó-

mini, quia non ſumus conſumpti, quia non defecérunt miſeratiónes ejus. Novi dilúculo; multa eſt fides tua. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea: proptérea expectábo eum. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Princeps Sacerdótum ait: Adjúro te per Deum vivum, ut dicas nobis ſi tu es Chriſtus Fílius Dei. Dicit illi Jeſus: Tu dixiſti. At illi * Dixérunt: Reus eſt mortis. ℣. Locúti ſunt Sacerdótes: Judícium mortis eſt viro huic, quia prophetávit ſicut audiſtis auribus veſtris: * Dixérunt. *Matth.* 26. *Jerem.* 26.

Lectio iij.

VEnatióne cepérunt me quaſi avem inimíci mei gratìs. Lapſa eſt in lacum vita mea, & poſuérunt lápidem ſuper me. Inundavérunt aquæ ſuper caput meum: dixi, Perii. Invocávi nomen tuum, Dómine, de lacu noviſſimo. Vocem meam audiſti: ne avertas aurem tuam à ſingultu meo & clamóribus. Appropinquaſti in die quandò invocávi te: dixiſti, Ne tímeas. Judicaſti, Dómine, cauſam ánimæ meæ, Redemptor vitæ meæ. Vidiſti, Dómine, iniquitátem illórum adversùm me: Júdica judícium meum. Vidiſti omnem furórem, univerſas cogitatiónes eórum adversùm me. Audiſti oppróbrium eórum, Dómine: omnes cogitatiónes eórum adversùm me; lábia inſurgéntium mihi, & meditatiónes eórum adversùm me totâ die. Seſſiónem eórum & reſurrectiónem eórum vide; ego ſum pſalmus eórum. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. Expuérunt in fáciem Jeſu, * Et cólaphis cecidérunt, dicentes: Prophetíza nobis, Chriſte, quis eſt qui te percuſſit? ℣. Aperuérunt ſuper me ora ſua, & exprobrantes percuſſérunt maxillam meam; * Et. *Repetitur* ℟. *uſquè ad* ℣. *Matth.* 26. *Job.* 16.

IN II. NOCTURNO.

Pſ. Dómine, ne in furóre.... Quóniam. *cum ſua diviſ.* 123.

Vim inferunt Chriſto inimici ejus.

Ant. 8. G. Vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Pſ. Eripe me de inimícis. *cum ſua diviſione.* 107.

Irruunt fortes in Chriſtum immerentem.

Ant. 3. c. Irruérunt in me fortes: neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine.

Pſ. Nonnè Deo. 126.

Chriſtus ab hominibus oppreſſus, in Deo Patre fidit.

Ant. 7. *d.* Deo ſubjecta

na mea; quóniam
ıtiéntia mea.
ıſannavérunt me
:ióne : ℟. Fren-
ɹper me déntibus
34.
ıcti Joannis Chry-
ſóſtomi.
& Latr. Homil.
'en. t. 2. n. 1.
.ectio iv.
liè Paſcha noſ-
ım pro nobis im-
olátus eſt. Chriſ-
, quæſo, immo-
excelſo patíbulo.
altáre hujus ſa-
quia ipſum ſacri-
ıvum ſtupendum.
dem quippè & ſa-
& ſacerdos erat:
n ſecundùm car-
:erdos ſecundùm
Idem & offeré-
ecundùm carnem
ır. Et crux fuit
t cur, ínquies,
mplo hóſtia offer-
extra urbem &
Ut implerétur il-
ıiníquis reputátus
autem in ſublími
jugulátur, non
? Ut áeris natú-
áret, cùm ovis in
nmolarétur. Pur-
tem & terra; flué-
è látere ſanguis
. Ideò non ſub
eò non in témplo
ne ſibi Judæi hóſ-
icárent, neve pu-
illa gente tantùm
tri. Idcircò extra
urbem & mœnia; ut diſ-
cas univerſále ſacrifícium
eſſe, quia pro univerſa terra
erat oblátio; & purgatió-
nem item eſſe commúnem,
non peculiárem, quemád-
modùm apud Judæos.

℟. Dicébant Petro: Verè ex illis es. * Ille cœpit anathematizáre, & juráre: Quia néſcio hominem iſtum quem dícitis. ℣. Inquilíni domûs meæ ſicut aliénum habuérunt me, & quaſi peregrínus fui in óculis eórum. * Ille. *Marc.* 14. *Job* 19.

Lectio v. *n.* 2.

VIs díſcere áliud ejus inſigne opus? Paradíſum clauſum hódiè nobis apéruit. Hâc quippè die, hâc ipsâ horâ latrónem eò inintrodúxit Deus. Hódiè antíquam pátriam nobis réddidit: hódiè in pátriam civitátem nos redúxit: nam, Hódiè, inquit, mecũ eris in paradíſo. Quid dicis? Crucifíxus es & clavis affixus, & paradíſum pollicéris? Etiam, inquit; ut in cruce virtútem meam ediſcas. Quia enim res erat triſtis, ne naturæ crucis atténderes, ſed Crucifíxi virtútem edíſceres, in cruce hoc pérpetrat miráculum, quod ejus máximè virtútem demonſtrat. Non enim cùm mórtuum ſuſcitáret, non cùm ventos ac mare increpáret, non cùm dæmones fugáret; ſed crucifíxus,

clavis perforátus, contuméliis, ſputis, convíciis, oppróbriis onerátus, ímprobum latrónis ánimum mutáre pótuit, ut ex omni parte virtútem ejus vídeas. Creaturam quippè totam commóvit, petras ſcidit; ſed petrâ duriórem latrónis ánimam attráxit.

℟. Quem vultis dímittam vobis; Barabbam, an Jeſum? Dixérunt: Barabbam. Quid ígitur fáciam de Jeſu? * Dicunt omnes: Crucifigátur. ℣. Dixérunt: Rogámus ut occidátur homo iſte; síquidèm non quærit pacem pópulo, ſed malum: * Dicùnt. *Matth.* 27. *Jerem.* 38.

Lectio vj. *n.* 3.

SEd quid tantùm fecit latro, ínquies, ut poſt crucem paradíſum ſit adeptus? Viſne ut virtútem ejus bréviter demonſtrem? Cùm Petrus negábat infrà, tunc ille ſuprà confitebátur. Diſcípulus vilíſſimæ puellæ minas non tulit: latro autem videns pópulum totum circumſtantem, clamantem, blaſphémias & dictéria jaculantem, non attendit illis. Non cogitávit præſentem Crucifíxi vilitátem; ſed fídei óculis hæc ómnia prætergrédiens, miſſis illis vilibus impedimentis, agnóvit cœlórum Dóminum, & ad ipſum ánimo procumbens, dicébat: Memento meî, Dómine, cùm véneris in regnum tuum. Vidên, quantórum nobis bonórum crux cauſa fúerit! Dic mihi, regnum petis? Quid vides hujúſmodi? Clavi & crux in conſpectu ſunt. Verùm ea ipſa crux, inquit, eſt ſymbolum regni. Ideò ipſum regem voco, quia vídeo crucifíxum. Regis enim eſt pro súbditis mori. Hic ipſe dixit: Bonus paſtor ánimam ſuam ponit pro óvibus: ergò & bonus rex ánimam ſuam ponit pro súbditis. Quóniam ígitur ánimam ſuam póſuit, ideò regem illum voco. Memento meî, Dómine, in regno tuo.

℟. Jeſum flagellis cæſum mílites índuunt púrpurâ, & impónunt ei ſpíneam corónam; & cœpérunt ſalutáre eum: Ave, Rex Judæórum; & * Percutiébant caput ejus arúndine, & coſpuébant eum. ℣. Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas meas velléntibus; fáciem meam non averti à conſpuéntibus in me: * Percutiébant. *Repetitur* ℟. *uſquè ad* ℣. *Marc.* 15. *Iſ.* 50.

IN III. NOCTURNO.

Pſ. Exaudi. . . cum déprecor. 127.

Chriſtus linguis hominum percuſſus.

Ant. 1. *ſ.* Protexiſti me, Deus, à conventu malignántium, à multitúdine operántium iniquitátem;

cuérunt ut gládium
ſuas.
lvum me fac, Deus.
s diviſionibus. 109.
us ab ipſo Patre
r inimicorum ſuo-
ditus.
4. E. Quem tu per-
, perſecúti ſunt ; &
lolórem vúlnerum
1 addidérunt.
t quid, Deus, re-
rum ſua diviſ. 139.
operiæ Chriſto in-
Deum Patrem re-

2. Exurge, Deus,
uſam tuam : me-
to improperiórum
.
próbria exprobrán-
ibi. ℟. Cecidérunt
ie. *Pſ.* 68.
iſtola beáti Pauli
toli ad Hebræos.
vij. Cap. 4. & 5.
bentes Pontíficem
nagnum qui pene-
trávit cœlos, Je-
lium Dei, teneá-
onfeſſiónem. Non
abémus Pontíficem
poſſit cómpati in-
ibus noſtris; tentá-
tem per ómnia pro
idine abſque peccá-
ámus ergò cum fi-
d thronum grátiæ,
ricórdiam conſequá-
& grátiam inveniá-
auxílio opportùno.
namque Póntifex ex
ibus aſſumptus, pro
ibus conſtitúitur in
iis quæ ſunt ad Deum, ut ófferat dona & ſacrifícia pro peccátis : qui condolére poſſit iis qui ignórant & errant ; quóniam & ipſe circúmdatus eſt infirmitáte : & proptéreà debet, quemádmodùm pro pópulo, ita étiam & pro ſemetipſo offerre pro peccátis.

℟. Suſcepérunt Jeſum, & eduxérunt. * Et bájulans ſibi crucem, exívit Jeſus in eum qui dícitur Calváriæ locum. ℣. Tulit Abraham ligna holocauſti, & impóſuit ſuper Iſaac fílium ſuum. * Et bájulans. *Joan.* 19. *Geneſ.* 22.

Lectio viij. Cap. 5.

NEc quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo, tanquàm Aaron. Sic & Chriſtus non ſemetipſum clarificávit, ut Póntifex fieret ; ſed qui locútus eſt ad eum : Fílius meus es tu, ego hódiè génui te. Quemádmodùm & in álio loco dicit ; Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech. Qui in diébus carnis ſuæ, preces ſupplicatióneſque ad eum qui poſſit illum ſalvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus eſt pro ſua reveréntia. Et quidèm cùm eſſet Fílius Dei, dídicit ex eis quæ paſſus eſt obediéntiam ; & conſummátus, factus eſt ómnibus obtemperántibus

ſibi cauſa ſalútis æternæ, appellátus à Deo Póntifex juxtà órdinem Melchiſedech.

℟. Crucifixérunt Jeſum, & latrónes, unum à dextris, & álterum à ſiniſtris. Jeſus autem dicébat: * Pater, dimitte illis; non enim ſciunt quid fáciunt. ℣. Cum ſcelerátis reputátus eſt; & ipſe peccáta multórum tulit, & pro tranſgreſſóribus rogávit: * Pater. *Luc.* 23. *Iſ.* 53.

Lectio ix. Cap. 7.

ET álii quidèm plures facti ſunt ſacerdótes, idcircò quòd morte prohiberentur permanére: hic autem eò quòd máneat in æternum, ſempiternum habet ſacerdótium. Undè & ſalváre in perpétuum poteſt accedentes per ſemetipſum ad Deum, ſemper vivens ad interpellandum pro nobis. Talis enim decébat ut nobis eſſet Póntifex, ſanctus, ínnocens, impollútus, ſegregátus à peccatóribus, & excélſior cœlis factus: qui non habet neceſſitátem quotídiè, quemádmodùm ſacerdótes, priùs pro ſuis delictis hóſtias offerre, deindè pro pópuli; hoc enim fecit ſemèl, ſeipſum offerendo.

℟. Ipſe vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras, attrítus eſt propter ſcélera noſtra: * Diſciplína pacis noſtræ ſuper eum, & li-

vóre ejus ſaná
Peccáta noſtr
lit in córpore ſ
num, ut pecc
juſtítiæ vivám
plína. *Repet.*
què ad ℣. *Iſ.*

A D L A

Pſ. Verba n
Virum ſang
loſum abomin
nus.

Ant. POſuit
8. c. tulun
cem. Erat autē
Jeſus Nazarén
dæórum. *Joan*

Pſ. Quemád
ſua diviſ. 81.

Chriſtus int
in Deo Patre j

Ant. 5. a.
crucifixiſſent e
runt veſtiment
nicam, mitte
ſuper eis, qui
ret. *Joan.* 19.

Pſ. Miſerére
miſerére meî.

Chriſtus in
miens, de ſe
get diluculo.

Ant. 7. a. 1
blaſphemában
ventes cápita
centes: Salva
ſi Fílius Dei e
de cruce. *Mat*

Ant 3. *a.* 1

CANTICUM.

Prophetia d
ſuro.

DE angúſt
dício ſul

...rationem ejus quis
...rábit?
...uia abſciſſus eſt de terra
...ntium : * propter ſce-
...pópuli mei percuſſi eum.
...t dabit ímpios pro ſe-
...úra, * & dívitem pro
...rte ſua :
...ò quòd iniquitátem non
...rit, * neque dolus fúe-
...in ore ejus.
...t Dóminus vóluit con-
...re eum * in infirmitáte.
...i poſúerit pro peccáto
...am ſuam, * vidébit
...n longævum, & vo-
...s Dómini in manu
...irigétur.
... eò quòd laborávit
... ejus, * vidébit &
...itur.
...iéntia ſua juſtificá-
...Juſtus ſervus meus
... * & iniquitátes eó-
... portábit.
...i ſpértiam ei plúri-
... & fórtium dívidet
...
... quòd trádidit in
... ánimam ſuam,
... ſcelerátis reputa-
...
... peccáta multó-
..., * & pro tranſ-
...us rogávit.
...Illudébant ei & mí-
...tum offerentes ei,
...tes : Si tu es Rex
...am, ſalvum te fac.
...
...antáte. . . . . laus
...7.
...qui exaltat manſue-
...útem, laudandus.

Ant. 6. Unus de latrónibus blaſphemábat eum. Reſpondens autem alter increpábat eum, dicens : Nos quidèm digna factis recípimus ; hic verò nihil mali geſſit. *Luc.* 23.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. *duplicanda.* Dicébat ad Jeſum : Dómine, memento meî, cùm véneris in regnum tuum. Et dixit illi Jeſus : Amen dico tibi : hódiè mecum eris in paradíſo. *Luc.* 23.

Kyrie, &c. *ut heri.* 321.

AD HORAS, poſt Pſalmos dicitur. Ant. Chriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſquè ad mortem, mortem autem crucis. *Philip.* 2.

Oratio, Réſpice, 321.

AD VESPERAS.

Dicuntur ſine cantu Pſalmi & Antiphonæ ſequentes.

Pſ. Niſi quia. 49.

Niſi eſſet Deus in Iſraël, Chriſto moriente, periiſſemus.

Antiph. CUm vidiſſet Jeſus matrem, & diſcípulum ſtantem quem diligébat, dicit matri ſuæ : Múlier, ecce fílius tuus ; deindè dicit diſcípulo : Ecce mater tua. *Joan.* 19.

Pſ. Sæpè expugnavérunt. 120.

Dominus juſtus concidit cervices peccatorum.

Ant. Erat ferè hora ſexta, & ténebræ factæ ſunt

In univerſam terram uſquè in horam nonam ; & obſcuratus eſt ſol. *Luc.* 23.

Pſ. Eripe me, Dómine. *cum ſua diviſione.* 122.

Chriſtus in cruce ab improbis ſe defendi precatur.

Ant. Circà horam nonam clamávit Jeſus voce magnâ : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquiſti me ? *Matth.* 27.

Pſ. Dómine, clamávi ad te. 68.

Elevatio manuum Chriſti in cruce ſacrificium veſpertinum.

Ant. Sciens Jeſus quia ómnia conſummáta ſunt, ut conſummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. *Joan.* 19.

Pſ. 141. Voce meâ. 68.

Chriſtum in cruce deprecantem juſti expectant exauditum.

Ant. Vas erat acéto plenum ; illi autem ſpóngiam plenam acéto hyſſópo circumponentes, obtulérunt ori ejus. *Joan.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. Duplicanda. Cùm accepiſſet Jeſus acétum, dixit : Conſummátum eſt. Et clamans, voce magnâ, ait : Pater, in manus tuas commendo ſpíritum meum. Et inclináto cápite, trádidit ſpíritum. *Joan* 19. *Luc.* 23.

Oratio, Réſpice. 321.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 313.

SABBATO

IN I. NOC

Pſ. Dómine
cum ſua diviſ.
Conſumetur
catorum : Deu
tum.

Ant. 2. Cor
quítia peccató
riges juſtum ,

Pſ. Dómine
tábit. 52.

Sedes ætern
miſſa.

Ant. 4. E.
tabernáculo t
cet in monte

Pſ. Conſerv
Caro Chriſti
ſpe reſurgendi

Ant. 7. ç. (
quieſcet in ſpe

℣. Non der
mam meam

℟. Nec dab
tuum vidére c

Pſ. 15.

De Lamentat
Propl

Lectio j.

QUómo
tum eſ
tátus
timus
lápides ſanctu
ómnium plat
Sion ínclyti
auro primo,
putáti ſunt in
opus mánuum
& lamíæ nuda
mam, lactav
ſuos ; fília pó
délis quaſi ſtr

Adhæſit lingua lac-
ad palátum ejus in
párvuli petiérunt pa-
& non erat qui frán-
is. Qui veſcebantur
nósè, interiérunt in
qui nutriebantur in
, amplexáti ſunt
a. Et major effecta
quitas fíliæ populi
ccáto Sodomórum,
ſubverſa eſt in mo-
, & non cepérunt
manus. Jerúſalem,
em, convértere ad
um Deum tuum.
ſpícient ad me quem
runt: & * Plangent
lanctu quaſi ſuper
itum, & dolébunt
um ut in morte pri-
iti. ℣. Centúrio, &
n eo erant, timué-
ldè, dicentes: Verè
Dei erat iſte. Et per-
es péctora ſua, re-
ntur: * Plangent.
12. Matth. 27. Luc.

Lectio ij.

adhuc ſubſiſteré-
s, defecérunt óculi
d auxílium noſtrum
, cùm reſpicerémus
ad gentem quæ ſal-
n póterat. Lubrica-
veſtígia noſtra in
plateárum noſtrá-
appropinquávit finis
: compléti ſunt dies
quia venit finis noſ-
lociores fuérunt per-
res noſtri áquilis cœ-
er montes perſecúti

ſunt nos, in deſerto inſi-
diáti ſunt nobis. Spíritus
oris noſtri, Chriſtus Dómi-
nus captus eſt in peccátis
noſtris; cui díximus: In
umbra tua vivémus in gén-
tibus. Gaude & lætáre, fí-
lia Edom, quæ hábitas in
terra Hus: ad te quoque
pervéniet calix, inebriábe-
ris atque nudáberis. Com-
pléta eſt iniquitas tua, fí-
lia Sion; non addet ultrà
ut tránſmigret te: viſitávit
iniquitátem tuam, fília
Edom, diſcoopéruit pec-
cáta tua. Jerúſalem, Je-
rúſalem, convértere ad Dó-
minum Deum tuum.

℟. In una domo come-
détur agnus, nec efferétis
de cárnibus ejus foràs, &
* Os non comminuétis ex
eo. ℣. Ut vidérunt Jeſum
jam mórtuum, non fregé-
runt ejus crura, ut Scrip-
tura impleréturr: * Os.
Exod. 12. *Joan.* 19.

De Oratióne Jeremíæ
Prophétæ.

Lectio iij. Cap. 5.

Defécit gáudium cordis
noſtri: verſus eſt in
luctum chorus noſter. Cé-
cidit coróna cápitis noſtri:
væ nobis quia peccávimus.
Proptéreà mœſtum factum
eſt cor noſtrum; ideò con-
tenebráti ſunt óculi noſtri.
Propter montem Sion quia
diſpériit, vulpes ambulá-
vérunt in eo. Tu autem,
Dómine, in ætérnum per-
manébis, ſólium tuum in

generatiónem & generatió- nem. Quarè in perpétuum oblivíſcéris noſtrî ? derelinques nos in longitúdine diérum ? Converte nos, Dómine, ad te, & convertémur; innova dies noſtros ſicùt à princípio. Sed projíciens repuliſti nos; irátus es contrà nos vehementer. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. In die illa erit fons patens dómui David, & habitántibus Jerúſalem, * In ablutiónem peccatóris. ℣. Unus mílitum lánceâ latus Jeſu apéruit, & contínuò exívit ſanguis & aqua * In ablutiónem. *Repetitur* ℟. In. *uſquè ad* ℣. *Zach.* 13. *Joan.* 19.

IN II. NOCTURNO.

Pſ. Dómini eſt terra. 56.

Rex gloriæ Chriſtus, Deus de Deo, cæleſtes intrabit domos.

Ant. 5. a. Elevámini, portæ æternáles; & introíbit Rex glóriæ.

Pſ. Exaltábo te, Dómine. 7.

Sacco mortalitatis conſciſſo, veſtem immortalitatis induet Chriſtus.

Ant. 8. G. Dómine, eduxiſti ab inferno ánimam meam.

Pſ. Exaudi, Deus, deprecatiónem. 108.

Dies ſuper dies Regis Chriſti adjiciet Deus.

Ant. 1. g. Intende, Deus,

orationi meæ; à fi terræ ad te clamávi.

℣. Tu, Dómine, rére meî, ℟. Et reſi me. *Pſ.* 40.

Sermo ſancti Joannis ſóſtomi.

De Cœmet. & Cruce. *Ed. Ben. n.* 2.

Lectio iv.

HOdiè, dilecti ómnia infe loca círcuit nus noſter; hódiè æreas confrégit, hód tes férreos contrívit, in Prophéta dicti tiónem. Non dixit ruit portas æreas; Confrégit, ut inúti ceps carcer fiat. No tulit vectes, ſed con ut cuſtódia deince lis & infirma redd neque jánua, ne tis, & licèt quis non tenétur. Quan tur Chriſtus con quis álius reparáre p Reges cùm vinctos tere volunt, miſſis lis non ita agunt; fores quàm cuſtód quunt, ut oſtend dénuò ingrediend vel illis qui jam lib runt, vel eórum loc Non ita Chriſtus: monſtráre volens jam ad finem m perveniſſe, æreas e tas confrégit, hoc e mítem illam, & in bilem mortis neceſſi

hriſtus pro peccátis
mórtuus eſt, ut nos
Deo, mortificátus
, vivificátus autem
, in quo * Et his
cárcere erant, ſpi-
véniens prædicávit.
nfiteantur Dómino
órdiæ ejus, quia
it portas æreas, &
ferreos confrégit,
i. Petr. 3. Pſ. 106.

Lectio v.

ò, quod admira-
e digníſſimum eſt,
e ad vinctos venit.
ullus rex unquàm
narétur fácere; ſed
vinctos dimittunt.
c: ipſemet Rex ad
venit. Non erúbuit
s, neque detentos
re, (de eo enim
txerat erubéſcere
uit) & confrégit
& vectes contrívit.
itit inferno; &
t fecit totam illius
m; carceriſque cuſ-
vincula conjecto,
stheávit. Tyránnus
t ducebátur; fortis
s ipſa mors, abjec-
y, núda ad pedes
ccurrit.
rticipávit carni &
i; * Ut per mortem
et eum qui habé-
rtis impérium, id
bolum, & liberá-
qui timóre mortis
tam vitam obnóxii
ervitúti. ℣. Præci-
mortem in ſempi-
ternum, quia Dóminus lo-
cutus eſt; * Ut. Hebr. 2. Iſ. 25.

Lectio vj.

Vidiſti mirandam victóriam? vidiſti crucis beneſícia? De morte immortáles facti ſumus: hæc ſunt præclára crucis facínora. Intellexiſti victóriam? intellexiſti modum victóriæ? diſce nunc quómodò ſine labóre & ſudóre noſtro victória hæc fúerit parta. Nos arma non cruentávimus, non ſtétimus in ácie, non accépimus vúlnera, neque vídimus bellum: & tamen victóriam obtinúimus. Certámen Dómini fuit coróna noſtra. Cùm ergò & noſtra ſit victória, mílites imitémur, lætiſque vócibus victóriæ laudes & cármina hódiè decantémus. Dicámus; Dóminum laudantes: Abſorpta eſt mors in victória. Ubi eſt, mors, victória tua? ubi ſtímulus tuus, inferne? Hæc ómnia præclára facta crux nobis péperit. Crux trophæum contrà dæmones erectum, gládius contrà peccátum, gládius quo ſerpentem confódit Chriſtus. Crux Patris voluntas, Unigéniti glória; Spíritûs exultátio, Angelórum decus, Eccléſiæ ſecúritas, glóriátio Pauli, Sanctórum murus, totíuſ orbis lumen.

℟. Beáti qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni;

* Ut ſit poteſtas eórum in ligno vitæ, & per portas intrent in civitátem. ℣. In ſánguine teſtamenti tui emiſiſti vinctos tuos de lacu; * Ut. *Repetitur.* ℟. Beáti. *uſquè ad* ℣. *Apoc.* 22. *Zach.* 9.

IN III. NOCTURNO.

Pſ. Notus in Judæa Deus. 128.

In Jeruſalem, urbe pacis, factus eſt locus Chriſti.

Ant 7. d. In pace factus eſt locus ejus, & in Sion habitátio ejus.

Pſ. Dómine Deus. 134.

Chriſtus factus eſt ſicut homo ſine adjutorio, inter mortuos liber.

Ant. 4. a. Factus ſum ſicut homo ſine adjutório, inter mórtuos liber.

Pſ. Deus ultiónum Dóminus. *cum ſua diviſione.* 84.

Animam Chriſti Deus ſuſcitabit ab inferioribus terræ partibus.

Ant. 6. Niſi quia Deus adjúvit me, paulò minùs habitaſſet in inferno ánima mea.

℣. Verbum iníquum conſtituérunt adversùm me: ℟. Numquid qui dormit, non adjíciet ut reſurgat? *Pſ.* 40.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio vij. Cap. 9.

CHriſtus aſſiſtens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manufactum, id eſt, non hujus creatiónis, neque per ſánguinem hircórum aut vitulórum, ſed per próprium ſánguinem introívit ſemèl in Sancta, æternâ redemptióne inventâ. Si enim ſanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aſperſus inquinátos ſanctíficat ad emundatiónem carnis, quantò magis ſanguis Chriſti, qui per Spíritum ſanctum ſemetipſum óbtulit immaculátum Deo, emundábit conſciéntiam noſtram ab opéribus mórtuis; ad ſerviendum Deo viventi?

℟. Quandò appenſus fúerit homo in patíbulo, non permanébit cadáver ejus in ligno, ſed in eádem die ſepeliétur; * Quia maledíctus à Deo eſt omnis qui pendet in ligno. ℣. Chriſtus nos redémit de maledícto legis, factus pro nobis maledíctum; * Quia. *Deut.* 21. *Galat.* 3.

Lectio viij.

ET ídeò novi teſtamenti mediátor eſt; ut morte intercedente, in redemptiónem eárum prævaricatiónum quæ erant ſub prióri teſtamento, repromiſſiónem accípiant qui vocáti ſunt, æternæ hæreditátis. Ubi enim teſtamentum eſt, mors neceſſe eſt intercédat teſtatóris. Teſtamentum enim in mórtuis confirmátum eſt: alióquin nondùm valet, dùm vivit

tus eſt. Undè nec
quidèm ſine ſán-
licátum eſt. Lecto
ıni mandáto legis
univerſo pópulo,
ſ ſánguinem vitu-
c hircórum cum
c lana coccínea,
ɔo, ipſum quoque
c omnem pópulum
, dicens: Hic ſan-
amenti quod man-
vos Deus. Etiam
ulum & ómnia
iſtérii ſánguine ſi-
ıſperſit. Et ómnia
ſánguine ſecundùm
ıundantur; & ſine
is effuſióne non fit

die illa radix Jeſſe
in ſignum populó-
pſum gentes depre-
ır: * Et erit ſepul-
jus glorióſum. ℣.
s mórtuus eſt pro
s noſtris ſecundùm
ras, & ſepultus eſt;
it. *Iſ.* 11. 1. *Cor.* 15.

Lectio ix.

eſſe eſt ergò exem-
ária quidèm cœléſ-
is mundári, ipſa au-
cœléſtia melióribus
quàm iſtis. Non enim
ufacta ſancta Jeſus
it, exemplária ve-
; ſed in ipſum cœ-
ut appáreat nunc
Dei pro nobis: ne-
ſæpè ófferat ſemetip-
quemádmodùm Pón-
intrat in ſancta per
os annos in ſánguine
aliéno; alióquin oporté-
bat eum frequenter pati ab
orígine mundi: nunc au-
tem ſemèl in conſumma-
tióne ſeculórum, ad deſ-
titutiónem peccáti, per
hóſtiam ſuam appáruit. Et
quemádmodùm ſtatútum eſt
homínibus ſemèl mori,
poſt hoc autem judícium;
ſic & Chriſtus ſemèl oblá-
tus eſt ad multórum exhau-
rienda peccáta: ſecundò
ſine peccáto apparébit ex-
pectántibus ſe in ſalútum.

℟. Chriſtus novi teſta-
menti mediátor, * Initiá-
vit nobis viam novam &
viventem per velámen, id
eſt, carnem ſuam, in in-
tróitum ſanctórum; non-
dùm propalátam, adhuc
prióre tabernáculo habente
ſtatum. ℣. Aſcendet pan-
dens iter ante eos, Dómi-
nus in cápite eórum: * Ini-
tiávit nobis. *Repetitur* ℟.
Chriſtus. *uſquè ad* ℣. *Hebr.*
9. & 10. *Mich.* 2.

AD LAUDES.

Pſ. Júdica me, Deus. 82.
*Cauſam Chriſti ſui judi-
cabit Deus.*

Ant. Ero mors tua, ô
4. a. mors: morſus tuus
ero, inferne. *Oſee.* 13.

Pſ. Inclína. *cum ſua di-
viſione*, 143.
*Signum faciet Deus cum
Chriſto ſuo in bonum.*

Ant. 3. *a.* De manu mor-
tis liberábo eos: de morte
rédimam eos. *Oſ.* 13.

Pſ. Dómine, exaudi...,

ibus. *cum ſua diviſ.* 135.
ducet Deus de tribula-
ne animam Chriſti ſui, &
rdet inimicos ejus.

Ant. 8. c. Penetrábo om-
es inferióres partes terræ,
& inſpíciam omnes dor-
nientes, & illuminábo om-
nes ſperantes in Dómino.
Eccli. 24.

Ant. 4. E. Sicut.

CANTICUM JONÆ.
Cap. 2.

Jonas in ventre ceti, ty-
pus Chriſti ſepulti.

CLamávi de tribulaitó-
ne mea ad Dóminum,
* & exaudívit me.

De ventre ínferi clamá-
vi, * & exaudiſti vocem
meam.

Et projeciſti me in pro-
fundum in corde maris, *
& flumen circúmdedit me.

Omnes gúrgites tui & fluc-
tus tui * ſuper me tran-
ſiérunt.

Et ego dixi : Abjectus
ſum à conſpectu oculórum
tuórum : * verúmtamen
rursùs vidébo templum
ſanctum tuum.

Circumdedérunt me aquæ
* uſque ad ánimam.

Abyſſus vallávit me, *pé-
lagus opéruit caput meum.

Ad extréma móntium deſ-
cendi : * terræ vectes con-
cluſérunt me in æternum.

Et ſublevábis de corrup-
tióne vitam meam, * Dó-
mine Deus meus.

Cùm anguſtiarétur in me
ánima mea, Dómini re-
cordátus ſum ; * ut v
ad te orátio mea ad
plum ſanctum tuum.

Qui cuſtódiunt vani
fruſtrà, * miſericór
ſuam derelinquunt.

Ego autem in voce
dis immolábo tibi : *
cumque vovi, reddam
ſalúte Dómino.

Ant. Sicut fuit Jon
ventre ceti tribus diéb
tribus nóctibus, ſic eri
lius hóminis in corde
ræ. *Matth.* 12.

Pſ. Laudáte Dómi
in ſanctis. 60.

Deus omni laude dign

Ant. 2. Dabit ímpios
ſepultúra, & dívitem
morte ſua ; eò quòd ini
tatem non fécerit, n
dolus fúerit in ore
Iſ. 53.

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. *duplica*
Accepérunt Joſeph &
codémus corpus Jeſu
ligavérunt illud línteis
aromátibus, & poſu
illud in monumento.
19.

Kyrie, &c. *ut ſupr*

AD HORAS, po
mos dicitur Ant. C
factus eſt pro nob
diens uſquè ad m
mortem autẽ cruci
ter quod & Deus
illum, & donáv
men quod eſt ſu
nomen. *Philipp.*

Oratio, Réſpic

¶ *Factâ Com*

'eſperæ inchoantur
ab Antiphona Alle-
&c. deindè dicitur
mus ſequens cum
'atri, &c. qualibet
oſtremò repetitur
ia, Allelúia, &c.]
'ESPERAS.
6. Allelúia, alle-
elúia.
LMUS 116.
iſericordia & veri-
randa.
ite Dóminum, om-
gentes : * laudáte
mnes pópuli ;
iam confirmáta eſt
s miſericórdia ejus,
tas Dómini manet
um.
Allelúia, allelúia,

Magníficat.
duplicanda. Cùm
t Sabbatum, Ma-
dalénе, & María
& Salóme, emé-
imata, ut venien-
rent Jeſum [illegible]
irc. 16.
Cantico cum Glò-
ri. & repetitâ An-
acerdos ad altare

óminus vobiſcum,
um ſpíritu tuo.
Orémus.
s, qui nos per Paſ-
ále myſtérium do-
tuſtátem vitæ relín-
& in novitáte ſpí-
nbuláre : præſta ut
itus tuus per hoc ſa-
tum nobis vitam
rs Verna.

ſuam tríbuat, qui mortem noſtram ſuſcépit, & occídit ; Qui tecum vivit & regnat.

Deindè ℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Diaconus dicit: Ite, Miſſa eſt, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

¶ *Extra Chorum, Veſperæ dicuntur, ut ſuprà, præmiſſis* Pater *&* Ave : *& loco* Ite Miſſa eſt, *dicitur* ℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allelúia. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia. *Deindè addit.* Pater noſter.]

AD COMPLETORIUM.

Præmiſſis (ſine Lectione) ℣. Converte nos, Deus. Confíteor Deo. *&* ℣. Deus, in adjutórium. Glória Pátri. *in cujus fine,* Allelúia. *dicuntur cantu ſpeciali, de* 2. *Pſalmi* Cùm invocárem. Qui hábitat. *&* Ecce nunc. 29. *Quibus finitis, dicitur* Allelúia. *ſemel.*

Deindè ad Canticum Nunc dimittis.

Ant. 8. G. Véſpere ſábbati, quæ luceſcit in prima ſábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére ſepulcrum, allelúia. *Matth.* 28.

℣. Dóminus vobiſcum, ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

VIſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem noſtram ; & omnes inſídias

inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant; & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum, &c.

℣. Dóminus vobíſcum,
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Submiſſiori voce:

Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, † & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritus ſit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* Amen.

[*Solus recitans*, *l*bis, *dicit* nobis.]

Secretò, Fidéliu mæ per miſericordia requieſcant in pace.

Ant. Regína cœli ℣. *& Orat. infrà ad* pletorium *in Feriis* poris Paſchalis.

Poſtremò, Pater Credo.

Non fit Suffragiu Defunctis.

I DIE SANCTO PASCHÆ.

ANNUALE.

IOCTURNUM.
)ómine, lábia, &c.
llelúia.
:. Allelúia. Surréxit
ius verè : * Veníte,
ıus, allelúia. *Luc.*

94. Venite. 1.
dicitur Hymnus, nec
ur jubilus in fine An-
ırum : quod ſervatur
nes Horas uſquè ad
ıabbati ſeq. excluſivè.
Ꝗuarè fremuérunt. 3.
ſtus, per reſurrectio-
ıam, Filius Dei de-
ıatus.
R Epromiſſiónẽ Deus
adimplévit, reſúſ-
Jeſum, ſicut & in
ɔ ſcriptum eſt : Fílius
ıs tu, ego hódiè gé-
, allelúia. *Act.* 13.
Conſerva me. 88.
ſtus inferi victor è ſe-
reſurgens.
. 4. *d.* Quòd Deus
ivit eum à mórtuis,
ıs jam non reverſú-
ı corruptiónem, ita
Non dabis Sanctum
vidére corruptiónem,
ia. *Act.* 13.
Exaltábo te. 7.
iſtus, conſciſſâ mor-
talitate, immortalitatem
induit.

Ant. 8. G. Definíto conſílio, & præſciéntiâ Dei tráditum Deus ſuſcitávit ; ſolútis dolóribus inferni, juxtà quod impoſsíbile erat tenéri illum ab eo, allelúia. *Act.* 2.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 83.

Pater noſter.

Abſol. Benedictus Deus. *& Bened.* Confiteámur. 148.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio j. Cap. 6.

AN ignorátis, fratres, quia quicumque baptizáti ſumus in Chriſto Jeſu, in morte ipſíus baptizáti ſumus ? Conſepulti enim ſumus cum illo per baptiſmum in mortem ; ut quómodò Chriſtus ſurréxit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti ſumus ſimilitúdini mortis ejus, ſimul & reſurrectiónis érimus. Hoc ſcientes quia vetus homo noſter ſimul crucifíxus eſt, ut deſ-

ſtruátur corpus peccáti ; & ultrà non serviámus peccáto. Qui enim mórtuus eſt, juſtificátus eſt à peccáto. Si autem mórtui ſumus cum Chriſto, crédimus quia ſimul étiam vivémus cum Chriſto ; ſcientes quòd Chriſtus reſurgens ex mórtuis, jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus eſt peccáto, mórtuus eſt ſemèl ; quòd autem vivit, vivit Deo. Ita & vos exiſtimáte vos mórtuos quidèm eſſe peccáto, viventes autem Deo in Chriſto Jeſu Dómino noſtro. Tu autem.

℟. Ego ſum primus & noviſſimus ; & vivus, & fui mórtuus, * Et ecce ſum vivens in ſécula ſeculórum : † Et hábeo claves mortis & inferni, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego dormívi, & ſoporátus ſum, & exurréxi, quia Dóminus ſuſcépit me ; * Et ecce. Glória. † Et hábeo. *Ap.* 1. *Pſ.* 3.

Bened. Interpellet. 148.

Sermo ſancti Auguſtini Epiſcopi.

Tom. 5. *Serm.* 231. *in diebus Paſch. II. n.* 2.

Lectio ij.

RESurrectio Dómini noſtri Jeſu Chriſti nova vita eſt credéntium in Jeſum ; & hoc eſt ſacramentum paſſiónis & reſurrectiónis ejus, quod valdè noſſe & ágere debétis. Non

enim ſine cauſ
ad mortem ; nc
fons vitæ, unc
vivátur, bibit
cem qui ei nor
Non enim Cl
bátur mors. I
tióni mortis ol
citur omnis hoı
ter illum hó
homo factus eſ
homò. Pœna c
Dóminus Jeſ
mori venit,
venit. Commu
biſcum ſine cul
& culpam ſolvi
Quam pœnam
nobis debebát
tam vitam. I
fixus eſt, ut in
deret véteris h
tri occáſum ; &
ut in ſua vita
noſtræ vitæ no

℟. Paſcha n
molátus eſt Ch
que epulémur *
mento véteri
fermento malít
ázymis ſincerit
tátis, allelúia
℣. Exurgat De
pentur inimíci
juſti epulentur
in conſpectu D
Glória Patri.
1. *Cor.* 5. *Pſ.* 6
Bened. Fúlg
Léctio ſancti E
cudùm M
Lectio iij.

IN illo témp
Magdaléne,

& Salóme, emé-
iata, ut venien-
ent Jeſum. Et ré-

ſancti Gregórii
Papæ.
21. *habit. in ba-*
Mariæ maj. in
hæ, n. 2.
s, fratres cariſ-
quòd ſanctæ mu-
Dóminum fúe-
e, cum aromá-
ionumentum ve-
t ei quem viven-
rant, étiam mór-
io humanitátis,
ur. Sed res geſta
ſancta Eccléſia
endum. Sic quip-
eſt ut audiámus
ſunt, quáтenùs
étiam quæ no-
x eórum imita-
nda. Et nos ergò
i eſt mórtuus cre-
odóre virtútum
im opinióne bo-
erum Dóminum
, ad monumen-
tò illíus cum aro-
ınímus. Illæ au-
tes Angelos vi-
r cum aromáti-
unt; quia vidé-
nentes ſupernos
iunt, quæ cum
dóribus ad Dó-
r ſancta deſidé-
cuntur. Notan-
nobis eſt quid-
òd in dextris ſe-
us cérnitur, qui
dâ coopertus ap-

páruit. Sed quid adveniententes féminas affátur, audiámus: Nolíte expaveſcere; ac ſi apertè dicat, Paveant illi qui non amant adventum supernórum cívium. Vos cur pertiméſcitis, quæ veſtros concíves vidétis? Undè & Matthæus Angelum apparuiſſe deſcríbens, ait: Erat aſpectus ejus ſicut fulgur, & veſtimenta ejus ſicut nix. In fulgóre étenim terror timóris eſt, in nive autem blandimentum candóris. Quia verò omnípotens Deus, & terríbilis peccatóribus, & blandus eſt juſtis; rectè teſtis reſurrectiónis ejus Angelus, & in fulgóre vultûs, & in candóre hábitûs demonſtrátur: ut de ipſa ſua ſpécie & terréret réprobos, & mulcéret pios.

℟. Ecce terræ motus factus eſt magnus; * Angelus enim Dómini deſcendit de cœlo, & accédens revolvit lápidem, & ſedébat ſuper eum, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Terra trémuit & quiévit, cùm exúrgeret in judícium Deus, ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ; * Angelus. Glória. * Angelus. *Repetitur.* ℟. Ecce, *uſque ad* ℣. *Matth.* 28. *Pſ.* 75.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quoniã ſuſcepiſti me, ℟. Nec delectaſti inimícos meos ſuper me. *Pſ.* 29.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. D. UNâ ſábbati valdè dilúculo, mulíeres venérunt ad monumentum, portantes quæ paráverant arómata; & invenérunt lápidem revolútum à monumento, allelúia. *Luc.* 24.

Ant. 3. a. Introeuntes in monumentum, vidérunt júvenem ſedentem in dextris: & obſtupuérunt, allelúia. *Marc.* 6.

Ant. 5. F. Erat aſpectus ejus ſicut fulgur, & veſtimentum ejus ſicut nix, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 6. Præ timóre.

CANTICUM MOYSI. *Exod.* 15.

Per redemptionis myſterium, Canticum Moyſi fit Canticum Agni.

CAntémus Dómino; glorióſè enim magnificátus eſt: * equum & aſcenſórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, & factus eſt mihi in ſalútem.

Iſte Deus meus, & glorificábo eum: * Deus pátris mei, & exaltábo eum.

Dóminus quaſi vir pugnátor: * Omnípotens, nomen ejus.

Currus Pharaónis & exércitum ejus projécit in mare: * electi príncipes ejus ſubmerſi ſunt in mari rubro.

Abyſſi operuérunt eos: * deſcendérunt in profundum quaſi lapis.

Déxtera tua, Dómine, magnificáta eſt in fortitúdine: * déxtera tua, Dómine, percuſſit inimícum.

Glória Patri.

Ant. Præ timóre ejus extérriti ſunt cuſtódes, & facti ſunt velut mórtui, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. *G.* Reſpondens Angelus, dixit muliéribus: Nolíte timére; ſcio enim quòd Jeſum quæritis: non eſt hìc, allelúia. *Matth.* 28.

Loco Capituli, Hymni & Verſiculi, dicitur Antiphona ſequens.

Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. *Pſ.* 117.

Ad Benedictus.

Ant. 6. *duplicanda.* Surréxit ſicut dixit: veníte, & vidéte locum ubi póſitus erat Dóminus, allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui hodiernâ die per Unigénitum tuum æternitátis nobis áditum, devictâ morte, reſeraſti: vota noſtra, quæ præveniendo aſpíras, étiam adjuvando proſéquere; Per eumdem Dóminum.

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

℣. Benedicámus Dómino, allelúia, allel. ℟. Deo grátias, allelúia, allelúia.

& ſic ad Laudes & Veſperas, uſquè ad Laudes Sabbati ſequentis incluſivè.

'R. *Pſ. de Domi-*
o Deus, in adju-
ion dicitur Hym-
abſolutè inchoa-
s de 1. *& loco An-*
Capituli, ℟℟℟.
rſic. dicitur Alle-
l; deindè, Hæc
 fecit Dóminus;
 & lætémur in
tim dicitur, Dó-
biſcum. *& Ora-*

IMAM non dici-
bolum Quicum-
l dicitur Oratio
am ſequuntur lec-
rologii, ℣. Pre-
tt. Sancta María.
, *continuò legi-*
i.

ESPERAS.
ːit Dóminus. 26.
divinitas, regnum
tium.
Icite diſcípulis
ejus quia ſur-
lelúia, allelúia,
Matth. 28.
nfitébor tibi.....
o. 26.
r redemptio noſtra
tre miſſa.
E. Ecce præcé-
r Galilæam; ibi
bitis, allelúia, al-
tth. 28.
itus vir. 27.
lo regenerati omni
ne ſpirituali dita-

. D. Et exiérunt
monumento cum
 gáudio magno,

currentes nuntiáre diſcípu-
lis, allelúia. *Matth.* 28.

Graduale Hæc, *Chorus*, dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Confitémini Dómino quóniam bonus, quóniam in ſéculum miſericórdia, *Chorus*, * ejus. *Pſ.* 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Surréxit Dóminus, & occurrit muliéribus, dicens: Avéte. Illæ autem acceſſérunt, & tenuérunt pedes * ejus. Allelúia. *Matth.* 28.

Sequentia.

VIctimæ Paſchàli laudes immolent Chriſtiáni.

Agnus redémit oves; Chriſtus innocens Patri reconciliávit peccatóres.

Mors & vita duello conflixêre mirando: dux vitæ mórtuus, regnat vivus.

Dic nobis, María; quid vidiſti in via?

Sepulcrum Chriſti viventis, & glóriam vidi reſurgentis,

Angélicos teſtes, ſudárium, & veſtes.

Surréxit Chriſtus ſpes mea; præcédet ſuos in Galilæam.

Scimus Chriſtum ſurrexiſſe à mórtuis verè. Tu nobis, victor Rex, miſerére. Amen.

Continuò dicitur:
Ad Magníficat.

Ant. 3. E. *duplicanda.* Cùm ſerò eſſet die illo, & fores eſſent clauſæ, ubi erant diſcípuli congregáti;

venit Jeſus, & ſtetit in médio, & dixit eis: Pax vobis, allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

¶ *Qui privatim recitant, non tenentur ad ea quæ ſequuntur uſquè ad Completorium excluſivè; quæ tamen in Eccleſiis ubi non ſunt Fontes, cantantur in Choro. In aliis verò, dicto* Benedicámus. *progreditur Clerus ad Fontes.*

Eundo cantatur, ℟. Chriſtus reſurgens ex mórtuis, jam non móritur; * Mors illi ultrà non dominábitur: quòd enim mórtuus eſt peccáto, mórtuus eſt ſemèl; quòd autem vivit, vivit Deo, allelúia, allelúia. *Rom.* 6.

Deindè dicitur Pſalmus de filiorum Eccleſiæ per baptiſmum multiplicatione, Laudáte, púeri. 27. *de* 1. *in* A. *cum* Glória Patri. *in fine.*

Poſt Pſalmum cantatur à toto Clero ſimul, ℣. Præcipitábit mortem in ſempiternum, & oppróbrium pópuli ſui áuferet de univerſa terra: * Mors. *Iſ.* 25.

Verſic. Salvávit ſibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium ſanctum ejus. *Pſ.* 97.

Oratio.

DEus, qui ad æternam vitam in Chriſti reſurrectióne nos réparas: imple pietátis tuæ ineffábile ſacramentum; ut, cùm in majeſtáte ſua Salvátor noſter advénerit, quos feciſti baptiſmo regenerári, fácias beátâ immortalitáte veſtíri; Per eumdem Chriſtum Dóminum, &c.

Eundo ad Stationem,

℟. Quicumque baptizáti ſumus in Chriſto Jeſu, in morte ipsíus baptizáti ſumus: * Conſepúlti enim ſumus cum illo per baptiſmum in mortem; ut quómodò Chriſtus ſurréxit à mórtuis per glóriam Patris, ita & nos in novitáte vitæ ambulémus, allelúia, allelúia. *Rom.* 6.

Hìc dicitur Pſalmus de fidelium per Chriſtum redemptione, In éxitu. 27. *de* 3. *in* a. *cum* Glória Patri. *in fine.*

Poſt Pſalmum cantatur à toto Clero ſimul, ℣. Dóminus ſcidit aquas ante eos; ut fáceret ſibi nomen ſempiternum: eduxit eos per abyſſos. * Conſepúlti. *Iſ.* 63.

Et fit Statio ſecundùm conſuetudinem locorum, in qua dicitur Verſic. Audítam fácite vocem laudis ejus, ℟. Qui póſuit ánimam meam ad vitam. *Pſ.* 65.

Oratio.

DEus, qui reſurrectiónis tuæ fidem per baptiſmi grátiam in nobis obſignáre voluiſti: concéde, ut à peccáti morte liberáti, in novitáte vitæ am-

; Qui vivis & reg-
is.
ndo cantatur, ℟.
uæritis viventem
rtuis? Non eſt hìc,
éxit : * Recordá-
áliter locútus eſt vo-
ens : Quia oportet
hóminis tradi in
eccatórum, & cru-
& die tértiâ reſúr-
allelúia, allelúia.

Crucifixum canta-
Adoráte Dóminum
o ſancto ejus; com-
ur à fácie ejus uni-
rra : dícite in gén-
ia Dóminus regná-
gno. *Pſ.* 95. *ſecun-
terem lectionem.*
Clerus ingreditur
, *dicens*, * Recor-

ípidem quem repro-
t ædificantes, ℟.
tus eſt in caput án-
ſ. 117.
Oratio.
is, cujus Fílius pro
bis crucifíxus mun-
límere dignátus eſt:
ut qui de noſtra re-
óne lætámur, æter-
diis, te donante,
mur : Per eumdem
um.]
óminus vobiſcum.
edicámus Dómino.
MPLETORIUM.
Jube. *Bened.* Cùm
rimus. *Lectio brevis
tur ad calcem Bre-
Deindè dicto* ℣. Con-
verte nos. *fit Confeſſio ſo-
lita. Poſteà*, Deus, in ad-
jutórium, *& dicuntur ab-
ſolutè Pſalmi* Cùm invocá-
rem. Qui hábitat. *&* Ecce
nunc. 29. *de* 2. *& in fine*,
Allelúia. *ſemel.*

*Deindè abſolutè dicitur
Canticum*, Nunc dimittis.
de 2. *in* A. *Poſteà dicitur*
Hæc dies. *ut ſuprà ad Lau-
des. Oratio*, Víſita. *& reli-
qua ut infrà in Feriis Tem-
poris Paſchalis.*

¶ *Prædictus modus Ho-
rarum ſervatur uſquè ad
Nonam Sabbati in Albis in-
cluſivè.*]

DIEBUS
INTRA OCTAVAM
Paſchæ.

*Omnia ut in die, excep-
tis quæ ſequuntur.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Surréxit Dóminus
verè, * Allelúia. *Luc.* 24.
Pſ. 94. Veníte. 2.

*Tres Pſalmi in unaqua-
que Feria notati. Feriâ II.
III. & IV. in quibus fit Of-
ficium ritu vel Solemni vel
Duplici, dicuntur tres An-
tiphonæ ſequentes.*

Ant. 1. Chriſtus mórtuus
eſt pro peccátis noſtris, &
ſepultus eſt, & reſurréxit
tértiâ die ſecundùm Scrip-
túras, allelúia. 1. *Cor.* 15.
Ant. 5. a. Tráditus eſt
Chriſtus propter delicta
noſtra, & reſurréxit prop-
ter juſtificatiónem noſtram,
allelúia. *Rom.* 4.
Ant. 7. d. Per reſurrec-

tiónem Jeſus deglútiit mortem, ut vitæ æternæ hærédes efficerémur, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Feriâ V. dicitur tantùm prima ejuſmodi Antiphonarum ſuper tres Pſalmos: Feriâ VI. dicitur ſecunda, & Sabbato tertia.

℣. Cor meum & caro mea ℟. Exultavérunt in Deum vivum. *Pſ.* 85.

Lectiones ut infrà in qualibet die.

Duo priora ℟℟. *ut in die Paſchæ, omiſſo* Glória Patri. *tertium ut infrà in qualibet die.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me, ℟. Nec delectaſti inimícos meos ſuper me. *Pſ.* 29.

AD LAUDES.

Ant. & Pſalmi cum Cantico, ut in die Paſchæ. 342.

Antiph. ad Benedictus. *& Oratio, ut infrà in qualibet die.*

AD HORAS,

Omnia ut in die Paſchæ, exceptis ſequentibus.

AD PRIMAM, (Feriâ ſecundâ exceptâ,) fit Suffragium pro Defunctis, & dicuntur preces ad opus manuum. Canon unicuique Feriæ aſſignatus in ſerie Canonum.

AD TERTIAM, SEXTAM & NONAM, Oratio ut ad Laudes cujuſlibet Feriæ.

AD VESPERAS.

Pſalmi & Antiph. ut in die Paſchæ, 343.

Graduale, Hæc dies, &c. *& Ant. ad* Magníficat. *cum Oratione, ut infrà in qualibet die.*

In Proceſſione ad Fontes, quæ fit poſt Benedicámus. ℟℟℟. *&* ℣℣℣. *ut in die Paſchæ: Orationes ſunt propriæ cuilibet diei.*

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 345.

FERIA SECUNDA.

Solemne-minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 2.

Incipit liber Jóſue.

Lectio j. Cap. 1.

ET factum eſt poſt mortem Móyſi ſervi Dómini, ut loquerétur Dóminus ad Jóſue fílium Nun, miniſtrum Móyſi, & díceret ei: Móyſes ſervus meus mórtuus eſt; ſurge, & tranſi Jordánem iſtum tu, & omnis pópulus tecum, in terram quam ego dabo fíliis Iſraël. Omnem locum quem calcáverit veſtígium pedis veſtri, vobis tradam, ſicut locútus ſum Moyſi. A deſerto & Líbano uſquè ad flúvium magnum Euphráten, omnis terra Hethæórum uſquè ad mare magnum contrà ſolis occáſum erit términus veſter. Nullus póterit vobis reſíſtere

diébus vitæ tuæ :
i cum Móyſe, ita
m, non dimittam,
elinquam te. Con-
, & eſto robuſtus :
i ſorte dívides pó-
ic terram, pro qua
átribus ſuis ut trá-
eam illis. Confor-
tur, & eſto robuſ-
dè ; ut cuſtódias,
as omnem legem
ræcépit tibi Móy-
us meus : ne declí-
ea ad déxteram vel
ſtram, ut intelligas
quæ agis. Non re-
olúmen legis hujus
tuo ; ſed meditábe-
ſ diébus ac nócti-
ut cuſtódias & fácias
quæ ſcripta ſunt in
tunc díriges viam
& intélliges eam.
ræcípio tibi : con-
, & eſto robuſtus.
etúere, & noli ti-
quóniam tecum eſt
us Deus tuus in óm-
ſ quæcúmque per-

Ego ſum. 340.
ſancti Leónis Papæ.
Reſurr. Domini 1.
Lectio ij.
i quadraginta dié-
m obſervántiâ hoc
imus operári, ut áli-
entirémus crucis in
re Domínicæ paſſió-
adnitendum nobis
étiam reſurrectiónis
i inveniámur eſſe con-
, & de morte ad vitam, dùm in iſto ſumus
córpore, tranſeámus. Moriendum ergò eſt diábolo,
& vivendum Deo : deficiendum iniquitáti, ut juſtítia
reſurgátur. Occumbant vétera, ut oriantur nova.
Reſurréctio Dómini, non finis carnis, ſed commutátio
fuit, nec virtútis augmento conſumpta ſubſtántia
eſt. Quálitas tránſiit, non natúra defécit : & factum
eſt corpus impaſsíbile, quod pótuit crucifigi ; factum
eſt immortále, quod pótuit occídi ; factum eſt
incorruptíbile, quod pótuit vulnerári. Agnoſcat
ígitur pópulus Dei novam ſe eſſe in Chriſto creatúram.
Nemo in id recidat, undè ſurréxit ; ſed etiamſi
pro infirmitáte corpórea in alíquibus adhuc languóribus
jacet, ſanári inſtanter desíderet ac levári. Hæc eſt
enim ſalútis via, & cœptæ in Chriſto reſurrectiónis
imitátio. Hæc meditátio, dilectíſſimi, non pro ſola
ſolemnitáte Paſchâli, ſed pro totíus vitæ ſanctificatióne
retinenda eſt.

℟. Paſcha noſtrum. 340.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

In illo témpore ; Duo ex diſcípulis Jeſu ibant ipſâ die in caſtellum quod erat in ſpátio ſtadiórum ſexaginta ab Jeruſalem, nómine Emmaüs. Et réliqua.

Homílîa ſancti Auguſtíni Epíſcopi.
Serm. 235. in diebus Paſchæ. VI. n. 2. & 3.

IN via cum illis tanquàm comes ambulábat, & ipſe dux erat: útiquè vidébant, ſed non agnoſcébant. Tenebantur enim óculi eórum, ſicut audívimus, ne eum agnóſcerent. Eia, fratres, ubi vóluit Dóminus agnoſci? In fractióne panis. Secúri ſumus: panem frángimus, & Dóminum agnóſcimus. Nóluit agnoſci, niſi ibi, propter nos qui non eum viſúri erámus in carne, & tamen manducatúri erámus ejus carnem. Quiſquis ergò fidélis es, quiſquis nominániter Chriſtiánus vocáris, quiſquis Ecclésiam non ſine cauſa ingréderis, quiſquis verbum Dei cum timóre & ſpe audis, conſolétur te fráctio panis. Abſéntia Dómini non eſt abſéntia: habéto fidem, & tecum eſt quem non vides.

℟. O ſtulti & tardi corde ad credendum in ómnibus quæ locúti ſunt prophétæ! * Nonnè hæc opórtuit pati Chriſtum, & ita intráre in glóriam ſuam? allelúia, allelúia. ℣. Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte: * Nonnè. Glória. *Repetitur* ℟. O ſtulti. *uſquè ad* ℣. *Luc. 24. Iſ. 53.*

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. duplicanda. Incípiens Jeſus à Mó ómnibus Prophétis, pretabátur illis in bus Scriptúris quæ erant, allelúia. *Luc*

Oratio.

DEus, qui ſolen Paſcháli mun média contuliſti: pó tuum, quæſumus, dono proſéquere; ut fectam libertátem cé mereátur, & ad vita fíciat ſempíternam Dóminum.

AD VESPER

Grad. Hæc dies qu cit Dóminus; exulté lætémur in ea. ℣. I cite ei qui aſcendit occáſum; Dóminu men * illi. *Pſ. 67.*

Allelúia, allelúia. ℣ novérunt eum, & di ad ínvicèm: Non noſtrum ardens erat bis, dum loquerétu via? Allelúia. *Luc.*

Víctimæ Paſcháli.

Ad Magníficat

Ant. 7. G. dupli Regreſſi ſunt in Jerú & invenérunt congr úndecim, & eos q illis erant; & ipſi bant quómodò co runt Jeſum in fractió nis, allelúia. *Luc. 2.*

Oratio, ut ſuprà a des.

In Baptiſterio, Or.

DEus, qui rená aqua & Spíritu cœleſtis regni pand

uge ſuper fámu-
ítiam quam de-
qui ab ómnibus
i peccátis, nul-
ur promiſſis ;
m.

em, Oratio.

tuus, quæſu-
Dómine, reno-
t ánimæ virtú-
vificatiónis tuæ
ſécutus, in tuo
iere gloriétur ;
m.

, *Oratio.*

qui pópulum
de hoſtis cál-
e liberaſti : pre-
ericórditer réſ-
verſantes ei tuâ
terne ; Per.

TERTIA.

r-majus.

TURNUM.

*mi è II. Noc-
inicæ, ut in*

ro Jóſue.

Cap. 1.

it Jóſue prin-
is pópuli, di-
: Tranſíte per
trórum, & im-
ilo, ac dícite :
vobis cibária ;
ſt diem tértium
Jordánem, &
d poſſidendam
am Dóminus
datúrus eſt vo-
ítis quoque &
dimídiæ tríbui
: : Mementóte
uam præcépit vobis Móyſes fámulus Dómini, dicens : Dóminus Deus veſter dedit vobis réquiem, & omnem terram. Uxóres veſtræ, & fílii, ac jumenta manébunt in terra quam trádidit vobis Móyſes trans Jordánem : vos autem transíte armáti ante fratres veſtros, omnes fortes manu, & pugnáte pro eis, donec det Dóminus réquiem frátribus veſtris ſicut & vobis dedit, & poſsídeant ipſi quoque terram quam Dóminus Deus veſter datúrus eſt eis : & ſic revertémini in terram poſſeſſiónis veſtræ, & habitábitis in ea quam vobis dedit Móyſes fámulus Dómini trans Jordánem contrà ſolis ortum. Reſponderuntque ad Jóſue, atque dixérunt : Omnia quæ præcepiſti nobis, faciémus ; & quócumquè míſeris, íbimus. Sicut obedívimus in cunctis Móyſi, ita obediémus & tibi : tantùm ſit Dóminus Deus tuus tecum, ſicut fuit cum Móyſe. Qui contradíxerit ori tuo, & non obedíerit cunctis ſermónibus quos præcéperis ei, moriátur. Tu tantùm confortáre, & viríliter age.

℟. Ego ſum. 340.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. in Pſ. 101. *ſerm.* 2. *Lectio ij.* *n.* 7.

NOn laus fídei Chriſtianórum eſt, quia cre-

dunt mórtuum Chriſtum, ſed quia credunt reſurrexiſſe Chriſtum. Nam mórtuum & pagánus credit; & hoc tibi pro crímine óbjicit, quia in mórtuum credidiſti. Quæ ígitur laus tua? Crédere reſurrexiſſe Chriſtum, & ſperáre te reſurrectúrum eſſe per Chriſtum: hæc eſt laus fídei. Si enim credíderis in corde tuo quia Dóminus eſt Jeſus, & confeſſus fúeris ore tuo quia eum Deus ſuſcitávit à mórtuis, ſalvus eris. Non ait: Si confeſſus fúeris quia Deus eum trádidit occidendum; ſed, Quia eum Deus ſuſcitávit à mórtuis: ſi confeſſus fúeris, tunc ſalvus eris.

℞. Paſcha noſtrum. 340.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore; Stetit Jeſus in médio diſcipulórum ſuórum, & dixit eis: Pax vobis; ego ſum, nolíte timére. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 26. in Evang. n. 1.

PRima lectiónis hujus Evangélicæ quæſtio ánimum pulſat, quómodò poſt reſurrectiónem corpus Domínicum verum fuit, quod, clauſis jánuis, ad diſcípulos íngredi pótuit. Sed ſciendum nobis eſt quòd divína operátio, ſi ratióne comprehénditur, non eſt admirábilis; nec fides habet méritum, cui humána rátio præbet experiméntum. Sed hæc ipſa noſtri Redemptóris ópera, quæ ex ſemetipſis comprehendi nequáquàm poſſunt, ex ália ejus operatióne penſanda ſunt; ut rebus mirabílibus fidem præbeant facta mirabilióra. Illud enim corpus Dómini intrávit ad diſcípulos, jánuis clauſis, quod vidélicèt ad humános óculos, per nativitátem ſuam, clauſo éxiit útero Vírginis. Quid ergò mirum, ſi clauſis jánuis, poſt reſurrectiónem ſuam, in ætérnum jam victúrus intrávit, qui moritúrus véniens, non aperto Vírginis útero exivit?

℟. Stetit Jeſus in médio diſcipulórum ſuórum, & dixit eis: * Pax vobis; ego ſum, nolíte timére, allelúia, allelúia. ℣. Ego ſum frater veſter, nolíte pavére; pro ſalúte enim veſtra miſit me Deus ante vos: * Pax. Glória. * Pax. *Luc. 24. Gen. 45.*

Ad Benedictus.

Ant. 1. g. Obtulérunt diſcípuli Dómino partem piſcis aſſi, & favum mellis: & cùm manducaſſet coram eis, ſumens relíquias, dedit eis, allelúia. *Luc. 24.*

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam novo ſemper

ſuis multíplicas : concéde ſámulis tuis, ut ſacramentum vivendo téneant, quod fide percepérunt ; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus ; exultémus & lætémur in ea. ℣. Memor fuit in ſǽculum teſtaménti ſui, verbi quod mandávit in mille * generatiónes. *Pſ.* 104.

Allelúia, allelúia. ℣. Apéruit Jeſus diſcípulis ſenſum, ut intellígerent * Scriptúras. Allelúia. *Luc.* 24.

Víctimæ Paſcháli. 343.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Sic ſcriptum eſt, & ſic oportébat Chriſtum pati, & reſúrgere à mórtuis tértiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam, & remiſſiónem peccatórum in omnes gentes, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Ad Baptiſterio, Oratio.

DEus, per quem nobis redémptio venit, & præſtátur adóptio : réſpice in ópera miſericórdiæ tuæ ; ut in Chriſto renátis, & ætérna tribuátur hæréditas, & vera libertas ; Per eumdem Chriſtum.

Ad Stationem, Oratio.

FAc, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui Paſchálibus remédiis innováti, ſimilitúdinem terréni paréntis evádimus, ad formam cœleſtis transferámur auctóris ; Qui tecum vivit & regnat Deus.

In Choro, Oratio.

DEus, qui nos, in cruce paſſus, prétio magno redímere voluiſti : infunde nobis virtútem auxílii tui, ut noſtra te ſemper vita gloríficet ; Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

FERIA QUARTA.

Duplex-minus.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 7.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 2.

MIſit ígitur Jóſue fílius Nun de Setim duos viros exploratóres in abſcóndito ; & dixit eis : Ite, & conſideráte terram, urbemque Jéricho. Qui pergentes ingreſſi ſunt domum mulíeris meretrícis, nómine Rahab, & quievérunt apud eam. Nuntiatumque eſt regi Jéricho, & dictum : Ecce viri ingreſſi ſunt huc per noctem de fíliis Iſraël, ut explorárent terram. Miſitque rex Jéricho ad Rahab, dicens : Educ viros qui venérunt ad te, & ingreſſi ſunt domum tuam ; exploratóres quippè ſunt, & omnem terram conſideráre venérunt. Tollenſque múlier viros, abſcondit, & ait : Fáteor, venérunt ad me, ſed neſciébam undè

eſſent; cùmque porta clauderétur in ténebris, & illi páriter exiérunt, néſcio quò abiérunt: perſequímini cito, & comprehendétis eos. Ipſa autem fecit aſcéndere viros in ſolárium domûs ſuæ, operuitque eos ſtipulâ lini quæ ibi erat. Hi autem qui miſſi fúerant, ſecúti ſunt eos per viam quæ ducit ad vadum Jordánis: illiſque egreſſis, ſtatìm porta clauſa eſt.

℟. Ego ſum. 340.

Sermo ſancti Gregórii Nazianzéni.

Lectio ij. *Orat.* 41.

RESurrectiónis dies, fauſtumque princípium: proindè ob feſtum diem exſplendeſcámus: ei qui pro nobis paſſus eſt ac reſurréxit, múnera offerámus. Aurum fortaſſe me dícere putátis, aut argentum, aut textúras, aut pellúcidos & ingentis prétii lápides, fluxam fragilemque matériam, cujus ferè majórem partem póſſident ímprobi, & ſervi rerum terrenárum mundíque príncipis. Imò verò noſmetipſos offerámus, hoc eſt, opes Deo caríſſimas, ipsóque máximè dignas. Imáginis decus imágini reddámus, dignitátem noſtram agnoſcámus: exemplar noſtrum honóre proſequámur: myſtérii vim intelligámus, & pro quo Chriſtus morte functus eſt. Simus ut Chriſtus, quóniam Chriſtus quoque ſicut nos. Efficiámur dii propter ipſum, quóniam ipſe quoque homo propter nos factus eſt. Aſſumpſit quod detérius erat, ut det quod præſtántius eſt: mendícus factus eſt, ut nos illíus mendicitáte ditémur. Servi formam ſuſcépit, ut nos in libertátem aſſerámur: deſcendit, ut evehámur: tentátus eſt, ut vincámus: contemptus eſt, ut nos glóriâ afficiámur: mórtuus eſt, ut ſalútem nobis áfferat: aſcendit, ut eos qui in peccáti lapſu jacébant, ad ſeipſum trahat. Omnia quiſque donet: ómnia, inquam, ei qui ſeipſum redemptiónis prétium pro nobis ac culpæ noſtræ ſuccidáneum dedit, nemo non ófferat. Nihil autem datúrus eſt tantum, quantum ſi ſeipſum obtúlerit, hujus myſtérii vim ac ratiónem probè intelligentem, & totum in eo nitentem, ut propter illum ómnia ſit, quæcumque ipſe propter nos factus eſt.

℟. Paſcha noſtrum. 340.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore: Manifeſtávit ſe iterùm Jeſus diſcípulis ad mare Tiberíadis. Manifeſtávit autem ſic: Erant ſimul Simon Petrus, & Thomas qui dícitur Dídymus. Et réliqua.

ancti Gregórii
'apæ.

3. 24. hab. in
ncti Laurentii
, Feriâ quartâ

ſancti Evangé-
iæ modò in au-
s lecta eſt, fra-
quæſtióne áni-
; ſed pulſatióne
ſcretiónis indi-
étenim poteſt
qui piſcátor an-
ónem fuit, poſt
m ad piſcatió-
; & cùm Véri-
Nemo mittens
m ad arátrum,
s retrò, aptus
ei; cur repétiit
uit? Sed ſi vir-
nis inſpícitur,
r quia nimírùm
uod ante con-
ine peccáto éx-
ítiam poſt con-
repétere culpa

Jeſus in líttore;
i cognovérunt
a Jeſus eſt. *Di-
ttite in déxte-
rete. Miſérunt,
valébant illud
e multitúdine
elúia, allel. ℣.
umque vóluit,
cit in cœlo, in
ari, & in óm-
s. * Dicit. Gló-
. *Joan.* 21. *Pſ.*

Ad Benedictus.

Ant. 8. *G.* Dicit diſcípulis ſuis Jeſus: Veníte, prandéte. Et nemo audébat diſcumbéntium interrogáre eum, Tu quis es; ſcientes quia Dóminus eſt, allelúia. *Joan.* 21.

Oratio.

DEus, qui nos reſurrectiónis Domínicæ ánnuâ ſolemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut per temporália feſta quæ ágimus, perveníre ad gáudia æterna mereámur; Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium, &c.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Annúntient ópera ejus, qui deſcendunt in mare; ipſi vidérunt mirabília ejus * in profundo. *Pſ.* 106.

Allelúia, allelúia. ℣. Apóſtolis quos elégit Jeſus, præbuit ſeipſum vivum in multis argumentis, per dies quadraginta * appárens eis. Allelúia. *Act.* 1.

Víctimæ Paſcháli 343.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Accipit Jeſus panem, & dat diſcípulis ſuis, & piſcem ſimiliter. Hoc jam tértiò manifeſtátus eſt Jeſus, poſtquàm reſurréxit à mórtuis, allelúia. *Joan.* 21. *Act.* 10.

Oratio, ut ſuprà, ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam multíplicas ſóbole renaſcéntium: fac eam propítius gaudére de ſuórum profectibus filiórum; Per Chriſtum.

Ad Stationem, Oratio.

DEus, qui per Paſchále myſtérium docuiſti nos vetuſtátem vitæ relínquere, & in novitáte ſpíritûs ambuláre: præſta, ut ſacramentis tuis innováti, dona grátiæ tuæ ſervémus; Per Chriſtum.

In Choro, Oratio.

TUâ nos, quæſumus, Dómine, pietáte cuſtódi; ut qui Unigéniti tui paſſióne ſunt redempti, ejuſdem reſurrectiónis & glóriæ efficiantur partícipes; Per eumdem Dóminum.

FERIA QUINTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è I. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 2.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 2.

NEcdùm obdormíerant qui latébant, & ecce múlier aſcendit ad eos, & ait: Novi quòd Dóminus tradíderit vobis terram; étenim írruit in nos terror veſter, & elanguérunt omnes habitatóres terræ. Audívimus quòd ſiccáverit Dóminus aquas Maris rubri ad veſtrum intróitum, quandò egreſſi eſtis ex Ægypto; & quæ fecéritis duóbus Amorrhæórum régibus qui érant trans Jordánem, Sehon & Og, quos interfeciſtis. Et hæc audientes pertimúimus, & elánguit cor noſtrum, nec remanſit in nobis ſpíritus ad intróitum veſtrum: Dóminus enim Deus veſter, ipſe eſt Deus in cœlo ſurſùm, & in terra deorsùm. Nunc ergò juráte mihi per Dóminum, ut quómodò ego miſericórdiam feci vobíſcùm, ita & vos faciátis cum domo patris mei; detiſque mihi verum ſignum, ut ſalvétis patrem meum & matrem, fratres ac ſorores meas, & ómnia quæ illórum ſunt, & eruátis ánimas noſtras à morte. Qui reſpondérunt ei: Anima noſtra ſit pro vobis in mortem, ſi tamen non prodíderis nos; cùmque tradíderit nobis Dóminus terram, faciémus in te miſericórdiam & veritátem. Demíſit ergò eos per funem de feneſtra; domus enim ejus hærébat muro.

℟. Ego ſum. 340.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 231. in diebus Paſchal. I. n. 3.

Lectio ij.

AUdiámus Apóſtolum dicentem, Si reſurrexiſ-

ıriſto. Quómodò
s, qui nondùm
ımus ? Quid eſt
d vóluit dícere
, Si reſurrexiſtis
to ? Numquid ille
et, niſi priùs mór-
: ? Viventibus lo-
, nondùm mo-
& jam reſurgén-
ıid ſibi vult ? Vi-
dicat : Si reſur-
m Chriſto, quæ
nt quærite, ubi
t in déxtera Dei
quæ ſursùm ſunt
n quæ ſuper ter-
ui enim eſtis. Ipſe
tolus, non ego :
verum dicit ; &
k ego. Quarè il-
: ego ? Crédidi,
ıod locútus ſum.
ívimus, mórtui
k reſurréximus.
ı nondùm mór-
nec reſurréxit,
: vivit ; & ſi malè
a vivit. Moriá-
riátur. Quid eſt,
, ne moriátur ?
ne damnétur. Ei
m mórtuus eſt,
ɪriátur ; ei qui
è vivit, dico ut
ɔi enim malè vi-
jam non malè
tuus eſt : ſi benè
rréxit. Sed quid
vere ? Quæ ſur-
ápere, non quæ
m.
ſcha noſtrum.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

In illo témpore ; María ſtabat ad monumentum foris, plorans. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 25. habit. in Baſilica S. Joan. Later. n. 4. & 5. Feriâ quintâ Paſchæ.

Mulier, quid ploras ? quem quæris ? Interrogátur dolóris cauſa, ut augeátur deſidérium, quátenùs cùm nomináret quem quæreret, in amóre ejus ardéntiùs æſtuáret. Illa exíſtimans quia hortulánus eſſet, dicit ei : Dómine, ſi tu ſuſtuliſti eum. Quid eſt quòd viſo eo quem hortulánum crédidit, cui necdùm díxerat quem quærébat, ait : Dómine, ſi tu ſuſtuliſti eum ? Quaſi enim jam dixiſſet ex cujus deſidério plángeret, eum dicit quem non díxerat. Sed vis amóris hoc ágere ſolet in ánimo, ut quem ipſe ſemper cógitat, nullum álium ignoráre credat. Rectè & hæc múlier quem quærit, non dicit ; & tamen dicit, Si tu ſuſtuliſti eum ; quia álteri non putat incógnitum, quem ſic ipſa contínuo plangit deſidério.

℟. María ſtabat ad monumentum foris, plorans. Dicit ei Jeſus : Múlier, quid ploras ? quem quæris ?

Illa exíſtimans quia hortulánus eſſet, dicit ei : Dómine, * Si tu ſuſtuliſti eum, dícito mihi ubi poſuiſti eum ; & ego eum tollam, allelúia, allelúia. ℣. Indica mihi quem díligit ánima mea : * Si. Glória. * Si. *Joan.* 20. *Cant.* 1.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Surgens Jeſus manè, primâ ſábbati, appáruit primò Maríæ Magdaléne, allelúia. *Marc.* 16.

Oratio.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui Paſchále ſacramentum in reconciliatiónis humánæ fœdere contuliſti : da méntibus noſtris, ut quod profeſſióne celebrámus, imitémur effectu ; Per.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus ; exultémus & lætémur in ea. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini * exaltávit me. *Pſ.* 117.

Allelúia, allelúia. ℣. Dixit Maríæ Jeſus : Vade ad fratres meos, & dic eis : Aſcendo ad Patrem meum & Patrem veſtrum, Deum meum * & Deum veſtrum. Allelúia. *Joan.* 20.

Víctimæ Paſcháli. 343.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Venit María Magdaléne, annúntians diſcípulis : Quia vidi Dóminum, allelúia. *Joan.* 20.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut Eccléſia tua, & ſuórum firmitáte membrórum, & novâ ſemper fœcunditáte lætétur ; Per Chriſtum.

Ad Stationem, Oratio.

LArgíre fámulis tuis, Dómine, grátiam tuam : & præſta, ut qui ad imáginem Fílii tui divíno ſunt baptiſmo regeneráti, à regni tui poténtia nunquàm divellantur ; Per eumdem Chriſtum.

In Choro, Oratio.

DEus qui nobis, ad celebrandum Paſchále ſacramentū liberióres ánimos præſtitiſti : doce nos & odiſſe quibus iráſceris, & amáre quæ præcipis ; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 4.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 3.

DIxit Jóſue ad filios Iſraël : Accédite huc, & audíte verbum Dómini Dei veſtri. Et rursùm : In hoc, inquit, ſcietis quòd Dóminus Deus vivens in médio veſtri eſt, & diſperdet in conſpectu veſtro Chananæum & Hethæum, Hevæum & Phe-

l, Gergeſæum quo-
'ebuſæum, & Amor-
. Ecce arca fœderis
i omnis terræ ante-
'os per Jordánem.
duódecim viros de
s Iſraël, ſíngulos
;ulas tribus. Et cùm
nt veſtígia pedum
ſacerdótes qui por-
'cam Dómini Dei
æ terræ, in aquis
is, aquæ quæ infe-
'unt, decurrent at-
ícient ; quæ autem
véniunt, in una mo-
iſtent. Igitur egreſ-
pópulus de taberná-
is, ut transíret Jor-
; & ſacerdótes qui
ant arcam fœderis,
ant ante eum. In-
ue eis Jordánem,
bus eórum in parte
inctis (Jordánis au-
pas álvei ſui tém-
neſſis impléverat)
nt aquæ deſcenden-
loco uno, & ad inſ-
ontis intumeſcentes
bant procul ab urbe
ocátur Adom uſquè
um Sarthan : quæ
inferióres erant, in
ſolitúdinis (quod
vocátur mórtuum)
dérunt, uſquequò
ò defícerent. Pópu-
em incedébat contrà
o ; & ſacerdótes qui
bant arcam fœderis
ni, ſtabant ſuper ſic-
umum in médio Jor-
accincti, omniſque pópulus per arentem ál-
veum transíbat.

℟. Ego ſum. 340.

Sermo ſancti Gregórii
Papæ.

Hom. 21. in Evang. n. 7.
Lectio. ij.

Ecce ad memóriam re-
dit quòd crucifíxo Dei
Fílio Judæi inſultantes di-
cébant : Si Rex Iſraël eſt,
deſcendat de cruce, & cré-
dimus ei. Qui ſi de cruce
tunc deſcénderet, nimí-
rùm inſultántibus cedens,
virtútem patiéntiæ non de-
monſtraret. Sed expectávit
páululùm, tolerávit oppró-
bria, irriſiónes ſuſtínuit,
ſervavit patiéntiam, díſtu-
lit admiratiónem ; & qui
de cruce deſcéndere nóluit,
de ſepulcro ſurréxit. Plùs
ígitur fuit de ſepulcro ſúr-
gere, quàm de cruce deſ-
céndere. Plùs fuit mortem
reſurgendo deſtrúere, quàm
vitam deſcendendo ſerváre.
Sed cùm Judæi hunc ad in-
ſultatiónes ſuas de cruce
deſcéndere mínimè cérne-
rent, cùm morientem vi-
dérent, eum ſe viciſſe cre-
didérunt, nomen illíus ſe
quaſi extinxiſſe gavíſi ſunt.
Sed ecce de morte nomen
ejus per mundum crevit,
ex quo hoc infidélis turba
extinxiſſe ſe crédidit : &
quem gaudébat occíſum,
dolet mórtuum ; quia hunc
ad ſuam glóriam cognoſ-
cit perveniſſe per pœnam.

℟. Paſcha noſtrum. 340.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 28.

IN illo témpore; Undecim diſcípuli abiérunt in Galilæam in montem ubi conſtitúerat illis Jeſus. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbyteri.

In Matth. Lib. 4.

POſt reſurrectiónem Jeſus in monte Galilææ conſpícitur, ibíque adorátur; licèt quidam dúbitent, & dubitátio eórum noſtrã áugeat fidem. Tunc manifeſtiùs oſténditur Thomæ; & latus lánceâ vulnerátum, & manus fixas demonſtrat clavis. Et accédens Jeſus locútus eſt eis, dicens: Data eſt mihi omnis poteſtas in cœlo & in terra. Illi poteſtas data eſt, qui pauló antè crucifíxus, qui ſepultus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póſteà reſurréxit. In cœlo autem & in terra poteſtas data eſt: ut qui antè regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet in terris.

℟. Videntes Jeſum diſcípuli adoravérunt. Et accédens Jeſus locútus eſt eis, dicens: * Data eſt mihi omnis poteſtas in cœlo & in terra, allelúia, allelúia. ℣. Ego conſtitútus ſum rex à Dómino ſuper Sion montem ſanctum ejus: * Data eſt. Glória Patri. * Data eſt. *Matth.* 28. *Pſ.* 2.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a.* Euntes docéte omnes gentes, baptizantes eos in nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti, allelúia. *Matth.* 28.

Oratio.

DEus, qui diverſitátem géntium in confeſſióne tui nóminis adunaſti: da ut renátis fonte baptíſmatis una ſit fides méntium, & píetas actiónum; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Graduale. Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea. ℣. Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, in ómnibus pópulis mirabília* ejus. *Pſ.* 95.

Allelúia, allelúia. ℟. Euntes in mundum univerſum, prædicáte Evangélium omni * creatúræ. Allelúia. *Marc.* 16.

Víctimæ Paſcháli. 343.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *f.* Qui credíderit & baptizátus fúerit, ſalvus erit, allelúia. *Marc.* 16.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

In Baptiſterio, Oratio.

DEus, qui credentes in te fonte baptíſmatis innovaſti: hanc renátis in Chriſto concéde cuſtódiam, ut nullo erróris incurſu grátiam regeneratiónis amittant; Per eumdem Chriſtum.

Ad Stationem, Oratio.

DEpelle, Dómine, conſcriptum peccáti lege chirógraphum, quod in nobis Paſchâli myſtério per reſurrectiónem Fílii tui deleviſti; Qui tecum vivit & regnat Deus.

In Choro, Oratio.

DEus, qui nos in Chriſto convivificaſti & conreſuſcitaſti: érige nos ad conſedentem in déxtera tuæ noſtræ ſalútis Auctórem; ut qui propter nos judicandus advénit, pro nobis judicatúrus advéniat idem Jeſus Chriſtus Fílius tuus Dóminus noſter; Qui tecum vivit.

SABBATO IN ALBIS,

Semiduplex.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è III. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 7.

De libro Jóſuæ.

Lectio j. Cap. 4.

QUibus tranſgreſſis, dixit Dóminus ad Jóſue: Élige duódecim viros, ſíngulos per ſíngulas tribus: & præcipe eis ut tollant de médio Jordánis álveo, ubi ſtetérunt pedes ſacerdótum, duódecim duríſſimos lápides, quos ponétis in loco caſtrórum ubi fixéritis hâc nocte tentória. Vocavitque Jóſue duódecim viros quos elégerat de fíliis Iſraël, ſíngulos de ſíngulis tríbubus, & ait ad eos: Ite ante arcam Dómini Dei veſtri ad Jordánis médium, & portáte inde ſínguli ſíngulos lápides in húmeris veſtris, juxtà númerum filiórum Iſraël, ut ſit ſignum inter vos. Et quandò interrogáverint vos fílii veſtri cras, dicentes: Quid ſibi volunt iſti lápides? reſpondébitis eis: Defecérunt aquæ Jordánis ante arcam fœderis Dómini, cùm tranſíret eum; idcircò póſiti ſunt lápides iſti in monumentum filiórum Iſraël uſquè in æternum. Fecérunt ergò fílii Iſraël ſicut præcépit eis Jóſue, portantes de médio Jordánis álveo duódecim lápides, ut Dóminus ei imperârat, juxtà númerum filiórum Iſraël, uſquè ad locum in quo caſtrametáti ſunt, ibíque poſuérunt eos.

℟. Ego ſum. 340.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 228. in die Paſch. V.

Lectio ij. n. 1. & 2.

DIes iſtos, quibus poſt paſſiónem Dómini noſtri Deo cantámus Allelúia, feſtos habémus in lætítia uſquè ad Pentecoſten, quandò miſſus eſt de cœlo promiſſus Spíritus ſanctus. Ex his diébus ſeptem vel octo qui nunc aguntur, ſacramentis infántium deputantur. Qui paulò antè

vocabantur competentes, modò vocantur infantes. Competentes dicebantur, quóniam materna víſcera, ut naſcerentur, petendo pulſábant. Infantes dicuntur, quia modò nati ſunt Chriſto, qui priùs nati fuerant ſéculo. In illis eſt vita nováta, quæ in vobis debet eſſe firmáta; & qui jam fidéles eſtis, non eis exempla quibus péreant, ſed quibus profíciant, præbeátis. Jam ipſos álloquor, ut grana ſint in área. Vos fratres, vos fílii, vos novella gérmina matris Eccléſiæ, óbſecro vos per quod accepiſtis, ut attendátis in eum qui vos vocávit, qui diléxit vos, qui pérditos quæsívit vos, qui inventos illuminávit vos, ut non ſectémini vias perditórum, in quibus errat nomen fidélium. Elígite vobis quos imitémini, Deum timentes, Eccléſiam Dei cum timóre intrantes, verbum Dei diligenter audientes, memóriâ retinentes, cogitatióne ruminantes, factis implentes.

℟. Paſcha noſtrum. 340.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore; Unâ ſábbati, María Magdaléne venit manè, cùm adhuc ténebræ eſſent, ad monumentum. Et réliqua.

Homília ſancti G
Papæ.

In Evang. 22. *hab. lica S. Joan. Late poſt Paſcha*, *n.* 1

LEctio ſancti l lii, quam moc tres, audiſtis, val perfície hiſtórica eſl ſed ejus nobis ſunt ria ſub brevitáte re da. María Magdalé adhuc ténebræ eſſen ad monumentum. J tóriam notátur hor intellectum verò m requirentis ſignátu ligéntia. María éte tórem ómnium, qu ne víderat mórtuu rébat in monumen quia hunc mínimè i furátum crédidit. ergò erant ténebra venit ad monument currit cítiùs, diſci nuntiávit. Sed illi teris cucurrérunt, céteris amavérunt; cèt Petrus & Joann

℟. Unâ ſábbati, Magdaléne * Venit cùm adhuc ténebræ ad monumentum, a allelúia. ℣. Fortis mors diléctio. * Ven ria. * Venit. *Jo Cant.* 8.

Ad Benedictu

Ant. 4. *D.* Nondù bant Scriptúram, qui tébat Jeſum à mórt ſúrgere, allelúia. *J*

Oratio.
:éde, quæſumus,
nípotens Deus, ut
a Paſchália vene-
:gimus, per hæc
:re ad gáudia æter-
ámur ; Per.
MINICA
IIS DEPOSITIS.
plex - majus.
VESPERIS.
'mi de Sabbato.
Onfortábo domum
Juda, & domum
, ego enim Dómi-
is eórum : & con-
illos, quia redé-
, allelúia. *Zach.*

5. Ad pópulos exal-
:num meum : & áſ-
fílios in ulnis, &
per húmeros portá-
allelúia. *Iſ.* 49.
5. a. Addúcet illos
ſraël cum jucundi-
n lúmine majeſtátis
um miſericórdia &
, quæ eſt ex ipſo,
. *Baruch* 5.
4. E. Miſerátor eó-
:et eos, & ad fon-
iárum potábit eos,
. *Iſ.* 49.
7. d. Ambulábunt
in albis, quia digni
lleluia. *Apoc.* 3.
TULUM. *Iſaïæ* 60.
n óccidet ultrà ſol
us, Jerúſalem, & lu-
non minuétur; quia
i Dóminus in lucem
ernam, & comple-
dies luctûs tui. Pó-
urs Verna.

pulus autem tuus omnes
juſti, in perpétuum hære-
ditábunt terram.

℟. Liberávit nos Deus ſecundùm grátiam quæ maniſeſtáta eſt nunc per illuminatiónem Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti; * Qui deſtrúxit quidèm mortem, illuminávit autem vitam & incorruptiónem, allelúia, allelúia. ℣. Cantáte Deo, pſalmum dícite nómini ejus : iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum; * Qui. Glória Patri. * Qui. 2. *Tim.* 1. *Pſ.* 67.

HYMNUS.

NUnc novis Chriſtus celebrétur hymnis:
Victor inſignes ágitat triūphos,
Qui ſuo mortem jaculumque mortis
Fúnere frangit.
Vincit obſtantem lápidem ſepulcri;
Vincit armátas vígilûm cohortes;
Vincla perrumpit, quibus obligátus
Ingemit orbis.
Quem timor clauſum látebris coercet,
Se gregi rursùs fácilem vidéri
Præbet, & certum ſua fert amóris
Vúlnera pignus.
De Dei regno documenta pandit;
Hujus & regni ſtat imágo viva,

Quâ mori mundo docet, & ſupernas
Quærere ſedes.
Ergò, jam nunquàm moritúre, vivis,
Chriſte; quos fuſo rédimis cruóre,
Fac in æternum tua vita nobis
Vívere præſtet.
Summa laus Patri; Genitóque ſumma,
Morte qui victâ ſibi dat renaſci,
Quem Patri conſors Amor, & perennis
Glória jungit. Amen.

℣. Redémit nos Deus ab inimícis noſtris : ℟. Quóniam in æternum miſericórdia ejus. *Pſ.* 135.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Numquid non tu, Dómine, percuſſiſti ſuperbum, vulneraſti dracónem? Et nunc qui redempti ſunt à Dómino, revertentur laudantes; & lætítia ſempiterna ſuper cápita eórum, allelúia. *Iſ.* 51.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut infrà in Feriis Temp. Paſch.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Auctórem vitæ quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 3.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Adeſte. *infrà*, 366.

Tres Pſalmi è I. Nocturno Dominicæ, 2.

Ant. 2. Chriſtus m
eſt pro peccátis noſ
ſepultus eſt, & re
tértiâ die ſecundùm
túras, allelúia. 1. C

Ant. 5. a. Trád
Chriſtus propter
noſtra, & reſurréxi
ter juſtificatiónem n
allelúia. *Rom.* 4.

Ant. 7. d. Per re
tiónem Jeſus deglúti
tem, ut vitæ æter
rédes efficerémur, a
1. *Petr.* 3.

℣. Cor meum
mea ℟. Exultavér
Deum vivum. *Pſ.* 8

De libro Jóſu

Lectio j. Ca

MAnſérunt f
raël in Gá
& fecérunt
quartadécimâ die m
véſperum in camp
Jéricho; & comedé
frúgibus terræ die
ázymos panes, &
tam ejuſdem anni.
citque manna poſtq
medérunt de frúgib
ræ, nec uſi ſunt ul
illo fílii Iſraël; ſed
dérunt de frúgibus
tis anni terræ C
Cùm autem eſſet J
agro urbis Jéricho
vit óculos, & vidi
ſtantem contrà ſe,
nátum tenentem gl
perrexitque ad eum,
Noſter es, an adv
rum? Qui reſpondi
quáquàm; ſed ſu

ûs Dómini, &
. Cécidit Jóſue
ɜrram; & adó-
Quid Dóminus
tur ad ſervum
ɾe, inquit, cal-
tuum de pédi-
locus enim in
ánctus eſt. Fe-
e ut ſibi fúerat
.
ſt, mors, vic-
ubì eſt, mors,
ius? Stímulus
:átum eſt; *Deo
ias qui dedit no-
am per Dómi-
ım Jeſum Chriſ-
iia, allelúia. ℣.
:rádıtæ ſunt an-
res, & abſcón-
culis: * Deo.
Iſ. 65.

nƈti Auguſtíni
ɔíſcopi.

al. 11. *habit. die*
ı *Oƈt. Paſchæ.*

:ƈtio ij.

ras faciámus, ac-
nulta, regenerá-
ıtiſmo, qui hó-
di ſunt pópulo,
ed gravis ſermo
eſt. Vos qui bap-
, & hódiè com-
amentum Oƈta-
trárum, bréviter
t intellígite tranſ-
ſſe figúram cir-
is carnis ad cir-
em cordis. Infan-
ámini, quóniam
i eſtis, & novam vitam ingreſſi eſtis, & ad vitam æternam renáti eſtis, ſi hoc quod in vobis renátum eſt, malè vivendo non ſuffocétis. Reddendi eſtis pópulis, miſcendi eſtis plebi fidélium: cavéte ne imitémini malos fidéles, imò falſos fidéles; quaſi confitendo fidéles, ſed malè vivendo infidéles. Vidéte quia teſtíficor vobis coram Deo & Angelis ejus; caſtitátem ſerváte, ſive conjugálem, ſive omnímodæ continéntiæ. Quicumque continéntiam voviſtis, rédƈite quod voviſtis; quia non exigerétur, ſi non voviſſétis. Quod pótuit licére, non licet; non quia núptiæ damnantur, ſed qui retrò réſpicit, damnátur. Cavéte à fráudibus in negótiis veſtris. Cavéte à mendáciis & perjúriis. Cavéte à verboſitáte & luxúria. Quæcúmque non vultis fíeri vobis, nolíte fácere áliis, & homínibus, & Deo. Quid vos ónerem? Hæc ágite, & Deus pacis erit vobiſcum.

℟. Sive vívimus, ſive mórimur, Dómini ſumus: * In hoc enim Chriſtus mórtuus eſt, & reſurréxit, ut & mortuórum & vivórum dominétur, allelúia, allelúia. ℣. Fórtium dívidet ſpólia, pro eo quòd trádidit in mortem ánimam ſuam. * In. *Rom.* 14. *Iſ.* 53.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 20.

IN illo témpore ; Cùm ſerò eſſet die illo, unâ ſabbatórum, & fores eſſent clauſæ, ubi erant diſcípuli congregáti propter metum Judæórum, venit Jeſus, & ſtetit in médio, & dixit eis ; Pax vobis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 26. hab. in Baſilica ſancti Joan. Later. in Oct. Paſchæ, n. 2.

DIxit eis, Pax vobis ; ſicut miſit me Pater, & ego mitto vos ; id eſt, Sicut miſit me Pater, Deus Deum ; & ego mitto vos, homo homines. Pater Fílium miſit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári conſtítuit. Quem vidélicèt in mundum veníre ad paſſiónem vóluit : ſed tamen amávit Fílium, quem ad paſſiónem miſit. Eléctos verò Apóſtolos Dóminus non ad mundi gáudia, ſed, ſicut ipſe miſſus eſt, ad paſſiónes in mundum mittit. Quia ergò & Fílius amátur à Patre, & tamen ad paſſiónem míttitur : ita & diſcípuli à Dómino amantur, qui tamen ad paſſiónem mittuntur in mundum. Itaque dícitur : Sicut miſit me Pater, & ego mitto vos ; id eſt, Eâ vos caritáte díligo, cùm

inter ſcándala r
rum mitto, quâ
táte Pater díligi
veníre ad toleran
nes fecit.

℟. Pax vobis ;
me Pater, & e
vos : * Accípite
ſanctum : quorun
ritis peccáta, re
eis ; & quorum
ritis, retenta ſu
lúia, allelúia. ℣
cerdótes Dómin
mini ; Miniſtri I
dicétur vobis : *
Glória. * Accíp
20. *Iſ.* 61.

Te Deur

℣. *Sacerd.* Ex
Dómine, quóni
piſti me ; ℟.
taſti inimícos m
me. *Pſ.* 29.

A D L A U

Pſalmi de Do

Ant. COnreſuſ
7. d. Deus in
ut oſténderet a
divítias grátiæ i
nitáte ſuper nos
Epheſ. 2.

Ant. 1. a. Ipſe
córporis Eccléſia
princípium, p
tus ex mórtuis ;
ómnibus ipſe
tenens, allelúi
1.

Ant. 8. *G.* Si
táti facti ſumus ſi
mortis ejus, ſin
ſurrectiónis érin
lúia. *Rom.* 6.

um. Ecce vicit. *ut*
Feriis, 368.
. a. Salus Deo noſ.
. ſedet ſuper thro-
t Agno, allelúia.

i. Corpus quidèm
i eſt propter pec-
ſpíritus verò vivit
uſtificatiónem, al-
om. 8.
ULUM. *Apoc.* 1.
ia vobis, & pax à
i Chriſto, qui eſt
ëlis, primogénitus
um, & princeps
terræ: qui diléxit
lavit nos à peccá-
is in ſánguine ſuo.
us, Auróra lucis.
, 368.
u es Deus qui fa-
bília: ℟. Rede-
bráchio tuo pópu-
n. *Pſ.* 76.
! Benedictus.
:. c. Poſt dies octo,
venit Jeſus, jánuis
& ſtetit in médio,
: Pax vobis, alle-
in. 20.
Oratio.
ta, quæſumus, om-
otens Deus, ut qui
ia feſta perégimus,
: largiente, móri-
itâ teneámus; Per
um.
HORAS, *dicuntur*
rum Doxologia pro-
t infrà. 369.
ni de Dominica ut
terio.
phonæ, *Capitula*,

℟℟. *brevia & ℣℣. ut in-*
frà in Feriis Temporis Paſ-
chalis.

Ad Primam, dicitur Sym-
bolum Quicumque.

AD II. VESPERAS.

Pſalmi de Dominica.

Ant. CHriſtus reſurréxit
1. D. à mórtuis, alle-
lúia; oportet autem illum
regnáre, donec ponat Deus
omnes inimícos ſub pédi-
bus ejus, allelúia. 1. *Cor.*
15.

Ant. 2. Dedit ſemetip-
ſum pro nobis, ut nos re-
dímeret ab omni iniqui-
táte, & mundáret ſibi pó-
pulum acceptábilem, alle-
lúia. *Tit.* 2.

An. 3. a. Vos genus
electum, regále ſarcerdó-
tium, gens ſancta; ut vir-
tútes annuntiétis ejus qui
de ténebris vos vocávit in
admirábile lumen ſuum,
allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 4. *D.* Crédimus in
Deo ſecundùm operatió-
nem poténtiæ virtútis ejus,
quam operátus eſt in Chriſ-
to, ſúſcitans illum à mór-
tuis, & conſtítuens ad déx-
teram ſuam, allelúia. *Epheſ.*
1.

Ant. 5. C. Pro ómnibus
mórtuus eſt Chriſtus; ut
& qui vivunt, jam non
ſibi vivant, ſed ei qui pro
ipſis mórtuus eſt & re-
ſurréxit, allelúia. 2. *Cor.* 5.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 1.

BEnedictus Deus & Pa-
ter Dómini noſtri Jeſu

Chriſti, qui ſecundùm miſericórdiam ſuam magnam regenerávit nos in ſpem vivam, per reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis in hæreditátem incorruptíbilem.

Hymnus, Forti. *infrà*, 373.

℣. Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii; ℟. Proptereà pópuli confitebuntur tibi in æternum. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Multa fecit Jeſus quæ non ſunt ſcripta: hæc autem ſcripta ſunt, ut credátis quia Jeſus eſt Chriſtus Fílius Dei; & ut credentes vitam habeátis in nómine ejus, allelúia *Joan.* 20.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM, *Pſalmi de Dominica; cetera ut infrà in Feriis Temporis Paſchalis.* 375.

FERIIS
TEMPORIS PASCHALIS,
uſquè ad Aſcenſionem Domini.

AD NOCTURNUM.

Invit. Qui crucifíxus eſt, ſurréxit, * Allelúia. *Matth.* 28.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

ADeſte, Cœlitûm chori,
Lætum ſonantes cánticum,
Dum liber inter mórtuos
Chriſtus ſepulcrum déſerit.
Fruſtrà ſepulcro mílites
Appónit inſánus fu
Frúſtrà ſpecûs gens
Firmat ſigillis óſtiu
Inánis abſiſtat
Nemo cadáver áufe
Sed vi reviviſcet ſu
Qui ſponte morten
lit.
Clausâ, ſigillis ſ
Exíre ſpeluncâ pot
Quem matris alvo
Effúdit illæſus pud
Ridébat hunc tur
Veſána pendentem
Deſcendat, inquit, &
Illi Patrem fatébin
At tu, paternis ób
Ad uſquè mortem
Orbem ſacerdos vi
Toto piábas ſángui
Non ille deſcendi
Plùs fecit: ecce
Se reddit ipſe lúmi
Deo ſatum jam cré
Da, Chriſte, no
mori;
Tecum ſimul da
Terréna da conten
Amáre da cœléſtia
Sit laus Patri; la
Qui nos, triumphá
Ad aſtra ſecum du
Compar tibi laus,
Amen.

Tres Pſalmi, u buntur infrà in Feria, ſub ſola quenti.

Ant. 4. a. Verb
Deus annúntians p
Jeſum: hunc Deus
vit tértiá die, allel
10.

℣. Cor meum

Exultavérunt in
ivum. *Pſ.* 83.
*utio & benedictio-
ɔoſt Pſalterium pro
e Paſchali.* 148.
*ɴes ut notantur in-
alibet feria.* ℟℟℟.
ɪm quæ ſequuntur.
ɪs II. IV. & VI.
Príncipes Jerúſa-
ɪm conſummaſſent
ʲuæ de Jeſu ſcripta
ɪeponentes eum de
poſuérunt eum in
ɜnto : Deus verò
it eum à mórtuis,
, allelúia. ℣. De
& de judício ſublá-
; abſciſſus eſt de
ʳéntium : * Deus.
Iſ. 53.
Viſus eſt Jeſus per
tos his * Qui aſ-
ɪt cum eo de Gali-
erúſalem, qui uſ-
ɪc ſunt teſtes ejus
ɜm, allelúia, alle-
In viis oſtendit ſe
riter, & in omni
ɪtia occurrit illis,
Act. 13. *Sap.* 16.
ʲ. Quem vos cruci-
hic eſt lapis repro-
vobis ædificánti-
ɪi factus eſt in ca-
ɪli ; * Et † Non
io áliquo ſalus, al-
alleluia. ℣. Ecce
tam in fundamen-
lápidem, lápidem
m, angulárem,
m, in fundamento
m ; * Et. Glória.
Act. 4. *Iſ.* 28.

Feriis III. & V.

℟. *j.* Certíſſimè ſciat omnis Domus Iſraël, * Quia & Dóminum & Chriſtum fecit Deus hunc Jeſum quem vos crucifixiſtis, allelúia, allelúia. ℣. Ecce ſervus meus exaltábitur & elevábitur, & ſublímis erit valdè ; * Quia. *Act.* 2. *Iſ.* 52.

℟. *ij.* Quem vos interemiſtis ſuſpendentes in ligno, * Hunc príncipem & ſalvatórem Deus exaltávit déxterâ ſuâ ad dandam pœniténtiam Iſraéli, & remiſſiónem peccatórum, allelúia, allelúia. ℣. In ſciéntia ſua juſtificábit ipſe juſtus ſervus meus multos : * Hunc. *Act.* 5. *Iſ.* 53.

℟. *iij.* Jeſus Chriſtus diléxit nos, & lavit nos à peccátis noſtris in ſánguine ſuo : * Ipſi glória & império † In ſécula ſeculórum : Amen, allelúia, allelúia. ℣. Sanctus vocábitur omnis qui ſcriptus eſt in vita in Jerúſalem, ſi ablúerit Dóminus ſordes filiárum Sion. * Ipſi. Glória. † In. *Apoc.* 1. *Iſ.* 4.

Dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepiſti me ; ℟. Nec delectaſti inimícos meos ſuper me. *Pſ.* 29.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria, cum Cantico ſequenti, ſub ſola Ant. 5. a. Salus.

CANTICUM. *Apoc. 5.*

Canticum victoriæ Agni pro nobis occiſi.

ECce vicit leo de tribu Juda, * radix David.

Dignus es, Dómine, accípere librum, * & aperíre ſignácula ejus:

Quóniam occíſus es, * & redemiſti nos Deo in ſánguine tuo,

Ex omni tribu, & lingua, * & pópulo, & natióne;

Et feciſti nos Deo noſtro regnum & ſacerdótes, * & regnávimus ſuper terram.

Dignus eſt Agnus qui occíſus eſt, * accípere virtútem,

Et divinitátem, & ſapiéntiam, * & fortitúdinem,

Et honórem, & glóriam, * & benedictiónem.

Sedenti in throno & Agno, * Benedíctio,

Et honor, & glória, & poteſtas * in ſécula ſeculórum.

Glória Patri.

[*Dicitur tantùm in Officio de Tempore.*]

Ant. Salus Deo noſtro qui ſedet ſuper thronum & Agno, allelúia. *Apoc. 7.*

CAPITULUM. *Hebr. 13.*

DEus pacis qui edúxit de mórtuis paſtórem magnum óvium in ſánguine teſtamenti æterni, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, aptet vos in omni bono; ut faciátis ejus voluntátem, fáciens quod pláceat cora

HYMNU

AUróra lucis d
Spargit polun
bus,
Victóris Agni júb
Orbis triumphos
Fuſo Redemptor
Piávit orbis crím
Sciſſóque ſanctuá
Patére dat velámi
Granum ſolo re
Iners manére no
Vix mórtuum ja
nat:
Hinc quanta púllu
Non deſtruuntu
Sed ſeminantur c
Fecit reſurgendi
Surgens ab ínferi
Affixa cum Chri
Chriſto caro com
Et ipſa ſurget ſp
Chriſti decóra dó
Da, Chriſte, n
mori;
Tecum ſimul da
Terréna da conté
Amáre da cœléſti
Sit laus Patri; l
Qui nos, triump
Ad aſtra ſecum d
Compar tibi laus,
Amen.

℣. Déxtera D
cit virtútem: ℟.
Dómini exaltávit
117.

Ad. Benedi
Antiphona ſecu
riam, ut ſequitur
Feriâ II. Ant.
liávit ſe Chriſtu

ùè ad mortem;
d & Deus exal-
, allel. *Philip.*

Ant. 3. c. Sti-
cáti, mors:
n Dei, vita
Chriſto Jeſu
ſtro, allelúia.

Ant. 4. E. Si
ſumus Chriſto,
ius: ſi ſuſtiné-
onregnábimus,
Tim. 2.
Ant. 6. Salva-
ctámus Dómi-
n Jeſum Chriſ-
eformábit cor-
tis noſtræ, con-
órpori claritá-
llelúia. *Philip.*

Ant. 1. D. Præ-
nos Deus in
filiórum per
tum, allelúia.

Feria ſecunda
madam I. poſt
ué ad Aſcenſio-
, exceptis Feſ-
bus & quibuſ-
lemnibus, eo-
avis, fit Com-
Cruce & de Re-
Chriſti, per Ant.
ut ſequitur.
ifixus eſt ex in-
ed vivit ex vir-
llel. 2. *Cor.* 13.
in géntibus,
óminus regná-

Orémus.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum ſubíre voluiſti, ut inimíci à nobis expélleres poteſtátem: concéde nobis fámulis tuis, ut reſurrectiónis grátiam conſequámur; Per eumdem Dóminum.

AD PRIMAM.

HYMNUS.

JAm lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta, ſémitas.
Nil lingua, nil peccet manus;
Nil mens ináne cógitet:
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.
Incœpta dùm fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet,
Portas tuére ſenſuum.
Præſta diurnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Auctóre quæ te cœpimus,
Da te favente próſequi.
Superba ne nimìs caro
Menti licenter ímperet;
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.
¶ Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

¶ *Ad Primam , & ad alias Horas , hæc Strophe ,* Da , Chriſte. *& Doxologia* Sit laus Patri. *dicuntur uſquè ad Aſenſionm , etiam in Officio Sanctorum , & Beatæ Mariæ Virginis in Sabbato.*

Pſalmi de Feria 3 & ſic ad alias Horas.]

Ant. 7. d. Conreſuſcitávit nos Deus in Chriſto , ut oſténderet abundantes divítias grátiæ ſuæ in bonitáte ſuper nos , allelúia. *Epheſ.* 2.

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

ERátis aliquandò ténebræ ; nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambuláte ; fructus enim lucis eſt in omni bonitáte , & juſtítia , & veritáte : probantes quid ſit beneplácitum Deo.

℟. *br.* Chriſte Fili Dei vivi , * Miſerére nobis. Chriſte. ℣. Qui ſurrexíſti * à mórtuis , [*Hic* ℣. *dicitur tantùm in Officio de Tempore.*] * Miſerére. Glória Patri. Chriſte. *Rom.* 6.

℣. Exurge , Dómine , ádjuva nos ; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43.

℣. Dóminus vobiſcum, &c.

Orémus.

DOmine Deus omnſpotens , qui ad princſpium hujus diéi nos pervenîre feciſti , tuâ nos hódiè ſalva virtúte ; ut ad nullum declinémus peccátum , ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciendam noſtra procédant elóquia , dirigantur cogitatiónes & ópera ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

℣. Dóminus vobiſcum ,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino,

℟. Deo grátias.

Si dicenca ſit Prima de Officio parvo B. Mariæ , præponitur Officio Capituli.

AD OFFICIUM CAPITULI.

Primò ſit lectio Martyrologii , in cujus fine nihil reſpondetur ; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit quæ ſequuntur.

Si verò non legatur Martyrologium , Officium Capituli incipitur abſolutè ſic.

℣. Pretióſa in conſpectu Dómini , ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115.

SAncta María , & omnes Sancti ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum ; ut ſecundùm eum qui vocávit nos , Sanctum , & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. *Rom.* 15. 1. *Petr.*

℟. Amen.

Deindè legitur Necrologium , ſi legendum ſit : & poſt ejus lectionem , dicitur Suffragium ſequens pro defunctis.

Si verò nullum legendum ſit Necrologium , ſtatim poſt præcedentem Orationem de Sanctis , ſit Suffragium pro defunctis ſic :

ır Pſ. De profundis.
in fine, Réquiem.
℣. Requieſcant in
ómine, exaudi. Dó-
vobiſcum.
Orémus.
›lve, quæſumus,
›mine, ánimas fa-
m famularumque
, ab omni vínculo
um : ut in reſur-
s glória, inter Sanc-
Electos tuos reſuſ-
eſpírent ; Per eum
ıtúrus eſt judicáre
: mórtuos, & ſécu-
: ignem. ℟. Amen.
n legitur Necrolo-
ı Solemnibus & ſu-
eque fit Suffragium
ınctis iis diebus, niſi
npletorium.... Ubi
nquàm legitur Ne-
ım, non fit Suffra-
ro defunctis in Do-
& diebus à populo
, necnon in Solem-
ʳ ſuprà, niſi poſt
torium.]
:riis & Feſtis à po-
ın feriatis dicuntur
es
ʳ R E C E S
opus manuum.
Deus, in adjutórium
intende; ℟. Dómi-
ıd adjuvandum me
. Pſ. 69.
ıit ſplendor Dómini
ſtri ſuper nos; ℟. Et
mánuum noſtrárum
Pſ. 89.
Dómine, exaudi ora-
ı meam; ℟. Et cla-

mor meus ad te véniat. Pſ. 101.

Orémus.

DIrígere & ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódiè corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum : ut hìc, & in æternum, te auxiliante, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi ; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.]

Hìc denique fit lectio Canonis, ſic :

Lector, Jube, domne, benedícere. [*Lectrix dicit*, domna. *Solus vel ſola recitans dicit abſolutè*] *Bened.* Det Dóminus leges ſuas in mentem noſtram, & in corde noſtro ſuperſcribat eas. *Hebr.* 8. ℟. Amen.

Tùm legitur Canon, qui pro ſingulis diebus habetur ad calcem Breviarii ; in cujus fine dicitur : Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. ℟. Deo grátias.

Poſt lectionem, Hebdomadarius dicit ſignando ſe ſigno crucis : Adjutórium noſtrum ✝ in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123.

Submiſſiori voce dicit : Benedícite. *Lector verſus ad eum*, Deus. *Hebd.* Deus pacis aptet nos in omni bono, ut faciámus ejus

voluntátem, fáciens in nobis quod pláceat coram ſe, per Jeſum Chriſtum: cui eſt glória in ſécula ſeculórum. *Hebr.* 13. *Lector*, Amen.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò: Fidélium ánimæ per miſéricórdiam Dei requieſcant in pace. Amen. *Deindè*, Pater noſter.

AD TERTIAM.

HYMNUS.

O Fons amóris, Spíritus,
O ſancte donórum parens,
Tuas refúſus íntimis
Accende flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coapta néxibus.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 1. a. Ipſe eſt caput córporis Eccléſiæ, qui eſt princípium, primogénitus ex mórtuis; ut ſit in ómnibus ipſe primátum tenens, allelúia. *Coloſſ.* 1.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 15.

CHriſtus reſurréxit à mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam quidèm per hóminem mors, & [...] minem reſurréctio [...] rum. Et ſicut i[...] omnes moriuntur [...] in Chriſto omnes [...] buntur.

℟. *br.* Vivit Dó[...] & benedictus Deu[...] * Allelúia, allelúi[...]
℣. Et exaltétur * [...] lútis meæ, * Alleli[...] ria Patri. Vivit. *I*[...]
℣. Salvávit ſibi [...] ejus, ℟. Et bráchi[...] tum ejus. *Pſ.* 97.
℣. Dóminus vo[...]
℟. Et cum ſpíritu [...]
Oratio conven[...]
℣. Dóminus vo[...]
℟. Et cum ſpíritu [...]
℣. Benedicámus [...]
℟. Deo grátias.

AD SEXT[...]

HYMNU[...]

JAm ſolis excelſi[...]
Toto coruſcat [...]
Sic, Chriſte, tu [...] novâ
Sol verus accendi[...]

Fac plena noſtr[...]
Lux veritátis mén[...]
Fac noſtra plenan[...]
Creſcendo ſurgat [...]

Da, Chriſte, n[...] mori;
Tecum ſimul da ſ[...]
Terréna da conté[...]
Amáre da cœléſtia[...]

Sit laus Patri; la[...]
Qui nos, triumph[...]
Ad aſtra ſecum du[...]
Compar tibi laus, [...]
Amen.

Ant. 8. *G.* Si [...]

ımus ſimilitúdini
ı, ſimul & re-
s érimus, alle-
. 6.
.UM. *Rom.* 6.
tui ſumus cum
ı, crédimus quia
ı vivémus cum
ſcientes quòd
ſurgens ex mór-
non móritur,
ıltrà non domi-

ıudítam fácite *
lis ejus, * Alle-
ıia. Audítam. ℣.
ánimam meam *
* Allelúia. Gló-
m. *Pſ.* 65.
ı mihi feciſti vias
Adimplébis me
vultu tuo, Dó-
:5.
conveniens.
ı O N A M.
M N U S.
ıolútus ímpetu,
t in noctem dies;
prémam cito
ı metam gradu.
e, dùm fixus cruci
ırbi bráchia,
ırucem; tuo
ampléxu mori.
riſte, nos tecum

ıul da ſúrgere:
ı contémnere;
cœleſtia.
'atri; laus Fílio,
ıiumphátâ nece,
cum dux vocat:
ıi laus, Spíritus.

Ant 2. Corpus quidèm mórtuum eſt propter peccátum; ſpíritus verò vivit propter juſtificatiónem, allelúia. *Rom.* 8.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3.

CHriſtus ſemèl pro peccátis noſtris mórtuus eſt, juſtus pro injuſtis, ut nos offerret Deo, mortificátus quidèm carne, vivificátus autem ſpíritu.

℟. *br.* Converriſti planctum meum * in gáudium mihi, * Allelúia, allelúia. Convertiſti. ℣. Conſcidiſti ſaccum meum, * & circumdediſti me lætítiâ, * Allelúia. Glória Patri. Convertiſti. *Pſ.* 29.

℣. In Deo ſperávit cor meũ, & adjútus ſum; ℟. Et reflóruit caro mea. *Pſ.* 27.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria ſub ſola

Ant. 4. *a.* Deus & Dóminum ſuſcitávit; & nos ſuſcitábit per virtútem ſuam, allelúia. 1. *Cor.* 6.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 15.

CUm mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt: Abſorpta eſt mors in victória. Ubi eſt, mors, victória tua? ubi eſt, mors, ſtímulus tuus?

HYMNUS.

FOrti tegente bráchio,
Eváſimus rubrum mare,
Tandemque durum pérfidi
Jugum tyranni frégimus.
Nunc ergò lætas víndici
Grates rependámus Deo;

Agníſque menſam cándidis
Cingámus ornáti ſtolis.
Hujus ſacráto córpore,
Amóris igne férvidi,
Veſcámur atque ſánguine:
Veſcendo, vívimus Deo.
Jam Paſcha noſtrum Chriſtus eſt,
Hic agnus, hæc eſt víctima,
Cruóre cujus illitos
Tranſmittit ultor Angelus.
O digna cœlo víctima,
Mors ipſa per quam víncitur,
Per quam refractis ínferi
Prædam reláxant póſtibus.
Chriſtus ſepulcri faúcibus
Emerſus ad lucem redit;
Hoſtem retrúdit tártaro,
Cœlíſque pandit íntima.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Dicant qui redempti ſunt à Dómino, ℟. Quóniam in ſǽculum miſericórdia ejus. *Pſ.* 106.

Ad Magníficat. *Antiphona ſecundùm feriam, ut ſequitur.*

Feriâ II. Ant. 7. d. Per Jeſum fidéles eſtis in Deo, qui ſuſcitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam, allelúia. 1. *Petr.* 1.

Feriâ III. Ant. 2. Deus omnis grátiæ, qui nos in æternam ſi riam in Chriſto Je dicum paſſos ipſe p allelúia. 1. *Petr.* 5

Feriâ IV. Ant. verſi eſtis ad Deur Deo vivo & vero pectáre fílium eju lis, quem ſuſci mórtuis, Jeſum, 1. *Theſſ.* 1.

Feriâ V. Ant. 1 ſuſcitávit Jeſum à mórtuis, vivifi mortália córpora propter inhabitan ritum ejus in vob lúia. *Rom.* 8.

Oratio Dominic dentis.

Deindè fit Com tio de Cruce & de l tione Chriſti, ut d ad Laudes, per A Orat. ut ſequitur.

Ant. Ecce in mé ni, & in médio ſe Agnum ſtantem occíſum, allelúia.

℣. Omnis terr te, & pſallat tibi: mum dicat nómi Dómine. *Pſ.* 65.

Orémus.

DEus, qui p Fílium tuun patíbulum ſubíre ut inimíci à nobis res poteſtátem: nobis fámulis tuis ſur ectiónis grátia quámur; Per eum minum.

ɱPLETORIUM.
: Jube, Domne,
'e. [*Solus reci-*
abſolutè] *Bened.*
miérimus, cuſtó-
(ſermónes Dó-
& evigilantes lo-
'um eis. *Prov.* 6.
ȧmen.
it lectio novi Teſ-
, *ut habetur pro*
liebus ad calcem
; & in fine lectio-
tur : Tu autem,
, miſerére noſtrî.
;rátias.
do pollice pectus
darius dicit : ℣.
nos, † Deus ſa-
ıſter ; ℟. Et aver-
:uam à nobis. *Pſ.*

ienda eſt Confeſſio
m , ut habetur
quadrag. ad Pri-
licèt mediocri vo-
iteor, &c. 158.
elevans vocem,
us, † in adjutó-
ɪc.
lmi de Feria.
r. d. Erípuit nos
poteſtáte tenebrá-
tránſtulit in reg-
i dilectiónis ſuæ,
Coloſſ. 1.
YMNUS.
redemptor ſéculi,
ertio poſt fúnera
) ínferis die,
reſurgendo necas :
:ra jam terras pre-
,
ıe ſomno lúmina ;

Hoſtis furórem pérfidi,
Arteſque cæcas díſjice :
Ut juſta dùm curas levat,
Et corpus inſtaurat quies ;
Sic membra ſomnus óccu-
bet,
Ne corda torpor ópprimat.
Da, Chriſte, nos tecum
mori ;
Tecum ſimul da ſúrgere,
Terréna da contémnere ;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri ; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus,
Amen.

CAPITULUM. 1. *Theſſ.* 5.

OMnes vos fílii lucis eſtis, & fílii diéi : non ſumus noctis, neque tenebrárum ; ígitur non dormiámus ſicut & céteri, ſed vigilémus & ſóbrii ſimus.

℟. *br.* In manus tuas, Dómine, * Commendo ſpíritum meum. In manus. ℣. Redemiſti me, Dómine, * Deus veritátis : * Commendo. Glória Patri. In manus. *Pſ.* 30.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupillam óculi : ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16.

Ant. 5. C. Cùm Chriſtus.

CANTICUM SIMEONIS.
Luc. 2.
De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimittis ſervum tuum, Dómine, * ſecundùm verbum tuum in pace ;

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum,

Quod paraſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Ant. Cùm Chriſtus apparúerit, vita veſtra; tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória, allelúia. *Coloſſ.* 3.

℣. Dóminus vobiſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Viſita, quæſumus, Dómine, habitatiónem noſtram, & omnes inſídias inimíci ab ea longè repelle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant; & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit, &c.

℣. Dóminus vobiſcum,

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Finito Completorio, ſubmiſſiori voce dicitur ſignando ſe ſigno crucis: Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, † & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13.

℟. Amen.

[*Solus recitans dicit* nobis *loco* vobis.]

Secretò, Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. Amen.

Posteà dicitur

ANTIPHONA DE BEATA.

Regína cœli, lætáre, allelúia;

Quia quem meruíſti portáre, allelúia,

Reſurréxit ſicut dixit, allelúia;

Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Circumdediſti me lætítiâ, Dómine; ℟. Ut cantet tibi glória mea. *Pſ.* 29.

Orémus.

Deus, qui per Reſurrectiónem Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti mundum lætificáre dignátus es: præſta, quæſumus, ut per ejus genitrícem vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Poſt completum Officium dicitur ſecretò, Pater. Ave. Credo.

FERIA SECUNDA.

AD NOCTURNUM.

Pſalm. Bénedic. 31. Quàm magnificáta. 32. Sit glória Dómini. 33.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 6.

Jéricho autem clauſa erat atque munita, timóre filiórum Iſraël, & nullus égredi audébat aut ingredi. Dixitque Dóminus ad Jóſue: Ecce dedi in manu tua Jéricho, & regem ejus, omneſque fortes viros. Circúite urbem

ellatóres ſemèl per
ſic faciétis ſex dié-
ptimo autem die
es tollant ſeptem
; quarum uſus eſt
:o, & præcédant
œderis: ſeptièſque
is civitátem, & ſa-
clangent búccinis.
inſonúerit vox tu-
or atque concíſior,
·ibus veſtris incre-
conclamábit om-
ılus vociferatióne
, & muri fúnditùs
civitátis, ingre-
ue ſínguli per lo-
trà quem ſtéterint.
ergò Jóſue fílius
:rdótes, & dixit ad
ıllite arcam fœde-
:ptem álii ſacerdó-
ıt ſeptem Jubilæó-
cinas, & incédant
:am Dómini. Ad
ı quoque ait: Ite,
te civitátem, ar-
ræcédentes arcam

ſncipes. 367.

Lectio ij.

ue Jóſue verba fi-
t, & ſeptem ſa-
ſeptem. búccinis
ıt ante arcam fœ-
ımini, omniſque
et armátus exérci-
quum vulgus ar-
ıebátur, ac búc-
ıia concrepábant.
:at autem Jóſue
dicens: Non cla-
nec audiétur vox
ıeque ullus ſermo
ex ore veſtro egrediétur, donec véniat dies in quo dicam vobis: Clamáte, & vociferámini. Circuívit ergò arca Dómini civitátem ſemèl per diem, & reverſa in caſtra, manſit ibi. Igitur Jóſue de nocte conſurgente, tulérunt ſacerdótes arcam Dómini, & ſeptem ex eis ſeptem búccinas quarum in jubilæo uſus eſt; præcedebantque arcam Dómini ambulantes atque clangentes: & armátus pópulus ibat ante eos; vulgus autem réliquum ſequebátur arcam, & búccinis perſonábat. Circuierúntque civitátem ſecundo die ſemèl, & reverſi ſunt in caſtra: ſic fecérunt ſex diébus.

℟. Viſus eſt. 367.

Lectio iij.

Die autem ſéptimo, dilúculo conſurgentes, circuiérunt urbem, ſicut diſpóſitum erat, ſéptiès. Cùmque ſéptimo circúitu clángerent búccinis ſacerdótes, dixit Jóſue ad omnem Iſraël: Vociferámini; trádidit enim vobis Dóminus civitátem. Sitque cívitas hæc anáthema, & ómnia quæ in ea ſunt, Dómino: ſola Rahab méretrix vivat cùm univerſis qui cum ea in domo ſunt; abſcondit enim núntios quos diréximus. Vos autem cavéte ne de his quæ præcepta ſunt quíppiam con-

Quia vidérunt óculi mei * ſalutáre tuum,

Quod paráſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Ant. Cum Chriſtus apparúerit, vita veſtra, tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória, allelúia, allelúia.

℣. Dóminus vobíſcum,
℞. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Víſita, quǽſumus, Dómine, habitatiónem iſtam, & omnes inſídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui ſancti hábitent in ea, qui nos in pace cuſtódiant; & benedíctio tua ſit ſuper nos ſemper; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit, &c.

℣. Dóminus vobíſcum,
℞. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℞. Deo grátias.

Finito Completorio, ſubmiſſiori voce dicitur ſignando ſe ſigno crucis: Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, † & cáritas Dei, & communicátio S[...] ritûs ſit cum [...] bis. 2. Cor[...]

℞. A[...]

[So[...]

Poſtea dici[...]

ANTIPHONA PA[...]

Regína cæli, [...] lætáre: Quia quem mer[...] táre, allelúia: Reſurréxit ſicut d[...] allelúia: Ora pro nobis De[...] allelúia.

℣. [illegible]

Orémus.

Deus, qui pe[...] reſurrectiónem [...] Dómini noſtri Je[...] mundum lætifican[...] tus es: præſta, qu[...] ut per ejus genitr[...] ginem Maríam, [...] capiámus gáudia [...] eúmdem Chriſtu[...] num noſtrum.

℞. Amen.

Poſt complet[...] *dicitur ſecretò,* [...] Credo.

FERIA SE[...]

AD NOCT[...]

Pſalm. Bened[...] ma[...] Dómi[...]

pellatóres ſemèl per
ſic faciétis ſex dié-
éptimo autem die
tes tollant ſeptem
is quarum uſus eſt
eo, & præcédant
fœderis : ſeptiéſque
tis civitátem, & ſa-
s clangent búccinis.
e inſonúerit vox tu-
ior atque conciſior,
ribus veſtris incre-
conclamábit om-
pulus vociferatióne
â, & muri fúnditùs
t civitátis, ingre-
que ſínguli per lo-
ntrà quem ſtéterint.
it ergò Jóſue fílius
cerdótes, & dixit ad
Tóllite arcam fœde-
ſeptem álii ſacerdó-
lant ſeptem Jubilæó-
úccinas, & incédant
arcam Dómini. Ad
m quoque ait : Ite,
ite civitátem, ar-
præcédentes arcam
i.
íncipes. 367.
Lectio ij.

ex ore veſtro egrediétur, donec véniat dies in quo dicam vobis : Clamáte, & vociferámini. Circuívit ergò arca Dómini civitátem ſemèl per diem, & reverſa in caſtra, manſit ibi. Igitur Jóſue de nocte conſurgente, tulérunt ſacerdótes arcam Dómini, & ſeptem ex eis ſeptem búccinas quarum in jubilæo uſus eſt; præcedebántque arcam Dómini ambulántes atque clangentes: & armátus pópulus ibat ante eos ; vulgus autem réliquum ſequebátur arcam, & búccinis perſonábat. Circuierúntque civitátem ſecúndo die ſemèl, & reverſi ſunt in caſtra : ſic fecérunt ſex diébus.

℟. Viſus eſt. 367.

Lectio iij.

DIe autem ſéptimo, dilúculo conſurgentes, circuiérunt urbem, ſicut diſpóſitum erat, ſépties. Cùmque ſéptimo circúitu clángerent búccinis ſacerdótes, dixit Jóſue ad omnem Iſraël : Vociferámini ; trádidit enim vobis Dóminus civitátem. Sitque cívi-
... anáthema, & ómnia quæ in ea ſunt, Dó-
... Rahab méretrix
... um univer-
... domo ſunt
... nim
... us. Vos
... his quæ
... quíppiam

pópulo vociferante, & clangéntibus tubis, poſtquàm in aures multitúdinis vox ſonituſque increpuit, muri íllicò corruérunt; & aſcendit unuſquiſque per locum qui contrà ſe erat, ceperuntque civitátem, & interfecérunt ómnia quæ erant in ea, à viro uſquè ad mulíerem, ab infante uſquè ad ſenem. Boves quoque & oves & áſinos in ore gládii percuſſérunt. Duóbus autem viris, qui exploratóres miſſi fúerant, dixit Jóſue: Ingredímini domum mulíeris meretrícis, & prodúcite eam, & ómnia quæ illíus ſunt, ſicut illi juramento firmaſtis.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 367.

FERIA TERTIA.

Ad Noct. *Pſalm.* Dómine, quis habitábit. 52. Cœli enarrant. 52. Lex Dó-

thel, dixit e s: Aſ
& exploráte terra
præcepta complen
ploravérunt Haï. E
dixérunt ei: Non a
omnis pópulus, ſec
tria míllia viróru
gant, & déleant
tem: quarè omni
lus fruſtrà vexábit
trà hoſtes paucíſſin
cendérunt ergò tri
pugnatórum, qui
terga vertentes,
ſunt à viris urbis
Jóſue verò ſcidit ve
ſua, & pronus c
terram coram arca
uſquè ad véſperan
ipſe, quàm omn
Iſraël; miſeruntqu
rem ſuper capita
dixit Jóſue: Heu
Deus! quid voluiſ
cere pópulum iſtu
nem flúvium, ut
nos in manus Am
& pérderes? útinàm

báti circúmdabunt
ıue delébunt nomen
ı de terra : & quid
nagno nómini tuo ?
ertíſſimè. 367.

Lectio ij.

tque Dóminus ad
ſue : Surge, cur
onus in terra ? Pec-
ſraël, nec póterit
te hoſtes ſuos, eoſ-
iet ; quia pollútus
hémate. Non ero
biſcum, donec con-
um qui hujus ſcé-
s eſt. Surge, ſanc-
pulum, & dic eis:
ámini in cráſti-
æc enim dicit Dó-
Jeus Iſraël : Aná-
ı medio tuî eſt Iſ-
on póteris ſtare co-
ſtibus tuis, donec
ex te qui hoc con-
us eſt ſcélere. Ac-
ue manè ſínguli per
eſtras ; & quam-
tribum ſors invé-
accédet per cogna-
ıras, & cognátio
os, domuſque per
t quicumque ille
facínore fúerit de-
ıs, comburétur igni
ıni ſubſtántia ſua ;
ı prævaricátus eſt
Dómini, & fecit
Iſraël.
uem vos interemiſ-

Lectio iij.

ns ítaque Jóſue
è, applícuit Iſraël
us ſuas, & inventa
eſt tribus Juda. Quæ cùm juxtà famílias ſuas eſſet obláta, inventa eſt família Zare. Illam quoque per domos ófferens, réperit Zabdi; cujus domum in ſíngulos dívidens viros, invénit Achan fílium Charmi, filii Zabdi, filii Zare de tribu Juda. Et ait Jóſue ad Achan : Fili mi, da glóriam Dómino Deo Iſraël, & confitére, atque índica mihi quid féceris, ne abſcondas. Reſponditque Achan Jóſue, & dixit ei: Verè ego peccávi Dómino Deo Iſraël, & ſic & ſic feci. Vidi enim inter ſpólia pállium coccíneum valdè bonum, & ducentos ſiclos argenti, regulamque áuream quinquaginta ſiclórum ; & concupiſcens ábſtuli, & abſcondi in terra contrà médium tabernáculi mei, argentumque foſſâ humo opérui. Tollens ítaque Jóſue Achan fílium Zare, argentumque & pállium, & áuream régulam, fílios quoque & fílias ejus, boves & áſinos, & oves, ipſumque tabernáculum, & cunctam ſupelléctilem, (& omnis Iſraël cum eo) duxérunt eos ad Vallem Achor, ubi dixit Jóſue : Qui turbaſti nos, exturbet te Dóminus in die hac. Lapidavitque eum omnis Iſraël ; & cuncta quæ illíus erant, igne conſumpta ſunt.

℟. Jeſus Chriſtus. 367.

FERIA QUARTA.

Ad Noct. *Pſalmi.* Confitébor. 71. Miſerére meî. 71. Ut quid. 72.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 8.

DIxit Dóminus ad Jóſue : Ne tímeas, neque formídes ; tolle tecum omnem multitúdinem pugnatórum, & conſurgens aſcende in óppidum Haï. Ecce trádidi in manu tua regem ejus, & pópulum, urbemque & terram. Facieſque urbi Haï, & regi ejus, ſicut feciſti Jéricho, & regi illíus ; prædam verò & ómnia animántia diripiétis vobis : pone insídias urbi poſt eam. Surrexitque Jóſue, & omnis exércitus bellatórum cum eo, ut aſcénderent in Haï ; & electa triginta míllia virórum fórtium miſit nocte, præcepitque eis, dicens : Pónite insídias poſt civitátem, nec longiùs recedátis ; & éritis omnes paráti : ego autem, & réliqua multitúdo quæ mecum eſt, accedémus ex adverſo contrà urbem. Cùmque exíerint contrà nos, ſicut antè fécimus, fugiémus, & terga vertémus, donec perſequentes ab urbe lóngiùs protrahantur: putábunt enim nos fúgere ſicut priùs. Nobis ergò fugiéntibus, & illis perſequéntibus, conſurgétis de insídiis, & vaſtábitis tem ; tradetque ea minus Deus veſter nus veſtras. Cùmq ritis, ſuccéndite e ſic ómnia faciétis Dimiſitque eos, rexérunt ad locum rum, ſederuntque i thel & Haï, ad c tálem plagam urbi

℟. Príncipes. 36

Lectio ij.

JOſue autem noc médio manſit ſurgenſque dilúcul ſuit ſócios, & aſce ſenióribus in fron citùs, vallátus aux natórum. Cùmqu ſent & aſcendiſſen verſo civitátis, ſtet ſeptentrionálem u gam, inter quam erat vallis média. autem míllia virc rat, & poſúerat i inter Bethel & Ha cidentáli parte eju vitátis : omnis v quus exércitus ad nem áciem dirigél ut noviſſimi illius dinis occidentálem urbis attíngerent ergò Jóſue nocte ſtetit in vallis méd cùm vidiſſet rex H tinávit manè, & eſt cum omni exé vitátis, direxitq contrà deſertum, quòd poſt tergum insídiæ. Jóſue ver

ceſſêrunt loco,
metum, & fu-
ſolitúdinis viam.
ferantes páriter,
iò cohortantes,
unt eos.
; eſt. 367.
ctio iij.
: receſſiſſent à
e, & ne unus
urbe Haï & Be-
nſiſſet qui non
tur Iſraël, (ſicut
aperta óppida
es,) dixit Dó-
óſue: Leva cly-
. in manu tua
rà urbem Haï,
tibi tradam eam.
levaſſet clypeum
civitátis, insí-
latébant, ſur-
onfeſtim; & per-
civitátem, cepé-
ccendérunt eam.
m civitátis qui
antur Jóſue, reſ-
& videntes fu-
is ad cœlum uſ-
éndere, non po-
ltrà huc illùcque
; præſertim cùm
imuláverant fu-
tendébant ad ſo-
i, contrà perſe-
fortíſſimè reſtitiſ-
lenſque Jóſue &
raël quòd capta
tas, & fumus ur-
derer, reverſus
viros Haï. Sí-
& illi qui céperant
derant civitátem,
urbe contrà ſuos,
médios hóſtium ferîre cœ-
pérunt. Cùm ergò ex utrá-
que parte adverſárii cæde-
rentur, ita ut nullus de
tanta multitúdine ſalvaré-
tur; regem quoque urbis
Haï apprehendérunt viven-
tem, & obtulérunt Jóſue.
℟. Quem vos crucifixiſ-
tis. 367.

FERIA QUINTA,

AD NOCT. *Pſalm.* Exáu-
diat. 88. Exultáte. 89. Beá-
ta gens. 89.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 9.

CUncti reges trans
Jordánem, qui ver-
ſabantur in montá-
nis & campéſtribus, in ma-
rítimis ac líttore magni
maris, hi quoque qui ha-
bitábant juxtà Líbanum,
Hethæus, & Amorrhæus,
Chananæus, Pherezæus, &
Hevæus, & Jebuſæus, con-
gregáti ſunt páriter, ut
pugnárent contrà Jóſue &
Iſraël uno ánimo eádem-
que ſenténtiâ. At hi qui
habitábant in Gábaon, au-
dientes cuncta quæ fécerat
Jóſue, Jéricho & Haï; &
cállidè cogitantes, tulérunt
ſibi cibária, ſaccos véteres
áſinis imponentes, & utres
vinários ſciſſos atque con-
ſútos, calceaméntaque pe-
rantíqua quæ ad indícium
vetuſtátis pittáciis conſúta
erant, indúti vetéribus
veſtimentis. Panes quoque
quos portábant ob viáti-
cum, duri erant & in

fruſta comminúti; perrexeruntque ad Jóſue, & dixérunt ei, atque ſimul omni Iſraéli: De terra longinqua vénimus, pacem vobiſcum fácere cupientes. Reſponderuntque viri Iſraël ad eos, atque dixérunt: Ne fortè in terra quæ nobis ſorte debétur, habitétis, & non poſsímus fœdus iníre vobiſcum.

℟. Certíſſimè. 367.

Lectio ij.

AT illi ad Jóſue: Servi, ínquiunt, tui ſumus. Quibus Jóſue ait: Quinam eſtis vos? & undè veniſtis? Reſpondérunt: De terra longinqua valdè venérunt ſervi tui in nómine Dómini Dei tui. Audívimus enim famam poténtiæ ejus, cuncta quæ fecit in Ægypto. Dixeruntque nobis ſenióres, & omnes habitatóres terræ noſtræ: Tóllite in mánibus cibária ob longíſſimam viam, & occúrrite eis, & dícite: Servi veſtri ſumus, fœdus iníte nobiſcum. En, panes quandò egreſſi ſumus de dómibus noſtris, ut venirémus ad vos, cálidos ſúmpſimus, nunc ſicci facti ſunt, & vetuſtáte nimiâ comminúti. Utres vini novos implévimus, nunc rupti ſunt & ſolúti. Veſtes & calceamenta quibus indúimur, & quæ habémus in pédibus, ob longitúdinem longióris viæ trita ſunt & penè conſumpta. Suſcepérunt igitur de cibáriis eórum, & os Dómini non interrogavérunt. Fecitque Jóſue cum eis pacem; & inito fœdere, pollícitus eſt quòd non occiderentur: príncipes quoque multitúdinis juravérunt eis.

℟. Quem vos interemiſtis. 367.

Lectio iij.

POſt dies autem tres initi fœderis, audiérunt quòd in vicíno habitárent, & inter eos futúri eſſent. Moveruntque caſtra filii Iſraël, & venerunt in civitátes eórum die tértio, & non percuſſérunt eos, eò quòd juraſſent eis príncipes multitúdinis in nómine Dómini Dei Iſraël. Murmurávit ítaque omne vulgus contrà príncipes. Qui reſpondérunt eis: Jurávimus illis in nómine Dómini Dei Iſraël, & idcircò non póſſumus eos contíngere. Sed hoc faciémus eis: Reſerventur quidèm ut vivant, ne contrà nos ira Dómini concitétur, ſi pejeravérimus; ſed ſic vivant, ut in uſus univerſæ multitúdinis ligna cædant, aquaſque comportent. Quibus hæc loquéntibus, vocavit Gabaonítas Jóſue, & dixit eis: Cur nos decípere fraude voluiſtis, ut dicerétis: Procul valdè habitámus à vobis, cùm in médio noſtrî ſitis? Itaque ſub maledictióne éritis, & non de-

: ſtirpe veſtra ligna
, aquaſque compor-
domum Dei mei.
ſus Chriſtus. 367.
IA SEXTA.
OCT. Pſalm. Quid
. 106. Exaudi. 106.
. 107.
e libro Jóſue.
j. Cap. 10.
m audiſſet Adonî-
dec rex Jerúſalem,
uòd ſcílicèt cepiſ-
e Haï, & ſubver-
m, & transfugiſ-
baonítæ ad Iſraël,
: fœderáti eórum,
aldè... Miſit ergò
dec rex Jerúſalem
n regem Hebron,
haram regem Jéri-
ad Jáphia quoque
Lachis, & ad Da-
em Eglon, dicens:
aſcéndite, & ferte
m, ut expugné-
baon, quarè trans-
ad Jóſue, & ad fí-
aël. Congregáti ígi-
ndérunt quinque re-
orrhæórum: rex Je-
, rex Hebron, rex
th, rex Lachis, rex
, ſimul cum exercí-
is; & caſtrametáti
cà Gábaon, oppug-
eam.
ríncipes. 367.

Lectio ij.

itatóres autem Gá-
on urbis obſeſſæ mi-
ad Jóſue, qui tunc
átur in caſtris apud
am, & dixérunt ei:
Ne rétrahas manus tuas ab auxílio ſervórum tuórum: aſcende citò, & líbera nos, ferque præsídium; convenérunt enim adversùm nos omnes reges Amorrhæórum qui hábitant in montánis. Aſcenditque Jóſue de Gálgalis, & omnis exércitus bellatórum cum eo, viri fortíſſimi. Dixitque Dóminus ad Jóſue: Ne tímeas eos; in manus enim tuas trádidi illos; nullus ex eis tibi resíſtere póterit. Irruit ítaque Jóſue ſuper eos repentè, totâ nocte aſcendens de Gálgalis; & conturbávit eos Dóminus à fácie Iſraël, contrivitque plagâ magnâ in Gábaon: ac perſecútus eſt eos per viam aſcensûs Beth-hóron, & percuſſit uſque Azéca & Máceda.

℟. Viſus eſt. 367.

Lectio iij.

Cumque fúgerent fílios Iſraël, & eſſent in deſcenſu Beth-hóron, Dóminus miſit ſuper eos lápides magnos de cœlo uſquè ad Azéca; & mórtui ſunt multò plures lapídibus grándinis, quàm quos gládio percúſſerant fílii Iſraël. Tunc locútus eſt Jóſue Dómino, in die quâ trádidit Amorrhæum in conſpectu filiórum Iſraël, dixitque coram eis: Sol contrà Gábaon ne moveáris, & Luna contrà vallem Aíalon. Steteruntque Sol & Luna,

donec ulciſcerétur ſe gens de inimícis ſuis. Nonnè ſcriptum eſt hoc in libro juſtórum? Stetit ítaque Sol in médio cœli, & non feſtinávit occúmbere ſpátio uníus diéi. Non fuit ànteà nec póſteà tàm longa dies, obediente Dómino voci hóminis, & pugnante pro Iſraël. Reverſuſque eſt Jóſue cum omni Iſraël in caſtra Gálgalæ.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 367.

AD VESPERAS.

Fit à Capitulo de B. M. in Sabbato, (niſi occurrat Feſt. Semid. aut ſuprà,) cum Commem. de Cruce; & ſic in tribus Sabbatis ſequentibus.

SABBATO.

Ad Noct. *Pſalm.* Beátus. 124. Audíte. 125. Ne timúeris. 126.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 11.

JAbin rex Aſor miſit ad Jobab regem Madon, & ad regem Sémeron, atque ad regem Achſaph; ad reges quoque Aquilónis, qui habitábant in montánis & in planítie contrà merídiem Céneroth, in campéſtribus quoque & in regiónibus Dor juxtà mare; Chananæum quoque ab oriente & occidente, & Amorrhæum atque Hethæum ac Pherezæum & Jebuſæum in montánis; Hevæum quoque qui habitábat ad radíces Hermon in terra Maſpha. Egreſſíque ſunt omnes cum turmis ſuis, pópulus multus nimis ſicut aréna quæ eſt in líttore maris, equi quoque & currus immenſæ multitúdinis: conveneruntque omnes reges iſti in unum ad aquas Merom, ut pugnárent contrà Iſraël. Dixitque Dóminus ad Jóſue: Ne tímeas eos; cras enim hâc eádem horâ ego tradam omnes iſtos vulnerandos in conſpectu Iſraël: equos eórum ſubnervábis, & currus igne combúres.

Lectio ij.

VEnitque Jóſue, & omnis exércitus cum eo, adversùs illos ad Aquas Merom ſúbito, & irruérunt ſuper eos, tradiditque illos Dóminus in manus Iſraël. Qui percuſſérunt eos, & perſecúti ſunt uſquè ad Sidónem magnam, & Aquas Maſeréphot, campumque Maſphe, qui eſt ad orientálem illíus partem. Ita percuſſit omnes, ut nullas dimítteret ex eis relíquias; fecitque ſicut præcéperat ei Dóminus, equos eórum ſubnervávit, currúſque combuſſit igni. Reverſuſque ſtatim cepit Aſor, & regem ejus percuſſit gládio. Percuſſítque omnes ánimas quæ ibídem morabantur: non dimíſit in ea ullas relíquias; ſed uſquè ad interneciónem

tiónem univerſa vaſtá-
it, ipſamque urbem pe-
mit incéndio. Et omnes
per circúitum civitátes, re-
geſque eárum cepit, per-
cuſſit atque delévit, ſicut
præcéperat ei Móyſes fá-
mulus Dómini. Omnem-
que prædam iſtárum úr-
bium ac jumenta diviſérunt
ſibi fìlii Iſraël, cunctis ho-
mínibus interfectis. Sicut
præcéperat Dóminus Móyſi
ſervo ſuo, ita præcépit Móy-
ſes Jóſue, & ille univerſa
complévit: non prætériit de
univerſis mandátis, nec
unum quidèm verbum quod
jùſſerat Dóminus Móyſi.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Sabbato.

Ant. 1. c. ALlelúia, quóniam regnávit Dóminus Deus noſter omnípotens, allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 3. a. Gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei, allelúia. *Apoc.* 19.

Ant. 1. D. Beáti qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni, allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 6. Sedenti in throno & Agno, benedíctio & honor in ſǽcula ſæculórum, allelúia. *Apoc.* 5.

Ant. 8. G. Laudem dícite Deo noſtro, omnes ſervi ejus, & qui timétis Deum, allelúia, allelúia. *Apoc.* 19.

[*Hæ Antiphonæ dicuntur ad Veſperas ſingulis Sabbatis uſquè ad Aſcenſionem, modò Veſp. ſint de Sabb.*]

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

AUdíte verbum Dómini, gentes, & annuntiáte in ínſulis quæ procul ſunt, & dícite: Qui diſperſit Iſraël, congregábit eum, & cuſtódiet eum ſicut paſtor gregem ſuum; redémit enim Dóminus Jacob, & liberávit eum de manu potentióris.

Hymnus. Nunc novis. *ut ſuprà in Sabbato ante Dominic. in Albis*, 361.

℣. Dóminus ipſe eſt Deus noſter; ℟. Nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus. *Pſ.* 94.

Ad Magníficat.

Ant. 2. Tanquàm ovis ad occiſiónem ductus eſt, & ſicut agnus non apéruit os ſuum. In humilitáte judícium ejus ſublátum eſt: generatiónem ejus quis enarrábit? allelúia. *Act.* 8.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 375.

DOMINICA II. POST PASCHA.

Omnia ut in Dominica in Albis, ſuprà, 361. exceptis quæ ſequuntur.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 4.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 12.

HI ſunt reges quos percuſſérunt fílii Iſraël, & poſſedérunt terram eórum trans Jordá-

nem ad ſolis ortum, à torrente Arnon uſquè ad montem Hermon, & omnem orientálem plagam quæ réſpicit ſolitúdinem. Sehon rex Amorrhæórum, qui habitávit in Héſebon, dominátus eſt ab Aroer, quæ ſita eſt ſuper ripam torrentis Arnon, & médiæ partis in valle, dimidiæque Gálaad, uſquè ad torrentem Jacob, qui eſt términus filiórum Ammon; & à ſolitúdine uſquè ad mare Céneroth contrà orientem, & uſquè ad mare deſerti, quod eſt mare ſalsíſſimum, ad orientálem plagam, per viam quæ ducit Béthſimoth; & ab auſtráli parte quæ ſúbjacet Aſedoth, Phaſga. Términus Og regis Baſan, de relíquiis Ráphaïm, qui habitávit in Aſtaroth & in Edraï, & dominátus eſt in monte Hermon & in Salécha, atque in univerſa Baſan, uſquè ad términos Geſſúri, & Macháti; & dimídiæ partis Gálaad, términos Sehon regis Héſebon. Móyſes fámulus Dómini, & fílii Iſraël percuſſérunt eos, tradiditque terram eórum Móyſes in poſſeſſiónem Rubenítis, & Gadítis, & dimídiæ tríbui Manaſſe. Hi ſunt reges terræ quos percuſſit Jóſue & fílii Iſraël, trans Jordánem ad occidentálem plagam, à Baalgad in campo Líbani, uſquè ad montem, cujus pars aſcendit in Seïr: tradiditque eam Jóſue in poſſeſſiónem tríbubus Iſraël, síngulis partes ſuas, tàm in montánis quàm in planis atque campéſtribus. In Aſédoth, & in ſolitúdine, ac in merídie Hethæus fuit & Amorrhæus, Chananæus & Pherezæus, Hevæus & Jebuſæus... Omnes reges triginta unus.

℟. Ubi eſt mors. 363.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. in Pſ. 110.

Lectio ij.

Venérunt dies ut cantémus Allelúia. Et hi quidèm dies véniunt tranſitúri, tranſeuntque ventúri, & ſigníficant diem qui non venit & tranſit. Ad quem ſanè nos cùm venérimus, inhærentes ei, nec nos transíbimus. Sicut enim dies iſti, prætéritis diébus Quadragéſimæ quibus ante reſurrectiónem Domínici córporis vitæ hujus ſignificátur mœror, ſolémniter gratâ hilaritáte ſuccédunt; ſic dies ille qui poſt reſurrectiónem dabitur plenário córpori Dómini, hoc eſt, ſanctæ Eccléſiæ, cunctis vitæ hujus ærumnis atque dolóribus exclúſis, perpétuâ beatitáte ſuccédet. Quod promíſit Chriſtus, non eſt hic expectandum, non hic ſperandum; ſed hoc eſt ve-

um, ut hic là-
llc requieſcátur.
réquies, niſi
pátria requirá-
ale áliquid me-
ıiſci, quale ſo-
us avarítiæ con-
Pro delíciis óm-
ſǽculi, immor-
ciárum matrem
ſapiéntiam. De-
ı, & ineffabíli-
dúbio delectábit
ı æternis veritá-
bus. Inítium ſa-
timor Dómini;
anet in ſǽculum
hoc erit præ-
; finis, hæc ſtá-
e perpétua.
vívimus. 361.
ti Evangélii ſe-
ı Joannem.
Cap. 10.
émpore; Dixit
ibuſdam ex Pha-
ı ſum paſtor bo-
paſtor ánimam
pro óvibus ſuis.

ſancti Gregórii
Papæ.
14. *habit. in Baſ. Dom. 2. poſt Paſc.*
óminus quod mó-
ſtendit quod juſ-
Paſtor pro óvi-
ánimam ſuam pó-
ſacramento noſ-
ſuum & ſángui-
et, & oves quas
carnis ſuæ ali-
ſret. Oſtenſa no-
contemptu mor-

tis via quam ſequimur; appóſita eſt forma cui imprimámur. Primùm nobis eſt, exterióra noſtra miſericórditer óvibus ejus impéndere; poſtrémùm verò, ſi neceſſe ſit, étiam mortem noſtram pro eiſdem óvibus miniſtráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad poſtrémum majus. Sed cùm incomparabíliter longè ſit mélior ánima quâ vívimus, terrénâ ſubſtántiâ quam extériùs poſſidémus; qui non dat pro óvibus ſubſtántiam ſuam, quandò pro his datúrus eſt ánimam ſuam?

℟. Ego ſum paſtor bonus; & * Cognoſco oves meas, & cognoſcunt me meæ, allelúia, allelúia. ℣. Ecce ego ipſe requíram oves meas, & viſitábo eas, & edúcam eas de pópulis, & paſcam eas. * Cognoſco. Glória. * Cognoſco. *Joan.* 10. *Ezech.* 34.

AD LAUDES.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 49.

SUper vias paſcentur, & in ómnibus planis páſcua eórum. Non eſúrient, neque sítient: & non percútiet eos æſtus & ſol; quia miſerátor eórum reget eos, & ad fontes aquárum portábit eos.

Hymnus, Auróra. 368.

℣. Pópulus Dómini, oves páſcuæ ejus: ℟. Introíte portas ejus in confeſſióne. *Pſ.* 99.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Ego ſum óſtium óvium: veni ut vitam hábeant, & abundántiùs hábeant. Ego ſum paſtor bonus, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio.

DEus, qui errántibus, ut in viam poſſint redíre juſtítiæ, veritátis tuæ lumen oſtendis: da cunctis qui chriſtiánâ profeſſióne cenſentur, & illa reſpúere quæ huic inimíca ſunt nómini, & ea quæ ſunt apta ſectári; Per Dóminum.

AD VESPERAS.

Capitulum. 1. *Petr.* 2.

ERátis ſicut oves errantes; ſed converſi eſtis nunc ad Paſtórem & Epíſcopum animárum veſtrárũ.

Hymnus, Forti. 373.

℣. Abſtulit ſicut oves pópulum ſuum, ℟. Et dedúxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Alias oves hábeo quæ non ſunt ex hoc ovíli: & illas oportet me addúcere: & vocem meam áudient, & fiet unum ovíle, & unus paſtor, allelúia. *Joan.* 10.

Oratio, ut ſuprà ad Laud.

FERIA SECUNDA.

Ad Noct. *Pſ.* Confitémini. 33. Vocávit. 34. Miſit Dóminus. 34.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 13.

JOſue ſenex, provectæque ætátis erat, & dixit Dóminus ad eum: Senuiſti, & longæ térraque latíſſima de eſt, quænecdùm ſort eſt: omnis vídélicèt læa, Philíſtiim, & u Geſſúri; à flúvio tú qui írrigat Ægyptun què ad términos A contrà Aquilónem Chánaan, quæ in q régulos Philíſtiim tur, Gazæos, & A Aſcaloníras, Gethæ Accaroníras. Ad me verò ſunt Hevæi, terra Chánaan, & Sidoniórum uſque & términos Amor ejuſque confínia, quoque régio contrà tem à Baalgad ſub Hermon, donec in ris Emath; omnium bitant in monte, à I uſquè ad aquas M photh, universíque nii. Ego ſum qui delé à fácie filiórum Iſrael

℟. Príncipes. 367.

Lectio ij.

VÉniat ergò in hæreditátis Iſra cut præcépi tibi. Et dívide terram in po nem, novem tríbubu dimídiæ tríbui Ma cum qua Ruben poſſedérunt terram trádidit eis Móyſes lus Dómini trans Jordánis, ad orie plagam. Ab Aroër ſita eſt in ripa to Arnon, & in vallis

que campéſtria Mé-
uſquè Dibon : &
civitátes Sehon ,
norrhæi , qui reg-
Héſebon uſquè ad
s filiórum Ammon.
ad , ac términum
& Macháti , & om-
ntem Hermon , &
m Baſan uſquè ad
, omne regnum Og
n , qui regnávit in
h & Edraï , ipſe fuit
niis Ráphaim : per-
e eos Móyſes atque
h . . . .
iſſus eſt. 367.

Lectio iij.

ueruntque diſpér-
re filii Iſraël Geſ-
Macháti : & habi-
t in médio Iſraël
i præſentem diem.
autem Levi non de-
ſſiónem : ſed ſacri-
, víctimæ Dómini
ël , ipſa eſt ejus
as , ſicut locútus eſt
[illegible]
uem vos crucifixiſ-
s.

A TERTIA.

OCT. *Pſ.* Deus, ju-
53. Reges Thar-
Miſericórdiam. 54.
e libro Jóſue.
j. Cap. 14.

Oc eſt quod poſ-
ſedérunt filii Iſ-
raël in terra Chá-
quam dedérunt eis
ſacerdos , & Jóſue
Nun , & príncipes
rum per tribus Iſ-
raël , ſorte ómnia dividentes , ſicut præcéperat Dóminus in manu Móyſi , novem tríbubus , & dimídiæ tríbui. Duábus enim tríbubus , & dimídiæ , déderat Móyſes trans Jordánem poſſeſſiónem ; abſque Levítis , qui nihil terræ accepérunt inter fratres ſuos : ſed in eórum ſucceſſérunt locum filii Joſeph in duas diviſi tribus , Manaſſe & Ephraim. Nec accepérunt Levítæ áliã in terra partem , niſi urbes ad habitandum , & ſuburbána eárum ad alenda jumenta & pécora ſua. Sicut præcéperat Dóminus Móyſi , ita fecérunt filii Iſraël , & diviſérunt terram.

℟. Certíſſimè. 367.

Lectio ij.

Acceſſérunt ítaque filii Juda ad Jóſue in Gálgala, locutuſque eſt ad eum Caleb filius Jephóne Cenezæus : Noſti quid locútus ſit Dóminus ad Móyſen hóminem Dei de me & te in Cadesbarne. Quadraginta annórum eram quandò miſit me Móyſes famulus Dómini de Cadesbarne , ut conſiderárem terram , nuntiavíque ei quod mihi verum videbátur. Fratres autem mei , qui aſcénderant mecum , diſſolvérunt cor pópuli ; & nihilóminus ego ſecútus ſum Dóminum Deum meum. Juravitque Móyſes in die illo , dicens :

quæ in præſentem diem.

℟. Quem vos interemiſſis. 367.

Lectio iij.

[ET áddidit Caleb :] Quadraginta & quinque anni ſunt, ex quo locútus eſt Dóminus verbum iſtud ad Móyſen, quandò ambulábat Iſraël per ſolitúdinem. Hódiè octoginta quinque annórum ſum, ſic valens, ut eo valébam témpore quandò ad explorandum miſſus ſum : illíus in me témporis fortitúdo uſquè hódiè perſevérat, tàm ad bellandum quàm ad gradiendum. Da ergò mihi montem iſtum, quem pollícitus eſt Dóminus, te quoque audiente, in quo Enacim ſunt, & urbes magnæ atque munítæ ; ſi fortè ſit Dóminus mecum, & potúero delére eos, ſicut promíſit mihi. Benedixitque ei Jóſue, & trádidit ei Hebron in poſſeſſiónem.

runt tabernaculum
mónii, & fuit e
ſubjecta. Remánſer
tem filiórum Iſraël
tribus, quæ necdù
perant poſſeſſiónes
quos Jóſue ait : U
marcétis ignávia,
intrátis ad poſſiden
ram quam Dómin
patrum veſtrórum
bis ? Elígite de ſin
bubus ternos viros
tam eos, & perga
circúmeant terram
críbant eam juxta
rum uniuſcujuſque
túdinis, referantq
quod deſcrípſerint
dite vobis terram
tem partes : Juda
términis ſuis ab
plaga, & domus J
Aquilóne. Média
hos terram in ſept
tes deſcríbite : &
niétis ad me, ut
Dómino Deo veſ
tam vobis hìc ſorte

fíliis Iſraël, & dic
ɛparáte urbes fugiti-
, de quibus locútus
d vos per manum
; ut confúgiat ad eas
nque ánimam percúſ-
éſcius, & poſſit evá-
am próximi, qui ul-
ſánguinis. Cùm ad
harum confúgerit ci-
m, ſtabit ante por-
vitátis, & loquétur
ibus urbis illíus ea
comprobent innó-
; ſicque ſuſcípient
& dabunt ei locum
bitandum. Cùmque
ſánguinis eum fúerit
ſtus, non tradent in
ejus; quia ignórans
it próximum ejus,
nte bíduum, tri-
e ejus probátur ini-
Et habitábit in civi-
la, donec ſtet ante
m cauſam reddens
ii, & moriátur ſa-
magnus qui fúerit
témpore: tunc re-
ır homicída, & in-
tur civitátem & do-
ſuam de qua fúgerat.
Viſus eſt. 367.

o iij. Cap. 21.

ceſſeruntque prínci-
s familiárum Levi
ázarum ſacerdótem,
ue fílium Nun, &
es cognatiónum per
as tribus filiórum Iſ-
locutíque ſunt ad eos
terræ Chánaan, at-
ixérunt: Dóminus
pit per manum Móyſi,
ut darentur nobis urbes ad habitandum, & ſuburbána eárum ad alenda jumenta. Dederuntque fílii Iſraël de poſſeſſiónibus ſuis, juxtà impérium Dómini, civitátes & ſuburbána eárum.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 367.

FERIA QUINTA.

AD NOCT. *Pſalm.* Exurgat Deus. 90. Dóminus dabit verbum. 90. Vidérunt ingreſſus. 91.

De libro Jóſue.

Lectio j. Cap. 22.

EOdem témpore vocávit Jóſue Rubenítas, & Gadítas, & dimídiam tribum Manaſſe, dixitque ad eos: Feciſtis ómnia quæ præcépit vobis Móyſes fámulus Dómini; mihi quoque in ómnibus obediſtis, nec reliquiſtis fratres veſtros longo témpore, uſquè in præſentem diem, cuſtodientes impérium Dómini Dei veſtri. Quia ígitur dedit Dóminus Deus veſter frátribus veſtris quiétem & pacem, ſicut pollícitus eſt; revertímini, & ite in tabernácula veſtra, & in terram poſſeſſiónis quam trádidit vobis Móyſes fámulus Dómini trans Jordánem: ita duntáxat, ut cuſtodiátis attentè, & ópere compleátis mandátum & legem quam præcépit vobis Móyſes fámulus Dómini, ut di-

ligátis Dóminum Deum veſtrum, & ambulétis in ómnibus viis ejus, & obſervétis mandáta illíus, adhæreatíſque ei, ac ſerviátis in omni corde & in omni ánima veſtra. Benedixitque eis Jóſue, & dimíſit eos. Qui reverſi ſunt in tabernácula ſua.

℟. Certíſſimè. 367.

Lectio ij.

CUmque veniſſent ad túmulos Jordánis in terram Chánaan, ædificavérunt juxtà Jordánem altáre infinítæ magnitúdinis. Quod cùm audiſſent fílii Iſraël, miſérunt ad illos in terram Gálaad Phínees fílium Eleázari ſacerdótis, & decem príncipes cum eo, ſíngulos de ſíngulis tríbubus. Qui venérunt ad fílios Ruben, & Gad, & dimídiæ tribus Manaſſe in terram Gálaad, dixeruntque ad eos : Vos hódiè reliquiſtis Dóminum, & cras in univerſum Iſraël ira ejus deſæviet. Quòd ſi putátis immundam eſſe terram poſſeſſiónis veſtræ, transíte ad terram in qua tabernáculum Dómini eſt, & habitáte inter nos, tantùm ut à Dómino & à noſtro conſórtio non recedátis, ædificáto altári præter altáre Dómini Dei noſtri. Nonnè Achan fílius Zare prætériit mandátum Dómini, & ſuper omnem pópulum Iſraël ira ejus incúbuit? Et ille erat unus homo, atque útinàm ſolus periiſſet in ſcélere ſuo.

℟. Quem vos interemiſtis. 367.

Lectio iij.

REſponderuntque fílii Ruben & Gad, & dimídia tribus Manaſſe princípibus legatiónis Iſraël : Fortíſſimus Deus Dóminus, Fortíſſimus Deus Dóminus, ipſe novit, & Iſraël ſimul intélliget. Si prævaricatiónis ánimo, hoc altáre conſtrúximus, non cuſtódiat nos, ſed púniat nos in præſenti : & ſi eâ mente fécimus, ut holocauſta, & ſacrifícium, & pacíficas víctimas ſuper eo imponerémus, ipſe quærat & júdicet : & non eâ magis cogitatióne atque tractátu, ut dicerémus : Cras dicent fílii veſtri fíliis noſtris : Quid vobis & Dómino Deo Iſraël? Términum póſuit Dóminus inter nos & vos, ô fílii Ruben, & fílii Gad, Jordánem flúvium ; & idcircò partem non habétis in Dómino. Et per hanc occaſiónem avertent fílii veſtri fílios noſtros à timóre Dómini. Putávimus ítaque mélius. Quòd ſi volúerint dícere, reſpondébunt eis : Ecce altáre Dómini, quod fecérunt patres noſtri, non in holocauſta, neque in ſacrifícium, ſed in teſtimónium noſtrum ac veſtrum. Abſit

›c ſcelus, ut rece-
Dómino, & ejus
:elinquámus, ex-
:ári ad holocauſ-
crifícia, & vícti-
'endas, præter al-
nini Dei noſtri,
truƈtum eſt ante
ulum ejus.
üs Chriſtus. 367.
[A SEXTA.
›CT. *Pſalm.* Erípe
. Deus oſtendet.
ıudi, Deus. 108.
libro Jóſue.
j. Cap. 23.
ıIúto autem multo
mpore, poſtquàm
ıcem déderat Dó-
ïraéli, ſubjectis in
:iónibus univerſis,
jam longævo, &
s ætátis; vocávit
ımnèm Iſraélem,
que natu, & prín-
duces, & magiſ-
ıitque ad eos: Ego
k progreſſióris ætá-
; voſque cérnitis
quæ fécerit Dómi-
s veſter cunctis per
m natiónibus, quo
ro vobis ipſe pug-
·Et nunc quia vo-
s divíſit omnem ter-
ab orientáli parte
s uſquè ad mare
n, multæque adhuc
rt natiónes; Dó-
Deus veſter diſper-
; & áuferet à fácie
& poſſidébitis ter-
cut vobis pollícitus

℟. Príncipes. 367.

Lectio ij.

Tantùm confortámini, & eſtóte ſollíciti, ut cuſtodiátis cuncta quæ ſcripta ſunt in volúmine legis Móyſi, & non declinétis ab eis neque ad déxteram neque ad ſiniſtram: ne poſtquàm intravéritis ad Gentes quæ inter vos futúræ ſunt, jurétis in nómine deórum eárum, & ferviátis eis, & adorétis illos; ſed adhæreátis Dómino Deo veſtro, quod feciſtis uſquè in diem hanc. Et tunc áuferet Dóminus Deus in conſpectu veſtro gentes magnas & robuſtíſſimas, & nullus vobis reſíſtere póterit. Unus è vobis perſequétur hóſtium mille viros; quia Dóminus Deus veſter pro vobis ipſe pugnábit ſicut pollícitus eſt. * Hoc tantùm diligentíſſimè præcavéte, ut diligátis Dóminum Deum veſtrum.

℟. Viſus eſt. 367.

Lectio iij.

Quòd ſi volúeritis géntium harum, quæ inter vos hábitant, erróribus adhærére, & cum eis miſcére connúbia, atque amicítias copuláre: jam nunc ſcitóte quòd Dóminus Deus veſter non eas déleat ante fáciem veſtram; ſed ſint vobis in fóveam ac láqueum, & offendículum

cognoſcetis quod de omnibus verbis quæ ſe Dóminus præſtitúrum vobis eſſe pollícitus eſt, unum non præteríerit incaſſum. Sicut ergò implévit ópere quod promíſit, & próſpera cuncta venérunt, ſic addúcet ſuper vos quidquid malórum comminátus eſt, donec vos áuferat atque diſperdat de terra hac óptima quam trádidit vobis, eò quòd præteriéritis pactum Dómini Dei veſtri quod pépigit vobiſcum, & ſerviéritis diis aliénis, & adoravéritis eos: citò atque velóciter conſurget in vos furor Dómini, & auferémini ab hac terra óptima quam trádidit vobis.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 367.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato, (*niſi occurrat Feſtum Semiduplex aut ſu-*

que veriſſimo; &
deos quibus ſervié
tres veſtri in Meſo
& in Ægypto, a
Dómino. Sin aut
lum vobis vidétur
mino ſerviátis, ó
vis datur: elígi
quod placet, cu
potíſſimùm debeáti
diis quibus ſervié
tres veſtri in M
mia, an diis Am
rum, in quorum
bitátis: ego autem
mus mea ſervién
mino. Reſponditq
lus, & ait: Abſit
ut relinquámus Dó
& ſerviámus diis
Dóminus Deus no
edúxit nos & pat
tros de terra Ægy
domo ſervitútis;
vidéntibus nobis
géntia, & cuſtod
in omni via pe
ambulávimus, &
tis pópulis per qu

enim ſanctus, & æmulátor eſt, nec et ſceléribus veſtris peccátis. Si dimiſé-)óminum, & ſervié- iis aliénis, conver- , & afflíget vos, at- bvertet poſtquàm vo- eſtíterit bona.

Lectio ij.

citque pópulus ad Jó- ie: Nequáquàm ita ueris, erit, ſed Dó- ſerviémus. Et Jóſue ulum, Teſtes, in- vos eſtis, quia ipſi tis vobis Dóminum viátis ei. Reſponde- e: Teſtes. Nunc ait, auferte deos de médio veſtrî, & ite corda veſtra ad ɩum Deum Iſraël. ue pópulus ad Jóſue: io Deo noſtro ſervié- & obedientes éri- ræceptis ejus. Per- ergò Jóſue in die illo , & propóſuit pópulo ota atque judícia in n. Scripſit quoque verba hæc in volú- egis Dómini; & tu- idem pergrandem, que eum ſubter quer- uæ erat in Sanc- Dómini, & dixit ad m pópulum: En lapis it vobis in teſtimó- quòd audíerit ómnia Dómini quæ locútus ɔis; ne fortè pósteà velítis, & mentíri io Deo veſtro. Di- miſitque pópulum, ſíngulos in poſſeſſiónem ſuam. Et poſt hæc mórtuus eſt Jóſue fílius Nun ſervus Dómini, centum & decem annórum.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Sabbato, cum Antiph. Allelúia, quóniam regnávit, &c. *ſuprà.* 385.

CAPITULUM. *Exod.* 19.

SI audiéritis vocem meã, & cuſtodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis; mea eſt enim omnis terra: & vos éritis mihi in regnum ſacerdotále, & gens ſancta.

Hymnus Nunc novis. *ut ſuprà.* 361.

℣. Redemptiónem miſit Dóminus pópulo ſuo; ℟. Mandávit in æternum teſtamentum ſuum. *Pſ.* 110.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Non corruptibílibus auro vel argento redempti eſtis, ſed pretióſo ſánguine quaſi Agni immaculáti Chriſti & incontamináti, allelúia. 1. *Petr.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 375.

DOMINICA III. POST PASCHA.

Omnia ut in Dominicâ in Albis, ſuprà 361. *exceptis quæ ſecuuntur.*

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è III. Nocturno Dominicæ ut in Pſalterio. 7.

Incipit liber Júdicum.

Lectio j. Cap. 1.

POſt mortem Jóſue conſuluérunt fílii Iſraël Dóminum, dicentes; Quis aſcendet ante nos contrà Chananæum, & erit dux belli? Dixitque Dóminus: Judas aſcendet; ecce trádidi terram in manu ejus. Et ait Judas Simeóni fratri ſuo: Aſcende mecum in ſortem meam, & pugna contrà Chananæum, ut & ego pergam tecum in ſortem tuam. Et ábiit cum eo Símeon. Aſcenditque Judas, & trádidit Dóminus Chananæum ac Pherezæum in manus eórum, & percuſſérunt in Bezec decem míllia virórum. Inveneruntque Adoníbezec in Bezec, & pugnavérunt co[illegible]à eum, ac percuſſérunt Chananæum & Pherezæum. Fugit autem Adoníbezec; quem perſecúti comprehendérunt, cæſis ſummitátibus mánuum ejus ac pedum. Dixitque Adoníbezec: Septuaginta reges, amputátis mánuum ac pedum ſummitátibus, colligébant ſub menſa mea cibórum relíquias: ſicut feci, ita réddidit mihi Deus. Adduxeruntque eum in Jerúſalem, & ibi mórtuus eſt. Oppugnantes ergò fílii Juda Jerúſalem, cepérunt eam, & percuſſérunt in ore gládii, tradentes cunctam incéndio civitátem.

℟. Ubi eſt mors. 363.

Ex libro ſancti Ambroſii Epíſcopi.

De fide Reſ. lib. 2. n. 90&91.

Lectio ij.

QUóniam Deus mori non póterat, mori non póterat Sapiéntia: reſúrgere autem non póterat, quod mórtuum non erat; aſſúmitur caro, quæ mori poſſet; ut dùm móritur quod ſolet, quod mórtuum fúerat, hoc reſúrgeret. Neque enim póterat eſſe niſi per hóminem reſurréctio. Ergò reſurréxit homo, quóniam homo mórtuus eſt: reſuſcitátus homo, ſed reſúſcitans Deus. Tunc ſecundùm carnem homo, nunc per ómnia Deus. Nunc enim ſecundùm carnem jam non nóvimus Chriſtum, ſed carnis grátiam tenémus; ut ipſum primítias quieſcéntium, ipſum primogénitum ex mórtuis noverímus. Itaque ſicut primítiæ mortis in Adam, ita étiam primítiæ reſurrectiónis in Chriſto. Omnes reſúrgunt, ſed nemo deſpéret, neque juſtus dóleat commúne confórtium reſurgendi, cùm præcípuum fructum virtútis expectet. Omnes quidèm reſurgent; ſed unuſquíſque, ut ait Apóſtolus, in ſuo órdine. Commúni eſt divínæ fructus cleméntiæ

:d diſtinctis ordo
ım.
ve vivimus. 363.
ancti Evangelii ſe-
lùm Joannem.
lij. Cap. 16.
) témpore ; Dixit
diſcípulis ſuis: Mó-
& jam non vidé-
: & íterùm módi-
vidébitis me ; quia
Patrem. Et réli-

a ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
ı. Tract. 101. n. 6.
licum eſt hoc to-
ı ſpátium , quo
pérvolat ſéculum.
:it idem ipſe Evan-
ı epíſtola ſua : No-
ıora eſt. Illis ergò
licum , & jam non
me , qui eum cor-
r tunc vidébant :
us erat ad Patrem ,
leinceps mortálem
ɔn erant , qualem
ı loquerétur vidé-
)uod verò áddidit ,
ım módicum , &
me , univerſæ pro-
:cléſiæ , ſicut uni-
omíſit , Ecce ego
n ſum uſquè in con-
iónem ſéculi. Non
Dóminus promiſ-
nódicum , & vidé-
ım ; ubi jam nihil
r , nihil interrogé-
iia nihil deſideran-
ıanébit , nihil quæ-
latébit. Hoc módi-
gum nobis vidétur ,

quóniam adhuc ágitur : cùm finitum fúerit , tunc ſentiémus quàm módicum fúerit.

℟. Módicum , & jam non vidébitis me : & íterùm módicum , & vidébitis me ; * Quia vado ad Patrem , allelúia , allelúia. ℣. Ego conſolábor vos , & conſolabímini : vidébitis , & gaudébit cor veſtrum ; *Quia. Glória Patri. *Quia. *Joan.* 16. *Iſ.* 66.

AD LAUDES.

CAPITULUM. *Rom.* 8.

SCimus quòd omnis creatúra ingemiſcit , & párturit uſquè adhuc. Non ſolùm autem illa , ſed & nos ipſi primítias Spíritûs habentes , & ipſi intrà nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectantes , redemptiónem córporis noſtri : ſpe enim ſalvi facti ſumus.

Hymnus , Auróra. 368.

℣. Ad véſperum demorábitur fletus , ℟. Et ad matutinum lætítia. *Pſ.* 29.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Amen , amen , dico vobis quia plorábitis & flébitis vos ; mundus autem gaudébit : vos autem contriſtabímini , ſed triſtítia veſtra vertétur in gáudium , allelúia. *Joan.* 19.

Oratio.

DEus , qui in Fílii tui humilitáte jacentem mundum erexiſti : fidélibus

ſuis perpétuam concéde lætíam, ut quos perpétuæ mortis eripuiſti cáſibus, gáudiis fácias ſempiternis pérfrui; Per.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

Ariſſimi, nolíte peregrinári in fervóre qui ad tentatiónem vobis fit, quaſi novi áliquid vobis contingat; ſed communicantes Chriſti paſſiónibus, gaudéte, ut & in revelatióne glóriæ ejus gaudeátis exultantes.

Hymnus, Forti. 373.

℣. Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, ℟. Annis quibus vídimus mala. *Pſ.* 89.

Ad. Magníficat.

Ant. 6. Nunc quidèm triſtítiam habétis: íterùm autem vidébo vos, & gaudébit cor veſtrum; & gáudium veſtrum nemo tollet à vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. *Pſ.* Confitémini. 35. Peccávimus. 35. Non diſperdidérunt. 36.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 1.

POſteà deſcendentes (fílii Juda) pugnavérunt contrà Chananæum qui habitábat in montánis, & ad merídiem, & in campéſtribus. Pergenſque Judas contrà Chananæum qui habitábat in Hebron (cujus nomen fuit antíquitùs Cáriath-Arbe) percuſſit Séſaï, & Ahiman, & Thólmaï; atque indè profectus ábiit ad habitatóres Dabir, cujus nomen vetus erat Cáriath-Sepher, id eſt, cívitas litterárum. Dixitque Caleb: Qui percúſſerit Cáriath-Sepher, & vaſtáverit eam, dabo ei Axam fíliam meam uxórem. Cùmque cepiſſet eam Othóniel fílius Cenez frater Caleb minor, dedit ei Axam fíliam ſuam cónjugem. Quam pergentem in itínere mónuit vir ſuus ut péteret à patre ſuo agrum. Quæ cùm ſuſpiraſſet ſedens in áſino, dixit ei Caleb: Quid habes? At illa reſpondit: Da mihi benedictiónem, quia terram aréntem dediſti mihi: da & irríguam aquis. Dedit ergò ei Caleb irríguum ſupérius, & irríguum inférius.

℟. Príncipes. 367.

Lectio ij.

FIlii autem Cinæi cognáti Móyſi aſcendérunt de civitáte palmárum, cum fíliis Juda in deſertum ſortis ejus, quod eſt ad merídiem Arad, & habitavérunt cum eo. Abiit autem Judas cum Simeóne fratre ſuo, & percuſſérunt ſimul Chananæum qui habitábat in Séphaath, & interfecérunt eum. Vocatumque eſt nomen urbis, Horma, id

áthema. Cepitque
aZam cum finibus
Aſcalónem, atque
cum términis ſuis.
Dóminus cum Ju-
nontána poſſédit:
iit delére habitató-
s, quia falcátis cúr-
bundábant. Dede-
Caleb Hebron, ſi-
erat Móyſes, qui
ex ea tres fílios

iſus eſt. 367.
Lectio iij.
eum autem habi-
em Jerúſalem non
unt fílii Bénjamin;
itque Jebuſæus cum
njamin in Jerúſa-
uè in præſentem
Domus quoque Jo-
cendit in Bethel,
Dóminus cum eis.
um obſidérent ur-
e priùs Luza vo-
, vidérunt hómi-
redientem de civi-
eruntque ad eum:
nobis intróitum ci-
& faciémus tecum
rdiam. Qui cùm
et eis, percuſſé-
em in ore gládii;
n autem illum &
cognatiónem ejus
unt. Qui dimiſſus
terram Hetthim,
ávit ibi civitátem,
ue eam Luzam,
appellátur uſquè in
em diem.
em vos crucifixiſ-

FERIA TERTIA.

Ad Noct. *Pſ.* Confitémini Dómino. 54. Suſcépit eos. 55. Póſuit Dóminus. 56.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 2.

DImíſit ergò Jóſue pópulum, & abiérunt fílii Iſraël unuſquiſque in poſſeſſiónem ſuam, ut obtinérent eam; ſervieruntque Dómino cunctis diébus ejus, & ſeniórum qui longo poſt eum vixérunt témpore, & nóverant ómnia ópera Dómini quæ fécerat cum Iſraël. Mórtuus eſt autem Jóſue fílius Nun, fámulus Dómini, centum & decem annórum, & ſepeliérunt eum in fínibus poſſeſſiónis ſuæ in Thamnáthſare in monte Éphraïm, à ſeptentrionáli plaga montis Gaas. Omniſque illa generátio congregáta eſt ad patres ſuos; & ſurrexérunt álii, qui non nóverant Dóminum, & ópera quæ fécerat cum Iſraël.

℟. Certíſſimè. 367.

Lectio ij.

FEceruntque fílii Iſraël malum in conſpectu Dómini, & ſerviérunt Báalim, ac dimiſérunt Dóminum Deum patrum ſuórum, qui edúxerat eos de terra Ægypti; & ſecúti ſunt deos aliénos, deoſque populórum qui habitábant in circúitu eórum, & adoravérunt eos, &

ad iracúndiam concitavérunt Dóminum, dimittentes eum, & ſervientes Baal & Aſtaroth. Iratuſque Dóminus contrà Iſraël, trádidit eos in manus diripiéntium; qui cepérunt eos, & vendidérunt hóſtibus qui habitábant per gyrum: nec potuérunt reſíſtere adverſáriis ſuis; ſed quòcumque pérgere voluiſſent, manus Dómini ſuper eos erat, ſicut locútus eſt & jurávit eis; & vehementer afflicti ſunt. Suſcitavitque Dóminus júdices, qui liberárent eos de vaſtántium mánibus: ſed nec eos audíre voluérunt, fornicantes cum diis aliénis, & adorantes eos. Citò deſeruérunt viam, per quam ingreſſi fúerant patres eórum; & audientes mandáta Dómini, ómnia fecére contrária.

℟. Quem vos interemiſtis. 367.

Lectio iij.

CUmque Dóminus júdices ſuſcitáret, in diébus eórum flectebátur miſericórdia, & audiébat afflictórum gémitus, & liberábat eos de cæde vaſtántium. Poſtquàm autem mórtuus eſſet judex, revertebantur, & multò faciébant pejóra quàm fécerant patres eórum, ſequentes deos aliénos, ſervientes eis, & adorantes illos. Non dimiſérunt adinventiónes ſuas, & viam duríſſimam, per quam ambuláre conſuevérunt. Iratuſque eſt furor Dómini in Iſraël, & ait: Quia írritum fecit gens iſta pactum meum quod pepígeram cum pátribus eórum, & vocem meam audíre contempſit; & ego non delébo gentes quas dimíſit Jóſue, & mórtuus eſt, ut in ipſis expériar Iſraël, utrùm cuſtódiant viam Dómini, & ámbulent in ea, ſicut cuſtodiérunt patres eórum, an non. Dimíſit ergò Dóminus omnes natiónes has, & citò ſubvértere nóluit, nec trádidit in manus Jóſue.

℟. Jeſus Chriſtus. 367.

FERIA QUARTA.

AD NOCT. *Pſalm.* Abundávit. 74. Abſtulit. 75. Excitátus eſt. 76.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 3.

FIlii Iſraël habitavérunt in médio Chananæi, & Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Hevæi, & Jebuzæi: & duxérunt uxóres fílias eórum, ipſíque fílias ſuas fíliis eórum tradidérunt, & ſerviérunt diis eórum. Feceruntque malum in conſpectu Dómini, & obliti ſunt Dei ſui, ſervientes Báalim & Aſtaroth. Iratuſque contrà Iſraël Dóminus, trádidit eos in manus Chuſan Raſáthaïm regis Meſopotámiæ, ſerviérunt que ei octo annis. Et cla-

t ad Dóminum :
távit eis ſalvató-
t liberávit eos ,
vidélicèt filium
ratrem Caleb mi-
uit in eo Spíritus
& judicávit Iſ-
ſſuſque eſt ad pug-
trádidit Dóminus
ejus Chuſan Ra-
egem Syriæ , &
eum. Quievitque
adraginta annis ,
ius eſt Othóniel
ez.
icipes. 367.

Lectio ij.

érunt autem filii
l fácere malum
ctu Dómini ; qui
vit adversùm eos
gem Moab , quia
malum in conſ-
is. Et copulávit ei
mmon & Ama-
itque & percuſſit
atque poſſédit ur-
lmárum. Servie-
filii Iſraël Eglon
ab decem & octo
t póſteà clamavé-
Dóminum , qui
: eis ſalvatórem
Aod, filium Ge-
Jémini, qui utrâ-
u pro déxtera ute-
iſeruntque filii Iſ-
illum múnera Eg-
Moab. Qui fecit
um ancípitem, ha-
in médio cápulum
nis palmæ manûs,
ctus eſt eo ſubter
a dextro fémore.
Obtulitque múnera Eglon regi Moab. Erat autem Eglon craſſus nimis. Cùmque obtuliſſet ei múner[a] proſecútus eſt ſócios [qui] cum eo vénerant.

℟. Viſus eſt. 367.

Lectio iij.

Et reverſus de Gálgalis, ubi erant idóla, dixit ad Regem : Verbum ſecrétum hábeo ad te, ô Rex. Et ille imperávit ſiléntium. Egreſſiſque ómnibus qui circà eum erant, ingreſſus eſt Aod ad eum : ſedébat autem in æſtívo cœnáculo ſolus, dixitque : Verbum Dei hábeo ad te. Qui ſtatim ſurréxit de throno. Extenditque Aod ſiniſtram manum ; & tulit ſicam de déxtero fémore ſuo, infixitque eam in ventre ejus tàm válidè, ut cápulus ſequerétur ferrum in vúlnere, ac pinguíſſimo ádipe ſtringerétur. Nec edúxit gládium, ſed ita ut percúſſerat, relíquit in córpore : ſtatimque per ſecréta natúræ alvi ſtércora prorupérunt. Aod autem clauſis diligentíſſimè óſtiis cœnáculi, & obfirmátis ſerâ, per póſticum egreſſus eſt. Et ſtatim inſónuit búccina in monte Éphraïm; deſcenderuntque cum eo filii Iſraël. Humiliatuſque eſt Moab in die illo ſub manu Iſraël ; & quiévit terra octoginta annis. Poſt hunc fuit Samgar filius Anath ,

qui percuſſit de Philíſtiim ſexcentos viros vómere ; & ipſe quoque defendit Iſraël.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 367.

FERIA QUINTA.

Ad Noct. *Pſalmi.* Miſericórdias. 92. Beátus. 92. Semel jurávi. 93.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 4.

ADdideruntque fílii Iſraël fácere malum in conſpectu Dómini poſt mortem Aod, & trádidit illos Dóminus in manus Jabin regis Chánaan, qui regnávit in Aſor: habuitque ducem exércitûs ſui nómine Síſaram ; ipſe autem habitábat in Hároſeth géntium. Clamaveruntque fílii Iſraël ad Dóminum : nongentos enim habébat falcátos currus, & per vigínti annos vehementer oppréſſerat eos.

℟. Certiſſimè. 367.

Lectio ij.

ERat autem Débbora prophétis uxor Lápidoth, quæ judicábat pópulum in illo témpore. Et ſedébat ſub palma, quæ nómine illíus vocabátur, inter Rama & Bethel, in monte Ephraïm : aſcendebantque ad eam fílii Iſraël in omne judícium. Quæ miſit & vocávit Barac fílium Abínoëm de Cedes Néphthali ; dixitque ad eum : Præcépit tibi Dóminus Deus Iſraël, vade, & duc exércitum in montem Thabor : tolleſque tecum decem míllia pugnatórum de fíliis Néphthali, & de fíliis Zabúlon : ego autem addúcam ad te in loco torrentis Ciſon, Síſaram príncipem exércitûs Jabin, & currus ejus, atque omnem multitúdinem, & tradam eos in manu tua.

℟. Quem vos intereміſtis. 367.

Lectio iij.

DIxitque ad eam Barac: Si venis mecum, vadam ; ſi nolúeris venire mecum, non pergam. Quæ dixit ad eum : Ibo quidem tecum ; ſed in hac vice victória non reputábitur tibi, quia in manu mulíeris tradétur Síſara. Surréxit itaque Débbora, & perréxit cum Barac in Cedes. Qui, accítis Zabúlon & Néphthali, aſcendit cum decem míllibus pugnatórum, habens Débboram in comitátu ſuo. Haber autem Cinæus recéſſerat quondam à céteris Cinæis frátribus ſuis fíliis Hobbab, cognáti Móyſi ; & teténderat tabernácula uſquè ad vallem quæ vocátur Sennim, & erat juxtà Cedes.

℟. Jeſus Chriſtus. 367.

FERIA SEXTA.

Ad Noct. *Pſalm.* Salvum me fac. 109. Exaudi me. 109. Ego ſum pauper. 110.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 4.

Nuntiatumque eſt Siſaræ quòd aſcendiſſet Barac filius Abiþem, in montem Thaor; & congregávit nongentos falcátos currus, & nem exércitum de Háro gentium ad torrentem iſon. Dixitque Débbora l Barac: Surge, hæc eſt im dies in qua trádidit óminus Siſaram in manus as; en ipſe ductor eſt ns. Deſcendit itaque Bae de monte Thabor, & cem millia pugnatórum m eo. Perterruitque Dóinus Siſaram & omnes rrus ejus, univerſamque ltitúdinem in ore gládii conſpectum Barac; ita itum, ut Siſara de curru ſiliens, pédibus fúgeret, Barac perſequerétur fuentes currus & exércitum que ad Hároſeth géntium, omnis hóſtium multitúdo què ad interneciónem cáret.

℟. Príncipes. 367.

Lectio ij.

Iſara autem fúgiens pervénit ad tentórium Jahel tóris Haber Cinæi. Erat im pax inter Jabin regem or, & domum Haber inæi. Egreſſa igitur Jahel occurſum Siſaræ, dixit eum: Intra ad me dóine mi; intra, ne tímeas. ui ingreſſus tabernáculum ejus, & opertus ab ea pállio, dixit ad eam: Da mihi, óbſecro, páululùm aquæ, quia ſítio valdè. Quæ apéruit utrem lactis, & dedit ei bíbere, & opéruit illum. Dixitque Siſara ad eam: Sta ante óſtium tabernáculi; & cùm vénerit áliquis intérrogans te, & dicens: Nunquid hic eſt áliquis? reſpondébis: Nullus eſt. Tulit itaque Jahel uxor Haber clavum tabernáculi, aſſúmens páriter & málleum; & ingreſſa abſcóndité & cum ſiléntio, póſuit ſuprà tempus cápitis ejus clavum, percuſſumque málleo defixit in cérebrum uſquè ad terram: qui ſopórem morti conſócians defécit, & mórtuus eſt.

℟. Viſus eſt. 367.

Lectio iij.

Et ecce Barac ſequens Siſaram veniébat; egreſſaque Jahel in occurſum ejus, dixit ei: Veni, & oſtendam tibi virum quem quæris. Qui cùm intraſſet ad eam, vidit Siſaram jacentem mórtuum, & clavum infíxum in témpore ejus. Humiliávit ergò Deus in die illo Jabin regem Chánaan coram fíliis Iſraël; qui creſcébant quotídiè, & forti manu opprimébant Jabin regem Chánaan, donec delérent eum.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 367.

AD VESPERAS.

A Capitulo de Beata in Sabbato, (niſi occurrat Feſtum Semiduplex aut ſuprà,) cum Commem. de Cruce.

SABBATO.

Ad Noct. *Pſalmi* Notus in Judæa. 128. Deus, quis ſímilis. 128. Deus meus, pone. 129.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 5.

CEcinérunt Débbora & Barac filius Abínoëm in illo die, dicentes: Qui ſponte obtuliſtis de Iſraël ánimas veſtras ad perículum, benedícite Dómino. Audíte reges, áuribus percípite príncipes: Ego ſum, ego ſum quæ Dómino canam, pſallam Dómino Deo Iſraël. Dómine, cùm exíres de Seïr, & transíres per regiónes Edom, terra mota eſt, cœlíque ac nubes diſtillavérunt aquis. Montes fluxérunt à fácie Dómini, & Sínaï à fácie Dómini Dei Iſraël. In diébus Samgar filii Anath, in diébus Jahel quievérunt ſémitæ; & qui ingrediebantur per eas, ambulavérunt per calles dévios. Ceſſavérunt fortes in Iſraël, & quievérunt, donec ſúrgeret Débbora, ſúrgeret mater in Iſraël.

Lectio ij.

BEnedícta inter mulíeres Jahel uxor Haber Cinæi, & benedicátur in tabernáculo ſuo. Aquam petenti lac dedit, & in phíala príncipum óbtulit bútyrum. Siniſtram manum miſit ad clavum, & déxteram ad fabrórum málleos, percuſſitque Síſaram quærens in cápite vúlneri locum, & tempus válidè pérforans. Inter pedes ejus ruit; defécit, & mortuus eſt: volvebátur ante pedes ejus, & jacébat exánimis & miſerábilis. Per feneſtram reſpíciens, ululábat mater ejus, & de cœnáculo loquebátur: Cur moràtur régredi currus ejus? quarè tardavérunt pedes quadrigárum illíus? Una ſapiéntior céteris uxóribus ejus, hæc ſócrui verba reſpondit: Fórſitan nunc dívidit ſpólia, & pulchérrima feminárum elígitur ei: veſtes diverſórum colórum Síſaræ traduntur in prædam, & ſupellex vária ad ornanda colla congéritur. Sic péreant omnes inimíci tui, Dómine: qui autem díligunt te, ſicut ſol in ortu ſuo ſplendet, ita rútilent. Quievitque terra per quadraginta annos.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Sabbato, cum Antiphonis, Allelúia, quóniam regnávit, &c. *ſuprà.* 385.

Capitulum. *Act.* 10.

NOs teſtes ſumus ómnium quæ fecit in regióne Judæórum & Jeruſalem, quem occidérunt ſuſ-

ligno : hunc
it tértiâ die.
Nunc novis. *ut*

ébimur tibi ,
arrábimus mi-
Pſ. 74.
gníficat.
℣. Reſurréxit
viſus eſt Ce-
ſt hoc Unde-
viſus eſt pluſ-
ntis frátribus
lè viſus eſt Ja-
Apóſtolis óm-
ia. 1. *Cor.* 15.
frà ad Laudes.
ORIUM , *ut ſu-*

ICA IV.
ASCHA.
n Dominica in
. exceptis quæ

TURNUM.
i è I. Noct. Do-
in Pſalterio 2.
Júdicum.
Cap. 6.
nt filii Iſraël
in conſpectu
ni ; qui trádi-
manu Mádian
s. Humiliatuſ-
l valdè in conſ-
an. Et clamá-
inum póſtulans
ntrà Madianí-
ſit ad eos virum
& locútus eſt :
Dóminus Deus
vos feci conſ-
Ægypto , &
domo ſervitú-

tis , & liberávi de manu Ægyptiórum , & ómnium inimicórum , qui affligébant vos ; ejecíque eos ad intróitum veſtrum , & trádidi vobis terram eórum. Et dixi : Ego Dóminus Deus veſter , ne timeátis deos Amorrhæórum in quorum terra habitátis. Et noluiſtis audíre vocem meam.

℟. Ubi eſt mors. 363.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tom. V. Serm. 242. *in diebus Paſchæ* , 13. *C.* 1.

Lectio ij.

DIébus his ſanctis reſurrectióni Dómini dedicátis, quantùm, donante ipſo , póſſumus , de carnis reſurrectióne tractémus. Hæc enim fides eſt noſtra : hoc donum in Dómini noſtri Jeſu Chriſti nobis carne promiſſum eſt , & in ipſo præceſſit exemplum. Vóluit enim nobis quod promíſit in fine , non ſolùm prænuntiáre , ſed étiam demonſtráre. Contrà iſtam evidéntiam díſputant hómines. Quid enim áliud fácerent hómines , qui ea quæ ſunt hóminum ſápiunt , quàm diſputárent de Deo contra Deum ? Ille enim Deus eſt , illi hómines ſunt. In hómine carnáli tota régula intelligendi eſt conſuetúdo cernendi. Quod ſolent vidére , credunt ; quod non ſolent , non credunt. Præter conſuetúdi-

nem facit Deus mirácula, quia Deus eſt. Majóra quidèm mirácula ſunt, tot quotídiè hómines naſci qui non erant, quàm paucos reſurrexiſſe qui erant; & tamen iſta mirácula non consideratióne comprehenſa ſunt, ſed aſſiduitáte viluérunt. Reſurréxit Chriſtus: abſolúta res eſt. Corpus erat, caro erat, pependit in cruce, emíſit ánimam; pósita eſt caro in ſepulcro: exhíbuit illam vivam, qui vivébat in illa. Quarè mirámur? Quarè non crédimus? Deus eſt qui fecit. Consídera auctórem, & tolle dubitatiónem.

℟. Sive vívimus. 363.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vado ad eum qui miſit me; & nemo ex vobis intérrogat me, Quò vadis? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 94. *n.* 4.

VIdébat útiquè Dóminus Jeſus quid illa ſua verba in córdibus diſcipulórum ágerent. Spiritálem quippè nondùm intériùs habentes conſolatiónem, quam per Spíritum ſanctum fuerant habitúri, id quod extérius in Chriſto vidébant, amíttere metuébant. Et quia ſe amiſſúros eſſe illum vera denuntiantem dubitáre non póterant, contriſtabátur humánus afféctus, quia carnális deſolabátur aſpéctus. Nóverat autem ille quid eis pótiùs expedíret; quia viſus intérior ipſe eſt útiquè mélior, quo eos conſolatúrus fúerat Spíritus ſanctus; non cernéntium corpóribus ingeſtúrus corpus humánum, ſed ſeipſum credéntium pectóribus infuſúrus. Adjungit: Sed ego veritátem dico vobis; expedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos; ſi autem abíero, mittam eum ad vos. Tanquàm díceret: Expedit vobis ut hæc forma ſervi auferátur à vobis: caro quidèm factum Verbum hábito in vobis; ſed nolo me carnáliter adhuc diligátis, & iſto lacte contenti ſemper infantes eſſe cupiátis. Expedit vobis ut ego vadam. Si enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos. Si aliménta ténera quibus vos álui, non ſubtráxero, ſólidum cibum non eſuriétis; ſi carni carnáliter hæſéritis, capáces Spíritûs non éritis.

℟. Ego veritátem dico vobis: mittam Paraclétum ad vos; & * Cùm vénerit ille, † Arguet mundum de peccáto, & de juſtítia, & de judício, allelúia, allel.
℣. Qui lóquitur iníqua,

: latére Spíritum
nec prætériet il-
ipiens judícium :
glória. † Arguet.
Sap. 2.

LAUDES.

UM. 2. *Cor.* 5.
óvimus ſecundùm
n Chriſtum, ſed
non nóvimus. Si
in Chriſto nova
, vétera tranſié-
facta ſunt ómnia

s, Auróra. 368.
um fecit Dóminus
ſuum : ℟. Exáu-
n de cœlo ſancto
9.
Benedictus.
. *a.* Nunc Vado ad
miſit me, allelúia.

Oratio.
, qui fidélium men-
inſus éfficis volun-
a pópulis tuis id
uod præcipis, id
e quod promittis;
mundánas varietá-
i noſtra fixa ſint
ibi vera ſunt gáu-
er Dóminum noſ-

VESPERAS.

TULUM. *Rom.* 8.
in carne ſunt, Deo
cére non poſſunt.
em in carne non
ed in ſpíritu; ſi ta-
ſpíritus Dei hábitat
is. Si quis autem
n Chriſti non habet,
eſt ejus.

Hymnus, Forti. 373.
℣. Memor eſto verbi tui, Dómine, ℟. In quo mihi ſpem dediſti. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Expedit vobis ut ego vadam : ſi enim non abíero, Paraclétus non véniet ad vos; ſi autem abíero, mittam eum ad vos, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

FERIA SECUNDA.

AD NOCT. *Pſalm.* Bénedic. 31. Quàm magnificáta ſunt. 32. Sit glória. 33.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 6.

VEnit Angelus Dómini, & ſedit ſub quercu quæ erat in Ephra, & pertinébat ad Joas patrem famíliæ Ezri. Cùmque Gédeon fílius ejus excúteret atque purgáret frumenta in torculári, ut fúgeret Mádian, appáruit ei Angelus Dómini, & ait: Dóminus tecum, virórum fortíſſime. Dixitque ei Gédeon : Obſecro, mi Dómine, ſi Dóminus nobiſcum eſt, cur apprehendérunt nos hæc ómnia? Ubi ſunt mirabília ejus, quæ narravérunt patres noſtri, atque dixérunt : De Ægypto edúxit nos Dóminus? Nunc autem derelíquit nos Dóminus, & trádidit in manu Mádian. Reſpexitque ad eum Dóminus, & ait : Vade in hac fortitúdine tua, & liberábis Iſraël de

minus : Ego ero tecum ; & percúties Mádian quaſi unum virum. Et ille, Si invéni, inquit, grátiam coram te, da mihi ſignum quòd tu ſis qui lóqueris ad me. Nec recédas hinc, donec revertar ad te, portans ſacrifícium & ófferens tibi. Qui reſpondit : Ego præſtolábor adventum tuum.

℟. Príncipes. 367.

Lectio ij.

INgreſſus eſt itaque Gédeon & coxit hædum, & de farínæ módio ázymos panes ; carneſque ponens in caniſtro, & jus cárnium mittens in ollam, tulitque ómnia ſub quercu, & óbtulit ei. Cui dixit Angelus Dómini : Tolle carnes & ázymos panes, & pone ſupra petram illam, & jus déſuper funde. Cùmque feciſſet ita, extendit Angelus Dómini ſummitátem virgæ quam tenébat in manu,

in præſentem die

℟. Viſus eſt. 36

Lectio iij.

IGitur omnis M Amalec, & o pópuli congregáti mul ; & tranſeu dánem, caſtrame in valle Jézraël. autem Dómini ín deon, qui clang cinâ convocávit Abiézer, ut ſeque Miſitque núntios i ſum Manaſſen, qu ſecútus eſt eum ; núntios in Azer & & Néphtali, qui rérunt ei. Dixitqu ad Deum : Si ſalv per manum meam ſicut locútus es, hoc vellus lanæ in ros in ſolo véllere & in omni terra ſciam quòd per meam, ſicut loc liberábis Iſraël. Fa

t, & omnis terra
ens. Fecitque Deus
â ut poſtuláverat:
íccitas in ſolo vél-
ros in omni terra.
iem vos crucifixiſ-

A TERTIA.
OCT. *Pſalmi* Dó-
quis habitábit. 52.
arrant. 52. Lex Dó-
maculáta. 53.
libro Júdicum.
j. Cap. 7.
baal qui & Gédeon,
nocte conſurgens,
omnis pópulus cum
nit ad fontem qui
Harad. Erant au-
ſtra Mádian in valle
entrionálem plagam
xcelſi. Dixitque Dó-
ad Gédeon: Multus
eſt pópulus, nec tra-
Mádian in manus
ne gloriétur contrà
aël, & dicat: Meis
s liberátus ſum. Ló-
ad pópulum, & cunc-
diéntibus prædica:
ormidolóſus & tími-
t, revertátur. Receſ-
que de monte Gá-
& reverſi ſunt de
o viginti duo míllia
im, & tantùm decem
remanſérunt. Dixit-
Dóminus ad Gédeon:
c pópulus multus eſt,
os ad aquas, & ibi
ibo illos: & de quo
o tibi ut tecum vadat,
ergat; quem ire prohi-
, revertátur. Cùm-
que deſcendiſſet pópulus ad aquas, dixit Dóminus ad Gédeon: Qui linguâ lambúerint aquas, ſicut ſolent canes lámbere, ſeparábis eos ſeorsùm; qui autem curvátis génibus bíberint, in áltera parte erunt. Fuit ítaque númerus eórum qui manu ad os projiciente lambúerant aquas, trecenti viri: omnis autem réliqua multitúdo flexo póplite bíberat. Et ait Dóminus ad Gédeon: In trecentis viris qui lambuérunt aquas, liberábo vos, & tradam in manu tua Mádian; omnis autem réliqua multitúdo revertátur in locum ſuum. Sumptis ítaque pro número cibáriis & tubis, omnem réliquam multitúdinem abíre præcépit ad tabernácula ſua; & ipſe cum trecentis viris ſe certámini dedit.

℟. Certíſſimè. 367.

Lectio ij.

DIviſitque (Gédeon) trecentos viros in tres partes; & dedit tubas in mánibus eórum, lagenaſque vácuas ac lámpades in médio lagenárum. Et dixit ad eos: Quod me fácere vidéritis, hoc fácite: ingrédiar partem caſtrórum, & quod fécero ſectámini. Quandò perſonúerit tuba in manu mea, vos quoque per caſtrórum circúitum clángite & conclamáte, Dómino & Gedeóni. In-

greſſuſque eſt Gédeon, & trecenti viri qui erant cum eo in partem caſtrórum, incipiéntibus vigíliis noctis médiæ, & cuſtódibus ſuſcitátis, cœpérunt búccinis clángere, & complódere inter ſe lagénas. Cùmque per gyrum caſtrórum in tribus perſonárent locis, & hydrias confregiſſent, tenuérunt ſiniſtris mánibus lámpades, & dextris ſonantes tubas, clamaveruntque: Gládius Dómini & Gedeónis; ſtantes ſínguli in loco ſuo per circúitum caſtrórum hoſtílium. Omnia ítaque caſtra turbáta ſunt, & vociferantes ululanteſque fugérunt; & nihilóminùs inſiſtebant trecenti viri búccinis perſonantes.

℟. Quem vos interemiſtis. 367.

Lectio iij.

IMmiſitque Dóminus gládium in ómnibus caſtris, & mútuâ ſe cæde truncábant, fugientes uſquè ad Bethſetta, & crepídinem Abelmehúla in Tebbath. Conclamantes autem viri Iſraël de Néphtali, & Aſer, & omni Manaſſe, perſequebantur Mádian. Miſitque Gédeon núntios in omnem montem Ephraïm, dicens: Deſcéndite in occurſum Mádian, & occupáte aquas uſquè Béthbera atque Jordánem. Clamavitque omnis Ephraïm, & præoccupávit aquas atque Jordánem uſquè Béthbera. Apprehenſoſque duos viros Mádian, Oreb, & Zeb, interfécit Oreb in petra Oreb, Zeb verò in torculári Zeb. Et perſecúti ſunt Mádian, cápita Oreb & Zeb portantes ad Gédeon trans flúenta Jordánis.

℟. Jeſus Chriſtus. 367.

FERIA QUARTA.

AD NOCT. *Pſalmi* Confitébor. 71. Miſerére mei, 71. Ut quid, Dómine. 71.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 8.

ZEbee autem & Sálmana requieſcébant cum omni exércitu ſuo. Quíndecim enim míllia viri remánſerant ex ómnibus turmis orientálium populórum, cæſis centum viginti míllibus bellatórum educéntium gládium. Aſcendenſque Gédeon per viam eórum qui in tabernáculis morabantur, ad orientálem partem Nobe & Jégbaa, percuſſit caſtra hóſtium, qui ſecúri erant, & nihil adverſi ſuſpicabantur. Fugeruntque Zébee & Sálmana, quos pérſequens Gédeon comprehendit, turbáto omni exércitu eórum. Dixitque ad Zébee & Sálmana: Quales fúerint viri quos occidiſtis in Thabor? Qui reſpondérunt: Símiles tuî, & unus ex eis quaſi fílius regis. Quibus ille reſ-

ondit : Fratres mei fué- unt, filii matris meæ. ivit Dóminus, quia ſi ſer- aſſétis eos, non vos occí- erem. Dixitque Jether pri- nogénito ſuo: Surge, & in- érfice eos. Qui non edúxit ládium : timébat enim, uia adhuc puer erat. Dixe- untque Zébee & Sálmana : Tu ſurge, & írrue in nos; uia juxtà ætátem robur eſt óminis. Surréxit Gédeon, t interfécit Zébee & Sál- nana. & tulit ornamenta c bullas quibus colla re- álium camelórum deco- ári ſolent.

℟. Príncipes. 367.

Lectio ij.

DIxer untque omnes viri Iſraël ad Gédeon : Dominàre noſtrî tu, & filius tuus, & fílius fílii tui; quia liberaſti nos de manu Mádian. Quibus ille it : Non dominábor veſ- ri, nec dominábitur in os filius meus, ſed domi- nábitur vobis Dóminus. Dixitque ad eos: Unam pe- titiónem póſtulo à vobis : Date mihi inaures ex præda veſtra. Inaures enim áu- reas Iſmaelítæ habére con- ſuéverant. Qui reſpondé- runt : Libentíſſimè dábi- mus. Expandenteſque ſuper terram pállium, projecé- runt in eo inaures de præ- da : & fuit pondus poſ- ulatárum inaurium mille eptingenti auri ſicli, abſ- que ornamentis, & moní- libus, & veſte purpúrea, quibus reges Mádian uti ſóliti erant, & præter tor- ques áureas camelórum. Fecitque ex eo Gédeon Ephod, & póſuit illud in civitáte ſua Ephra. Forni- catuſque eſt omnis Iſraël in eo, & factum eſt Ge- deóni & omni dómui ejus in ruínam. Humiliátus eſt autem Mádian coram fíliis Iſraël, nec potuérunt ultrà cervices eleváre : ſed quié- vit terra per quadraginta annos quibus Gédeon præ- fuit.

℟. Viſus eſt. 367.

Lectio iij.

ABiit ítaque Jerobaal fílius Joas, & habitá- vit in domo ſua : habuit- que ſeptuaginta fílios, qui egreſſi ſunt de fémore ejus, eò quòd plures habéret uxóres. Concubína autem illíus quam habébat in Si- chem, genuit ei fílium nó- mine Abímelech. Mortuuſ- que eſt Gédeon fílius Joas in ſenectúte bona, & ſe- pultus eſt in ſepulcro Joas patris ſui in Ephra de fa- mília Ezri. Poſtquàm au- tem mórtuus eſt Gédeon, averſi ſunt fílii Iſraël, & fornicáti ſunt cum Báalim. Percuſſerúntque cum Baal fœdus, ut eſſet eis in deum : nec recordáti ſunt Dómini Dei ſui, qui éruit eos de mánibus inimicórum ſuó- rum ómnium per circúi- tum; nec fecérunt miſeri-

córdiam cum domo Jeróbaal Gédeon juxtà ómnia bona quæ fécerat Iſraéli.

℟. Quem vos crucifixiſtis. 367.

FERIA QUINTA.

Ad Noct. *Pſalmi* Exáudiat. 88. Exultáte. 89. Beáta gens. 89.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 9.

Abiit autem Abímelech fílius Jeróbaal in Sichem ad fratres matris ſuæ, & locútus eſt ad eos, & ad omnem cognatiónem domûs patris matris ſuæ, dicens: Loquímini ad omnes viros Sichem: Quid vobis eſt mélius, ut dominentur veſtrî ſeptuaginta viri omnes fílii Jeróbaal, an ut dominétur unus vir? ſimulque conſiderâte quòd os veſtrum & caro veſtra ſum. Locutíque ſunt fratres matris ejus de eo ad omnes viros Sichem univerſos ſermónes iſtos, & inclinavérunt cor eórum poſt Abímelech, dicentes: Frater noſter eſt. Dederuntque illi ſeptuaginta pondo argenti de fano Bálberit. Qui condúxit ſibi ex eo viros ínopes & vagos, ſecutíque ſunt eum. Et venit in domum patris ſui in Ephra, & occídit fratres ſuos fílios Jeróbaal ſeptuaginta viros, ſuper lápidem unum: remanſitque Jóatham fílius Jeróbaal mínimus, & abſcónditus eſt. Congregáti ſunt autem omnes viri Sichem, & univerſæ famíliæ urbis Mello: abieruntque & conſtituérunt regem Abímelech juxtà quercum quæ ſtabat in Sichem.

℟. Certiſſimè. 367.

Lectio ij.

Ivit [Jóatham] & ſtetit in vértice montis Garízim; elevatáque voce, clamávit, & dixit: Audíte me, viri Sichem, ita áudiat vos Deus. Iérunt ligna ut úngerent ſuper ſe regem, dixeruntque olívæ: Impera nobis. Quæ reſpondit: Numquid poſſum deſérere pinguédinem meam, quâ & dii utuntur & hómines, & veníre ut inter ligna promóvear? Dixeruntque ligna ad árborem ficum: Veni, & ſuper nos regnum áccipe. Quæ reſpondit eis: Numquid poſſum deſérere dulcédinem meam, fructuſque ſuavíſſimos, & ire ut inter cétera ligna promóveat? Locútaque ſunt ligna ad vitem: Veni, & ímpera nobis. Quæ reſpondit eis: Nunquid poſſum deſérere vinum meum, quod lætíficat Deum & hómines, & inter ligna cétera promovéri? Dixeruntque ómnia ligna ad rhamnum: Veni, & ímpera ſuper nos. Quæ reſpondit eis: Si verè me regem vobis conſtitúitis, veníte, & ſub umbra mea requiéſcite. Si autem non vultis, egrediátur ig-

amno, & dévoret
:bani.
:m vos interemiſ-

ectio iij.

ldidit Jóatham : l
ıc ígitur, ſi rec-
ıue peccáto conſ-
úper vos regem
h, & benè egiſtis
ɔaal & cum domo
reddidiſtis vicem
ejus qui pugnávit
, & ánimam ſuam
:ulis, ut erúeret
ınu Mádian, qui
:xiſtis contrà do-
·is mei, & inter-
lios ejus ſeptua-
ıs ſuper unum lá-
ẋ conſtituiſtis re-
ıelech fílium an-
ſuper habitatóres
eò quòd frater
: ſi ergò rectè,
vítio egiſtis cum
& domo ejus,
ímini in Abíme-
ille lætétur in
autem perversè,
· ignis ex eo, &
habitatóres Si-
óppidum Mello;
que ignis de viris
& de óppido
ẋ dévoret Abí-
Ɔuæ cùm dixiſ-
, & ábiit in Bera,
ıue ibi ob metum
h fratris ſui. Reg-
ue Abímelech ſu-
tribus annis.
ı Chriſtus. 367.

FERIA SEXTA.

Ad Noct. *Pſalmi* Qui gloriáris. 106. Exaudi. 106. Véſperè. 107.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 9.

MIſit Dóminus ſpíritum péſſimum inter Abímelech & habitatóres Sichem; qui cœpérunt eum deteſtári, & ſcelus interfectiónis ſeptuaginta filiórum Jeróbaal, & effuſiónem ſánguinis eórum conferre in Abímelech fratrem ſuum, & in céteros Sichimórum príncipes, qui eum adjúverant. Poſueruntque insídias adversùs eum in ſummitáte móntium; & dùm illíus præſtolabantur adventum, exercébant latrocínia, agentes prædas de prætereúntibus; nuntiatumque eſt Abímelech. Surréxit ítaque Abímelech cum omni exércitu ſuo nocte, & tetendit insídias juxtà Síchimam. Videnſque quòd egrederétur pópulus de civitáte, ſurréxit, & írruit in eos cum cúneo ſuo, oppugnans, & obsídens civitátem : duæ autem turmæ palantes per campum, adverſários perſequebantur.

℟. Príncipes. 367.

Lectio ij.

POrrò Abímelech omnì die illo oppugnábat urbem : quam cepit, interfectis habitatóribus ejus, ipſáque deſtructâ, ita ut

ſal in ea diſpérgeret. Quod cùm audiſſent qui habitábant in turre Sichimórum, ingreſſi ſunt fanum dei ſui Berith, ubì fœdus cum eo pepígerant, & ex eo locus nomen accéperat, qui erat munítus valdè. Abímelech quoque áudiens viros turris Sichimórum páriter conglobátos, aſcendit in montem Selmon cum omni pópulo ſuo; & arreptâ ſecúri, præcídit árboris ramum, impoſitumque ferens húmero, dixit ad ſócios: Quod me vidétis fácere, citò fácite. Igitur certátìm ramos de arbóribus præcidentes, ſequebantur ducem. Qui circumdantes præsídium, ſuccendérunt; atque ita factum eſt, ut fumo & igne mille hómines necarentur, viri páriter & mulíeres, habitatórum turris Sichem.

℟. Viſus eſt. 367.

Lectio iij.

ABímelech autem indè proficiſcens venit ad óppidum Thebes, quod circundans obſidébat exércitu. Erat autem turris excelſa in média civitáte, ad quam confúgerant ſimul viri ac mulíeres, & omnes príncipes civitátis, clausâ firmíſſimè jánuâ, & ſuper turris tectum ſtantes per propugnácula. Accedenſque Abímelech juxtà turrim, pugnábat fórtiter; & appropinquans óſtio, ignem ſuppónere ni tur: & ecce una n fragmen molæ déſupe ciens, illíſit cápiti A lech, & confrégit brum ejus. Qui vocávi armígerum ſuum, ad eum: Evagína gl tuum, & pércute m fortè dicátur quòd mina interfectus ſim. juſſa perfíciens, inte eum. Illóque mórtuo nes qui cum eo era Iſraël, reverſi ſunt des ſuas: & réddidit malum quod fécerat melech contrà patren interfectis ſeptuagint tribus ſuis. Sichimíti que, quod operáti e retribútum eſt, & ſuper eos maledíctio tham fílii Jeróbaal.

℟. Quem vos cru tis. 367.

AD VESPER

A Capitulo de B (niſi occurrat Feſtu miduplex aut ſuprà Commem. de Cruce.

SABBATO

AD NOCT. *Pſalmi* tus. 124. Audíte. 12 timúeris. 126.

De libro Júdicu

Lectio j. Cap.

POſt Abímelech réxit dux in Thola fílius Ph trui Abímelech, vir ſachar, qui habitáv Samir montis Ephr & judicávit Iſraële

tribus annis, mor-
eſt, ac ſepultus in
Huic ſucceſſit Jaïr
tes, qui judicávit
ı per viginti & duos
habens triginta fí-
:ntes ſuper triginta
ſinárum, & prín-
·iginta civitàtum,
nómine ejus ſunt
æ Havoth-Jaïr, id
ida Jaïr, uſquè in
:m diem in terra
Mortuuſque eſt
c ſepultus in loco
ocábulum Camon.
tem Iſraël peccátis
ıs jungentes nova,
: malum in conſ-
'ómini, & ſervié-
lis, Báalim & Aſ-
& diis Syriæ ac
& Moab & filiórum
& Philíſthiim; di-
tque Dóminum, &
uérunt eum. Con-
: Dóminus irátus,
eos in manus Phi-
& filiórum Am-
.fflictíque ſunt, &
ıter oppreſſi per an-
em & octo, om-
habitábant trans
m in terra Amor-
ui eſt in Gálaad;
ım, ut fílii Am-
ordáne tranſmiſſo,
.t Judam & Bénja-
Éphraïm: afflictuſ-
Iſraël nimìs.

Lectio ij.

:lamantes ad Dó-
ıum, dixérunt;

Peccávimus tibi, quia dere-
líquimus Dóminum Deum
noſtrum, & ſervívimus
Báalim. Quibus locútus eſt
Dóminus: Numquid non
Ægyptii & Amorrhæi, fi-
liíque Ammon & Philíſ-
thiim, Sidónii quoque &
Amalec & Chánaan oppreſ-
ſérunt vos, & clamaſtis ad
me, & érui vos de manu
eórum? Et tamen reliquiſ-
tis me, & coluiſtis deos
aliénos: idcircò non ad-
dam ut ultrà vos líberem.
Ite, & invocáte deos quos
elegiſtis; ipſi vos líberent
in témpore angúſtiæ. Dixé-
runtque fílii Iſraël ad Dó-
minum: Peccávimus, red-
de tu nobis quidquid tibi
placet; tantùm nunc lí-
bera nos. Quæ dicentes,
ómnia de fínibus ſuis alie-
nórum deórum idóla pro-
jecérunt, & ſerviérunt Dó-
mino Deo: qui dóluit ſu-
per miſériis eórum. Itaque
fílii Ammon conclamantes
in Gálaad fixére tentória:
contrà quos congregáti fí-
lii Iſraël, in Maſpha caſ-
tramentáti ſunt. Dixerunt-
que príncipes Gálaad ſín-
guli ad próximos ſuos:
Qui primus ex nobis con-
trà fílios Ammon cœperit
dimicáre, erit dux pópuli
Gálaad.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Sabbato cum Antiph. Allelúia, quóniam regnávit, &c. *ſuprà.* 385.

CAPITULUM. *Act.* 17.

PAulus diſſerébat Judæis de Scriptúris, adapériens & insínuans quia Chriſtum opórtuit pati, & reſúrgere à mórtuis; & quia hic eſt Jeſus Chriſtus.

Hymnus, Nunc vovis. 359.

℣. Non móriar, ſed vivam, ℟. Et narrábo ópera Dómini. *Pſ.* 117.

Ad Magníficat.

Ant. 6. David appóſitus eſt ad patres ſuos, & vidit corruptiónem, quem verò Deus ſuſcitávit à mórtuis, non vidit corruptiónem, allelúia. *Act.* 13.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 372.

DOMINICA V. POST PASCHA.

Omnia ut in Dominica in Albis, 360 *exceptis quæ ſequuntur.*

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ, ut in Pſalterio. 4.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 11.

FUit illo témpore Jephte Galaadítes, vir fortíſſimus atque pugnátor, fílius mulíeris meretrícis, qui natus eſt de Gálaad. Hábuit autem Gálaad uxórem, de qua ſuſcépit filios; qui poſtquàm crévérant, ejecérunt Jephte, dicentes: Hæres in domo patris noſtri eſſe non póteris, quia de áltera matre natus es. Quos ille fúgiens atque devítans, habitávit in terra Tob: congregatíque ſunt ad eum viri ínopes, & latrocinantes, & quaſi príncipem ſequebantur. In illis diébus pugnábant filii Ammon contrà Iſraël. Quibus ácriter inſtántibus, perrexérunt majóres natu de Gálaad, ut tóllerent in auxílium ſuî Jephte de terra Tob; dixeruntque ad eum: Veni, & eſto princeps noſter, & pugna contrà fílios Ammon. Quibus ille reſpondit: Nonnè vos eſtis qui odiſtis me, & ejeciſtis de domo patris mei; & nunc veniſtis ad me neceſſitáte compulſi? Dixeruntque príncipes Gálaad ad Jephte: Ob hanc ígitur cauſam nunc ad te venímus, ut proficiſcáris nobiſcum, & pugnes contrà fílios Ammon, ſiſque dux ómnium qui hábitant in Gálaad. Jephte quoque dixit eis: Si verè veniſtis ad me, ut pugnem pro vobis contrà fílios Ammon, tradideritque eos Dóminus in manus meas, ego ero veſter princeps? Qui reſpondérunt ei: Dóminus, qui hæc audit, ipſe mediátor ac teſtis eſt quòd noſtra promiſſa faciémus. Abiit ítaque Jephte cum princípibus Gálaad, fecítque eum omnis pópulus príncipem ſuî.

l eſt mors. 360.
nčti Cæſárii Are-
ſis Epíſcopi.
37. *de Litan.*
ectio ij.

fratres dilectíſſi-
dies ſancti & ſpi-
lvéniunt. In iſtis
bus, quos regu-
toto mundo céle-
léſia, nullus ſe à
nventu ſubdúcat;
totum annum no-
tórum vúlnera ſu-
In iſtis tribus dié-
ter ad Eccléſiam
, & contríto cor-
imiliáto córpore,
icórdiam deprecé-
ómnium peccató-
tórum vúlnera, iſ-
no compunctiónis
ento, ad ſanitá-
inam revocémus.
la nobis étiam
ſimáli órdine præ-
, & magis, le-
& pſallendo, vel
animábus noſtris
épulas quàm cor-
delícias requirá-
líte ergò me, fra-
gantem: audíte
pietáte admonen-
vobis Deus, & in
lo ſanitátem cór-
ubertátem fruc-
k peccatórum in-
m tríbuat, & in
d æterna præmia
pervenire concé-

e vivimus. 361.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis; ſi quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 102. *n.* 1. *&* 2.

JAm dictum eſt in ſuperióribus hujus Domínici ſermónis pártibus propter eos qui nonnulla petunt à Patre in Chriſti nómine, nec accípiunt, non peti in nómine Salvatóris quidquid pétitur contrà ratiónem ſalútis. Non enim ſonum litterárum ac ſyllabárum, ſed quod ſonus ipſe ſigníficat, & quod eò ſono rectè ac veráciter intellígitur, hoc accipiendus eſt díſcere, cùm dicit, In nómine meo. Undè qui hoc ſentit de Chriſto, quod non eſt de único Dei Fílio ſentiendum, non petit in ejus nómine, etiamſi non táceat lítteris ac ſyllabis Chriſtum; quóniam in ejus nómine petit, quem cógitat cùm petit. Qui verò quod eſt de illo ſentiendum ſentit, ipſe in ejus nómine petit; & áccipit quod petit, ſi non contrà ſuam ſalútem ſempiternam petit. Accípit autem, quandò debet accípere. Quædam

enim non negantur ; ſed ut cóngruo dentur témpore, differuntur. Uſquè modò, inquit, non petiſtis quidquam in nómine meo : pétite & accipiétis, ut gáudium veſtrum ſit plenum. Hoc quod dicit gáudium plenum, profectò non carnále, ſed ſpiritále gáudium eſt ; & quandò tantum erit, ut áliquid ei jam non ſit addendum, procul dúbio tunc erit plenum. Quidquid ergò pétitur quod pertíneat ad hoc gáudium conſequendum, hoc eſt in nómine Chriſti petendum, ſi divínam intellígimus grátiam, ſi verè beátam póſcimus vitam. Quidquid autem áliud pétitur, nihil pétitur ; non quia nulla omnínò res eſt ; ſed quia, in tantæ rei comparatióne, quidquid áliud concupíſcitur, nihil eſt.

℟. Uſque modò non petiſtis quidquam in nómine meo : * Pétite, & accipiétis, ut gáudium veſtrum ſit plenum, allelúia, allelúia. ℣. Voluntátem timéntium ſe fáciet Dóminus, & deprecatiónem eórum exáudiet : * Pétite. Glória Patri. * Pétite. *Joan.* 16. *Pſ.* 144.

AD LAUDES.

Capitulum. 1. *Joan.* 3.

CAríſſimi, ſi cor noſtrum non reprehènderit nos, fidúciam habémus ad Deum ; & quidquid petiérimus, accipiém eo ; quóniam mandá cuſtodímus, & ea qu plácita coram eo, fá

Hymnus, Auróra.

℣. Deſidérium páu exaudívit Dóminus Præparatiónem cor rum audívit auris tua

Ad Benedictus

Ant. 1. D. Amen, dico vobis ; ſi quid ritis Patrem in n meo, dabit vobis lúia. *Joan.* 16.

Oratio.

DEus, à quo bon ta procédunt : ſupplícibus tuis, ut témus, te inſpirant recta ſunt, &, te nante, éadem faci Per Dóminum.

AD VESPER

Capitulum. 1. *Jo*

CRéditis in nómin Dei : & hæc eſt quam habémus ad quia quodcumque p mus ſecundùm volu ejus, audit nos. Et quia audit nos, qu petiérimus : ſcimu niam habémus pet quas poſtulámus ab

Hymnus, Forti.

℣. Oculi Dómin juſtos, ℟. Et aures preces eórum. *Pſ.* 3

Ad Magnífica

Ant. 4. E. In nómi petétis, & non dic quia ego rogábo Pat vobis ; ipſe enim Pat

ıïa vos me amaſtis, lidiſtis quia ego à :ívi, allelúia. *Joan.*

io, ut ſuprà ad Lau-

:A SECUNDA

OGATIONIBUS. *diè & cras, ſi occur-*
'. Semid. aut ſuprà, iet Offic. cum Com-
Feriæ ad Officium 'ad Laudes tantùm.
ıe prima Lectio erit ıptura occurr. dua- unam junctis : ſe- Lectio erit de Feſto : lenique de Evange- lomilia Feriæ.
Feſto autem Simplici nte fiet tantùm Com-

NOCTURNUM.

. Pontíficem ſemper :m ad interpellan- :o nobis : * Veníte, ıus, allelúia. *Hebr.*

n. Confitémini. 33.
t. 34. Miſit. 34.
: libro Júdicum.
o j. Cap. 11.

Ocutuſqe eſt Jephte omnes ſermónes ſuos coram Dómino :pha. Et miſit núnregem filiórum Am- qui ex perſóna ſua ıt : Quid mihi & t, quia veniſti con-, ut vaſtáres terram ? Quibus ille reſpon- Quia tulit Iſraël ter- ıeam, quandò aſcendit de Ægypto à fínibus Arnon uſquè Jaboc atque Jordanem; nunc ergò cum pace redde mihi eam. Per quos rursùm mandávit Jephte, & imperávit eis ut dícerent regi Ammon: Hæc dicit Jephte: Non tulit Iſraël terram Moab, nec terram filiórum Ammon. Nonnè ea quæ póſſidet Chamos Deus tuus, tibi jure debentur ? Quæ autem Dóminus Deus noſter victor obtínuit, in noſtram cedent poſſeſſiónem: niſi fortè mélior es Balac fílio Sephor rege Moab; aut docére potes, quòd jurgátus ſit contrà Iſraël, & pugnáverit contrà eum, quandò habitábit in Héſebon, & vículis ejus, & in Aroër, & villis illíus, vel in cunctis civitátibus juxtà Jordánem, per trecentos annos. Quarè tanto témpore nihil ſuper hac repetitióne tentaſtis ? Igitur non ego pecco in te, ſed tu contrà me malè agis, indícens mihi bella non juſta. Júdicet Dóminus árbiter hujus diei inter Iſraël, & inter fílios Ammon. Noluitque acquiéſcere rex filiórum Ammon verbis Jephte quæ per núntios mandáverat.

℞. Príncipes. 367.

Lectio ij.

FActus eſt ergò ſuper Jephte Spíritus Dómini, & circúiens Gálaad,

& Manaſſe, Maſpha quoque Gálaad, & indè tránſiens ad fílios Ammon, votum vovit Dómino, dicens : Si tradíderis fílios Ammon in manus meas, quicumque primus fúerit egreſſus de fóribus domus meæ, mihíque occúrrerit reverteṇti cum pace à fíliis Ammon, eum holocauſtum ófferam Dómino. Tranſivitque Jephte ad fílios Ammon, ut pugnáret contrà eos ; quos trádidit Dóminus in manus ejus.... Humiliatíque ſunt fílii Ammon à fíliis Iſraël. Revertente autem Jephte in Maſpha domum ſuam, occurrit ei unigénita fília ſua cum tympanis & choris : non enim habébat álios líberos. Quâ visâ, ſcidit veſtimenta ſua, & ait : Heu me, fília mea, decepiſti me, & ipſa decepta es ; apérui enim os meum ad Dóminum, & áliud fácere non pótero. Cui illa reſpondit : Pater mi, ſi aperuiſti os tuum ad Dóminum, fac mihi quodcumque pollícitus es, conceſsâ tibi ultióne atque victóriâ de hóſtibus tuis. Dixitque ad patrem : Hoc ſolum mihi præſta quod déprecor : dimitte me ut duóbus ménſibus circúmeam montes, & plangam virginitátem meam cum ſodálibus meis. Cui ille reſpondit : Vade. Et dimíſit eam duóbus ménſibus. Cùmque abiiſſet cum ſóciis ac ſodálibus ſuis, flebat virginitátem ſuam in móntibus. Expletíſque duóbus ménſibus, reverſa eſt ad patrem ſuum, & fecit ei ſicut vóverat, quæ ignorábat virum. Exindè mos incrébruit in Iſraël, & conſuetúdo ſerváta eſt, ut poſt anni círculum convéniant in unum filiæ Iſraël, & plangant fíliam Jephte Galaadítæ diébus quátuor.

℟. Viſus eſt. 367.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 11.

IN illo témpore ; ait Jeſus ad diſcípulos ſuos : Quis veſtrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi : Amíce, cómmoda mihi tres panes ? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi

Ep. 130. quæ eſt ad Probam, n. 16. 18. 19. & 20.

QUi novit bona data dare fíliis ſuis, pétere nos & quærere & pulsáre compellit. Quod quarè fáciat, qui novit quid nobis neceſſárium ſit, priuſquàm petámus ab eo, movére ánimum poteſt, niſi intelligámus quòd Dóminus & Deus noſter non voluntátem noſtram ſibi velit innotéſcere, quam non poteſt ignoráre ; ſed exercéri in oratiónibus deſidérium

n, quo poſsímus cá-
uod præparat dare.
nim valdè magnum
d nos ad capiendum
& anguſti ſumus.
)bis dícitur : Dilatá-
Tantò quippè illud
us capáciùs, quantò
déliùs crédimus, &
us fírmiùs, & deſi-
is ardéntiùs. In ipſa
de, & ſpe, & ca-
:ontinuáto deſidério
orámus. Ac per hoc,
ait Apóſtolus, Sine
iſſióne oráte : quid
d quám beátam vi-
æ nulla niſi æterna
) eo qui eam ſolus
teſt, ſine intermiſ-
eſideráre ? Semper
inc à Dómino Deo
:mus : & orámus
. Sed ídeò ab áliis
que negótiis, qui-
im deſidérium quo-
dò tepeſcit, certis
d negótium orandi
ı revocámus, ver-
tiónis nos ipſos ad-
:es, in id quod de-
us inténdere ; ne
epéſcere cœperat,
ı frigeſcat ; & pé-
:tinguátur, niſi cré-
nflammétur. Quæ
ı ſint, étiam cùm
re vacat, id eſt,
ia bonárum & ne-
rum actiónum non
ıntur offícia, quam-
ı eis, ut dixi, de-
illo ſemper oran-
;, non eſt impro-
bum nec inútile. Neque enim, ut nonnulli putant, hoc eſt oráre in multilóquio, ſi diútiùs orétur. Aliud eſt ſermo multus, áliud diuturnus affectus. Abſit ab oratióne multa locútio ; ſed non deſit multa precátio, ſi fervens perſevérat inténtio. Nam multùm loqui eſt in orando rem neceſſáriam ſupérfluis ágere verbis : multùm autem precári eſt ad eum quem precámur, diuturnâ & piâ cordis excitatióne pulſáre. Nam plerumquè hoc negótium plùs gemítibus quàm ſermónibus ágitur, plùs fletu quàm afflátu.

℟. Pétite, & dábitur vobis : quærite, & inveniétis : * Pulſáte, & aperiétur vobis, allelúia, allel. ℣. Invocábitis & orábitis me, & ego exáudiam vos : quærétis me, & inveniétis : * Pulſáte. Glória. * Pulſáte. *Luc.* 11. *Jerem.* 29.

Ad Benedictus.

Ant 7. *d.* Quis ex vobis patrem petit panem, numquid lápidem dabit illi ? allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui in afflictióne noſtra de tua pietáte confídimus, contrà adverſa ómnia tuâ ſemper protectióne muniámur ; Per Dóminum.

Et dicitur ad Horas diei

¶ *Hoc triduo, qui non interſunt Proceſſionibus, tenentur recitare Litanias SS. cum ℣℣. & Oration. flexis genibus, ante vel poſt Horas minores.*]

Ad Magníficat.

Ant. 1. *D.* Si vos, cùm ſitis mali, noſtis bona data dare fíliis veſtris; quantò magis Pater veſter de cœlo dabit Spíritum bonum peténtibus ſe? allel. *Luc.* 11.

Oratio, Deus, à quo. *ut ſuprà.* 418.

FERIA TERTIA IN ROGÁTIONIBUS.

AD NOCT. *Invit. ut herì.*

Pſ. Deus, judícium. 53. Reges Tharſis. 53. Miſericórdiam. 54.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 12.

ECce autẽ in Éphraïm orta eſt ſedítio. Nam tranſeuntes contrà Aquilónem, dixérunt ad Jephte: Quarè vadens ad pugnam contrà fílios Ammon, vocáre nos noluiſti, ut pergerémus tecum? Igitur incendémus domum tuam. Quibus ille reſpondit: Diſceptátio erat mihi & pópulo meo contrà fílios Ammon véhemens; vocavíque vos, ut præberétis mihi auxílium, & fácere noluiſtis. Quod cernens póſui ánimam meam in mánibus meis, tranſivíque ad fílios Ammon, & trádidit eos Dóminus in manus meas. Quid comméruí, ut adversùm me conſurgátis in prælium? Vocátis ítaquè ad ſe cunctis viris Gálaad, pugnábat contrà Éphraïm; percuſſeruntque viri Gálaad Éphraïm, quia díxerat: Fugitívus eſt Gálaad de Éphraïm, & hábitat in médio Éphraïm & Manaſſe. Occupaveruntque Galaadítæ vada Jordánis, per quæ Éphraïm reversúrus erat. Cùmque veniſſet ad ea de Éphraïm número, fúgiens, atque dixiſſet: Obſecro ut me transíre permittátis; dicébant ei Galaadítæ: Numquid Ephrathæus es? quo dicente, Non ſum, interrogábant eum: Dic ergò Schíbboleth, quod interpretátur Spica. Qui reſpondébat, Síbboleth, eádem litterâ ſpicam exprímere non valens, Statímque apprehenſum jugulábant in ipſo Jordánis tránſitu. Et cecidérunt in illo témpore de Éphraïm quadraginta duo míllia.

℟. Certíſſimè. 367.

Lectio ij.

JUdicávit ítaque Jephte Galaadítes Iſraël ſex annis; & mórtuus eſt, ac ſepultus in civitáte ſua Gálaad. Poſt hunc judicávit Iſraël Abeſan de Béthlehem: qui hábuit triginta fílios, & tótidem fílias, quas emittens foràs, maritis dedit, & ejuſdem números fíliis ſuis accépit uxóres, in-

ens in domum ſuam.
ptem annis judicávit
: mortuuſque eſt, ac
ıs in Bethlehem. Cui
it Ahíalon Zabulo-
; & judicávit Iſraël
annis, mortuuſque
ıc ſepultus in Zabú-
Poſt hunc judicávit
Abdon, filius Illel
:honítes : qui hábuit
ginta filios, & tri-
:x eis nepótes, aſ-
ıtes ſuper ſeptuagin-
os aſinárum; & ju-
: Iſraël octo annis,
uſque eſt, ac ſepul-
ı Phárathon terræ
ím, in monte Ama-

Quem vos interemiſ-
7.
ſancti Evangélii ſe-
undùm Lucam.
io iij. Cap. 11.
llo témpore; Fac-
ı eſt cùm eſſet Jeſus
dam loco orans, ut
t, dixit unus ex diſ-
ejus ad eum : Dó-
doce nos oráre. Et
a.
ilia ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
o. *quæ eſt ad Probam,*
. 21. 22. & 23.
ı dícimus, Líbera nos
malo; nos admoné-
gitáre, nondùm nos
eo bono, ubi nul-
atiémur malum. Et
idèm últimum quod
mínica oratióne pó-
eſt, tàm latè patet, ut homo chriſtiánus in quálibet tribulatióne conſtitútus, in hoc gémitus edat, in hoc lácrymas fundat, hinc exordiátur, in hoc immorétur, ad hoc términet oratiónem. His enim verbis res ipſas memóriæ noſtræ commendári oportébat. Nam quælibet ália verba dicámus, quæ affectus orantis vel præcedendo format ut cláreat, vel conſequendo attendit ut creſcat, nihil áliud dícimus quàm quod in iſta Domínica oratióne póſitum eſt, ſi rectè & congruenter orámus. Quiſquis autem id dicit quod ad iſtam Evangélicam precem pertinére non poſſit, etiamſi non illícitè orat, carnáliter orat: quod néſcio quemádmodùm non dicátur illícitè, quandóquidèm Spíritu renátos non niſi ſpirituáliter decet oráre. Undè líberum eſt áliis atque áliis verbis éadem tamen in orando dícere; ſed non debet eſſe líberum ália dícere. Qui dicit in oratióne, verbi grátiâ : Dómine, multíplica divítias meas; aut : Da mihi tantas, quantas illi vel illi dediſti; aut : Honóres meos auge; & hæc dicit, eórum habens concupiſcéntiam, non id attendens ut ex his ſecundùm Deum proſit homínibus : puto eum non invenire in oratióne Domínica

quo poſſit hæc vota coaptáre. Quamobrem púdeat ſaltèm pétere quæ non pudet cúpere ; aut ſi & hoc pudet, ſed cupíditas vincit, quantò méliùs hoc pétitur, ut étiam ab iſto cupiditátis malo líberet, cui dícimus: Líbera nos à malo.

℟. Cùm ſtábitis ad orandum, dimíttite, ſi quid habétis adversùs áliquem ; * Ut & Pater veſter qui in cœlis eſt, dimittat vobis peccáta veſtra, allelúia, allelúia. ℣. Miſeratiónes fácite, unuſquiſque cum fratre ſuo : & malum vir fratri ſuo non cógitet in corde ſuo ; * Ut. Glória Patri. * Ut. *Marc* 11. *Zach.* 17.

Ad. Benedíctus.

Ant. 2. Dicit unus ex diſcípulis ad Jeſum : Dómine, doce nos oráre, allelúia. *Luc.* 11.

Oratio.

EXcita, Dómine, tuórum corda fidélium ; ut ſacris intenta doctrínis, quod precentur intélligant, & petendo perſeveranter obtíneant ; Per Dóminum.

Et dicitur ad Horas diei.

Ad Magníficat.

Ant. 7. d. Cùm orátis, dícite: Pater, ſanctificétur nomen tuum, allelúia. *Luc.* 11.

Oratio, Deus, à quo. 418.

FERIA QUARTA *IN* ROGATIONIBUS.

VIGILIA ASCENSIONIS DOMINI.

¶ *Si hodiè occurrat Feſtum ſolemne minus aut ſuprà, fit Officium de Feſto, cum Commemoratione Vigiliæ in Nocturno & in Laudibus. Si occurrat Duplex quodcumque, anticipatur. De Feſto Semiduplici vel Simplici fit tantùm Commemoratio.*]

AD NOCTURNUM.

Simplex.

Invit. Dóminum ædificantem in cœlo Aſcenſiónem ſuam, * Veníte, adorémus, allelúia. *Amos.* 9.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus. Adeſte. 366.

Pſ. Atténdite. 73. Filii Ephrem. 73. Tránſtulit. 74. *ſub ſola Antiph. ſequenti.*

Ant. 3. a. Venit hora ut clarificétur Fílius hóminis, allelúia. *Joan.* 12.

℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo, Dómine: ℟. Glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum. *Pſ.* 20.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 13.

RUrsùmque fílii Iſraël fecérunt malum in conſpectu Dómini: qui trádidit eos in manus Philiſthinórum quadraginta annis. Erat autem quidam vir de Sáraa, & de ſtirpe Dan, nómine Mánue, habens uxórem ſtérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, & dixit ad eam: Stérilis es & abſque líberis: ſed concípies & páries fi-

; cave ergò ne bibas
n ac ſíceram , nec
ndum quidquam có-
s : quia concípies , &
s fílium , cujus non
t caput novácula ;
nim nazaræus Dei ab
tia ſua , & ex matris
, & ipſe incípiet li-
e Iſraël de manu Phi-
nórum. Quæ cùm ve-
ad marítum ſuum ,
ei : Vir Dei venit ad
habens vultum an-
m , terríbilis nimìs.
cùm interrogaſſem ,
ſſet , & undè veniſ-
& quo nómine voca-
, nóluit mihi dícere ;
oc reſpondit : Ecce
pies & páries fílium ;
ne vinum bibas nec
m , & ne áliquo veſ-
immundo : erit enim
nazaræus Dei ab in-
r ſua , ex útero ma-
æ uſquè ad diem mor-
æ. Orávit ítaque Má-
Dóminum , & ait :
ro Dómine , ut vir
quem miſiſti , véniat
, & dóceat nos quid
mus fácere de púero
aſcitúrus eſt. Exau-
ue Dóminus depre-
m Mánue.
Póntifex ultrà velum
rábit in Sancta , ut
pro univerſo cœtu Iſ-
allelúia , allelúia.
us mediátor Dei &
um , homo Chriſtus
, * Intrábit. *Levit.*
Tim. 2.

Lectio ij.

ET neſciébat Mánue quòd Angelus Dómini eſſet. Dixitque ad eum : Quod eſt tibi nomen , ut , ſi ſermo tuus fúerit explétus , honorémus te ? cu[i] ille reſpondit : Cur quæris nomen meum , quod e[ſt] mirábile ? Tulit ítaque Mánue hædum de capris , & libamenta , & póſuit ſuper petram , ófferens Dómino , qui facit mirabília : ipſe autem & uxor ejus intuebantur. Cùmque aſcénderet flamma altáris in cœlum , Angelus Dómini páriter in flamma aſcendit. Quod cùm vidiſſent Mánue & uxor ejus , proni cecidérunt in terram , & ultrà eis non appáruit Angelus Dómini. Statímque intelléxit Mánue Angelum Dómini eſſe , & dixit ad uxórem ſuam : Morte moriémur , quia vídimus Deum. Cui reſpondit múlier : Si Dóminus nos vellet occídere , de mánibus noſtris holocaſtum & libamenta non ſuſcepiſſet , nec oſtendiſſet nobis hæc ómnia , neque ea quæ ſunt ventúra dixiſſet. Péperit ítaque fílium , & vocávit nomen ejus Samſon. Crevitque puer , & benedíxit ei Dóminus ; cœpitque Spíritus Dómini eſſe cum eo in caſtris Dan inter Sáraa & Eſthaol.

℟. Ipſe portábit gló-

riam, & ſedébit, & * Dominábitur ſuper ſólio ſuo, & erit ſacerdos ſuper ſólio ſuo, allelúia, allelúia. ℣. Amodò vidébitis Fílium hóminis ſedentem à dextris virtútis Dei : * Dominábitur. *Zach.* 6. *Matth.* 26.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 17.

IN illo témpore ; Sublevátis Jeſus óculis in cœlum, dixit : Pater, venit hora ; claríſica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 104. *n.* 3.

CLarificátum à Patre Fílium nonnulli accípiunt in hoc quod ei non pepercit, ſed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed ſi paſſióne clarificátus dícitur, quantò magìs reſurrectióne ? Nam in paſſióne magìs ejus humílitas quàm cláritas commendátur, Apóſtolo teſte, qui dicit : Humiliávit ſemetipſum, factus obédiens uſquè ad mortem, mortem autem crucis. Deindè ſéquitur, & de ejus clarificatióne jam dicit : Propter quod & Deus illum exaltávit, & donávit ei nomen quod eſt ſuper omne nomen ; ut in nómine Jeſu omne genu flectátur cœléſtium, terréſtrium, & infernórum ; & omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jeſus Chriſtus in glória eſt Dei patris. Hæc eſt clarificátio Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quæ ab ejus reſurrectióne ſumpſit exórdium.

℟. Pater, ego te clarificávi ſuper terram ; opus conſummávi, quod dediſti mihi ut fáciam : * Et nunc claríſica me tu, Pater, apud temetipſum claritáte quam hábui, priuſquàm mundus eſſet, apud te, allelúia, allelúia. ℣. Oſtende hódiè quia tu es Deus Iſraël, & ego ſervus tuus, & juxtà præceptum tuum feci ómnia. * Et nunc. Glória Patri. * Et nunc. *Joan.* 17. 3. *Reg.* 18.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exaltáre, Dómine, in virtúte tua : ℟. Cantábimus & pſallémus virtútes tuas. *Pſ.* 20.

AD LAUD. ET HORAS.

Semiduplex.

Pſalmi de Feria.

Ant. 7. c. DEus clarificátus eſt in Fílio hóminis, & clarificábit eum in ſemetipſo, & contínuò clarificábit eum, allelúia. *Joan.* 13.

Ant. 8. G. Exívi à Patre, & veni in mundum : íterùm relinquo mundum, & vado ad Patrem, allelúia. *Joan.* 16.

Ant. 5. a. Aſcendo ad Patrem meum & Patrem veſtrum, Deum meum &

'eſtrum , allelúia.
ı.
:um , Ecce vicit
ı. E. Non turbétur
rum : in domo Pa-
manſiónes multæ
vado paráre vobis
allelúia. Joan. 14.
ı. Iterùm vénio , &
ı vos ad meipſum ;
ım ego, & vos ſitis,
Joan. 14.
:ULUM. Iſaïæ 4.
: illa erit germen
ni in magnificéntia
, & fructus terræ
, & exultátio his
ıti fúerint de Iſraël.
us, Auróra. 368.
/um fecit Dóminus
n ſuum : ℟. Exáu-
m de cœlo ſancto
19.
! Benedictus.
ı. D. Pater , non
ıdo rogo , ſed pro
dediſti mihi, quia
; & jam non ſum
o , & hi in mundo
k ego ad te vénio ,
Joan. 17.
Oratio.
a, quæſumus, om-
tens Deus, ut noſ-
tis inténtio , quò
ſolemnitátis glo-
uctor ingreſſus eſt,
intendat ; & quò
;it , converſatióne
ıt ; Per eumdem
ım.
ımmem. de Cruce.
HORAS, in fine

Hymnorum, *Strophe*, Da, Chriſte. & *Doxol.* Sit laus. *ut in Fériis Temporis Paſchalis.*

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Deus.

In ℟. *br.* ℣. Qui ſurrexiſti * à mórtuis. *Rom.* 6.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Exívi à Patre.

CAPITULUM. 1. *Reg.* 2.

DOminus judicábit fines terræ, & dabit impérium Regi ſuo, & ſublimábit cornu Chriſti ſui.

℟. *br.* Intende, Dómine, * próſperè procéde , & regna , * Allelúia, allelúia. Intende. ℣. Propter veritátem, * & manſuetúdinem, & juſtítiam , * Allelúia. Glória. Intende. *Pſ.* 44.

℣. In manu tua virtus & poténtia : ℟. In manu tua magnitúdo , & impérium ómnium. *Cantic.* 1. *Par.* 29.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Aſcendo.

CAPITULUM. *Mich.* 2.

AScendet pandens iter ante eos : dívident & transíbunt portam , & ingredientur per eam ; & transíbit Rex eórum coram eis , & Dóminus in cápite eórum.

℟. *br.* Exaltáre * ſuper cœlos, * Deus, * Allelúia, allelúia. Exaltáre. ℣. Ut liberentur * dilecti tui , * Allelúia. Glória. Exaltáre. *Pſ.* 107.

℣. Surge, Dómine , in

réquiem tuam; ℟. Et ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

A D NONAM.

Ant. 6. Iterùm.

CAPITULUM. *Iſaïæ* 52.

MUndámini, qui fertis vaſa Dómini; quóniam non in tumultu exíbitis: præcédet enim vos Dóminus, & congregábit vos Deus Iſraël.

℟. *br.* Poſt te currémus, Dómine, * in odórem unguentórum tuórum, * Allelúia, allelúia. Poſt te. ℣. Exultábimus * & lætábimur in te, * Allelúia. Glória. Poſt te. *Cant.* 1.

℣. Lætábimur in ſalutári tuo; ℟. Et in nómine Dei noſtri magnificábimur. *Pſ.* 19.

ASCENSIONE DOMINI.

SOLEMNE-MAJUS.

[V]ESPERIS.
[...]i de Feria.
[...]is aſcendit in
[c]ælum atque deſ[c]endit ? quis ſuſ[...]es términos ter[...] nomen eſt ejus, [al]lelúia. *Prov.* 30.
[...]a. Non eſt Deus [...] Deus aſcenſor [ma]gnificéntiâ ejus [...] nubes : habitá[...]s ſursùm, alle[...]*r.* 33.
[...]a. Aſcendet pan[...]nte eos : & tran[...]órum coram eis, [...]us in cápite eó[...]lúia. *Mich.* 2.
[...]C. Ecce intélli[...]tábitur, & elevá[...]ſublímis erit val[...]ia. *Iſ.* 52.
[...]d. Stabunt pedes [...]e illa ſuper mon[...]rum, qui eſt con[...]lem ad orientem, [Z]*ach.* 14.
[CAP]ITULUM. *Act.* 3.
[...]cátus eſt vobis Je[ſus] Chriſtus, quem [q]uidèm cœlum ſuſ[...]uſquè in témpora [...]nis ómnium quæ locútus eſt Deus per os ſanctórum ſuórum à ſéculo Prophetárum.

℟. Attóllite portas, príncipes, veſtras : & elevámini, portæ æternales ; & introíbit Rex glóriæ.* Quis eſt iſte Rex glóriæ ? Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ, allelúia, allel. ℣. Hunc príncipem Deus exaltávit déxterâ ſuâ. * Quis. Glória Patri. *Reſumitur.* ℟. Attóllite. *uſquè ad* ℣. *Pſ.* 23. *Act.* 5.

HYMNUS.

Mundus effúſis redemptus
Júbilet jam gáudiis :
Intrat ecce Sancta Chriſtus
Póntifex & hóſtia ;
Ut cruor, quem ſpontè fudit,
Flectat irátum Patrem.

Inclytam cœlo reportans
Paſſiónis glóriam,
Advocátus hìc perennis
Non precári déſinet,
Offeretque noſtra ſummo
Vota Patri Póntifex.

Dux ſuos præcédit, omnes
Ut ſequámur íncitat :
Ibimus nos, deſtinátum

Quò ſuis parat locum :
Illa longo ſed labóre
Obtinenda glória.
Sit ſupréma laus Parenti,
Qui creávit ómnia :
Dexterâ Patris ſedenti
Sit ſupréma Fílio :
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit ſupréma, Spíritus.
Amen.

℣. Iter fácite ei qui aſcendit ſuper occáſum ; ℟. Dóminus nomen illi. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplicanda.* Ecce cum núbibus cœli quaſi Fílius hóminis veniébat, & uſquè ad Antíquum diérum pervénit; & in conſpectu ejus obtulérunt eum : & dedit ei poteſtátem, & honórem, & regnum, allelúia. *Dan.* 7.

Oratio, Concéde, quæſumus. *ut infrà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Cetera, ut infrà poſt II. Veſperas.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia, Dóminum Jeſum euntem in cœlum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

PRomiſſa, tellus, cóncipe gáudia;
Te fauſta cœlo concíliat dies :
Deus tumentes ponet iras ;
Sancta tuus Mediátor intrat.
Tu, Chriſte, victor mortis & ínferi,
Cruóre partam ſúſcipe glóriam :
Procéde, regna, ſume ſceptrum ;
Subjícitur tibi totus orbis.
Quid obſtupentes ſuſpícitis polo,
O vos, euntem, diſcípuli, Deum ?
Ut nunc redemptor ſcandit aſtra,
Sic véniet metuendus ultor.
O Chriſte, dextræ qui Patris áſſides,
Fac nos triumphi partícipes tui :
Certámen urget : militémus,
Et, duce te, ſuperémus hoſtem.
Laus ſumma Patri, qui Génitum polo
Pacis perennis ſúſcipit óbſidem ;
Laus, qui triumphat, ſumma Nato :
Par tibi laus, utriuſque Nexus.
Amen.

Pſ. Dómine Dóminus noſter. 42.

Chriſti magnificentia ſuper cælos elevata.

Ant. 5. C. Eleváta eſt magnificéntia tua ſuper cœlos, Deus, allelúia.

Pſ. In Dómino confído. 87.

in excelſo cœ-
mplo ſedem ha-

D. Dóminus in
ncto ſuo: Dómi-
:lo ſedes ejus, al-

li enarrant. *cum*
52.
: *ſol novus cunc-*
ſub univerſo cœ-
Evangelii perluſ-

d. A ſummo cœlo
:jus, & occurſus
uè ad ſummum
elúia.
llite Deo qui aſ-
per cœlum cœli,
rientem. *Pſ.* 67.
ıus Apoſtolórum.
i. Cap. 1.
:it Jeſus Apóſto-
s: Accipiétis vir-
item ſupervenien-
ûs ſancti in vos,
nihi teſtes in Je-
& in omni Ju-
ımaría, & uſquè
ım terræ. Et cùm
ſet, vidéntibus il-
átus eſt; & nubes
eum ab óculis eó-
mque intuerentur
n euntem illum,
viri aſtitérunt jux-
in véſtibus albis,
:érunt: Viri Gali-
id ſtatis aſpicien-
:lum? Hic Jeſus,
ıptus eſt à vobis in
ſic véniet quemád-
vidiſtis eum eun-
cœlum. Tunc re-

verſi ſunt Jeroſólymam à monte qui vocátur Olivéti, qui eſt juxtà Jerúſalem, ſábbati habens iter. Et cùm introiſſent in cœnáculum, aſcendérunt ubi manebant Petrus & Joannes, Jacóbus & Andréas, Philippus & Thomas, Bartholomæus & Matthæus, Jacóbus Alphæi, & Simon Zelótes, & Judas Jacóbi. Hi omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jeſu, & frátribus ejus.

℟. Edúxit Jeſus diſcípulos foràs in Betháuiam, & elevátis mánibus, benedíxit eis; & factum eſt, * Dùm benediceret illis, receſſit ab eis, & ferebátur in cœlum, allelúia, allelúia. ℣. Sedébit Dóminus rex in æternum: Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace. * Dùm. *Luc.* 24. *Pſ.* 28.

Sermo ſancti Leónis Papæ.
Serm. 72. de Aſcenſ. Domini, II. C. 1. 2. & 5.
Lectio ij.

SIcut in ſolemnitáte Paſcháli Reſurréctio Dómini fuit nobis cauſa lætandi; ita Aſcénſio ejus in cœlos præſentium nobis eſt matéria gaudiórum, recoléntibus illum diem & ritè veneréntibus, quo explétis ómnibus quæ Evangélicæ prædicatióni & novi teſtamenti myſtériis congrué-

bant, Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, quadrageſimo poſt reſurrectiónem die coram diſcípulis elevátus in cœlum, corporális præſéntiæ modum fecit, manſúrus in Patris déxtera, donec témpora multiplicandis Eccléſiæ fíliis divínitùs præſtitúta peragantur; & ad judicandos vivos & mórtuos in eádem carne, in qua aſcendit, advéniat. Exultémus ítaque, dilectíſſimi, gáudio ſpirituáli; & dignâ apud Deum gratiárum actióne lætantes, líberos cordis óculos ad illam altitúdinem in qua Chriſtus eſt, erigámus. Surſùm vocátos ánimos deſidéria terréna non déprimant; ad æterna præelectos peritúra non óccupent; viam veritátis ingreſſos falláces illécebræ non retardent: & ita à fidélibus hæc temporália decurrantur, ut peregrinári ſe in hac mundi valle cognoſcant, in qua etiamſi quædam cómmoda bladiantur, non amplectenda néquiter, ſed tranſeunda ſunt fórtiter.

℟. Vidéntibus Apóſtolis, * Jeſus elevátus eſt; & nubes ſuſcépit eum ab óculis eórum, allelúia, allelúia. ℣. Aſcendit Elías in cœlum, Eliſéus autem vidébat, & clamábat: Pater mi; & non vidit eum ámpliùs. * Jeſus. *Act.* 1. 4. *Reg.* 2.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Marcum.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Recumbéntibus Undecim appáruit Jeſus, & exprobrávit incredulitátem eórum, & durítiam cordis; quia iis qui víderant eum reſurrexiſſe, non credidérunt. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

In Evang. 29. habit. in Baſ. ſancti Petri, in Aſcenſione Domini, n. 10 & 11.

QUòd reſurrectiónem Domínicam diſcípuli tardè credidérunt, non tàm illórum infírmitas quàm noſtra, ut ita dicam, futúra fírmitas fuit. Ipſa namque reſurréctio illis dubitántibus per multa argumenta monſtráta eſt: quæ dùm nos legentes agnóſcimus, quid áliud quàm de illórum dubitatióne ſolidámur? Minus enim mihi María Magdaléne præſtitit quæ cítiùs crédidit, quàm Thomas qui diù dubitávit. Ille étenim dubitando, vúlnerum cicatríces tétigit, & de noſtro péctore dubitatiónis vulnus amputávit. Dóminus tunc diſcípulos increpávit, cùm eos corporáliter relíquit; ut verba quæ recédens díceret, in córdibus audiéntium árctiùs impreſſa remanérent. Et Dóminus quidèm Jeſus, poſtquàm locútus eſt, aſſumptus

eſt in cœlum, non
ion Angelis ſuble-
quia is qui fécerat
nimírùm ſuper óm-
virtúte ferebátur.
it ut gigas ad cur-
viam ſuam, ut
currémus ex corde;
os; poſt te currémus
rem unguentórum
Undè, fratres ca-
Chriſtum oportet
ſequámur corde,
córpore aſcendiſſe
s. Deſidéria terréna
s; nihil nos jam
in infimis, qui Pa-
bémus in cœlis.
ſcendit Deus in jú-
Pſállite Deo noſ-
ſállite Regi noſtro;
n rex omnis terræ
allelúia, allelúia.
ninus Jeſus aſſump-
n cœlum, & ſedet
is Dei. * Pſállite
lória Patri. *Repeti-*
ſcendit. *uſquè ad* ℣.
lavam, *poſt* Glória
licitur tant. * Pſál-
ſ. 46. *Marc.* 16.
Te Deum.
erd. Regnábit Deus
entes: ℟. Deus ſe-
per ſedem ſanctam
ſ. 46.

L A U D E S.

ni de Domínica.

Hriſtus Póntifex
futurórum bonó-
per próprium ſán-
introívit ſemèl in
allelúia. *Hebr.* 9.
4. E. Non in manu-
rs Verna.

facta Sancta Jeſus introívit, exemplária verórum; ſed in ipſum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis, allelúia. *Hebr.* 9.

Ant. 1. g. Talis decébat ut nobis eſſet Póntifex, ſanctus, ínnocens, excélſior cœlis factus, allelúia. *Hebr.* 7.

Ant. 5. a. Habentes.

CANTICUM. *Dan.* 3.

Chriſtus in quem credíderunt patres in æternum benedicendus.

BEnedictus es, Dómine Deus patrum noſtrórum; * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula.

Et benedictum nomen glóriæ tuæ ſanctum; * & laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis.

Benedictus es in templo ſancto glóriæ tuæ; * & ſuperlaudábilis, & ſuperglorióſus in ſécula.

Benedictus es in throno regni tui; * & ſuperlaudábilis, & ſuperexaltátus in ſécula.

Benedictus es, qui intuéris abyſſos, & ſedes ſuper Chérubim; * & laudábilis, & ſuperexaltátus in ſécula.

Benedictus es in firmamento cœli; * & laudábilis, & glorióſus in ſécula.

Glória Patri.

[*Dicitur etiam in Feſtis occurrentibus, niſi proprium habeant.*]

Ant. Habentes Sacerdótem magnum, accedámus cum vero corde, in plenitúdine fídei, allelúia. *Hebr.* 10.

Ant. 8. G. Deus dedit ei glóriam, ut fides veſtra & ſpes eſſet in Deo, allelúia. 1. *Petr.* 1.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

CHriſtus cùm ſit ſplendor glóriæ, & figúra ſubſtántiæ Dei, portanſque ómnia verbo virtútis ſuæ, purgatiónem peccatórum fáciens, ſedet ad déxteram majeſtátis in excelſis.

HYMNUS.

OPus peregiſti tuum:
Te, Chriſte, victórem necis
Æterna, quam relíqueras,
Cœlo repoſcit glória.

Jam nube vectus fúlgidâ,
Terras jacentes déſpicis:
Educta longo cárcere
Regem ſequuntur ágmina.

Mirante turmâ Cœlitûm,
Panduntur æternæ fores;
Ovanſque ſublímem Patris
Homo Deus ſcandis thronum.

Illic patrónus, póntifex,
Pacis ſequeſter, quem tua
Semèl profúdit cáritas,
Offerre pergis ſánguinem.

Illinc adornas & foves
Eccléſiam ſponſus tuam;
Cunctiſque vitam dívidis,
Infúſa ceu mens, ártubus.

Illinc tot inter prælia
Periclitantem ſúſtines;
Das militanti víncere,
Palmam triumphanti paras.

Quò, Chriſti, præcédis caput,
Hùc íntegrum corpus vocas:
Veſtígiis tritam tuis
Fac membra ſectentur viâ.

¶ Qui victor ad cœlum redis,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam; ℟. Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur. *Pſ.* 102.

Ad Benedictus.

Ant. J. *duplicanda.* Chriſtus Jeſus mórtuus eſt, & reſurréxit, qui eſt ad déxteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis, allelúia. *Rom.* 8.

Oratio.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui hodiernâ die Unigénitum tuum redemptórem noſtrum ad cœlos aſcendiſſe crédimus, ipſi quoque mente in cœléſtibus habitémus; Per eumdem Dóminum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat, &c.

AD HORAS, *Doxologia*, Qui victor. *ut ſuprà ad Laudes: nec dicitur ampliùs Strophe*, Da, Chriſte. *Et ſic uſque ad Octavam Aſcenſionis excluſivè,*

Feſtis Solemnibus
ualibus.
ui de Dominica.
P R I M A M.
. a. Chriſtus.
um de Dominica.
br. ℣. Qui aſcen-
uper omnes cœlos.

T E R T I A M.
4. E. Non in ma-

ULUM. *Hebr.* 8.
m habémus Pontí-
m, qui conſédit in
ſedis magnitúdinis
, ſanctórum miniſ-
tabernáculi veri
it Dóminus, &
no.
. Dixit Dóminus
meo: * Sede à
meis, * Allelúia,
Dixit. ℣. Donec
nimícos tuos * ſca-
pedum tuórum,
ia. Glória Patri.

u es Sacerdos in
. ℟. Secundùm ór-
Melchíſedech. *Pſ.*

S E X T A M.
. g. Talis decébat.
ULUM. *Hebr.* 7.
ſtus ſempiternum
et ſacerdótium;
ſalváre in perpé-
teſt accedentes per
um ad Deum,
vivens ad interpel-
pro nobis.
. Vidérunt * ingreſ-
. Deus, * Alle-
lúia, allelúia. Vidérunt.
℣. Ingreſſus Regis mei *
qui eſt in Sancto, * Alle-
lúia. Glória Patri. Vidé-
runt.
℣. Aſcendiſti in altum,
cepiſti captivitátem: ℟.
Accepiſti dona in homíni-
bus. *Pſ.* 67.

A D N O N A M.
Ant. 8. G. Deus.
CAPITULUM. *Hebr.* 2.
EUm qui módicò quàm
Angeli minorátus eſt,
vidémus Jeſum, propter
paſſiónem mortis, glória
& honóre coronátum.
℟. *br.* Minuiſti eum *
paulò minùs ab Angelis,
* Allelúia, allelúia. Mi-
nuiſti. ℣. Glória & ho-
nóre * coronaſti eum,
* Allelúia. Glória Patri.
Minuiſti.
℣. Conſtituiſti eum ſuper
ópera mánuum tuarum:
℟. Omnia ſubjeciſti ſub
pédibus ejus. *Pſ.* 8.

A D II. V E S P E R A S.
Pſalm. Dixit. 26.
*Chriſtus ad dexteram Pa-
tris ſedens Rex & Sacer-
dos.*
Ant. 1. D. AD quem Angeló-
rum dixit Deus
aliquandò: Sede à dextris
meis, quoadúſquè ponam
inimícos tuos ſcabellum
pedum tuórum, allelúia.
Hebr. 1.
Pſalm. Confitébor. 26.
*Chriſtus in cælum rever-
ſus, undè miſſus eſt à Deo
redemptor.*

Ant. 3. a. Nemo aſcendit in cœlum, niſi qui deſcendit de cœlo, Fílius hóminis qui eſt in cœlo, allelúia. *Joan.* 3.

Pſ. Laudáte, púeri. 27.

Chriſtus excelſus ſuper omnes gentes; ſuper cœlos gloria ejus.

Ant. 5. C. Qui deſcendit, ipſe eſt & qui aſcendit ſuper omnes cœlos, ut impléret ómnia, allel. *Epheſ.* 4.

Pſ. Lætátus ſum. 67.

Chriſtus in cœlum aſcendens viam nobis aperit ad æternam Dei domum.

Ant. 6. Initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id eſt, carnem ſuam, allelúia. *Hebr.* 10.

Pſ. Confitébor. . . quóniam. 103.

Dei miſericordia & veritas celebranda: Chriſti magna eſt gloria.

Ant. 7. a. Omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jeſus Chriſtus in glória eſt Dei Patris, allelúia. *Philipp.* 2.

CAPITULUM. *Epheſ.* 2.

CONreſuſcitávit nos Deus, & conſedére fecit in cœléſtibus in Chriſto Jeſu, ut oſténderet in ſéculis ſuperveniéntibus abundantes divítias grátiæ ſuæ in bonitáte ſuper nos in Chriſto Jeſu.

Allelúia, allel. ℣. Chriſtum conſtítuit Deus ad déxteram ſuam in cœléſtibus, ſupra omnem principátum, & poteſtátem, & virtútem, & dominatiónem, & omne nomen. Allelúia. *Epheſ.* 1.

HYMNUS.

CHriſte, quem ſedes réqvocant paternæ,
Spléndidos orbi rénovas triumphos,
Dùm viâ tentas hómini negátâ
Scándere cœlum.

Ocior venti reſonante pennâ,
Vi ſuâ celſum per ináne fertur:
Non eget curru; jubet, & recédunt
Sídera nutu.

Clauſa tot sêclis patet aula cœli:
Ipſe Rex claros jaculátus ignes,
Mœnibus ruptis, ſubit, & ſupernas
Tránſvolat arces.

Se Deo ſiſtit; Pater, ecce Natus;
In tuo victor grémio repónit
Plúrimo partas, & adhuc rubentes,
Sánguine lauros.

Tu, caput, ſurgis: tua ſed jacémus
Membra: quam præfers, Mediátor, audi
Quanta pro membris tibi crux potente
Voce loquátur.

Summa laus ſummæ Triadi per orbem;

Qui tènes dextram ſólii paterni,
Pacis æternæ ſimul eſto nobis
Auctor & obſes.
Amen.

℣. Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, ℟. Et ſuper cœlos glória ejus. Pſ. 112.

Ad Magníficat.

Ant. J. duplicanda. Habentes Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jeſum Fílium Dei, teneámus confeſſiónem, allelúia. *Hebr.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſami de Dominica.

Ant. 3. *a.* Lucerna civitátis eſt Agnus; & ambulábunt gentes in lúmine ejus, allelúia. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

JAm Chriſtus in cœlum redux,
Ad déxteram Patris ſedet;
Mundi futúrum Júdicem
Vident trementes Angeli.

Hic nempè juſtâ mórtuos
Vivoſque lance pónderans,
Se præmium dabit piis,
Damnábit æternùm reos.

Supréme Judex, nos gravi
Somno jacentes réſpice:
Nec imparátos ópprimat
Triſtis tubæ minax ſonus.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum tránſtulit:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. a. Scimus quóniam, cùm apparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum ſícuti eſt, allelúia. 1. *Joan.* 3.

DIEBUS INTR. OCT. ASSENSIONIS.

Omnia (dempto ritu ſolemni,) ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi infrà notati in qualibet Feria, ſub ſola Ant. 7. c. Jeſus ferebátur in cœlum: & diſcípuli adorantes, regreſſi ſunt in Jerúſalem cum gáudio magno, allelúia. *Luc.* 24.

℣. Aſcendit ſuper Chérubim, & volávit: ℟. Volávit ſuper pennas ventórum. *Pſ.* 17.

Lectiones ut infrà, in qualibet Feria.

AD LAUDES.

Pſal. de Feria, cum Cantico de Feſto, 433. *ſub ſola Ant.* 2. Cùm introiſſent in cœnáculum, aſcendérunt ubi manébant (Apóſtoli:) hi omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne, allelúia. *Act.* 1.

AD HORAS.

Pſalmi de Feria. Reliqua ut in die Aſcenſionis, 435.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria ſub ſola Ant. 6. Erant ſemper in templo, laudantes & be-

benedicentes Deum, allelúia. *Luc.* 24.

Reliqua ut in die, dempto ritu ſolemni.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà.* 437.

FERIA SEXTA INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Pſalm.* Éripe me. 107. Deus oſtendet. 108. Exaudi, Deus. 108.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 14.

DEſcendit ergò Samſon in Thámnatha. Vidensque ibi mulíerem de filiábus Philíſthiim, aſcendit, & nuntiávit patri ſuo & matri ſuæ, dicens: Vidi mulíerem in Thámnatha de filiábus Philiſthinórum; quam quæſo ut mihi accipiátis uxórem. Cui dixérunt pater & mater ſua: Nunquid non eſt múlier in filiábus fratrum tuórum, & in omni pópulo meo, quia vis accípere uxórem de Philíſthiim, qui incircumcíſi ſunt? Dixitque Samſon ad patrem ſuum: Hanc mihi áccipe, quia plácuit óculis meis. Parentes autem ejus neſciébant quòd res à Dómino fíeret, & quæreret occaſiónem contrà Philíſthiim. Eo enim témpore Philíſthiim dominabantur Iſraéli. Deſcendit itaque Samſon cum patre ſuo & matre in Thámnatha. Cùmque veniſſent ad víneas óppidi, appáruit cátulus leónis ſævus & rúgiens, & occurrit ei. Irruit autem Spíritus Dómini in Samſon, & dilacerávit leónem, quaſi hædum in fruſta diſcerpens, nihil omnínò habens in manu: & hoc patri & matri nóluit indicáre. Deſcénditque, & locútus eſt mulíeri quæ placúerat óculis ejus.

℟. Edúxit. 431.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

De Aſc. Domini, l. C. 1. & 4.

Lectio ij.

POſt beátam & glorióſam reſurrectiónem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quâ verum Dei templum Judáicâ impietáte reſolútum, divína in tríduo poténtia ſuſcitávit; quadragenárius hódiè, dilectíſſimi, ſanctórum diérum explétus eſt númerus, ſacratíſſimâ ordinatióne diſpóſitus & ad utilitátem noſtræ eruditiónis impenſus; ut dùm à Dómino in hoc ſpátium mora præſéntiæ corporális exténditur, fides reſurrectiónis documentis neceſſáriis munirétur. Mors enim Chriſti multùm diſcipulórum corda turbáverat; & de ſupplício crucis, de emiſſióne Spíritûs, de exanimáti córporis ſepultúra, gravátis mœſtitúdine méntibus quidam diffidéntiæ torpor obrépſerat. Per omne ergò hoc tem-

pus, quod inter Reſurrectiónem Dómini & Aſcenſiónem ejus exactum eſt, hoc providéntia Dei curávit, hoc dócuit, hoc ſuórum & óculis inſinuávit & córdibus, ut Dóminus Jeſus verè agnoſcerétur reſuſcitátus, qui verè erat natus, & paſſus, & mórtuus. Undè beatíſſimi Apóſtoli omneſque diſcípuli, qui & de éxitu crucis fúerant trépidi, & de fide reſurrectiónis ambígui: ita ſunt veritáte perſpícuâ roboráti, ut Dómino in cœlórum eunte ſublímia, non ſolùm nullâ afficerentur triſtítiâ, ſed étiam magno gáudio replerentur.

℟. Vidéntibus. 432.

Lectio iij.

ET verè magna & ineffábilis erat cauſa gaudendi, cùm in conſpectu ſanctæ multitúdinis ſuper ómnium creaturárum cœléſtium dignitátem humáni géneris natúra conſcénderet, ſupergreſſúra Angélicos Ordines, & ultrà Archangelórum altitúdines elevanda; nec ullis ſublimitátibus modum ſuæ provectiónis habitúra, niſi æterni Patris recepta conſeſſu, illíus glóriæ ſociarétur in throno, cujus natúræ copulabátur in Fílio. Quia igitur Chriſti Aſcénſio noſtra provéctio eſt; & quò præceſſit glória cápitis, eò ſpes vocátur & córporis: dignis, dilectíſſimi, exultémus gáudiis, & piâ gratiárum actióne lætémur. Hódiè enim non ſolùm paradíſi poſſeſſóres firmáti ſumus, ſed étiam cœlórum in Chriſto ſuperna penetrávimus; amplióra adepti per ineffábilem Chriſti grátiam, quàm per diáboli amiſerámus invídiam.

℟. Aſcendit. 433.

SABBATO

INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Pſalm.* Nonnì Deo. 126. Exaudi. 127. Confitébimur. 127.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 14.

POſt áliquot dies revertens ut accíperet eam, declinávit ut vidéret cadáver leónis, & ecce exámen apum in ore leónis erat ac favus mellis. Quem cùm ſumpſiſſet in mánibus, comedébat in via: veniénſque ad patrem ſuum & matrem, dedit eis partem, qui & ipſi comedérunt; nec tamen eis vóluit indicáre quòd mel de córpore leónis aſſúmpſerat. Deſcendit itaque pater ejus ad mulíerem, & fecit fílio ſuo Samſon convívium. Sic enim júvenes fácere conſuéverant. Cùm ergò cives loci illíus vidiſſent eum, dedérunt ei ſodáles triginta ut eſſent cum eo. Quibus locútus eſt Samſon: Propónam vobis problémam,

quod ſi ſolvéritis mihi intrà ſeptem dies convívii, dabo vobis triginta síndones & tótidem túnicas: ſin autem non potuéritis ſólvere, vos dábitis mihi triginta síndones, & ejuſdem número túnicas. Qui reſpondérunt ei: Propóne probléma, ut audiámus. Dixítque eis: De comedente exívit cibus, & de forti egreſſa eſt dulcédo. Nec potuérunt per dies tres propoſitiónem ſólvere.

℟. Edúxit. 431.

De Sermóne ſancti Leónis Papæ.

De Aſcenſione Dómini, II.
Cap. 1. *Lectio ij.*

SAcraméntum, dilectíſſimi, ſalútis noſtræ, quam prétio ſánguinis ſui univerſitátis Cónditor æſtimávit, à die corporális ortûs uſquè ad éxitum paſſiónis per diſpenſatiónem humilitátis implétum eſt. Et licèt multa étiam in forma ſervi divinitátis ſigna radiáverint, próprie tamen illíus témporis áctio ad demonſtrandam ſuſcepti hóminis pertínuit veritátem. Poſt paſſiónem verò, ruptis mortis vínculis, quæ vim ſuam in eum qui peccáti erat néſcius, incedendo perdíderat, infírmitas in virtútem, mortálitas in immortalitátem, contumélia transívit in glóriam, quam Dóminus Jeſus Chriſtus in multis manifeſtiſque documentis, multórum declarávit aſpéctibus, donec triumphum victóriæ, quem reportárat à mórtuis, inferret & cœlis. Quo órdine óperum divinórum nos fundáti, nos ædificáti ſumus; ut mirabílior fíeret grátia Dei, cùm remótis à conſpectu hóminum, quæ méritò reveréntiam ſui ſentiebantur indícere, fides non defíceret, ſpes non fluctuáret, cáritas non tepéret.

℟. Vidéntibus. 432.

Lectio iij. Cap. 3.

IPſi beáti Apóſtoli, qui tot miráculis confirmáti, tot ſermónibus erudíti, atrocitátem tamen Domínicæ paſſiónis expáverant, & veritátem reſurrectiónis ejus non ſine hæſitatióne ſuſcéperant, tantùm de Aſcenſióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis priùs intúlerat metum, verterétur in gáudium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram conſedentiseréxerant, nec jam corpóreæ viſiónis tardabantur objectu, quóminùs in id áciem mentis inténderent, quod nec à Patre deſcendendo abſúerat, nec à diſcípulis aſcendendo diſcéſſerat. Tunc ígitur, dilectíſſimi, Fílius hóminis Dei Fílius, excellentiùs ſacratiúſque innótuit, cùm in patérnæ majeſtátis glóriam ſe recépit; & ineffá-

cœpit eſſe divi-
ſéntior, qui fac-
nanitáte longín-
ınc ad æquálem
ım erudítior fides
ıtis cœpit accé-
ontrectatióne in
orpóreæ ſubſtán-
Patre minor eſt,
; quóniam, glo-
órporis manente
ò fides credén-
bátur, ubi non
ınu, ſed ſpirituáli
, par Genitóri
s tangerétur.
ndit. 433.
ESPERAS.
de Sabbato, ſub
ntiph. è j. Veſ-
nſionis.
UM. *Coloſſ.* 3.
ùrsùm ſunt quæ-
, ubi Chriſtus eſt
xtera Dei ſedens:
ım ſunt ſápite,
ſuper terram;
ıim eſtis, & vita
abſcóndita cum
ı Deo.
r, Mundus. 429.
elſus ſuper omnes
óminus, ℟. Et
los glória ejus.

Iagníficat.
G. Per Chriſtum
& pretióſa nobis
lonávit Deus, ut
fficiámini divínæ
natúræ, allelúia.
.
, *ut infrà ad Lau-*

AD COMPLETOR. *Pſſ. de Sabb. Reliqua ut ſuprà.* 437.

DOMINICA
INTRA OCTAVAM
ASCENSIONIS.

Omnia ut in Aſcenſione. 430. *præter ea quæ hic ſunt propria.*

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi è III. Nocturno Dominicæ. 7.

Ant. 1. a. Fílius qui rectúrus erat omnes gentes, raptus eſt ad Deum, & ad thronum ejus, allelúia. *Apoc.* 12.

Ant. 2. Factum eſt regnum Dómini noſtri & Chriſti ejus, & regnábit in ſécula ſeculórum, allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. Sedenti in throno & Agno, benedíctio & honor, & glória & poteſtas in ſécula ſeculórum, allelúia. *Apoc.* 5.

℣. Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi: ℟. Virga directiónis, virga regni tui. *Pſ.* 44.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 14.

Cumque adeſſet dies ſéptimus, dixérunt [júvenes] ad uxórem Samſon: Blandíre viro tuo, & ſuáde ei ut índicet tibi quid ſigníficet problêma. Quòd ſi fácere nolúeris, incendémus te, & domum patris tui: an idcircò vocaſtis nos ad núptias ut ſpoliarétis? Quæ fundébat apud Samſon lá-

crymas, & querebátur dicens: Odiſti me, & non díligis; idcircò probléma quod propoſuiſti filiis pópuli mei non vis mihi expónere. At ille reſpondit: Patri meo & matri nólui dícere, & tibi indicáre pótero? Septem ígitur diébus convívii flebat ante eum: tandèmque die ſéptimo cùm ei eſſet moleſta, expóſuit. Quæ ſtatìm indicávit cívibus ſuis. Et illi dixérunt ei die ſéptimo ante ſolis occúbitum: Quid dúlcius melle, & quid fórtius leóne? Qui ait ad eos: Si non araſſétis in vítula mea, non inveniſſétis propoſitiónem meam. Irruit ítaque in eum Spíritus Dómini, deſcenditque Aſcalónem; & percuſſit ibi triginta viros, quorum ablátas veſtes dedit eis qui probléma ſólverant. Iratuſque nimìs aſcendit in domum patris ſui: uxor autem ejus accépit marítum unum de amícis ejus & prónubis.

℟. Edúxit. 431.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Tom. 5. Serm. 261. de Aſcenſione Domini, 1.

Lectio ij.

Reſurréctio Dómini ſpes noſtra: Aſcénſio Dómini glorificátio noſtra. Si ergò rectè, ſi fidéliter, ſi devótè, ſi ſanctè, ſi piè Aſcenſiónem Dómini celebrámus, aſcendámus cum illo, & ſursùm cor habeámus. Aſcendentes autem non extollámur, nec de noſtris quaſi de própriis méritis præſumámus. Surſùm enim cor habére debémus, ſed ad Dóminum. Surſùm enim cor non ad Dóminum, ſupérbia vocátur: ſurſùm autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Illi enim dícimus qui aſcendit: Dómine, refúgium factus es nobis. Reſurréxit enim, ut ſpem nobis daret, quia reſurgit quod móritur; ne moriendo deſperarémus, & totam vitam noſtram morte finítam putarémus. Sollíciti enim erámus de ipſa ánima; & ille nobis reſurgendo & de carne ſecuritátem dedit.

℟. Vidéntibus. 432.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 15.

In illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm vénerit Paraclétus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille teſtimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 92. n. 1. & 2.

Dominus dicébat: Odio habuérunt me gratis: cùm autem vénerit Paraclétus, ille teſtimónium perhibébit de me. Tanquàm díceret: Odio me

habuérunt, & occidérunt videntes: ſed tale de me Paraclétus teſtimónium perhibébit, ut eos fáciat in me crédere non videntes. Et vos, inquit, teſtimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum eſtis. Perhibébit Spíritus ſanctus, perhibébitis & vos. Quia enim ab inítio mecum eſtis, poteſtis prædicáre quod noſtis: quod ut modò non faciátis, illíus Spíritûs plenitúdo nondùm adeſt vobis. Ille ergò teſtimónium perhibébit de me, & vos perhibébitis: dabit enim vobis fidúciam teſtimónium perhibendi cáritas Dei diffúſa in córdibus veſtris per Spíritum ſanctum qui dábitur vobis.

℟. Cùm vénerit Paraclétus qui à Patre procédit, ille teſtimónium perhibébit de me: * Et vos teſtimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum eſtis, allelúia, allelúia. ℣. Ego ſum Dóminus, & non eſt abſque me Salvátor: ego ſalvávi; vos teſtes mei & ego Deus. * Et. Glória. * Et. *Joan.* 15. *Iſ.* 43.

AD LAUDES.

Antiphonæ & Canticum diei Aſcenſionis, ut ſuprà. 433.

CAPITULUM. *Epheſ.* 1.

OMnia ſubjécit Deus ſub pédibus ejus; & ipſum dedit caput ſupra omnem Eccléſiam, quæ eſt corpus ipſíus, & plenitúdo ejus qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus, Opus. *ſuprà.* 434.

℣. Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam; ℟. Et regnum ipſíus ómnibus dominábitur. *Pſ.* 102.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Ego mittam vobis à Patre Spíritum veritátis, allelúia. *Joan.* 15.

Oratio.

DEus, cujus Fílius in alta cœlórum potenter aſcendens, captivitátem noſtram ſuâ duxit virtúte captívam; tríbue, quæſumus, ut dona quæ diſcípulis ſuis cóntulit, largiátur & nobis; Qui tecum vivit.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum Quicumque.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Dominica, ſub Antiphonis II. Veſp. Aſcenſionis.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3.

JEſus Chriſtus eſt in déxtera Dei, deglútiens mortem, ut vitæ ætérnæ hærédes efficerémur: profectus in cœlum, ſubjectis ſibi Angelis, & Poteſtátibus, & Virtútibus.

Hymnus, Chriſte. *ſuprà*, 436.

℣. Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, ℟. Et ſuper cœlos glória ejus. *Pſ.* 112.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Hæc locútus ſum vobis; ut, cùm vénerit hora eórum, reminiſcámini quia ego dixi vobis, allelúia. *Joan.* 16.

Oratio, Deus, cujus. *ut ſuprà ad Laudes.*

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica. Reliqua ut ſuprà, 437.

FERIA SECUNDA INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Pſalm.* Confitémini. 35. Peccávimus. 35. Non diſperdidérunt. 36.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 15.

POſt aliquántulùm autem témporis, cùm dies tritíceæ meſſis inſtárent, venit Samſon, inviſere volens uxórem ſuam, & áttulit ei hædum de capris. Cùmque cubículum ejus ſólitò vellet intráre, prohíbuit eum pater illíus, dicens: Putávi quòd odiſſes eam, & ídeò trádidi illam amíco tuo; ſed habet ſorórem quæ júnior & púlchrior illâ eſt, ſit tibi pro ea uxor. Cui Samſon reſpondit: Ab hac die non erit culpa in me contrà Philiſthæos: fáciam enim vobis mala. Perrexitque & cepit trecentas vulpes, caudaſque eárum junxit ad caudas, & faces ligávit in médio: quas igne ſuccendens, dimíſit, ut huc illucque diſcúrrerent. Quæ ſtatim perrexérunt in ſegetes Philiſthinórum. Quibus ſuccenſis, & comportátæ jam fruges, & adhuc ſtantes in ſtípula, concremátæ ſunt, in tantùm, ut víneas quoque & olivéta flamma conſúmeret. Dixeruntque Philíſthiim: Quis fecit hanc rem? Quibus dictum eſt: Samſon gener Tamnathæi, quia tulit uxórem ejus & álteri trádidit, hæc operátus eſt. Aſcenderuntque Philíſthiim, & combuſſérunt tàm mulíerem quàm patrem ejus. Quibus ait Samſon: Licèt hæc fecéritis, tamen adhuc ex vobis éxpetam ultiónem, & tunc quieſcam. Percuſſitque eos ingenti plagâ, ita ut ſtupentes ſuram fémori impónerent. Et deſcendens habitávit in ſpelunca petræ Etam.

℟. Edúxit. 431.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 263. de Aſcenſione Domini, III. n. 1.

Lectio ij.

GLorificátio Dómini noſtri Jeſu Chriſti reſurgendo & aſcendendo compléta eſt. Reſurrectiónem ipſíus Paſchæ Domínico celebrávimus, Aſcenſiónem hódiè celebrámus. Feſtus nobis dies uterque. Ideò enim reſurréxit, ut nobis exemplum reſurrectiónis oſténderet: & ideò aſcendit, ut nos déſuper pro-

legeret. Habémus ergò Dóminum & Salvatórem noſtrum Jeſum Chriſtum priùs pendentem in ligno, nunc ſedentem in cœlo. Prétium noſtrum dedit, cùm penderet in ligno: cólligit quod emit, cùm ſedet in cœlo. Cùm enim omnes collégerit, quos útiquè per témpora cólliget, in fine témporis véniet; & quómodò ſcriptum eſt, Deus manifeſtus véniet, non quemádmodùm prímitùs venit occultus, ſed, ſicut dictum eſt, manifeſtus. Occultum enim oportébat eum veníre, ut judicarétur: manifeſtus autem véniet, ut júdicet. Si enim priùs manifeſtus veniſſet, judicáre manifeſtum quis audéret? quandóquidèm dicit Apóſtolus Paulus: Si enim cognoviſſent, numquàm Dóminum glóriæ crucifixiſſent. Sed ſi ille non occiderétur, mors non morerétur. Trophæo ſuo diábolus victus eſt.

℟. Vidéntibus. 432.

Lectio iij. *n.* 2

HOdiè Dóminus noſter Jeſus Chriſtus aſcendit in cœlum; aſcendat cum illo & cor noſtrum. Sicut enim ille aſcendit, nec receſſit à nobis; ſic & nos cum illo ibi jam ſumus, quamvis nondùm in córpore noſtro factum ſit quod promíttitur nobis. Ille jam exaltátus eſt ſuper cœlos. Neque enim proptéreà nobis deſperanda eſt perfecta & angélica cœleſtis habitátio, quia dixit: Nemo aſcendit in cœlum, niſi qui deſcendit de cœlo, Fílius hóminis qui eſt in cœlo; ſed hoc dictum eſt propter unitátem, quâ caput noſtrum eſt, & nos corpus ejus. Cùm aſcendit in cœlum, nos ab illo non ſeparámur. Qui de cœlo deſcendit, non nobis ínvidet cœlum; ſed quodámmodò clamat: Membra mea eſtóte, ſi aſcéndere vultis in cœlum. In hoc ergò ipſi ínterim roborémur, in hoc votis ómnibus æſtuémus. Hoc meditémur in terris, quod computámur in cœlis. Tunc exutúri carnem mortalitátis, nunc exuámus ánimi vetuſtátem.

℟. Aſcendit. 433.

FERIA TERTIA INTR. OCT. ASCENSIONIS.

Semiduplex.

AD NOCT. *Pſalmi* Confitémini. 54. Suſcépit eos. 55. Póſuit. 56.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 15.

IGitur aſcendentes Philíſthiim in terram Juda, caſtrametáti ſunt in loco qui póſteà vocátus eſt Lechi, id eſt, maxilla, ubi eórum effúſus eſt exércitus. Dixeruntque ad eos de tribu Juda: Cur aſcendiſtis adversùm nos? Qui

ait : Qui à vobis in cœlum aſſumptus eſt. Neque enim hoc ſimplíciter adjectum eſt. Quinímò, Elías tanquàm in cœlum aſſumptus eſt, ſervus enim erat : Jeſus autem in cœlum, quia Dóminus erat. Atque Elías quidèm aſcendens, melóten ſuper Eliſéum dimíſit : Jeſus autem aſcendens, gratiárum dona in diſcípulos relíquit, non unum ſolum Prophétam faciéntia, ſed infinítos Eliſéos, atque ádeò illo multò majóres & illuſtrióres.

℟. Vidéntibus. 432.

Hom. 2. ad pop. Antioch.

Lectio iij.

TAnquàm máximam hæreditátem Eliſéus melóten ſuſcépit ; étenim verè máxima fuit hæréditas omni auro pretióſior : & erat poſthàc duplex Elías ille ; & erat ſursùm Elías, & deorsùm Elías. Novi quòd juſtum illum beátum putátis & vellétis quiſquis eſſe ut ille. Quid ígitur ſi vobis demonſtrávero quòd áliud quàm ille multò majus omnes ſacris myſtériis imbúti recépimus ? Elías nempè melóten diſcípulo relíquit ; Fílius autem Dei aſcendens ſuam nobis carnem relíquit : ſed Elías quidèm exútus ; Chriſtus autem & nobis relíquit, & ipſam habens aſcendit. Ne ígitur ánimo concidámus, neque lamentémur, neque témporum difficultátem timeámus. Qui enim ſánguinem ſuum pro ómnibus effúndere non dubitávit, & carnem ſuam & rursùs ipſum ſánguinem nobis communicávit, quid pro ſalúte noſtra fácere recuſábit ?

℟. Aſcendit. 433.

FERIA QUINTA.

OCTAVA ASCENSIONIS.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 2. FActum eſt regnum hujus mundi Dómini noſtri & Chriſti ejus ; & regnábit in ſécula ſeculórum, allelúia. *Apoc.* 11.

Ant. 6. Ecce venit cum núbibus : & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt, allel. *Apoc.* 1.

Ant. 3. *a.* Fílius hóminis ventúrus eſt in glória Patris ſui cum Angelis ſuis ; & tunc reddet unicuíque ſecundùm opéra ejus, allelúia. *Matth.* 6.

Ant. 4. *E.* Neque enim Pater júdicat quemquam ; ſed omne judícium dedit Fílio, ut omnes honoríficent Fílium, ſicut honoríficant Patrem, allelúia. *Joan.* 5.

Ant. 5. a. Poteſtátem dedit ei judícium fácere, quia Fílius hóminis eſt, allelúia. *Joan.* 5.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 66.

COgnoſcétur manus Dómini ſervis ejus, & in-

itur inimícis ſúis ;
:ce Dóminus in igne

Viri Galilæi, quid
ſpicientes in cœlum?
ſus qui aſſumptus eſt
s in cœlum, * Sic
quemádmodùm vi-
um euntem in cœ-
lleluia, allel. ℣. Ad
m véniet cum ſéni-
puli ſui, & princí-
ejus : * Sic. Glória
* Sic. *Act.* 1. *Iſ.* 3.

HYMNUS.

x dies mortálibus,
ıá per profúſum ſán-
inem
Deus clauſas diù
t æternas domos!
membra, quò noſ-
nn caput,
ıx præívit, ibimus:
ıat una mens ſimul,
ıa junget glória.
effit, & ſuis adeſt,
ıo ſemper Spíritu;
ſuo ſe córpori
in artus influit.
la quæ! qualis dies!
emenda fóntibus,
de deſcendens ſuâ
r ultor críminum.
nátus inſons à reis
reſúmet júdicis,
ıs ora cóntremenr
ſandi júdices.
orte dignos ſólveret,
volens ſe ſúbdidit:
ors Dei non pródeſ-
:,
a qualis ímminet!
n noxa lethális pre-
t,

Prævertat iram Núminis;
Largiſque prudens débitos
Extinguat ignes flétibus.
¶ Ventúre Judex ſéculi,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spí-
ritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Parávit Dóminus in judício thronum ſuum; ℟. Et ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte. *Pſ.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Amodò vidébitis Fílium hóminis ſedentem à dextris virtútis Dei, & venientem in núbibus cœli, allelúia. *Matth.* 26.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETOR. *Pſſ. de Feria. Reliqua ut ſup.* 437.

In fine Hymni, Doxologia, Ventúre judex. *ut ſuprà.*

AD NOCTURNUM.

Invitator. Allelúia. Júdicem vivórum ac mortuórum Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 10.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

SEnſus quis horror pér-
cutit!
Cœlum profundum ſcíndi-
tur:
Chriſtum ſedentem núbi-
bus
Hinc indè ſtipant ágmina.
Ferális ad ſonum tubæ
Mors juſſa reddit mórtuos,
Quos ad tribúnal Júdicis

Urgent coactos Angeli.
Pios locans ad déxteram,
Repellit ad lævam reos:
Novit gregem Paſtor ſuum,
Oves ab hædis ſégregat.
Ad Júdicis ſedent latus,
Quicumque, ſpretis ómnibus,
Fugêre mundum páuperes,
Deum ſecúti páuperem.
Crux antè Judæis probrum,
Ludíbrium crux Géntibus,
Terror reis, probis amor,
Summo micábit æthere.
Fixêre quem diræ trabi,
Cernent, pavébunt, íngement:
Vultu beábit quo ſuos,
Hoc territábit ímpios.
Fac, Chriſte, ne mores bonos
Contáge mundus ínquinet:
Secerne nos ab ímprobis,
Ne miſceámur fóntibus.
Ventúre Judex ſéculi,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

Pſal. Miſericórdias. 92. Beátus. 92. Semèl jurávi. 93.

Ant. 1. a. Ego ſum princípium & finis, dicit Dóminus Deus, qui eſt, & qui erat, & qui ventúrus eſt, allelúia. *Joël.* 3.

Ant. 6. Ecce vénio citò, & merces mea mecum eſt, réddere unicuíque ſecundùm ópera ſua, allelúia. *Apoc.* 22.

Ant. 5. a. Ecce vénio ſicut fur. Beátus qui vígilat, & cuſtódit veſtimenta ſua, ne nudus ámbulet, allelúia. *Apoc.* 16.

℣. Cùm accépero tempus, ℟. Ego juſtítias judicábo. *Pſ.* 74.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 16.

ABiit quoque [Samſon] in Gazam, & vidit ibi mulíerem meretrícem, ingreſſuſque eſt ad eam. Quod cùm audiſſent Philíſthiim, & percrebuiſſet apud eos, intraſſe urbem Samſon, circumdedérunt eum, póſitis in porta civitátis cuſtódibus; & ibi totâ nocte cum ſiléntio præſtolantes, ut facto manè exeuntem occíderent. Dormívit autem Samſon uſquè ad médiam noctis; & indè conſurgens, apprehendit ambas portæ fores cum póſtibus ſuis & ſera, impoſitaſque húmeris ſuis portávit ad vérticem montis qui réſpicit Hebron.

℟. Sóbriè, & juſtè, & piè vivámus in hoc ſéculo, * Expectantes beátam ſpem, & adventum glóriæ magni Dei, & Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti, allelúia, allelúia. ℣. Deus manifeſtè véniet; Deus noſter, & non ſilébit: congregáte illi ſanctos ejus, * Expectantes. *Tit.* 2. *Pſ.* 49.

ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
m. 49. n. 5. 6. & 7.
Lectio ij.
Dóminus cum diſ-
ılis ſuis quadra-
ies. Quadragéſimo
mendans Eccléſiam
aſcendit in cœlum.
ab eis iret in cœ-
ıdmóniti ſunt voce
ì dicente: Quid
viri Galilæi? Hic
em vidétis ire, ſic
uemádmodùm vi-
m euntem in cœ-
ıi venit occultus;
manifeſtus. Venit
judicandus, véniet
us judicatúrus. Ve-
ſtus; ut ante júdi-
et; véniet mani-
ut étiam de judíci-
cet. Véniet mani-
& non ſilébit. Ad
véniet; ignis ante
ſbit: Timémus?
r, & non timébi-
ıem pálea tímeat:
d facit? Qui dul-
ſapiéntiæ & veri-
umque ſentíre cœ-
novérunt quanta
r; tantúmmodò à
ei ſeparári. Qui
illam dulcédinem
ávérunt, ſi non-
derant Dei fáciem,
vel ignem: ſupplí-
ant, quem præmia
rant. Vile tibi eſt
ıs pollicétur; con-
quod minátur.
ım vénerit Fílius hóminis in majeſtáte ſua, & omnes Angeli cum eo, tunc ſedébit ſuper ſedem majeſtátis ſuæ; * Et congregabuntur ante eum omnes gentes, allelúia, allelúia. ℣. Sedébit ſuper ſólium, in veritáte júdicans, & velóciser reddens quod juſtum eſt; * Et. *Matth. 25. Iſ. 16.*

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 24.

IN illo témpore; Dixit Jeſus ad diſcípulos ſuos: Hæc ſunt verba quæ locútus ſum ad vos, cùm adhuc eſſem vobiſcum; quóniam neceſſe eſt impléri ómnia quæ ſcripta ſunt in lege Móyſi, & Prophétis, & Pſalmis de me. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 29. in Evang. n. 11.

HOc nobis eſt magnópere perpendendum, quia is qui plácidus aſcendit, terríbilis redíbit; & quidquid nobis cum manſuetúdine præcépit, hoc à nobis cum diſtrictióne éxiget. Nemo ergò indulta pœniténtiæ témpora parvipendat: nemo curam ſuî, dùm valet, ágere négligat; quia Redemptor noſter tantò tunc in judícium diſtríctior véniet, quantò nobis ante judícium magnam patiéntiam prærogávit. Hæc ítaque vobiſcum, fratres, ágite: hæc in men-

te ſédulâ cogitatióne verſáte. Quamvis adhuc rerum perturbatióne ánimus flúctuet, jam tamen ſpei veſtræ ánchoram in æternam pátriam fígite, intentiónem mentis in vera luce ſolidáte. Ecce ad cœlum aſcendiſſe Dóminum audívimus. Hoc ergò ſervémus in meditatióne, quod crédimus. Etſi adhuc hìc tenémur infirmitáte córporis, ſequámur tamen eum páſſibus amóris.

℟. Noſtra converſátio in cœlis eſt; undè étiam Salvatórem expectámus Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, qui * Reformábit corpus humilitátis noſtræ configurátum córpori claritátis ſuæ, † Allelúia, allelúia. ℣. Ecce Dóminus Deus in fortitúdine véniet, & bráchium ejus dominábitur; ecce merces ejus cum eo: * Reformábit. Glória. † Allelúia. *Philipp.* 3. *Iſ.* 40.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Sediſti ſuper thronum, Dómine, ℟. Qui júdicas juſtítiam. *Pſ.* 9.

AD LAUDES.

Pſalmi de Feria.

Ant. 7. c. JEſum Deus ſuſcitávit tértiâ die, & præcépit nobis prædicáre pópulo, & teſtificári quia ipſe eſt qui conſtitútus eſt à Deo Judex vivórum & mortuórum, allel. *Act.* 10.

Ant. 8. G. Omnes vivificabuntur, qui ſunt Chriſti; deindè finis, cùm tradíderit regnum Deo & Patri, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 1. g. Oportet autem illum regnáre, donec ponat Deus omnes inimícos ſub pédibus ejus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. Noviſſima.

CANTICUM. *Apoc.* 15. & 19.

Manifeſta Dei judicia vera & juſta.

MAgna & mirabília ſunt ópera tua, Dómine Deus omnípotens: * juſtæ & veræ ſunt viæ tuæ, Rex ſeculórum.

Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? * quia ſolus pius es.

Quóniam omnes gentes vénient & adorábunt in conſpectu tuo, * quóniam judícia tua manifeſta ſunt.

Allelúia: Salus, & glória, & virtus Deo noſtro eſt; * quia vera & juſta judícia ſunt ejus.

Ant. Noviſſima inimíca deſtruétur mors; ómnia enim ſubjécit ſub pédibus ejus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Ant. 6. Cùm ſubjecta fúerint illi ómnia, tunc & ipſe Fílius ſubjectus erit ei qui ſubjécit ſibi ómnia; ut ſit Deus ómnia in ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

CAPITULUM. *Hebr.* 9.

QUemádmodùm ſtatútum eſt homínibus ſemèl mori, poſt hoc

judícium ; ſic &
s semèl oblátus eſt
tórum exhaurienda
; ſecundò ſine pec-
parébit expectánti-
in ſalútem.
HYMNUS.
ſtras, olympo réd-
ditus,
Chriſte, ſedes pra-
ras,
ules in pátriam
s amóris néxibus.
is abundans ómni-
is,
eris merces, Deus.
longa pro pœna
evi
manébunt gáudia!
c ore nudo qualis es,
uſque, te vidébimus;
imus te júgiter,
giter laudábimus.
uos amas, non dé-
ris,
e ſalútis óbſidem
ab altis ſédibus,
s adoptet, Spíritum.
entúre Judex ſéculi,
tibi ſit glória
atre, cumque Spíritu,
piterna ſécula.
Amen.
Jubiláte in conſpectu
Dómini : ℟. Quó-
venit judicáre ter-
Pſ. 99.
Ad Benedictus.
. 1. ℟. Accepiſti, Dó-
Deus, virtútem tuam
am, & regnaſti, &
ſunt gentes : & ad-
tempus mortuórum
ri, & réddere mercé-
dem ſervis tuis, & ſanctis, allelúia. *Apoc.* 11.

Oratio.

Deus, cujus Unigénitum in infirmitáte carnis veniſſe crédimus Salvatórem, & in glória majeſtátis ventúrum Júdicem expectámus; fac nos eídem in déxtera tua regnanti caſto timóre ſubjectos; ut in conſpectu judicantis ſtare cum fidúcia mereámur; Per eumdem Dóminum.

AD HORAS.

In fine Hymnorom Doxologia Ventúre Judex ſéculi, *ut ſuprà.*

Pſalmi de Feria.

AD PRIMAM.

Ant. 7. c. Jeſum.

In. ℟. *br.* ℣. Qui judicatúrus es orbem * in æquitáte. *Act.* 17.

Cetera ut in Feriis Temporis Paſchalis, ſuprà. 369.

AD TERTIAM.

Ant. 8. G. Omnes.

CAPITULUM 1. *Tim.* 6.

Adventum Dómini noſtri Jeſu Chriſti ſuis tempóribus oſtendet beátus & ſolus potens, Rex regum, & Dóminus dominántium : qui ſolus habet immortalitátem, & lucem inhábitat inacceſſíbilem : quem nullus hóminum vidit, ſed nec vidére poteſt.

℟. *br.* Exurge, Dómine ; * non confortétur homo, * Allelúia, allelúia. Exurge. ℣. Judicentur

gentes * in conſpectu tuo, * Allelúia. Glória. Exurge.

℣. Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos; ℟. Ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt. *Pſ.* 9.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *g.* Oportet.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

CHriſtus in ſempiternum ſedet in déxtera Dei, de cétero expectans donec ponantur inimíci ejus ſcabellum pedum ejus. Unâ enim oblatióne conſummávit in ſempiternum ſanctificátos.

℟. *br.* Dícite in géntibus * quia Dóminus regnávit, * Allelúia, allelúia. Dícite. ℣. Judicábit pópulos * in æquitáte, * Allelúia. Glória. Dícite. *Pſ.* 95.

℣. Ignis ante ipſum præcédet, ℟. Et inflamábit in circúitu inimícos ejus. *Pſ.* 96.

AD NONAM.

Ant. 6. Cùm ſubjecta.

CAPITULUM. 1. *Theſſ.* 4.

DOminus in juſſu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei deſcendet de cœlo; & mórtui qui in Chriſto ſunt, reſurgent primi. Deindè nos qui vívimus, qui relínquimur, ſimul rapiémur cum illis in núbibus óbviàm Chriſto in áera; & ſic ſemper cum Dómino érimus.

℟. *br.* Judicábit Dóminus pópulum ſuum, * Allelúia, allelúia. Judicábit.

℣. Et in ſervis ſuis * deprecábitur, * Allelúia. Glória. Judicábit. *Pſ.* 134.

℣. Lætentur omnes qui ſperant in te: ℟. In ætérnum exultábunt, & habitábis in eis. *Pſ.* 5.

AD II. VESPERAS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 4. *D.* ECce venit Dóminus in ſanctis míllibus ſuis, fácere judícium contrà omnes, & argúere omnes ímpios, allelúia. *Judæ.* 14.

Ant. 8. *c.* Illuminábit abſcóndita tenebrárum, & manifeſtábit consília córdium; & tunc laus eris unicuíque à Deo, allelúia. 1. *Cor.* 4.

Ant. 2. De die illa & hora, nemo ſcit, neque Angeli cœlórum, niſi ſolus Pater: ídeò & vos eſtóte paráti, allelúia. *Matth.* 24.

Ant. 3. *g.* Videté, vigiláte, & oráte: neſcítis enim quandò tempus ſit, allelúia. *Marc.* 13.

Ant. 5. *a.* Beáti ſervi illi quos cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilantes, allelúia. *Luc.* 12.

CANTICUM. *Judæ* 20.

CAríſſimi, ſuperædificantes voſmetipſos ſanctíſſimæ veſtræ fidei, in Spíritu ſancto orantes, voſmetipſos in dilectióne Dei ſerváte, expectantes miſericórdiâ Dómini noſtri Jeſu Chriſti in vitam ætérnam.

Hymnus, Felix dies. 44

. Qui ſedes ſuper Chérubim, Deus virtútum, Oſtende fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79.

Ad Magníficat.

Ant. J. Sint lumbi veſtri præcincti, & lucernæ ardentes in mánibus veſtris; & vos símiles homínibus exſpectántibus Dóminum ſuum, quandò revertátur à nuptiis, allelúia. *Luc* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETOR. *Pſſ. de Feria. Reliqua ut ſup.* 437. *Cum Doxol.* Ventúre.

FERIA SEXTA
poſt Octavam Aſcenſiónis.

Simplex.

Si hodiè occurrat Feſtum Semiduplex aut ſuprà, fit de Feſto cum Commem. tantùm Feriæ ad Laudes & Veſperas.

De Feſto autem Simplici occurrente fiet tantùm Commemoratio in Laudibus.

IN NOCTURNUM.

Invit. Aſcendit Chriſtus in altum: * Veníte, adorémus, allelúia. *Epheſ.* 4. *Pſ.* 94. Veníte. 2. *Hymnus*, Promiſſa. 430.

Pſ. Salvum me fac. 109. Exaudi me. 109. Ego ſum. *&c. ſub ſola Ant.* 7. c. Jeſus ferebátur in cœlum: & diſcípuli adorantes regreſſi ſunt in Jerúſalem cum gáudio magno, allel. *Luc.* 24.

℣. Aſcendit ſuper Chérubim, & volávit: ℞. Volávit ſuper pennas ventórum. *Pſ.* 17.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 16.

POſt hæc, amávit [Samſon] mulíerem quæ habitábat in valle Sorec, & vocabátur Dálila. Veneruntque ad eam príncipes Philiſthinórum, atque dixérunt: Décipe eum, & diſce ab illo in quo hábeat tantam fortitúdinem, & quo modo eum ſuperáre valeamus, & vinctum afflígere. Quod ſi féceris, dábimus tibi ſínguli mille & centum argénteos. Locúta eſt ergò Dálila ad Samſon: Dic mihi, óbſecro, in quo ſit tua máxima fortitúdo, & quid ſit quo ligátus erúmpere néqueas? Cui reſpondit Samſon: Si ſeptem nervíceis fúnibus necdùm ſiccis & adhuc huméntibus ligátus fúero, infirmus ero ut céteri hómines. Attuleruntque ad eam ſátrapæ Philiſthinórum ſeptem funes, ut díxerat; quibus vinxit eum, laténtibus apud ſe inſídiis, & in cubículo finem rei exſpectántibus, clamavitque ad eum: Philíſthiim ſuper te Samſon. Qui rupit víncula quo modo ſi rumpat quis filum de ſtupæ tortum putámine, cùm odórem ignis accéperit; & non eſt cógnitum in quo eſſet fortitúdo ejus. Dixitque ad eum Dálila: Ecce illuſiſti mihi, & falſum locútus

es : ſaltem nunc índica mihi quo ligári débeas ? Cui ille reſpondit : Si ligátus fúero novis fúnibus qui nunquàm fuérunt in ópere, infirmus ero, & aliórum hóminum ſímilis. Quibus rursùm Dálila vinxit eum, & clamávit : Philíſthiim ſuper te Samſon, in cubículo insídiis præparátis. Qui ita rupit víncula quaſi fila telárum.

℟. Edúxit. 431.

Lectio iij.

Dixitque Dálila rursùm ad eum : Uſquequò décipis me, & falſum lóqueris ? oſtende quo vincíri débeas. Cui reſpondit Samſon : Si ſeptem crines cápitis mei cum lício plexúeris, & clavum his circumligátum terræ fíxeris, infirmus ero. Quod cùm feciſſet Dálila, dixit ad eum : Philíſthiim ſuper te Samſon. Qui conſurgens de ſomno, extráxit clavũ cum crínibus & lício. Dixitque ad eum Dálila : Quómodò dicis quòd amas me, cùm ánimus tuus non ſit mecum ? Per tres vices mentítus es mihi, & noluiſti dícere in quo ſit máxima fortitúdo tua. Cùmque moleſta eſſet ei, & per multos dies júgiter adhæréret, ſpátium ad quiétem non tríbuens, defécit ánima ejus, & ad mortem uſquè laſſáta eſt. Tunc apériens veritátem rei, dixit ad eam : Ferrum nunquàm aſcendit ſuper caput meum, quia nazaræus, id eſt, conſecrátus Deo ſum de útero matris meæ ; ſi raſum fúerit caput meum, recédet à me fortitúdo mea, & deficiam, eróque ſicut céteri hómines. Videnſque illa quòd confeſſus ei eſſet omnem ánimum ſuum, miſit ad príncipes Philiſthinórum ac mandávit : Aſcéndite adhuc ſemèl, quia nunc mihi apéruit cor ſuum. Qui aſcendérunt, aſſumptâ pecúniâ quam promíſerant. At illa dormíre eum fecit ſuper génua ſua, & in ſinu ſuo reclináre caput. Vocavitque tonſórem, & raſit ſeptem crines ejus, & cœpit abígere eum, & à ſe repéllere : ſtatìm enim ab eo fortitúdo diſceſſit. Dixitque : Philíſthiim ſuper te Samſon. Qui de ſomno conſurgens, dixit in ánimo ſuo : Egrédiar ſicut antè feci, & me excútiam, néſciens quòd receſſiſſet ab eo Dóminus. Quem cùm apprehendiſſent Philíſthiim, ſtatìm eruérunt óculos ejus, & duxérunt Gazam vinctum caténis, & clauſum in cárcere mólere fecérunt.

℟. Vidéntibus. 432.

Ex Commentário ſancti Joannis Chryſóſtomi in Acta Apoſtolórum.

Hom. 1. *Lectio iij.*

Quarè Spíritus ſanctus non advénit, cùm adhuc adeſſet

)óminus, aut mox
diſceſſu; ſed ipſe
ábiit die quadragé-
píritus autem advé-
n complerétur dies
géſimus? at ſi non-
vénerat, quómodò
d díxerat: Accípi-
um ſanctum? Ni-
ut eos capáces réd-
idóneos accipien-
tui. Etenim ſi Dá-
gelum viſúrus, ſe-
eſt; multò magis
ébat ſecédere, tan-
)ei donum acceptú-
etne eo modo quæſ-
ſólvere? An ſic pó-
ipiendum eſt, quòd
uod futúrum erat,
quaſi jam factum
ſit locútus; velut
:: Calcáte ſerpentes
piónes, & omnem
n inimíci? Cur ígi-
tùm prótinùs advé-
ritus? Oportébat il-
idério promiſſi te-
atque ita donum ac-
Ideóque, cùm ipſe
is eſſet, tùm advénit
is. Qui ſi veniſſet eo
te, non habuiſſet il-
a ardens expectátio.
Aſcendit. 433.

Te Deum.

cerd. Regnábit Deus
gentes: ℟. Deus ſe-
per ſedem ſanctam
Pſ. 46.

L A U D E S.

*mi de Feria, cum
o diei Aſcenſionis
ub ſola Ant.* 2. Cùm
ars Verna.

introiſſent in cœnáculum, aſcendérunt ubi manébant (Apóſtoli:) hi omnes erant perſeverantes unanímiter in oratióne, allelúia. *Act.* 1.

CAPITULUM. *Epheſ.* 1.

OMnia ſubjécit Deus ſub pédibus ejus; & ipſùm dedit caput ſupra omnem Eccléſiam, quæ eſt corpus ipsíus, & plenitúdo ejus, qui ómnia in ómnibus adimplétur.

Hymnus, Opus peregiſti tuum. ℣. Dóminus, 434.

Ad Benedictus.

Ant. 8. G. Nondùm erat Spíritus datus, quia Jeſus nondùm erat glorificátus, allelúia. *Joan.* 7.

Oratio.

DEus, qui nos Reſurrectiónis & Aſcenſiónis Domínicæ ſolémnia celebráre feciſti: da fámulis tuis, ut & advenientis Spíritûs ſancti grátiam, purificátis méntibus ſuſcípere mereámur; Per eumdem.... in unitáte ejuſdem. *Et dicitur ad Horas diei.*

AD HORAS, Pſ. de Fer. Cetera ut in die Aſcenſionis, 434. *præter ſequentia.*

In fine Hymn. Doxologia:

Qui Patris ad dextram
ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

AD PRIMAM.

In ℟. *br.* ℣. Qui ſedes * ad déxteram Patris. *Hebr.* 1.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria, ſub ſola Ant. 6. Erant ſemper in templo, laudantes & benedicentes Deum, allel. *Luc.* 24.

Capitulum, Hymnus, & ℣. *ſuprà* 443.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Pater veſter de cœlo dabit Spíritum bonum petentibus ſe, allelúia. *Luc.* 11.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà* 437. *ad Hymn Doxologia*, Qui Patris, &c.

SABBATO.

IN VIGILIA PENTECOSTES.

¶ *Ab hac Vigilia incluſivè uſquè ad Feſtum SS. Trinitatis, non fit Officium de ullo Feſto occurrente; ſed quodlibet Duplex, aut ſuprà, vel anticipatur in Feriam ſextam præcedentem, vel transfertur poſt Feſtum SS. Trinitatis. De Semiduplici autem & Simplici nulla fit Commemoratio.*

AD NOCTURNUM,

Simplex.

Invit. Sedentem ad déxteram majeſtátis Dei Jeſum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Hebr.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Chriſte, qui noſter poli
Præcurſor intras régiam,
Quos hìc jacentes réſpicis,
Sursùm voca, ſursùm rap[e].
Ad illa fac nos cúrrere
Amóre caſto gáudia,
Terréna quæ mens no[n] capit,
Quæ ſola pérſpicit fides:
Ubi labórum præmium
Dat ipſe ſe ſuis Deus;
Et ut beátos expleat,
In ómnibus ſit ómnia.
Qui nos ad iſtam gráti[am]
Ducat potenti glóriam,
Tu, de ſupernis ſédibus
Da, Chriſte, nobis Spiritum.
Qui Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spiritu,
In ſempiterna ſǽcula.
Amen.

Pſalm. Notus in Judæa 128. Deus, qui ſímilis. 128 Deus meus. 129. *ſub ſol[a] Ant.* 7. c. Qui credit in me flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. Hoc autem dixi[t] Jeſus de Spíritu quem ac ceptúri erant credentes in eum, allelúia. *Joan.* 7.

℣. Quemádmodùm deſi derat ſervus ad fontes aquárum, ℟. Ita deſíderat ánima mea ad te, Deus. *Pſ.* 41.

De libro Júdicum.

Lectio j. Cap. 16.

JAmque capilli [Samſon] renaſci cœperant, & príncipes Philiſthinórum convenérunt in un[um]

lárent hóſtias mag-
ɫagon deo ſuo, &
tur, dicentes: Trá-
us noſter inimícum
Samſon in manus
Quod étiam pópu-
is, laudábat deum
ademque dicébat:
: deus noſter ad-
n noſtrum in ma-
ras, qui delévit ter-
ſtram, & occídit
s. Lætanteſque per
i, ſumptis jam épu-
ecepérunt ut voca-
mſon, & ante eos
Qui adductus de
ludébat ante eos;
que eum ſtare in-
s columnas. Qui
iero regenti greſſus
imitte me, ut tan-
umnas quibus om-
iiiet domus, & re-
iper eas, & páulu-
uieſcam.
ffundam aquas ſu-
entem, & fluenta
ridam: effundam
n meum, * Et ger-
nt quaſi ſálices jux-
terfluentes aquas,
, allelúia. ℣. Fiet
uæ ſalientis in vi-
ernam; * Et. *Iſ.* 44.

Lectio ij.

nus autem erat ple-
i, virórum ac mu-
, & erant ibi omnes
es Philiſthinórum,
ecto & ſolário circi-
a míllia utriuſque
pectantes ludentem
Samſon. At ille, invocáto Dómino, ait: Dómine Deus, memento meî, & redde mihi nunc fortitúdinem prîſtinam, Deus meus, ut ulciſcar me de hóſtibus meis, & pro amiſſióne duórum lúminum unam ultiónem recípiam. Et apprehendens ambas columnas quibus innitebátur domus, alteramque eárum déxterâ, & álteram lævâ tenens, ait: Moriátur ánima mea cum Philíſthiim. Concuſſiſque fórtiter columnis, cécidit domus ſuper omnes príncipes, & céteram multitúdinem quæ ibi erat: multóque plures interfécit móriens, quàm antè vivus occíderat. Deſcendentes autem fratres ejus & univerſa cognátio tulérunt corpus ejus, & ſepeliérunt inter Sáraa & Éſthaol, in ſepulcro patris ſui Mánue: judicavitque Iſraël viginti annis.

℟. Cùm vénerit Spíritus veritátis, * Docébit vos omnem veritátem; & quæ ventúra ſunt annuntiábit vobis, allelúia, allel. ℣. Ténebræ & palpátio in æternum, donec effundátur Spíritus de excelſo. * Docébit. *Joan.* 16. *Iſ.* 32.

Lectio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 14.

IN illo témpore; Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Si diligitis me, mandáta mea

ſerváte; & ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 74. n. 4.

QUod ait, Rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis; oſtendit & ſe ipſum eſſe Paraclétum. Paraclétus enim Latínè dícitur Advocátus; & dictum eſt de Chriſto: Advocátum habémus ad Patrem, Jeſum Chriſtum juſtum. Sic autem mundum dixit non poſſe accípere Spíritum ſanctum, ſicut étiam dictum eſt: Prudéntia carnis inimíca eſt in Deum, legi enim Dei non eſt ſubjecta; nec enim poteſt; velut ſi dicámus: Injuſtítia juſta eſſe non poteſt. Mundum quippè ait hoc loco, mundi ſignificans dilectóres; quæ diléctio non eſt à Patre. Et ídeò dilectióni hujus mundi, de qua ſatis ágimus ut minuátur & conſumátur in nobis, contrária eſt diléctio Dei quæ diffúnditur in córdibus noſtris per Spíritum ſanctum qui datus eſt nobis.

℟. Si dilígitis me, mandáta mea ſerváte: * Et ego rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis, ut máneat vobíſcum † In ætérnum, allelúia, allelúia. ℣. Dilígite Dóminum, omnes ſancti ejus;

& confortétur co
trum, omnes qui ſ
in Dómino: * Et. Gl
In. *Joan.* 14. *Pſ.* 30
Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exul
lætentur ſuper te
quærentes te; ℟.
cant ſemper: Magn
Dóminus, qui dilig
lutáre tuum. *Pſ.* 39

AD LAUD

Semiduplex.

Pſalmi de Sabb

Ant. JOannes bap
1. *f.* aquâ, vos
baptizabímini Spírit
to, allelúia. *Act.* 1

Ant. 3. g. Spíritu
poteſt mundus acc
quia non videt eum
ſcit eum; vos auten
noſcétis eum, a
Joan. 14.

Ant. 7. *d.* Spíritu
vos manébit, & in
erit. Non relinqua
órphanos, allelúia.
14.

Ant. 4. a. Docébi

CANTICUM. *Iſai*

Effuſio ſancti Spiritu miſſa.

TImébunt qui ab
dente, nomen
ni, * & qui ab ortu
glóriam ejus;
Cùm vénerit qua
vius violentus, *
Spíritus Dómini cog
Et vénerit Sion Re
tor, * & eis qui re
ab iniquitáte in Jacob
cit Dóminus.

1s meum cum
Dóminus:
neus, qui eſt in
mea, quæ pó-
no, * non re-
re tuo, & de
tui,
ſéminis ſémi-
it Dóminus, *
ſquè in ſempi-

cèbit vos óm-
geret vobis óm-
que dixero vo-
l. *Joan.* 14.
. Ille me clari-
a de meo accí-
untiábit vobis,
in. 16.
M. *Sap.* 9.
num, Dómine,
t? niſi tu dédе-
m, & míſeris
ictum tuum de
& ſic correctæ
eórum qui ſunt
quæ tibi pla-
int hómines.
NUS.
Rector Cœli-

leviĉtâ potens,
ſtam tuo
idis ſémitam:
gnus è throno,
ii déxtera,
linquis órpha-

déſinas.
iſte, tot doló-

iſti, réſpice,
ríce lánceâ
dit ſinus.

Partâ tuis labóribus
Jam tu potíris glóriâ:
Nunc hora; promiſſum
Patris
Nunc mitte nobis Spíritum.
¶ Qui Patris ad dextram
ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Non erubeſcant qui expectant te, Dómine,
℟. Dómine virtutum. *Pſ.* 68.

Ad Benedictus.

Ant. 3. *a.* Qui díligit me, diligétur à Patre meo; & ego díligam eum, & manifeſtábo ei meipſum, allelúia. *Joan.* 14.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut claritátis tuæ ſuper nos ſplendor effúlgeat; & lux tuæ lucis corda eórum qui per grátiam tuam renáti ſunt, ſancti Spíritûs illuſtratióne confirmet; Per Dóminum.... in unitáte ejuſdem.

AD HORAS.

Duplex-minus.

In fine Hymnor. dicitur Doxol. Qui Patris ad dextram ſedes, &c. *ut ſuprà.*

Pſalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *f.* Joannes.

In ℟. *br.* ℣. Qui ſe-

des * ad déxteram Patris. *Heb.* 1.

AD TERTIAM.

Ant. 3. g. Spíritum.

CAPITULUM. *Sap.* 1.

SPíritus ſanctus diſciplínæ effúgiet fictum, & auferet ſe à cogitatiónibus quæ ſunt ſine intellectu, & corripiétur à ſuperveniente iniquitáte; benignus eſt enim Spíritus ſapiéntiæ.

℟. *br.* Propè eſt Dóminus * ómnibus invocántibus eum, * Allelúia, allelúia. Propè. ℣. Omnibus invocantibus eum * in veritáte, * Allelúia. Glória. Propè. *Pſ.* 144.

℣. Ne projícias me à fácie tua, Dómine; ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me. *Pſ.* 50.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Spíritus.

CAPITULUM. *Ezech.* 36.

SPíritum meum ponam in médio veſtri; & fáciam ut in præceptis meis ambulétis, & judícia mea cuſtodiátis, & operémini.

℟. *br.* Spíritus tuus bonus dedúcet me * in terram rectam, * Allelúia, allel. Spíritus. ℣. Propter nomen tuum * vivificábis me in æquitáte tua, * Allelúia. Glória. Spíritus.

℣. Doce me fácere voluntátem tuam, ℟. Quia Deus meus es tu. *Pſ.* 142.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Ille.

CAPITULUM. *Act.* 1.

ACcipiétis virtútem ſupervenientis Spíritûs ſancti in vos; & éritis mihi teſtes in Jeruſalem, & in omni Judæa & Samaría, & uſquè ad últimum terræ.

℟. br. Dabit [illegible] voci ſuæ * vocem virtútis, * Allelúia, allelúia. Dabit. ℣. Date * glóriam Deo, * Allelúia. Glória. Dabit. *Pſ.* 67.

℣. Turbabuntur [illegible] ℟. Et timébunt à ſignis tuis. *Pſ.* 64.

I DIE SANCTO NTECOSTES.

ANNUALE.

/ESPERIS.

e quàm. 67.

ỳ *jucundus fra-*
entus.
ſritus meus erit
médio veſtrûm :
ſre, dicit Dómi-
tuum, allelúia.

ine; exaudi.......
im ſua diviſ. 135.
oſtra coram Deo
exuſta, imbrem
etens.

D. Dabo vobis
n; & Spíritum
mam in médio
áuferam cor la-
: carne veſtra;
zech. 36.

a, Jeruſalem. 96.
oſtra coram Deo
gelida divinum
pectans.

a. Cùm dédero
meum in vobis,
ia ego Dóminus
it, & feci, alle-
i. 37.

LUM. *Joël.* 2.
im Spíritum meũ
omnem carnem:
ábunt fílii veſtri
ſtræ; ſenes veſ-
ſomniábunt, & júvenes veſtri viſiónes vidébunt.

℞. Super ſervos meos & ancillas in diébus illis effundam Spíritum meum, * Et dabo prodígia in cœlo & in terra; & erit: † Omnis qui invocáverit nomen Dómini, ſalvus erit, allelúia, allelúia. ℣. Oportébat Chriſtum pati, & reſúrgere à mórtuis: vos autem teſtes eſtis horum; & ego mitto promiſſum Patris mei in vos: * Et dabo. Glória Patri. † Omnis. *Repet.* ℞. Super. *uſquè ad* ℣. *Joël.* 2. *Luc.* 24.

HYMNUS.

VEni, ſuperne Spíritus:
Purgáta Chriſti ſánguine,
Tuîque terra jam capax,
Expandit arentes ſinus.

Chriſti petentis æthera
Exolve promiſſam fidem;
Et noſtra præſens ígneo
Munda lavácro péctora.

Lugémus amiſſum Patrem;
Te noſtra tangat órbitas;
Soláre mœſtos; ánxiis
Spem redde, qui ſolus potes.

Docére quæ Chriſtus rudes

Prudens alumnos diſtulit,
Hæc præparátis ínſere
Novus magiſter méntibus.
Olìm per umbras vári-
bus
Retecta paucis véritas,
Nunc orbe toto díſſitis
Per te pateſcat géntibus.
Divína jam nos únctio
Informet omnes: hácteuùs
Mutis arátam lítteris
Inſcríbe legem córdibus.
Sit laus Patri; laus Fílio:
Utrumque qui nectis, Deus
Utríque compar, ſit tibi
Decus perenne, Spíritus.
Amen.

℣. Deus Iſraël ipſe dabit virtútem, ℟. Et fortitúdinem plebi ſuæ. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 1. *duplicanda.* Ecce dies vénient, & hoc erit pactum quod fériam cum domo Iſraël: Dabo legem meam in viſcéribus eórum, & in corde eórum ſcribam eam, allelúia. *Jerem.* 31.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica, & cètera ut infrà poſt II. Veſperas. 471.

AD NOCTURNUM.

Invit. Allelúia: Spíritus Dómini replévit orbem terrárum: * Veníte, adorémus, allelúia. *Sap.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Inter ſulphúrei fúlgura
túrbinis,
Flammarumque globos
& ſonitum tubæ,
Antíquam véteri
Sina ſuper,
Legem das pópul
His inſida probas c
vóribus,
Et peccáre veta
prétium mori:
Verùm terríbiles
rient minæ?
Quò tantus réci
mor?
En fumantis adhuc
ad ínfima
Plebs oblíta dat
tínuò fidem,
Brutam pérfida
figiem colit,
Veri Núminis
cum.
Heu! mens noſtra
te ſine nil pot
Lucem prome
cordis ahénea
Molli durítiem.
potes, Deus,
Voci nos dócile
Sit laus ſumma Pa
maque Fílio:
Sit par, alme,
quoque, Spí
Per quem legis
dibus inſitus
Dat quod lex
qui. Amen.

Pſ. Afferte Dóm
Dei. 135.

Vox de cœlo h
nem nuntians.

Ant. 7. *d.* Vox
in virtúte, vox D
magnificéntia:
virtútem pópulo ſ
Dóminus benedíc
ſuo, allelúia.

℣. Deus noſter refúgium & virtus. 137.
Vox Dei, terræ motus, prodigia.
Ant. 1. g. Dedit vocem ſuam, mota eſt terra : Dóminus virtútum nobiſcum : veníte, & vidéte quæ póſuit prodígia ſuper terram, allelúia.
Pſalm. Magnus Dóminus. 138.
Promiſſa Chriſti in Jeruſalem impleta : Chriſtus Deus noſter.
Ant. 8. G. Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum : lætétur mons Sion, quóniam hic eſt Deus, Deus noſter, allelúia.
℣. Terra mota eſt, cœli diſtillavérunt, ℟. A fácie Dei Sínaï, à fácie Dei Iſraël. Pſ. 67.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio j. Cap. 2.

Cum complerentur dies Pentecoſtes, erant omnes páriter in eódem loco : & factus eſt repentè de cœlo ſonus tanquàm advenientis ſpíritûs vehementis, & replévit totam domum ubi erant ſedentes. Et apparuérunt illis diſpertítæ linguæ tanquàm ignis, ſeditque ſupra ſingulos eórum : & repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, & cœpérunt loqui váriis linguis, prout Spíritus ſanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jeruſalem habitantes Judæi, viri religióſi ex omni natióne quæ ſub cœlo eſt. Factâ autem hâc voce, convénit multitúdo, & mente confúſa eſt, quóniam audiébat unuſquiſque linguâ ſuâ illos loquentes. Stupébant autem omnes, & mirabantur, dicentes : Nonnè ecce omnes iſti qui loquuntur, Galilæi ſunt ? & quómodò nos audívimus unuſquiſque linguam noſtram, in qua nati ſumus ? Parthi, & Medi, & Elamítæ, & qui hábitant Meſopotámiam, Judæam, & Cappadóciam, Pontum, & Aſiam, Phrygiam, & Pamphyliam, Ægyptum, & partes Líbyæ quæ eſt circà Cyrénen, & ádvenæ Románi, Judæi quoque, & Proſélyti, Cretes, & Arabes, audívimus eos loquentes noſtris linguis magnália Dei.

℟. Numerábitis vobis ab áltero die Sábbati azymórum quinquaginta dies ; & ſic offerétis ſacrifícium novum Dómino : & * Vocábitis hunc diem celebérrimum atque ſanctíſſimum, allelúia, allelúia. ℣. Cùm complerentur dies Pentecoſtes, erant omnes páriter in eódem loco ; & repléti ſunt Spíritu ſancto : * Vocábitis. Glória Patri. * Vocábitis. Levit. 23. Act. 2.

Sermo ſancti Auguſtini Epiſcopi.

Serm. 155. aliàs 6. de verbis Apoſt. n. 5. & 6.

Lectio ij.

CElebrátum eſt Paſcha in véteri pópulo: nondùm in luce fulgente, ſed in umbra ſignificante celebrátum eſt; & poſt quinquaginta dies à celebratióne Paſchæ, datur lex in monte Sina, ſcripta dígito Dei. Venit verum Paſcha; immolátur Chriſtus; tránſitum facit à morte ad vitam; & numerantur quinquaginta dies, & venit Spíritus ſanctus, dígitus Dei. Sed vidéte ibi quómodò, & hic quómodò. Ibi plebs longè ſtabat; timor erat, amor non erat: nam uſquè adeò timuérunt, ut dícerent ad Móyſen: Lóquere tu ad nos; & non nobis loquátur Dóminus, ne moriámur. Deſcendit ergò, ſicut ſcriptum eſt, Deus in Sina, in igne; ſed plebem longè ſtantem terrítans, & dígito ſuo ſcribens in lápide, non in corde. Huc autem quandò venit Spíritus ſanctus, congregáti erant fidéles in unum: nec in monte térruit, ſed intrávit in domum. De cœlo quidèm factus eſt ſúbitò ſonus, quaſi ferrétur flatus véhemens: ſónuit, ſed nullus expávit. Viſæ ſunt illis, inquit Scriptúra, linguæ diviſæ, velut ignis. Nam longinquo térritam Nam inſédit ſuper quemque eórum; pérunt linguis loqu Spíritus dabat eis tiſtro. Audi lingu quentem, & intelli ritum, non in lápi in corde ſcribente ergò Spíritus vita in corde, non in l

℟. Factus eſt re cœlo ſonus tanqu aientis ſpíritus v tis: * Sedit ignis gulos eórum; & runt loqui váriis prout Spíritus ſan bat éloqui illis, allelúja. ℣. Dum Sínai venit; in ejus ignea lex: & propínquant pédib accípient de doct líus. * Sedit. Glóri pérunt. *Act. 2. De*

Léctio ſancti Evan cundùm Joan

Lectio iij. C

IN illo témpore Jeſus diſcípulis quis díligit me, ſe meum ſervábit; meus díliget eum. qua.

Homília ſancti G Papæ.

In Evang. 30. ha Pentec. in Baſilica tri, n. 1.

HOdiè Spíritus repentíno ſóni per diſcípulos venit

carnálium in ſui
m permutávit : &
ipparéntibus linguis
, intùs facta ſunt
flammántia ; quia
Deum in ignis viſióne
unt , per amórem
:rarſérunt. Ipſe nam-
piritus ſanctus amor
ıdè & Joannes dicit :
:áritas eſt. Qui ergò
integrâ Deum deſí-
, profectò jam habet
amat. Neque enim
am poſſet Deum di-
, ſi eum quem díli-
on habéret. Sed ecce,
quiſque veſtrûm re-
ur an díligat Deum ,
lúciâ & ſecúrâ mente
det , Diligo. In ipſo
lectiónis exórdio au-
quid Véritas dicat :
s díligit me , ſermó-
neum ſervábit. Pro-
ergò dilectiónis ,
tio eſt óperis. Hinc
ſtola ſua idem Joan-
cit : Qui dicit , Di-
Deum , & mandáta
on cuſtódit , mendax
erè étenim Deum di-
is , ſi ad mandáta
os à noſtris voluptá-
coarctámus. Nam
dhuc per illícita de-
a diffluit , profectò
n non amat ; quia ei
a voluntáte contra-

Qui ſervat mandáta
in illo manet , & ipſe
; * Et in hoc ſcimus
am manet in nobis
de Spíritu quem dedit
nobis , allelúia , allelúia.
℣. Deus creávit ſapién-
tiam in Spíritu ſancto , &
effúdit illam ſuper omnem
carnem , & præbuit illam
diligéntibus ſe ; * Et. Gló-
ria Patri. * Et. *Repetitur*
℟. Qui ſervat. *uſque ad* ℣.
1. *Joan.* 3. *Eccli.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Emittes Spí-
ritum tuum , & creabun-
tur ; ℟. Et renovábis fá-
ciem terræ. *Pſ.* 103.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. ERant Apóſtoli per-
8.G. ſeverantes unani-
miter in oratióne cum mu-
liéribus , & María matre
Jeſu , & frátribus ejus ,
allelúia. *Act.* 1.

Ant. 5. C. Sonus replé-
vit totam domum ubi erant
ſedentes ; & apparuérunt
illis diſpertítæ linguæ tan-
quam ignis , allelúia. *Act.*
2.

Ant. 1. f. Audiébat unuſ-
quiſque linguâ ſuâ illos lo-
quentes , allelúia. *Act.* 2.

Ant. 2. Stupébant.

CANTICUM. *Judith* 16.

*Qui cuncta verbo fecit ;
novum creat Spíritu mun-
dum.*

HYmnum cantémus Dó-
mino ; * hymnum no-
vum cantémus Deo noſtro.
Adónaï Dómine , magnus
es tu , & præclárus in vir-
túte tua , * & quem ſupe-
ráre nemo poteſt.

Tibi ſérviat omnis creatúra tua ; * quia dixiſti, & facta ſunt.

Miſiſti Spíritum tuum, & creáta ſunt ; * & non eſt qui reſiſtat voci tuæ.

Montes à fundamentis movebuntur cum aquis : * petræ ſicut cera liqueſcent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Stupébant omnes, & mirabantur, dicentes : Nonnè ecce omnes iſti qui loquuntur, Galilæi ſunt? & quómodò nos audívimus unuſquiſque linguam noſtram in qua nati ſumus? allelúia. *Act.* 2.

Ant. 3. *a.* Audívimus eos loquentes noſtris linguis magnália Dei, allelúia. *Act.* 2.

CAPITULUM. *Apoc.* 2.

QUi habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Eccléſiis.

HYMNUS.

AUdímur : almo Spíritus
Deſcendit è ſinu Patris,
Ægriſque fert mortálibus
Promiſſa cœli múnera.

Quot próditur miráculis
Præſentis adventus Dei!
Jam tota ſublími domus
Repentè flatu pérſonat.

Puro cadúcus æthere,
Candentis ad linguæ modum,
In confidentûm vérticem
Ignítus imber dépluit.

Quæ flamma ſun-
luit
Innóxio tactu com
Hæc gliſcit arcánis
In pectus & mente

Stupente turbâ g
Linguis loquuntu
bus :
Vatum crepant orá
Quidquid profantu
eſt.

Inter profandum
ritus
In audientes írruit
Inſtincta quo paſſ
Surgit Prophetáru

Sit laus Patri ; la
Par ſit tibi laus, S
Afflante quo, m
cris
Lucent & ardent
Amen.

℣. Dóminus da
bum evangelizánti
Virtúte multâ. *Pſ.*

Ad Benedictu

Ant. 7. G. *duplice*
hi, ſicut vos æſ
ébrii ſunt ; ſed
quod dictum eſt
phétam : Effunda
ritu meo ſuper om
nem, allelúia. *Ac*

Oratio.

DEus, qui hoc
corda fidéliu
Spíritûs illuſtrati
cuiſti : da nobis i
Spíritu recta ſáper
ejus ſemper con
gaudére ; Per Dón
in unitáte ejuſdem

AD HORAS

Hymn. Doxol. Sit

ſine Stroph. Da ,

de Dominica.
PRIMAM.
. Erant Apóſtoli.
itur Symbol. Qui-

r. ℣. Qui de ſpí-
dediſti nobis. 1.

ERTIAM.
ymni O fons. *di-*
ens hodiè , & per

creátor Spíritus ,
es tuórum víſita ,
ernâ grátiâ
reaſti péctora.
raclétus díceris ,
)ei altíſſimi ,
is , ignis , cáritas ,
lis únctio.
:iformis múnere ,
)ei tu dígitus ,
romiſſum Patris ,
litans gúttura.
e lumen ſénſibus ,
mórem córdibus ,
oſtri córporis
mans pérpeti.
repellas lóngiùs ,
: dones prótinùs ;
ic te prævio ,
mne nóxium.
ſciámus da Pa-
,
:atque Fílium :
que Spíritum
omni témpore.
Patri ; laus Fílio :
i laus , Spíritus ,
uo mentes ſacris
ardent ígnibus.
1.

Ant. 5. C. Sonus.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 3.

SI miniſtrátio mortis líteris deformáta in lapídibus , fuit in glória , ita ut non poſſent inténdere fílii Iſraël in fáciem Móyſi , propter glóriam vultûs ejus , quæ evacuátur ; quómodò non magis miniſtrátio Spíritûs erit in glória ?

℟. *br.* Intonuit * de cœlo Dóminus , * Allelúia , allelúia. Intónuit. ℣. Et altíſſimus.* dedit vocem ſuam. * Allelúia. Glória Patri. Intónuit.

℣. Commóta eſt & contrémuit terra : ℟. Ignis à fácie ejus exarſit. *Pſ.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 1. *f.* Audiébat.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 12.

ALii quidèm per Spíritum datur ſermo ſapiéntiæ : álii autem ſermo ſciéntiæ ſecundùm eumdem Spíritum : álteri fides in eódem Spíritu : álii grátia ſanitátum in uno Spíritu : álii operátio virtútum , álii prophetía , álii diſcrétio ſpiríтuum , álii génera linguárum , álii intérpretátio ſermónum.

℟. *br.* Plúviam voluntáriam * ſegregábis , Deus , * Allelúia , allelúia. Plúviam. ℣. Hæreditáti * tuæ, *Allelúia. Glória. Plúviam. *Pſ.* 67.

℣. Flabit Spíritus ejus , ℟. Et fluent aquæ. *Pſ.* 147.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Audívimus.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 2.

QUæ Dei ſunt nemo cognóvit, niſi Spíritus Dei. Nos autem non ſpíritum hujus mundi accépimus, ſed Spíritum qui ex Deo eſt, ut ſciámus quæ à Deo donáta ſunt nobis; quæ & lóquimur, non in doctis humánæ ſapiéntiæ verbis, ſed in doctrína Spíritûs.

℟. *br.* Annuntiavérunt * ópera Dei, * Allelúia, allelúia. Annuntiavérunt. ℣. Et facta ejus * intellexérunt, * Allelúia. Glória Patri. Annuntiavérunt.

℣. Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos; ℟. Et tímuit omnis homo. *Pſ.* 64.

AD II. VESPERAS.

Pſ. Dixit. 26.

Chriſtus ad dexteram Patris ſedens promiſſum mittit Spiritum.

Ant. 4. E. DExterâ Dei exaltátus Jeſus, & promiſſióne Spíritûs ſancti acceptâ à Patre, effúdit hunc quem vos vidétis & audítis, allelúia. *Act.* 2.

Pſ. Laudáte, púeri. 27.

Per Spiritum adoptionis in cordibus effuſum multiplicantur Eccleſiæ filii.

Ant. 1. D. Sanctificáti eſtis in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & in Spíritu Dei noſtri, allelúia. 1. *Cor.* 6.

Pſ. In éxitu Iſraël. 27.

Chriſti facti ſumus plebs, ſanguine ejus acquiſita; Spiritu ejus ſignata.

Ant. 3. E. Signáti eſtis Spíritu promiſſiónis ſancto, qui eſt pignus hæreditátis noſtræ, in redemptiónem acquiſitiónis, allelúia, allelúia. *Epheſ.* 1.

CAPITULUM. *Tit.* 3.

SEcundùm ſuam miſericórdiam ſalvos nos fecit Deus per lavácrum regeneratiónis, & renovatiónis Spíritûs ſancti, quem effúdit in nos abundè per Jeſum Chriſtum ſalvatórem noſtrum; ut juſtificáti grátiâ ipſíus, hærédes ſimus ſecundùm ſpem vitæ ætérnæ.

Allelúia, allelúia. ℣. Qui confírmat nos in Chriſto, & qui unxit nos, Deus; qui & ſignávit nos, & dedit pignus Spíritûs in córdibus noſtris. Allelúia. 2. *Cor.* 1.

HYMNUS.

QUò vos Magiſtri glória, quò ſalus
Invítat orbis, ſancta cohors, Dei
Portáte verbum: vos requírit
Prima ſeges, pia cura fratrum.

Proh! quanta meſſis prótinùs éxtitit!
Ter mille verbum concípiunt viri:
Deóque maturante, reddunt

.icem, bona ter-
, fructum.
cta paſſim péctora
ctibus.
nt amáris, atque
iáculo
ıt ſalutáris lavácri
ritas abolére labes.
ı Hebræis limſtibus
ſacer
ébit ardor. Sol ha-
bitábiles
ı luſtrat oras; hàc
triumphis
téries patet ampla
veſtris.
mille divûm templa
ſolo ruunt:
edit ſuperbæ vis ſapién-
tiæ;
edunt tyranni; victa
cedit
Carníficum rábies furen-
tûm.
ovum potentis grátia Spí-
ritûs
Creávit orbem: nos quo-
que, nos tuæ
Succendat ardor caritá-
tis,
Alme Deus, renovetque
totos.
t ſumma Patri, ſúmma-
que Fílio;
Sit, ſancte, compar laus
tibi, Spíritus,
Quo dura miteſcunt, no-
vaſque
Concípiunt pia corda
flammas. Amen.
℣. Confirma hoc, Deus,
uod operátus es in nobis,
℟. A templo tuo in Jerú-
lem. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. I. *duplicanda.* Det vobis Deus virtúte corroboꝛári per Spíritum ejus in interiórem hóminem; ut in caritáte radicáti & fundáti, impleámini in omnem plenitúdinem Dei, allelúia. *Epheſ.* 3.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 7. d. Ductor eórum fuiſti, Dómine, per diem & per noctem; & Spíritum tuum bonum dediſti, qui docéret eos, allelúia. 2. *Eſdr.* 9.

HYMNUS.

ILluminátor Spíritus,
Tu nocte ſis lux mentium:
O fons amóris, córdium
Optata ſis pax & quies.
Da per ſopórem nóxias
Mens vincat umbras críminis,
Tuóque plenum númine
Cor caritáte férveat.
Adeſto te vocántibus;
Donis tuis nos récrea;
Da gratiárum múnera,
Da præmiórum gáudia.
Sit laus Patri; laus Fílio:
Par ſit tibi laus, Spíritus,
Aſlante quo, mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. O quàm bonus & ſuávis eſt, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus! Allelúia. *Sap.* 12.

DIEBUS INT. OCT. PENTECOSTES.

Omnia ut in die, 464. exceptis quæ ſequuntur.

AD NOCTURNUM.

Tres Pſalmi, ut diſtribuuntur infrà in qualibet Feria.

Feriâ II. III. & IV. in quibus Officium fit ritu vel ſolemni, vel duplici, dicuntur tres Antiphonæ ſequentes.

Ant. 8. c. Ecclésia ædificabátur ámbulans in timóre Dómini; & conſolatióne ſancti Spíritûs replebátur, allelúia. *Act.* 9.

Ant. 7. d. Et in natiónes grátia Spíritus ſancti effúſa eſt, allelúia. *Act.* 10.

Ant. 3. g. Imponébant Apóſtoli manus ſuper baptizátos, & accipiébant Spíritum ſanctum, allelúia. *Act.* 8.

Feriâ V. dicitur tantùm prima ex ejuſmodi Antiphonis ſuper tres Pſalmos: Feriâ VI. dicitur ſecunda, & Sabbato tertia.

℣. Auxit Dóminus pópulum ſuum vehementer, ℞. Et firmávit eum ſuper inimícos ejus. *Pſ.* 104.

Lectiones ut notantur infrà in qualibet Feria.

Duo Priora. ℞℞. *ut in die Pentecoſtes, omiſſo* Glória Patri, &c. *tertium ut infrà in qualibet die.*

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Emittes Spíritum tuum, & creabúntur; ℞. Et renovábis fáciem terræ. *Pſ.* 103.

AD LAUDES.

Antiph. & Pſalmi cum Cantico, ut in die. 467.

Ant. ad Benedictus, *&* *Oratio, infrà in qualibet Feria.*

AD HORAS, ut in die, præter Orationem.

AD VESPERAS.

Ant. & Pſalmi, cum ceteris omnibus, ut ſuprà in Feſto Pentecoſtes, 470. ſed non dic. Allelúia. *cum ſuo* ℣. *niſi Feriâ ſecundâ.*

Antiph. ad Magníficat *& Oratio, infrà in qualibet die.*

COMPLETORIUM, *ut ſuprà, 471.*

FERIA SECUNDA.

Solemne-minus.

AD NOCT. *Pſ.* Dómine Dóminus noſter. 42. Cœli enarrant. *cum ſua diviſ.* 52. Exultáte Deo. 94.

Incipit liber Ruth.

Lectio j. Cap. 1.

IN diébus uníus júdicis, quandò júdices præerant, facta eſt fames in terra. Abiítque homo de Béthlehem Juda, ut peregrinarétur in regióne Moabítide, cum uxóre ſua ac duóbus líberis. Ipſe vocabátur Elímelech, & uxor ejus Noémi: & duo fílii, alter Máhalon, & alter Chélion, Ephrathæi de Béthlehem Juda. Ingreſsíque regiónem Moa-

n, morabantur ibi.
ıortuus eſt Elímelech
s Noémi : remanſit-
à cum fíliis. Qui ac-
nt uxóres Moabíti-
ıuarum una vocabá-
rpha, altera verò
Manſeruntque ibi de-
ınis, & ambo mór-
t, Máhalon vidéli-
Chélion : remanſit-
ílier orbáta duóbus
ac maríto. Et ſur-
ıt in pátriam pér-
cum utráque nuru
le regióne Moabíti-
ıudíerat enim quòd
ſſet Dóminus pópu-
um, & dediſſet eis

Ɲumerábitis. 465.
› ſancti Auguſtíni
Epíſcopi.
. *Serm.* 269. *aliàs* 21.
ent. *III. n.* 3. & 4.
Lectio ij.
ıétis baptiſmũ Chriſ-
: veníte ut habeátis
ritum Chriſti. Ti-
ıuod ſcriptum eſt :
is autem Spíritum
non habet, hic non
. Induiſtis Chriſtum
ſacramenti, indúite
óne exempli ; quó-
Chriſtus pro nobis
eſt, relinquens no-
mplum, ut ſequá-
ſtígia ejus. Nolíte
pentes formam pie-
virtútem autem ejus
ntes. Quæ autem
eſt virtus pietátis,
áritas unitátis ? Vi-
démini vobis dícere : Dóminus Jeſus. Et fortè non intelligentes atténditis ad id quod Apóſtolus ait : Nemo dicit, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu ſancto. Sed hoc quod ait, Dicit, ſignátè póſitum eſt, & próprio quodam modo. Nemo enim dicit, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu ſancto ; ſed ſi dicit factis, non ſolis verbis. Nam poſſunt dícere, Dóminus Jeſus, étiam de quibus ait : Non omnis qui dicit mihi, Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum. Sed, Nemo dicit, Dóminus Jeſus, niſi in Spíritu ſancto : nemo planè, ſed eo modo quod dictum eſt, id eſt, factis. Undè ſecútus adjunxit, Sed is qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis eſt, ipſe intrábit in regnum cœlórum. Tunc ergò vos ſanctum Spíritum habére cognóſcite, quandò mentem veſtram per ſincéram caritátem unitáti conſenſéritis hærére.

℟. Factus eſt. 466.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 3.

IN illo témpore ; Dixit Jeſus Nicodémo : Amen, amen dico tibi ; niſi quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu ſancto, non poteſt introíre in regnum Dei. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 12. n. 5.

DIcit Dóminus Nicodémo, & expónit ei: Amen, amen dico tibi; niſi quis renátus fuerit ex aqua & Spíritu, non poteſt introíre in regnum Dei. Tu, inquit, carnálem generatiónem intélligis, cùm dicis: Numquid poteſt homo redíre in víſcera matris ſuæ? Ex aqua & Spíritu oportet ut naſcátur propter regnum Dei. Si propter hæreditátem patris hóminis temporálem náſcitur, naſcátur ex viſcéribus matris carnális: ſi propter hæreditátem Patris Dei ſempíternam, naſcátur ex viſcéribus Ecclésiæ. Génerat per uxórem fílium pater moritúrus ſucceſſúrum; génerat Deus de Ecclésia fílios non ſucceſſúros, ſed ſecum manſúros. Et ſéquitur: Quod natum eſt de carne, caro eſt; & quod natum eſt de Spíritu, ſpíritus eſt. Spirituáliter ergò náſcimur, & in Spíritu náſcimur verbo & ſacramento.

℟. Quod natum eſt ex carne, caro eſt; & quod natum eſt ex Spíritu, ſpíritus eſt. Non miréris quia dixi: Oportet vos naſci dénuò. * Spíritus ubi vult ſpirat, allelúia, allelúia. ℣. Quis adjúvit Spíritum Dómini? aut quis conſiliárius ejus fuit, & oſ illi? * Spíritus. Glór tri. * *Repetitur* ℟. natum. *uſquè ad* ℣. 3. *Iſ.* 40.

Ad Benedíctus *Ant.* 8. G. *dupli* Spíritus ubi vult ſ & vocem ejus audi neſcis undè véniat, a vadat: ſic eſt omn natus eſt ex Spíritu lúia. *Joan* 3.

Oratio.

DEus, totíus có creatúræ, fa tuos quos fonte re baptíſmatis, quoſq ritûs ſancti plenitúd lidaſti, in adoptióni fácias, quæſumus, d ter aſcribi; Per num. . . in unitáti dem.

Ad Magníficat *Ant.* 8. G. *dupli* Non miſit Deus ſuum in mundum, dicet mundum, ſed vétur mundus per i allelúia. *Joan.* 3.

Oratio, ut ſupr

FERIA TER

Duplex - maju

AD NOCT. *Pſalm* deórum. *cum ſua di* Miſerére. 142. Te 77.

De libro Rut

Lectio j. C

EGreſſa eſt [Noémi] d peregrinatión cum utráque nuru;

revertendi póſita in
ı Juda, dixit ad eas:
domum matris veſ-
:áciat vobiſcum Dó-
miſericórdiam, ſicut
; cum mórtuis & me-
Det vobis inveníre
m in dómibus viró-
quos ſortitúræ eſtis.
culáta eſt eas. Quæ
â voce flere cœpé-
& dícere: Tecum per-
ad pópulum tuum.
s illa reſpondit: Re-
iini, fíliæ meæ; cur
mecum? num ultrà
fílios in útero meo,
is ex me ſperáre poſ-
Revertímini, fíliæ
& abíte: jam enim
ſtâ confecta ſum,
ta vínculo conjugáli.
ſi poſſem hâc nocte
ere, & párere fílios,
expectáre velítis,
creſcant, & annos
átis ímpleant; antè
vétulæ quàm nubá-
olíte, quæſo, fíliæ
quia veſtra angúſtia
me premit, & egreſſa
nus Dómini contrà
:levátâ igitur voce,
ı flere cœpérunt: Or-
ſculáta eſt ſocrum,
erſa eſt: Ruth adhæ-
rui ſuæ.
Numerábitis. 465.
ſancti Leónis Papæ.
entec. Serm. 1. C. 2.
Lectio ij.
pléti ſunt omnes Spí-
tu ſancto, & cœpé-
loqui áliis linguis,

proùt Spíritus ſanctus da-
bat éloqui illis. O quàm
velox eſt ſermo ſapiéntiæ!
& ubi Deus magiſter eſt,
quàm citò díſcitur quod
docétur! Non eſt adhíbita
interpretátio ad audien-
dum, non conſuetúdo ad
uſum; non tempus ad ſtú-
dium; ſed ſpirante ubi vó-
luit Spíritu veritátis, pró-
priæ ſingulárum géntium
voces factæ ſunt in Ecclé-
ſiæ ore commúnes. Ab hoc
ígitur die tuba evangélicæ
prædicatiónis intónuit: ab
hoc die imbres charíſma-
tum, flúmina benedictió-
num omne deſertum &
univerſam áridam rigavé-
runt; quóniam ad reno-
vandam fáciem terræ Spí-
ritus Dei ferebátur ſuper
aquas; & ad véteres téne-
bras abigéndas, novæ lu-
cis fúlgura coruſcábant,
cùm micántium ſplendóre
linguárum, & verbum Dó-
mini lúcidum, & elóquium
conciperétur ignítum, cui
ad creandum intellectum,
conſumendumque peccá-
tum, & efficácia illumi-
nandi, & vis ineſſet urendi.
℟. Factus eſt. 466.
Léctio ſancti Evangélii ſe-
cundùm Joannem.
Lectio iij. Cap. 10.
IN illo témpore; Dixit
Jeſus Phariſæis: Amen,
amen dico vobis; qui
non intrat per óſtium in
ovíle óvium, ſed aſcendit
aliundè, ille fur eſt & la-

tro : qui autem intrat per óſtium, paſtor eſt óvium. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 45. n. 2.

DOminus de grege ſuo, & de óſtio quo intrátur ad ovíle, ſimilitúdinem propóſuit in hodierna lectióne. Dicant ergò pagáni : benè vívimus. Si per óſtium non intrant, quid prodeſt eis undè gloriantur? Ad hoc enim debet unicuíque prodeſſe benè vívere, ut detur illi ſemper vívere ; nam cui non datur ſemper vívere, quid prodeſt benè vívere? Quia nec benè vívere dicendi ſunt, qui finem benè vivendi vel cæcitáte néſciunt, vel inflatióne contemnunt. Non eſt autem cuíquam ſpes vera & certa ſemper vivendi, niſi agnoſcat vitam quæ eſt Chriſtus, & per jánuam intret in ovíle.

℟. Recordátus eſt Dóminus pópuli ſui : edúxit eos cum paſtóribus gregis ſui : * Póſuit in médio ejus Spíritum Sancti ſui, † Allelúia, allelúia. ℣. Ipſe dedit paſtóres & doctóres, ad conſummatiónem ſanctórum in opus miniſtérii, in ædificatiónem córporis Chriſti : * Póſuit. Glória. † Allelúia. *Iſ. 63. Epheſ. 4.*

Ad Benedictus.

Ant. 2. Qui intrat per óſtium, paſtor eſt óvium ; huic oſtiárius áperit, & oves vocem ejus áudiunt, allelúia. *Joan. 10.*

Oratio.

DA, quæſumus, Ecclésiæ tuæ, miſéricors Deus, ut ſancto Spíritu congregáta, hoſtíli nullátenùs incurſióne turbétur ; Per Dóminum... in unitáte ejuſdem.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Per me ſi quis introíerit, ſalvábitur ; & ingrediétur, & egrediétur, & páſcua invéniet, allelúia. *Joan. 10.*

Oratio, ut ſuprà.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Duplex - minus.

AD NOCT. *Pſalm.* Exurgat. 90. Dóminus dabit. 90. Vidérunt. 91.

De libro Ruth.

Lectio j. Cap. 1. & 2.

VEnit Noémi cum Ruth Moabítide nuru ſua, de terra peregrinatiónis ſuæ ; ac reverſa eſt in Béthlehem, quandò primùm hórdea metebantur. Erat autem viro Elímelech conſanguíneus, homo potens, & magnárum opum, nómine Booz. Dixitque Ruth Moabítis ad ſocrum ſuam : Si jubes, vadam in agrum, & cólligam ſpicas quæ fúgerint manus meténtium, ubicumquè clementis in me patris famílias repérero grátiam. Cui illa reſpondit ;

Vade, filia mea. Abiit ſtaque & colligébat ſpicas poſt terga meténtium. Accidit autem ut ager ille habéret Dóminum nómine Booz, qui erat de cognatióne Elímelech. Et ecce ipſe veniébat de Béthlehem, dixitque meſſóribus: Dóminus vobiſcum. Qui reſpondérunt ei: Benedícat tibi Dóminus. Dixitque Booz júveni qui meſſóribus præerat: Cujus eſt hæc puella? Qui reſpondit: Hæc eſt Moabítis, quæ venit cum Noémi de regióne Moabítide, & rogávit ut ſpicas collígeret remanentes, ſequens meſſórum veſtígia: & de manè uſquè nunc ſtat in agro, & ne ad momentum quidèm domum reverſa eſt.

℟. Numerábitis. 465.

De Sermóne ſancti Leónis Papæ

De Jejun. Pent. 1. C. 1. & 3.

Lectio ij.

HOdiernam, dilectíſſimi, feſtivitátem deſcenſióne ſancti Spíritûs conſecrátam ſequitur, ut noſtis, ſolemne jejúnium, quod ánimis corporibuſque curandis ſalúbriter inſtitutum, devótâ nobis eſt obſervántiâ celebrandum. Replétis namque Apóſtolis virtúte promiſsâ, & in corda eórum Spíritu veritátis ingreſſo, non ambígimus inter cétera cœleſtis ſacramenta doctrínæ, hanc ſpiritális continéntiæ diſciplínam de Paracléti magiſtério prímitùs fuiſſe conceptam; ut ſanctificátæ jejúnio mentes conferendis ſibi chariſmátibus fierent aptióres. Igitur poſt ſanctæ dies lætítiæ, quos in honórem Dómini à mórtuis reſurgentis, ac deindè in cœlos aſcendentis, exégimus, poſtque perceptum ſancti Spíritûs donum, ſalúbriter & neceſsáriè conſuetúdo eſt ordináta jejúnii; ut ſi quid fortè inter ipſa feſtivitátum gáudia négligens libertas & licéntia inordináta præſumpſit, hoc religióſæ abſtinéntiæ cenſúra caſtíget: quæ ob hoc quoque ſtudióſiùs exequenda eſt, ut illa in nobis quæ hâc die Eccléſiæ divínitùs ſunt colláta, permáneant. Templum enim facti Spíritûs ſancti, & majóre quàm unquàm cópiâ divíni flúminis irrigáti, nullis debémus concupiſcentiis vinci, nullis vítiis poſſidéri, ut virtútis habitáculum nullâ ſit contaminatióne pollútum.

℟. Factus eſt. 466.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 16.

IN illo témpore; Dixit Jeſus Judæis: Nemo poteſt veníre ad me, niſi Pater qui miſit me tráxerit eum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Tract. 26. *n.* 2. & 4.

MAgna grátiæ commendátio. Nemo venit niſi tractus. Quem trahat & quem non trahat, quarè illum trahat & illum non trahat, noli velle judicáre, ſi non vis erráre. Semèl áccipe, & intéllige. Nondùm tráheris ? Ora ut traháris. Indè & hìc ſi advertis, noli te cogitáre invítum trahi: tráhitur ánimus & amóre. Nec timére debémus ne dicátur nobis, Quómodò voluntáte credo, ſi trahor ? Ego dico: Parùm eſt voluntáte, étiam voluptáte tráheris. Quid eſt trahi voluptáte ? Delectáre in Dómino, & dabit tibi petitiónes cordis tui. Eſt quædam voluptas cordis, cui panis dulcis eſt ille cœleſtis. Porrò ſi poétæ dícere lícuit, Trahit ſua quemque voluptas; non neceſſitas, ſed voluptas; non obligátio, ſed delectátio: quantò fórtiùs nos dícere debémus, trahi hóminem ad Chriſtum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur juſtítiâ, delectátur ſempiternâ vitâ, quod totum Chriſtus eſt ? Da deſiderantem, da ferventem; da in iſta ſolitúdine peregrinantem atque ſitientem, & fontem ætérnæ pátriæ ſuſpirantem: da

talem, & ſcit quid (
Si autem frígido lo
neſcit quid loquor.
erant iſti qui ínvicem
murábant.

℟. Eſt ſcriptum i
phétis: * Et erunt
docíbiles Dei. Omi
audívit à Patre & d
venit ad me, † Al
allelúia. ℣. Dicit
nus: Ponam univer
lios tuos doctos à Dó
* Et. Glória Patri.
lúia. *Joan.* 6. *Iſ.* 54.

Ad Benedictus

Ant. 3. g. Nemo
veníre ad me, niſi
qui miſit me, tráxeri
& ego reſuſcitábo e
noviſſimo die, a
Joan. 6.

Oratio.

MEntes noſtras,
mus, Dómine
raclétus qui à te p
illúminet, & indú
omnem, ſicut tuus
ſit Fílius, veritátem
tecum vivit & reg
unitáte ejuſdem.

Ad Magníficat

Ant. 1. f. Amen,
dico vobis; qui cre
me, habet vitam
nam, allelúia. *Joan*

Oratio, Mentes n
ut ſuprà.

FERIA QUIN

Semiduplex.

AD NOCT. *Pſ.* C
bimur. 127. Notus.
Voce mea.... & in
mihi. *cum ſua diviſio*

)e libro Ruth.
io j. Cap. 2.
Ixit Boos ad Ruth :
| Quandò hora veſ-
cendi fúerit, véni
& cómede panem, &
e buccellam tuam in
Sedit ítaque ad meſ-
latus, & congeſſit
ram ſibi, comeditque
:uráta eſt, & tulit
ias. Atque indè ſur-
, ut ſpicas ex more
eret. Præcépit autem
púeris ſuis, dicens :
ſi vobiſcum métere
rit ; ne prohibeátis
& de veſtris quoque
ulis projícite de in-
a, & remanére per-
e, ut abſque rubóre
at, & colligentem
corrípiat. Collégit
n agro uſquè ad véſpe-
; & quæ collégerat
cædens & excútiens,
it hórdei quaſi ephi
íram, id eſt, tres mó-
Quos portans reverſa
civitátem, & oſten-
crui ſuæ : ínſuper pró-
, & dedit ei de relí-
cibi ſui, quo ſatu-
fúerat. Dixitque ei ſó-
ſua : Ubi hódiè col-
i, & ubi feciſti opus?
enedictus qui miſertus
i. Indicavitque ei apud
i fuiſſet operáta ; &
en dixit viri, quòd
: vocarétur. Cui reſ-
lit Noémi : Benedic-
ſit à Dómino ; quó-
i eamdem grátiamquã
præbúerat vivis, ſervávit
& mórtuis. Rursùmque ait :
Propinquus noſter eſt ho-
mo. Et Ruth : Hoc quo-
que, inquit, præcépit mihi,
ut támdiù meſſóribus ejus
júngerer, donec omnes ſe-
getes meterentur. Cui dixit
ſocrus : Méliùs eſt, fília
mea, ut cum puellis ejus
éxeas ad metendum, ne in
aliéno agro quíſpiam reſiſ-
tat tibi. Juncta eſt ítaque
puellis Booz ; & támdiù
cum eis méſſuit, donec
hórdea & tríticum in hór-
reis conderentur.

℟. Numerábitis. 465.

Sermo ſancti Gregórii
Nazianzéni.

In Pentecoſt. Orat. 44.
Lectio ij.

PRimùm Spíritus ſanc-
tus in angélicis & cœ-
léſtibus Virtútibus vim ſuã
exerébat ; deindè in Pátri-
bus & Prophétis, quorum
álii Deum per imáginem
vidérunt aut cognovérunt,
álii autem étiam res futúras
præſcivérunt; tùm in Chriſti
diſcípulis, iíſque trifáriàm,
proùt ipſórum captus feré-
bat, tribuſque tempóribus ;
nempè ántequàm Chriſtus
per paſſiónem glorificátus
eſſet, poſtquàm poſt reſur-
rectiónem glórificátus fuit,
ac déniquè poſt ejus ad cœ-
los aſcenſiónem. Hoc autem
perſpícuè oſtendit tùm pri-
ma illa morbórum ſpiri-
tuumque depúlſio, quæ
ſcílicèt non abſque Spíri-

tûs númine fiébat ; tùm illa poſt confectum ſalútis noſtræ negótium inſufflátio, quæ diviniόris procul dúbio inſpiratiónis ſpécimen habébat ; tùm poſtrémò præſens hæc igneárum linguárum diviſio, quam étiam ſolemni feſto celebrámus. Verùm primò quidèm obſcúrè, ſecundò expréſſiùs, nunc verò perfectiùs, útpotè qui non jam operatióne ſolâ præſens ſit, ut priùs ; ſed eſſentiáli, ut ſic loquar, modo adſit, ſimulque verſetur. Nam cùm Fílius corpóream nobiſcum conſuetúdinem habuiſſet, Spíritum quoque corpóreo modo cerni conveniébat. Cur autem in linguis ígneis ? Utrùm propter purgatiónem ? Ignis enim purgantis Scriptúra méminit. An verò propter eſſéntiam ? Deus autem noſter ignis eſt, & quidèm ignis improbitátem abſúmens. Atque in diſpertítis linguis appáret, ob gratiárum diverſitátem ; ſedéntibus autem, propter régiæ dignitátis excelléntiam, ejuſque ſuper ſanctos requiétem.

℟. Factus eſt. 466.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 9.

IN illo témpore ; Convocátis Jeſus duódecim Apóſtolis, dedit illis virtútem & poteſtátem ſuper ómnia dæmónia, & ut languóres curárent. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

De Civit. Dei, lib. 22. Cap. 5.

TRia ſunt incredibília, quæ tamen facta ſunt. Incredíbile eſt Chriſtum reſurrexiſſe in carne, & in cœlum aſcendiſſe cum carne. Incredíbile eſt mundum rem tàm incredíbilem credidiſſe. Incredíbile eſt hómines ignóbiles, infimos, paucíſſimos, imperítos rem tàm incredíbilem, tàm efficáciter mundo, & in illo étiam doctis perſuadére potuiſſe. Horum trium incredibílium primum nolunt iſti cum quibus ágimus, crédere: ſecundum coguntur & cérnere : quod non invéniunt undè ſit factum, ſi non credunt tértium. Reſurréctio certè Chriſti, & in cœlum cum carne in qua reſurréxit aſcénſio, toto jam mundo prædicátur & créditur : ſi credíbilis non eſt, undè toto terrárum orbe jam crédita eſt ? Si multi nóbiles, ſublímes, docti eam ſe vidiſſe dixérunt, & quod vidérunt diffamáre curárunt, eis mundum crediſſe non mirum eſt ; ſed iſtos adhuc crédere nolle perdúrum eſt. Si autem, ut verum eſt, paucis, obſcúris, mínimis, indoctis eam ſe vidiſſe dicéntibus & ſcribéntibus

ſcribéntibus

us crédidit mun-
pauci obſtinatiſ-
emanſérunt, ipſi
m credenti adhuc
ı credunt?
vocátis Jeſus duó-
oóſtolis, * Miſit
edicáre regnum
Allelúia, allelúia.
'it illis ſciéntiam
, ſenſu implévit
ım, ut magnália
óperum ejus: *
ória Patri. † Alle-
. 9. *Eccli.* 17.
Benedſtus.
. G. Dedit Apóſ-
s virtútem & po-
ſuper ómnia dæ-
& ut languóres cu-
allelúia. *Luc.* 9.
Oratio.
, qui Apóſtolis tuis
ctum dediſti Spí-
concéde plebi tuæ
iónis effectum: ut
ediſti fidem, lar-
pacem; Per Dó-
..... in unitáte

Magníficat.
. f. Egreſſi Apóſ-
ıíbant per caſtella
zantes & curantes
allelúia. *Luc.* 9.
ı, Deus, qui Apóſ-
ſuprà.
IA SEXTA
OR TEMPORUM.
ſemiduplex.
OCT. *Pſalm.* Béne-
ma mea. 31. Quàm
:áta ſunt. 32. Sit
33.
's *Verna.*

De libro Ruth.

Lectio j. Cap. 3.

Ecce, nocte jam médiâ, expávit [Booz,] & conturbátus eſt; viditque mulíerem jacentem ad pedes ſuos, & ait illi: Quæ es? Illaque reſpondit: Ego ſum Ruth ancilla tua, expande pállium tuum ſuper fámulam tuam, quia propinquus es. Et ille, Benedicta, inquit, es à Dómino, fília, & prióremm miſericórdiam poſterióre ſuperaſti; quia non es secúta júvenes páuperes, ſive dívites. Noli ergò metúere; ſed quidquid díxeris mihi, fáciam tibi. Scit enim omnis pópulus, qui hábitat intrà portas urbis meæ, mulíerem te eſſe virtútis. Nec ábnuo me propinquum, ſed eſt álius me propínquior. Quieſce hàc nocte: & facto manè, ſi te volúerit propinquitátis jure retinére, benè res acta eſt: ſin autem ille nolúerit, ego te abſque ulla dubitatióne ſuſcípiam, vivit Dóminus.

℟. Numerábitis. 465.

De Sermóne ſancti Leónis Papæ.

De Pentec. I. C. 4. & 5.

Lectio ij.

Sicut deteſtámur Ariános, qui inter Patrem & Fílium áliquam volunt eſſe diſtántiam, ita étiam Macedoniános páriter deteſtámur, qui licèt Patri

& Fílio tríbuant æqualitátem, Spíritum tamen ſanctum inferióris putant eſſe natúræ: non conſiderantes in eam blaſphémiam ſe incídere, quæ neque in præſenti ſéculo, neque in futúro ſit remittenda judício, dicente Dómino: Quicumque díxerit verbum contrà Fílium hóminis, remittétur ei; qui autem díxerit contrà Spíritum ſanctum non remittétur ei, neque in hoc ſéculo, neque in futúro. Pérmanens ítaque in hac impietáte, ſine vénia eſt, quia exclúſit eum à ſe per quem póterat confitéri: nec unquàm pervéniet ad indulgéntiæ remédium, qui patrocinatúrum ſibi non habet advocátum. Ab ipſo enim eſt invocátio Patris, ab ipſo ſunt lácrymæ pœniténtium, ab ipſo ſunt gémitus ſupplicántium. Et nemo poteſt dícere Dóminum Jeſum, niſi in Spíritu ſancto, cujus æquálem cum Patre & Fílio omnipoténtiam, unamque deitátem evidentíſſimè prædicat Apóſtolus, dicens: Diviſiónes quidèm gratiárum ſunt, idem autem Spíritus; & diviſiónes miniſtratiónum ſunt, idem autem Dóminus: & diviſiónes operatiónum ſunt, idem verò Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. His, dilectíſſimi, aliiſque documentis, quibus i rabíliter divinórun quiórum coruſcat tas, ad veneratióne tecoſtes unanímiter mur; exultantes i rem ſancti Spíritû quem omnis Eccle thólica ſanctificátu nis ánima rationá búitur; qui inſpir dei, doctor ſciénti dilectiónis, ſignácul titátis, & totíus e virtútis.

℟. Factus eſt. 466.

Léctio ſancti Evan cundùm Luca

Lectio iij. C

In illo témpore tum eſt in una d & Jeſus ſedébat doc erant Phariſæi ſede legis Doctóres, qu rant ex omni caſte lilææ, & Judææ, ſalem: & virtus I erat ad ſanandum réliqua.

Homília ſancti H Epíſcopi.

Comment. in Matth n. 6.

Movet Scribas ſum ab hómi cátum: hóminem tantùm in Jeſu Chri tuebantur. Et remiſ ab eo, quod lex lax póterat; fides eni juſtíficat. Deindè n ratiónem eórum D intróſpicit, dicitqu eſſe Fílio hóminis i

ı dimíttere. Verùm
emo poteſt dimítte-
:áta, niſi ſolus Deus:
[ui remittit, Deus
ia nemo remittit niſi
, Deus in hómine
s, curatiónem hó-
ɔræſtábat; & nulla
ıdi & loquendi erat
ltas, cui ſubeſt to-
ıoſſe quod lóquitur.
autem ut ipſe eſſe in
·e póſitus intélligi
, qui & ánimis pec-
limítteret, & reſur-
ıem corpóribus præſ-
ait: Ut ſciátis quó-
Fílius hóminis habet
ſtem in terra dimít-
ɛccáta, ait paralyti-
ırge. Sed quia omnis
erficiendi óperis rá-
ɛplicanda, adjécit:
lectum tuum, & va-
domum tuam. Pri-
remiſſiónem tríbuit
:i, dehinc virtútem
ectiónis oſtendit,
ſublatióne léctuli in-
átem ac dolórem cor-
ıs dócuit abſutúram:
mò réditu in domum
iam, iter in paradí-
redéntibus eſſe redhi-
ım.

Quid cogitátis in
ɔus veſtris? Quid eſt
ıs dícere, Dimittun-
ɔi peccáta; an díce-
urge, & ámbuia? *
tem ſciátis quia Fí-
óminis habet poteſtá-
in terra dimittendi
ta, tibi dico, Surge,
tolle lectum tuum, & va-
de in domum tuam, † Alle-
lúia, allelúia. ℣. Spíritus
Dómini ſuper me, eò quòd
únxerit Dóminus me, ut
prædicárem indulgéntiam,
& annum placábilem Dó-
mino. * Ut. Glória Patri.
† Allelúia. *Luc.* 5. *Iſ.* 61.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Virtus Dómi-
ni erat ad ſanandum eos,
allelúia. *Luc.* 5.

Oratio.

Adſit nobis, quæſu-
mus, Dómine, virtus
Spíritûs ſancti, quæ & cor-
da noſtra clementer expur-
get, & ab ómnibus tueátur
adverſis; Per Dóminum....
in unitáte ejuſdem.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Stupor appre-
hendit omnes, & magnifi-
cábant Deum; & repléti
ſunt timóre, dicentes:
Quia vídimus mirabília hó-
diè, allelúia. *Luc.* 5.

Oratio, Adſit nobis. *ſup.*

SABBATO QUATUOR TEMPORUM.

Semiduplex.

Ad Noct. *Pſ.* Confité-
mini. 54. Suſcépit eos. 55.
Póſuit. 56.

De libro Ruth.

Lectio j. Cap. 4.

Tulit Booz Ruth, &
accépit uxórem: in-
greſſuſque eſt ad
eam, & dedit illi Dómi-
nus ut concíperet, & pá-
reret fílium. Dixeruntque
mulíeres ad Noémi: Be-

nedictus Dóminus, qui non eſt paſſus ut defíceret ſucceſſor famíliæ tuæ, & vocarétur nomen ejus in Iſraël; & hábeas qui conſolétur ánimam tuam, & enútriat ſenectútem. De nuru enim tua natus eſt, quæ te díligit; & multò tibi mélior eſt, quàm ſi ſeptem habéres fílios. Suſceptumque Noémi púerum póſuit in ſinu ſuo, & nutrícis ac gérulæ fungebátur offício. Vicínæ autem mulíeres congratulantes ei, & dicentes: Natus eſt fílius Noémi; vocavérunt nomen ejus Obed: hic eſt pater Iſaï, patris David. Hæ ſunt generatiónes Phares: Phares génuit Eſron, Eſron génuit Aram, Aram génuit Amínadab, Amínadab génuit Nahaſſon, Nahaſſon génuit Salmon, Salmon génuit Booz, Booz génuit Obed, Obed génuit Iſaï, Iſaï génuit David.

℟. Numerábitis. 465.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

De Pentec. Serm. 3. n. 8.

Lectio ij.

VErè múltiplex Spíritus, qui tàm multiplíciter fíliis hóminum inſpirátur, ut non ſit qui ſe abſcondat à calóre ejus; síquidèm concéditur eis ad uſum, ad miráculum, ad ſalútem, ad auxílium, ad ſolátium, ad fervórem. Ad uſum quidèm vitæ; bonis & malis, dignis páriter & indignis commúnia bona abundantíſſimè tríbuens. Ingrátus eſt qui in his quoque benefícium Spíritûs non agnoſcit. Ad miráculum, in ſignis & prodígiis, in váriis virtútibus, quas per quorúmlibet manus operátur. Ipſe eſt antíqua mirácula ſúſcitans, ut ex præſéntibus fidem áſtruat præteritórum. Sed quia nonnullis hanc quoque grátiam ſine própria utilitáte largítur, tertiò infúnditur ad ſalútem, cùm in toto corde noſtro revértimur ad Dóminum Deum noſtrum. Porrò ad auxílium datur, cùm in omni colluctatióne ádjuvat infirmitátem noſtram. Nam cùm teſtimónium pérhibet ſpirítui noſtro, quòd filii Dei ſumus, ea inſpirátio eſt ad conſolatiónem. Datur étiam ad fervórem, cùm in córdibus perfectórum vehementiùs ſpirans, válidum ignem caritátis accendit; ut non ſolùm in ſpe filiórum Dei, ſed étiam in tribulatiónibus glorientur, contuméliam glóriam reputantes, oppróbrium gáudium, deſpectiónem exaltatiónem. Omnibus nobis, ni fallor, datus eſt Spíritus ad ſalútem, ad fervórem non ita. Pauci enim ſunt qui hoc Spíritu repleantur: pauci qui ſtúdeant æmulári. Orémus, fratres, ut compleantur in

s Pentecoſtes, dies
is, dies exultatió-
s veríſſimi jubiléi;
at nos ſemper Spí-
ctus omnes prop-
ſéntiam corporá-
riter propter cór-
tátem, in eódem
promiſſam ſtabili-
ad laudem & gló-
nſi Eccléſiæ Jeſu
ómini noſtri, qui
ómnia Deus be-
in ſécula. Amen.
n, Dómine, mi-
ſtrî.
tus eſt. 466.

ncti Evangélii ſe-
lùm Lucam.

j. Cap. 4.
témpore: Deſcen-
is in Caphárnaüm
Galilææ; ibíque
llos Sábbatis: &
t in doctrína ejus,
oteſtáte erat ſer-
. Et réliqua.

ſancti Ambróſii
Epíſcopi.

Lib. 4. n. 57. 58. & 63.

cleméntiam Dó-
Salvatóris: nec
óne commótus,
e offenſus, nec in-
átus, Judæam dé-
n étiam ímmemor
memor clemén-
c docendo, nunc
, nunc ſanando,
bis corda demul-
enè ſanctus Lu-
cas virum ab ſpíritu nequí-
tiæ liberátum antè præmí-
ſit, & ſubſtítuit féminæ
ſanitátem. Utrumque enim
ſexum Dóminus curatúrus
advénerat: & prior ſanári
débuit, qui prior creátus
eſt; nec prætermitti illa
quæ mobilitáte magìs áni-
mi, quàm pravitáte pec-
cáverat. Sábbato medicínæ
Domínicæ ópera cœpta ſig-
níficat: ut indè nova crea-
túra cœperit, ubì vetus
antè desívit; nec ſub lege
eſſe Dei Fílium, ſed ſupra
legem in ipſo princípio de-
ſignáret; nec ſolvi legem,
ſed impléri. Fortaſſis étiam
in typo mulíeris illíus ſo-
crûs Simónis & Andréæ,
váriis críminum fébribus
caro noſtra languébat, & di-
verſárum cupiditátum im-
módicis æſtuábat illécebris.
Nec minórem febrem amó-
ris eſſe díxerim, quàm ca-
lóris. Itaque illa ánimum
febris, hæc corpus inflam-
mat. Febris enim noſtra
avarítia eſt, febris noſtra
libído eſt, febris noſtra
ambítio eſt, febris noſtra
iracúndia eſt.

℟. Jeſus docébat Sábba-
tis, & * Stupébant in doc-
trína ejus, quia in poteſ-
táte erat ſermo ipſíus, † Al-
lelúia, allelúia. ℣. Sapién-
tia in Eccléſiis Altíſſimi
apériet os ſuum, & in mé-
dio pópuli exaltábitur, &
in plenitúdine ſancta ad-
mirábitur: * Stupébant.

perat immundis ſpirítibus : & éxeunt? allelúia. *Luc.* 4.

num. . . . . in t
dem.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS VERNA.

De B. Maria Virgine, Tempore Quadrageſ. fiet Commemoratio conſueta inter Suffragia per ſingulas Ferias. Tempore verò Paſchali fiet Commemoratio ejuſdem, ut dicetur infrà initio menſis Aprilis.

¶ *Per Quadrageſimam omittitur* Allelúia. *in fine Antiphonarum quæ ſumuntur de Communi pro Commemoratione Sanctorum.*]

DIE V. FEBRUARII.

SANCTÆ AGATHÆ, Virginis & Martyris, *Commemoratio.*

Pridiè. AD VESPERAS, *Ant.* Infirma. ℣. Deus. *ut in Communi*, xi. *Oratio*, Deus. *infrà.*

AD LAUDES, *Ant.* [F]actus eſt. ℣. Hæréditas. [x]liij.

Orémus.

Deus, ſanctæ puritátis amátor, qui beátæ [A]gathæ caſtum virginitá[ti]s propóſitum infudiſti: [d]a nobis, quæſumus, ſic [ej]us agónem glorióſum venerári, ut perpétuis ejuſ[d]em mereámur fovéri præ[si]diis; Per Chriſtum.

AD VESP. Commem. S. [A]mandi, Epiſc. Ant. Elé[g]it. ℣. Beátus. xiv. *Ora[ti]o*, Deus. *infrà. Deindè S. Agathæ, Ant.* Caſta. ℣. Confeſſio. xlvj. *Oratio*, Deus, ſanctæ. *ſuprà.*

DIE VI.

SANCTI AMANDI, Trajectenſis Epíſcopi, *Commemoratio.*

AD LAUDES, Ant. Ego ſum. ℣. Elégit. xvij.

Orémus.

Deus, qui per beátum Amandum Pontíficem infidéles pópulos de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuiſti: da nobis, ejus interceſſióne, in fide ſtábiles, & à ſpe Evangélii quod prædicávit, immóbiles permanére; Per Chriſtum.

AD VESP. Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xix. *Oratio*, Deus, qui. *ſuprà.*

DIE VIII.

S. JOANN. DE MATHA, Preſbyteri, Inſtit. Ord. SS. Trinitatis. *Commemoratio.*

Pridiè AD VESP. Ant.

ejus Scriptoribus.

JOannes cui de Matha cognómen, in província Narbonenſi ſecunda, Falcóne natus eſt à paréntibus pietáte & nobilitáte conſpícuis. Studiórum causâ primùm Aquas-Séxtias, & póſteà Paríſios profectus, emenſo Theológiæ currículo, Magiſtérii láuream adeptus eſt. In Clerum Pariſienſem ab Epíſcopo Maurítio aſcriptus, & tandèm Préſbyter ordinátus, cùm in ejus ſacello primum ſacrifícium offerret, divínitùs inflammátum ſe ſenſit ad redimendos ab infidélium ſervitúte captívos Chriſtiános. Ut tamen matúriùs in re tanta procéderet, in ſolitúdinem quamdam Vadenſis pagi intrà límites Meldenſis Epiſcopátûs ſeceſſit; ibíque, initâ ſocietáte cum Felíce Eremíta, qui illic jam ab annis plúribus vi-

ſimo, vitæ ...
tutumque ſelíger
lamque ſóciis,
querentur, pe
Itaque, Felíce
nam pagi Vader
dinem remeante
cios congregáret
plis régeret, Jo
ríſios ad Epíſc
modo ordinand
tractatúrus, acc
tandèm compóſi
téntia rebus óm
Felícem revértit
ædificátâ conjun
Eccléſiâ cum qu
domo, aliiſque
primum Ordinis
rium in loco di
frígido ſub nómir
téla ſanctíſſimæ
conſtítuit. Régu
ut eam ipſe perſ
paucis adjectis,
Apoſtólica Sede c
eſt; nec multò
tútum Paríſiis,
Epíſcopo & Cap

átem aſſéruit. Dé-
)mæ plenus opéri-
is, óbiit die vigé-
nâ Decembris, an-
:ſimo ducentéſimo
tértio.]
AUDES, *pro ejus*
1. *Ant.* Fidúciam.
:te. xxxvj.
Orémus.
, qui beáto Joanni
ſbytero, ac ſóciis
elum fidéles redi-
aptívos infudiſti:
: tuis illam córpo-
nimæ libertátem,
ſtus Fílius tuus nos
; Qui tecum vivit
: Deus. ℟. Amen.
VESP. Commem.
lloniæ, *Virg.* &
Int. Infirma. ℣.
l. *Oratio*, Deus,
r. xliv. *Deindè S.*
de Matha, *Ant.*
s. ℣. Sacerdótes.
Oratio, Deus,
·d.
DIE IX.
OLLONIÆ,
iis & Martyris,
mmemoratio.
NOCT. *ſi ſit Do·*

Lectio ix.
tola ſancti Diony-
:xandríni, ad Fá-
Antiochénum.
ſt. Lib. 6. Cap. 41.
náquàm ex Décii
)eratóris edícto per-
apud nos cœpta
íntegro anno an-
at. Nam infauſtus

quidam vates ac poéta commóvit Alexandríæ adversùs nos gentílium turbas. Ab illo ígitur ſtimuláti, hanc ſolam pietátem cultumque dæmonum ſuórum exiſtimábant, ſi cædibus adversùs noſtros ſævírent. Omnes deindè uno ímpetu in domos Chriſtianórum irrúere cœpérunt; & quos quiſque ſibi vicínos nóverat, eos íllicò properantes agébant, ſpoliábant ac diripiébant: ea quidèm quæ máximè prætióſa eſſent, in ſinum ſuum congerentes, vilióra autem & lígnea quæque disjiciébant, ac per vias concremábant. Fratres verò declinábant & ſubducébant ſe fugâ; ac direptiónem bonórum ſuórum perindè ac illi de quibus Paulus teſtificátus eſt, cum gáudio excepérunt. Nec eórum quiſquam, quod équidèm ſciam, niſi fortaſsè unus áliquis, in illórum manus íncidens, háctenùs quidèm Deum negávit. Sed & admirandam illam provectæ jam ætátis vírginem Apollóniam tunc comprehendérunt; & maxillas quidèm ejus percutientes, cunctos ei dentes excuſſérunt. Accenſo autem extra urbem rogo, minabantur vivam ſe illam combuſtúros, niſi unà cum ipſis ímpia verba pronuntiáret. At illa véniam de-

precári pauliſper viſa, atque ínterìm dimiſſa, celériter in ignem insíliit, & conflagrávit.]

AD LAUDES, Ant. Factus eſt. ℣. Hærédítas. xliij. *Oratio*, Deus, qui inter. xliv.

AD VESP. (extrà Cathedr.) *fit Commem. S. Scholaſticæ, Virginis. Ant.* Complacuit. ℣. Audi. xlj. *Oratio*, Famíliam. *infrà. Deindè S. Apolloniæ. Ant.* Caſta. ℣. Conféſſio. xlvj. *Oratio*, Deus, qui inter. xliv.

[In Cathedr. *fit ſola Commem. S. Apolloniæ, ut ſuprà; & nihil fit de S. Sholaſtica, de qua fieri debuit Officium ante Quadrageſimam,*]

[*Extrà Cathedralem.*]

DIE. X.

S. SCHOLASTICÆ, Virginis,

Commemoratio.

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica,*

Lectio ix.

Ex libro ſecundo Dialogórum ſancti Gregórii Papæ

SCholáſtica, Benedícti Abbátis ſoror, Deo ab infántiæ témpore dedicáta, ad eum ſemel per annum veníre conſuéverat; ad quam vir Dei non longè extrà jánuam in poſſeſſióne monaſtérii deſcendébat. Quâdam verò die venit ex more: cùmque inter ſacra

collóquia tardior
protráheret, & i
tiùs apud ſe fratr
tum retinére velle
tas dígitis manu
menſam póſuit,
in mánibus omnip
Dóminum rogatú
návit. Tùm verò
ruſcatiónis & toni
tántaque inundáti
erúpit; ut neque
tus, neque Fra
cum eo erant, e
limen pedem mo
túerint. Tunc vir
coruſcántia fúlgu
ingentes ímbrium t
contriſtátus ſibi a
térium redíre non
Parcat tibi, inqui
ô Soror, quæ id
Cui illa: Ecce r
& audíre me nolu
gávi Deum meum
dívit me. Sicque
totam noctem pe
in ſpirituáli collóq
ſígerent; nec niſi
rò, ille ad mona
illa ad cellam pró
díerint. Poſt trídu
tem in cella c
Benedíctus, elev
áera óculis, vidit
ſoróris ſuæ ániman
lumbæ ſpécie, cœl
penetráre. Qui ex
ſióne óbitum ejus
titúdinem intéllige
tiis Deo actis, mi
tres, qui ejus co
monaſtérium deſ
atque in ſepulcro q

ſe paráverat, pónerent. a quorum mens una ſem- r in Dómino fúerat, eó- m quoque córpora nec pultúra ſeparávit.]

AD LAUDES, *Ant.* xultábit. ℣. Sitívit. xliv.

Orémus.

Amſliam tuam, Dómi- ne, uberióribus réfove xſliis; & beátæ Vírgi- s Scholáſticæ interceſſió- : concéde, ut rore cœ- ſtis grátiæ corda noſtra giter molliantur; Per hriſtum.

AD VESP. ſit Commem. *Benedicti*, *Abbatis Ant.* grédere. ℣. Potens. xxvj. *ratio*, Deus, qui. *infrà* *eindè S. Scolaſticæ. Ant.* n reſurrectióne. ℣. Vir- nes. xlvj. *Oratio*, Famí- am. *ſuprà*.

DIE XI.

ANCTI BENEDICTI, Anianenſis Abbatis, *Commemoratio*.

[In Cathedr. *Pridiè AD VESP. Ant.* Egrédere. ℣. otens. *Oratio*, Deus, ui. *infrà*.]

AD NOCT. ſi ſit Dominica, *Lectio ix.*

x vita ipſius per S. Ardo- nem ejus diſcipulum & Monach. Anian.

BEnedictus Anianenſis, diſciplínæ monáſticæ er totum ferè Occidentem nſtaurátor, patre Maga- onenſi Cómite natus, in ula Pipíni Regis diſciplí- is liberálibus inſtitutus; ſub ejus fílio Cárolo mag- no, aliquándiù in caſtris & in aula, cum ſumma laude méruit. Fratri ſuo undis penè ſubmerſo cùm tentáret opem ferre, peri- clitátus & ipſe, memor voti quod jam pridem concépe- rat, ſpopondit rerum óm- nium abdicatiónem. Nec multò pòſt ad ſancti Sé- quani monaſtérium in Bur- gundiónibus ſe cóntulit. Ibi, ſuſcepto religiónis há- bitu, abſtinéntiâ, humi- litáte, patientiâ, pauper- tátis amóre, régulæ ob- ſervántiâ, rerum cœléſ- tium contemplatióne, óm- nibus præfulſit. In Abbátis defuncti locum, ob ſingu- lárem doctrínam & elo- quéntiam, jam ſubſtituen- dus, abſceſſit in pátriam: & in paterno ſolo excitâtâ céllulâ, ad rivum Aniánum cum frátribus àliquot ſanc- tiſſimè vixit. Verùm con- fluéntibus ad eum úndiquè diſcípulis, monaſtérium áliud in loco ſpatioſióre, (nunc in urbe Aniána) ædificáre coactus eſt. Col- labentem in Occitánia, Aquitánia, & tota Gál- lia meridionáli diſciplínam monáſticam, ope divínâ adversùs malévolos adjútus, reſtituendam curávit. Plú- rima monaſtéria in Gálliis & Germánia, Imperatóris juſſu reformávit, quædam de novo fundávit. Plura erudítè ſcripſit, inter quæ

dùm miſericórdiam tuam ; annum agens ſeptuagéſimum, ánimam Deo réddidit, in Indenſi monaſtério, ubì corpus ejus requieſcit.]

AD LAUD. Ant. Ecce ego. ℣. Veníte. xxviij.

Orémus.

DEus, qui beátum Benedictum Abbátem Spíritûs tui fervóre & diſciplínæ zelo replétum, reguláris obſervantiæ inſtauratórem ſtrénuum effeciſti ; da nobis, ejus méritis & interceſſióne, ut reformáti in novitáte ſenſûs noſtri, & in ſancta converſatióne viventes, viam mandatórum tuórum dilatáto corde currámus ; Per Chriſtum.

AD VESP. Ant. Atténdite. ℣. Juſtus. xxxj. *Oratio*, Deus, qui Beátum Benedictum Abbátem, Spíritûs tui, &c. *ſuprà.*

ortus, non p
ris dedit indic
Magnos in
ſciéntia, om
tútum géner
fecit. Virgin
tiam ad fine
ſervávit illæſ
móriens, ſac
Jeſu corpus p
cípiens declar
indeſinenter a
ſiti, frígore
vigíliis, jejú
Pernoctábat ſ
tióne, prom
Dómino ſúp
ſíngulos gradu
órdinis ad Pre
nórem evectus
mórtuo Theo
venſi Epíſcop
cum, ómniu
fectus eſt. Qu
Dei fugâ ela
vóluit : ſed r
dem, Narbón
vix paſſus, ab A

:aſſante fame, venditâ
:ctili, egéntium óm-
neceſſitátibus abundè
nerit. Eccléſiam ſancti
ii, quæ Cathedrális
i fundamentis inſtau-
, vocátis vicínis Epíſ-
, antíquo ritu conſe-
. Collapſam in non-
monaſtériis diſciplí-
ionáſticam reſtítuit:
m de novo fundávit
cit. Máximam pœni-
n ſibi lubens impó-
ut culpam quam ſe
iſiſſe putábat, dilúe-
emùm méritis plenus,
correptus, & ſuper
& cínere decumbens,
it ad Dóminum ídi-
bruárii, anno mil-
ſexto, Epiſcopátûs
nquagéſimo ſeptimo.
s & vivus & mórtuus
miráculis. Corpus
poſt annos círciter
i viginti, íntegrum
im eſt: & quamvis
órum furóre, la-
ſéculo décimo ſexto,
liſcerptum ſit ac pro-
, illíus tamen partes
, impiórum mánibus
, incorruptæ adhuc
rant, & Lodóvæ
itur ómnium óculis
uæ.]
UD. Ant. Ego ſum.
it. xvij.
Orémus.
s, qui ſanctum Pon-
icem Fulcrannum
im patrem, & om-
onverſatiónis exem-
plum tuâ grátiâ effeciſti: fac ut ejus veſtígiis inhærentes, quæcumque ſervos Dei decent, & opéribus ſectémur & móribus; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

AD VESP. Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. *Oratio*, Deus, qui. *ſuprà.*

DIE XVIII.

SANCTI SIMEONIS, Epíſcopi Hieroſolymitani & Mart.

Commemoratio.

Pridiè AD VESP. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. ij. *Oratio*, Deus, cujus. v.

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica*,

Lectio ix.

Ex libro quinto Commentariórum ſancti Hegeſippi Hiſtoriógraphi.

Euſ. Hiſt. L. 3.

SImeon, cognátus Dómini, fílius Cléophæ, ſecundus poſt Jacóbum Hieroſólymæ Epíſcopus, calúmniam paſſus ab hæréticis, accuſátus eſt coram Attico Conſulári; & per plúrimos dies acerbíſſimis tormentis excruciátus, fidem Chriſti conſtantíſſimè profeſſus eſt; ita ut omnes ſupra modum admirarentur, & ipſe quoque Conſuláris, quómodò is qui centum viginti annos attígerat, tália pertuliſſet. Tandem verò ſenténtiâ júdicis cruci affixus eſt. Ad hæc uſquè témpora Eccléſia virgo pura & incorrupta permanſit, in obſ-

jam ætas hóminum illórum qui divínam ipſam Sapiéntiam ſuis áuribus auſcultáre merúerant ; tunc demùm exorta eſt ímpii erróris conſpirátio , nullo vidélicèt ámpliùs ex Apóſtolis ſupérſtite.]

AD LAUDES. Ant. Bonum. ℣. Adjútor. *Oratio* , Deus , cujus. v.

AD VESP. Ant. Juſtum. ℣. Poſuiſti. vij. *Oratio* , *ut ſuprà.*

DIE XXVIII. [*vel* XXIX.]

SS. MARTYRUM

Qui obierunt in caritatis Officio erga peſtilentiâ afflictatos Alexandriæ, *Commemoratio.*

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* In hoc cognóvimus caritátem Dei , quóniam ille ánimam ſuam pro nobis póſuit, & nos debémus pro frátribus ánimas pónere. 1. *Joan.* 3.

nionemque ſup
que enim à nob
licèt plúrimun
les graſſáta ſit.
dem ex frátrib
nímiam caritá
omnem própri
jicientes , ſib
adhæreſcentes
ſecurè atque
víſunt , eiſque
niſtrant , &
adhíbent in C
cum illis mórti
tíſſimè : aliór
dine ſeſe imp
proximórum
ſemetipſos q
attrahentes, do
rum ſponte ſu
tes atque exter
tíque étiam qu
tantes curáver
príſtinam valet
titúerant , ipſi
mortem illórum
traducentes ;
illud vulgáre q

nt ac diáconi, & ex pó-
o laudatiſſimus quiſque
rtem oppetiérunt: ádeò
genus hoc mortis, ob
tátem fideíque conſtán-
n, nequáquam inférius
rtyrio cenſeátur.]

AD LAUDES.

Ant. Sicut corpus unum
, & membra habet mul-
ómnia autem membra,
um tamen corpus ſunt:
& Chriſtus. 1. *Cor.* 12.
℣. Párticeps ego ſum
nium timéntium te,
mine, ℟. Et cuſto-
itium mandáta tua. *Pſ.*

Orémus.

DA, quæſumus, om-
nípotens Deus, in-
cedéntibus ſanctis Mar-
ibus tuis, qui frátribus
dirâ lue afflictis cum vitæ
diſpéndio miniſtráre non
timuérunt, nos eódem ſpí-
ritu ferventes, neceſſitáti-
bus Sanctórum communi-
cáre; Per Chriſtum.

AD VESP. Commem. S. Albini, Epiſc. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Oratio*, Fámulos. *infrà. Deindè SS. Martyrum, ut ſequitur,*

Ant. In uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti ſumus; & omnes in uno Spíritu potáti ſumus. 1. *Cor.* 12.

℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum, ℟. Habitáre fratres in unum! *Pſ.* 132.

Oratio, Da, quæſumus. *ut ſuprà.*

FESTA MARTII.

DIE I.

SANCTI ALBINI,
Andegavenſis Epiſcopi,
Commemoratio.

AD NOCT. ſi ſit Dominica, Lectio ix.

Fortunato apud Bollandum.

ALbínus, Venétiæ in
. Aremóricis claro gé-
e natus, relictis à púero
éntibus, in Cincillá-
ſe monaſtérium ingreſ-
eſt. Anno ætátis trigé-
o quinto Abbas creá-
, ſinguláti vigiláutiâ
cœnóbium adminiſtrávit annis quinque & viginti. Undè invítus ad cáthedram Andegavenſem evectus, totus alendis paupéribus, tuendis cívibus, ægris viſitandis, captívis rediméndis, incúbuit. Eccleſiáſticæ diſciplínæ vindex fuit acérrimus; ádeò ut nec précibus nec minis potentiórum moverétur: quod ei multórum invídiam conflávit. Váriis in Synodis, ac præcípuè in Aurelianenſi tértia, plúrimùm

laborávit, ut inceſtæ núptiæ damnarentur. Cæſárium quoque Arelatenſem ſuper ea re conſultúrus ádiit unà cum ſancto Leobíno tùm Abbáte Brajacenſi, póſteà Carnutenſi Epíſcopo. Juſſus ab Epíſcopis quoſdam à ſe excommunicátos abſólvere, páruit ſacerdotáli judicio; ab iiſque rogátus ut & ipſe ſignáret eulógias quas ad unum ex illis dirigendas benedíxerant, reſpóndit: Et ſi ad impérium veſtrum ſignáre compellor, dùm vos cauſam Dei recuſátis defféndere, ipſe potens eſt vindicáre. At ille, nondùm acceptis eulógiis, intériit. Explétis demùm Epiſcopátûs annis viginti, ménſibus ſex, ætátis octoginta, mortalitátem éxuit. Corpus ejus primùm in Basílica ſancti Petri Andégavi, ſepultum, póſtmodùm ab Eutrópio ejus ſucceſsóre & à ſancto Germáno Pariſienſi, aliiſque Epíſcopis, in novam Basílicam tranſlátum eſt.]

AD LAUD. Ant. Ego ſum. ℣. Elégit. xvij.

Orémus.

FAmulos tuos, quæſumus, Dómine, interveniente beato Albíno Pontífice, tibi fácias toto corde ſubjectos; ut tuæ caritátis ſpíritu repléti, à terrénis mundémur cupiditátibus, & cœleſti beatitúdine, te donante, digni efficiámur; Per Chı minum noſtrum

AD VESP. A dótes. ℣. Sal

Oratio, ut ſupr

DIE V

SS. PERP

& FELICI

Martyru

Commemo

Pridiè AD VE

Ant. TimorD electis féminis g cum juſtis & fid nóſcitur. *Eccli.*

℣. Deus noſ gium & virtus; in tribulatiónib venérunt nos ni

Oratio, Deu túdo. *infrà.*

[*AD NOCT. ſi ſit*

Lectio i

Sermo ſancti

Epíſcop

I. in Nat. Mart. Felicit. qui

HOdiernus di memóriam quodam modo tat, diem quo mulæ Dei Perpé lícitas, corónı decorátæ, perp táte floruérunt, nomen Chriſti & ſimul invenie ſuum nomen i Exhortatiónes divínis revela triumphoſque p cùm legerentur mus; éaque ómı rum digeſta &

ımínibus, aure percépi-
ıus, mente ſpectávimus,
eligióne honorávimus, ca-
itáte laudávimus. Debé-
ır tamen étiam à nobis
ım devótæ celebritáti ſer-
ıo ſolemnis, quem ſi mé-
tis eárum ímparem pró-
ro, ímpigrum tamen af-
ctum gáudio tantæ feſti-
tátis exhíbeo. Quid enim
orióſius his féminis quas
ri mirantur facíliùs quàm
ıitantur? Quid hoc ſpec-
culo ſuávius? quid hoc
rtámine fórtius? quid
ıc victóriâ glorióſius?
unc cùm béſtiis ſanc-
objiceréntur córpora,
to amphitheátro fremé-
ınt gentes, & pópuli
editabantur inánia. Sed
ıi hábitat in cœlis, irri-
bat eos, & Dóminus
bſannábat eos. Nunc
tem póſteri illórum,
orum voces in carnem
ártyrum ímpiè ſæviè-
nt, mérita Mártyrum
s vócibus laudant. Ne-
e tunc tanto concurſu
minum ad eos occiden-
ı cávea crudelitátis im-
ta eſt, quanto nunc ad
honorandos Eccléſia
tátis implétur. Omni
ıo ſpectat cum religióne
itas, quod uno die cum
rilégio commíſit impíe-
.]

A D LAUDES.

Ant. Infirma mundi elé-
Deus, ut confundat
tia; ut non gloriétur
omnis caro in conſpectu
ejus. 1. *Cor.* 1.

℣. Exultavérunt fíliæ Judæ, ℟. Propter judícia tua, Dómine. *Pſ.* 96.

Orémus.

DEus, fortitúdo certántium, & palma Mártyrum, qui fámulas tuas Perpétuam & Felicitátem contrà tormentórum immanitátem mirâ virtúte roboraſti: quæſumus, ut ſicut eárum nos triumpho lætíficas, ita ſemper ſupplicatióne deféndas; Per Chriſtum.

AD VESPERAS.

Ant. Neque vir ſine múlíere, neque múlier ſine viro in Dómino. Nam ſicut múlier de viro, ita & vir per mulíerem: ómnia autem ex Deo. 1. *Cor.* 11.

℣. Confitébimur tibi, Deus, ℟. Confitébimur, & invocábimus nomen tuum. *Pſ.* 74.

Oratio, Deus. *ut ſuprà.*

DIE IX.

SS. QUADRAGINTA MARTYRUM,

Commemoratio.

Pridiè AD VESPERAS, *Ant.* Cùm vos. ℣. Viríliter. ix. *Oratio*, Præſta. *infrà.*

[*AD NOCT. ſi ſit Dominica*,

Lectio ix.

Sermo Sancti Baſílii Epiſcopi.

Homil. in 40. *Mart.*

QUadraginta Chriſti mílites magnitúdine cór-

poris, & ætátis flore ac virtúte, céteris ómnibus præcellentes, ad militáres órdines regendos promóti ſunt; & propter militárem experiéntiam animíque fortitúdinem, jam primos honóres apud Imperatóres obtinébant. Ubi verò ímpium edíctum denuntiátum eſt ne quis Chriſtum profiterétur, tunc horum quílibet in médium procédens: En, ait, Chriſtiánus ſum. Quæ ut áudiit bárbarus judex, cùm conſideraſſet regiónis natúram quòd eſſet frígida, & anni tempus quod hibernum, & noctem, in qua bóreas máximè ſpiráret, juſſit omnes nudos ſub dio in média civitáte congelandos mori. Qui, loco ſumma cum lætítia conſpecto, últimum étiam amictum alácriter abjicientes, ad mortem properárunt. Una autem erat ómnium orátio: Quadraginta in ſtádium ingreſſi ſumus; quadraginta, ô Dómine, coronémur. Unus autem ex eórum número vacillans ad pœnam, deſertor ábiit, luctum inconſolábilem ſanctis relinquens. Verùm Dóminus eórum preces írritas eſſe non permíſit. Etenim cuſtos Mártyrum cùm eventum obſerváret, mirum vidit ſpectáculum: Virtútes quaſdam è cœlis deſcendentes, & tanquàm à Rege magna dona milítibus diſtribuentes, unum verò ſolum indonátum dimiſerunt, qui ſtatìm dolóres detrectans, ad adverſarios tranſfugit. Lictor autem ut illum defeciſſe vidit, ſeipſum in deſertóris locum ſubſtítuit; & abjíciens veſtes, nudis ſe permíſcuit, eamdemque cum ſanctis vocem emíſit: Chriſtiánus ſum. Hic baptiſma ſuſcépit, non ab ullo, ſed à própria fide; non in aqua, ſed in próprio ſánguine. Sicque illuceſcente die, adhuc ſpirantes igni tráditi ſunt; & ignis relíquiæ in flúvium projectæ.]

AD LAUDES.

Ant. Beáti qui perſecutiónem patiuntur propter juſtítiam; quóniam ipſórum eſt regnum cœlórum. *Matth.* 5.

℣. Multæ tribulatiónes juſtórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Pſ.* 33.

Orémus.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui glorióſos Mártyres fortes in ſua confeſſióne cognóvimus, pios apud te in noſtra interceſſióne ſentiámus; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

AD VESPERAS.

Ant. Datæ ſunt illis ſíngulæ ſtolæ albæ; & dictum eſt illis ut requiéſcerent, donec compleantur

ri eórum, qui inter-
i ſunt ſicut & illi.
6.
Tranſívimus per ig-
& aquam ; ℟. Et
i nos in refrigérium.

io, Præſta quæſu-
omnípotens Deus,
glorióſos Márty-
&c. *ut ſuprà.*
I E X V I I.
TI PATRICII,
opi, Hibernorum
Apoſtoli,
mmemoratio.
AD VESPERAS,
Elégit ipſum Dó-
ab omni vivente of-
crifícium Deo, in-
& bonum odórem
pulo ſuo. *Eccli.* 45.
eátus quem elegiſti
mpſiſti ; ℟. Inha-
in átriis tuis. *Pſ.* 64.
io, Deus. *infrà.*
NOCT. ſi ſit Do-

Lectio ix.
*iis ejus vitæ ſcrip-
toribus.*
ícius in Scótia na-
, adoleſcens in Bar-
m manus ſæpiùs ín-
à quibus tótiès vén-
ómnia ſervitútis in-
da patienter tole-
Libertátem adep-
Gállias venit, & in
monaſtério propè
s, ſub ſancti Mar-
ſciplína vitam mo-
n profeſſus eſt ac
i tonsúrâ donátus.

Divíno mónitu impulſus ſemèl & iterùm Romam pétiit, ut à ſummo Pontífice facultátem obtinéret Evangélii lucem apud Hibernos inſerendi. Illíus votis tandèm ánnuens ſanctus Cœleſtínus, ipſum conſecrávit Epiſcopum, & in Hibérniam autoritáte Apoſtólicâ præditum miſit. Eo in múnere Patrícius, annos círciter ſexaginta, ingenti ſtúdio & feliciſſimo éxitu conſumpſit. Hinc Hibernórum Apóſtolus méritò nuncupátur. Armachánam fundávit Eccléſiam, quam totíus ínſulæ Metrópolim primatiálem conſtítuit. Confectus ætáte & labóribus, plenus méritis, & miráculis clarus, diem clauſit último verſùs finem quinti ſéculi.]

AD LAUDES, *Ant.* Ego ſum. ℣. Elégit. xvij.

Orémus.

DEus, qui beátum Patrícium, Hibérniæ Apóſtolum, ſignis multímodis decorátum ad cœleſtem glóriam tranſtuliſti ; præſta, quæſumus, ut ejus précibus & méritis adjúti, ætérnæ beatitúdinis præmia conſequámur ; Per Chriſtum.

AD VESP. Commem. S. Alexandri, Epiſcopi & Mart. Ant. Ecce Deus. ℣. In Deo. ij. *Oratio*, Omnípotens. *infrà.*

Ex libro ſancti Hierónymi Preſbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Cap. 62.

ALexander Epíſcopus Cappadóciæ, cùm deſidério ſanctórum locórum Hieroſólymam pérgeret, & Narciſſus Epíſcopus ejuſdem urbis jam ſenex régeret Eccléſiam, Narciſſo & multis Clericórum ejus revelátum eſt álterâ die manè intráre Epíſcopum, qui adjútor Sacerdotális Cáthedræ eſſe debéret. Itaque re ita complétâ, ut prædicta fúerat, cunctis in Palæſtína Epíſcopis in unum congregátis, adnitente quoque ipſo vel máximè Narciſſo, Hieroſolymitánæ Eccléſiæ cum eo gubernáculum ſuſcépit. Hic in fine cujuſdam epíſtolæ quam ſcribit ad Antinóitas ſuper pace Eccléſiæ, ait: Salútat vos Nar-

rum conſtituei
áliæ ejus ad
runtur epíſtol
autem perſecuti
cio, quo témp
Antiochíæ paſſi
tus Cæſaréam,
in cárcere ob c
Chriſti, marty
tur. [Hunc A
eſſe qui in Cá
poſt Ignátium
Antiochénum
tàm ipſe invoca
quàm paſſiónis
& certa fides
álii hujus nón
petit, ſufficie
dunt.]

AD LAU

Ant. Bonum
certávi, curſu
mávi, fidem
réliquo repóſi
coróna juſtítiæ

℣. Adjútor
pſallam; ℟.
ſuſceptor meus

Orém

ſciter dimicávit , nos
ɔque fámuli tui percí-
'e mereámur ; Per eum-
n Chriſtum.

¶ *Si Feſtum ſequens oc-
'rat in tertia vel quarta
minica Quadrageſimæ ,
de eo , cum Commem.
'minicæ in utriſque Veſ-
'is & Laudibus ; & nona
ctio Officii Nocturni erit
Homilia in Evangelium
minicæ. Si inciderit in
Dominicam Paſſionis, tranſferetur cum Feſtivitate in Feriam ſecundam , & tunc Veſperæ erunt de Feſto cum Commem. Dominicæ. Denique ſi occurrat in majori Hebdomada vel intrà Hebdomadam Paſchæ , tranſferetur cum Feſtivitate in Feriam ſecundam poſt Dominicam in Albis ; & Officium fiet ut notatur infrà*, 511.

SOLEMNE-MAJUS

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 3. a. DOmine exercítuum, úſquequò tu non miſeréberis Jerúſalem & úrbium Juda, quibus irátus es? *Zach.* 1.

Ant. 5. C. Exaudi, Dómine; placáre, Dómine; attende, & fac: ne moréris propter temetipſum, Deus meus. *Dan.* 9.

Ant. 7. d. Da teſtimónium his qui ab inítio creatúræ tuæ ſunt, & ſúſcita prædicatiónes quas locúti ſunt in nómine tuo. *Eccli.* 36.

Ant. 4. E. Dabis, Deus, veritátem Jacob, miſericórdiam Abraham, quæ jurasti pátribus noſtris à diébus antíquis. *Mich.* 7.

Ant. 1. g. Obſecro, Dómine, mitte quem miſſú-

peccátum, &
quitas, & ad
títia ſempiter
pleátur víſio,
& ungátur Sa
rum.

℟. Audíte,
vid: Ecce vir
& páriet fíliu
cábitur nomer
mánuel. ℣. H
homínibus; &
lus ejus erunt;
cum eis erit e
* Vocábitur.
Repetitur. ℟.
ad ℣. *Iſ.* 7. *A*

HYM

HÆc illa ſo
Dies ſalút
Quâ miſſa cœl
Venêre terris g
Uníus omne
Caſu gravi lap
Ut ipſe lapſos

ocentûm díluat.
unĉta complet nú-
e,
le in artus cólligit:
·edúcat ad Deum,
nobiſcum Deus.
o redemptor qui
is,
i laus máxima
tre; nec tibi minor
triuſque Spíritus.
en.
cita, Dómine,
m tuam; ℟. Et
t ſalvos fácias nos.

Magníficat.
. *duplicanda*. Lau-
:táre, fília Sion;
:e ego vénio, &
› in médio tuî, ait
s. *Zach.* 2.
ut infrà ad Laudes.
nmemoratio Feriæ.
OMPLETORIUM,
& Capitulum de
'etera ut infrà poſt
'eras.
FFIC. NOCT.
Verbum caro fac-
: * Veníte, adoré-
ın. 1.
94. Veníte. 2.
YMNUS.
ſtis Ales núntiat
lenda mox myſté-
ia:
:œcundâ Deus
implet Vírginem.
s ſtupendo glória
rgo, de partu ma-
ıet!
tus in tuo ſinu,
)eo, nunc eſt tuus.

De virginâli sánguine,
Quem nulla labes ínficit,
Fingente ſanĉto Spíritu,
Chriſti caro compíngitur.
Nobis per hanc mortáli-
bus
Laĉteſcit eſca Cœlitûm:
Nos paſcit infantes homo,
Qui paſcit Angelos Deus.
Mundo redemptor qui
venis,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

Pſ. Dómine Dóminus
noſter. 41.

Ant. 8. G. Miſſus eſt An-
gelus Gábriel ad Maríam
vírginem deſponſátam Jo-
ſeph. *Luc.* 1.

Pſ. Cœli enarrant. *cum*
ſua diviſione. 52.

Ant. 1. *f.* Ingreſſus An-
gelus ad eam, dixit: Ave,
grátiâ plena; Dóminus
tecum: benediĉta tu in
muliéribus. *Luc.* 1.

Pſ. Eruĉtávit. 136.

Ant. 2. Cùm audiſſet
María, turbáta eſt in ſer-
móne ejus, & cogitábat
qualis eſſet iſta ſalutátio.
Luc. 1.

℣. Dómine, audívi au-
ditiónem tuam, ℟. Et
tímui. *Habac.* 3.

De Iſaía Prophéta.

Lectio j. Cap. 7.

ADjécit Dóminus lo-
qui ad Achaz, di-
cens: Pete tibi ſig-
num à Dómino Deo tuo in

& Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce virgo concípiet, & páriet filium; & vocábitur nomen ejus, Emmánuel: bútyrum & mel cómedet, ut ſciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Ne tímeas, María; inveniſti enim grátiam apud Deum: * Ecce concípies in útero, & páries Fílium. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Ecce.

Luc. 1. *Iſ.* 28.

Lectio ij. Cap. 11.

ET egrediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcendet: & requieſcet ſuper eum Spíritus Dómini, ſpíritus ſapiéntiæ & intellectûs, ſpíritus consílii & fortitúdinis, ſpíritus ſciéntiæ & pietátis: & replébit eum ſpíritus timóris Dómini.

ſedem David
* Et regni
finis. ℣. Ecce
dicit Dómin
bo David ge
& regnábit
Luc. 1. *Jerem*

Lectio iij.

LÆtábitu
ínvia ;
ſolitúdo , &
lílium. Gérm
nábit , & ex
bunda & lau
Líbani data
Carméli & S
débunt glóri
& decórem
Confortáte m
tas , & gén
boráte. Díci
mis : Confo
nolíte timére
veſter ultión
retributiónis
véniet , & ſ
Tunc aperien

'ocábis nomen ejus
: * Ipſe enim ſal-
iciet pópulum ſuum
ítis eórum. ℣. Fília
rex Iſraël Dóminus
lio tuî ; noli timére :
enim. Glória Patri.
'. ℟. Vocábis. *uſquè*
Matth. 1. *Soph.* 3.
. *NOCTURNO.*
Deus noſter. 137.
3. *a.* Dixit María
gelum : Quómodò
id, quóniam virum
ignoſco ? *Luc.* 1.
Deus judícium. *cum*
iſione. 53.
8. G. Reſpondens
us, dixit ei : Spíritus
ſupervéniet in te ;
us Altíſſimi obum-
tibi. *Luc.* 1.
Benedixiſti. 57.
2. Quod naſcétur
anctum, vocábitur
Dei. *Luc.* 1.
légit eam Dóminus,
habitatiónem ſibi.

d. & Bened. de B.

ſancti Leónis Papæ,
itali Dom. II. C. 1.

Lectio iv.

Eus omnípotens &
clemens, cujus na-
túra bónitas, cujus
as poténtia, cujus
iſericórdia eſt, ſta-
nos diabólica ma-
s venéno ſuæ morti-
invídiæ, præparáta
ndis mortálibus ſuæ
s remédia inter ipſa
ira Verna.

mundi primórdia præſig-
návit ; denúntians ſerpenti
futúrum ſemen mulíeris,
quod nóxii cápitis elatió-
nem ſuâ virtúte contére-
ret ; Chriſtum ſcílicèt in
carne ventúrum, Deum
hominemque ſigníficans,
qui natus ex Vírgine vio-
latórem humánæ propági-
nis incorruptâ nativitáte
damnáret.

℟. Ecce Eliſabeth cog-
náta tua, & ipſa concé-
pit fílium in ſenectúte ſua ;
* Quia non erit impoſſí-
bile apud Deum omne ver-
bum. ℣. Hoc tibi erit ſig-
num à Dómino, quia fá-
ciet Dóminus verbum quod
locútus eſt ; * Quia. *Luc.*
1. *Iſ.* 38.

Lectio v.

NAm quia gloriabátur
diábolus hóminem
ſuâ fraude deceptum diví-
nis caruiſſe munéribus, &
immortalitátis dote nudá-
tum duram mortis ſubiiſſe
ſenténtiam, ſeque in ma-
lis ſuis quoddam de præ-
varicatóris conſórtio inve-
niſſe ſolátium ; Deum
quoque juſtæ ſeveritátis exi-
gente ratióne erga hómi-
nem quem in tanto honóre
condíderat, antíquam mu-
taſſe ſenténtiam : opus
fuit, dilectíſſimi, ſecréti
diſpenſatióne conſílii, ut
incommutábilis Deus cu-
jus volúntas non poteſt
ſuâ benignitáte privári,
primam pietátis ſuæ diſpo-

ſitiónem ſacramento occultióre compléret ; & homo diabólicæ iniquitátis verſútiâ actus in culpam, contrà Dei propóſitum non periret.

℟. Dixit María ad Angelum : * Ecce ancilla Dómini ; fiat mihi ſecundùm verbum tuum. ℣. Nunc ergò Dómine, tu es Deus, & verba tua erunt vera : * Ecce. *Luc.* 1. 2. *Reg.* 7.

Lectio vj.

ADveniéntibus, ergò tempóribus, dilectiſſimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præſtitúta, ingréditur hæc ínfima Jeſus Chriſtus Fílius Dei, de cœleſti ſede deſcendens, & à paterna glória non recédens, novo órdine, novâ nativitáte generátus. Novo órdine, quia inviſíbilis in ſuis, viſíbilis factus eſt in noſtris ; incomprehenſíbilis vóluit comprehendi ; ante témpora manens eſſe cœpit ex témpore : univerſitátis Dóminus ſervílem formam, obumbrátâ majeſtátis ſuæ dignitáte, ſuſcépit : impaſſíbilis Deus non dedignátus eſt homo eſſe paſſíbilis, & immortális mortis légibus ſubjacére. Novâ autem nativitáte génitus eſt, conceptus à Vírgine, natus ex Vírgine, ſine paternæ carnis concupiſcéntia, ſine maternæ integritátis injúria ; quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui & in ſe habéret humánæ ſubſtántiæ natúram, & humánæ carnis inquinamenta neſciret.

℟. Chriſti generátio ſic erat : * Deſponsáta María Joſeph inventa eſt in útero habens de Spíritu ſancto. ℣. Creávit Dóminus novum ſuper terram : Fémina circúmdabit virum. * Deſponsáta. Glória. *Repetitur.* ℟. Chriſti generátio. *uſquè ad* ℣. *Matth.* 1. *Jerem.* 31.

IN III. NOCTURNO.

Pſ. Fundamenta. 138.

Ant. 4. E. Ecce Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph, dicens : Joſeph, fili David, noli timére accípere Maríam cónjugem tuam. *Matth.* 1.

Pſ. Dóminus regnávit ; exultet terra. 58.

Ant. 6. Quod in ea natum eſt, de Spíritu ſancto eſt ; páriet autem Fílium. *Matth.* 1.

Pſ. Cantáte Dómino... quia. 45.

Ant. 5. C. Hoc totum factum eſt, ut adimplerétur quod dictum eſt per Prophétam : Ecce virgo in útero habébit, & páriet fílium. *Matth.* 1.

℣. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ, ℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſraël. *Pſ.* 97.

nƈi Evangélii ſe-
dùm Lucam.
ij. Cap. 1.
témpore; Miſſus
ıgelus Gábriel à
vitátem Galilææ,
ın Názareth, ad
deſponſátam viro
ın erat Joſeph, de
ıvid; & nomen
María. Et réliqua.
. ſanƈi Ambróſii
Epíſcopi.
. in Luc. n. 8.
ce vírginem mó-
bus, diſce vírgi-
em verecúndiâ,
rginem oráculo,
ſtério. Trepidáre
ı eſt, & ad om-
ingreſſus pavére,
iri affátus veréri.
mulíeres propóſi-
óris imitári. Sola
rálibus quam ne-
um vidéret, ſolus
reperíret: ſola
ite, ſola ſine teſ-
quo degéneri de-
ur affátu, ab An-
ıtátur. Soli Maríæ
ıtário ſervabátur:
m ſola grátiâ plena
quæ ſola grátiam
ılla ália merúerat,
a eſt, ut grátiæ
ır Auƈóre.
nediƈta es tu, fília,
ıno Deo excelſo
nibus mulíeribus
ram: * Benedic-
ıinus, quia hódiè
uum ita magnifi-
ıt non recédat laus

tua de ore hóminum. ℣. Benediƈta tu inter mulíeres, & benediƈtus fruƈtus ventris tui: * Benediƈtus. *Judith.* 13. *Luc.* 1.

Leƈtio viij. *n.* 15.

Virginem párere divíni eſt ſignum myſtérii, non humáni. Tanti namque mandáti myſtérium, non hóminis fuit, ſed Angeli ore promendum. Hódiè primùm audítur: Spíritus ſanƈtus ſupervéniet in te. Et audítur, & créditur. Dixit autem María: Ecce ancilla Dómini; contingat mihi ſecundùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancillam ſe dicit Dómini, quæ mater elígitur: nec repentíno exaltáta promiſſo eſt. Simul ancillam dicendo, nullam ſibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit, quæ fáceret quod juberétur: mitem enim humilemque paritúra, humilitátem débuit étiam ipſa præferre.

℟. Suſcépit Deus Iſraël púerum ſuum, recordátus miſericórdiæ ſuæ, * Sicut locútus eſt ad patres noſtros, Abraham & ſémini ejus in ſécula. ℣. In me ancilla ſua adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam; * Sicut locútus. *Luc.* 1. *Judith* 13.

Leƈtio ix. de Evangelio & Homilia Feriæ occurrent.

℟. Beáta quæ credidiſti,

quóniam * Perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. ℣. Non eſt Deus, quaſi homo, ut mentiátur. Dixit ergò, & non fáciet? locútus eſt, & non implébit? * Perficientur ea. Glória Patri. *Repetitur* ℟. Beáta. *Luc.* 1. 1. *Num.* 23.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* In humilitáte noſtra memor fuit noſtrî Dóminus, ℟. Et redémit nos ab inimícis noſtris. *Pſ.* 135.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. g. IN princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. *Joan.* 1.

Ant. 7. c. Omnia per ipſum facta ſunt: & ſine ipſo factum eſt nihil, quod factum eſt. *Joan.* 1.

Ant. 5. a. In mundo erat, & mundus per ipſum factus eſt, & mundus eum non cognóvit; in própria venit, & ſui eum non recepérunt. *Joan.* 1.

Ant. 6. Quotquot recepérunt.

CANTICUM. *Iſaïæ* 52.

Prænuntiatur Verbi incarnati myſterium.

QUàm pulchri ſuper montes * pedes annuntiantis & prædicantis pacem;

Annuntiantis bonum, prædicantis ſalútem, * dicentis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox ſpeculatórum tuórum: * levavérunt vocem, ſimul laudábunt.

Quia óculo ad óculum videbunt, * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte & laudáte ſimul, deſerta Jerúſalem; * quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, redémit Jerúſalem.

Parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum * in óculis ómnium géntium:

Et vidébunt omnes fines terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Ant. Quotquot recepérunt eum, dedit eis poteſtátem fílios Dei fíeri, his qui credunt in nómine ejus. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Verbum caro factum eſt, & habitávit in nobis; & vídimus glóriam ejus. *Joan.* 1.

CAPITULUM. *Philipp.* 2.

CUm in forma Dei eſſet, non rapínam arbitrátus eſt eſſe ſe æquálem Deo; ſed ſemetipſum exinanívit formam ſervi accípiens, in ſimilitúdinem hóminum factus, & hábitu inventus ut homo.

HYMNUS.

PUlſum ſupernis ſédibus,
Umbris tot annos óbſitum,
Cœleſtis ignárum viæ,
Errábat humánum genus.
Cœleſtis en Rex cúriæ,
Ut monſtret ad cœlum viam,
Secumque ducat éxules,

te fecit éxulem.
'iis præbet ducem,
t ambulántibus:
quà ducit via;
:it, ipſe términus.
, ſupréma Véritas,
a velo córporis,
idenda méntibus,
10 nos lúmine.
tuórum ſis memor,
m modeſto péctore
ancillam Dei,
nundi díceris.
o redemptor qui
is,
i laus máxima
:re; nec tibi minor
triuſque Spíritus.
en.
iid eſt homo, quòd
es ejus? ℟. Aut
minis, quóniam
m? *Pſ.* 8.
Benedictus.
. *duplicanda.* Vi-
os Oriens ex alto,
re his qui in téne-
i umbra mortis ſe-
c. 1.
Oratio.
, qui de beátæ
iæ vírginis útero
tuum, Angelo
e, carnem ſuſcí-
uiſti: præſta ſup-
tuis, ut qui verè
itrícem Dei cré-
jus apud te inter-
us adjuvémur; Per
Dóminum.
memoratio Feriæ.
ORAS, *Doxol.*
redemptor qui
s.

Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. In princípio.

In ℟. *br.* ℣. Qui natus es * de María vírgine. *Matth.* 1.

Canon proprius. cxxxix.

AD TERTIAM.

Ant. 7. c. Omnia.

CAPITULUM. *Epheſ.* 1.

PRopóſuit Deus in diſpenſatióne plenitúdinis témporum inſtauráre ómnia in Chriſto, quæ in cœlis & quæ in terra ſunt, in ipſo.

℟. *br.* Deus rex noſter * Operátus eſt ſalútem. Deus. ℣. In médio * terræ, * Operátus eſt. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 73.

℣. Tu es ipſe Rex meus, & Deus meus, ℟. Qui mandas ſalútes Jacob. *Pſ.* 43.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. In mundo.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

IN hoc eſt cáritas, non quaſi nos dilexérimus Deum, ſed quóniam ipſe prior diléxit nos, & miſit Fílium ſuum propitiatiónem pro peccátis noſtris.

℟. *br.* Redemptiónem miſit Dóminus * Pópulo ſuo. Redemptiónem. ℣. Mandávit in æternum * teſtamentum ſuum, * Pó-

pulo ſuó. Glória Patri. Redemptiónem. *Pſ.* 110.

℣. Confiteantur Dómino miſericórdiæ ejus, ℟. Et mirabília ejus filiis hóminum. *Pſ.* 106.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 3.

MAnifeſtè magnum eſt pietátis ſacramentum, quod manifeſtátum eſt in carne, juſtificátum eſt in ſpíritu, appáruit Angelis, prædicátum eſt géntibus, créditum eſt in mundo, aſſumptum eſt in glória.

℟. *br.* Dómini * Eſt aſſumptio noſtra. Dómini. ℣. Et Sancti Iſraël * regis noſtri, * Eſt. Glória Patri. Dómini. *Pſ.* 88.

℣. Dóminus virtútum nobiſcum, ℟. Suſceptor noſter Deus Jacob. *Pſ.* 45.

AD II VESPERAS.

Pſalmi de Officio parvo.

Ant. 1. D. QUæ ad patres noſtros repromíſſio facta eſt, hanc Deus adimplévit fíliis noſtris. *Act.* 13.

Ant. 4. E. Ubi venit plenitúdo témporis, miſit Fílium ſuum factum ex muliere. *Gal.* 4.

Ant. 3. E. Qui ſanctíficat, & qui ſanctificantur, ex uno omnes; propter quam cauſam non confúnditur fratres eos vocáre. *Heb.* 2.

Ant. 6. Nuſquàm Angelos apprehendit, ſed ſemen Abrahæ; undè déb[...] ómnia frátribus ſi[...] *Hebr.* 2.

Ant. 5. C. Part[...] carni & ſánguini, [...] ráret eos qui timó[...] tis per totam vitam [...] xii erant ſervitúti[...] 2.

CAPITULUM. 1. J[...]

DEus cáritas eſt[...] appáruit cári[...] in nobis, quóniam ſuum unigénitum Deus in mundum, vámus per eum.

Hymnus, Hæc [...] *ſuprà in j. Veſperis*

℣. Miſericórdia [...] tas obviavérunt ſi[...] Juſtítia & pax o[...] ſunt. *Pſ.* 84.

Ad Magníficat[...]

Ant. 2. *duplican*[...] ter miſit Fílium ſu[...] vatórem mundi: n[...] diligámus Deum, q[...] Deus prior diléxit *Joan.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad [...]

Fit Commemor. [...]

AD COMPLETO[...]

Pſalmi & Capitul[...] *Dominica.*

Ant. 4. d. Ego [...] minum aſpíciam: tábo Deum ſalv[...] meum. *Mich.* 7.

Hymnus, Virgo [...] nitrix. *ut in Officio* lxxix.

Ad Nunc dimitt[...]

Ant. 5. a. Vidébit caro ſalutáre Dei. L[...]

ANNUNTIATIONE
;ARNATIONIS DOMINI,
TEMPORE PASCHALI.

a, exceptis quæ ſe-
', ut in præcedenti
addendo ſemèl Al-
n fine Antiph. &
bis Allelúia. *in fine*
brevium.

. VESPERIS.
ii de Dominica.
mmem. Dominicæ
tantùm.

OCTURNUM.
ii cum Antiph. &
Iocturno, ut ſuprà.

. & duæ priores Be-
B. M. V.

Iſaía Prophéta.
ij. Cap. 7.
ljécit Dóminus lo-
ii ad Achaz, di-
ns : Pete tibi ſig-
Dómino Deo tuo in
um inferni, ſive in
a ſuprà. Et dixit
Non petam, &
ntábo Dóminum.
t : Audíte ergò,
David : Numquid
vobis eſt moleſtos
iſnibus, quia mo-
is & Deo meo ?
hoc dabit Dómi-
: vobis ſignum :
go concípiet, &
lium; & vocábitur
nomen ejus, Emmánuel : bútyrum & mel cómedet, ut ſciat reprobáre malum, & elígere bonum.

℟. Ne tímeas, María ; inveniſti enim grátiam apud Deum : * Ecce concípies in útero & páries Fílium, allelúia, allelúia. ℣. Hoc à Dómino Deo exívit, ut mirábile fáceret consílium. * Ecce. *Luc. 1. Iſ. 28.*

Sermo ſancti Leónis, Papæ.
De Natali Domini, II. C. 1.
Lectio ij.

DEus omnípotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus voluntas poténtia, cujus opus miſericórdia eſt, ſtatim ut nos diabólica malígnitas venéno ſuæ mortificávit invídiæ, præparáta renovandis mortálibus ſuæ pietátis remédia inter ipſa mundi primórdia præſignávit ; denúntians ſerpenti futúrum ſemen mulíeris ; quod nóxii cápitis elatiónem ſuâ virtúte contéreret ? Chriſtum ſcílicèt in carne ventúrum, Deum hominemque ſigníficans, qui

natus ex Vírgine violatórem humánæ propáginis incorruptâ nativitáte damnáret. Adveniéntibus ergò tempóribus, dilectíſſimi, quæ redemptióni hóminum fúerant præſtitúta, ingréditur hæc ínfima Jeſus Chriſtus Fílius Dei, de cœleſti ſede deſcendens, & à paterna glória non recédens, novo órdine, novâ nativitáte generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in ſuis, viſíbilis factus eſt in noſtris; incomprehensíbilis vóluit comprehendi; ante témpora manens eſſe cœpit ex témpore: univerſitátis Dóminus ſervílem formam, obumbrátâ majeſtátis ſuæ dignitáte, ſuſcépit: impaſsíbilis Deus non dedignátus eſt homo eſſe paſsíbilis, & immortális mortis légibus ſubjacére. Novâ autem nativitáte génitus eſt, conceptus à Vírgine, natus ex Vírgine, ſine paternæ carnis concupiſcéntia, ſine maternæ integritátis injúria; quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui & in ſe habéret humánæ ſubſtántiæ natúram, & humánæ carnis inquinamenta neſcíret.

℞. Ecce Eliſabeth cognáta tua, & ipſa concépit Fílium in ſenectúte ſua; * Quia non erit impoſsíbile apud Deum omne verbum, allelúia, allelúia. ℣. Hoc tibi erit ſignum à Dómino, quia fáciet Dóminus verbum quod locútus eſt; * Quia. *Luc.* 1. *Iſ.* 38.

Bened. Fúlgeat nobis.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Lucam.

Lectio iij. Cap. 1.

IN illo témpore; Miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad vírginem deſponſátam viro cui nomen erat Joſeph, de domo David; & nomen vírginis, María. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii, Epíſcopi.

Lib. 2. *in Luc. n.* 8. & 14.

DIſce vírginem móribus, diſce vírginem verecúndiâ, diſce vírginem oráculo, diſce myſtério. Trepidáre vírginum eſt, & ad omnes viri ingreſſus pavére, omnes viri affátus veréri. Diſcant mulíeres propóſitum pudóris imitári. Sola in penetrálibus quam nemo virórum vidéret, ſolus Angelus reperíret: ſola ſine cómite, ſola ſine teſte, ne quo degéneri depravarétur affátu, ab Angelo ſalutátur. Soli Maríæ hæc ſalutátio ſervabátur: benè enim ſola grátiâ plena dícitur, quæ ſola grátiam quam nulla ália merúerat, conſecúta eſt, ut grátiæ repleréetur Auctóre. Vírginem párere divíni eſt ſignum myſtérii, non humáni. Tanti namque

nandáti myſtérium, non lóminis fuit, ſed Angeli re promendum. Hódiè timùm audítur: Spíritus inctus ſupervéniet in te. t audítur, & créditur. ixit autem María: Ecce ncilla Dómini, contin- it mihi ſecundùm verbum uum. Vide humilitátem, de devotiónem. Ancillam dicit Dómini, quæ ma- r elígitur: nec repentíno altáta promiſſo eſt. Si- ul ancillam dicendo, nul- m ſibi prærogatívam tan- grátiæ vindicávit, quæ ceret quod juberétur: item enim humilemque ritúra, humilitátem dé- uit étiam ipſa præferre.

℟. Beáta quæ credidiſtí, quóniam * Perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino, allelúia, allelúia. ℣. Non eſt Deus, quaſi homo, ut mentiátur. Dixit ergò, & non fáciet? locútus eſt, & non implébit? * Perficientur. Glória. *Repetitur.* ℟. Beáta *uſquè ad* ℣. *Luc.* 1. *Num.* 23.

AD II. VESPERAS.

Ante Hymnum, dicitur: Allelúia, allelúia. ℣. Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium ſuum unigénitum daret; ut omnis qui credit in eum, non péreat, ſed hábeat vitam æternam. Allelúia. *Joan.* 3.

FESTA APRILIS.

¶ *Feria ſecunda intrà ebdomadam I. poſt Paſ- a uſquè ad Aſcenſionem omini, exceptis Feſtis So- mnibus & ſuprà, eorum- ue Octavis, fit Comm. e Cruce & de Reſurrectio- e Chriſti, ut ſequitur.*

AD LAUDES.

Ant. Crucifíxus eſt ex nfirmitáte, ſed vivit ex irtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13.

℣. Dícite in géntibus, ℟. Quia Dóminus regná- vit. *Pſ.* 95.

Orémus.

DEus, qui pro nobis Fílium tuum Crucis patíbulum ſubíre voluiſti, ut inimíci à nobis expélleres poteſtátem: concéde nobis fámulis tuis, ut reſurrectiónis grátiam conſequámur; Per eumdem Dóminum.

AD VESPERAS.

Ant. Ecce in médio throni, & in médio ſeniórum, Agnum ſtantem tamquàm occíſum, allelúia. *Apoc.* 5.

℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: ℟. Pſalmum dicat nómini tuo, Dómine. *Pſ.* 65.

Oratio, ut ſuprà.

¶ *Feſta Semiduplicia Chriſti*

cum ſimili Officio aut ſuprà concurrant, habent primas Veſperas integras, hoc modo: Pſalmi dicuntur ſub ſola Antiphona, quæ eſt prima è I. Veſperis in Communi, vel propria ſi adſit.]

De B. Maria Virgine, à Sabbato poſt Octavam Paſchæ ad Vigiliam Pentecoſtes excluſivè, fiet Commemmoratio, tanquàm de Feſto Simplici, in Veſperis Feriæ VI. & in Laudibus cujuſvis Hebdomadis, ut infrà in Officio de B. Maria in Sabbato; niſi de ea fiat Officium.

DIE II.

In Feſto

SANCTI FRANCISCI

de Paula.

Semiduplex.

¶ *Si hoc Feſtum occurrat in Quadrageſima ante Dominicam Palmarum, non fit de eo niſi Commem. ſicut & de aliis Semiduplicib. eodem Tempore occurrent. A Dominica autem Palmarum uſquè ad Dominicam in Albis incluſivè, de Semiduplicibus aut Simplicibus nihil fit.*

AD NOCT. ſi ſit Dominica, pro nona Lectione leguntur duæ ſequentes in unam junctæ.

Si verò Tempore Paſchali evenerit, de eo fit ritu Semiduplici, ut ſequitur.]

Omnia ut in Communi Juſtorum.

Pridiè AD VESP. Pſalmi ſub ſola Ant. Dicebat xxxj. *Oratio*, Deus, humilium. *infrà.*

AD NOCT. Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

Lectio ij.

Ex vita ejus cum Comment. Dan. Papebrochii apud Bollandum.

FRanciſcus Paulæ in Calábria natus, à téneris annis ſolitúdinem díligens ac jejúniis vacáre cœpit. Poſt áliquot peregrinatiónes in adoleſcéntia per Itáliam religiónis causâ ſuſceptas, in pátriam reverſus, Eccléſiam propè Paulam ædificávit, ibíque novi Ordinis fundamenta jecit. Cùmque præ humilitáte ómnium mínimus habéri vellet, alumnos quoque ſuos Mínimos appellári vóluit. Quam iníerat ab adoleſcéntia vitæ ratiónem, ſervávit cum illis in labóribus, in vigíliis, innumeriſque afflictiónibus, ad últimam uſquè ſenectútem perſevérans; & tantâ quidèm aſperitáte, ut rudi ſemper amictu, nudis plerumquè pédibus incéderet, cubáret humi, ac ſemel tantùm in die, idque ad ſolis occáſum, reficerétur, & ad panem & aquam vix áliquid quadrageſimális obſónii adhibéret: quam conſuetúdinem ut fratres & ſoróres ſui Ordinis toto anni témpore retinérent,

quarto eos voto aſtrinxit.

Lectio iij.

A Ludovíco undécimo Francórum rege propter miraculórum famam expetítus, jubente Sixto quarto, ad eum ſe cóntulit. Quem Rex magno cum honóre excépit in Palátio Plexítio propè Túrones; eóque in loco monaſtérium illi conſtrúxit. Ibi Franciſcus mortis ſuæ præſcius, die cœna Dómini inter Miſsárum ſolémnia, effúſis ubertìm lácrymis, ſacro Viático præmunítus, ac poſtrídiè audítâ quam ſibi prælegi optávit Dómini paſſióne, quâ horâ Chriſtus ánimam pro nobis póſuit, eâdem & ipſe ſuam Chriſto réddidit, anno ætátis círciter nonagéſimo, ſalútis milléſimo quingentéſimo ſéptimo. Hunc miráculis illuſtrem Leo décimus in Sanctórum númerum aſcripſit.

Oratio.

DEus, humílium celſitúdo, qui beátum Franciſcum Sanctórũ tuórum glóriâ ſublimaſti: tríbue, quæſumus, ut ejus méritis & imitatióne promiſſa humílibus præmia felíciter conſequámur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, &c.

Fit Comm. de Cruce.

DIE IV.

In Feſto

S. AMBROSII, EPISC. & Eccleſiæ Doctoris.

Duplex-minus.

[*Si in Quadrag. occurrat, transfertur ſemper poſt Paſcha.*]

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ ſequuntur, cum Commem. de Cruce.

AD NOCT. Lectio j. de Script. occurr. è tribus fit una.

Lectio ij.

Ex vita ejus per Paulinum diaconum diſcipulum ejus ſcripta.

AMbróſius, patre Ambróſio Galliárum Præfecto in Gálliis natus, liberálibus diſciplínis Romæ excultus, in auditório Præfectúræ Prætoriánæ ſumma cum laude cauſas dixit. Póſteà Ligúriæ & Æmíliæ à Probo Præfecto Prætórii præpóſitus venit Mediolánum, ubì mórtuo Auxéntio Epíſcopo Ariáno, cathólici & hærétici de ſucceſſore deligendo inter ſe diſſidébant. Quarè cùm ingreſſus Eccléſiam Ambróſius multa ad ſedandam ſeditiónem præclárè dixiſſet, de repentè púero Ambróſium Epíſcopum proclamante, univerſi pópuli vox erúpit Ambróſium Epíſcopum depoſcentis. Recuſante illo, & tantum onus váriis ártibus atque étiam

fugâ declinante, ardens pópuli ſtúdium ad Valentiniánum Imperatórem delátum eſt, cui gratíſſimum fuit à ſe deléctos júdices ad ſacerdótium poſtulári. Probo étiam jucundum fuit, qui Ambróſio proficiſcenti quaſi vatícinans díxerat: Vade, age non ut Judex, ſed ut Epíſcopus. Itaque Ambróſius baptizátus, (erat enim tantùm catechúmenus,) ſuſceptis intrà ſeptem dies ómnibus Ordínibus, octávo qui fuit ſéptimus Decembris, Epíſcopus conſecrátus eſt. Tùm prædia ſua, uſufructu Marcellínæ ſoróri reſerváto, dedit Eccléſiæ, cétera partítus inter Eccléſiam & páuperes. Fácilis erat ómnibus ad eum áditus. Litigántium cauſas ſummâ patiéntiâ & æquitáte dirimébat. Quótiès illi áliquis ob percipiendam pœniténtiam lapſus ſuos confeſſus eſſet, ita flebat, ut & illum flere compélleret. Convívia quæ ad Mártyrum ſepulcra fiébant, abrogávit. Clerum intrà frugalitátis límites contínuit, & viduárum múnera accípere, nedùm blandiméntis elícere, prohíbuit.

Lectio iij.

PLúrimos Ariános, alioſque hæréticos convertit ad fidem, & clariſſimum imprímis Eccléſiæ lumen Auguſtínum Chriſto pépe-rit. Multa paſſus eſt à Juſtína Valentiniáni junióris matre, quam Ariáni ſedúxerant; eíſque, ne ullæ iis baſílicæ Medioláni traderentur, fórtiter óbſtitit. Eâ occaſióne inſtitútum eſt, ut antiphónæ, pſalmi, & hymni juxtà morem Orientálium, canerentur; ne pia plebs éxcubans in Eccléſia, & cum Epíſcopo mori paráta, mœróris tædio contabéſceret. Tunc étiam Ambróſio divínitùs indicátum eſt quo loco Mártyrum Gerváſii & Protáſii córpora delitéſcerent. Egit apud Valentiniánum juniórem, ne Symmacho urbis Præfécto aram Victóriæ inſtaurandi fáceret poteſtátem. A Valentiniáno junióre miſſus ad Máximum interfectórem Gratiáni, eum à communióne ſummóvit. Theodóſium Imperatórem, propter cædem Theſſalónicæ factam, ingreſſu Eccléſiæ prohíbuit. Cui cùm ille obténderet David quoque regem adúlterum & homicídam fuiſſe, reſpondit Ambróſius: Quem ſecútus es errantem, ſéquere pœniténtem. Quarè Theodóſius impóſitam ſibi ab eo públicam pœniténtiam humíliter egit; & quod erubeſcébant priváti, non erúbuit Imperátor. Máximis pro Eccléſia labóribus curíſque perfunctus, multis

ɔris egrégiè conſ-
morbo correptus
Honorátus Vercel-
Epíſcopus corpus
óbtulit: quod ubi
emíſit ſpíritum,
triſti trecentéſimo
mo ſéptimo, quar.
prílis in pervigílio
Epiſcopátûs au-
ſimo tértio.

Oratio.

, qui beátum Am-
ſium Pontíficem
e fídei defenſórem,
ólicæ fortitúdinis
n, in Ecclésia tua
quæſumus, ut, ip-
bis intercedente,
ır errórum vitáre
ıa, & de veritáte
ı erubéſcere ; Per
m.

nmem. de Cruce,
Veſperas.

'E XIII.

In Féſto
TI JUSTINI,
æ Religionis Apo-
e, & Martyris.
miduplex.
de Communi unius

AD VESP. Pſalm.
Ant. Fortitúdo. j.
us, *cujus. infrà.*
e Cruce.
go ſancti Juſtíni
s cum Tryphóne.
2. *& ſeq.*
Lectio ij.
nimus ſtúdio fla-
t philoſóphiæ ;
ut ad Platónicos

me conferrem. Sapienſque mihi vidébar intrà breve tempus evaſiſſe, ac præ ſtoliditáte in ſpem vénéram videndi prótinùs Dei. Sic affectus, aliquandò profectus ſum in agrum quemdam non remótum à mari. Cùmque propinquárem huic loco, ſénior quidam, gravitátem & comitátem præ ſe ferens, módico me intervallo aſſectabátur. Converſus in eum ſúbſtiti? Tùm ille : Tu, quidnam hìc rerum? Delector, inquam, ejúſmodi deambulatiónibus, in quibus mecum ipſe libérrimè cólloquor. Sunt enim hæc loca philológiæ aptíſſima. Sermónum ergò, inquit ille, amátor es, factórum autem & veritátis nequáquàm ; nec actuóſus eſſe conáris pótiùs quam ſophiſta? Extitére viri quidam iſtis ómnibus, qui philóſophi exiſtimantur, antiquióres, qui Spíritu ſancto afflante locúti ſunt : Prophétæ vocantur. Hi verum ſoli & vidérunt, & homínibus nuntiárunt. Extant adhuc eórum ſcripta, quæ ſi quis legat plúrimùm indè ad eórum, quæ philóſophus ſcire debet, cognitiónem adipiſci póterit. Hæc ille & multa ália cùm dixiſſet, ábiens præcépit ut ea meditando perſéqueerer; neque eum ampliùs vidi. Mihi verò ſtatim in

ánimo ignis accenſus eſt, meque amor inváſit Prophetárum. Cùmque illíus ſermónes apud ánimum propónerem, hanc ſolam reperiébam philoſóphiam, quæ quidèm tuta & útilis foret. Ad hunc ego modum atque hac de cauſa philóſophus.

Ex libro ſancti Hierónymi Preſbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Lectio iij.

JUſtínus Philóſophus, hábitu quoque Philoſophórum incédens, de Neápoli urbe Paleſtínæ, patre Priſco Bacchio, pro religióne Chriſti plúrimùm laborávit: in tantùm, ut Antoníno & fíliis ejus & Senátui librum contrà gentes ſcriptum daret; ignominiamque Crucis non erubéſceret: & álium librum ſucceſſóribus ejuſdem Antoníni, Marco Antoníno Vero, & Lúcio Aurélio Cómmodo. Extat ejus & áliud volúmen contrà gentes, ubi de dæmonum quoque natúra díſputat. Hic cùm in urbe Româ Creſcentem Cynicum, qui multa adversùm Chriſtiános blaſphemábat, redargúeret gulóſum, & mortis tímidum, luxuriæque & libídinum ſectatórem; ad extrémum ſtúdio ejus & insídiis accusátus quòd Chriſtiánus eſſet, pro Chriſto ſánguinem ſudit.

Oratio.

DEus, cujus múnere ſanctus Juſtínus fidem ſcriptis propugnávit & ſánguine confirmávit: da infirmitáti noſtræ ejus interceſſióne virtútem; ut fidem quam voce profitémur, ópere exequámur; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce, & ſic ad Veſperas.

DIE XX.

In Feſto SANCTI JOSEPH, Sponſi B. Mariæ Virginis.

Duplex-majus.

IN I. VESPERIS.

Pſal. de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 1. *f.* JAcob génuit Joſeph virum Maríæ, de qua natus eſt Jeſus qui vocátur Chriſtus, allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 4. E. Erat Virgo deſponsáta viro cui nomen erat Joſeph, de domo David; & ingreſſus Angelus ad eam, dixit: Ecce concípies in útero, & páries Fílium, allelúia. *Luc.* 1.

Ant. 8. G. Chriſti generátio ſic erat: Cùm eſſet deſponsáta mater Jeſu María Joſeph, ántequàm convenírent, inventa eſt in útero habens de Spíritu ſancto, allelúia. *Matth.* 1.

Ant. 2. Joſeph autem vir ejus, cùm eſſet juſtus, & nollet eam tradúcere, vóluit occultè dimíttere eam, allelúia. *Matth.* 1.

. a. Hæc eo cogi-
:cce Angelus Dó-
ıáruit ei in ſomnis,
Matth. 1.
JLUM. *Prov.* 2.
diet Dóminus rec-
m ſalútem, & pró-
adientes ſimplíci-
vans ſémitas juſtí-
/ias ſanctórum cuſ-

ėph fili David, noli
accípere Maríam
n tuam; * Quod
ea natum eſt, de
ancto eſt, allelúia,
℣. Audíte, do-
ıvid: Ecce virgo
lium; & vocábitur
:jus, Emmánuel:
enim. Glória. *
ıim. *Matth.* 1. *Iſ.* 7.
Y M N U S.
m progénies, Iſá-
lum decus,
te célebrent cár-
e cónjuges,
:lmque ferant cán-
vírgines
ɔ lília vírgini.
ıſéphe, novi lux
a fœderis,
ſtos sóciæ Vírginis
ger,
ıctæ thálamo cón-
; ábſtinens,
ıriſti tamen es pa-

ıgéniem quàm be-
réditam
consílio, depóſi-
Dei!
ı pervígiles Cœlí-
n Pater

Curas júraque dívidit.
Artus inválidum tu Púerum
foves,
Infantíque Deo pábula
ſúfficis;
Et formáta Dei te ſine,
de tuis
Creſcunt membra labó-
ribus.
Sint qui mille tubis úndi-
què pérſonent
Adventaſſe Deum qui
pópulos regat:
Tu commiſſa tibi non
violábili
Velas ſacra ſiléntio.
Sit laus ſumma Patri, ſum-
máque Fílio:
Sit par, alme, tibi gló-
ria, Spíritus,
Qui fœcunda facis víſ-
cera Vírginis,
Illábens útero Deus.
Amen.
℣. Jacta ſuper Dómi-
num curam tuam: ℟. Non
dabit in æternum fluctua-
tiónem juſto. *Pſ.* 54.
Ad Magníficat.
Ant. 4. a. Páriet María
fílium; & vocábis nomen
ejus, Jeſum: ipſe enim
ſalvum fáciet pópulum
ſuum à peccátis eórum,
allelúia. *Matth.* 1.
Oratio, ut infrà ad Laudes.
Fit Commem. de Cruce.
AD COMPLETORIUM, *ut
infrà poſt ſecundas Veſp.*
AD NOCTURNUM.
Invit. Púerum Jeſum,
Maríæ & Joſeph ſúbditum,
* Veníte, adorémus; alle-
lúia. *Luc.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Regum progénies. *ut ſuprà*

Ant. 4. a. Oculus Dei reſpéxit illum in bono, & eréxit eum ab humilitáte ipsíus, & exaltávit caput ejus, allelúia. *Eccli.* 11.

Ant. 8. c. Sapiéntia probatiónem indúcet ſuper illum, donec tentet eum, & credat ánimæ illíus, allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 1. f. Lætificábit illum & denudábit abſconſa ſua illi, & theſauriſábit ſuper illum ſciéntiam & intelleƈtum juſtítiæ, allelúia. *Eccli.* 4.

℣. Deus meus, in te confído, non erubeſcam; ℟. Etenim univerſi qui ſúſtinent te, non confundentur. *Pſ.* 24.

Lectio j. de Script. occurrente; è tribus ſit una.

℟. Exurgens Joſeph à ſomno, * Fecit ſicut præcépit ei Angelus Dómini, & accépit cónjugem ſuam, allelúia, allelúia. ℣. Mens juſti meditátur obediéntiam. * Fecit. *Matth.* 1. *Prov.* 15.

Sermo ſanƈti Bernardi Abbátis.

Hom. 2. *ſuper* Miſſus eſt. *n.* 16.

Lectio ij.

Conjice ex appellatióne quâ, licèt diſpenſatóriâ, méruit honorári à Deo, ut pater Dei & diƈtus & créditus ſit: cónjice & ex próprio vocábulo, quod augmentum non dúbitas interpretári, quis & qualis homo fúerit iſte Joſeph. Simul & memento magni illíus quondàm Patriarchæ vénditi in Ægypto; & ſcito ipsíus iſtum non ſolùm vocábulum fuiſſe ſortítum, ſed & caſtimóniam adeptum, innocéntiam aſſecútum & grátiam. Síquidem ille Joſeph, fraterna ex invídia vénditus & duƈtus in Ægyptum, Chriſti venditiónem præfigurávit: iſte Joſeph Herodiánam invídiam fúgiens, Chriſtum in Ægyptum portávit. Ille dómino ſuo fidem ſervans, dóminæ nóluit commiſcéri: iſte dóminam ſuam, Dómini ſui matrem, vírginem agnoſcens, & ipſe cóntinens, fidéliter cuſtodívit.

℟. Non cognoſcébat eam Joſeph, donec péperit fílium ſuum primogénitum; * Et vocávit nomen ejus, Jeſum, allelúia, allelúia. ℣. Concépit & péperit fílium; & dixit Dóminus, Voca nomen ejus: * Et vocávit. *Matth.* 1. *Iſ.* 8.

Lectio iij.

Illi data eſt intelligéntia in myſtériis ſomniórum; iſti datum eſt cónſcium fíeri atque partícipem cœléſtium ſacramentórum. Ille frumenta ſervávit non ſibi, ſed omni pópulo: iſte panem vivum è cœlo ſervandum accépit tàm ſibi

toti mundo. Non eſt
n quin bonus & fidé-
no fúerit iſte Joſeph,
ater deſponsáta eſt
óris. Fidélis, in-
, ſervus & prudens,
conſtítuit Dóminus
atris ſolátium, ſuæ
nutrítium, ſolum
iè. in terris magni
ii coadjutórem ſibi
imum.
Fidélis ſervus & pru-
, quem conſtítuit
ıus ſuper famíliam
. * Amen dico vo-
† Super ómnia bona
ınſtítuet eum, alle-
allelúia. ℣. Qui cuſ-
dómini ſui, glorifi-
r. * Amen. Glória
† Super. *Matth.* 24.
27.
Te Deum.
Sacerd. Conſtítuit
óminum domûs ſuæ,
t príncipem omnis
iónis ſuæ. *Pſ.* 104.
) LAUDES.
A Scendit Joſeph à
Galilæa in Béth-
, eò quòd eſſet de
& família David,
ſiterétur cum María,
a. *Luc.* 2.
. 3. *a.* Venérunt paſ-
& invenérunt Ma-
t Joſeph, & Infan-
ſitum in præſépio,
a. *Luc.* 2.
. 2. Tulérunt Jeſum
ſalem parentes ejus,
rent eum Dómino;
ıt mirantes ſuper his
quæ dicebantur de illò: & benedíxit illis Símeon, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 1. D. Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph, dicens: Surge & áccipe Púerum & matrem ejus, & fuge in Ægyptum, allelúia. *Matth.* 2.

Ant. 6. Conſurgens Joſeph accépit Púerum & matrem ejus nocte, & ſeceſſit in Ægyptum; & erat ibi uſquè ad óbitum Heródis, allelúia. *Matth.* 2.

CAPITULUM. *Sap.* 6.

QUid eſt ſapiéntia, & quemádmodùm facta ſit, réferam, & non abſcondam à vobis ſacramenta Dei; ſed ab inítio nativitátis inveſtigábo, & ponam in lucem ſciéntiam illíus, & non præteríbo veritátem.

HYMNUS.

MAtris intactæ veneranda conjux,
Teſtis & cuſtos nívei pudóris,
Quid Deo plenam meditáris anceps
Línquere ſponſam?
Anxium cœlo tibi miſſus Ales
Firmat: hinc Virgo tibi viſa major;
Mente ſedátâ, modò naſcitúrum
Numen adóras.
Vix Puer natus; redit ecce præpes
Núntius patri: Fuge, dixit; Infans

Quæritur: matrem Puerumque tutas
Transfer in oras.
Tu nihil contrâ; per opáca noctis
Prótinùs matrem Puerumque transfers:
Dírigit greſſus, aperitque calles,
Dùm ſilet Infans.
Ora mox ſolvet; Sólymas per urbes
Quem dolens quæres comitante matre,
Hunc ſenes inter, Púerum ſtupébis
Mira loquentem.
Anxias mentes, tenebriſque merſas
Chriſtus illuſtret, Patris ipſe ſplendor:
Nos inoffenſo pede ducat aſtris,
Sémita factus.
Noſtra te ſummum célebrent Parentem
Ora, te ſummo Génitum Parente:
Par ſit ambórum tibi laus per omne,
Spíritus, ævum.
Amen.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus; ℟. Et non ſupplantábuntur greſſus ejus. *Pſ.* 36.

Ad Benedictus.

Ant. 4. E. Angelus Dómini appáruit in ſomnis Joſeph in Ægypto, dicens: Surge, & áccipe Púerum & matrem ejus, & vade in terram Iſraël, allelúia. *Matth.* 2.

Oratio.

CUſtódi nos, Dómine, protectióne perpétuâ, qui beátum Joſeph Unigénito tuo nutrítium, & Vírgini matri cuſtódem providiſti; Per eumdem Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Aſcendit Joſeph.

In ℟. *br.* ℣. Qui filius Joſeph * vocári voluiſti. *Luc.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* Venérunt.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

NOs vídimus, & teſtificámur quóniam Pater miſit Fílium ſuum Salvatórem mundi.

℟. *br.* Adimplébis me * lætítiâ, * Allelúia, allelúia. Adimplébis me. ℣. Cum vultu tuo, * Dómine, * Allelúia. Glória. Adimplébis me.

℣. Providébam Dóminum in conſpectu meo ſemper; ℟. Quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear. *Pſ.* 15.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Tulérunt.

CAPITULUM. *Eccli.* 35.

OBlátio juſti impinguat altáre; & odor ſuavitátis eſt in conſpectu Altiſſimi. Sacrifícium juſti acceptum eſt, & memória ejus non obliviſcétur Dóminus.

℟. *br.* Introíbo in do-

tuam * in holocauſ-
* Allelúia, allelúia.
ſbo. ℣. Reddam tibi *
nea, * Allelúia. Gló-
atri. Introſbo. *Pſ.* 65.
Te decet hymnus,
, in Sion ; ℟. Et
eddétur votum in Je-
m. *Pſ.* 64.

D NONAM.

. 6. Conſurgens Jo-

TULUM. *Sap.* 10.
ſfugum juſtum Sa-
ntia dedúxit per vias
, & oſtendit illi reg-
ei, & dedit illi ſcién-
ſanctórum : honeſtá-
m in labóribus, &
évit labóres illíus.
br. Conſumétur *
ia peccatórum, *
ia, allelúia. Conſu-
. ℣. Et díriges juſ-
* Dómine, * Alle-
lória Patri. Conſu-
. *Pſ.* 7.
uper ſalutáre tuum,
ultábit vehementer.

I. VESPERAS.

Bant parentes Jeſu
per omnes annos in
em, in die ſolemni
e, allelúia. *Luc.* 2.
7. d. Aſcendéntibus
remanſit puer Jeſus
ſalem ; & non cog-
nt parentes ejus,
. *Luc.* 2.
2. Exiſtimantes il-
e in comitátu, vené-
er diéi ; & requiré-
um inter cognátos
& notos, allelúia. *Luc.* 2.

Ant. 3. a. Non invenien-
tes, regreſſi ſunt in Jerú-
ſalem ; & invenérunt illum
in templo, ſedentem in
médio doctórum, allelúia.
Luc. 2.

Ant. 8. G. Dixit mater
Jeſu ad eum : Fili, quid
feciſti nobis ſic ? Ecce pa-
ter tuus & ego dolentes,
quærebámus te, allelúia.
Luc. 2.

CAPITULUM. *Sap.* 1.

IN ſimplicitáte cordis
quærite Dóminum, quó-
niam invenítur ab his qui
non tentant illum ; appá-
ret autem eis qui fidem
habent in illum.

[*Ubi ſit ritu ſolemni :*
Allelúia, allelúia. ℣. Ite
ad Joſeph ; & quidquid
ipſe díxerit vobis, fácite.
Allelúia. *Geneſis* 48.]

HYMNUS.

QUos pompa ſecli, quos
opes
Fulgóre perſtringunt
ſuo,
Adeſte : mundi próſpera,
Auctóre magno, ſpérnite.
Joſephus en Chriſti pater,
Davídis auguſtum genus,
Vili tabernâ cónditus,
Labóre victum quæritat.
Quin ipſe, quin homo
Deus,
Par Natus æterno Patri,
Amat, fabrílis ártifex,
Audíre fabri fílius.
Adæ nocentis ínnocens
Ultrò gravem pœnam ſubit,
Docetque ſontes víndicem

Placáre quâ poſſint Deum.
Tu rector & cuſtos domûs,
Joſephe, egénus ómnium,
Adeſſe nobis ómnia,
Si Chriſtus adſit, áddoces.
Sit ſumma Patri glória,
Natóque, pro nobis egens
Qui factus eſt de dívite:
Par ſit tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Exquiſívit te fácies mea, Dómine: ℟. Fáciem tuam, Dómine, requíram. *Pſ.* 26.

Ad Magníficat.

Ant. 6. Deſcendit cum eis Jeſus, & venit Názareth; & erat ſúbditus illis, allelúia. *Luc.* 2.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. de Cruce.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. a. Benedictiónes patris tui fiant in cápite Joſeph, & in vértice Nazaræi inter fratres ſuos, allelúia. *Gen.* 49.

Hymnus Temporis cum ſua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. F. Amantíſſimus Dómini habitábit confidenter in eo, & inter húmeros illíus requieſcet, allelúia. *Deut.* 33.

DIE XXIII.

In Feſto

SANCTI GEORGII, Martyris.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi unius Martyris.

Pridiè AD VESP. Pſalm. ſub ſola. Ant. Fortitúdo. j. *Oratio*, Deus. *infrà.*

Commem. de Cruce.

Lectio ij.

Ex variis Scriptoribus Eccleſiaſt.

GEórgius inter Orientáles Mártyres, Magni título commendátus, longo & multíplici certámine claruiſſe ſcríbitur. Sub illíus invocatióne dicáta fuiſſe Deo templa jam à quinto ſéculo in plúribus Orientis regiónibus, narrant várii hiſtóriæ Eccleſiáſticæ ſcriptóres. Inſignis imprímis Baſílica ab Imperatóribus Chriſtiánis ejus túmulo ſuperſtructa eſt in Palæſtína, Lyddam inter & Rámulam: undè fama ejus propter collátam multis peregrinántibus opem, in Occidentem perváſit. Hanc célebrat per Itáliam Gregórius magnus in Epíſtolis: & in Gállia latè jam ſuâ ætáte percrebuiſſe mémorant Gregórius Turonenſis in libro de Miráculis, & Venántius Fortunátus in Carmínibus.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Ex laudat. S. Barlaam Mart.

Lectio iij.

QUí fieri poteſt, dicet áliquis, ut Mártyres imitémur? Non enim eſt perſecutiónis tempus. Equidem étiam novi: non eſt perſecutiónis tempus; at

eſt martyrii : luctárum ejúſmodi tempus non eſt ; at eſt coronárum. Non perſequuntur hómines ; at perſequuntur dæmones. Non vexat tyrannus ; at vexat diábolus, tyrannórum ómnium ſæviſſimus. Non objectas prunas cónſpicis ; at accenſam cernis cupiditátis flammam. Illi adversùs intolerábiles dolóres ſtetérunt : tu abſurdas pravaſque cogitatiónes, quæ in corde tuo púllulant, vince; ità Mártyres imitábere.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Geórgii Mártyris tui méritis & interceſſióne lætíficas : concéde propítius, ut qui tua per eum benefícia póſcimus, ea dono tuæ grátiæ conſequamur ; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

AD VESP. fit à Capitulo de ſequenti, cum Commem. præcedentis & de Cruce.

DIE XXIV.

In Feſto

SS. MARTYRUM

pro Solemnitate Paſchali occiſorum. *Semiduplex.*

Omnia de Communi plurium Martyrum. Oratio, Da, quæſumus. infrà.

Ex libro primo ſancti Victóris Epíſcopi Uticenſis de perſecutióne Waudalórum in Africa.

Lectio ij.

QUodam témpore Paſchális ſolémnitas agebátur ; & cùm in quodam loco qui Régia vocitátur, ob diem Paſchális honóris noſtri ſíbimet clauſam Eccléſiam reſerárent, comperérunt Ariáni. Statim quidam Préſbyter eórum, congregátâ ſecum armatórum manu, ad expugnandam turbam accénditur innocentûm. Intróeunt evaginátis ſpatis, arma corrípiunt ; álii quoque tecta conſcendunt, & per feneſtras Eccléſiæ ſagittas ſpargunt ; & tunc fortè, canente pópulo Dei, Lector unus púlpito ſiſtens, Alleluiáticum melos canébat. Quo témpore ſagittâ in gútture jaculátus, cadente de mánibus códice, mórtuus pòſt cécidit ipſe. Nam & álii quamplúrimi ſagittis & jáculis in médio crepídinis altáris probantur occíſi. Qui gládiis tunc intérempti non ſunt, póſteà pœnis attríti, régio juſſu omnes penè necáti ſunt, præſertìm maturióris ætátis.

Sermo ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Natali SS. Naz. & Celſi.

Lectio iij.

MAter martyrii fides eſt: venerémur ergò in ſanctórum Mártyrum glória fidem noſtram. Quómodò fidem noſtram ? Ab iſtis enim dùm mortis toleråntia indubitanter excípitur, ſpes immortalitátis

evidenter aſſéritur. Nunquàm enim hanc vitam tàm conſtanter expénderent, niſi eſſe álteram incomparabíliter beatiórem, perfectâ definitióne ſentírent. In ſanctis ítaque præcónibus virtus, reſurrectiónis autóritas eſt. Prompti enim péreunt in méliùs reparandi, quibus per angúſtias tribulatiónum aperítur éxitus ad amplitúdinem gaudiórum. Quæ cùm ita ſint, honorémus beátos Mártyres Príncipes fídei, Interceſſóres mundi, Præcónes regni, cohærédes Dei. Quòd ſi dicas mihi: Quid honóras in carne jam reſolúta atque conſumpta, de qua jam nulla Deo cura eſt? & ubi eſt illud, caríſſimi, quod ipſa Véritas lóquitur per Prophétam: Pretióſa in conſpectu Dómini, mors ſanctórum ejus? Et íterùm: Mihi autem valdè honorificáti ſunt amíci tui, Deus. Honoráre debémus ſervos Dei, quantò magis amícos Dei? de quibus álio loco dícitur: Dóminus, cuſtódit ómnia oſſa eórum; & unum ex his non conterétur.

Oratio.

DA, quæſumus, omnípotens Deus, ut interceſſióne ſanctórum Mártyrum quos in Solemnitáte Paſchâli tibi conſecraſti, ſimilitúdinis mortis Chriſti & reſurrectiónis mereámur

eſſe partícipes; I
dem Dóminum.

Fit Commem. ...

VESPERÆ de ...

DIE XX...

In Feſto

SANCTI MA...

Evangeliſt...

Duplex - ma...

IN I. VESP...

Pſalmi de Feri...
in toto Officio.

Ant. 1. f. QUàm ſpe...
des evan...
tium pacem, evan...
tium bona! allelú...
10.

Ant. 7. d. Vox ...
tórum: levavérun...
ſimul laudábunt; ...
ſolátus eſt Dómin...
lum ſuum, allelú...

Ant. 6. Primus ...
dicet: Ecce adſi...
Jerúſalem Evange...
bo, allelúia. *Iſ.* 4...

Ant. 4. E. Oſten...
pactum ſuum quo...
pit ut facerétis, ...
ſcripſit, allelúia.

Ant. 8. G. Co...
bitur myſtérium D...
evangelizávit per ...
ſuos, allelúia. *A*...

CAPITULUM. *E*...

CHriſtus dedit ...
quidèm Apó...
quoſdam autem Pr...
álios verò Evan...
álios autem Paſto...
Doctóres, ad co...
tiónem ſanctórum...
miniſtérii, in ...
nem córporis Chri...

:cce ſuper montes
'angelizantis & an-
tis pacem : * Céle-
ſuda , feſtivitátes
& redde vota tua ,
, allelúia. ℣. Im-
eſt tempus , & ap-
uávit regnum Dei :
nini , & crédite
lio. * Célebra. Gló-
Célebra. *Nah.* 1.
:.

YMNUS.

ſti perennes núntii,
:ecta qui cœléſtibus
; Dei myſtéria
per orbem ſpárgi-
:
ſub umbris cóndita
acri quæ víderant ,
procul cedéntibus ,
hæc pleno die.
ána quæ tulit Deus,
quæ geſſit homo ,
genda póſteris ,
te ſcripſiſtis Deo.
remótos, témpore,
:it idem Spíritus ;
que , pro ductu Dei ,
ıdo Chriſtum réddi-
:.
ut docéret , índuit
ɔnos, Verbum Patris;
adhuc in páginis
loqui non déſinit.
ſit & trino Deo
ıa laus , ſummum
cus ,
te qui nos ad ſuæ
vocávit glóriæ.
nen.
)óminus dabit ver-
angelizántibus , ℟.
multâ. *Pſ.* 67.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Exalta in fortitúdine vocem tuam , qui evangelízas Jerúſalem; exalta , noli timére. Ecce bráchium Dómini dominábitur , allelúia. *Iſ.* 40.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. SS. Martyrum pro Solemnit. Paſchali occiſor. Ant. Datæ ſunt. ℣. In æternum. xiij. *Orat.* Da , quæſumus. *ſuprà. Deindè Commem. de Cruce.*

AD COMPLETORIUM , *ut infrà poſt II. Veſperas.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui vocávit nos in fide veritátis per Evangélium , * Veníte , adorémus ; allelúia. 2. *Theſſ.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus , Chriſti perennes. *ut ſuprà.*

Ant. 5. a. Reconciliávit vos Deus exhibére vos irreprehensíbiles coram ſe ; ſi tamen permanétis in fide fundáti & ſtábiles , & immóbiles à ſpe Evangélii , allelúia. *Col.* 1.

Ant. 8. G. State ſuccincti lumbos veſtros in veritáte , & indúti loricam juſtítiæ , & calceáti pedes in præparatióne Evangélii pacis , allelúia. *Eph.* 6.

Ant. 6. Ei qui potens eſt vos confirmáre juxtà Evangélium meum & prædicatiónem Jeſu Chriſti , ſoli ſapienti Deo per Jeſum

Chriſtum honor & glória, allelúia. *Rom.* 16.

℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus, ℟. Quóniam in æternum miſericórdia ejus. *Pſ.* 135.

Lectio j. de Scriptura occurrente, è tribus fit una.

℟. Super montem excelſum aſcende, tu qui evangelízas Sion; * Dic civitátibus Juda: Ecce Deus veſter, allelúia, allelúia. ℣. Séquere me, vade, & annúntia regnum Dei; * Dic. *Iſ.* 40. *Luc.* 9.

Ex libro ſancti Hierónymi Preſbyteri, de Scriptóribus Eccléſiaſticis.

Lectio ij. Cap. 18.

MArcus diſcípulus & interpres Petri, juxtà quod Petrum referentem audíerat, rogátus Romæ à frátribus, breve ſcripſit Evangélium. Quod cùm Petrus audiſſet, probávit, & Eccléſiæ legendum ſuâ auctoritáte dedit, ſicut ſcribunt Clemens in ſexto Hypotypóſeon libro, & Pápias Hierapolitánus Epíſcopus. Méminit hujus Marci & Petrus in Epíſtola prima, ſub nómine Babylónis figuráliter Romam ſignificans: Salútat vos Eccléſia quæ eſt in Babylone coëlecta, & Marcus fílius meus.

℟. Miſit me Chriſtus evangelizáre, non in ſapiéntia verbi, ut non évacuétur crux Chriſti. * Nonnè ſtultam fecit Deus ſapiéntiam hujus mundi? allelúia, allelúia. ℣. Bráchium Dómini cui revelátum eſt? Ipſe vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras. * Nonnè. 1. *Cor.* 1. *Iſ.* 53.

Lectio iij.

ASſumpto ítaque Evangélio quod ipſe conſcerat, perrexit in Ægyptum: & primus Alexandríæ Chriſtum annúntians, conſtítuit Eccléſiam, tantâ doctrínâ & vitæ continéntiâ, ut omnes ſectatóres Chriſti ad exemplum ſui cógeret. Dèniquè Philo diſertíſſimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Eccléſiam adhuc judaïzantem, quaſi in laudem gentis ſuæ librum ſuper eórum converſatióne ſcripſit. Et quómodò Lucas narrat Jeroſólymæ credentes ómnia habuiſſe commúnia; ſic & ille, quod Alexandríæ ſub Marco fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus eſt autem octávo Nerónis anno, & ſepultus Alexandríæ, ſuccedente ſibi Aniáno.

℟. Manifeſtáta eſt nunc grátia Dei per illuminatiónem Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti; * Qui deſtrúxit quidèm mortem, illuminávit autem vitam & incorruptiónem † Per Evangélium in quo póſitus ſum ego prædicátor, allelúia.

illelúia. ℣. Aſcen-
:r cœlum cœli : ecce
oci ſuæ vocem vir-
* Qui. Glória Pa-
Per. 2. Tim. 1. Pſ.

Te Deum.
acerd. Eructávit cor
verbum bonum. ℟.
go ópera mea Regi.

) LAUDES.
Ermónem feci de
ómnibus quæ cœpit
ícere & docére uſ-
diem quâ aſſump-
, allelúia. Act. 1.
2. Viſum eſt mihi,
o ómnia à princípio
ter, ex órdine ſcrí-
allelúia. Luc. 1.
31 a. Notum mihi
eſt ſacramentum,
:ripſi ; proùt poteſ-
:ntes intellígere pru-
:n meam in myſté-
riſti, allelúia. Epheſ.

4. E. In fide veritá-
:us vocávit vos per
élium noſtrum in ac-
ónem glóriæ Dómi-
ri Jeſu Chriſti, alle-
. Theſſ. 2.
5. a. Evangélii fac-
m miniſter, ſecun-
onum grátiæ Dei,
a. Epheſ. 3.
ITULUM. Joſue 1.
n recédat volúmen
gis hujus ab ore tuo;
:ditáberis in eo dié-
nóctibus, ut cuſtó-
c fácias ómnia quæ
'ars Verna.

ſcripta ſunt in eo : tunc díriges viam tuam, & intélliges eam.

HYMNUS.

SInæ ſub alto vértice,
Cœlo tonante, lex data;
Inter tubas & fúlgura
Præſens minabátur Deus.

Nunc, temperáto Númine,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans ſénſibus.

Inſculpta ſaxo lex vetus,
Nil vírium per ſe dabat :
Inſcripta cordi lex nova,
Quidquid jubet, dat éxequi.

Scripſiſtis hanc fidâ manu :
Hanc voce, voci cónſonis
Hanc prædicaſtis móribus :
Signaſtis hanc & ſánguine.

Afflante divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis,
Hæc ille noſtris ímprimat
Delenda nunquàm córdibus.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Declarátio ſermónum tuórum illúminat, ℟. Et intellectum dat párvulis. Pſ. 118.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Mihi data eſt grátia hæc, in Géntibus evangelizáre inveſtigábiles

... quæſumus,
ejus nos ſemper & erudi-
tióne profícere, & oratió-
ne defendi; Per.

Fit Commem. de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Sermónem feci.

In ℟. *br.* ℣. Qui Ecclé-
ſiæ tuæ * Evangeliſtas de-
diſti. *Epheſ.* 4.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Viſum eſt mihi.

CAPITULUM. *Hebr.* 2.

QUómodò nos effugié-
mus, ſi tantam negle-
xérimus ſalútem? quæ cùm
inítium accepiſſet enarrári
per Dóminum, ab eis qui
audiérunt in nos confirmá-
ta eſt, conteſtante Deo
ſignis, & portentis, &
váriis virtútibus, & Spíri-
tûs ſancti diſtributiónibus.

℟. *br.* Quanta audívi-
mus * & cognóvimus ea!
* Allelúia, allelúia. Quan-
ta. ℣. Et patres noſtri *
narravérunt nobis, * Alle-
lúia. Glória Patri. Quan-

non pro
lúia, allelú
mine, * t
lúia. Glóri
℣. Juſti
abſcondi
℟. Veritá
lutáre tuu

AD N

Ant. 5.

CAPITUL

SIcut p
Deo, u
bis Evangé
mur, non
bus placen
probat cor

℟. *br.* I
* elóquia c
allelúia. E
gentum *
tum, *
Patri. Elóq
℣. Ign
tuum vehe
ſervus tuu
Pſ. 118.

AD II. V

Ant. De

m Eangélium Dei, ẹriam ánimas noſtras, .úia. 1. Theſſ. 2.
nt. 1. a. Spem quæ re- ta eſt vobis in cœlis, ſtis in verbo veritátis ngélii, quod pervénit 'os, allelúia. Coloſſ. 1.
nt. 2. Dignè Evangélio verſámini in uno ſpíri- nánimes, collaboran- fidei Evangélii; quia is donátum eſt ut in iſtum credátis, allelúia lipp. 1.
nt. 3. a, Glória, ho- & pax omni operanti ùm, in die cùm judi- it Deus occulta hómi- n ſecundùm Evangé- n meum, allelúia. Rom.

APITULUM. Baruch. 4.
Ic liber mandatórum . Dei, & lex quæ eſt in rnum: omnes qui te- it eam, pervénient ad am; qui autem dereli- runt eam, in mortem.
Hymnus, Chriſti peren- . ut ſuprà. in I. Veſp.
℣. Suſcitávit Dóminus timónium in Jacob, ℟. legem póſuit in Iſraël. 77.
Ad Magníficat.
Ant. J. Quod audívimus verbo vitæ, annuntiá- is vobis, ut & vos ſo- rátem habeátis nobiſ- m, & ſocíetas noſtra ſit m Patre & cum Fílio is Jeſu Chriſto, allelúia. Joan. 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.
Fit Commem. ſancti Cleti, *Ant.* Ecce. ℣. In Deo. ij. *Oratio*, Omnípotens. v. *Deindè de Cruce.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Prædicábitur hoc Evangélium regni in univerſo orbe, in teſtimónium ómnibus géntibus; & tunc véniet conſummátio, allelúia. *Matth.* 24.
Hymnus Temporis cum ſua Doxologia.
Ad Nunc dimittis.
Ant. 5. a. Vidi Angelum volantem per médium cœli, habentem Evangélium æternum, ut evangelizáret ſuper omnem gentem, & tribum, & linguam, & pópulum, allelúia. *Apoc.* 14.

DIE XXVI.
In Feſto
SANCTI CLETI,
Papæ & Martyris,
Semiduplex.

Omnia ut in Communi unius Martyris. Oratio. Omnípotens. v.

Lectio ij.
Ex variis Scriptoribus.

BEáto Petro Apóſtolo in ſede Románа ſuccéſſerat Linus: huic autem ſucceſſit is qui ab Irenæo & apud Græcos Anaclétus vocatur, ab Epiphánio autem & à pleriſque Latinórum Cletus dícitur. Illum cum Lino à ſancto Petro dùm víveret,

in partem ſollicitúdinis áliquam aſſumptum fuiſſe commúnis eſt apud Antíquos ſenténtia. Sub Imperatóribus Tito & Domitiáno, dícitur ab Eusébio Románam rexiſſe Eccléſiam, eíque præfuiſſe per annos duódecim. Illíus natálem ſub título Mártyris commendant Martyrológia Bedæ & Flori, quibus Uſuardus his ánnuit verbis: Romæ, natális ſancti Cleti Papæ, qui ſecundus poſt Apóſtolum Petrum, cùm rexiſſet Eccléſiam annis duódecim, in perſecutióne Domitiáni martyrio coronátus eſt. Et quidèm in Cánone Miſſæ recenſétur inter Mártyres ritu antiquíſſimo. Poſt Anaclétum tértio loco ab Apóſtolo Petro Epiſcopátum fortítur Clemens.

Ex libro ſancti Irenæi Epíſcopi & Mártyris, adverſùs hæreſes.

Lectio iij.

MAximæ & antiquíſſimæ & ómnibus cógnitæ, & glorioſíſſimis duóbus Apóſtolis Petro & Paulo Romæ fundátæ & conſtitútæ Eccléſiæ, eam quam habet ab Apóſtolis traditiónem & annuntiátam homínibus fidem, per ſucceſſiónes Epiſcopórum perveniéntem uſquè ad nos, indicantes; confúndimus omnes eos qui quoquómodò vel per ſuî placéntiam malam, vel vanam glóriam, vel per cæcitátem & malam ſenténtiam, præterquàm opportet, colligunt. Ad hanc enim Eccléſiam propter potentiórem principalitátem neceſſe eſt omnem convenire Eccléſiam, hoc eſt, eos qui ſunt úndiquè fidéles; in qua ſemper ab his qui ſunt úndiquè, conſerváta eſt ea quæ eſt ab Apóſtolis tradítio. Fundantes ígitur & inſtruentes beáti Apóſtoli Eccléſiam, Lino Epiſcopátum adminiſtrandæ Eccléſiæ tradidérunt. Hujus Lini Paulus in his quæ ſunt ad Timótheum Epiſtolis méminit. Succédit autem ei Anaclétus.

Fit Commem. de Cruce.

VESPERÆ, de ſequenti, cum Commemoratione præcedentis, & de Cruce.

DIE XXVII.

In Feſto

SANCTI POLYCARPI,

Epiſcopi & Martyris.

Duplex - minus.

Omnia ut in Comm. unius Mart. Oratio, Omnípotens. *infrà.*

Ex libro ſancti Hierónymi Preſbyteri, de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Lectio ij. Cap. 17.

POlycarpus, Joannis Apóſtoli diſcípulus, & ab eo Smyrnæ Epíſcopus ordinátus, totíus Aſiæ princeps fuit; quippè qui nonnullos Apoſtolórum &

um qui víderant Dómini, magiſtros hábúerit, víderit. Hic propter ſdam ſuper die Paſchæ eſtiónes, ſub imperae Antoníno Pio, Ecclén in urbe regente Anio, Romam venit: ubi rimos credéntium, rciónis & Valentíni perſióne deceptos, redúxit fidem. Cúmque ei forò óbviam fuiſſet Márn, & díceret: Cognoſcis? Reſpondit: Cognoſprimogénitum Sátanæ. leà verò, regnante rco Antoníno, & Lúcio rélio Cómmodo, quartâ t Nerónem perſecutióSmyrnæ ſedente Proſule, & univerſo pópulo amphiteátro adversùs a perſonante, igni tráus eſt. Scripſit ad Phiienſes valdè útilem epíſim, quæ uſquè hódiè in e conventu légitur.

Epíſtola Eccléſiæ Smyrſis ad Eccléſias Ponti. *ud Euſeb. Hiſt. Lib.* 4. *C.* 15.

Lectio iij.

Lácriter & próperè pergébat ad ſtádium ycarpus. Aiente verò cónſule: Jura, & dito te, convícium fac iſto; Polycarpus reſdit: Octoginta & ſex i ſunt ex quo ſérvio ei, ullâ me affécit injúriâ; uómodò poſſum convídícere adversùs Regem meum qui me ſalvum fecit? Urgente rursùs illo, ac inquiente: Jura per Génium Cæſaris; reſpondit: Si ambitióſè contendis, ut jurem per Cæſaris, ut tu vocas, Génium; símulas autem te ignoráre quis ſim, palàm audi: Chriſtiánus ſum. Tunc plácuit illis, ut vivum Polycarpum ignis exúreret. Quandò autem rogus apparátus eſt, cùm clavis affigendus eſſet, dixit: Sínite me ſic; qui enim mihi dat ignem pati, dabit & ſine veſtra ex clavis cautióne immótum in pyra permanére. Illi ergò non quidèm clavis defixérunt, ſed ligavérunt eum. Hic verò mánibus poſt tergum póſitis, ac revinctus tanquàm áries inſignis ex magno grege delectus qui gratíſſimum holocauſtum offerrétur, cœlum contúitus, dixit: Pater unigéniti & benedicti Fílii tui Jeſu Chriſti, benedíco te qui me ad hanc horam perdúcere dignátus es, ut partem cáperem in conſórtio Mártyrum in cálice Chriſti tui ad reſurrectiónem vitæ æternæ, ánimæ ſimul & córporis; inter quos, quæſo, ſuſcípiar hódiè coram te tanquàm hóſtia pinguis & accepta Cùmque precatiónem compleſſet, miniſtri ignem accendérunt. Cùm verò ingens flamma emi-

caſſet, ignis fórnicis ſpéciem præbens, tanquàm navis velum à vento replétum atque ſinuátum úndiquè circúmdedit Mártyris corpus. Cernentes autem impii corpus flammis non poſſe conſúmi, confectórem própiùs accédere, enſemque altè in corpus adígere juſſérunt: quo facto, tanta vis sánguinis efflúxit, ut ignis prorsùs extinguerétur. Oſſa ipſiùs gemmis pretioſíſſimis carióra, & quólibet auro purióra, ubi decébat, condídimus. Quo in loco nobis, ut fíeri póterit, congregátis concédet Deus natálem ejus martyrii diem cum gáudio & hilaritáte celebráre.

Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui in ómnium ſanctórum tuórum es virtúte mirábilis: da nobis beáti Polycarpi feſtivitátem cóngruis honóribus & ſédulâ imitatióne celebráre; qui Fílii tui Martyr & Póntifex, quod miniſtério geſſit, teſtimónio comprobávit; & quod prædicávit ore, confirmávit exemplo; Per eumdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, &c.

Fit Commem. de Cruce.

IN VESP. fit Commem. ſancti Aphrodiſii. Ant. Ecce. ℣. In Deo. ij. *Oratio*, Deus, qui beátum. *infrà. Deindè de Cruce.*

DIE XXVIII.

In Feſto

SANCTI APHRODISII, Biterrenſis Epiſcopi & Martyris.

Semi duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, exceptis ſequentibus.

Lectio ij.

Ex Gallia Chriſt. & Actis Eccleſ. Biterr.

APhrodíſius à ſancto Paulo Narbonenſi ordinátus Epíſcopus, Biterrenſem rexit Eccléſiam, poſtquam Paulus, eâdem Biterris fundátâ, ad Narbonenſes fide Chriſti imbuendos profectus eſt. Hujus viri quanta ſánctitas fúerit, ipsâ ſancti Pauli Narbonenſis electióne declarátur. Is cùm egrégiam poſuiſſet óperam in fide apud Biterrenſes prædicanda, cívibus Chriſto parturiendis, religióne diffundenda, ſtabiliendáque recenti Eccléſia, demùm viri apoſtólici functus officio, ſuprémum diem óbiit. Antiquíſſimo ritu cólitur ut Martyr: Acta enim Biterrénſia reférunt ipſum Biterris cápite truncátum fuiſſe. Sepultus eſt in Eccléſia quam ipſe, ut tráditur, in honórem Príncipis Apoſtolórum conſtrúxerat, & quæ ab ipſo póſtea nomen ſortíta eſt. Hæc olim Biterrenſis Epíſcopi ſedes: nunc, tranſlátâ in Baſi-

ſanctórum Nazárii
ſi ſede Epiſcopáli,
ium eſt Canonicó-
n ea ſancti Aphrodí-
ous etiamnum quieſ-

ro ſancti Auguſtíni
opi de Civitáte Dei.
ib. 18. *Cap.* 50.

Lectio iij.

mùm ſe ab Jerúſa-
n diffúdit Eccléſia,
in Judæa atque Sa-
plúrimi credidiſſent,
lias gentes itum eſt,
nuntiántibus Evan-
, quos Chriſtus ſi-
mināria & aptáve-
bo, & accénderat
ſancto. Déniquè
os, non ſolùm qui
ante paſſiónem &
ſurrectiónem víde-
audíerant, verùm
poſt óbitum eórum,
teros eórum, inter
das perſecutiónes, &
cruciátus, ac fúnera
um, prædicátum eſt
rbe Evangélium,
ante Deo ſignis, &
, & váriis virtúti-
Spíritûs ſancti mu-
; ut pópuli gén-
edentes in eum qui
ſrum redemptióne
tus eſt, chriſtiáno
venerarentur ſán-
Mártyrum, quem
co furóre fudérunt.

Oratio.

us, qui beátum
phrodíſium, Márty-
um atque Pontífi-
cem, in miniſtério Evangélii & confeſſióne tui nóminis mirâ virtúte roboraſti: quæſumus, ut quam ille fidem prædicávit & próprio ſánguine rigávit, eamdem & nos corde ſincéro ac íntegris móribus profitéri non deſinámus; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

AD VESP. fit à Capitulo de ſequenti.

Die XXIV.

In Feſto S. MARIÆ ÆGYPTIÆ, Pœnitentis.

Semiduplex.

Pridiè AD VESPERAS.

Capitulum. *Iſ.* 54.

NOli timére, quia non confundéris neque erubeſces: non enim te pudébit, quia confuſiónis adoleſcéntiæ tuæ oblivíſcéris.

Hymnus.

O Vos cum cítharis júngite cantus,
Cœtus angélici: fémina ſacris
Quondàm pulſa ádytis, débita cœlo,
Nunc ad ſidéreas tránſvolat arces.
Sacris quæ répulit lóngiùs arcens
Templi limínibus crímine fœdam,
Hæc eſt illa manus quæ modò amíca
Ablutam lácrymis ádmovet aris.

Hæc olìm ténebris óbſita denſis,
Jam cœlo nova lux áddita fulget,
Et monſtrat fáciles prævia portus
Paſſis naufrágium triſte pudóris.

Quæ non divus amor péctora mutat!
Ut cœli rádius fulſit ab alto,
Urbes, ſeque fugit: nulla ſat altos,
Quò ſe condat, habet ſylva receſſus.

Illi pro thálamo frígida rupes,
Lautis pro dápibus gráminis herba:
Nec ſoles cálidos veſte repellit,
Nec duras híemes pellibus arcet.

Patri máxima laus, máxima Nato:
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dùm ſacrílegum pellis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

℣. Miſerátor & miſéricors Dóminus: ℟. Longánimis, & multùm miſéricors. *Pſ.* 102.

Ad. Magníficat.

Ant. 7. G. Revértere, aversátrix, ait Dóminus, & non avertam fáciem meam; quia ſanctus ego ſum, & non iraſcar in perpétuum, allelúia. *Jerem.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. S. Aphrodiſii. Ant. Juſtum. ℣. Poſuiſti. vij. *Oratio*, Deus, qui beátum. *ſuprà.*

Deindè Commem. de Cruce.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Pœniténtibus dedit Deus viam juſtítiæ, & confirmávit deficientes ſuſtinére, & deſtinávit illis ſortem veritátis, allelúia. *Eccli.* 17.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Quàm magna miſericórdia Dómini, & propitiátio illíus converténtibus ad ſe! allelúia. *Eccli.* 17.

AD NOCTURNUM.

Invit. Venit Dóminus vocáre peccatóres ad pœniténtiam: * Veníte adorémus, allelúia. *Luc.* 5.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, O vos. *ſuprà.*

Pſalmi de Feria ſub ſola

Ant. 2. Proſternens ſe Dómino, clamábat, dicens: Súbveni, quæſo te, mihi, Dómine Deus meus, allelúia. *Judith.* 9.

℣. Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo; ℟. Multum eſt enim. *Pſ.* 24.

Lectio j. de Script. occurrente, è tribus fit una.

℟. Si revérteris, ait Dóminus, ad me convértere; non commovéberis: * Lava à malítia cor tuum, ut

ı ſias, allelúia, allelúia.
.go quos amo, árguo &
go; æmuláre ergò, &
iténtiam age: * Lava.
m. 4. *Apoc.* 3.

Lectio ij.

ita ejus apud Boland.
' Aría Ægyptia duode-
. cennis témpore Juſtí-
mperatóris, relictis pa-
.bus, Alexandríam ve-
fuitque per annos ſep-
lecim in ea civitáte
átrix. Cùm autem Je-
.ymam profecta, Cal-
e templum in feſto
tatiónis ſanctæ Crucis
:di tentaſſet, ter diví-
; repulſa in atrio co-
imágine Deíparæ Vír-
: vovit pœniténtiam,
icéret ſibi vivíficum
:is lignum vidére &
áre. Moxque templum
:ſſa, vidit & adorávit.
ſumpto trium panum
co, perceptâque Eu-
ſtiâ in Oratório ſancti
nis, ad ripam Jordá-
:ltrà flumen in vaſ-
iam ſolitúdinem ſeceſ-
.

. Ibat poſt amatóres
, & meî oblivíſcebá-
, dicit Dóminus; *
: ego lactábo eam, &
m in ſolitúdinem, &
ar ad cor ejus, alle-
, allelúia. ℣. Vocábo
dilectam, dilectam;
in miſericórdiam con-
:am, miſericórdiam
ecútam; * Ecce. *Oſ.*
om. 9.

Lectio iij.

IBi, conſumpto viático, detritiſque véſtibus, ignóta permanſit annis quadraginta ſeptem, donec ad torrentem quemdam occurrit ei Zóſimas Préſbyter; à quo obtínuit ut véſpere in Cœna Dómini in adverſam Jordánis ripam afferret ſibi Corpus & Sánguinem Dómini, quorum participatióne tot annos carúerat. Condicto die acceſſit ad eumdem locum Zóſimas, quò & María pervénit, recitatóque Symbolo & Oratióne Domínicâ, ut moris erat, accepto étiam pacis óſculo, divína dona ſuſcépit; rurſùmque precáta eſt Zóſimam, ut anno recurrente, ad eumdem torrentem veníret. Qui cùm eò acceſſit, conſpéxit corpus ejus jacens in terra, in qua ſcripta hæc legit: Sépeli, Abba Zóſima, míſeræ Maríæ corpúſculum; redde terræ quod ſuum eſt, & púlveri ádjice púlverem, orans Deum pro me quæ mórior nocte ſalutíferæ paſſiónis, poſt divínæ & ſacræ Cœnæ communiónem. Pio voto obtémperans Zóſimas, corpus beátum in ipſo loco terræ mandávit. Hic póſteà vitam ejus ſcripſit, per quam memóriæ ejus venerátio per oriéntem & occidentem propagáta eſt.
℟. Remittuntur tibi pec-

cáta ; * Fides tua te ſalvam fecit : † Vade in pace, allelúia, allelúia. ℣. Delévi ut nubem iniquitátes tuas, & quaſi nébulam peccáta tua. * Fides. Glória Patri. † Vade. *Luc.* 7. *Iſ.* 44.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, ℟. Quanta fecit ánimæ meæ. *Pſ.* 65.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. QUis Deus ſímilis tuî, qui aufers iniquitátem, & tranſis peccátum reliquiárum hæreditátis tuæ ? allelúia. *Mich.* 7.

Ant. 3. g. Tu Dóminus Deus meus : poſtquàm convertiſti me, egi pœniténtiam, allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 8. *G.* Oſtendiſti mihi, & erúbui, quóniam ſuſtínui oppróbrium adoleſcéntiæ meæ, allelúia. *Jerem.* 31.

Ant. 4. E. Recogitábo tibi omnes annos meos in amaritúdine ánimæ meæ : corrípies me, & vivificábis me, Dómine, allelúia. *Iſ.* 38.

Ant. 2. Liberaſti me de perditióne ; proptèreà confitébor, & benedícam nómini Dómini, allelúia. *Eccli.* 51.

Capitulum. *Sap.* 11.

MIſeréris ómnium, quia ómnia potes ; & diſſímulas peccáta hóminum propter pœnitentiam : díligis enim ómnia quæ ſunt, & nihil odiſti eórum quæ feciſti.

HYMNUS.

ULtrix ipſa ſuos ſævit
in artus,
Per quos & pótuit pulchra placére :
Deformis mácies incubat ori ;
Sed formam mélior grátia penſat.
In pœnam ſcélerum ſæpè recurſant
Importúna malæ gáudia vitæ :
Sed verſans ánimo débita noxis
Tot tormenta, graves cómprimit æſtus.
Jam tu digna polo, deſeris terras ;
Placaſti lácrymis Núminis iram :
Jam tu paſta ſacro córpore Chriſti,
Æternæ cápias pábula menſæ.
Patri máxima laus, máxima Nato :
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dùm ſacrílegos pellis amórem,
Puros inſínuas córdibus ignes.
Amen.

℣. Ad me, Deus meus, ánima mea conturbáta eſt : ℟. Proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis. *Pſ.* 41.

d Benedictus.
J. Miſeratiónum
ıi recordábor ; lau-
ómini ſuper ómni-
ıæ réddidit, & ſu-
ltitúdinem bonórum
rgítus eſt ſecundùm
ꜝntiam ſuam, alle-
. 63.
Oratio.
gíre nobis, miſéri-
rs Deus, ut beáta
Ægyptia, quæ, te
ómnia diligendo,
ı accépit véniam de-
m, pœniténtiæ ſa-
donum nobis obtí-
Per Dóminum noſ-

ommem. *de Cruce.*
PRIMAM.
1. a. Quis Deus.
ꝶ. *br.* ℣. Qui ve-
pecatóres ſalvos
1. *Tim.* 1.
TERTIAM.
3. g. Tu Dóminus.
TULUM. *Iſ.* 54.
minábitur tuî qui
cit te ; Dóminus
uum nomen ejus :
mptor tuus Sanctus
Deus omnis terræ
tur ; quia ut mulíe-
relictam & mœren-
ſritu vocávit te Dó-

r. Dicam Deo : *
tor meus es, * Alle-
llelúia. Dicam Deo.
ırè * oblítus es meî ?
lúia. Glória Patri.

Quarè triſtis es, áni-
ma mea, & quarè contur-
bas me ? ℟ Spera in Deo,
quóniam adhuc confitébor
illi. *Pſ.* 41.

AD SEXTAM.

Ant. 8. *G.* Oſtendiſti mihi.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

HÆc dicit Dóminus : Quieſcat vox tua à plorátu, & óculi tui à lácrymis ; quia eſt merces óperi tuo, ait Dóminus.

℟. *br.* Deus, vitam meam * annuntiávi tibi, * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Poſuiſti lácrymas meas * in conſpectu tuo, * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 55.

℣. Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem ; ℟. Quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei. *Pſ.* 6.

AD NONAM.

Ant. 2 Liberaſti me.

CAPITULUM. *Tob.* 13.

COnvertímini, peccatóres, & fácite juſtítiam coram Deo, credentes quòd fáciat vobiſcum miſericórdiam ſuam ; ego autem & ánima mea in eo lætábimur.

℟. *br.* Noli oblivíſci, ánima mea, * retributiónes Dómini, * Allelúia, allelúia. Noli. ℣. Qui propitiátur * ómnibus iniquitátibus tuis, * Allelúia. Glória Patri. Noli. *Pſ.* 102.

℣. Exultábunt lábia mea, cùm cantávero tibi, ℟. Et

ánima mea quam redemiſti. *Pſ.* 70.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. *a.* Venit Fílius hóminis quærere & ſalvum fácere quod períerat, allelúia. *Luc.* 19.

Ant. 3. *a.* Vadit ad ovem quæ períerat, donec invéniat eam, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 6. Cùm invénerit eam, impónit in húmeros ſuos gaudens, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 4. E. Dico vobis; gáudet ſuper eam magìs quàm ſuper nonaginta novem quæ non erravérunt, allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 5. a. Ita dico vobis; gaudium erit coram Angelis Dei ſuper uno peccatóre pœniténtiam agente, allelúia. *Luc.* 15.

A Capitulo fit de S. Eutropio, ut in Communi unius Martyris. Oratio, Deus, qui. *infrà.*

Pro Commemor. ſanctæ Mariæ Ægyptiæ.

Ant. Ubi abundávit delíctum, ſuperabundávit grátia; ut ſicut regnávit peccátum in mortem, ita & grátia regnet per juſtítiam in vitam ætérnam, allelúia. *Rom.* 5.

℣. Glorificábo nomen tuum in ætérnum; ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me. *Pſ.* 85.

Oratio, Largíre. *ut ſuprà.*
Deindè fit Commem. de Cruce.

DIE XXX.
In Feſto SANCTI EUTROPII, Santonenſis Epiſcopi & Martyris.
Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Greg. Turon. & aliis.

Eutrópius Epíſcopus, in Gállias ad prædicandam fidem miſſus, poſt adimplétum ritè munus, apud Sántonas, illíſo ab incrédulis cápite, Martyr occúbuit; & ob inſtantem perſecutiónem, loco minùs digno ſepultus eſt. Cùmque temporum lapſu nulla niſi nóminis ejus & ſanctitátis ſupereſſet memória, à fidélibus ut Sanctus, non ut Martyr, habebátur; donec eum pro Chriſto ſánguinem fudiſſe ſic fuit revelátum. Palládius, Santonenſis Epíſcopus, qui Concílio Pariſienſi quarto, & Matiſconenſi ſecundo intérfuit, in ejus honórem circà annum Dómini ſexcentéſimum Baſílicam extrúxit; ad quam convocátis Abbátibus, dùm è tumulo ſacras Eutrópii relíquias honorificéntiùs collocandas transferret, duo ex illis Abbátibus, amóto opertório, conſpexérunt ictu ſecúris illíſum caput. Quibus étiam nocte ſequenti idem Sanctus appáruit, dicens: Scitóte me per eam cicatrícem quam vidiſtis in cápite, marty-

onſummaſſe. Ex eó-
ɔd Martyr eſſet in-
pópulis, quia non
hiſtória paſſiónis.
ɔ ſancti Auguſtíni,
Epíſcopi.
Lectio iij.
25.al.30ed.Sirm.n.1.
arbitrémur áliquid
ɔs conferre Marty-
quia eórum dies ſo-
imos celebrámus.
ſtris feſtivitátibus
ent, quia in cœlis
Angelis gaudent:
dent autem nobis,
honorémus eos, ſed
émur eos. Quam-
& quòd honorá-
nobis prodeſt, non
ed honoráre, &
itári, nihil eſt áliud
nendáciter adulári.
ergò iſtæ feſtivitá-
cclésia Chriſti conſ-
ſunt, ut per eas
gátio membrórum
admoneátur imitá-
rtyres Chriſti. Si
nobis proponátur
hus Deus, reſpon-
mána fragílitas,
i eſſe ad ſe imitári
ui non poteſt com-
Si deindè ipsíus
i noſtri Jeſu Chriſti
atiónem nobis pro-
r exemplum, qui
eà cùm Deus eſſet,
carne veſtítus eſt,
nínibus mortálem
geréntibus inſinuá-
ceptum, & demonſ-
xemplum; tamen

& hìc adhuc reſpondet humána fragílitas: Quid símile ego & Chriſtus? Ille etſi caro, tamen Verbum caro. Ad tollendas ígitur omnes excuſatiónes infidélis infirmitátis, Mártyres nobis ſtratam conſtruxérunt. Ipſi fecérunt ſánguine ſuo, confeſſiónibus ſuis. Si piget imitári Dóminum, imitáre conſervum. Præceſſit agmen ſervórum, ſubláta eſt excusátio pigrórum. Vidéte ergò, fratres: ſic celebráte paſſiónes Mártyrum, ut cogitétis imitári Mártyres.

Oratio.

DEus, qui per beátum Eutrópium Mártyrem tuum atque Pontíficem infidéles pópulos de ténebris ad lucem veritátis veníre tribuíſti: da nobis ejus interceſſióne, in fide ſtábiles, & à ſpe Evangélii quod prædicávit immóbiles permanére; Per.

Commemoratio de Cruce.

VESPERÆ de ſequenti.

¶ *Si Feſt. Aſcenſ. eveniat à die 2. Maii ad diem 6. Officia Duplicia-minora quæ cum eodem Feſto vel cum ejus Vigilia ſimul occurr., anticipantur, & fiunt die 30. Aprilis, cum Commem. S. Eutropii. Officium verò SS. Philippi & Jacobi (quando eorum Feſtum occurrit in Vigilia vel Feſto Aſcenſionis) non anticipatur, ſed transfertur.*

FESTA MAII.

DOMINICA I. MAII,

(Vel, quando illa Dominica eſt Dominica in Albis, Dominicâ ejuſdem Menſis ſecundâ.)

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS

OMNIUM ECCLESIARUM DIŒCESIS ELECTENSIS.

SOLEMNE-MAJUS.

[Cum Octava in Eccleſiis dedicatis tantùm.]

Omnia ut in Officio Anniverſarii Dedicationis, poſt Commune Sanctorum. liij. *additis quæ ſequuntur.*

IN I. VESP. ℟. *poſt* Glória Patri. *omiſſâ reclamatione, reſumitur integrum uſquè ad* ℣.

Duplicatur Ant. ad Magníficat.

Fit Commem. Sabbati ante Dominicam ſequentem.

AD UTRUMQUE COMPLETOR, loco Hymni de Tempore, dicitur ſequens, & per Octavam, etiam in Feſtis Hymnum propr. non habentibus, niſi hæc Oct. concurrat cum Oct. Aſcenſionis.]

HYMNUS.

BEátus ille qui tuâ,
Deus, quieſcit in domo!
Hìc namque felix, hìc erit
Duri labóris términus.

Nos ergo, ſeu ridet dies,
Seu vela noctis íncubant,
Huc vota flentes téndimus,
Huc éxules ſuſpíria.

Noſtro priuſquàm péctore,
Dilecta, labáris, Sion,
Imis, Sion, vox hæreat
Solvenda nunquàm faucibus.

Toris ut in cœléſtibus
Æterna ducant ótia,
Amóre languentes tuo,
O Sponſe, mentes pértrahe.

Qui glorióſæ dícitur
Sol & lucerna pátriæ,

tre ſit, cum Spí-
tu,
: Agno glória.
men.
*OCT. omiſſâ Lec-
de Sermone ſancti
, ejus loco dicitur
: Evang. & Homil.
onis ; & iij. Lectio
ang. & Homil. Do-
ccurrentis.
, poſt* Glória Patri.
*clamatione, reſu-
tegrum uſquè ad* ℣.
AUD. duplic. Ant.
dictus. *& fit Com-
ominicæ occurrent.
ORAS, loco Do-
Paſchalis,* Da,
& Sit laus. *dicitur
, [& per Oct. etiam
, exceptis Feſto
. Crucis, & Feſto
ava Aſcenſionis.*]
Doxologia.
os tibi templum
s,
ictæ, ter potens
is,
i ſit glória
ta ſemper ſécula.
en.
. VESP. duplicatur
Magníficat. *& fit
. Dominicæ occur.*

A OCTAV. in Ec-
*dicatis, fit de Du-
ſuprà occurr. ac
intra Octav. Aſ-
Domini. De quovis
idupl. fit dumtaxat
oratio ſicut & de*

DIEBUS INTRA OCTAVAM Dedicationis.

Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

Pſalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCT. tres Pſſ. dicuntur ſub una ex Antiph. Feſti, juxta Feriam.

Lectio j. de Script. occurr. tribus in unam coactis ; ij. & iij. ut habentur poſt Offic. Dedic. p. lxiij. *& ſeq.* ℟. *iij. non reſumitur.*

AD LAUD. Pſſ. de Feria, cum Cantico de Feſto, Jeruſalem. *ſub unica Ant.* Omnis. *quæ eſt quarta Laudum diei. Non duplic. Ant. ad* Benedictus. *nec fit Commem. de Cruce.*

AD HORAS, Doxol. Qui nos tibi. *ut ſuprà.*

AD VESP. Pſſ. ſub unica Ant. Unus. *quæ eſt prima de ij. Veſp. Feſti. Omittitur* Allelúia. *cum ſuo* ℣. *& non duplic. Ant. ad* Magníficat. *nec fit Commem. de Cruce.*

AD COMPL. Antiphonæ & Hymnus ut in die.

OCTAVA DEDICATIONIS.

Duplex majus.

Officium ut notatur p. lxvj.

Lectio j. de Script. occ. tribus in unam redactis : ij. de Homil. in Evang. Oct., lxvij. *Pro iij. Lect. dr. Homil. in Evang. Dom. occurrentis.*

¶ *Si contingat Anniverſa-*

rium Dedic. celebrari Dominicâ intrà Octavam Aſcenſionis, eo anno Octava ejuſdem Anniverſarii terminatur Feriâ vj. ſequenti, in qua, (niſi occurrat Feſtum Duplex aut ſuprà,) ſit Offic. de Dedic. ut Diebus intrà Octav. cum. Commem. Feriæ tàm in Laud. quàm in Veſp. Completor. pariter de Dedic. de qua nihil ſit ampliùs eo anno.]

DIE I.

In Feſto SS. Apoſtolorum

PHILIPPI ET JACOBI.

Duplex - majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria, & ſic in toto Officio.

Ant. 3. a. VOluit Jeſus exíre in Galilæam, & invénit Philippum, & dicit ei: Séquere me, allelúia. *Joan* 1.

Ant. 1. f. Invénit Philippus Nathánael, & dicit ei: Quem ſcripſit Móyſes in lege, & Prophétæ, invénimus Jeſum fílium Joſeph à Názareth, allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 8. G. Dixit ei Nathánael: A Názareth poteſt áliquid boni eſſe? Dicit ei Philippus: Veni & vide, allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 7. d. Elégit Jeſus, & Apóſtolos nominávit Philippum & Jacóbum Alphæi, allelúia. *Luc.* 6.

Ant. 2. Docébat eos in Synagógis, ita ut mirarentur, & dícerent: Nonnè hic eſt fabri fílius? & fratres ejus, Jacóbus, & Joſeph, & Simon, & Judas? allelúia. *Matth.* 13.

CAPITULUM. *Iſ.* 61.

SCient in géntibus ſemen eórum & germen eórum in médio populórum: omnes qui víderint eos, cognoſcent illos, quia iſti ſunt ſemen cui benedíxit Dóminus.

℟. Vidébunt glóriam meam; & ponam in eis ſignum, & mittam ex eis ad eos qui non audiérunt de me; * Et † Annuntiábunt glóriam meam géntibus, allelúia, allelúia. ℣. Manifeſtávi nomen tuum homínibus quos dediſti mihi de mundo: ſicut tu me miſiſti, & ego miſi eos; * Et annuntiábunt. Glória. † Annuntiábunt. *Iſ.* 66. *Joan.* 17.

HYMNUS.

DUm morte victor óbrutâ
Ab ínferis Chriſtus redit,
Vos pángimus, diræ necis
Vitæque teſtes rédditæ.

Vobis datum præ cǽteris
Latus Magiſtri cíngere:
Vobis futúræ ſédulus
Arcána credit glóriæ.

At ille privátìm ſuæ
Dùm núntiat crucis probrum,
Cur horret humánus nimis,
Qui décipit ſenſus, amor?

Opórtuit Chriſtum pati,
Qui póſteà reſúrgeret;
Illinc homo verus patet;
Hinc ſe probat verè Deum.

magiſter qui doces,
riſte, tu nos érudi:
latet, tu détege,
da quod jam patet.
it & trino Deo
a laus, ſummum
:us,
te qui nos ad ſuæ
vocávit glóriæ.
Amen.
juſtítia tua exalta-
℟. Quóniam glória
eórum tu es. *Pſ.* 88.
Magníficat.
5. Dixit Jeſus Phi-
ii quis mihi miniſ-
e ſequátur; & ubí
, illic & miniſter
it, allelúia. *Joan.*

ut infrà ad Laudes.
ommemor. S. Eu-
Ant. Juſtum. ℣.
vij. *Oratio*, Deus,
-à. 541. *Deindè fit*
n. *de Cruce.*
COMPLETORIUM,
poſt II. Veſperas.
OCTURNUM.
Chriſtum Apoſto-
Magiſtrum & Dó-
* Veníte, adoré-
lelúia. *Joan* 13.
ſ. 94. Veníte. 2.
YMNUS.
icta Chriſti mors
adeſt;
timóri párcite:
nil caros pius
in fratres amor.
fortes: írritos
tumultus ſpérnite:
nte, túrbini
accédet dies.

Cœli perenne gáudium
Solábitur luctus breves;
Brevem triumphum ſæculi
Æternus óbruet dolor.
Qui carne frater in ſuo
Mortem perémit córpore,
Divinitátis vos ſuæ
Dignábitur conſórtio.
Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Ant. 1. a. Cùm vidiſſet Jeſus quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philippum: Undè emémus panes, ut mandúcent hi? Hoc autem dicébat tentans eum; ipſe enim ſciébat quid eſſet factúrus, allelúia. *Joan.* 6.

Ant. 2. Reſpondit Philippus: Ducentórum denariórum panes non ſuffíciunt eis, ut unuſquiſque módicum quid accípiat, allelúia. *Joan.* 6.

Ant. 4. A. Dicit Andréas: Eſt puer unus hic, qui habet quinque panes hordeáceos & duos piſces: ſed hæc quid ſunt inter tantos? allelúia. *Joan.* 6.

℣. Edent páuperes & ſaturabuntur; ℟. Et laudábunt Dóminum, qui requirunt eum. *Pſ.* 21.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Ecce fratres Jeſu ſtabant foris quærentes loqui ei. Et extendens manum

in diſcípulos ſuos, dixit: Ecce fratres mei. * Quicumque enim fécerit voluntátem Patris mei, ipſe meus frater eſt, allelúia, allelúia. ℣. Narrábo nomen tuum frátribus meis; in médio Eccléſiæ laudábo te. * Quicumque. *Matth.* 12. *Pſ.* 21.

[*Si occurrat in Feria ij. aut iij. Rogationum, ſecunda Lectio erit de SS. Philippo & Jacobo, duabus in unam junctis, tertia de Homilia Feriæ occurrentis; & ſic in ſimili caſu.*]

Lectio ij.

Ex Evangelio & Scriptoribus Eccleſiaſticis.

PHilippus Bethſáidæ natus, unus fuit ex iis qui primùm à Chriſto vocáti ſunt, à quo cùm accepiſſet Nathánael veniſſe Meſsíam in lege & in Prophétis promiſſum, ad Dóminum deductus eſt. Hic in diſcipulórum órdine permanſit, ille póſteà in númerum duódecim Apoſtolórum cooptátus eſt. Quàm verò Chriſtus ipſum familiáriter adhibéret, illud fácilè declárat, quòd cùm in ſolitúdine hóminum multitúdinem páſcere vellet, ſic præ céteris illum affátus eſt: Undè emémus panes, ut mandúcent hi? Gentíles quoque Salvatórem vidére cupientes, ad Philippum acceſſiſſe leguntur. Is, accepto Spíritu ſancto, in utráque Phrygia prædicávit, & Eccléſias conſtítuit, ex quibus prodiérunt viri Apoſtólici complúres, quorum præcípuè óperâ ſéculo ſequenti res chriſtiána Lugdúni & Viennæ in Gálliis conſtitúta eſt. Tandèm glorióſo fine quiévit Philippus, & Hierápoli ſepultus eſt.

℟. Acceſsérunt quidam Gentíles ad Philippum, & rogábant eum, dicentes: Dómine, vólumus Jeſum vidére. * Venit Philippus, & dicit Andréæ: Andréas rursùm & Philippus dixérunt Jeſu, allelúia, allelúia. ℣. Conſílium pacis inter illos duos. * Venit. *Joan.* 12. *Zach.* 6.

Lectio iij.

Ex Euſebio & aliis Scriptoribus Eccleſiaſticis.

JAcóbus frater Dómini, cognomento Juſtus, de útero matris ſanctus fuit, ut ait ſanctus Hegeſippus: vinum & ſíceram non bibit; cárne abſtínuit: nunquàm tonſus eſt, nec unguento nec bálneo uſus. Huic ſoli in ſancta licébat íngredi: líneâ veſte, non láneâ, induebátur: ei aſſidúitas orandi ita callum génibus obdúxerat, ut caméli pellem durítie imitarentur. Eum poſt Chriſti Aſcenſiónem Apóſtoli Jeroſolymórum Epíſcopum creavérunt; ad quem étiam Petrus miſit qui nuntiáret

[illegible]e è cárcere ab Angelo [illegible]ductum. Is nonaginta ſex [illegible]nnos natus, cùm triginta [illegible]nnis illi Eccléſiæ ſanctiſ[illegible]imè præfuiſſet, Chriſtum [illegible]ei Fílium conſtantíſſimè [illegible]rædicans, à Judæis lapí[illegible]ibus primùm appétitur; [illegible]ox in altíſſimum templi [illegible]cum adductus, indè præ[illegible]ipitátus eſt. Qui, confrac[illegible]is crúribus, jacens ſemi[illegible]ivus, manus tendébat ad [illegible]œlum, Deumque pro il[illegible]rum ſalúte precabátur [illegible]is verbis: Ignoſce eis, [illegible]ómine, quia néſciunt [illegible]uid fáciunt. Qua in ora[illegible]ióne fullónis fuſte cápite [illegible]ráviter percuſſo, ánimam [illegible]eo réddidit ſéptimo Ne[illegible]ónis anno; & juxtà tem[illegible]lum ubi præcipitátus fúe[illegible]at, ſepultus eſt. Tradit [illegible]oſéphus tantæ eum ſancti[illegible]átis fuiſſe & celebritátis [illegible]n pópulo, ut propter ejus [illegible]ecem créditum ſit ſub[illegible]érſam eſſe Jeroſólymam. [illegible]nam ſcripſit Epíſtolam, [illegible]uæ de ſeptem Cathólicis [illegible]ſt. Ejus cáthedra, prió[illegible]ibus Eccléſiæ ſéculis, [illegible]agno in honóre Jeroſó[illegible]ymis eſt hábita.

℟. Etſi cognóvimus ſe[illegible]cundùm carnem Chriſtum, [illegible]ed nunc jam non nóvi[illegible]mus: * Vétera tranſiérunt; [illegible]ómnia autem ex Deo qui † Nos reconciliávit ſibi per Chriſtum, & dedit nobis miniſtérium reconciliatió[illegible]nis, allelúia, allelúia. ℣. Dicit Dóminus: Ecce ego fácio nova, & nunc orientur; útiquè cognoſcétis ea: * Vétera. Glória Patri. † Nos. 2. *Cor.* 5. *Iſ.* 43.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Exultent & læténtur qui quærunt te, ℟. Et dicant ſemper: Magnificétur Dóminus. *Pſ.* 69.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Dicit Jeſu Philippus: Dómine, oſtende nobis Patrem, & ſúfficit nobis, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 3. g. Dicit Philippo Jeſus: Tanto témpore vobiſcum ſum, & non cognoviſtis me? Philippe, qui videt me, videt & Patrem, allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 6. Quómodò tu dicis: Oſtende nobis Patrem? Non créditis quia ego in Patre, & Pater in me eſt? allelúia. *Joan.* 14.

Ant. 4. d. Jeſus occurrit muliéribus, & ait: Nolite timére; ite, nuntiáte frátribus meis, ut eant in Galilæam; ibi me vidébunt, allelúia. *Matth.* 28.

Ant. 8. c. Viſus eſt pluſquàm quingentis frátribus ſimul: deindè viſus eſt Jacóbo, deindè Apóſtolis ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15.

Capitulum. *Act.* 1.

Præbuit Jeſus ſeipſum vivum Apóſtolis poſt paſſiónem ſuam in multis argumentis, per dies qua-

draginta appárens eis, & loquens de regno Dei; & conveſcens, præcépit eis ab Jeroſólymis ne diſcéderent, ſed expectárent promiſſiónem Patris.

HYMNUS.

REgnis paternis débitus
Cruóre quæ pandit ſuo,
Vos propter hoſpes éxteras
Adhuc colit terras Deus.

Ignóta tardis méntibus
Patére dat myſtéria,
Per mille præſágas ſuî
Se détegens imágines.

En immolandus à Patre,
Suum ferens lignum puer:
En Agnus ille, ſánguine
Qui tincta ſervat límina.

Amóris ô quæ pígnora!
Vobis oves credit ſuas:
Ligáre dat, dat ſólvere,
Quæ ſolvit & ligat Deus.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Memóriam abundántiæ ſuavitátis tuæ eructábunt, ℟. Et juſtítiâ tuâ exultábunt. *Pſ.* 144.

Ad Benedictus.

Ant. J. Apéruit illis ſenſum, ut intellígerent Scriptúras; & dixit eis: Sic oportébat Chriſtum pati, & reſúrgere à mórtuis: vos autem teſtes eſtis horum, allelúia. *Luc.* 24.

Oratio.

DEus, qui nos ánnuâ Apoſtolórum tuórum Philippi & Jacóbi ſolemnitáte lætíficas: da nobis ipsórum précibus, in Unigéniti tui paſſióne & reſurrectióne conſórtium; ut parátam in domo tua manſiónem hæreditáte conſequámur; Per eumdem Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Dicit Jeſu.

In ℟. *br.* ℣. Qui viſus eſt Jacòbo, * & Apóſtolis ómnibus. 1. *Cor.* 15.

AD TERTIAM.

Ant. 3. g. Dicit Philippo.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 2.

OCulus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis aſcendit, quæ præparávit Deus iis qui díligunt illum: nobis autem revelávit Deus per Spíritum ſuum; Spíritus enim ómnia ſcrutátur, étiam profunda Dei.

℟. *br.* Hæc eſt generátio * quæréntium eum, * Allelúia, allelúia. Hæc eſt. ℣. Quæréntium * fáciem Dei Jacob, * Allelúia. Glória Patri. Hæc eſt. *Pſ.* 23.

℣. Sicut óculi ſervórum in mánibus dominórum ſuórum, ℟. Ita óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum. *Pſ.* 122.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Quómodò.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 5.

SCimus quóniam Filius Dei venit, & dedit no-

ım , ut cognoſcá-
ım Deum, & ſimus
Fílio ejus. Hic eſt
us, & vita æterna.
Credidérunt * ver-
, * Allelúia , al-
Credidérunt. ℣. Et
unt * laudem ejus,
iia. Glória Patri.
runt. *Pſ.* 105.
nuntiavérunt ópera
ı. Et facta ejus in-
ınt. *Pſ.* 63.

NONAM.

. c. Viſus eſt.
ULUM. *Act.* 10.
épit nobis prædi-
pópulo, & teſti-
ia ipſe eſt qui conſ-
ſt à Deo judex vi-
& mortuórum.
. Confitébimur ti-
Deus, * Allelúia,
Confitébimur. ℣.
mus * mirabília
Allelúia. Glória.
bimur. *Pſ.* 74.
xultet terra à fácie
, ℟. Quóniam ve-
cáre terram. *Pſ.* 95.

. VESPERAS.

Eſus aſſumptus eſt,
& aſcendérunt (diſ-
ubi manébant Pe-
Joannes, Jacóbus
réas, Philippus &
Alphæi, allelúia.

2. Hi omnes erant
antes unanímiter
ióne cum frátribus
& repléti ſunt om-
ritu ſancto, alle-
. 1. & 2.

Ant. 3. *a.* Quidam de Judæa docébant fratres: Quia niſi circumcidámini, non poteſtis ſalvári; convenéruntque Apóſtoli, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 7. *d.* Cùm magna conquiſítio fíeret, reſpondit Jacóbus: Deus viſitávit ſúmere ex Géntibus pópulum nómini ſuo; & huic concordant verba Prophetárum, allelúia. *Act.* 15.

Ant. 5. *c.* Notum à ſéculo eſt Dómino opus ſuum: propter quod ego júdico non inquietári eos qui ex Géntibus convertuntur ad Deum, allelúia. *Act.* 15.

CAPITULUM. *Epheſ.* 3.

ALiis generatiónibus non eſt ágnitum fíliis hóminum, ſicuti nunc revelátum eſt ſanctis Apóſtolis ejus, & Prophétis in Spíritu: Gentes eſſe cohærédes, & concorporáles, & compartícipes promiſſiónis ejus in Chriſto Jeſu per Evangélium.

HYMNUS.

NAtus Parenti rédditus
Non vos amícos déſeret:
Sub imbre lapſum flámmeo
Infundet in vos Spíritum.

Hauſto repléti Númine,
Terras in omnes líberi,
Chriſtum tubis cœléſtibus,
Chriſtum Deum vulgábitis.

Non jam tenébit ámpliùs
Formído mortis ábditos:

Aperta non eúntibus
Addent moras perícula.
Vos ante Reges fórtiter
Spernétis armátas neces:
Hæc nempè pro Chriſto mori
Supréma vobis glória.
Oráte, firma ſit Fides,
Et certa ſe Spes érigat;
Illapſa noſtris córdibus
Pellat timórem Cáritas.
Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ab ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Annuntiavérunt juſtítiam ejus; ℟. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *Pſ.* 96.

Ad Magnificat.

Ant. 8. G. Jacóbus, & Cephas, & Joannes, qui videbantur columnæ eſſe, dextras dedérunt mihi & Bárnabæ ſocietátis, ut nos in Gentes, ipſi autem in circumciſiónem, allelúja. *Galat.* 2.

Oratia, ut ſuprà ad Laudes.

Deindè (niſit ſit Sabbatum) fit Commemor. ſancti Athanaſii, Epiſcopi & Eccl. Doct., *Ant.* Beátus qui excógitat. ℣. Beátus homo. xx. *Oratio*, Præſta. *infrà.*

Poſtremò de Cruce.

AD COMPLETORIUM,

Ant. 1. a. Vos eſtis lux mundi: lúceat lux veſtra coram homínibus, allelúia. *Matth.* 5.

Hymnus Temporis cum ſua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox ſpeculatórum Sion: parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum in óculis ómnium géntium, allelúia. *Iſ.* 52.

DIE II.
In Feſto
SANCTI ATHANASII,
Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris.

Duplex - minus.

Lectio ij.

Ex ſcriptis ejus, & ex Greg. Naz. Hil. Pictav. & Hiſtoriæ Eccl. Scriptoribus.

ATHanáſius, Diáconus, ab Alexandro Epiſcopo Alexandríno ductus ad Concílium Nicænum, Ariános ácriter impugnávit. Alexandro ſuffectus, Aríum conſtanter ab Eccléſiæ communióne répulit; undè Euſébii Nicomediénſis Epiſcopi, aliorúmque multórum in ſe ódium concitávit. Hi cum Meletiánis ſchiſmáticis ínito consílio, ſuis calúmniis à Conſtantíno óptimo príncipe, ſed nímiùm crédulo, impetrârunt ut Tréviros amandarétur, ubi à Maximíno Epiſcopo honorificentíſſimè exceptus eſt. Poſt óbitum Conſtantíni revocátus, iterùm ab inimícis, tàm apud Július Papam, quàm apud Conſ-

ántium Imperatórem, eſt mpetítus. Hujus auctoritáte coacta eſt Synodus pud Antiochíam, in qua epóſitus eſt, & depóſito Gregórius Cáppadox ſubſtitútus: ſed à Júlio Papa n Synodo quinquaginta Epiſcopórum ínnocens declarátus, agente Conſtante Conſtántii germáno, in Synodo Sardicenſi ex utróque império congregátâ abſólvitur, & ſedi ſuæ reſtituítur.

Lectio iij.

SUbláto è vivis Conſtante, ſex annis latére coactus eſt Athanáſius, quòd eum Conſtántius íterùm ab Ariánis circumventus ad necem quæreret. Poſt mortem verò Conſtántii Alexandríam reverſus, Synodum hábuit cum Confeſſóribus de recipiendis iis qui ab Ariánis decepti fúerant; tantâque prudéntiâ rem graviſſimam deffiniit, ut Eccléſiam viſus fúerit imminenti perículo eripuiſſe. Sed cùm idolórum cultóribus gravis eſſet, à Juliáno exagitátus, Alexandríæ delítuit, donec ſedáta eſſet perſecútio. Sub Joviáno cathólico príncipe pacíficè ſuam rexit Eccléſiam. Valens autem Joviáni ſucceſſor, ab Eudóxio Ariáno baptizátus, Athanáſium in paterno monumento quátuor menſes delitéſcere coégit. Tandèm Alexandríam poſt tot labóres & tempeſtátes reverſus, in pace quiévit; & anno Epiſcopátûs ſui quadragéſimo ſexto, Chriſti trecentéſimo ſeptuagéſimi tértio in léctulo ſuo mórtuus eſt.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut excelléntiam Verbi tui, quam beátus Athanáſius aſſéruit, & convenienter intellígere valeámus, & veráciter profitéri; Per eundem Dóminum.

Fit Commemoratio de Cruce.

VESPERÆ de ſequenti.

DIE III.
IN FESTO INVENTIONIS SANCTÆ CRUCIS.

SOLEMNE-MINUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 8. G. RAdix Jeſſe, qui ſtat in ſignum populórum, ipſum gentes deprecabuntur; & erit ſepulcrum ejus glorióſum, allelúia. *Iſ.* 11.

Ant. 2. Factus eſt principátus ſuper húmerum ejus; & vocábitur nomen ejus, Deus, Fortis, allelúia. *Iſ.* 9.

Ant. 1. g. Levábit ſignum in natiónes, & congregábit prófugos Iſraël, allelúia. *Iſ.* 11.

Ant. 4. d. Dabit lignum fructum ſuum, & ſcient quia ego Dóminus, cùm contrívero caténas jugi eórum, allelúia. *Ezech.* 34.

Ant. 5. C. Exaltávi lignum húmile, & frondére feci lignum áridum; ego Dóminus locútus ſum & feci, allelúia. *Ezech.* 17.

CAPITULUM. *Galat.* 3.

CHriſtus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum; quia ſcriptum eſt: Maledictus omnis qui pendet in ligno; ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Chriſto Jeſu.

℟. Ecce levábo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltábo ſignum meum, & áfferent fílios tuos: * Erunt reges nutrítii tui, Sion, & reginæ nutríces tuæ, dicit Dóminus, allelúia, allelúia. ℣. Lucerna civitátis eſt Agnus, & ambulábunt gentes in lúmine ejus: & reges terræ áfferent glóriam ſuam, & honórem in illam. * Erunt. Glória. *Repetitur.* ℟. Ecce. *uſquè ad* ℣. *Iſ.* 49. *Apoc.* 21.

HYMNUS.

TEllus tot annos quid tegis
Noſtræ ſalútis pígnora?
Crux monte toto quæritur,

os pandas ſinus.
, dura foſſóris ma-
,
s alta víſcera?
ignum ſit pudor,
ìra ſurgit glória.
a gemma pérdita,
tot labóribus :
atébat, érutus
us agro pródiit.
a quæsítam Cru-
ı,
nte Chriſto, rép-
rit:
aſtus régios,
repertam prætulit.
ancta, Chriſti cór-
is
alúbrem te facit:
it ut te mórtuus,
óri rédditur.
ıer Crucem nos lí-
ras,
bi laus máxima
ıtre; nec tibi mi-
r
triuſque Spíritus.
en.
ptam feciſti in pó-
rtútem tuam : ℟.
ſti in bráchio tuo
n tuum. *Pſ.* 76.
Magníficat.
. a. *duplicanda.* Sic
ò eſt, & ſic opor-
Chriſtum pati, &
e à mórtuis tértiâ
prædicári in nómi-
pœniténtiam & re-
m peccatórum in
gentes, allelúia.
.
ut infrà ad Laudes.
ommem. S. Atha-
s Vernæ

naſii, Ant. Qui docti. ℣. Beátus vir. xxv. *Oratio*, Præſta. *ut ſuprà.*

AD COMPLETORIUM, *ut infrà poſt II. Veſperas.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Jeſum qui crucifíxus eſt, * Veníte, adorémus, allelúia. *Matth.* 28. *Pſ.* 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Signum novi crux fœderis,
Crux orbis arca náufragi,
Cùm jam perímus, nos ratis
Portus refers in pátrios.
Telis rubentem flámmeis
Ultóris exarmas manum;
Placátur, ut te réſpicit,
Iras & oblivíſcitur.
Lethále ſi vulnus ferat
Infernus anguis mórſibus;
Læſi ſimul te víderint,
Repentè tu medéberis.
Ara ſub illa par Deo
Se conſecrávit hóſtia:
Hâc ſede læſum Fílius
Placávit orátor Patrem.
Crux ſancta, Crux amábilis,
Crux tincta Chriſti ſánguine,
Hauríre da nos lárgiùs
Vitam, Dei de fúnere.
Qui per Crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

Ant. 4. A. Cùm exaltavéritis Fílium hóminis,

tunc cognoſcétis quia ego ſum, allelúia. *Joan.* 8.

Ant. 6. Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium ſuum unigénitum daret, allelúia. *Joan.* 3.

Ant. 8. G. Non miſit Deus Fílium ſuum in mundum, ut júdicet mundum; ſed ut ſalvétur mundus per ipſum, allelúia. *Joan.* 8.

℣. Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: ℟. Cantábimus, & pſallémus virtútes tuas. *Pſ.* 20.

Lectio j.

De libro Numerórum.

Cap. 21.

PRofecti ſunt fílii Iſraël de monte Hor, per viam quæ ducit ad mare rubrum, ut circumírent terram Edom. Et tædére cœpit pópulum itíneris ac labóris; locutuſque contrà Deum & Móyſen, ait: Cur eduxiſti nos de Ægypto, ut morerémur in ſolitúdine? Deeſt panis, non ſunt aquæ: ánima noſtra jam náuſeat ſuper cibo iſto leviſſimo. Quamóbrem miſit Dóminus in pópulum ignítos ſerpentes, ad quorum plagas & mortes plurimórum, venérunt ad Móyſen, atque dixérunt: Peccávimus, quia locúti ſumus contrà Dóminum & te; ora ut tollat à nobis ſerpentes. Oravitque Móyſes pro pópulo, & locútus eſt Dóminus ad eum: Fac ſerpentem æneum, & pone eum pro ſigno; qui percuſſus aſpéxerit eum, vivet. Fecit ergò Móyſes ſerpentem æneum, & póſuit eum pro ſigno; quem cùm percuſſi aſpícerent, ſanabantur.

℟. Nunc judícium eſt mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foràs; * Et ego ſi exaltátus fúero à terra, ómnia traham ad meipſum, allelúia, allelúia. ℣. Locútus eſt Dóminus ad Móyſen: Fac ſerpentem æneum, & pone eum pro ſigno; qui percuſſus aſpéxerit eum, vivet. * Et ego. *Joan.* 12. *Num.* 21.

Ex Epíſtola ſancti Paulíni Epíſcopi ad Sevérum.

Epiſtolâ 31. *novæ Editionis.*

Lectio ij.

HÉlena regína venerábilis, ut venit Jeroſólymam, Crucem Dómini ſtudioſíſſimè inquírere adorſa eſt. De loco tantùm paſſiónis cértior fíeri ſtúduit. Juſſit illicò, urgente ſine dúbio conceptæ revelatiónis inſtinctu, in ipſum locum óperam foſſiónis accingi. Paratáque mox cívium páriter & militári manu, brevi labórem iſtíus molitiónis hauſit; & contrà ſpem ómnium, ſed ſecundùm ipſíus tantùm regínæ fidem, altâ egeſtióne reſerátis ſer-

bus, ábditæ Crucis
patuérunt. Sed cùm
ſriter cruces , ut
ìm fixæ Dómino &
bus ſtéterant , re-
ſuíſſent, gratulátio
írum cœpit axiâ du-
ne confundi , juſto
ı metu, ne fórſitan
ɔ Cruce Dómini pa-
n latrónis elígerent,
lutáre Lignum pro
. latrónis abjiciendo
:nt. Reſpéxit pias fi-
æſtuántium curas
ıus ; & ipſi potíſſi-
quæ tàm piæ ſollici-
; princeps erat, hu-
ıſílii lumen infúdit,
quem recèns mór-
inquíri & inferri ju-
Nec mora : verbum
ı : cadáver illátum
depónitur : jacenti
e crúcibus admové-
& áltera ; ſed reó-
ligna mors ſprevit.
:mó DomínicamCru-
rodit reſurréctio, &
.utáris Ligni tactum
prófugâ funus ex-
ı , & corpus erectum
remefactiſque vivén-
, ſtetit mórtuus, &
ribus , ut Lázarus
làm vínculis expedí-
llicò inter ſpectató-
os redivívus inceſſit.
ut décuit , experi-
ɔ reſurrectiónis in-
& probáta Crux
ti eſt ; dignóque mox
:u conſecrátur, cón-
n loco Paſſiónis baſílicâ, quæ arcáno póſitam ſacrário Crucem ſervat. De eádem minúta ſacri Ligni ad magnam fídei & benedictiónis grátiam habéri datur.

℟. Sicut Móyſes exaltávit ſerpentem in deſerto, * Ita exaltári oportet Fílium hóminis ; ut omnis qui credit in ipſum , non péreat , ſed hábeat vitam ætérnam , allelúia , allelúia. ℣. Móyſes póſuit ſerpentem æneum pro ſigno ; quem cùm percuſſi aſpícerent , ſanabantur : * Ita. *Joan.* 3. *Num.* 21.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Joannem.

Lectio iij. Cap. 3.

IN illo témpore : Erat homo ex Phariſæis Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jeſum nocte , & dixit ei : Rabbi , ſcimus quia à Deo veniſti magiſter. Et réliqua.

Homília ſancti Andréæ Cretenſis Epíſcopi.

Orat. in Exalt. S. Crucis.

QUi Crucem póſſidet, póſſidet theſaurum. De auri me fórſitan putátis loqui theſauro , aut margaritárum , ac lápidum pretioſórum Indicórum ; quibus córporis ſui ſtudióſi, & nihil excelſi cogitantes ſeſe oblectant. Ego verò id quod ómnium bonórum pulchérrimum eſt, re ac nómine theſau-

rum jure appelláverim : in quo, & per quem, & in quem ſalútis noſtræ ſumma repóſita, & príſtino ſtátui reſtitúta eſt. Si Crux non eſſet, Vita ligno clavis ſuffíxa non eſſet. Si ex clavis ſuffíxa non eſſet, ex látere Chriſti fontes immortalitátis ſánguinem & aquam, quæ mundum éxpiant, non fudiſſent. Si Crux non eſſet, mors proſtráta non eſſet, inférnus non ſpoliátus, non enectus nóxius ſerpens. Magna ígitur & pretióſa res Crux eſt. Magna quidèm, quia multa per ipſam bona effecta ſunt; pretióſa verò, quia Dei trophæum eſt, & in ipſa diábolus ſauciátus, & cum eo mors devicta eſt.

℟. Chriſtus paſſus eſt pro nobis : * Qui peccátum non fecit, peccáta noſtra ipſe pértulit in córpore ſuo ſuper lignum ; ut peccátis mórtui, juſtítiæ vivámus, allelúia, allelúia. ℣. Diſciplína pacis noſtræ ſuper eum, & livóre ejus ſanáti ſumus : * Qui. Glória. *Repetitur* ℟. Chriſtus. *uſquè ad* ℣. 1. *Petr.* 2. *Iſ.* 53.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi : ℟. Juſtítia & pax oſculátæ ſunt. *Pſ.* 84.

AD LAUDES.

Ant. 7. c. Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, & reſurréxit tértiâ die ſecundùm Scriptúras, allelúia, 1. *Cor.* 15.

Ant. 2. Delens quod adversùs nos erat chirógraphum decréti quod erat contrárium nobis, & ipſum tulit de médio, affigens illud Cruci, allelúia. *Coloſſ.* 2.

Ant. 6. Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipſum, pacíficans per ſánguinem Crucis ejus, ſive quæ in terris, ſive quæ in cœlis ſunt, allel. *Coloſſ.* 1.

Ant. 5. a. Ipſe eſt.

CANTICUM. *Iſaiæ* 49. *Crucis Chriſti gloria & fructus.*

Ecce levábo ad gentes manum meam, * & ad pópulos exaltábo ſignum meum.

Et ádferent filios tuos, (Sion) in ulnis, * & fílias tuas ſuper húmeros portábunt.

Et erunt reges nutrítii tui, * & regínæ nutríces tuæ.

Vultu in terram demiſſo adorábunt te, * & púlverem pedum tuórum lingent.

Et ſcies quia ego Dóminus, * ſuper quo non confundentur qui expectant eum.

Numquid tollétur à forti præda ? * aut quod captum fúerit à robuſto, ſalvum eſſe póterit ?

Quia hæc dicit Dóminus : Équidèm & captívi-

ɔrti tollétur : * &
blátum fúerít à ro-
ſalvábitur.
verò qui judicavé-
:, ego judicábo ; *
ɪs tuos ego ſalvábo.
cibábo hoſtes tuos
us ſuis ; * & quaſi
, ſánguine ſuo ine-
ntur.
:iet omnis caro quia
ɪminus ſalvans te , *
emptor tuus Fortis

Ipſe eſt pax noſtra,
: inimicítias in carne
ɪt reconcíliet Deo
rucem , allelúia.
2.
8. G. Verbum Cru-
:úntibusquidèm ſtul-
t: iis autem qui ſalvi
id eſt, nobis, Dei
:ſt, allelúia. 1. *Cor.*

'ULUM. 1. *Cor.* 1.
dicámus Chriſtum
:cifíxum, Judæis qui-
ándalum, Géntibus
ſtultítiam ; ipſis au-
cátis Judæis, atque
, Chriſtum Dei vir-
, & Dei ſapiéntiam.
HYMNUS.
x, ſola languórum
)ei
itis in te cónſcia,
)lóres íntimos,
rba, dic ſuſpíria.
i pedes, clavi manus
duro ſtípiti :
n cruentis vépribus
:cumbébat caput.
morte luctantis Dei

Legis ſuprémos ſpíritus :
Chriſtus tuo, volens mori,
Vitam relíquit in ſinu.
Tu lectus in quo nos pa-
rit,
Suggeſtus è quo nos docet ;
Olim tremendum fóntibus
Eris tribúnal Júdicis.
Qui per Crucem nos lí-
beras,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre ; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

℣ Dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit à ligno : ℟. Judicábit pópulos in æquitáte. *Pſ.* 95.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D. duplicanda.* Parébit ſignum Fílii hóminis in cœlo ; & vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus cœli cum virtúte multa & majeſtáte, allelúia. *Matth.* 24.

Oratio.

Deus, qui in præclára ſalutíferæ Crucis Inventióne Paſſiónis tuæ mirácula ſuſcitaſti : concéde, ut vitális ligni prétio ætérnæ vitæ ſuffrágia conſequámur ; Qui vivis & regnas.

AD HORAS,

Doxologia.

Qui per crucem nos lí-
beras,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre ; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

A D P R I M A M.

Ant. 7. ç. Chriſtus.

In ℟. *br.* ℣. Qui reconciliaſti nos Deo * per Crucem. *Epheſ.* 1.

Canon proprius. cxxxix.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Delens.

Capitulum. *Act.* 5.

Quem vos intereniſtis ſuſpendentes in ligno, hunc príncipem & ſalvatórem Deus exaltávit ：déxterâ ſuâ, ad dandam pœniténtiam Iſraéli, & remiſſiónem peccatórum.

℟. *br.* Dóminus dominórum * memor fuit noſtrî, * Allelúia, allelúia. Dóminus. ℣. Et redémit nos * ab inimícis noſtris, * Allelúia. Glória Patri. Dóminus. *Pſ.* 135.

℣. Dicant qui redempti ſunt à Dómino, ℟. Quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. *Pſ.* 106.

AD SEXTAM.

Ant. 6. Complácuit.

Capitulum. *Epheſ.* 1.

In Chriſto habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum, ſecundùm divítias grátiæ ejus quæ ſuperabundávit in nobis.

℟. *br.* Apud Dóminum * miſericórdia, * Allelúia, allelúia. Apud. ℣. Et copióſa * apud eum redémptio, * Allelúia. Glória Patri. Apud.

℣. Ipſe rédimet Iſraël, ℟. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. *Pſ.* 129.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Verbum Crucis.

Capitulum. *Philipp.* 2.

Humiliávit ſemetipſum, factus obédiens uſquè ad mortem, mortem autem Crucis : propter quod & Deus exaltávit illum, & donávit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen.

℟. *br.* Minuiſti eum * paulò minùs ab Angelis, * Allelúia, allelúia. Minuiſti. ℣. Glóriâ & honóre * coronaſti eum, * Allelúia. Glória Patri. Minuiſti. *Pſ.* 8.

℣. De torrente in via bibet; ℟. Proptéreà exaltábit caput. *Pſ.* 109.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. E. Chriſtus crucifixus eſt ex infirmitáte; ſed vivit ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 12.

Ant. 6. Nos infirmi ſumus in illo; ſed vivémus cum eo ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13.

Ant. 2. Vetus homo noſter ſimul crucifíxus eſt, ut deſtruátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccáto, allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 1. D. Si complantáti facti ſumus ſimilitúdini mortis ejus, ſimul & reſurrectiónis érimus, allelúia. *Rom.* 6.

Ant. 5. C. Si commórtui ſumus, & convivémus : ſi ſuſtinébimus, & conregnábimus, allelúia. 2. *Tim.* 2.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 1.

NOn corruptibílibus auro vel argento redempti eſtis de vana veſtra converſatióne paternæ traditiónis, ſed pretióſo ſánguine quaſi Agni immaculáti Chriſti, & incontamináti.

Allelúia, allelúia. ℣. Redemptiónem miſit Dóminus pópulo ſuo: mandávit in æternum teſtamentum ſuum. Allelúia. *Pſ.* 110.

HYMNUS.

CRux alma, ſalve, Crux venerábilis,
Torrente Chriſti ſánguinis ébria;
Teſtis dolórum, tu ſupréma
Verba Dei morientis audis.
Tu celſa ſedes, undè ſuos docet,
Vitális, in quo nos péperit, thorus;
Currus triumphantis, tribúnal
Júdicis, atque litantis ara.
Non rapta cæſis hóſtibus ímpia
Hic arma fulgent; nec dómiti duces
Graves caténis hic trahuntur:
Nobílior Crucis eſt triumphus.
Orbis redempti quália pígnora!
Crux tincta Chriſti ſánguine adhuc madet:
Speráte, mortáles: ſalútem
Plena necis monumenta præſtant.
Crux certa cœli ſémita, quæ Patris
Thronum petenti pandis iter Deo:
Nunc álterâ nobis nefas eſt
Ire viâ malè delicátos.
Laus ſumma Patri qui creat ómnia,
Natóque mundum qui réparat Cruce:
Qui cuncta replet, ſumma ſancto
Spíritui: tribus una ſemper. Amen.

℣. Omnis terra adóret te, & pſallat tibi: ℟. Pſalmum dicat nómini tuo. *Pſ.* 65.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. *duplicanda.* Dignus eſt Agnus qui occíſus eſt, accípere virtútem, & divinitátem, & ſapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem, allelúia. *Apoc.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Deindè (niſi ſit Sabbatum) ſit Commem. S. Theodardi, Narbonenſis Epiſc. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Oratio*, Da nobis. *infrà.*

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. Agnum ófferes ad véſperam in odórem ſuavitátis, allelúia. *Exod.* 29.

HYMNUS.

CUm noctis umbra ſpárgitur,

Signáta Crux in fróntibus
Sit terror hoſtis, ímprobo
Vibrantis arcu ſpícula.
Ad ſancta mentes ótia
Occíſus Agnus ádvocat,
Et perforátos íntimi
Offert receſſus pectóris.
His ébrios de fóntibus,
Hîc nos juvat quiéſcere,
Crucíque fixos cómmori,
Ut inde vita pródeat.
Qui per Crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima
Cum Patre; nec tibi minor
Laus, utriuſque Spíritus.
Amen.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Ecce in médio throni Agnum ſtantem tamquàm occíſum, allelúia. *Apoc.* 5.

DIE IV.

In Feſto

SANCTI THEODARDI,

Narbonenſis Epíſcopi.

Duplex-minus.

Omnia ut in Communi Pontificum, additis quæ ſequuntur.

Lectio ij.

Ex vita ejus apud Bolland. & ex Gallia Chriſtiana.

THeodardus, apud Montem-Auréolum, qui póſteà Mons-Albánus dictus eſt, nobilíſſimis paréntibus ortus, divínas humanaſque lítteras à púero unà cum pietáte ſtudiosíſſimè cóluit. Doctrínæ ſuæ ſpécimen egrégium adhuc tantùm Subdiáconus dediſſe fertur in collóquio quodam cum Judæis, qui in cœtu Epiſcopórum apud Tolóſam habito iníquiùs ſecum quotannis agi expoſtulábant. Hanc ígitur adoleſcentis virtútem admirátus Sigebódus Metropolíta Narbonenſis & Concílii præſes, illum ſecum habére vóluit, & Archidiáconum Eccléſiæ ſuæ conſtítuit. Eo in múnere ómnibus ſuavitáte morum, modéſtiâ, ſummâ in Deum pietáte, & in egénos caritáte ac beneficéntiâ admiratióni fuit & amóri. Préſbyter paulò pòſt, licèt reluctans, ordinátus, Sigebódo tandèm ſucceſſit. Suſcepto pontificátu, novus indè ſplendor virtútibus ejus accrévit, quippè qui magnâ ſollicitúdine gregi fídei ſuæ commiſſo præfuit, & Eccléſiæ ſuæ jura, aliarumque ſuæ Metrópoli ſubditárum acérrimè tutátus eſt.

Lectio iij.

DIſciplínæ Eccleſiáſticæ propugnátor, Synodum ad Portum inter Magalonénſium Nemauſenſiumque fines coëgit. Ibi Selva Urgelitánæ ſedis inváſor & Hermenmírus in Gerundenſem Epíſcopum à Selva conſecrátus anathémate perculſi ſunt, & paulò pòſt in Synodo Urgelitána, ab omni Cléricátûs órdine dejecti. Páuperum & afflictórum verè

pater, Eccleſiáſticos réditus, mox privátâs facultátes erogávit; ipſam demùm ſacram ſupelléctilem piè diſtráxit, & ipſa vaſa Templi, tùm ad redimendos captívos à Saracénis Septimániæ oram marítimam infeſtántibus, tùm ad depellendam famem quâ régio illa à triénnio opprimebátur. Demùm aſsíduis labóribus feſſus, in gravem morbum íncidit. Recuperandæ ſanitátis causâ natále ſolum pétiit, ubi víribus defíciens, ſanctíſſimè óbiit Calendis Maii, anno octingentéſimo nonagéſimo tértio. Sepultus eſt in monaſtério ſancti Martíni quod ab ejus ſepulcro & miráculis, Theodardi nómine nuncupátus eſt, & in ſedem Epiſcopálem póſteà erectum à Joanne vigéſimo ſecundo, ſub Eccléſia Toloſána, quæ cùm priùs ſubjecta eſſet Archiepíſcopo Narbonenſi, tunc primùm Metropolitána facta eſt.

Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, fámulis tuis inviolábilem fídei firmitátem: ut beáti Theodardi Pontíficis tranſitum celebrantes, méritis ipsíus interveniéntibus, regni cœleſtis gáudia conſequámur; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

AD VESP. Commem. ſanctæ Monicæ, Viduæ. Ant. Exultávit. ℣. Averte. xlviij. *Oratio*, Deus, mœréntium. *infrà.*

Deindè fit Comm. de Cruce.

DIE V.

In Feſto

SANCTÆ MONICÆ,

Viduæ. *Simplex.*

Lectio iij.

Ex Operib. S. Auguſtini, & ex Gallia Chriſt.

MOnica, ſancti Auguſtíni duplíciter mater, quia eum & mundo & cœlo péperit, Patrícium cónjugem, cui velut dómino ſemper ſervíerat, extrémo ejus vitæ témpore ad Chriſti fidem addúxit. Lapſo in Manichæórum hæreſim fílio, cùm pro ejus converſióne multis lácrymis Deum precarétur; audívit à quodam Epíſcopo: Fíeri non poteſt ut fílius iſtárum lacrymárum péreat. Terrâ maríque illum ſecúta, Mediolání innótuit Ambróſio, qui Auguſtíno gratulátus eſt quòd eam matrem habéret. Ibi cùm ad memórias Sanctórum ſicut in Africa ſolébat, pultes cum pane & mero attuliſſet, atque ab Oſtiário prohiberétur; ubi hoc Epíſcopum vetuiſſe cognóvit, tàm piè obſecúta eſt, ut ipſe mirarétur Auguſtínus quòd tàm fácilè accuſátrix pótiùs conſuetúdinis ſuæ, quàm diſceptátrix illíus

prohibitiónis effecta fuiſſet. Rédiens in Africam cum Auguſtíno, qui, ejurátâ hæreſi, ab Ambróſio baptizátus fúerat; cùm ad Oſtia Tiberína conſtitiſſet, ſic fílium eſt allocúta: Fili, nullâ jam re delector in hac vita: quid hìc fáciam adhuc, & cur hìc ſim néſcio, jam conſumptâ ſpe hujus ſéculi: unum erat propter quod in hac vita aliquántulùm immorári cupiébam, ut te Chriſtiánum Cathólicum vidérem, priuſquàm mórerer: cumulátiùs hoc mihi Deus meus præſtitit, ut te étiam, contemptâ felicitáte terrénâ, ſervum ejus vídeam. Quinto pòſt die in febrem íncidit; & aſtantem intuens Auguſtínum cum fratre ejus Navígio: Ponétis hìc, inquit, matrem veſtram; illud autem vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis meî. Die nono ægritúdinis ſuæ, ætátis anno quinquagéſimo-ſexto, ánimam Deo réddidit. Tùm Evódius, ſuccinente totâ domo, cantáre cœpit Pſalmum, Miſericórdiam & judícium cantábo tibi, Dómine. Juxtà ſepulcrum póſito cadávere, priuſquam deponerétur, obláta eſt pro ea, ut ait Auguſtínus, ſacrifícium prétii noſtri Deo ad ejus altáre, cui ipſa nullíus diéi prætermiſſióne ſervíerat, & unde nóverat diſpenſári víctimam ſanctam quâ delétum eſt chirógraphum contrárium nobis. Corpus beátæ Mónicæ in loco ſepultúræ delítuit uſquè ad tempus Martíni quinti Summi Pontíficis, quo annuente, Petrus Aſſalbítius, Electenſis Epíſcopus, tùm ſacrárii Apoſtólici Præfectus, ad illud perquirendum urbem Oſtienſem ádiit, ac repertum Romam ſolemni pompâ tránſtulit, & in Eccléſia Eremitárum ſancti Auguſtíni, ex quorum família ipſe fúerat, honorífficè collocávit.

Oratio.

Deus mœréntium conſolátor, & in te ſperántium ſalus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in converſióne fílii ſui Auguſtíni miſericórditer ſuſcepiſti: da nobis utriuſque interventu peccáta noſtra pœniténtiæ lácrymis elúere, & grátiæ tuæ indulgéntiam invenire; Per.

Commem. de Cruce.

VESPERÆ de ſequenti.

DIE VI.

In Feſto Martyrii
SANCTI JOANNIS
Apoſtoli & Evangeliſtæ,
ante Portam Latinam.

Duplex-minus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. Hæc dicit Primus *3. a.* & Noviſſimus, qui

rtuus & vivit : Scio
iónem tuam ; nihil
tímeas quæ paſſú-
alleluia. *Apoc.* 2.
1. ℣. Vocávi te , &
i : Servus meus es
ıfortávi te , & au-
ſum tibi , allelúia.

2. Erunt quaſi non
nines bellantes ad-
te , quia ego Dó-
Deus tuus appre-
s manum tuam , al-
Iſ. 41.
7. ℣. Póſui verba
ore tuo , & in um-
ıus meæ protexi te ,
. *Iſ.* 51.
6. Ego redemptor
ınctus Iſraël ; & tu
ıis in Dómino , in
Iſraël lætáberis ,
. *Iſ.* 41.
TULUM. *Iſaiæ* 43.
: dicit Dóminus :
ɔli timére , quia re-
: ; meus es tu : cùm
ris per aquas, tecum
t flúmina non opé-
: : cùm ambuláveris
, non comburéris,
.ma non ardébit in

i *ſit ritu Dupl. maj.*
tímeas , ſerve meus ,
páveas ; * Quóniam
ego ſum , ait Dómi-
ıt ſalvem te , allé-
ılleluia. ℣. Nihil ho-
meas quæ paſsúrus
Quóniam. Glória Pa-
Quóniam. *Jer.* 30.
2.]

HYMNUS.

URbem Romúleam quis furor íncitat ?
Chriſti Diſcípulus , Cæſare Júdice ,
Damnátus rápitur ; nil venerábilis
Frontis canítles movet.

In fervens ólei conjícitur mare :
Nil æſtus nócuit , flamma ſed hóſpiti
Parcit blanda ſuo : ceu pugil úngitur ;
Hinc & fórtior éxilit.

Edicto ſtériles pulſus in ínſulas ,
Exul tunc ſócio perfrúitur Deo :
Hic ventúra videt , quæ cálamo notans
Subluſtri nébulâ tegit.

Sic nos Chriſtus amet , ſic dóceat pati ;
Diſcamuſque mori , ſimus ut & necis
Sacræ participes ; non áliis patet
Cœlum conditiónibus.

Patri máxima laus , máxima Fílio ,
Amborumque ſacro máxima Flámini :
Hæc eſt certa fides , fóntibus è tuis
Quam divínitùs háuſimus. Amen.

℣. Impinguaſti in óleo caput meum : ℟. Et calix meus inébrians quàm præclárus eſt ! *Pſ.* 22.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Jeſu ſait Ja-

cóbo & Joanni : Cálicem quem ego bibo, bibétis ; & baptiſmo quo ego baptízor, baptizabímini, allelúia. *Marc.* 10.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Fit Commem. de Cruce.

Ad Completorium, *ut infrà poſt II. Veſperas.*

AD NOCTURNUM.

Invit. Deum qui convertit luctum ſuórum in gáudium, * Veníte, adorémus, allelúia. *Jerem.* 31.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Hymnus, Urbem Romúleam. *ſuprà.*

Ant. 8. c. Non ardébit in te flamma ; quia ego Sanctus Iſraël, ſalvátor tuus : ego diléxi te, allelúia. *Iſ.* 43.

Ant. 6. Scient quia diléxi te : quóniam ſervaſti verbum patiéntiæ meæ, & ego ſervábo te ab hora tentatiónis, allelúia. *Apoc.* 3.

Ant. 7. *d.* Liberábo te in die illa ; & erit tibi ánima tua in ſalútem, quia in me habuiſti fidúciam, allelúia. *Jer.* 39.

℣. Igne me examinaſti, Dómine ; ℟. Et non eſt invénta in me iníquitas. *Pſ.* 16.

Lectio j. de Script. occurrente ; è tribus fit una.

℟. Nolíte timére : * Omnis qui confitébitur me coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo qui in cœlis eſt, allelúia, allelúia. ℣. Opera Dei reveláre & confitéri honoríficum eſt. * Omnis. *Matth.* 10. *Tob.* 12.

Ex libro ſancti Hierónymi Preſbyteri, adverſùs Joviniánum.

Lib. 1. *Cap.* 14. *Lectio ij.*

Joannes unus ex diſcípulis, qui mínimus tráditur fuiſſe inter Apóſtolos, & quem fides Chriſti vírginem repérerat, virgo permanſit ; & ideò plùs amátur à Dómino, & recumbit ſuper pectus Jeſu : & quòd Petrus, qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut interroget ; & poſt reſurrectiónem, nuntiante María Magdaléne quòd Dóminus reſurrexiſſet, uterque cucurrit ad ſepulcrum, ſed ille prævénit. Cùmque eſſent in navi, & piſcarentur in lacu Genéſareth, Jeſus ſtabat in littore ; nec ſciébant Apóſtoli quem vidérent : ſolus virgo vírginem agnoſcit, & dicit Petro : Dóminus eſt.

℟. Stetit Jeſus in líttore ; non cognovérunt diſcípuli quia Jeſus eſt. * Dixit diſcípulus ille quem diligébat Jeſus, Petro : Dóminus eſt, allelúia, allelúia. ℣. Sapiéntia fácilè vidétur ab his qui díligunt eam. * Dixit. *Joan.* 21. *Sap.* 6.

Lectio iij.

E St Joannes, & Apóſ-
tolus, & Evangeliſta,
(Prophéta: Apóſtolus,
uia ſcripſit ad Eccléſias
t magiſter: Evangeliſta,
uia librum Evangélii cón-
idit; quod, excepto Mat-
hæo, álii ex duódecim
póſtoli non fecérunt:
rophéta, vidit enim in
athmos ínſula, in qua fúe-
t à Domitiáno príncipe
Dómini martyrium re-
gátus, Apocalypſim in-
iſta futurórum myſtéria
ntinentem. Refert au-
m Tertuliánus, quòd
omæ miſſus in ferventis
ei dólium, púrior & ve-
tior exíverit quàm intrá-
rit.

℟. Liberaſti me, Deus,
cundùm multitúdinem
iſericórdiæ nóminis tui
preſſúra flammæ quæ cir-
mdedit me, * Et † In
édio ignis non ſum æſtuá-
s, allelúia, allelúia. ℣.
óminus mihi áſtitit, &
nfortávit me, ut per me
ædicátio impleátur; &
berátus ſum de ore leó-
s, * Et. Glória. † In mé-
o. *Eccli.* 51. 2. *Tim.* 4.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Paulò minùs
nſummavérunt me in ter-
; ℟. Ego autem non de-
líqui mandáta tua. *Pſ.*
18.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. Ego Joannes párticeps in tribulatióne, & regno, & patiéntia in Chriſto Jeſu, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 1. a. Fui in ínſula Pathmos propter verbum Dei, & teſtimónium Jeſu, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 5. a. Audívi vocem magnam tanquàm tubæ, dicentis: Quod vides, ſcribe in libro; & mitte ſeptem Eccléſiis, allelúia. *Apoc.* 1.

Ant. 7. a. Díxit mihi Angelus: Oportet te íterùm prophetáre géntibus, & pópulis, & linguis, & régibus multis, allelúia. *Apoc.* 10.

Ant. 6. Ego Joannes audívi & vidi hæc; & dicit mihi: Ne ſignáveris verba prophetíæ; tempus enim propè eſt, allelúia. *Apoc.* 22.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

Cécidi ante pedes Angeli, ut adorárem eum. Et dicit mihi: Vide ne féceris: conſervus tuus ſum, & fratrum tuórum habéntium teſtimónium Jeſu: Deum adóra. Teſtimónium enim Jeſu eſt Spíritus prophetíæ.

HYMNUS.

Juſſu tyranni pro fide
Pulſus, Joannes, exulas:
Fertur volátu líbero
Mens celſa ſupra ſídera.

Illic revélat ſe tibi
Qui mórtuus vivit Deus,
Agnus ſalútis hóſtia,
Et morte devictâ leo.

Arcána te vatem docet
Regni ſui myſtéria;

Pandit cruóre Mártyrum
Ubíque ſpargendam fidem.
Urbem novam, ſponſam Dei,
Sponſi nitentem lúmine,
Puris refertam gáudiis
Quàm mente lætâ cónſpicis!
Fontes ad Agni lúcidos,
Agno jubente, nos vocas:
O ſi ſitíre det Deus
Gratìs bibenda flúmina!
Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. In terra deſerta appárui tibi, Deus meus, ℟. Ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam. *Pſ.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. 1. *D.* Dedit Jeſus palàm fácere ſervis ſuis quæ oportet fíeri citò: & ſignificávit mittens ſervo ſuo Joanni, qui teſtimónium perhíbuit verbo Dei, allelúia. *Apoc.* 1.

Oratio.

DEus, qui beátum Joannem Apóſtolum, partícipem in tribulatióne & patiéntia Dómini Jeſu effeciſti: fac nos, ejuſdem Chriſti paſſiónibus communicántes ſic gaudére, ut in revelatióne glóriæ ejus gaudeámus exultántes; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus, per ómnia ſǽcula ſæculórum.

℟. Amen.

Fit Commem. de Cruce.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Ego Joannes.

In ℟. *br.* ℣. Qui viſus es * Apóſtolis. 1. *Cor.* 15.

AD TERTIAM.

Ant. 1. a. Fui.

Capitulum. *Eccli.* 51.

LIberaſti me de perditióne, & eripuiſti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℟. *br.* Loquébar de teſtimóniis tuis * in conſpectu regum, * Allelúia, allelúia. Loquébar. ℣. Et non * confundébar, * Allelúia. Glória. Loquébar. *Pſ.* 118.

℣. Ecce lábia mea non prohibébo: ℟. Dómine, tu ſciſti. *Pſ.* 39.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Audívi.

Capitulum. *Iſaiæ* 50.

DOminus érigit mihi aurem, ut áudiam quaſi magiſtrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem; ego autem non contradíco, retrorsùm non ábii.

℟. *br.* Audiam quid loquátur in me * Dóminus Deus, * Allelúia, allelúia. Audiam. ℣. Quóniam loquétur pacem * in plebem ſuam, * Allelúia. Glória. Audiam. *Pſ.* 84.

℣. Deus, docuiſti me,

uſque nunc pronuntiábo
:abília tua, ℟. Et uſquè
ſeneĉtam & ſénium.
70.

A D N O N A M.

Ant. 6. Ego Joannes.

APITULUM. *Sap.* 7.

Uæcumque ſunt abſconſa & improviſa,
ſici: ómnium enim ártı: dócuit me ſapiéntia,
enim in illa ſpíritus inligentiæ ſanĉtus.

℟. *br.* Introíbo * in
téntias Dómini, * Alúia, allelúia. Introíbo.
Uſquè in altíſſima * quæ
:iſti magnália, * Allelúia.
ória. Introíbo. *Pſ.* 70.

℣. Ecce veritátem diléti, Dómine; ℟. Incer-
& occulta ſapiéntiæ tuæ
nifeſtaſti mihi. *Pſ.* 50.

D II. VESPERAS.

Ant. Uod vídimus óculis noſtris, & ma-
s noſtræ contreĉtavérunt
verbo vitæ annuntiámus
ɔis; ut & vos ſocietá-
a habeátis nobiſcum,
:lúia. 1. *Joan.* 1.

Ant. 8. *G.* Sit vobiſcum
tia & pax à Deo Patre,
à Chriſto Jeſu Fílio Pa-
; in veritáte & caritá-
, allelúia. 2. *Joan.* 3.

Ant. 4. d. Majórem non
ɔeo grátiam, quàm ut
liam fílios meos in veri-
e ambuláre, allelúia. 3.
Joan. 4.

Ant. 6. Qui de mundo
it, de mundo loquun-
:, & mundus eos audit:
nos ex Deo ſumus, allelúia. 1. *Joan.* 4.

Ant. 7. *d.* Qui novit Deum, audit nos: in hoc cognóſcimus Spíritum veritátis, allelúia. 1. *Joan.* 4.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 4.

Quiſquis confeſſus fúerit quóniam Jeſus eſt Fílius Dei, Deus in eo manet, & ipſe in Deo: & nos cognóvimus, & credídimus caritáti quàm habet Deus in nobis.

Hymnus, Urbem. *ut in primis Veſperis.*

℣. Nomen Dómini invocávi: ℟. Erípuit ánimam meam de morte. *Pſ.* 114.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. In hoc cognóvimus caritátem Dei, quóniam ille ánimam ſuam pro nobis póſuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere, allelúia. 1. *Joan.* 3.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Fit Commem. de Cruce.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. a. Vos eſtis lux mundi: lúceat lux veſtra coràm homínibus, allelúia. *Matth.* 5.

Hymnus de Tempore, cum ſua Doxologia.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox ſpeculatórum Sion: parávit Dóminus bráchium ſanĉtum ſuum in óculis ómnium géntium, allelúia. *Iſ.* 52.

Die ix.

In Feſto

SANCTI GREGORII NAZIANZENI, Conſtantinopolitani Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris.

Duplex-minus.

[*Si inciderit in Vigiliam Pentecoſtes, anticipatur in Feriam VI. præcedentem.*]

Omnia de Communi Doctorum, additis quæ ſequuntur.

Oratio, Omnípotens. xxiij.

Lectio ij.

Ex Scriptis ejus & veteribus Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Scriptoribus.

GRegórius, ob ſingulárem divinárum litterárum ſciéntiam Theólogus appellátus, Arianzi in Cappadócia ſecunda natus eſt, Gregório patre qui Nazianzénæ Eccléſiæ Epíſcopus fuit, & Nonnâ matre quæ nondùm in lucem éditum Deo conſecrávit. Adoleſcens, Cæſaréam primùm, deindè Alexandríam, hinc Athénas, diſcendi ſtúdio, perréxit; ubi amicítiam iniit cum Basílio, & ab Atheniénſibus eloquéntiæ profeſſor eſt deſignátus. In pátriam reverſus anno ætátis trigéſimo, baptizátus eſt. Tùm Préſbyter à patre invítus licèt creátus; mox, ne ab eódem Epíſcopus conſecrarétur, fugit in Ponti ſolitúdinem, ubi cum Basílio monáſticæ vitæ inſtitúta cóndidit. Imperante Juliáno, Nazianzum venit, ubi patrem nonagenárium, qui deceptus ab Ariánis confeſſióni Ariminenſi ſubſcrípſerat, addúxit ut ſubſcriptiónem revocáret, eumque Monachis & magnæ gregis parti quæ ab ipſo deſcíverat, reconciliávit. Saſimórum Eccléſiæ à Basílio præfectus, ne cauſa eſſet diſsídii Basílium inter & Anthimum Tyanenſem Epíſcopum de Saſimórum óppido, epiſcopátu ceſſit; & poſtquàm aliquándiù in noſocómio ægrótis miniſtraſſet, Nazianzum in auxílium patris eâ conditióne venit, ut illo vità functo recéderet.

Lectio iij.

COnſtantinópolim ad reſtaurandum hujus civitátis Eccléſiam miſſus, Ariános & Apollinariſtas expugnávit: multiſque ab hæreſi ad fidem revocátis, lapídibus ob fidem Trinitátis appetítus, orat pro perſecutóribus, & ut ſeditióſus tráhitur ad judícium, ſed abſólvitur. Tantis perfunctum labóribus Petrus Alexandrínus Conſtantinopolitanórum Epíſcopum per epíſtolas inſtítuit: at paulò pòſt, mutáto consílio, ad eam ſedem Máximum Cynicum, Clero & plebe repugnántibus, evéxit. Convocáta

deindè Conſtantinopolitánâ Synodo, Máximus deſſcitur; Gregórius verò confirmátur óperâ Melétii Antiochéni ante adventum Timóthei Alexandríni, & Epiſcopórum Ægypti, aliorúmque ex Macedónia: qui cùm adeſſent, negarentque citra ſuum conſenſum Conſtantinópoli dari Epíſcopum potuiſſe, Gregórius in Concílio ſtúdio pacis ſe abdicans, dixit: Si vobis ullo modo diſsídii cauſa ſum, Jonam Prophétam vitæ integritáte non ſúpero, projícite me in mare, & hæ tumúltuum procellæ conquieſcent. Poſt hæc à Synodo diſcédens, cùm Nectárius ei ſubſtitútus eſſet, Arianzum ſe recépit: undè Cæſaréam profectus, in laudem Basílii nuper defuncti oratiónem fúnebrem hábuit. Dehinc Nazianzum Præſule orbátam aliquándiù adminiſtrávit; eíque Eccléſiæ ab hæreſi expurgátæ præficiendum curávit Eulálium. Rus deindè ſeceſſit, ubi Mónachi vitam agens, graviſſimas carnis tentatiónes oratiónibus, jejúniis ac vigíliis ſuperávit. Demùm, Theodóſio imperante, deceſſit; multis ſuper ægros & energúmenos patrátis in vita miráculis.

Oratio, Omnípotens. cxiij.

Fit Commem. de Cruce, & ſic ad Veſperas.

DIE XI.

In Feſto

SANCTI PONTII,

Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris.

Pridiè AD VESP. Pſalmi ſub ſola Ant. Fortitúdo. j. *Oratio*, Deus, qui nos. *infrà.*

Fit Commem. S. Mamerti, Viennenſis Epiſc. Ant. Elégit. ℣. Beátus. xiv. *Oratio*, Clamantes. *infrà.* *Deindè de Cruce.*

Lectio ij.

Ex Actis apud Bolland.

PONtius Cemélii, ſeu Cemenélii, quæ olìm urbs nóbilis fuit província maritimárum Alpium, non longè à Nícia, nunc autem díruta eſt, martyrii palmam eſt adeptus, fervente Valeriáni perſecutióne, circà annum ducentéſimum quinquagéſimum octávum. Sancti Martyris ſepulcrum váriis clarum fuiſſe miráculis, ac fidélium úndique illuc affluéntium frequéntiâ celebrátum, teſtis eſt ſanctus Valeriánus Cemelienſis Epíſcopus, iis tríbus Homéliis quas ad pópulum die feſto ſancti Póntii circà médium quinti ſéculi habuiſſe fertur. Póſtmodùm ſéculo décimo ſacra Martyris pígnora magnâ ex parte tranſláta ſunt ad monaſtérium Tomeriárum, quod ejus nómine

fuit tùm témporis conſtitútum in Diœceſi Narbonenſi, & deindè à Joanne Papa vigéſimo-ſecundo in ſedem Epiſcopálem erectum. Verùm hinc ſanctæ relíquiæ à Calviniánis ſéculo décimo-ſexto impiè deprædátæ ſunt ac projectæ.

De ſancto Mamerto,
Lectio iij.
Ex Avito Viennenſi, Sidonio Apollin. & Greg. Turon.

MAmertus Hílari Papæ tempóribus circà annum quadringentéſimum ſexagéſimum ſecundum Viennenſis Epíſcopus, ipsâ reſurrectiónis Domínicæ vigíliâ, deflagrante regális palátii arce; cùm cives facultátibus ſuis domibuſque metuentes ex Eccléſia diſceſſiſſent, ipſe ſolus in ea remanſit, & lácrymis & oratiónibus incéndium extínguere méruit. Sed jam ánteà ferè per anni ſpátium frequentes terræ motus plures ejuſdem civitátis domos & basílicas concúſſerant, inſóliti quoque ſónitus nocturni, & lupi, urſi, & cervi per urbem oberrantes exitiále quiddam ac ferále minitabantur. Quæ flagella ut avérteret, eâdem nocte, cívibus poſt extinctum incéndium ad Eccléſiam reverſis, ánimo concépit inſtitúere Litánias uſitátis ſanctióres. Has póſteà indixit tríduo ante Aſcenſiónem celebrandas in jejuniis, compunctióne cordis & eleemóſynis, ad quas univerſis fidélibus concurréntibus, coorta ceſſávit calámitas. Eas ſupplicatiónes mox totâ Gálliâ præſcriptas & obſervátas, Roma ipſa Leónis tértii auctoritáte amplexa eſt.

Oratio.

DEus, qui beátum Mártyrem Póntium, pro tuo nómine dimicantem, virtúte ex alto induiſti: concéde nobis ſupplicántibus, ut ſicut ille pœnárum tormenta devícit, ita & nos ſæviſſimi hoſtis inſídias, te auxiliante vincámus: Per Dóminum.

Pro Commem. S. Mamerti, Ant. Ego ſum. ℣. Elégit. xvij.

Oratio.

CLamantes ad te, quæſumus, Dómine, dignanter exaudi; ut ſicut ad preces beáti Pontíficis tui Mamerti pópulo in afflictióne pólito peperciſti, ita & nobis ejus interceſſióne in omni tribulatióne ſuccurras; Per Chriſtum.

Poſteà fit Commemoratio de Cruce, & ſic ad Veſperas.

DIE XIV.
In Feſto
SANCTI PACHOMII,
Tabennæ in Thebaïde
Abbatis.
Semiduplex.

Pridiè AD VESP. Pſalmi ſub ſola Ant. Quid prodeſt.

in Communi Abbatum. xxv. *Oratio*, Da nobis. xxix. *Fit Commem. de Cruce.*

Lectio ij.

Ex Vita ejus per Tabennenſem monachum apud Bollandum.

PAchómius in Thebáïde natus, parentes idolólatras hábuit. Milítiæ invítus licèt ſub Diocletiáno nomen dedit. Chriſtianórum erga mílites benéficâ caritáte motus, Chriſti fidem & baptiſmum ſuſcépit, & Palæmonis diſciplínæ ſe trádidit, ut cum eo vitam anachoréticam ágeret. Morabantur ſimul, texébant cilícia, & laborábant mánibus ſuis, vigíliis & contínuis ferè jejúniis corpus affligébant. Pachómius legendis Scriptúris aſsíduus, eas memóriter dídicit. In vico Tabennenſi habitatóribus vácuo Monaſtérium cóndidit, Regulamque ab Angelo accépit, ad quam diſcípulos inſtitúeret. Per quíndecim annos ſtans, & in dorſum quidèm paríeti reclínans, ſomnum cepit.

Lectio iij.

OCto monaſtéria Mónachis úndiquè ad illum accurréntibus ædificávit, præcípiens eis, ut habérent moderátum cibum, vilíſſimam veſtem, ſomnum étiam competentem. Validióribus validióra ópera, infirmióribus levióra imponébat. In ſolemnitátibus ex vicínis locis Presbyteros advocábat, qui ſacra perágerent, & diſcípulis, ſibíque corpus & ſánguinem Chriſti Dómini miniſtrárent. Nullum enim inter Mónachos qui clericátûs offício fungerétur admittébat. Conſtrúxit étiam monaſtérium, in quo Vírgines Deodicátæ Mónachos æmulabantur, præviâ & imperante ipsíus ſoróre. Pachómius tandèm labóribus & áſpero vivendi génere confectus, ánimam Deo réddidit circà annum Chriſti trecentéſimum quadragéſimum octávum.

AD VESP. fit à Capitulo de ſequenti, cum Commem. præcedentis.

Deindè S. Lupini, Preſbyt. & Canonici. Ant. Notum. ℣. Oculi. xxxiij. *Oratio*, Præſta. *infrà.*

Ultimò de Cruce.

DIE XV.

In Feſto SANCTI GUIMERRÆ, Carcaſſonenſis Epíſcopi.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi Pontificum. Oratio, Deus, qui nos. *infrà.*

Lectio ij.

Ex Gallia Chriſt. novæ edit. & Hiſt. gen. Occit.

GUuimerra, qui & Giméra, ex ipſa, ut tráditur, Carcaſſonenſi civi-

táte oriundus, Giſlerâni ſeu Villeráni, ejuſdem civitátis Epíſcopi, ſucceſſor electus eſt anno nongenteſimo tertio. Quo in múnere vigilantíſſimi ſapientiſſimíque Paſtóris partes omnes ſanctíſſimè implévit. Conſtat eum interfuiſſe Concílio Barcinonenſi, ac plúribus áliis quæ ineunte ſéculo décimo in váriis Narbonenſis Gálliæ locis hábita ſunt; ſcílicèt Agathenſi apud Sanctum Tibérium, Magalonenſi apud Juncárias, & Narbonenſi apud Fontem-coopertum. Hoc étenim teſtantur eorumdem Conciliórum Acta. Recenſétur Guimerra inter Præſules ad quos Joannes décimus Papa ſcripſit, dùm pállium miſit ad Agiónem Narbonenſem Archiepíſcopum. Adfuit ſanctus Póntifex, anno nongentéſimo décimo ſexto vel ſéptimo, Calendis Septembris, conſecratióni Eccléſiæ Helenenſis. Inter hos alioſque pontificális dignitátis labóres, egrégiâ præſertìm enítuit morum integritáte, ac ſinguléri in páuperes miſericórdiâ. Tandem ad virtútum præmia vocátus, migrávit ad Dóminum anno círciter nongentéſimo trigéſimo primo. Corpus ejus, in Eccléſia Cathedráli Carcaſſonenſi recónditum, piâ fidélium veneratióne quotídie cólitur.

De ſancto Lupino,
Lectio iij.
Ex tradit. & Actis Eccleſ. Carcaſſ.

LUpínus, Préſbyter & Canónicus Carcaſſonenſis, vir omni virtútum génere conſpícuus, floruiſſe perhibétur circà médium ſéculi noni, quo témpore Livíula ſedem Epiſcopálem Carcaſſonenſem obtinébat. Céterùm, illíus vita, vitæque circumſtántiæ jámdiù témporum injúriâ abólitæ dignoſcuntur. At licèt ad nos uſque ſcriptis non pervénerint; id tamen ſingulári providéntiâ cautum eſt, ut ſancti Preſbyteri relíquiæ, véluti præclárum ſanctitátis ejus monumentum, in Eccléſia Cathedráli Carcaſſonenſi ſéduló aſſervátæ ſint, ac peculiári cultu honorátæ. Apertâ autem harum reliquiárum thecâ, ineunte ſéculo décimo ſéptimo, vetuſtióribus chartis compertum eſt, beâtum Lupínum obiiſſe anno círciter octingentéſimo quinquagéſimo ſecundo, cùm Ludovícus Eligánius Carcaſſonenſi civitáti Comes imperáret. Viget ſancti Lupíni cultus étiam extrà hanc Narbonenſem províncíam. Cólitur enim ſanctus Préſbyter in Eccléſia Auſcitána, ac in quibuſdam áliis províncíæ Novempopulánæ diœcéſibus.

Oratio.
is, qui nos beáti
iimerræ Pontíficis
ernâ feſtivitáte læ-
concéde propítius,
jus mérita venerá-
ejuſdem apud te
ıjúgiter adjuvémur;
minum.
ımmem. S. Lupini,
dúciam. ℣. Emitte.

Oratio.
:a, quæſumus, om-
ıtens & miſéricors
t beáti Lupíni Preſ-
exempla ſectantes,
ımus nos in ómni-
ẻles miniſtros, &
atívæ dignitátis ad-
r cúmulus ſanctitá-
: Chriſtum.
à ſit Commem. de
& ſic ad Veſperas.
)IE XIX.
In Feſto
'RI CŒLESTINI,
, Congregationis
ſtin. Inſtitutoris.
Semiduplex.
a ut in Comm. Pont.
AD VESP. Pſ. ſub ſo-
Suſcitábo. xiij. *Orat.*
qui pópulis. xvij.
ommem. S. Yvonis,
. *Ant.* Notum fáciet.
uli. xxiij. *Oratio*,
qui beátum. *infrà.*
dè de Cruce.
Lectio ij.
obo Gaëtano & Petro
'iaco apud Bolland.
eſtínus quintus, Pe-
is de Murόne ante

Pontificátum appellátus, piis paréntibus ex Apúlia oriundus, à téneris annis deſerta pétiit. Eremíta ſacerdótium ſuſcépit Romæ: moxque monáſticam vitam ingreſſus, ſub régula ſancti Benedicti vota profeſſus eſt. Deindè cum ſuperiórum permiſſu in montem Murónem ſeceſſit: undè in montem Magellum póſteà tránſiit. Tanta fuit ejus vitæ aſpéritas, ut dies ferè noctéſque ánimum oratiónibus & legendo Pſaltério inténderet; & jejúniis, labóre mánuum ac cilício, adhibitâ étiam caténâ férreâ, corpus domáret. Cùmque multi ad eum, tantæ ſanctitátis famâ permóti, conflúerent, congregatiónem Cœleſtinórum ſub régula ſancti Benedicti, ſtatútis étiam arctióribus ádditis, inſtítuit. Poſt mortem Nicolái quarti, cùm Sedes Apoſtólica biénnio & ámpliùs vacaſſet, ad Pontificátum promótus eſt. Hoc núntio ita perculſus fuit, ut jam fugam cogitáret: ſed præſulum & ipſórum regum précibus victus pontifícium recépit. Aquilæ magno concurſu conſecrátio ejus facta eſt; undè Neápolim venit: ſed difficílibus hujus ſublímis dignitátis munéribus ſe ímparem exíſtimans, poſt ſex círciter menſes eam abdicávit, ut rerum divinárum

contemplatióni libériùs vacáret. Cùmque deſerta repéteret, detentus & in cuſtódiam miſſus, patiéntiæ corónam felíci morte proméruit, anno ætátis octogéſimo quarto: quem miráculis conſpícuum Clemens quintus Sanctórum número aſcripſit.

De ſancto Yvone,
Lectio iij.
Ex Bollando, Papebr. &c.

YVo, in Diœcéſi Trecorenſi nobílibus & piis paréntibus natus, Lutétiæ Pariſiórum & Aureliánis óperam lítteris dedit. Quibus ſtúdiis ſummam imprimìs juris perítiam adeptus, cum in Aremóricam rediiſſet, judex Eccleſiáſticus ab Archidiácono Rhedonenſi primùm, tùm à duóbus EpíſcopisTrecorénſibus eſt conſtitútus. Hinc Paróchiæ uníus per annos octo, & altérius per annos decem rector, magna labóris & ſollicitúdinis paſtorális in utráque exempla præbuit. Cœperat jam tùm, cùm Aureliánis verſarétur, à cárnibus & vino abſtinére: quod per totum vitæ tempus obſervávit, ſæpiùs ſolo pane contentus. Singulári in páuperes, viduas & órphanos affectu enítuit. Oratióni & verbi Dei prædicatióni vacávit aſſíduè. Tanta in eo erat dicendi vis, ut ipſe Spíritus ſanctus loquenti verba ſuggérere viderétur. Miráculis clarus obdormívit in Dómino, anno ætátis círciter quinquagéſimo. A Clemente ſexto poſt annos ferè viginti ſeptem, inſtante Philippo Valéſio, ſolémniter inter Sanctos relátus eſt.

AD LAUD. pro ejuſd. Commem. Ant. Fidúciam. ℣. Emitte. xxxvj.

Oratio.

DEus, qui beátum Yvónem Preſbyterum miſericórdiæ viſcéribus implevíſti: præſta, quæſumus, ut quem páuperum patrem tuâ grátiâ effeciſti, benignum apud te júgiter habeámus interceſſórem; Per Chriſtum.

Deindè fit Commem. de Cruce.

AD VESP. fit à Capitulo de ſequenti cum Commem. præcedentis, ac de Cruce.

DIE XX.

In Feſto
SANCTI BAUDELII,
Nemauſenſis Martyris.
Semiduplex.

Omnia ut in Communi unius Martyris. Oratio, Deus, qui. *infrà.*

Lectio ij.
Ex Actis ejus apud Bolland. Greg. Tur. & Hiſt. Occit.

BAudélius, ſive Baudilius, Nemauſi in provincia Narbonenſi martyrio coronatus eſt tertio vel quarto ſéculo. Célebrem olim in Eccléſia fuiſſe cultum ejus patet ex Mar-

'ológiis ſub nómine ſanc- Hierónymi, & à Van- lberto, Adóne, & Uſu- lo éditis. De eo ſcribens 'egórius Turonenſis la- nte ſéculo ſexto, Eſt, quit, apud Nemauſenſis bis óppidum, Baudélii áti Mártyris glorióſum pulcrum, de quo ſæpiùs tútes multæ manifeſtan- r. Multam etiamnùm itinet prædictus ſanctus artyr, licèt ſub diverſis mínibus, veneratiónem, m in pleriſque Eccléſiis alliæ, tùm in quibuſdam iſpániæ, præſertìm in ovíncia Catalaunenſi. jus ſacræ Relíquiæ à Gil- rto Epíſcopo Nemau- nſi inventæ ſunt anno ctingentéſimo ſeptuagé- no octávo. In loco ſe- altúræ ſancti Baudélii, opè Nemauſum, erec- m olìm fúerat monaſté- um, quod, cùm ad uſ- iè décimum ſextum ſécu- m perſtitiſſet, tandèm centiórum hæreticórum rróre dírutum eſt.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

erm. 311. in Nat. S. Cy- priani, Martyris.

Lectio iij.

Celebrátio ſolemnitátis Mártyrum imitátio de- et eſſe virtútum. Fácile ſt honórem Mártyris ce- ebráre; magnum eſt fidem tque patiéntiam Mártyris mitári. Hoc ſic agámus, ut illud optémus: hoc ſic celebrémus, ut illud pó- tiùs diligámus. Quid lau- dámus in fide Mártyris? Quia uſque ad mortem pro veritáte certávit, & ídeò vicit. Blandientem mun- dum contempſit, ſævienti non ceſſit; ídeò victor ad Deum acceſſit. Abundant in iſto ſéculo erróres & ter- róres: beatíſſimus Martyr er- róres ſapiéntiâ, terróres pa- tientiâ ſuperávit. Magnum eſt quod fecit: ſecútus Agnũ, leónem vicit. Quando per- ſecútor ſæviébat, leo fre- mébat; ſed quia Agnus ſur- sùm attendebátur, leo deorsùm calcabátur.

Oratio.

Deus, qui ſancto Már- tyri tuo Baudélio, & in te crédere, & pro te pati ac mori tribuiſti: da nobis, ejus interceſſióne, inviolábilem fídei carita- tiſque conſtántiam; ut nec vanis decipiámur erróribus, nec terrénis cupiditátibus ab amóre tuo ſeparémur; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce, & ſic ad Veſperas.

Die xxiv.

In Feſto

S. FRANCISCI REGIS,

Preſbyteri.

Simplex.

Oratio, Dómine Deus. *in Communi Juſtorum Preſ- byterorum*, xxxvj. *cum Commem. de Cruce.*

Lectio iij.

Ex vita ejus per ſuos ſcripta.

JOannes Franciſcus Regis, nóbili génere natus, in oppídulo diœceſis Narbonenſis, cui nomen Fonscoopertus, exímiæ ſanctitátis à téneris annis indícia præbuit. Societátem Jeſu ingreſſus Toloſæ anno ætátis décimo nono, ómnibus excélluit vitæ religióſæ virtútibus. Abſolútis ſtúdiis totum ſe procurandæ animárum ſalúti pénitùs devóvit. Velaunórum & Forénſium montes, & ingentes Helviórum tractus, eorumque colónos barbárie intractábiles ſuſcépit excolĕndos, eo ſucceſſu, ut innumerábiles hómines aut Calviniánâ lue infectos, aut pérditis móribus corruptos, ad fidem cathólicam, & ad chriſtiánam pietátem tradúxerit. Campéſtribus miſſiónibus hiberno témpore perſunctus, æſtívo revertebátur Anícium; ibíque per noſocómia in ægrotórum miniſtériis, ſuſtentandiſque paupéribus ſtrénuam exhibébat óperam. Graſſanté peſte infirmos eo morbo laborantes ſédulò invíſens, ardenti caritáte reficiébat. Erga álios blandus, in ſe ipſe ſæviébat acérrimè. Somnum humi carpens, ſemper abſtémius, vili cibo víctitans, divíno amóre ſic erat inceníus, ut illum unum ſpiráre, loqui, cogit[illegible] viderétur. Tandèm mi[illegible] culis clarus, in Vienn[illegible] diœcéſis pago, cui no[illegible] eſt Laloveſcus, ſpíri[illegible] Creatóri réddidit anno [illegible] léſimo ſexcentéſimo q[illegible] dragéſimo, vitæ ſuæ q[illegible] dragéſimo quarto.

Commem. de Cruce.

DIE XXVIII.

In Feſto SANCTI GUILLELMI, Aquitaniæ Ducis, Comitis Toloſani, ac deinde Monachi.

Semiduplex.

Pridiè AD VESP. Pſalmi ſub ſola Ant: Quid prodeſt. *in Communi SS. Monachorum.* xxv. *Oratio*, Da nobis. *infrà.*

Lectio ij.

Ex ejus vita apud Mabillon. & Bolland. ac ex Hiſt. gen. Occitaniæ.

GUillelmus, patre Theodoríco Cómite & matre Abdónâ natus, ſub Cárolo magno aulæ militiæque mancipátus, primæ cohortis ſortítus eſt principátum. Deindè, cùm in tractandis rebus béllicis egrégiam ſibi laudem comparaſſet, ab eódem Imperatóre, Aquitániæ dux, Comeſque Toloſánus renuntiátus eſt. Tùm, victis ſæpiùs bárbaris, dilatatóque império Chriſtiáno, & pace conſtitútâ, ſub diſciplína ſancti Benedicti Anianenſis, totum ſe dedit

opéribus

tibus juſtítiæ, pietátis
niſericórdiæ. Nec multò
t monaſtérium ædificári
ávit in valle Gellonenſi
ecéſis Lodovenſis, ſcó-
is & móntibus aſpérri.
, quod nunc ſancti Guil-
ni in erémo nuncupátur.
aulam póſteà ab Impe-
óre vocátus, hinc brevi
:edendi licéntiam impe-
vit; pergenſque ad ſanc-
1 Benedictum, moram
lam fíeri paſſus, hábitu
nacháli indúitur in Gel-
enſi monaſtério, quod
dem jam ánteà amplis
; redítibus donátum fúe-
.

Lectio iij.

Mnium deinceps virtú-
tum ſplendóre, ac po-
imum humilitátis laude
nachis ómnibus Guillel-
is antecelluit; contínuè
:ans oratióni, jejúniis
pénſiùs favens, ac ſæpè
ctes ſólitus inſomnes dú-
e. Demùm méritis ple-
s, prænuntiáto mortis
:, obdormívit in Dómi-
, quinto Calendas Jú-
:, anno octingentéſimo
odécimo. Ejus corpus in
atório ſancti Michaélis,
od ipſe conſtrúxerat,
imò ſepultum, deindè in
ajórem monaſtérii Gello-
nſis basílicam tranſlá-
m, ſub altári cónditum
t, ubi etiamnùm quieſcit.
c plúribus conjícitur ar-
imentis ſanctum quem
ilimus Guillelmum pa-
trem fuiſſe illíus Cómitis
Beræ, à quo ineunte ſé-
culo nono fundátum eſt
monaſtérium Electenſe,
quod póſteà, anno ſcílicèt
milléſimo trecentéſimo dé-
cimo octavo, Joannes vi-
géſimus ſecundus, detrac-
tis ex diœceſi Narbonenſi
paróchiis, in ſedem Epiſ-
copálem erexit.

Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, beátum Confeſſórem tuum Guillelmum imitári: ut ſeculáribus expedíti negótiis, donis cœléſtibus, te largiente, ditémur; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce.

VESP. à Capitulo de ſequenti, in Communi Pontif. Oratio, Deus, Sanctórum. *infrà; cum Commem. præcedentis, & de Cruce.*

DIE XXIX.

In Feſto

SANCTI GERMANI,

Pariſienſis Epíſcopi.

Semiduplex.

Lectio ij.

Ex Venantio Fortunato, Pictav. Epiſc. & aliis.

GErmánus apud Æduos honeſtis paréntibus natus, à ſancto Scopilióne propinquo ſuo educátus eſt. Preſbyter à ſancto Agrippíno ordinátus, ex monacho per Nectárium Agrippíni ſucceſſórem factus eſt Abbas monaſtérii ſancti Symphoriáni Auguſtodu-

nenſis. Euſébio Pariſiórum Epíſcopo ſuffectus, nihil remíſit de vitæ auſteritáte quam in monaſtério égerat. Horâ noctis tertiâ Eccléſiam ingreſſus, non recedébat ante dilúculum, céteris de Clero per tres vigílias ſibi viciſsìm ad pſallendum ſuccedéntibus. Ita Deo erat intentus, ut de illo ſemper áliquid conferret in privátis collóquiis, lectiónes ſacras ad menſam adhibéret, & dùm iter ágeret, curſum canónicum nudo cápite étiam inter equitandum perſólveret. Mira fuit ejus in páuperes, máximè verò in ſervos captivoſque redimendos, beneficéntia, & Childeberto regi tam probáta, ut ex régio ærário ad pias largitiónes ingentem ei pecúniam ſubminiſtráret.

Lectio ij.

Acceríſtus à Clotário, qui, quòd eum contempſiſſet, à Deo percuſſus fúerat, illum, admótis veſtimentis ſuis, ſanávit. Caribertum reprehendit, qui uxóris ſorórem dúxerat, eíque ſacris interdixit. Sigebertum per lítteras à cæde Chilperici fratris deterrére conátus eſt, & ſuis mónitis reluctantem brevi moritúrum prædixit. In Synodo Bituricenſi plúrimos Judæos Christo lucrátus eſt. Sedit in Concílio Pariſienſi tertio & quarto, & Turonenſi ſecundo. Aliquot ante tránſitum diébus per notárium hæc verba, Quinto Calendas Júnias, ad lectum ſuum ſcríbi vóluit; quâ die cùm obiiſſet, apertus eſt qui latébat verbórum ſenſus. Corpus ejus ſepultus eſt ad ſanctum Vincéntium, & ſub Pippíno rege in majórem baſílicam hujus monaſtérii, quod nunc San-Germánum appellátur, tranſlátum eſt.

Oratio.

Deus, Sanctórum tuórum ſplendor mirábilis, qui hunc diem beáti Germáni Pontíficis depoſitióne conſecraſti: da Eccléſiæ tuæ in ejus natalítio exultanti, ut apud miſericórdiam tuam exemplis ejus protegátur & méritis; Per Dóminum.

Fit Commem. de Cruce, & ſic ad Veſperas.

FESTA JUNII.

DIE I.

In Feſto

ANCTI FLORI,

'rimi Lodovenſis Epiſcopi.

Semiduplex.

Pridiè AD VESP. Pſal. tb ſola Ant. Suſcitábo. *in 'ommuni Pontific.* xiij. *'ratio*, Deus, qui. *infrà. Fit primùm Commem. S. Mart. Amandi, Ale-andri, Lucii & Audaldi. Int.* Cùm vos. ℣. Viríliter. *t. Oratio*, Deus, invisí-ilis. xj.

Deindè de Cruce.

Lectio ij.

:x vita S. Flori, autore Joan. Plantavit Lodov. Epiſc. & aliis.

F Lorus, primus Lodo-vénſium Epíſcopus, in Iarbonenſem provínciam erbi divíni diſſeminandi auſâ miſſus, Lodóvam diit, ibíque cæcutientes ópulos ac pagánæ ſuperſ-itióni déditos ad Chriſti dem addúxit. Cùm illìc, abilitâ Religióne Chriſ-iánâ, ſedem Epiſcopálem rexiſſet, in áliis Narbonen-is províncìæ partibus ver-um Dei prædicáre cœ-it; ac tandem vicínas re-iónes perluſtrans, & Evan-élii ubíque ſémina ſpar-ens, ad Arvernos uſque ervénit. Ibì quoque cùm lúrimos ad fidem è genti-litáte convertiſſet, anno Chriſti círciter trecentéſi-mo octogéſimo nono, vitæ curſum plácido ac beáto fine complévit. Ejus cor-pus in Arverniæ monte, qui tunc Indicíacus dice-bátur, ſepultum fuit.

Lectio iij.

CUm in dies frequéntibus miráculis illuſtrarétur beáti Flori ſepulcrum, paulátìm populórum úndi-que ad illud conveniéntium multitúdo urbi in monte Indicíaco ædificandæ oc-caſiónem dedit; quæ urbs ſancti Pontíficis nómine fuit inſigníta. In ea, anno círciter milléſimo, ſanctus Odilo Cluniacenſis Abbas monaſtérium ſui Ordinis conſtruxit, quod tandèm Joannes vigéſimus ſecun-dus erexit in ſedem Epiſ-copálem. Ibì etiamnùm ſancti Flori corpus reli-giosè ſervátur ac cólitur. ¶ Hâc item die memóriam venerámur ſanctórũ Aman-di, Alexandri, Lucii & Au-daldi, qui Caunenſes Már-tyres ídeò dicuntur, quòd Caunis in Diœcéſi Narbo-nenſi credantur oriundi. Eos tradunt inítio ſéculi quarti, ſæviente Diocle-tiáni & Galéri in Chriſtiá-nos perſecutióne, mar-tyrii palmam fuiſſe adep-tos. At de illórum paſſiónis

loco vel témpore non planè conſtat.

Oratio.

Deus, qui per prædicatiónem ſancti Pontíficis Flori, non credentem pópulum dono fídei ditáre dignátus es, da propítius, ipſo intercedente, ut qui ſumus & dícimur Chriſtiáni, huic nómini promiſſam hæreditátem móribus íntegris aſſequi valeámus; Per Dóminum noſtrum, &c.

Fit Commem. SS. Mart. Amandi, Alexandri, Lucii & Audaldi. Ant. Beáti. ℣. Multæ. *Oratio*, Deus, invisíbilis. xj.

Poſteà fit Commem. de Cruce.

VESPERÆ à Capitulo de ſequenti, ut in Communi plurium Mart. Oratio, Mártyrum tuórum. *infrà.*

Pro Commem. S. Flori, Ant. Sacerdótes. ℣. Salvum. xix. *Oratio*, Deus, qui. *ſuprà.*

Deindè fit Commem. SS. Mart. Marcellini & Petri. Ant. Beáti. ℣. Multæ. xj. *Oratio*, Da nobis. *infrà.*

Ultimò de Cruce.

Die II.

In Feſto SS. Martyrum POTHINI, EPISCOPI, Blandinæ, Virg. & Sociorum. *Semiduplex.*

Omnia de Communi plurium Martyrum, additis quæ ſequuntur.

Ex Epíſtola Eccleſiárum Viennenſis & Lugdunenſis, ad Eccléſias Aſiæ & Phrygiæ.

Euſeb. Hiſt. Eccleſ. L. 5. C. 1.

Lectio ij.

Beatíſſimus Pothínus, Eccléſiæ Lugdunenſis Epíſcopus nonagenário major, ob córporis infirmitátem vix ſpíritum trahens, ſed præ cupiditáte martyrii mirâ alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal trahebátur. Quò perlátus, proſequéntibus ipſum Magiſtrátibus civitátis, & universâ plebe váriis eum clamóribus impetente, tanquàm ipſe Chriſtus eſſet, egrégium édidit teſtimónium. Interrogátus à Præſide quiſnam eſſet Chriſtianórum Deus, reſpondit: Si dignus fúeris, cognoſces. Poſt hæc inhumánè raptátus, & innúmeris plagis affectus eſt; cùm ii quidèm qui própiùs aſtábant, cálcibus & pugnis illum contumeliósè appéterent; qui verò lóngiùs diſtábant, quidquid ad manum erat, in ipſum conjícerent, omnes déniquè graviſſimi piáculi reos ſe exiſtimárent, niſi pro ſua quiſque parte ei petulanter inſultárent. Quippè hoc modo injúriam deórum ſuórum ultúros ſe arbitrabantur. Exindè vix adhuc ſpirans, in cárcerem projectus eſt; tandèm

poſt bíduum ánimam
alávit. Matúrus verò
phytus, & Sanctus Diá-
us Viennéſis cum Blan-
a ancilla & Attalo ,
ti ſunt ad béſtias in
phitheátrum. Et Matú-
quidèm ac Sanctus con-
a illìc flagrórum vér-
a pertulérunt, & beſtiá-
ı ipſos trahéntium mor-
, ipſam poſtrémò fér-
n cáthedram ; cui ſu-
póſita Mártyrum mem-
cùm torrerentur, illó-
ı nares moleſtíſſimus ni-
implébat. Hi ergò má-
o certámine perfuncti,
dèm juguláti ſunt. Blan-
ı autem ad palum ſuſ-
ſa , béſtiis objecta eſt.
e cùm in crucis ſpé-
n ſuſpenſa cerneretur ,
ſque intentíſſimè ſub-
áret , máximam ala-
átem addébat certánti-
; quippè qui ſub ſoró-
erſóna cérnerent illum
pro ipſis crucifíxus eſt.
nque nulla tunc béſtia
us ejus attigiſſet, de-
ta ex ſtípite , rursùs
cárcerem conjícitur ,
áliud certámen reſer-
ı.

Lectio iij.

Ttalus quoque cùm
per amphitheátrum
umducerétur , præce-
te eum tabellâ, in qua
ſno ſermóne ſcriptum
: Hic eſt Attalus
iſtiánus ; Præſes poſt-
m civem Románum
eum eſſe cómperit, redúci
in cuſtódiam jubet, lítte-
ris ad Cæſarem datis de
his qui inclúſi tenebantur.
Ineunte ígitur ſolemni
apud nos mercátu, præſes
addúci jubet Mártyres ad
tribúnal, tanquàm in thea-
tráli pompa eos pópulis oſ-
tentans. Cùmque illos dé-
nuò interrogaſſet, quicum-
que cives Románi reperti
ſunt, cápite truncávit; ré-
liquos trádidit béſtiis. Cé-
terùm ingens glória acceſ-
ſit Chriſto per eos qui priùs
quidèm negáverant , tunc
verò confitebantur fidem.
Quibus exámini ſubjectis,
Alexander natióne Phryx,
profeſſióne médicus , plu-
res jam annos morátus in
Gálliis, cùm illos ad fídei
confeſſiónem nútibus hor-
tarétur, cunctis qui tribú-
nal circúmdabant , tan-
quàm partúriens videbá-
tur. Inſtans illicò Præſes
interrogávit eum quis eſſet:
qui cùm Chriſtiánum ſe
eſſe dixiſſet , irátus judex
eum ad béſtias damnávit.
Poſtrídiè ígitur unà cum
Attalo ingreſſus eſt ; nam
& hunc Præſes béſtiis íte-
rùm tradíderat. Ambo íta-
que cùm ómnia tormentó-
rum génera in amphitheá-
tro ſuſtinuiſſent , gládio
percuſſi ſunt. Ultimo tan-
dèm ſpectaculórum die ,
Blandína rursùs illáta eſt,
unà cum Póntico adoleſ-
cente quíndecim círciter

annos nato. Et Pónticus quidèm cuncta ſupplícia generóſè perpeſſus, emíſit ſpíritum. Beáta verò Blandína poſt flagra, poſt béſtias, poſt ſartáginem, retículo inclúſa, tauro objecta eſt, à quo diù in altum jactáta, tandèm & ipſa inſtar víctimæ juguláta eſt. ¶ Item hâc ipſâ die, Diocletiáno & Maximiáno in Chriſtiános ſæviéntibus, pro Chriſti fide cápite truncáti ſunt Marcellínus Eccléſiæ Románæ Préſbyter, & Petrus Exorciſta, quorum laudes célebrat in cármine à ſe ſcripto ſanctus Dámaſus Papa, & quotídiè nomen in altáris ſacrifício commemorátur.

Oratio.

Martyrum tuórum Pothíni Pontíficis, Blandínæ vírginis & Sociórum ſolémnia recenſentes, ſúpplices te, Dómine, deprecámur, ut in tua caritáte radicáti & fundáti, paſſiónes hujus témporis amóre illíus glóriæ quæ revelanda eſt in nobis, invicto ánimo ſuſtinére valeámus; Per Dóminum.

Fit Commem. SS. Marcellini & Petri. Ant. Datæ ſunt. ℣. In æternum. xiij.

Oratio.

Da nobis, omnípotens Deus, inter hujus vitæ diſcrímina, contínuum grátiæ tuæ præſídium; qui ſanctis Martyribus Marcellíno & Petro fidei tuæ conſtántiam, ut hoſtem antíquum víncerent, contuliſti; Per Chriſtum.

Deindè de Cruce.

VESPERÆ, à Capitulo de ſancta Clotilde, ut in Communi ſanctarum Mulierum, xlvij. exceptis quæ ſequuntur.

℣. Tu, Dómine, adjuviſti me, ℟. Et conſolátus es me. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 7. a. Sanctificátus eſt vir infidélis per mulíerem fidélem, allelúia. 1. *Cor.* 7.

Oratio, Réſpice. *infrà.*

Pro Commem. SS. Pothini & Sociorum, Ant. Datæ ſunt. ℣. In æternum xiij. *Oratio*, Mártyrum. *ſuprà.*

Die III.

In Feſto SANCTÆ CLOTILDIS, Reginæ Francorum, Viduæ. *Semiduplex.*

Lectio ij.

Ex S. Greg. Turon. & quibuſdam aliis.

Clotildis, Chilperíci regis fília, paréntibus à pátruo Gundobaldo Burgundiónum rege necátis, Clodovéo adhuc éthnico ab ipſo Gundobaldo in cónjugem trádita eſt. Quæ cùm primogénitum peperíſſet, eum, tolerante magìs quàm approbante Clodovéo, baptizári juſſit. Cùm autem infántis, cui

omen impóſitum fúerat ngoméres, in Albis de- ancti mortem ægrè ferret Clodovéus, ac baptiſmo nputáret, gráviter Clo- ildem objurgávit, áſſerens eos pátrios ob contemp- um núminis ſui irátos, ibi fílium eripuiſſe. At lla: Deo, inquit, omni- otenti, creatóri ómnium, rátias ago, qui me non ſquequáquè judicávit in- ignam ut de útero meo énitum regno ſuo digna- étur aſcíre. Alterum fí- ium Regína cùm genuiſ- et, hunc quoque bapti- ári vóluit; & appellátus ſt Clodoméres. Qui cùm ægrotáre cœpiſſet, affir- nante rege fore ut idem i quod fratri contíngeret, natris précibus conváluit.

Lectio iij.

AT Regína non ceſſâ- bat hortári virum, ut bjectâ idololátriâ, Deum rerum cóleret. Sed ille uperſtitióni Francórum dhæſit; donec in expedi- ióne Alamánnica, incli- látam cernens ſuórum iciem, monitórum cónju- gis memor, auxílio Chriſti mploráto, de hóſtibus riumphávit. Cui apud Re- nos læta uxor occurrens, ibi órdinem rei geſtæ cog- lóvit, advocávit ſanctum Remígium, à quo Clodo- éus fidem edoctus, bap- izátus eſt, & chriſmate acro inunctus. Poſt mor- tem Clodovéi, Túrones ádiit Clotildis: ibíque ad ſepulcrum ſancti Martíni ſummâ pietáte réliquum vitæ exégit, pernox in vi- gíliis, eleemóſynis aliiſque piis opéribus intenta, mu- nífica erga Eccléſias & Mo- naſtéria. Clodoméris in bello Burgúndico occíſi fí- lios, nepótes ſuos, Theo- dovaldum, Guntárium, & Clodoaldum educávit. Tan- dèm plena diérum, Tú- rone migrávit ad Dómi- num; & Pariſios inter pſal- léntium choros tranſláta, ſepulta eſt à fíliis Childeber- to & Clotário régibus ad la- tus Clodovéi, in ſacrário Baſílicæ ſancti Petri, ubi corpus ſanctæ Genovéfæ quieſcit.

AD LAUDES.

℣. Vovéte, & rédditе Dómino Deo veſtro, ℟. Terríbili apud reges ter- ræ. *Pſ.* 75.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Cùm invocaſ- ſet ómnium rectórem & ſalvatórem Deum, con- vertit Deus ſpíritum regis, allelúia. *Eſther.* 15.

Oratio.

RE'ſpice, quæſumus, Dómine, ad Francó- rum benignus impérium: & quibus per devótam ſanc- tæ Clotildis inſtántiam do- num fídei contuliſti, iiſ- dem per ejus interceſſiónem tríbue ſincérum chriſtiáni

pietátis affectum; Per, &c.

AD II. VESPERAS.

℣. Tríbuat tibi Dóminus ſecundùm cor tuum: ℟. Et omne consílium tuum confirmet. *Pſ.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Tu honorificéntia pópuli noſtri; quia feciſti viríliter, & confortátum eſt cor tuum, allelúia. *Judith.* 15.

Orátio, Réſpice. *ut ſuprà.*

DIE. VI.

In Feſto SANCTI NORBERTI, Magdeburgenſis Epiſcopi, Inſtit. Ord. Præmonſtr.

Semiduplex.

Pridiè ad VESP. Pſalm. ſub ſola Ant. Suſcitábo. xiij.

Lectio ij.

Ex anonymo coætaneo apud Bollandum.

NOrbertus Sanctis, Clíviæ óppido, in diœcéſi Colonienſi, nóbili proſápiâ ortus, cùm à prima ætáte Clero nomen dediſſet, ſtatìm atque idóneos annos áttigit, Subdiáconus média in aula, necdùm formátis ad gravitátem Eccleſiáſticam móribus, ordinátus eſt. Sed in tempeſtáte deprehenſus, & ictu fúlminis ex equo dejectus, toto ánimo ad Deum converſus eſt. Tùm relictâ Imperatóris aulâ, & majóribus quos hácteńus ſuſcípere diſtúlerat Ordínibus initiátus, verbi Dei prædicatiónem ferventi zelo ággredi cœpit. De quo tamen póſteà véritus, ne quid illegítimè à ſe præſumptum eſſet quòd uno die ſacros diaconátûs & preſbytérii Ordines contrà Cánones accepiſſet, à Geláſio Papa ſecundo, ignorántiam confeſſus, véniam pétiit, & regulárem demùm Evangélici múneris confirmatiónem obtínuit. Abdicátis benefíciis eccleſiáſticis quibus abundábat, & património paupéribus erogáto, auſteriórem vitam ampléxus eſt. Innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, diſſidentes ad concórdiam revocávit. Cùm eſſet Laudúni, à Bartholomæo Epiſcopo rogátus ne ab ipſius diœcéſi diſcéderet, deſertum in ea locum qui Præmonſtrátus dicebátur, ſibi delégit, ex quo totus Ordo, quem ibi ſub régula ſancti Auguſtíni inſtítuit, nomen accépit.

Lectio iij.

SAcramentáriam & Adamíticam Tanchelíni hæreſim Antuérpiæ graſſantem, eò vocátus, profligávit: & qui multò antè oblátum ſibi Cameracenſem Epiſcopátum recuſáverat, ad Magdeburgenſem Archiepiſcopátum póſteà raptus, eccleſiáſticam

diſciplínam, præſertìmque ſacrórum miniſtrórum cœlibátum, conſtanter propugnávit. Remis in Concílio Innocéntium ſecundum egrégiè adjúvit: & Romam cum áliis Epíſcopis profectus, ſchiſma Petri Leónis compreſſit, Innocéntio ſuæ ſedi reddito. Exactis in pontificátu annis ferè octo, ábiit ad Dóminum anno milléſimo centéſimo trigéſimo quarto; huncque Gregórius décimus-tértius anno milléſimo quingentéſimo octogéſimo ſecundo in Sanctórum órdinem rétulit.

Oratio.

DA Eccléſiæ tuæ, miſéricors Deus, ut mérita ſancti Epíſcopi Norberti pietátem tuam pro ipſa ſemper exórent, & fructum in nobis labórum ejus cuſtódiant; Per.

VESP. à Capitulo de ſequenti, cum Commem. præcedentis.

DIE VII.

In Feſto

SANCTI HILARII,

Carcaſſonenſis Epiſcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi Pontificum, additis quæ ſequuntur. Oratio, Deus, fidélium lumen. xvij.

Lectio ij.

Ex Tabular. Abb. S. Hilar. & Hiſt. Gen. Occit.

HIlárius, ſeu Hílarus in território Carcaſonenſi ortus, primos ætátis ſuæ annos ita exolvit, ut demùm Eccléſiæ Carcaſſonenſis Epíſcopus éligi mererétur. Is fuiſſe putátur, cujus nomen extat in ſubſcriptiónibus quadraginta quátuor Epiſcopórum Gálliæ, qui ſynodálem epíſtolam ad ſanctum Leónem reſcripſére; quâ, miſſam ad eos ab eódem Pontífice epíſtolam à ſe ad Flaviánum de erróre Eutychétis ſcriptam, cum laude ſuſcípiunt. Quoſdam ſanctitáte célebres viros in partem ſollicitúdinis paſtorális accívit; cum quibus ſólitus erat, annis ſíngulis, per dies áliquot oratióni vacatúrus, in eum locum ſecédere, ubi jam tum monaſtérii, quod póſteà ejus nómine nuncupátum eſt, fundamenta jeciſſe vidétur.

Lectio iij.

SÆviébat tunc témporis in Gállia Narbonenſi Arianórum hæreſis, quam in has regiónes ſecum bárbari addúxerant. Errórem ut extirpáret Hilárius, gregem ſuum verbi divíni pábulo aſsíduè nutriébat: & quamvis, póſitis insídiis ferè quotidiánis, ad mortem contínuò ab Hæréticis appeterétur, nunquàm tamen à ſancto propóſito & múnere amovéri pótuit. Cùm autem hæreſis in dies ſæviùs graſſarétur, & pro-

fúſus in lácrymas pius Póntifex, írritos eſſe labóres ſuos, coram Deo ſupplex gémeret; Deo revelante intellexiſſe fertur, diœcéſim poſt ipsíus mortem ab omni prorsùs hæreſis labe eſſe liberandam. Quapropter mortem vehementíſſime exoptans, non multò poſt extrémum inſtáre ſibi diem intellígere méruit; ſeque in eum locum recépit ubi póſteà monaſtérium erectum eſt: ibíque mórtuus, ab alumnis in ſacello ſancti Saturníni popè altáre quod ipſe conſecráverat, eſt tumulátus.

DIE XI.

In Feſto

SANCTI BARNABÆ,

Gentium Apoſtoli.

Duplex - majus.

[*Si occurrat in Vigilia aut in ipſo die Pentecoſtes, anticipatur in Feriam ſextam præcedentem.*]

Pridiè AD VESPERAS, pro ejus Commem. Ant. Joſeph qui cognominátus eſt Bárnabas ab Apóſtolis, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & póſuit ante pedes Apoſtolórum, allel. *Act.* 4.

℣. Beátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem: ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. Pſ. 40.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD NOCTURNUM.

Invit. Caput córporis Eccléſiæ Dóminum, venite, adorémus, alleluia. *Coloſſ.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Cœlo datur quieſcere
Terris relictis, Barnaba:
Solemnis hæc affert tibi
Finem dies labóribus.

Quem propter, agro vendito,
Opes cadúcas déſeris,
Magno rependens fœnore
En fundus ipſe ſit tuus.

Tu ſacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente ſancto Spíritu,
Chriſti creáris núntius.

Quas non adis mundi plagas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambo Spíritus,
Vos una junxit cáritas.

Quam veſtra gens Chriſti fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæſitantes bárbaris
Portaſtis illam géntibus.

Fac, Chriſte, noſtris ſit tuum
Cùm lumen offert méntibus,
Amóre ne noctis ſuæ
Cœleſte donum réſpuant.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

Pſalmi de Feria; & ſic in toto Officio.

Ant. 3. c. Bárnabas ap-

prehenſum Saulum duxit ad Apóſtolos, & narrávit illis quómodò in via vidiſſet Dóminum, & quia locútus eſt ei, allelúia *Act.* 9.

Ant. 2. Quidam ex iis qui diſperſi fúerant à tribulatióne quæ facta fúerat ſub Stéphano, cùm introiſſent Antiochíam, loquebantur & ad Græcos, annuntiantes Dóminum Jeſum, allelúia. *Act.* 11.

Ant. 1. *ſ.* Miſérunt Apóſtoli Bárnabam uſquè ad Antiochíam; qui cùm perveniſſet, & vidiſſet grátiam Dei, gavíſus eſt, allelúia. *Act.* 11.

℣. Ego in Dómino gaudébo, ℟. Et exultábo in Deo Jeſu meo. *Cant. Hab.* 3.

Lectio j. de Scriptura occurrente; è tribus fit una.

℟. Bárnabas hortabátur omnes in propóſito cordis permanére in Dómino; * Quia erat vir bonus, & plenus Spíritu ſancto, & fide, allelúia, allelúia. ℣. Mónita ſalútis dabat eis, & conſolabátur eos; * Quia. *Act.* 11. *Tob.* 1.

Ex Commentário ſancti Joannis Chryſóſtomi in Acta Apoſtolórum.

Homil. 28. *in Cap.* 13. *n.* 1. & 2.

Lectio ij.

Barnabas & Saulus ordináti ſimul exiérunt; & cùm veniſſent Salamínam, prædicábant verbum Dei in Metrópoli Cypri. Per annum manſérunt Antiochíæ. Oportébat illò abíre, nec ſemper hìc ſedére. Majóribus opus habébant Doctóribus. Vide quómodò Seléuciæ non moras trahant, ſcientes à vicína civitáte multum utilitátis accepiſſe Seleucienſes; ſed illìc étiam feſtínant ad ea quæ magìs urgébant. Nam ut venérunt ad metrópolim ínſulæ, Procónſulem emendáre ſtudébant. Quòd autem non ex adulatióne dicátur, Erat cum Procónſule viro prudente, ex re ipſa diſce quómódò non multis ſermónibus opus habúerit, quómodò volúerit ipſos audíre. Et nihil quidèm ad Magum dictum, donec ille occaſiónem daret. Quia enim álios attendentes vidébat, id unum ille in ſcopo habébat ne Princeps perſuaderétur. Et cur non áliud ſignum fecit? Quia nullum huic par erat quod inimícum cáperet. Et ſtatìm credit Proconſul, non ſimplíciter, ſed obſtupeſcens. Vidit enim non hìc verba dari, neque falláciis rem agi. Vide quantum doctrínæ amórem hábuit.

℟. Proconſul Sérgius Paulus, accersítis Bárnabâ & Saulo, deſiderábat audíre verbum Dei: ſed * Reſiſtébat illis Élymas magus,

& cécidit in eum calígo. Proconſul autem cùm vidiſſet factum, crédidit, admírans ſuper doctrína Dómini, allelúia, allelúia. ℣. Póſuit Dóminus in eis verba ſignórum ſuórum, & prodigiórum in terra. * Reſiſtébat. *Act.* 13. *Pſ.* 104.

Lectio iij.

Homil. 30. *n.* 1.

RUrsùs Pergen venientes, prætercurrunt álias civitátes: nam ad Piſídiæ metrópolim Antiochíam feſtinábant. Secúti ſunt autem eos multi Judæórum & pii advenæ, quos allocúti, perſuadebant eis ut manérent in grátia Dei. Videntes autem turbas Judæi, repléti ſunt zelo, contradicentes ac blaſphemantes. Hoc ipſos clarióres reddébat, quòd illi contradícerent. Tunc conſtanter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei: ſed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis æterná vitâ, ecce convértimur ad Gentes. Nec dixit, Indigni eſtis; ſed, Indignos vos judicátis; ut non oneróſus ſermo eſſet. Quia verò repuliſtis illud, inquit, non nos, (non enim in nos contumélia veſtra vértitur;) convértimur ad Gentes. Multâ plenum manſuetúdine hoc verbum. Non dicunt, Derelínquimus vos; innuentes fieri poſſe ut revertrentur. Et hoc non propter veſtram contumélian factum eſt, ſic enim præceptum eſt nobis. Oportet adire Gentes: verùm hoc non à nobis, ſed à vobis factum eſt, quod à nobis fieri oportébat. Sic enim, inquit, præcépit nobis Dóminus: Póſui te in lucem Géntium, ut ſis in ſalútem, hoc eſt, in cognitiónem quæ ſit ad ſalútem, non ſimplíciter Géntium, ſed ómnium géntium.

℟. Repléti zelo Judæi contradicébant his quæ dicebantur, blaſphemantes. * Tunc conſtanter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis opportébat primùm loqui verbum Dei, ſed quóniam repéllitis illud, & indignos vos judicátis æternæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes, allelúia, allelúia. ℣. Dedérunt húmerum recedentem, & cervícem ſuam induravérunt, nec audiérunt; * Tunc. Glória Patri. * Tunc. *Act.* 13. 2. *Eſdr.* 9.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Euntes ibant & flebant, mittentes ſémina ſua: ℟. Vénient cum exultatióne, portantes manípulos ſuos. *Pſ.* 125.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. BArnabas & Paulus cùm conſtituiſſent per ſingulas Eccléſias

ros, & oraſſent
ɪnatiónibus, com-
ərunt eos Dómino,
credidérunt, alle-
ɫ. 14.
. c. Cùm veniſſent
íam, undè erant
rátiæ Dei, in opus
mplevérunt, retu-
uanta feciſſet Deus
s, & quia aperuiſ-
:ibus óſtium fidei,
Act. 14.
6. Deſcendentes
de Judæa, docé-
Quia niſi circumci-
, non poteſtis ſal-
cta eſt ergò diſcep-
on mínima Paulo
abæ adversùs illos,
. *Act.* 15.
:*um de Aſcenſione*,
ctus es. 433.
1, a. Statútum eſt
nderent Paulus &
as ad Apóſtolos:
ɔ deducti ab Eccle-
rtransíbant narran-
verſiónem Géntium,
. *Act.* 15.
4. a. Cùm veniſſent
ymam, ſuſcepti ſunt
léſia, & ab Apóſ-
& à ſenióribus, an-
ates quanta Deus fe-
:um illis, allelúia.
;.
ɪULUM. *Act.* 15.
cuit omnis multitú-
, & audiébant Bár-
& Paulum, nar-
quanta Deus feciſſet
& prodígia in Génti-
r eos.

HYMNUS.

Quem miſit in terras Deus,
Ut morte nos ſervet ſuâ,
Amóris hìc fidos ſui
Vos éligit vicários.

Occíſus Agnus à lupis
Vos miſit agnos ad lupos.
Mores feríno s éxuunt,
Agni repentè de lupis.

Quæ victimárum cædibus
Tellus madébat ímpiis,
Veſtris eam ſudóribus,
Veſtro piaſtis ſánguine.

Hoc rore facta pínguior,
Quot illa fructus prótulit!
Quæ, quanta ſurréxit ſeges!
Et iſta nos ſeges ſumus.

Quam ſi bonus reſpéxeris,
Qui das rigátis créſcere,
Frumenta nos cœléſtibus
Matúra condes hórreis.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Annúntient nomen Dómini, & laudem ejus in Jerúſalem, ℟. In conveniendo pópulos in unum. *Pſ.* 101.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Jacóbus, Cephas & Joannes dextras dedérunt mihi & Bárnabæ ſocietátis; ut nos in Gentes ipſi autem in circumciſiónem: tantùm ut páuperum mémores eſſémus, allelúia. *Galat.* 2.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam, plenum fide & Spíritu ſancto, ad opus converſiónis Géntium aſſúmere dignátus es: concéde propítius, ut mémores labóris & caritátis ejus, dignè Evangélio Chriſti, quod prædicávit, conversári mereámur; Per eumdem.... in unitáte ejuſdem.

Fit Commem. Feriæ.

Ant Nondum. 457. ℣. Dóminus. 443. *Oratio*, Deus, qui nos. 457.

AD HORAS, *Doxol.* Qui Patris ad dextram ſedes. 457.

A D P R I M A M.

Ant. 7. d. Bárnabas.

In ℟. *br.* ℣. Qui Eccléſiæ tuæ * Apóſtolos dediſti. *Epheſ.* 4.

A D T E R T I A M.

Ant. 8. c. Cùm veniſſent.

CAPITULUM. *Rom.* 9.

GEntes quæ non ſectabantur juſtítiam, apprehendérunt juſtítiam: juſtítiam autem quæ ex fide eſt. Iſraël verò, ſectando legem juſtítiæ, in legem juſtítiæ non pervénit. Quarè? Quia non ex fide, ſed quaſi ex opéribus.

℟. *br.* Elégit nobis Dóminus * hæreditátem ſuam, * Allelúia, allelúia. Elégit. ℣. Subjécit pópulos nobis * & gentes, * Allelúia. Glória Patri. Elégit. *Pſ.* 46.

℣. In conſpectu géntium revelávit juſtítiam ſuam:

℟. Recordátus eſ[...] córdiæ ſuæ. *Pſ.* 9[...]

A D S E X T[...]

Ant. 6. Deſcen[...]

CAPITULUM. *G*[...]

SUbintroiérunt [...] tres explorár[e] [...]tem noſtram qu[a]mus in Chriſto Je[ſ] in ſervitútem red[...] quibus neque ad h[...] ſimus ſubjectióne [...]ritas Evangélii p[...] apud vos.

℟. *br.* Iníquè [...]mus * in teſtamen[...] Dómine, * Allelú[...]lúia. Iníquè. ℣. E[...] ceſſit retrò * cor [...] * Allelúia. Glór[...] Iníquè. *Pſ.* 43.

℣. Confirmáta [...] nos miſericórdia [...]

℟. Et véritas ej[...] in æternum. *Pſ.* 1[...]

A D N O N[A]

Ant. 4. a. Cùm v[...]

CAPITULUM. 2. [...]

ABdicámus occ[...] décoris, non [...]lantes in aſtútia [...] adulterantes verbu[...] ſed in manifeſtatió[...]tátis commendant[...] metipſos ad omnem [...]ciéntiam hóminum [...] Deo.

℟. *br.* In Deo * [...]bimur totâ die, * A[...] allelúia. In Deo. ℣[...] nómine tuo * confit[...] in ſéculum, * A[...] Glória. In Deo. *P*[...]

℣. Narrantes lau[...]

k virtútes ejus,
irabília ejus quæ
77.

VESPERAS.

Lácuit Apóſtolis
& ſenióribus, vi-
tere Antiochíam
ılo & Bárnaba,
:s per manus eó-
lleluia. *Act*. 15.
. c. Deſcendérunt
'am; & congregá-
túdine, tradidé-
ſtolam: quam cùm
, gavíſi ſunt ſuper
ione, allelúia.

. c. Paulus & Bár-
emorabantur An-
, docentes & evan-
es cum áliis plúri-
bum Dómini, al-
ct. 15.
5. Dixit ad Bárna-
ulus; Revertentes
is fratres, quibus
vimus verbum Dó-
allelúia. *Act*. 15.
. Bárnabas, aſ-
Marco, navigávit
um; Paulus verò,
Silâ, perambulá-
am, allelúia. *Act*.

ULUM. 2. *Cor*. 2.
grátias, qui ſem-
r triumphat nos in
Jeſu, & odórem
ſuæ manifeſtat per
mni loco.

YMNUS.

datur quiéſcere,
rris relictis, Bár-
ba;
Solemnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

Quem propter, agro vén-
dito,
Opes cadúcas déſeris,
Magno rependens fœnore
En fundus ipſe ſit tuus.

Tu ſacra per jejúnia,
Tu públicas inter preces,
Jubente ſancto Spíritu,
Chriſti creáris núntius.

Quas non adis mundi
plagas,
Pauli labórum párticeps!
Vos unus ambo Spíritus,
Vos una junxit cáritas.

Quam veſtra gens Chriſtí
fidem
Luci rebellis réppulit,
Nil hæſitantes bárbaris
Portaſtis illam géntibus.

Fac, Chriſte, noſtris ſo
tuum
Cùm lumen offert ménti-
bus,
Amóre ne noctis ſuæ
Cœleſte donum réſpuant.

Uni ſit & trino Deo
Supréma laus, ſummum
decus,
De nocte qui nos ad ſuæ
Lumen vocávit glóriæ.
Amen.

℣. Dediſti nos tanquàm oves eſcárum, ℟. Et in géntibus diſperſiſti nos. *Pſ*. 43.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Bárnabas & Paulus tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, allelúia, *Act*. 15.

Oratio.

DEus, qui beátum Bárnabam, plenum fide & Spíritu ſanĉto, ad opus converſiónis Géntium aſſúmere dignátus es: concéde propítius, ut mémores labóris & caritátis ejus, dignè Evangélio Chriſti, quod prædicávit, conversári mereámur; Per eumdem. . . in unitáte ejuſdem.

Fit Comm. Feriæ. Ant. Pater veſter. 458. ℣. Excelſus. 443. *Oratio*, D(
qui nos. 457.

AD COMPLETORI

Ant. 8. G. Ergò & (
tibus pœniténtiam (
Deus ad vitam, alle
Act. 11.

Hymnus de Aſcenſi
Jam Chriſtus. 437.
Doxologia, Qui Patri
dextram ſedes. 457.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Géntibus
ſum eſt hoc ſalutáre I
& ipſi áudient, allel. *Ac*

EXCERPTA QUÆDAM E RUBRICIS uſum Communis Sanctorum contingentia.

¶ *Officium Duplex, & ſuprà, niſi cum æquali aut digniori concurrat, habet I. & II. Veſperas integras; & ad Matutinum tres Nocturnos, & Pſalmos Feriales, vel de Dominica, vel proprios pro qualitate Feſtorum; Tempore Paſchali unicum habet Nocturnum, & ſi Pſalmi dicuntur de Dominica, ſumuntur è III. Nocturno.*

Officium Semiduplex habet etiam I. Veſperas integras, ſed iſto modo: quinque Pſalmi dicuntur ſub unica Antiphona, quæ eſt prima è I. Veſperis de Communi, niſi adſit propria. Unico verò ad Matutinum conſtat Nocturno, in quo dicuntur tres Pſalmi in Proprio de Tempore aſſignati in unaquaque Feria, & unica tantùm Antiphona, quæ ſemper ultima è tribus aſſignatis in Communi, niſi adſit propria; deindè Verſiculus, tres Lectiones & tria Reſponſoria. Lectio j. ſemper eſt de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis, ij. & iij. habentur in Proprio Sanctorum. Quinque habet Antiphonas ad Laudes & ad II. Veſperas, niſi aliter fieri debeat propter Octavam, ut ſuis locis notatur.

Officium Simplex incipit à Capitulo I. Veſperarum: unicam habet Antiphonam ad Laudes, quæ ſemper eſt quarta ex aſſignatis. Hoc Officium deſinit ad Nonam incluſivè. Unico ad Matutinum conſtat Nocturno, quod ordinatur ut in Officio Semiduplici. Excipiendæ tamen Lectiones j. & ij. quæ erunt de Scriptura occurrente, è tribus duæ: ſcilicèt j. legitur ſola, ij. & iij. in unam junguntur; Lectio verò iij. ut aſſignatur in Proprio Sanctorum.

Modus dicendi Invitatorii in quolibet Officio variatur pro gradu Feſtorum. In Solemnibus & ſuprà, Invitatorium ante Pſalmum Veníte. *bis dicitur, & poſt ſingulos ejus verſus repetitur integrum: poſt* Glória. *cum* Sicut erat. *repetitur ab Aſteriſco, id eſt, à medio, ac poſteà integrè adhuc dicitur. In Duplicibus quibuſcumque & Dominicis, idem ſervatur ritus, niſi quòd poſt II. & IV. verſum repetitur dumtaxat à medio. In Semiduplicibus & infrà, ſemèl tantùm dicitur ante Pſalmum* Veníte. *repetitur integrum poſt I. ver-*

ſum & Glória. cum Sicut erat. *à medio autem poſt alios verſus ; licèt aliter notetur in Pſalterio.*

Reſponſorium in I. Veſperis aſſignatum dicitur tantum in Duplicibus-majoribus , & ſuprà , licèt aliter notetur in Communi. Modus autem illius dicendi variatur in Solemnibus & Annualibus. In Solemnibus quibuſvis , poſt Glória Patri. *omiſsâ reclamatione , repetitur* ℟. *integrum uſquè ad* ℣. *In Annualibus poſt* Glória. *dicitur reclamatio , poſt quam reſumitur* ℟. *integrum uſquè ad* ℣. *Ad Officium Noctur. in Solemnibus-minor.* ℟. *IX. omiſsâ reclamatione poſt* Glória. *repetitur uſquè ad* ℣. *In Solemnibus-major.* ℟. *III. VI. & IX. dicitur modo ſupradicto. In Annualibus verò dicitur* Glória Patri. *in omnibus* ℟℟. *ſed ad III. VI. & IX. poſt ultimam reclamationem , reſumitur* ℟. *integrum uſquè ad* ℣. *[Tempore Paſchali, in omnibus Solemn. reſumitur* ℟. *III. ſine reclamat. in Annualibus vero dicitur* Glória Patri. *in tribus* ℟℟℟. *& ad tertium factâ reclamatione repetitur* ℟. *uſquè ad* ℣.]

Ad Horas , dicitur Doxologia de Tempore , præterquam in Solemnibus & ſuprà , eorumque Octavis , in quibus omiſsâ Strophe , Da Chriſte. *& Doxolog.* Sit laus Patri. *dicitur Doxologia de Feſto.*

Antiphonæ ad Completorium dicuntur de Feſto de quo dictæ ſunt Veſperæ , vel de quo factum eſt à Capitulo.

OMMUNE SANCTORUM.

PARS VERNA.

OMMUNE UNIUS MARTYRIS.

[*In hoc Communi, & cæteris, ad I. Veſperas nper dicuntur Pſalmi de ria.*]

N I. VESPERIS.

it. G. FOrtitúdo ſímplicis via Dómini : ſtus in æternum non commovébitur, allelúia. *Prov.* 1.

Ant. 4. E. Qui timet Dóinum, nihil trepidábit, non pavébit ; quóniam ſe eſt ſpes ejus, allelúia. *ccli.* 34.

Ant. 3. a. Qui audit Saéntiam, permanébit conlens ; quóniam in tentaóne ámbulat cum eo, & in imis éligit eum, allelúia. *ccli.* 4.

Ant. 6. Timórem, & etum, & probatiónem idúcet ſuper illum, dos credat ánimæ illíus ; & mábit illum, allelúia. *ccl.* 4.

Ant. 1. D. In tentatióne eus illum conſervábit, liberábit à malis ; & on illidétur quaſi in proella navis, allelúia. *Eccli.* 3.

CAPITULUM. *Joſue* 1.

ECce præcípio tibi : Confortáre, & eſto robuſtus. Noli metúere, & noli timére ; quóniam tecum eſt Dóminus Deus tuus.

In Duplicibus, & ſuprà :

℟. Labóra ſicut bonus miles Chriſti Jeſu ; * Nam & qui certat in agóne, † Non coronátur, niſi legítimè certáverit, allelúia, allelúia. ℣. Eſto vir fortis, & præliare bella Dómini ; * Nam. Glória Patri. † Non. 2. *Tim.* 2. 1. *Reg.* 18.

HYMNUS.

EX quo, ſalus mortálium,
Fluxit ſacer Dei cruor ;
Homo redemptus æmulum
Deo litávit ſánguinem.

Non jam crucis Chriſti pudet :
Quin ſurgit ingens glória
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

Hoc iſte plenus ſpíritu
Ridet minas, ridet neces ;
Tuâque fretus dexterâ,

Tibi, Redemptor, mílitat.
Paráta ſpectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat:
Sic pugnat, ut ſperet mori,
Et morte mortem víncere.
Unus tot armátas manus
Stupente laſſat júdice;
Et tortus ipſis qui cadit
Torquéntibus fit fórtior.
Da, Chriſte, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia:
Da ſuſtinére pro tuo,
Quodcumque durum, nómine.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Teſti fidéli, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres;
Sit & tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. In Deo ſperávi, ℟. Non timébo quid fáciat mihi caro. *Pſ.* 55.

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà, Antiphona ſequens dicitur integra antè & poſt Canticum: & ſic in cæteris Communibus.*]

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Ecce Deus ſalvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, & factus eſt mihi in ſalútem, allelúia. *Iſ.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Qui ſéquitur me, non ámbulat in ténebris; ſed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus, allelúia. *Joan.* 8.

Hymnus & Capitulum, ut in Feriis Temporis Paſchalis: & ſic in cæteris Communibus.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Ego ad Dóminum aſpíciam: expectábo Deum ſalvatórem meum, allelúia. *Mich.* 7.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum patiéntiæ & ſolátii, * Veníte, adorémus, allelúia. *Rom.* 15.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

FElix morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo diffícilem rúmpere amas viam,
Et ſignáre cruóre
Quam Chriſto déderas fidem!
Pœnis victa quibus defíceret fides?
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non ſúfficit una,
Ambis innúmeras neces.
Te pro lege ſua magnánimum mori,
Te Chriſtus púgilem ſpectat ab æthere:
Ne ſuccúmbere poſſis,
Tecum prælia ſúſtinet.
Et nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quǽrimus ánxii:
Quid torpémus? inertes
Sanguis Mártyris éxcitat.

íxima laus ; máxi-
Fílio ;
ırúmque ſacro má-
ıa Flámini ,
róbore freti ,
nt fúnera Márty-

ımen.
4nnualibus & So-
s-majoribus ad Offi-
oct. itemque ad II.
s , Pſalmi ſunt pro-
oùt deſignantur in
Eccleſiarum : vel ,
ſunt ejuſmodi , ſu-
de Dominica : ad
verò , ad Horas ,
ompletorium , di-
le Dominica ; & ſic
alio Communi.
lemnibus-minoribus
t , Pſalmi in toto
ſemper ſunt de Fe-

ıplicibus & ſuprà ,
centur Antiphonæ ;
duplicibus & Sim-
, ultima & unica ;
ı cæteris Communi-

ſ. a. Scio ópera
labórem , & pa-
n tuam ; & quia
ſti propter nomen
, & non defeciſti ,
. *Apoc.* 2.
4. a. Scient omnes
o dilexi te : quó-
ervaſti verbum pa-
meæ , & ego ſer-
e ab hora tentatió-
lelúia. *Apoc.* 3.
3. g. Qui vícerit ,
odíerit uſquè in fi-

nem ópera mea , dabo illi poteſtátem ſuper gentes , ſicut & ego accépi à Patre meo , allelúia. *Apoc.* 2.

℣. In die tribulatiónis éruam te , ℟. Et honorificábis me. *Pſ.* 49.

Abſolutio & Benedictiones pro Tempore Paſchali habentur poſt Pſalterium. Lectio j. de Scriptura occurrente , è tribus fiat una ; ij. & iij. de Feſto. Si unica ſit Lectio de Feſto in Proprio , j. & ij. de Scriptura , tribus in duas redactis : iij. de Feſto ; & ſic in omni alio Communi , niſi tres Lectiones ſint propriæ : tunc enim omittuntur quæ de Scriptura occurrente , ut ferè fit in Annualibus & Solemnibus-majoribus.

℟. *j.* Qui volúerit ánimam ſuam ſalvam fácere , perdet eam ; * Qui autem perdíderit ánimam ſuam propter me & Evangélium , ſalvam fáciet eam , allelúia , allelúia. ℣. Erit tibi ánima tua in ſalútem , quia in me habuiſti fidúciam , ait Dóminus. * Qui. *Marc.* 8. *Jerem.* 39.

℟. *ij.* Eſto fidélis uſquè ad mortem , & dabo tibi corónam vitæ : * Qui víccerit , non lædétur à morte ſecunda , allelúia , allelúia. ℣. Uſquè ad mortem certa pro juſtítia , & Deus expugnábit pro te inimícos tuos : * Qui. *Apoc.* 2. *Eccli.* 4.

℟. iij. Qui vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei; * Et foràs non egrediétur ámpliùs: & † Scribam ſuper eum nomen Dei mei, & nomen civitátis novæ Jerúſalem, allelúia, allelúia. ℣. Plantábo eum, & non turbábitur ámpliùs; nec addent fílii iniquitátis, ut affígant eum ſicut priùs, * Et. Glória. † Scribam. *Apoc.* 3. 2. *Reg.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantábo, Dómine, fortitúdinem tuam: ℟. Et exultábo manè miſericórdiam tuam. *Pſ.* 58.

AD LAUDES.

Ant. 3. a. DOminus mecum eſt, quaſi bellátor fortis: idcircò qui perſequuntur me, cadent, & infirmi erunt, allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me úndiquè, & non erat qui adjuváret: memorátus ſum miſericórdiæ tuæ, Dómine, quóniam éruis ſuſtinentes te, allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 2. Bonus Dóminus, & confortans in die tribulatiónis, & ſciens ſperantes in ſe, allelúia. *Nahum* 1.

Ant. 4. A. Cantáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum, allelúia. *Jerem.* 20.

Ant. 7. d. Eripuiſti me de témpore iníquo; proptéreà confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini, allelúia. *Eccli.* 51.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, veſtiétur veſtimentis albis; & non delébo nomen ejus de libro vitæ: & confitébor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus.

HYMNUS.

ECquis magnánimus ſe pugil exhibet?
Fit verbum gládius, fit clypeus fides;
Athletámque Dei præparat árdua
Ad certámina véritas.
I nunc, ſancte pugil, quò pia prælia,
Quò te magna vocant præmia mílitem:
Præſens Chriſtus adeſt: hoc duce, non cades,
Ni victâ nece fórtior.
Fruſtrà barbáries explícuit cruces;
Nil tormenta movent, ore ſerénior,
Et fidens ánimi, promptus ad ómnia;
Pœnas inter ovat ſuas.
Reges antè feros impávidus volat,
Teſtatúrque fidem, nil métuit mori:
Os, viréſque, ſui pollíciti memor
Præſens ſuppéditat Deus.
Æternum cita mors víveret Mártyri
Quod ſpondet, próperat,

Martyr ovans mori ;
Palmam dum móriens
conſéqueris tibi,
Firmas, noſque mori
doces.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque ſacro máxima Flámini,
Qui dat Martyribus mille
neces pati,
Et per fúnera víncere.
Amen.

℣. Adjútor meus, tibi pſallam; ℟. Quia Deus ſuſceptor meus es. *Pſ.* 58.

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà, Antiphona ſequens dicitur integra, antè & poſt Canticum : & ſic in cæteris Communibus.*]

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Bonum certámen certávi, curſum conſummávi, fidem ſervávi : in réliquo repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ, allelúia. 2. *Tim.* 4.

Oratio.

ADeſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injuſtè perſequéntium, nec ullis perturbémur adverſis ; Per.

Alia Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, intercedente beáto *N.* Mártyre tuo, in tua fidé & ſinceritáte conſtántiam ; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur ; Per.

Si ſit Pontifex, Oratio.

OMnípotens ſempiterne Deus, qui beáto *N.* dignam mártyre atque Pontífice fidem & fortitúdinem tribuiſti : fac nos ejus méritis vitæ frágilis amórem abjícere, & ad te, qui ſolus vera vita es, perveníre ; Per.

Alia Oratio.

DEus, cujus grátia beátum *N.* Pontíficem tuum in ſacerdótium elégit, doctrína ad prædicandum erúdiit, poténtia ad perſeverandum confirmávit : da nobis ex ejus imitatióne pópulum chriſtiánum & inſtrúere vivendi exemplo, & confirmáre patiendo ; Per.

Si ſit Sacerdos tantùm,
Oratio.

DEus, à quo conſtántiam fides, & virtútem ſumit infírmitas : quæſumus, ut beáti *N.* Sacerdótis & Mártyris tui exemplo & précibus, quidquid in perſecutiónibus ſævum eſt, quidquid in morte terríbile, fácias nos tui nóminis confeſſióne ſuperáre ; Per.

AD HORAS, in fine Hymnorum, dicitur Doxologia Paſchalis, Da, Chriſte, & Sit laus Patri. *uſque ad Aſcenſionem, niſi aliter notetur : & ſic in quolibet Communi.*

Antiphonæ de Laudibus, quartâ prætermiſsâ; quod ſemper obſervatur, niſi aliter notetur : & ſic in quolibet Communi.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Dóminus.

In ℟. *br.* ℣. Qui es teſtis* fidélis & verus. *Apoc.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Circumdedérunt me.

CAPITULUM. *Iſ.* 41.

Erunt quaſi non ſint, & véluti conſumptio, hómines bellantes adversùm te ; quia ego Dóminus Deus tuus apprehendens manum tuam, dicenſque tibi : Ne tímeas, ego adjúvi te.

℟. *br.* In Deo ſalutáre meum, * & glória mea : * Allelúia, allelúia. In Deo. ℣. Deus auxílii mei, * & ſpes mea in Deo eſt : * Allelúia. Glória Patri. In Deo. *Pſ.* 61.

℣. Deus meus adjútor meus, & ſperábo in eum : ℟. Protector meus, & cornu ſalútis meæ. *Pſ.* 17.

AD SEXTAM.

Ant. 2. Bonus Dóminus.

CAPITULUM. 2. *Tim.* 1.

Patior, ſed non confundor : ſcio enim cui crédidi ; & certus ſum quia potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem.

℟. *br.* Si conſiſtant adversùm me caſtra, * non timébit cor meum : * Allelúia, allelúia. Si. ℣. Si exurgat adversùm me prælium, * in hoc ego ſperábo : * Allelúia. Glória Patri. Si. *Pſ.* 26.

℣. Dóminus mihi adjútor, ℟. Non timébo quid fáciat mihi homo. *Pſ.* 117.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Eripuiſti me.

CAPITULUM. *Tob.* 3.

Poſt tempeſtátem tranquillum facis, Dómine ; & poſt lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infundis. Sit nomen tuum, Deus Iſraël, benedictum in ſécula.

℟. *br.* Factus es, Dómine, * ſuſceptor meus : * Allelúia, allelúia. Factus es. ℣. Et refúgium meum* in die tribulatiónis : * Allelúia. Glória. Factus es. *Pſ.* 58.

℣. Tu, Dómine, adjuviſti me, ℟. Et conſolátus es me. *Pſ.* 85.

AD II. VESPERAS.

Ant. 8. G. Propter opus Chriſti uſquè ad mortem acceſſit, tradens ánimam ſuam, allelúia. *Philipp.* 2.

Ant. 3. a. Patienter ſuſtinens, deſtinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem, allelúia. 2. *Mach.* 6.

Ant. 7. a. Diviтias æſtimans impropérium Chriſti, aſpiciébat in remuneratiónem, allelúia. *Hebr.* 11.

Ant. 5. C. Glorioſíſſimam

magis quàm odíbi-
n compleœens, vo-
præíbat ad ſupplí-
lelúia. 2. *Mach.* 6.
t. D. Hoc modo
ſit, univerſæ genti
m mortis ſuæ ad
n virtútis & for-
derelinquens, al-
Mach. 6.
TULUM. *Jac.* 1.
s vir qui ſuffert
itiónem; quóniam
oátus fúerit, accí-
nam vitæ, quam
it Deus diligénti-

mnibus & Annua-
Allelúia, allelúia.
dit ánimam ſuam
iundo, in vitam
, cuſtódit eam.
Joan. 12.
YMNUS.
on te lácerant car-
um manus,
qui récubas cœlí-
i choros:
pro cárcere cæco
tes hábitas do-

vincla manus, non
ent pedes;
er ſúperûm regna
mbulas:
lagis laniátus,
ot rádiis nites.
a fames, nec ſitis
iùs,
obróſa premit te
ò núditas:

Nunc te lúmine puro
Paſcit Chriſtus & índuit.
Sic tu Martyribus dexter
adés, Deus,
Ut quos mors périmit,
glória víndicet;
Confundiſque tyrannum,
Dum quos déprimit, éle-
vas.
Patri máxima laus, máxi-
ma Fílio,
Amborúmque ſacro má-
xima Flámini,
Cujus róbore freti
Vincunt fúnera Márty-
res.
Amen.

℣. Poſuiſti, Dómine, in cápite ejus corónam. ℟. De lápide pretióſo. *Pſ.* 20.

[*In Solemnibus-minoribus & ſuprà, Antiphona ſequens dicitur integra antè & poſt Canticum: & ſic in cæteris Communibus.*]

Ad Magníficat

Ant. 4. *D.* Juſtum non derelíquit Deus, donec afferret illi poténtiam adversùs eos qui eum deprimébant; & dedit illi claritátem ætérnam, allelúia. *Sap.* 10.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Antiphonæ, Hymnus & Capitulum, ut pridiè, & ſic in cæteris Communibus.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 2. VEnit hora, tu omnis qui intérficit vos, arbitretur obſéquium ſe præſtáre Deo, allelúia. *Joan.* 16.

Ant. 3. g. Injícient vobis manus ſuas, & perſequentur, trahentes ad reges & præſides propter nomen meum, allelúia. *Luc.* 21.

Ant. 4. *D.* Tradet autem frater fratrem in mortem; & inſurgent fílii in parentes, & morte eos affícient, allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 1. D. Eritis ódio ómnibus propter nomen meum: qui autem perſeveráverit uſquè in finem, hic ſalvus erit, allelúia. *Matth.* 10.

Ant. 8. *G.* Dabo vobis os & ſapiéntiam, cui non póterunt reſíſtere & contradícere omnes adverſárii veſtri, allelúia. *Luc.* 21.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 4.

SI exprobrámini in nómine Chriſti, beáti éritis; quóniam quod eſt honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui eſt ejus Spíritus, ſuper vos requieſcit.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Mundus gaudébit, vos autem contriſtabímini, ſed triſtítia veſtra vertétur in gáudium: * Et gáudium veſtrum nemo tollet à vobis, † Allelúia, allelúia.

℣. Ego conſolábor vos, & conſolabímini. Vidébitis, & gaudébit cor veſtrum: * Et gáudium. Glória Patri. † Allelúia. *Joan.* 16. *Iſ.* 66.

HYMNUS.

CHriſti Martyribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica;
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere ſæculum.
Cœleſtis Pátriæ mens inhians bonis,
Mundi ſpernit opes, fluxaque gáudia:
Vitæ quin étiam, pro Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.
Non vultus métuunt carnificum truces:
Fœtas ſupplíciis deſpíciunt manus:
Enſes, flágra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O incredíbilem vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extorquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
Ergo nunc própior, Chriſte, tibi ſedet
Palmis turba nitens uſque viréntibus,
Victorumque gerens præmia, nóbiles

Multo ſánguine láureas.
: laus ſumma Patri, ſúmmaque Fílio:
Sit par, ſancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præſídio prælia ſúſtinent,
Contemptâ nece, Mártyres. Amen.
℣. Viríliter ágite, & nfortétur cor veſtrum,
. Omnes qui ſperátis in ómino. *Pſ.* 30.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Cùm vos óde- it hómines, & exprobrá- rint propter Fílium hó- inis, gaudéte & exultáte: ce enim merces veſtra ılta eſt in cœlo, allelúia. *tc.* 6.

ratio, ut infrà ad Laudes.

) COMPLETORIUM.

Ant. 2. Complebuntur :s luctûs tui, Sion: non cidet ultrà ſol tuus: pólus tuus omnes juſti, elúia. *Iſ.* 60.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Sérvient Deo vi ejus, & vidébunt fá- :m ejus; & nomen ejus in ontibus eórum, allelúia. *oc.* 22.

) OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum legíti- : certantes coronantem, Veníte, adorémus, alle- ia. 2. *Tim.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Ortes cadendo Mártyres,
uos empta ſuſo ſánguine
Cœleſtis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
Acti procellis ómnibus,
Sui cruóris flúmine
Vehuntur, & Chriſto duce,
Portus beátos óccupant.
Sævit tyrannus, állicit:
Temnunt minas, temnunt preces,
Deum minantem dum timent,
Dum muneranrem díligunt.
Quem lictor insánus ſitit,
Quem cæcus effundit furor,
Amor ſacerdos pródigum
Chriſto cruórem cónſecrat.
Et ille mixtus ſánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non ceſſat Deum.
Implére vos omnes decet
Paſſo Deo quod déſuit:
Per tot neces læſo Patri
Fit plena Chriſtus hóſtia.
Teſtis fidélis, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu. Amen.

Ant. 7. ç. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte; ut conflentur, & dealbentur uſque ad tempus præfinítum, allelúia. *Dan.* 11.

Ant. 4. A. Diſtenti ſunt, non ſuſcipientes redemptiónem, ut meliórem inveníſrent reſurrectiónem, allelúia. *Hebr.* 11.

Ant. 8. c. Ecce quómodò computáti ſunt inter filios

Dei, & inter ſanctos ſors illórum eſt! allelúia. *Sap.* 5.

℣. Salus juſtórum à Dómino; ℟. Et protector eórum in témpore tribulatiónis. *Pſ.* 36.

℟. *j.* Ludíbria & vérbera experti, ínſuper & víncula & cárceres, * Lapidáti ſunt, ſecti ſunt, tentáti ſunt, in occiſióne gládii mórtui ſunt, allelúia, allelúia. ℣. Tradidérunt córpora ſua, ne ſervírent, & ne adorárent omnem deum, excepto Deo ſuo: * Lapidáti ſunt. *Hebr.* 11. *Dan.* 3.

℟. *ij.* Vicérunt propter ſánguinem Agni, & propter verbum teſtimónii ſui, & non dilexérunt ánimas ſuas uſque ad mortem: * Proptéreà lætámini, cœli, & qui habitátis in eis, allelúia, allelúia. ℣. Módico dolóre ſuſtentáto, ſub teſtamento ætern æ vitæ effecti ſunt: * Propteréà. *Apoc.* 12. 2. *Mach.* 7.

℟. *iij.* Antíquus diérum judícium dedit ſanctis excelſi; * Et † Regnum obtinuérunt ſancti, allelúia, allelúia. ℣. Per fidem operáti ſunt juſtítiam, adepti ſunt repromiſſiónes; * Et. Glória. † Regnum. *Dan.* 7. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Salvaſti nos, Dómine, de affligéntibus nos; ℟. Et in nómine tuo confitébimur in ſéculum. *Pſ.* 43.

AD LAUDES.

Ant. 8. G. DAtum eſt bellum fácere cum ſanctis, & víncere eos, allelúia. *Apoc.* 13.

Ant. 7. *d.* Elegérunt magis mori, & noluérunt infríngere legem Dei ſanctam; & trucidáti ſunt, allelúia. 1. *Mach.* 1.

Ant. 1. f. Si coram homínibus tormenta paſſi ſunt, ſpes illórum immortalitáte plena eſt, allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 2. In paucis vexáti, in multis benè diſponentur, quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos ſe, allelúia. *Sap.* 3.

Ant. 7. d. Tanquàm aurum in fornáce probávit illos, & quaſi holocauſti hóſtiam accépit illos; & in témpore erit reſpectus illórum, allelúia. *Sap.* 3.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

OMne gáudium exiſtimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis: ſcientes quòd probátio fídei veſtræ patiéntiam operátur; patiéntia autem opus perfectum habet.

HYMNUS.

QUam, Chriſte, ſignáſti viam
Primus, profúſo ſánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem ſequuntur mílites.
Foſſus manus, foſſus pedes,
Ovans ad aſtra tránſvolas;
Et membra trunci Mártyres

Addunt triumpho ſe tuo.
Omnes in oſtro ſpléndidi
Tuum tribúnal ámbiunt;
Accepta monſtrant vúlnera,
Et per tot ora ſúpplicant.
Audíre ſi nos réſpuis,
Quos críminum moles gravat;
Audi tuos, qui ſánguinem
Fudêre pro te, Mártyres.
Fac, ſi tyrannus déficit,
Ne blandiendo móllius
Frangat voluptas péctora,
Ipſis tyrannis ſævior.
Teſtis fidélis, quo duce
Tormenta vincunt Mártyres,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu.
Amen.

℣. Multæ tribulatiónes juſtórum; ℟. Et de ómnibus his liberábit eos Dóminus. *Pſ.* 33.

Ad Benedíctus. *Ant.* J. Beáti qui perſecutiónem patiuntur propter juſtítiam; quóniam ipſórum eſt regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 5.

Oratio.

DEus, inviſíbilis fortitúdo certántium, adeſto, quæſumus, nobis ſupplicántibus; ut qui hodiernâ die ſanctórum Mártyrum tuórum *N.* & *N.* glorióſum triumphum recólimus, eórum méritis & précibus contra ſpirituália nequítias muniámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui in ſanctórum tuórum córdibus flammam tuæ dilectiónis accendis: da méntibus noſtris eamdem fidei caritátiſque virtútem; ut Mártyris tui *N.* & ſociórum, quorum gaudémus victóriis, proficiámus exemplis; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Datum eſt beſtiæ.

In ℟. *br.* ℣. Qui es teſtis * fidélis & verus. *Apocal.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Elegérunt.

CAPITULUM. *Sap.* 3.

JUſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos tormentum mortis. Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori, & æſtimáta eſt afflíctio éxitus illórum; & quod à nobis eſt iter, extermínium: illi autem ſunt in pace.

℟. *br.* Dóminus loquétur pacem * in plebem ſuam: * Allelúia, allelúia. * Dóminus. ℣. Et ſuper * ſanctos ſuos: * Allelúia. Glória. Dóminus. *Pſ.* 84.

℣. Cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum; ℟. De manu peccatóris liberábit eos. *Pſ.* 96.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Si Coram homínibus.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 4.

QUod in præſenti eſt momentáneum & leve

tribulatiónis noſtræ, ſuprà modum in ſublimitáte æternum glóriæ pondus operátur in nobis, non contemplántibus nobis quæ videntur, ſed quæ non videntur. Quæ enim videntur, temporália ſunt; quæ autem non videntur, æterna ſunt.

℞. *br.* Probaſti nos, Deus, * & eduxiſti nos in refrigérium : * Allelúia, allelúia. Probaſti. ℣. Igne nos examinaſti * ſicut examinátur argentum : * Allelúia. Glória Patri. Probaſti. *Pſ.* 65.

℣. Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliaſti, ℞. Annis quibus vídimus mala. *Pſ.* 89.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Tanquam aurum.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 9.

LÆtabuntur coram te, ſicut qui lætantur in meſſe, ſicut exultant victóres captâ prædâ, quando dívidunt ſpólia.

℞. *br.* Qui ſéminant in lácrymis, * in exultatióne metent : * Allelúia, allelúia. Qui. ℣. Euntes ibant & flebant, * mittentes ſémina ſua : * Allelúia. Glória Patri. Qui ſéminant.

℣. Venientes vénient cum exultatióne, ℞. Portantes maníp̃ulos ſuos. *Pſ.* 125.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. VIdi ánimas interfectórum propter verbum Dei, & propter teſtimónium quod habébant, allelúia. *Apoc.* 6.

Ant. 4. *D.* Stabant antè thronum in conſpectu Agni; & palmæ in mánibus eórum, allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 8. G. Venérunt de tribulatióne magna, & lavérunt ſtolas ſuas & dealbavérunt eas in ſánguine Agni, allelúia. *Apoc.* 7.

Apoc. 1. D. Antè thronum Dei ſunt, & ſérviunt ei die ac nocte in templo ejus; & qui ſedet in thróno, habitábit ſuper illos, allelúia. *Apoc.* 7.

Ant. 3. a. Non eſúrient, neque ſítient ámpliùs, nec cadet ſuper illos ſol, neque ullus æſtus, allelúia. *Apoc.* 7.

CAPITULUM. *Apoc.* 21.

ABſterget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum; & mors ultrà non erit; neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultrà, quia prima abiérunt.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia. ℣. In his ſecunda mors non habet poteſtátem; ſed erunt Sacerdótes Dei & Chriſti, & regnábunt cum illo. Allelúia. *Apoc.* 20.

HYMNUS.

QUanto, morte ſacri
 quos tibi dévoves,
Firmas, Chriſte, tuos
 róbore mílites!
Ad tormenta rapit, non
 pávidos mori,
Quam das, ígnea cáritas

Tortóris rábies ſæviat ímpotens ;
Addat carcéribus ſérrea víncula ;
Conſtanti púgiles pectore prælia,
Trunci córpore ſúſtinent.
Alto de ſólio nunc, Deus, áſpice,
Non indigna tuo número múnera ;
Quot proſtráta jacent córpora Mártyrum,
Aſtant tot tibi víctimæ.
Ad te lethífero vúlnere ſaúcii,
Vectantur róſeo flúmine ſánguinis :
Emenſi, duce te, Chriſte, perícula,
Tangunt líttora pátriæ.
Sed quid barbáries ímpia próficit ?
Non hæc Chriſtiádas vúlnera déprimunt :
Gens exorta ſacro fúnere Núminis,
Creſcit ſánguine Mártyrum.
Patri máxima ſit, máxima Fílio,
Sit par Spirítui, laus tibi, Trínitas,
Quæ te Martyribus pródiga præmium,
Das, & vívere per neces.
Amen.

℣. In æternum exultábunt, ℟. Et habitábis in eis. *Pſ.*

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Datæ ſunt illis ſíngulæ ſtolæ albæ ; & dictum eſt illis ut requiéſcerent, donec compleantur conſervi eórum, qui interficiendi ſunt ſicut & illi, allelúia. *Apoc.* 6.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE PONTIFICUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 3. a. SUſcitábo mihi ſacerdótem fidélem, qui juxtà cor meum & ánimam meam fáciet, allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 8. *G.* Elégi eum ex ómnibus mihi in ſacerdótem, ut aſcénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incenſum, allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 2. Ædificábo ei domum fidélem; & ambulábit coram Chriſto meo cunctis diébus, allelúia. 1. *Reg.* 2.

Ant. 5. C. Erit ipſi pactum ſacerdótii ſempiternum, quia zelátus eſt pro Deo ſuo, & expiávit ſcelus filiórum Iſraël, allelúia. *Num.* 25.

Ant. 1. f. Quemcumque elégerit Dóminus, ipſe erit ſanctus, allelúia. *Num.* 16.

CAPITULUM. *Hebr.* 5.

NEc quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo, tanquam Aaron. Sic & Chriſtus non ſemetipſum clarificávit ut

póntifex fíeret, ſed qui locútus eſt ad eum; Fílius meus es tu, ego hódiè génui te; quemádmodùm & in álio loco dicit: Tu es ſacerdos in ætérnum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Locútus es ſanctis tuis, Dómine, & dixiſti: Invéni ſervum meum, * Oleo ſancto meo unxi eum: † Manus mea auxiliábitur ei, allelúia, allelúia. ℣. Huic Deus teſtimónium pérhibens, dixit: Invéni virum ſecundùm cor meum: * Oleo. Glória Patri. † Manus. *Pſ.* 88. *Act.* 13.

HYMNUS.

CHriſte, Paſtórum caput atque princeps,
Præſulis feſtam veneráta lucem,
Débitis ſupplex tua templa votis
Turba frequentat.

Ille non vano ténuit tremendam
Spíritu ſedem, próprio nec auſu:
Sed ſacrum juſſus, Dómino vocante,
Sumpſit honórem.

Strénuum bello púgilem ſuperni
Chríſmatis pleno tuus unxit intùs
Spíritus cornu, poſuítque ſanctam
Páſcere gentem.

Fit gregis paſtor, pater atque forma;
Lætus impendit ſua, ſeque; ſervus
Omnium, curis gravis, omnibuſque
Omnia factus.

Pro reis orat, réficit gementes,
Erigit lapſos, ténebraſque pellit;
Fit potens verbo, docet alta, pravum
Cónterit hoſtem.

Fac ut illíus précibus juvémur,
Chriſte; fac Patrem, pariterque tecum
Spíritum jugi celebrémus hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Beátus quem elegiſti & aſſumpſiſti; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Elégit ipſum Dóminus ab omni vivente offerre ſacrifícium Deo, incenſum & bonum odórem pro pópulo ſuo, allelúia. *Eccli.* 45.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Die noctúque fugiébat ſomnus ab óculis meis pro grégibus tuis, Dómine, allelúia. *Gen.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 7. G. Cùm vénerit Dóminus, & pulsáverit, beáti ſervi quos invénerit vigilantes, allelúia. *Luc.* 12.

AD OFFICIUM NOCT.

Invít. Chriſtum Paſtó-

ipem, * Veníte,
, allelúia. 1. *Petr.*

. Veníte. 2.
MNUS.
, decréto Patris
itútus
ſummo, tibi,
léles
gis, formas pó-
egendis
uiſtros:
t feſto celebráre
,
: magnis méritis
ans,
invítus, duce
emendum
honórem.
uantis páteat pe-

i ſummos ápi-
ptus,
curas, ſibi rap-
i,
omnes.
rvens amor in-
m:
giscari pia cura
,
romptus: mora
intem
rdat.
vitâ præeunte,
rat;
bat factis ſua
nagnis;
m ſanctam benè
Chriſti
dóre.
æco, cólumen
i,
lapſo, míſero
en,

Próvidus cunctis pater, omnibuſque
Omnia factus.
Chriſte, Paſtórum bonus ipſe Paſtor,
Qui greges paſcis próprio cruóre,
Fac ut æternæ ſubeant opíma
Páſcua vitæ. Amen.

Ant. 4. A. In omni ópere dedit confeſſiónem Sancto & Excelſo in verbo glóriæ, allelúia. *Eccli.* 47.

Ant. 7. *d.* Erogávit pecúnias multas: juſtítiam & fidem conſervávit genti ſuæ, & exquiſívit omni modo exaltáre pópulum ſuum, allelúia. 1. *Mach.* 14.

Ant. 1. *a.* Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem, allelúia. *Eccli.* 39.

℣. Juſtítia ejus manet in ſǽculum ſǽculi: ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Pſ.* 111.

℟. *j.* Quis eſt fidélis ſervus & prudens, quem conſtítuit dóminus ſuus ſuper famíliam ſuam, ut det illis cibum in témpore? * Beátus ille ſervus, quem cùm vénerit dóminus ejus, invénerit ſic facientem, allelúia, allelúia. ℣. A dómino ſuo præpóſitus ómnibus, gubernábat créditam ſibi domum; * Beátus. *Matth.* 24. *Geneſ.* 39.

℟. *ij.* Dóminus ſupra ómnia quæ póſſidet, conſ-

títuet illum: * Omni autem cui multùm datum eſt, multùm quærétur ab eo; & cui commendavérunt multùm, plus petent ab eo, allelúia, allelúia. ℣. In manu Dei poteſtas terræ, & útilem rectórem ſuſcitábit in tempus ſuper illam: * Omni autem. *Luc.* 12. *Eccli.* 10.

℟. iij. Euge, ſerve bone & fidélis; quia ſuper pauca fuiſti fidélis, ſuper multa te conſtítuam: * Intra in gáudium dómini tui, allelúia, allelúia. ℣. Super pópulum meum conſtítui te: ſapiéntia & ſciéntia data ſunt tibi; & glóriam dabo tibi: * Intra. Glória. * Intra. *Matth.* 25. 2. *Paral.* 1.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Domus Aaron, benedícite Dómino: ℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Pſ.* 134.

AD LAUDES.

Ant. 7. a. Qui intrat per óſtium, paſtor eſt óvium: huic oſtiárius áperit; & oves vocem ejus áudiunt, allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 2. Próprias oves vocat nominátim, & edúcit eas, & ante eas vadit, allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 7. d. Oves illum ſequuntur, quia ſciunt vocem ejus; aliénum autem non ſequuntur, ſed fúgiunt ab eo, allelúia. *Joan.* 10.

Ant. 6. Si perdíderit unam ex illis, vadit ad illam donec invéniat eam; & cùm invénerit, impónit in húmeros ſuos gaudens, allelúia. *Luc.* 15.

Ant. 8. G. Fur venit ut perdat; mercenárius videt lupum, & fugit: bonus paſtor ánimam ſuam dat pro óvibus ſuis, allelúia. *Joan.* 10.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 5.

Paſcite qui in vobis eſt gregem Dei, providentes non coactè, ſed ſpontáneè ſecundùm Deum; neque turpis lucri grátiâ, ſed voluntáriè; neque ut dominantes in cleris, ſed forma facti gregis ex ánimo.

HYMNUS.

Jeſu, Sacerdótum decus,
In hac die, quâ glóriâ
Sanctum corónas Præſulem,
Votis adeſto ſúpplicum.
Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páſcere.
Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páſcua,
Victumque præbet: áudiunt,
Sequuntur, & vivunt oves.
Quam ſentit errantem jugis,
Hanc nocte quærit ac die;
Et gaudet invéntam ſuo
Portans ovíli réddere.
Arcet frementes béſtias,
Lupi retundit ímpetus,
Doloſque fallit, vel mori

ırátus pro grege.
·t frequentem víđi-
am
ılebe Paſtor ínno-
ns;
ue devótum gregem
cerdos ímmolat.
éme, Chriſte, Pón-
ex,
bi ſit glória,
atre, cumque Spí-
u,
ıiterna ſécula.
nen.
légit Dóminus ſer-
ım, ℟. Páſcere hæ-
m ſuam. *Pſ.* 77.
Benedićtus.
i. D. Ego ſum óſ-
per me ſi quis in-
, ſalvábitur; & in-
ır, & egrediétur,
a invéniet, allelúia.
o.

Oratio.

s, qui pópulis tuis
endis vicários ca-
uæ præficis miniſ-
a, quæſumus, in-
ıte beáto *N.* Pon-
ıpíritum ſapiéntiæ,
præeſſe dediſti Ec-
ıæ, ut de profećtu
ım óvium fiant gáu-
ıa paſtórum; Per...
e ejúſdem Spíritûs.

lia Oratio.

s, fidélium lumen
Paſtor animárum,
tum *N.* Epíſcopum
ſia poſuiſti, ut oves
bo páſcere:, & in-
t exemplo: da no-
intercellióne, &
fidem ſerváre quam dócuit, & viam ſequi quam exemplo monſtrávit; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 7. a. Qui intrat.

In ℟. *br.* ℣. Qui es Póntifex * confeſſiónis noſtræ. *Hebr.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Próprias oves.

CAPITULUM. *Prov.* 27.

DIligenter agnoſce vultum pécoris tui, tuoſque greges conſídera; non enim habébis júgiter poteſtátem; ſed coróna tribuétur in generatiónem & generatiónem.

℟. *br.* Deus protećtor meus, * in ipſo ſperávi: * Allelúia, allelúia. Deus. ℣. Qui ſubdit * pópulum meum ſub me: * Allelúia. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 143.

℣. Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, ℟. Fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam. *Pſ.* 126.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Oves.

CAPITULUM. *Jerem.* 3.

INtrodúcam vos in Sion, & dabo vobis Paſtóres juxtà cor meum; & paſcent vos ſciéntiâ & dođrínâ.

℟. *br.* Dedúxit eos * in viam rećtam: * Allelúia, allelúia. Dedúxit. ℣. Ut irent * in civitátem habitatiónis: * Allelúia. Glória Patri. Dedúxit. *Pſ.* 106.

℣. Abſtulit ſicut oves pó-

pulum ſuum, ℟. Et dedúxit eos in ſpe. *Pſ.* 77.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Fur venit.

CAPITULUM. *Act.* 20.

ATténdite vobis, & univerſo gregi in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epíſcopos régere Eccléſiam Dei, quam acquisívit ſánguine ſuo.

℟. *br.* Pavit eos * in innocéntia cordis ſui : * Allelúia, allelúia. Pavit eos. ℣. Et in intelléctibus mánuum ſuárum * dedúxit eos, * Allelúia. Glória. Pavit eos. *Pſ.* 77.

℣. Nos pópulus tuus & oves páſcuæ tuæ, ℟. Confitébimur tibi in ſéculum. *Pſ.* 78.

AD II. VESPERAS.

Ant. Eccléſiæ factus ſum 3. a. ego miniſter ſecundùm diſpenſatiónẽ Dei, quæ data eſt mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei, allelúia. *Coloſſ.* 1.

Ant. 4. E. Scitis quómodò nihil ſubtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 1. D. Mundus ſum à ſánguine ómnium ; non enim ſubterfúgi quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 8. G. Nihil véreor, nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me, dúmmodò conſummem curſum meum, & miniſtérium verbi quod accépi à Dómino Jeſu, allelúia. *Act.* 20.

Ant. 7. c. Abſit à me hoc peccátum in Dóminum, ut ceſſem oráre pro vobis ; & docébo vos viam bonam & rectam, allelúia. 1. *Reg.* 12.

CAPITULUM. *Act.* 20.

NOcte & die non ceſſávi, cum lácrymis mónens unumquemque veſtrûm : & nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens eſt ædificáre, & dare hæreditátem in ſanctificátis ómnibus.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia.

℣. Dedit illi Dóminus ſacerdótium gentis, & beatificávit illum in glória. Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

SEdibus, Præſul, ſuperis recepte,
Advola terris : ſacra te repoſcunt,
Noſtra dum cantu tibi dedicáto
Templa reſultant.

Pro Deo vitam cúpidus paciſci,
Otium durus tibi denegaſti ;
Prælium Chriſti benè præliári
Una voluptas.

Si reis vindex minitátur ira,
Súpplici defers prece vim Tonanti :
Et Deum, jugis grege pro tuendo

Víctima placas.
Erudis, vitâ præeunte, Clerum;
Légibus ſacris pópulum coërces:
Quas Deus dotes dedit, ad ſalúbrem
Cóntrahis uſum.
Laude non unâ, memorande Præſul,
Nos ama patris ſtúdio benigni;
Et laborantem médiis períclis
Dírige plebem.
Christe, pro nobis, Patre ſic jubente,
Póntifex factus, tibi laus, tuóque
Una ſit Patri, ſit & una ſancto
Semper Amóri. Amen.

℣. Salvum fecit Dóminus Chriſtum ſuum: ℟. Exáudiet illum de cœlo ſancto ſuo. *Pſ.* 19.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Sacerdótes tui induantur ſalútem: Dómine Deus, ne avérteris fáciem Chriſti tui: memento miſericordiárum ſervi tui, allelúia. 2. *Paral.* 6.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE DOCTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 4. E. A Deo profecta eſt ſapiéntia: & in ore fidéli abundábit; & Dominátor dabit eam illi, allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 5. C. Denudábit abſconſa ſua illi, & theſaurizábit ſuper illum ſciéntiam & intellectum juſtítiæ, allelúia. *Eccli.* 4.

Ant. 8. G. Firmábitur in illo, & non flectétur; & continébit illum, & non confundétur; & exaltábit illum apud próximos ſuos, allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 3. a. In médio Eccléſiæ apériet os ejus, & adimplébit illum Spíritu ſapiéntiæ & intellectûs, allelúia. *Eccli.* 15.

Ant. 1. D. Stolâ glóriæ véſtiet illum; & nómine æterno hæreditábit illum, allelúia. *Eccli.* 15.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

Animam meam diréxi ad Sapiéntiam, & in agnitióne invéni eam: poſſédi cum ipſa cor ab inítio; propter hoc non derelinquar.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Dóminus dat ſapiéntiam ſapiéntibus, & ſciéntiam intelligéntibus diſciplínam: * Ipſe revélat profunda & abſcóndita, & † Lux cum eo eſt, allelúia, allelúia. ℣. Spíritus ómnia ſcrutátur, étiam profunda Dei: * Ipſe. Glória. † Lux. *Dan.* 2. 1. *Cor.* 2.

HYMNUS.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox æterna Patris, Chriſte, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè ſúfficis!
Hi ſemper vígilant, ne quid adúlterum
Corrumpat fídei virgíneum decus:
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His cuſtódibus íntegra.
Infámes ábolent rellíquias deûm:
Erróres ábigunt, crímina dédocent:
Chriſto reſtítuunt, quos malè crédulos
Mendax lúſerat hæreſis.
Patrum canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, undè nitet fides:
Quæ ſunt priſca, docent; quæ nova, ſúbruunt:
Servant depóſitum Dei.
Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum quandò foris ſonas,
Nullo vocis egens corda doces ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine, ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Beátus qui excógitat vias ſapiéntiæ in corde ſuo, vadens [...] lam quaſi inveſtigáto[...] tegétur ſub tégmin[...] à fervóre, & in [...] ejus requieſcet, a[...] *Eccli.* 14.

Oratio, *ut infrà* [...] *des.*

AD COMPLETO[...]

Ant. 3. *a.* Dedit [...] minus in præceptis [...] teſtátem docére Jac[...] timónia, & in lege [...] cem dare Iſraël, a[...] *Eccli.* 45.

Ad Nunc dimit[...]

Ant. 6. Qui vig[...] propter ſapiéntiam [...] ſecúrus erit; quónia[...] nos ſe ipſa círcuit qu[...] & in viis oſtendit [...] hiláriter, allelúia. [...]

AD OFFICIUM N[...]

Invit. Fontem ſa[...] Dóminum, * Veníte [...] rémus, allelúia. *Ecc*[...]

Pſ. 94. Veníte. [...]

HYMNUS.

JAm nunc, quæ n[...]
tot tibi víndice[...]
Effer ſidéreum, R[...]
caput:
Quot ſunt mota ti[...]
lia, nóbiles
Tot nectis tibi lá[...]
Cùm per mille ne[...]
píetas furit,
Oppónis válido [...]
Mártyres:
Cùm per mille do[...]
cipit hæreſis,
Doctóres tibi ſúſ[...]
Quandò ſparſa lue[...]
quĕ críminum,

Hi gliſcens vítium próti-
nus ámputant :
Quandò plúrima nox
méntibus íncubat ,
Hi plenū révehunt diem.
Firmant inſtábiles , & dú-
bios regunt :
Monſtrant tuta procul
líttora náufragis :
Nobis , qui véhimur cæ-
ca per æquora ,
Lucent perpétuæ faces.
Quæ dixêre tuis cónſona
ſénſibus ,
Noſtris illa , Deus , cór-
dibus ímprimas :
Quos terris cólimus,quos
ſéquimur duces ,
Fac nos móribus áſſe-
qui.
Sit ſupréma tibi glória ,
Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum ,
quandò foris ſonas ,
Nullo vocis egens corda
doces ſono ,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

Ant. 4. *E.* Propóſui ſapiéntiam addúcere mihi ad convivendum ; ſciens quóniam mecum communicábit de bonis , allelúia. *Sap.* 8.

Ant. 7. d. Quæsívi ſapiéntiam palàm in oratióne mea; & efflóruit tanquàm præcox uva , allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 1. f. Inventi ſunt ſermónes tui , Dómine ; & comédi eos : & factum eſt mihi verbum tuum in lætítiam cordis mei , allelúia. *Jerem.* 15.

℣. Scrutábor legem tuam, Dómine ; ℟. Et cuſtódiam illam in toto corde meo. *Pſ.* 118.

℟. *j.* Super ſalútem & ſpéciem diléxi ſapiéntiam : * Et propóſui pro luce habére illam : venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa , allelúia , allelúia. ℣. Quæ deſursùm eſt ſapiéntia , pudíca eſt , pacífica , plena miſericórdiâ & frúctibus bonis ; * Et propóſui. *Sap.* 7. *Jac.* 3.

℟. *ij.* Optávi , & datus eſt mihi ſenſus ; & invocávi , & venit in me Spíritus ſapientiæ : & præpóſui illam regnis & ſédibus , * Et divítias nihil eſſe duxi in comparatióne illíus , allelúia , allelúia. ℣. Exíſtimo ómnia detrimentum eſſe propter eminentem ſciéntiam Jeſu Chriſti Dómini mei ; * Et divítias. *Sap.* 7. *Philipp.* 3.

℟. *iij.* Sapiéntia bonórum ómnium mater eſt ; quam ſine fictióne dídici , & ſine invídia commúnico : infinítus enim theſaurus eſt ; * Quo qui uſi ſunt , † Partícipes facti ſunt amicítiæ Dei , allelúia , allelúia. ℣. Bonus homo de bono theſauro cordis ſui profert bonum ; * Quo. Glória Patri. † Partícipes. *Sap.* 7. *Luc.* 6.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Os meum annuntiábit juſtítiam tuam ;

℟. Totâ die ſalutáre tuum. *Pſ.* 70.

AD LAUDES.

Ant. 2. DOminus dedit mihi linguam erudítam; ut ſciam ſuſtentáre eum qui laſſus eſt, verbo, allelúia. *Iſ.* 50.

Ant. 6. Sermo meus non in perſuaſibílibus humánæ ſapiéntiæ verbis; ſed in oſtenſióne Spíritûs & virtútis, allelúia. 1. *Cor.* 2.

Ant. 3. g. Auxílio adjútus Dei ſto, teſtíficans minóri atque majóri, nihil extra dicens quàm ea quæ Prophétæ locúti ſunt, allelúia. *Act.* 26.

Ant. 4. *E.* Non judicávi me ſcire áliquid inter vos, niſi Jeſum Chriſtum, & hunc crucifixum, allelúia. 2. *Cor.* 2.

Ant. 5. a. Si nóverim myſtéria ómnia, & omnem ſciéntiam; caritátem autem non habúero, nihil ſum, allelúia. 1. *Cor.* 13.

CAPITULUM. *Sap.* 7.

MIhi dedit Deus dícere ex ſenténtia, & præſúmere digna horum quæ mihi dantur; quóniam ipſe ſapiéntiæ dux eſt, & ſapiéntium emendátor: in manu enim illíus & nos, & ſermónes noſtri, & omnis ſapiéntia, & óperum ſciéntia & diſciplína.

HYMNUS.

VOs ſuccenſa Deo ſplén-
dida lúmina;
Vos ſal, nos hóm
ſápimus Deum
Ævum, puri áni
ribus íntegri,
Quo condímur in
Per vos Rellígio,
Véritas,
Per vos virgín
honóribus:
Per vos Chriſt
pándere dívit
Theſauros ſapié
Veſtris unda fluit
nálibus;
Chriſti floret ag
da nitet ſeges
Lac aptum púeri
lidum viris
Cauti ſufficitis c
Hi ſunt, ſumme I
tibi mílitant;
Hi ſunt, qui ſtáb
ficant domos:
Unâ docta coho
tenet manu,
Muros cónſtruit
Viciſtis ſtygias vo
hæreſes,
Hæc nos accípi
ſupérſtites:
His pugnámus
nec dúbio éxit
His armis quoqu
mus.
Sit ſupréma tibi
Véritas,
Quæ per ſcripta
quando forìs ſ
Nullo vocis ege
doces ſono,
Et te méntibus
Amen.

℣. Annuntiávi ju
tuam in eccléſia

ce lábia mea non
ſbo : Dómine, tu
Pſ. 39.
d Benedíctus.
J. Sapiéntia & for-
Dómini ſunt : tibi,
confíteor, teque
quia ſapiéntiam &
linem dediſti mihi,
l. *Dan.* 2.
Oratio.
nípotens, ætérne
eus, qui Eccléſiæ
ios, ſicut non ceſſas
, ita non déſinis ad-
: da fidélibus tuis
ſſióne beáti *N.* quem
ernæ ſalútis miniſ-
ribuiſti, ut, te miſe-
ſciéntiam recta ſa-
, & virtútem cápiant
ndi ; Per.
Alia Oratio.
ita, Dómine, in
cléſia tua Spíritum,
eátus *N.* ſervívit :
lem nos replente,
nus amáre quodamá-
ópere exercére quod
; Per .... in unitáte
n Spíritûs.
PRIMAM.
nt. 2. Dóminus.
℟. *br.* Qui Magiſter
* unus es. *Matth.*

TERTIAM.
. 6. Sermo meus.
TULUM. 1. *Cor.* 12.
cuíque datur mani-
ſtátio Spíritûs ad uti-
: álii quidèm per
m datur ſermo ſa-
; álii autem ſermo
ſciéntiæ ſecundùm eumdem Spíritum.

℟. *br.* Da mihi intellectum, * & ſcrutábor legem tuam, * Allelúia, allelúia. Da mihi. ℣. Státue ſervo tuo * elóquium tuum, Dómine : * Allelúia. Glória Patri. Da mihi. *Pſ.* 118.

℣. Os meum loquétur ſapiéntiam, ℟. Et meditátio cordis mei prudéntiam. *Pſ.* 48.

AD SEXTAM.

Ant. 3. g. Auxílio.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6.

SI quis áliter docet, & non acquiéſcit ſanis ſermónibus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & ei quæ ſecundùm pietátem eſt doctrínæ, ſuperbus eſt, nihil ſciens.

℟. *br.* Viam veritátis elégi, * judícia tua non ſum oblítus : * Allelúia, allelúia. Viam. ℣. Adhæſi * teſtimóniis tuis, Dómine : * Allelúia. Glória Patri. Viam.

℣. A judíciis tuis non declinávi ; ℟. Quia tu legem poſuiſti mihi. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Si nóverim.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 1.

FInis præcepti eſt cáritas de corde puro, & conſciéntiâ bonâ, & fide non fictâ : à quibus quidam aberrantes, converſi ſunt in vanilóquium, volentes eſſe legis doctóres, non intelligéntes, neque quæ lo-

quuntur, neque de quibus affirmant.

℟. *br.* Veritátem tuam * & ſalutáre tuum dixi : * Allelúia, allelúia. Veritátem. ℣. Non abſcondi miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam : * Allelúia. Glória Patri. Veritátem. *Pſ.* 39.

℣. Pronuntiávi ómnia judícia oris tui : ℟. In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 1. f. FUit gratus Deo, erudítus omni ſapiéntiâ ; & erat potens in verbis & in opéribus ſuis, allelúia. *Act.* 7.

Ant. 5. C. Juxta manum Dei ſui bonam ſuper ſe, parávit cor ſuum, ut inveſtigáret legem Dómini, & fáceret, & docéret, allelúia. 1. *Eſdr.* 7.

Ant. 8. c. Poſtquàm ſe ámpliùs dedit ad diligéntiam lectiónis legis & Prophetárum, vóluit & ipſe ſcríbere quæ ad doctrínam & ſapiéntiam pértinent, allelúia. *Prolog. Eccli.*

Ant. 3. a. Cùm eſſet ſapientíſſimus, dócuit pópulum : quæſívit verba utília, & conſcripſit ſermónes rectíſſimos ac veritáte plenos, allelúia. *Eccleſ.* 12.

Ant. 4. E. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes ; & laudem ejus enuntiábit Eccléſia, allelúia. *Eccli.* 39.

CAPITULUM. *Prov.* 3.

BEátus homo qui invénit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ : mélior eſt acquiſítio ejus negotiatióne argenti & auri primi ; & puríſſimi fructus ejus : pretióſior eſt cunctis ópibus ; & ómnia quæ deſiderantur, huic non valent comparári.

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia.

℣. Qui fécerit & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum. Allelúia. *Matth.* 5.

HYMNUS.

LUx lucis & fons lúminis,
A quo dies hic náſcitur,
Quàm dignióri lúmine
Lucére das Eccléſiam !

Sanctis eam Doctóribus
Indeſinenter inſtruens,
Quibus tenébris quæritat
Error latére, détegis.

His ſtat fides, his véritas
Intamináta pérmanet ;
Ab hiſque, quam nos vis ſequi,
Doctrína ſana tráditur.

His hauriámus fóntibus
Verbi tui ſciéntiam,
Horumque puris móribus
Præcepta fac nos áſſequi.

Qui vera lux es méntium,
Jeſu, Magiſter únice,
Sit laus tibi, ſit laus Patri,
Sancto ſimul cum Spíritu.
Amen.

℣. Beátus vir qui diſpónet ſermónes ſuos in judício : ℟. In æternum non commovébitur. *Pſ.* 111.

ł Magníficat.
. 6. Qui docti fúe-
.ılgébunt quaſi ſplen-
:namenti, & qui ad
m erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpétuas æternitátes, allelúia. *Dan.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

MMUNE SS. ABBATUM, Monachorum, Cœnobitarum, & Anachoretarum.

I. VESPERIS.

QUid prodeſt hómini, ſi mun-
niverſum lucrétur,
verò ſuæ detrimen-
ɔatiátůr? allelúia.
, 16.
, 8. c. Si vis perfec-
:, vade, vende quæ
, & da paupéribus;
bébis theſaurum in
allelúia. *Matth.* 19.
, 6. Nemo eſt qui re-
t domum, aut agros
·r me, qui non accí-
ntíes tantùm in tém-
.oc, & in ſéculo fu-
itam æternam, alle-
Marc. 10.
, 3. b. Salva ánimam
: noli reſpícere poſt
a; ſalvum te fac, ne
, allelúia. *Geneſ.* 19.
. 7. c. Séquere me,
nitte mórtuos ſepe-
ɔrtuos ſuos, allelúia.
. 8.
TULUM. 2. *Cor.* 6.
íte de médio eórum,
ſeparámini, dicit
nus, & immundum
géritis: & ego recí-
piam vos; & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in fílios.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Suſceptor meus es tu, Dómine, & in verbum tuum ſuperſperávi: * Declináte à me, maligni, & † Scrutábor mandáta Dei mei, allelúia, allelúia. ℣. Magiſter, ſequar te quocúmquè íeris. * Declináte. Glória Patri. † Scrutábor. *Pſ.* 118. *Matth.* 8.

HYMNUS.

FElíces némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit
Ne contágio ſecli
Mores læderet íntegros.
Ut te poſsídeant, quem ſitiunt Deum,
Urbes, regna, ſuos, ſe quoque déſerunt:
Totus vſluit orbis,
Dum cœléſtia cógitant.
Nudi, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles óciùs ádvolant:
Ut vaſtum mare tranent,

Prudentes onus éximunt.
Æternas ut opes, cértaque gáudia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Conſiſi melióribus.
Illis ſumma fuit glória, déſpici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis ſumma voluptas,
Longo ſupplício mori.
Fac nos, ſumme Deus, quæ pátimur mala,
In pœnam ſcélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relictâ,
Immortália quærere.
Patri máxima laus; máxima Fílio,
Amborumque ſacro máxima Flámini,
Quo deſerta petívit
Quondàm ductus homo Deus. Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Potens in terra erit ſemen ejus: ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Pſ.* 111.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Egrédere de cognatióne tua, & de domo patris tui; & veni in terram quam monſtrábo tibi: faciamque te in gentem magnam, & benedícam tibi, allelúia. *Geneſ.* 12.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Abbas, ℣. In umbra alárum tuárum ſperábo, ℟. Donec tránſeat iníquitas. *Pſ.* 56.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Reliquiſti parentes tuos: plenam mercédem recípias à Dómino Deo, ad quem veniſti, & ſub cujus confugiſti alas, allelúia. *Ruth.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. c. Qui hábitant in deſerto, ſecúri dórmient in ſáltibus: & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem, allelúia. *Ezech.* 34.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 2. Habitábit in ſolitúdine judícium; & erit opus juſtítiæ pax, & cultus juſtítiæ ſiléntium, & ſecúritas uſque in ſempitérnum, allelúia. *Iſ.* 32.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum, qui ductus eſt in deſertum à Spíritu,* Veníte, adorémus, allelúia. *Matt.* 4.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

O Pulchras ácies, caſtraque fórtia,
Quæ ſpes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege ſub una,
Uno ſub duce mílitant.
Heu! quantis rápiunt aſtra labóribus!
Pulſant perpétuis queſtibus æthera,
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.
Votis unánimes, vi quoque flétuum

, & ſócias ingé-
nt preces ,
:órdibus armis
lo ſimul ínferunt.
grata Deo : ſic
óptimus
er lácrymas , per
:us , Pater :
is reſerátur
conditiónibus.
uandò die cuncta
ltibus ,
turba ſilet : cæ-
lum tacent ,
cántica rumpunt
longa ſiléntia.
vígiles contínuus
r ;
ɔunt óperi non ré-
manus ;
culta colónis
ı ſuppéditat ſuis.
ína ſuî mens quo-
ſúbditur ,
iſque ſtudet núti-
óbſequi :
vat ſibi juris ,
libérior jugo.
ixima laus , máxi-
Fílio ,
rumque ſacro má-
ia Flámini ,
eſerta petívit
làm ductus homo
ıs. Amen.
|. E. Omnes erant
ıntes unanímiter in
, allelúia. *Act.* 1.
. F. Poſſeſſiónes &
ias vendébant , &
nt illa ómnibus ,
uíque opus erat ,
Act. 11.
6. Plorábant , & jejunábant , & orábant in conſpectu Dómini , allelúia. *Baruch* 1.

℣. Flévimus , cùm recordarémur Sion : ℟. Quómodò cantábimus in terra aliéna ? *Pſ.* 136.

℟. *j.* Sapiéntia diréxit ópera eórum : * Iter fecérunt per deſerta quæ non habitabantur ; & in locis deſertis fixérunt caſas , allelúia , allelúia. ℣. Circuiérunt in péllibus caprínis , egentes , anguſtiáti , afflicti ; quibus dignus non erat mundus ; in ſolitudínibus errantes , & in cavernis terræ. * Iter. *Sap.* 11. *Hebr.* 11.

℟. *ij.* Multitúdinis erat cor unum , & ánima una : nec quiſquam áliquid ſuum eſſe dicébat ; ſed* Erant illis ómnia commúnia , allelúia , allelúia. ℣. Ecce quàm bonum & quàm jucundum habitáre fratres in unum ! * Erant. *Act.* 4. *Pſ.* 132.

℟. *iij.* Pars Dómini pópulus ejus : invénit eum in terra deſerta , circumdúxit , & dócuit , atque portávit in húmeris ſuis , * Et conſtítuit ſuper excelſam terram , allelúia , allelúia. ℣. Confitentes quia peregríni & hóſpites ſunt ſuper terram , pátriam meliórem áppetunt : ídeò parávit illis civitátem , * Et. Glória. * Et. *Deut.* 32. *Hebr.* 11.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Benedícite ,

ſancti, & húmiles corde, Dómino: ℟. Laudáte, & ſuperexaltáte eum in ſǽcula. *Dan.* 3.

AD LAUDES.

Ant. 7. d. PErféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro ſancto tuo, qui dixit patri ſuo & matri ſuæ: Néſcio vos; & frátribus ſuis: Ignóro vos, allelúia. *Deut.* 33.

Ant. 1. g. Non ſedi in concílio ludéntium: ſolus ſedébam, quóniam comminatióne repleſti me, allelúia. *Jerem.* 15.

Ant. 3. b. Exui me ſtolâ pacis, índui autem me ſacco obſecratiónis; & venit mihi gáudium à Sancto, allelúia. *Baruch.* 4.

Ant. 4. a. Mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo, allelúia. *Galat.* 6.

Ant. 8. G. In voce laudis immolábo tibi: quæcumque vovi, reddam pro ſalúte Dómino, allelúia. *Jonæ* 2.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 51.

COnſolábitur Dóminus Sion, & conſolábitur omnes ruínas ejus: & ponet deſertum ejus quaſi delícias, & ſolitúdinem ejus quaſi hortum Dómini. Gáudium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum actio, & vox laudis.

HYMNUS.

QUid tu, relictis úrbibus,
Mortálium conſórtia
Timens fugis? quid tu[illegible]des,
Soluſque tecum cógitas?
Mentis volátu líbero,
Percurris æternas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præſens choris cœlítibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuendo Númini,
Totus colendo tu vacas.
Quàm pura, qui te díligunt,
O Chriſte, libant gáudia!
Te propter antris ábditos
Sinu recondis in tuo.
Qui ſponte deſertum pétis,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſǽcula.
Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Veníte, fílii, audíte me: ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Pſ.* 33.

Ad Benedictus.

Ant. 1. D. Ecce ego & púeri mei, quos dedit mihi Dóminus in ſignum & in portentum Iſraël à Dómino exercítuum, qui hábitat in monte Sion, allelúia. *Iſ.* 8.

Oratio.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas Chriſtum páuperem ſequi, & húmilem corde uſque in finem perſeverávit imitári: da cunctis ſémitam mandatórum tuórum ingreſſis, ut nec retrò aſpíciant, nec in

ıæteant ; ſed ad te ſine
ıſióne currentes, vitam
ıiam apprehendant ;
eumdem.

Alia Oratio.

A nobis, quæſumus,
Deus noſter, beáti
átis *N.* interceſſiónibus
ːvári ; ut per quem ſer-
uis perfectiónis evan-
æ documenta donaſti,
um nobis ſubsídia per-
æ ſalútis impendas ;

non ſit Abbas, ℣. Cla-
i ad te, Dómine ; dixi :
s ſpes mea, ℟. Pórtio
in terra vivéntium.
ı41.

Ad Benedictus.

ıt. 5. C. Pars mea Dó-
ıs, dixit ánima mea.
ıs eſt Dóminus ánimæ
enti illum. Bonum eſt
olári cum ſiléntio ſa-
ı Dei, allelúia. *Thren.*

Oratio.

Mnípotens, ſempiterne
Deus, terréna pro te
ntium merces magna
ı : da nobis exemplo
ıterceſſióne beáti *N.*
hódiè tránſitum cele-
us, temporália óm-
eſpícere, & ad æterna
nentis intentióne ſeſ-
e ; Per.

Alia Oratio.

Jærentium te, Dó-
mine, Salvátor &
uſtos, qui beáto *N.*
rticeps eſſet coinqui-
nis, renuntiáre ſécu-
lo, & ſub alas tuas con-
fúgere tribuiſti : ejus in-
terceſſióne da pópulo tuo
diabólica vitáre contágia,
& te ſolum Dóminum
purâ mente ſectári ; Qui
vivis.

AD PRIMAM.

Ant. 7. d. Perféctio.

In ℟. *br.* ℣. Qui ductus
es in deſertum * à Spíritu.
Matth. 4.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *g.* Non ſedi.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2.

SI quis díligit mundum, non eſt cáritas Patris in eo ; quóniam omne quod eſt in mundo, concupiſcéntia carnis eſt, & concupiſcéntia oculórum, & ſupérbia vitæ, quæ non eſt ex Patre, ſed ex mundo eſt. Et mundus tranſit, & concupiſcéntia ejus : qui autem facit voluntátem Dei, manet in æternum.

℟. *br.* Elongávi fúgiens : * manſi in ſolitúdine : * Allelúia, allelúia. Elongávi. ℣. Quóniam vidi iniquitátem * & contradictiónem in civitáte : * Allelúia. Glória. Elongávi. *Pſ.* 54.

℣. Confíge timóre tuo carnes meas : ℟. A judíciis enim tuis tímui. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 3. b. Exui me.

CAPITULUM. *Hebr.* 1.

OMnis diſciplína in præſenti quidem vidétur non eſſe gáudii, ſed mœróris ; póſteà autem fruc-

tum pacatiſſimum exercitátis per eam reddet juſtítiæ.

℟. *br*. Propter verba labiórum tuórum * ego cuſtodívi vias duras : * Allelúia, allelúia. Propter. ℣. Pérfice greſſus meos * in ſémitis tuis : * Allelúia. Glória Patri. Propter. *Pſ.* 16.

℣. Induébar cilício : ℟. Humiliábam in jejúnio ánimam meam. *Pſ.* 34.

AD NONAM.

Ant. 8. *G.* In voce laudis.

CAPITULUM. *Eccli.* 51.

VIdéte óculis veſtris quia módicùm laborávi, & invéni mihi multam réquiem. Aſſúmite diſciplínam in multo número argenti, & copióſum aurum poſſidéte in ea. Lætétur ánima veſtra in miſericórdia ejus ; & non confundémini in laude ipſius.

℟. *br*. Séptiès in die * laudem dixi tibi : Allelúia, allelúia. Séptiès in die. ℣. Super judícia * juſtítiæ tuæ : * Allelúia. Glória Patri. Séptiès.

℣. Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ, ℟. In loco peregrinatiónis meæ. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. 2. SUmus húmiles in univerſa terra, Dómine : ſed in ánimo contríto & ſpíritu humilitátis ſuſcipiámur ; quóniam non eſt confúſio confidéntibus in te, allelúia. *Dan.* 3.

Ant. 8. G. Non derelínquimur, ſemper mortificatiónem Jeſu in córpore noſtro circumferentes ; ut & vita Jeſu manifeſtétur in carne noſtra mortáli, allelúia. 2. *Cor.* 4.

Ant. 6. Quaſi morientes, & ecce vívimus ; quaſi triſtes, ſemper autem gaudentes ; tanquàm nihil habentes, & ómnia poſſidentes, allelúia. 2. *Cor.* 6.

Ant. 7. d. Omnes unánimes, compatientes, fraternitátis amatóres, miſericórdes, modeſti, húmiles, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Ant. 4. d. Teneámus ſpei noſtræ confeſſiónem indeclinábilem, (fidélis enim eſt qui repromíſit,) & conſiderémus ínvicèm in provocatiónem caritátis & bonórum óperum, allelúia. *Hebr.* 10.

CAPITULUM. *Deut.* 7.

DOminus Deus ipſe eſt fortis & fidélis, cuſtódiens pactum & miſericórdiam diligéntibus ſe, & his qui cuſtódiunt præcepta ejus in mille generatiónes.

In Solemnibus & Annualibus, Allelúia, allelúia ; ℣. In loco ſolitúdinis, Dóminus eum dócuit, & cuſtodívit quaſi pupillam óculi ſui. Allelúia. *Deut.* 32.

HYMNUS.

QUas ferat pœnas pia turba flentûm,

Turba crudélis ſibi quis re-
narret ?
Invenit læſi nimis ah ! timendas
Júdicis iras.
Próferunt longas vigilando noctes,
Et dies ducunt ſólidos canendis
Láudibus ſacris, precibuſque juncti
Aſtra laceſſunt.
Frígidos temnunt, calidoſque ſoles:
Quæ tegit nudos malè veſtis artus
Erit, intonſis & acúta figit
Spícula ſetis.
Invidet cœlum, próprios repoſcit,
Gente qui regnant ſuper aſtra, cives:
Nam novos terris hómines iníquus
Déſpicit orbis.
Sic ad æternas datur ire ſedes:
Nullus intrábit, niſi durus ultor
Impiet fletu, cruciánda ſævis
Crímina flammis.
Ipſe deſertum petis, ô Redemptor,
Factus exemplum: decus hinc tibi ſit:
Par decus Patri: decus & tibi par,
Spíritus alme. Amen.

Si ſit Abbas, ℣. Juſtus ut palma florébit: ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Pſ.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 1. D. Atténdite ad patrem veſtrum, qui ſequímini quod juſtum eſt, & quærítis Dóminum; quia unum vocávi eum, & benedixi ei, & multiplicávi eum, allelúia. *Iſ.* 51.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Abbas, ℣. Plantáti in domo Dómini, florébunt; ℟. Ut annúntient quóniam rectus Dóminus. *Pſ.* 91.

Ad Magníficat.

Ant. 3. E. Scimus quóniam, ſi terreſtris domus noſtra diſſolvátur, ædificatiónem ex Deo habémus æternam in cœlis: nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram quæ de cœlo, eſt ſuperíndui cupientes, allelúia. 2. *Cor.* 5.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

COMMUNE JUSTORUM.

IN I. VESPERIS.

Ant. 1. a. DIcébat Jeſus ad omnes: Si quis vult poſt me veníre, ábneget ſemetipſum, & tollat crucem ſuam quotídiè, & ſequatur me, allelúia. *Luc.* 9.

Ant. 2. Dico vobis: Niſi abundáverit juſtitia

veſtra pluſquàm Scribárum & Phariſæórum, non intrábitis in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 5.

Ant. 6. Niſi converſi fuéritis, & efficiámini ſicut párvuli, non intrábitis in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 18.

Ant. 8. G. Non omnis qui dicit mihi: Dómine, Dómine, intrábit in regnum cœlórum; ſed qui facit voluntátem Patris mei qui in cœlis eſt; ipſe intrábit in regnum cœlórum, allelúia. *Matth.* 7.

Ant. 4. *d.* Conténdite intráre per anguſtam portam; quia multi, dico vobis, quærent intráre, & non póterunt, allelúia. *Luc.* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 2.

Qui timétis Dóminum, crédite illi; & non evacuábitur merces veſtra. Qui timétis Dóminum, ſperáte in illum; & in oblectatiónem véniet vobis miſericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum; & illuminabuntur corda veſtra.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Qui timent Dóminum non erunt incredíbiles verbo illíus; & * Qui díligunt illum, conſervábunt viam illíus, allelúia, allelúia. ℣. Plenitúdo legis eſt diléctio. * Qui. Glória. * Qui. *Eccli.* 2. *Rom.* 13.

Si ſit Sacerdos,

HYMNUS.

Jam ſatis fluxit cruor hoſtiárum:
Príſtinæ ceſſent holocauſta legis;
Chriſte, quos formas, melióra libant
Sacra Miniſtri.

Orat Elías; celer ignis aſtat:
Myſta nunc major jubet; & potenti
Obſequens verbo, Deus aſtat aris,
Hoſtia factus.

Pingue libámen, novus & Sacerdos,
Orbe jam toto, Deus immolátur:
Se, manu Myſtæ, litat incruento
Fúnere Chriſtus.

Tale nil priſcis pátribus tribútum;
Angelis nuſquàm data par poteſtas:
Se, manu Myſtæ, Deus ipſe cunctis
Præbet in eſcam.

Chriſte, fac ſemper tua ſacra puro
Corde tractémus, manibúſque puris;
Cáritas aptos tua nos tremendis
Applicet aris.

Lúminis ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus veneréetur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis. Amen.

)culi mei ad fidéles
, ut ſédeant mecum;
ıbulans in via imma-
, hic mihi miniſtrá.
ſ. 100.
d Magníficat.
ς. c. Notū fáciet Dó-
qui ad ſe pertíneant,
:ẗos applicábit ſibi,
ı elégerit, appropin-
nt ei, allelúia. *Num.*

tio, ut infrà ad Lau-

ıon ſit Sacerdos,
HYMNUS.
ımi puſillus grex Pa-
ris,
re mentem ſólvite:
ternus vos amor
:ſſe regni cómpotes.
·egnat inter Cœlites,
ixit olim ſéculo
ıs, exóſus ſibi,
ıuper, & ſciens pati.
uſta pœniténtiæ
ſus, & viam crucis,
ra Chriſtum prælia,
mna non timet ſequi.
nem terit jejúniis;
am domat ſiléntio:
:perum; parcus ſibi,
ndit & ſpargit ſinu.
óre verbi páſcitur;
μue legem péctore
itus, orat pérvigil:
celſa verſátur polo.
:ſurgit ad cœlum viâ:
s eâdem da, Pater,
ıate, da cum Spíritu,
veníre ſémitâ. Amen.
Sperent in te qui
ınt nomen tuum;
uóniam non dereli-
quiſti quærentes te, Dó-
mine. *Pſ.* 9.

Ad Magníficat.

Ant. 5. Qui confídunt in Dómino, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquieſcent illi; quóniam donum & pax eſt electis ejus, allelúia. *Sap.* 3.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Vigiláte, & eſtóte paráti; quia quâ neſcítis horá Fílius hóminis ventúrus eſt, allelúia. *Matth.* 24.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 6. Oculus non vidit, Deus, abſque te, quæ præparaſti expectántibus te, allelúia. *Iſ.* 64.

AD OFFICIUM NOCT.

Si ſit Sacerdos,

Invitatorium. Sacerdótem in æternum Jeſum Chriſtum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Hebr.* 5.

Pſalmus. Veníte.

HYMNUS.

O Tuâ dignum pietáte munus!
Chriſte, cùm per te légitur Sacerdos
Ille, qui primum decus, & miniſtris,
Reddit & aris.
Quàm pavens, ſanctus, procul à tumultu,
Cùm dapes Chriſti meditátur Agni,
In quibus manat ſacer incruento
Fúnere ſanguis!
Thure fumantes quis hic inter arás?

Quanta majeſtas ſedet ore ſancto !
Nec minùs fervent calefacta puris
Péctora flammis.
Nec ſacrum durus ſedet ad tribúnal :
Súblevat triſtes miseráta caſus
Cáritas, clemens, aliiſque mater,
Dum ſibi judex.
Quas relaxávit, luit ipſe noxæ
Innocens pœnas ; aliéna culpa
Hunc reum fecit ; piat acta largo
Non ſua fletu.
Lúminis ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

Si non ſit Sacerdos,

Invit. Diligentem juſtos Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Pſ.* 145.
Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

NOn parta ſolo ſánguine
Ornat beátos purpura :
Sunt incruenta, quæ ſuos
Habent triumphos, prælia.
Non iſte flammas, non cruces,
Non ſenſit uncos péctines :
Crudélis & durus ſibi
Se morte lentá cónficit.
Si lictor illi défuit,
Si vincla, fuſtes, úngulæ ;
Paráta pro Chriſto mori
Hoc ſupplet omne cáritas.
Corpus ſubégit cáſtitas,
Et líberam mentem fides :
Amor ſupernis ígnibus
Totam litávit hóſtiam.
Venis apertis ómnibus
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fuſus in fletum cruor.
Da, Chriſte, ſic nos vívere,
Diſcámus ut ſemper mori :
Da, poſt brevis vitæ dies,
Vitæ perennis gáudia.
Æterna juſtórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit ſumma laus, ſummum decus
In ſempiterna ſǽcula.
Amen.

Ant. 8. *G.* Qui ſperant in Dómino, mutábunt fortitúdinem : current, & non laborábunt ; ambulábunt, & non deficient, allelúia. *Iſ.* 40.

Ant. 2. Tenébit juſtus viam ſuam, & mundis mánibus addet fortitúdinem, allelúia. *Job.* 17.

Ant. 3. a. Qui fidúciam habet meî, hæreditábit terram, & poſſidébit montem ſanctum meum, allelúia. *Iſ.* 57.

℣. Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus ;
℟. Et non reſpéxit in vanitátes & inſánias falſas. *Pſ.* 39.

℟. *j.* Sint lumbi veſtri

ẞi , & lucernæ ar-
in mánibus veſtris :
os ſímiles homíni-
:pectántibus dómi-
iium ; ut , cùm vé-
confeſtìm apériant
lúia , allelúia. ℣. Qui
erint ad illum , juſtí-
aſi lumen accendent.
is. *Luc.* 12. *Eccli.* 32.
ij. Ego in juſtítia
bo conſpéctui tuo ,
ie : * Satiábor , cùm
erit glória tua , al-
, allelúia. ℣. Nunc
ſco ex parte ; tunc
cognoſcam ſicut &
us ſum. * Satiábor.
, 1. *Cor.* 13.
ij. Sapiéntia juſtum
t per vias rectas , &
it illi regnum Dei ;
Dedit illi ſciéntiam
rum : † Honeſtávit
n labóribus ; & com-
labóres illíus , alle-
allelúia. ℣. Regnum
ſtítia eſt , & pax in
ı ſancto : qui in hoc
Chriſto , placet Deo.
t. Glória. † Honeſtá-
ap. 10. *Rom.* 14.
Te Deum.
acerd. Benedícite ,
Dómini , Dómino :
udáte & ſuperexal-
am in ſǽcula. *Dan.* 3.
) LAUDES.

Nte Dóminum qui
elégit me , vílior
uſquàm factus ſum ;
húmilis in óculis
allelúia. 2. *Reg.* 6.
. 8. c. Semper quaſi
tumentes ſuper me fluctus
tímui Deum , & pondus
ejus ferre non pótui , alle-
lúia. *Job.* 31.

Ant. 4. a. A mandátis la-
biórum ejus non receſſi , &
in ſinu meo abſcondi verba
oris ejus , allelúia. *Job.*
23.

Ant. 5. a. Ambulávit pes
meus iter rectum ; zelátus
ſum bonum , & non con-
fundar , allelúia. *Eccli.* 51.

Ant. 3. d. Donec ſúper-
eſt hálitus in me , non lo-
quentur lábia mea iniqui-
tátem , nec lingua mea me-
ditábitur mendácium , al-
lelúia. *Job.* 27.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 1.

GLória noſtra hæc eſt ,
teſtimónium conſcién-
tiæ noſtræ , quòd in ſim-
plicitáte cordis & ſinceri-
táte Dei , & non in ſapién-
tia carnáli , ſed in grátia
Dei converſáti ſumus in
hoc mundo.

Si ſit Sacerdos ,

HYMNUS.

O Sacerdótum veneranda
jura !
Ceu vices Chriſti téneant
ſalútis
Arbitri , claudunt , reſe-
rantque nobis
Atria cœli.
Omne pendentes ſcelus in
ſtatéra ,
Cùm reum ſolvunt , Deus
ipſe ſolvit ;
Cùm ligant ſontem , Deus
ipſe ſontis
Víncula nectit.

Quàm manus morbis ádhibent perítas!
Cùm ſecant, ſemper pia dextra cædit;
Cùm fovent, ſemper pia lenit ungens
Vúlnera dextra.

Verba dum promunt, pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus docéri;
Nempè divínæ ſacra verba legis
Mente recondunt.

Irruens prompti cohibére fulmen,
Stant ab adverſo, Dominumque placant,
Víndices in nos quótiès ab alto
Dépluit iras.

Dùm Sacerdótes tua ſacra tractant,
Chriſte, fac ſacris quibus applicaſti,
Cónſonent mores, populique fiat
Forma Sacerdos.

Lúminis ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inungis.
Amen.

℣. Emitte lucem tuam & veritátem tuam, Dómine: ℟. Ipſa me deduxérunt & adduxérunt in tabernácula tua. *Pſ.* 42.

Ad Benedictus.

Ant. J. Fidúciam habémus per Chriſtum ad Deum, qui & idóneos nos fecit miniſtros novi teſtamenti, non lítterâ, ſed ſpíritu, allelúia. 2. *Cor.* 3.

Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut ſacerdótio tibi fungerétur, à pópulo ſegregaſti: ejus nos interceſſióne à peccatóribus ſégrega; ut, ſecundùm vocatiónem noſtram, gens ſancta, & regále ſacerdótium coram te efficiámur; Per.

Alia Oratio.

DEus, qui in Eccléſiæ tuæ decus & ſubsídium, beátum *N.* verendo ſacerdótii miniſtério decoraſti: præſta ut, per quem pópulus tuus Evangélii verbum, & Domínici córporis ſacramentum ſuſcépit, ejus patrocínio dignos útriuſque fructus percípiat; Per eumdem.

Si non ſit Sacerdos,

HYMNUS.

QUi te, Deus, ſub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suſpírat, oblítus ſuî.

Quid ergo gaudes néctere
Triſtes moras amántibus?
Terris retardas éxules
Cives polo quos déſtinas.

Hinc fervet in dies amor;
In vota toti díffluunt:
Ad aſtra feſtinántibus
Fit pœna vita lóngior.

Vix iſte tardi córporis
Pondus moleſtum ſúſtinet;

is óccupat diem ,
ꝫo ſe júngere.
juſtórum quies ,
a Trínitas ,
ı laus , ſummum
s
ꝛrna ſécula.
n.
ꝺa me , Deus , &
iniquitátis in me
t deduc me in via
ſ. 138.
Benedictus.
D. Qui facit ve-
venit ad lucem ,
ìentur ópera ejus;
Deo ſunt facta ,
Joan. 3.
Oratio.
ıæſumus , Dómi-
ıs noſter , inter-
ꝫáto *N.* pópulum
ıa dilectióne am-
quia perpétua eſt
felícitas , ſi bo-
mnium ſerviámus
Per.
PRIMAM.
f. Ante Dómi-

de Sacerdote ,
r. ℣. Qui es Sa-
in æternum. *Pſ.*

non Sacerdote ,
℣. Qui exemplum
ıobis. *Joan.* 13.
ERTIAM.
c. Semper.
.UM. *Philipp.* 2.
netu & tremóre
m ſalútem operá-
us eſt enim qui
n vobis & velle

& perfícere , pro bona voluntáte.

℟. *br.* Convertantur mihi * timentes te , Dómine : * Allelúia , allelúia. Convertantur. ℣. Et qui novérunt * teſtimónia tua : * Allelúia. Glória Patri. Convertantur.

℣. Párticeps ego ſum ómnium timéntium te , ℟. Et cuſtodiéntium mandáta tua. *Pſ.* 118.

AD SEXTAM.

Ant. 4. a. A mandátis.

CAPITULUM. *Jac.* 1.

QUi perſpéxerit in legem perfectam libertátis , & permánſerit in ea , non audítor obliviósus factus , ſed factor óperis ; hic beátus in facto ſuo erit.

℟. *br.* Lucerna pédibus meis * Verbum tuum , Dómine : * Allelúia , allelúia. Lucerna. ℣. Et lumen * ſémitis meis : * Allelúia. Glória Patri. Lucerna.

℣. Servávi mandáta tua & teſtimónia tua ; ℟. Quia omnes viæ meæ in conſpectu tuo. *Pſ.* 118.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Donec ſúpereſt.

CAPITULUM. *Eccli.* 15.

JUſtítia longè abeſt à ſupérbia & dolo : viri mendáces non erunt illíus mémores ; & viri veráces invenientur in illa , & ſucceſſum habébunt uſquè ad inſpectiónem Dei.

℟. *br.* Juſtítia tua, Dómine, * juſtítia in ætérnum: * Allelúia, allelúia. Juſtítia tua. ℣. Et lex tua, * véritas: * Allelúia. Glória Patri. Juſtítia tua.

℣. Ne áuferas de ore meo verbum veritátis uſquequáquè; ℟. Quia in judíciis tuis ſuperſperávi. *Pſ.* 118.

AD II. VESPERAS.

Ant. Ecce verè Iſraëlíta, 6. in quo dolus non eſt, allelúia. *Joan.* 1.

Ant. 4. *E.* Erat vir ſimplex, & rectus, ac timens Deum, & recédens à malo, allelúia. *Job.* 1.

Ant. 1. D. Cuſtodívit ánimam ſuam, & memor fuit Dómini in toto corde ſuo, allelúia. *Tob.* 1.

Ant. 3. a. Non prætériit de univerſis mandátis, nec unum quidem verbum quod júſſerat Dóminus, allelúia. *Joſue* 11.

Ant. 5. C. Immóbilis in Dei timóre permanſit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ ſuæ, allelúia. *Tob.* 2.

CAPITULUM. *Galat.* 6.

Fratres, quæ ſeminávérit homo, hæc & metet. Quóniam qui ſéminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem: qui autem ſéminat in ſpíritu, de ſpíritu metet vitam ætérnam.

Si ſit Sacerdos,

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia.

℣. Induit eum Deus ſtolam glóriæ, & coronávit eum in vaſis virtútis. Allelúia. *Eccli.* 45.

HYMNUS.

Quantis micas honóribus,
Cœlo Sacerdos áddite,
Cùm, præmiórum pródigus,
Totum tibi dat ſe Deus!

Partis labóre plúrimo
Quot clarus es virtútibus;
Tot fulgurantem glóriâ
Ornant corónæ vérticem.

Quos parturiſti Númini,
Te filii nunc ámbiunt:
Tuóque lætis cántibus
Certant triumpho pláudere.

Chriſtus tuum ſit præmium,
Quem conſecraſti víctimam;
Dehìnc, aperto Númine,
Te paſcet eſcâ Cœlitùm.

Adhuc Sacerdos, hóſtiam
Gratam Deo, nos dévove;
Undíſque merſos naúfragis,
Duc ad ſalútis líttora.

Jeſu, Sacerdos máxime,
Jugis tibi ſit glória,
Cum Patre & almo Spíritu
In ſempiterna ſæcula.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam ſalutári: ℟. Et ſancti ejus exultatióne exultábunt. *Pſ.* 131.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Operátus eſt bonum, & rectum, & ve-

ıram Dómino Deo
ıniverſa cultúra mi-
domûs Dómini: ſe-
, & proſperátus eſt,
. 2. *Paral.* 31.
o, ut ſuprà ad Lau-

ıon ſit Sacerdos,
lemnibus & Annua-
Alleluia, allelúia.
ıenti Dóminum be-
in extrémis, & in
ınctiónis ſuæ bene-
, Allelúia. *Eccli.* 1.
HYMNUS.
beandos glóriâ,
ris, Deus, probas
dis;
m lates præſentior
mantûm páſceris.
ıl remóti, ſúpplices
ıt manus, & pá-
ım,
:a, per ſuſpíria,
ſalútant éxules.
ola mors cùm det
ıi,
cant labóribus,

Seſe necant jejúniis,
Et, quâ licet, vellent mori.
Quam, morte promptâ, férvidi
Emêre palmam Mártyres;
Hic doctus in dies mori,
Longo reportat fúnere.
Æterna juſtórum quies,
Tibi beáta Trínitas,
Sit ſumma laus, ſummum decus
In ſempiterna ſǽcula.
Amen.

℣. Innocens mánibus & mundo corde, ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Pſ.* 23.

Ad Magníficat.

Ant. 7. G. Tu feciſti, Dómine, cum ſervo tuo miſericórdiam magnam, ſicut ambulávit in conſpectu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum, allelúia. 3. *Reg.* 3.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

MMUNE VIRGINUM.

, VESPERIS.

Uid Dómini bonúm eſt, & quid
m ejus, niſi frumen-
ctórum, & vinum
ıns vírgines? alle-
ıch. 9.
6. Laudábunt, &
ıt ad bona Dómini;
non eſúrient: tunc
ır virgo in choro,
, *Jerem.* 31.

Ant. 5. a. Non dicat: Ecce ego lignum áridum; quia hæc dicit Dóminus: Qui tenúerint fœdus meum, dabo eis in domo mea locum, allelúia. *Iſ.* 56.

Ant. 1. D. Dabo eis nomen mélius à fíliis & filiábus: nomen ſempitérnum dabo eis, quod non períbit, allelúia. *Iſ.* 56.

Ant. 7. a. Non omnes

cápiunt verbum iſtud, ſed quibus datum eſt, allelúia. *Matth.* 19.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7.

UNuſquiſque próprium donum habet ex Deo: álius quidem ſic, álius verò ſic. Dico autem non nuptis, & víduis: Bonum eſt illis, ſi ſic permáneant.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Neſcítis quóniam córpora veſtra membra ſunt Chriſti? membra veſtra templum ſunt Spíritûs ſancti qui in vobis eſt. * Glorificáte, & † Portáte Deum in córpore veſtro, allelúia, allelúia. ℣. Ponam tabernáculum meum in médio veſtrî: ambulábo inter vos, & ero Deus veſter. * Glorificáte. Glória Patri. † Portáte. 1. *Cor.* 6. *Levit.* 26.

Si ſit Martyr, HYMNUS.

FEſtis læta ſonent ſídera cántibus:
Nunc aptáte tubas, fúmite tympana,
Cœtus Angélici: dícite Vírginem,
Chriſti dícite Mártyrem.
Veſtris illa fuit débita cœtibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æmula
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis, amor? Fórtiter ámbiit
Sponſo virgíneum fúndere ſánguinem:
Oblíti méminit tunc lu. nè córporis,
Præclaræ ſítiens necis.
Sic quâ parte minor, vos ſuperéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna ſui córporis íntegram
Teſtári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborumque ſacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prælia ſúſtinent,
Spreto fúnere, Vírgines. Amen.

℣. Deus præcinxit me virtúte, ℟. Et póſuit immaculátam viam meam. *Pſ.* 17.

Ad Magníficat.

Ant. 4. *E.* Infirma mundi elégit Deus, ut confundat fórtia; ut non gloriétur omnis caro in conſpectu ejus, allelúia. 1. *Cor.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Martyr,

HYMNUS.

VOs ô virgínei cum cítharis chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponſum virgíneo progénitum ſinu
Puris tóllite láudibus.
Hæc eſt ſacra dies, óbvia quâ ſuo
Cum plena rútilans lámpade júngitur

Sponſo, ſtanſque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.
Solo digna Deo cónjuge, réſpuit
Mortáles thálamos: ut semèl óbligat
Seſe fida ſuo, quem benè déperit,
Ultrò ſe Deus óbligat.
Purum ne máculent pectus imágines,
In ſe tota ſui córporis ímmemor
Mens ſeſe récipit; nil óculi vident,
Surdis nil ſonat áuribus.
Ægro vix ſua ſunt pábula córpori,
Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam ſibi præripit;
Unus ſit Deus ómnia.
Fac, ô Chriſte, tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi, quâ gráditur viâ:
Qui gens ſancta ſumus, móribus íntegris
Fac ſoli tibi vívere.
Da te, ſumme Pater, tóllere láudibus:
Da te, Chriſte, ſequi, láurea Vírginum:
Fac incenſa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora.
Amen.

℣. Audi, fília, & vide, & inclína aurem tuam: ℟. Obliviſcere pópulum tuum, & domum patris tui. *Pſ.* 44.

Ad Magníficat.

Ant. 8. G. Complácuit Dómino in te: & gaudébit ſuper te Deus tuus, allelúia. *Iſ.* 62.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Ego dilecto meo; & ad me convérſio ejus, allelúia. *Cant.* 7.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 3. E. Vox dilecti mei pulſantis: Aperi mihi, ſoror mea, immaculáta mea, allelúia. *Cant.* 5.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Agnum quem ſequuntur Vírgines, * Veníte, adorémus, allelúia. *Apoc.* 14.

Pſ. 94. Veníte. 2.

Si ſit Martyr,

HYMNUS.

Virginum robur, Deus, atque cuſtos:
Sexus imbellis, médios per enſes,
Dum faves, quas non ſúperat virili
Péctore mortes!
Pro tuis aris animóſa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus:
Non ſuos ſentit, memor ô! tuórum,
Chriſte, dolórum.
Non graves plagæ, válidi nec ictus
Integram poſſunt violáre mentem:
Quin ſacri creſcit magis obſtinátus
Ardor amóris.

Sponſa dilecto placitúra Sponſo,
Déſpicit ruptum laniáta corpus:
Eſt ſuus truncis honor, & venuſtas
Eſt ſua membris.

Omnis à Recto fluit ille ſplendor:
Chriſte, ſic olim cruce tenſus altâ,
Obſequens Patri, láceros placébas
Hórridus artus.

Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriuſque Nexus:
Fac tibi ſemper placeámus uni
Péctore mundo. Amen.

Si non ſit Martyr,

HYMNUS.

CŒleſtis aula pánditur:
En Sponſus; omnes óbviæ
Exíte ſponſo vírgini,
Exíte, ſponſæ Vírgines.

Hæc nuptiális eſt dies,
Quæ, longa poſt ſuſpíria,
Dat ómnibus, dat ſíngulis
Jam pléniùs frui Deo.

Quæ caſta vobis gáudia,
Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens voluptas éffluit?

Hunc propter unum víluit
Superba regum púrpura:
Dotáta quæ ſponſo Deo,
Quid Virgo terris ámbiat?

O virgináles núptiæ,
Per quas caro fit ſpíritus!
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!

Sit laus Patri, laus Fílio:
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas ſigillis fœdera.
Amen.

Ant. 6. Grátia cum ómnibus qui díligunt Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum in incorruptióne, allelúia. *Epheſ.* 6.

Ant. 3. *a.* Incorrúptio facit eſſe próximum Deo, allelúia. *Sap.* 6.

Ant. 1. a. Omnis ponderátio non eſt digna continentis ánimæ, allelúia. *Eccli.* 26.

℣. Beáti immaculáti in via, ℟. Qui ámbulant in lege Dómini. *Pſ.* 118.

Evangelium & Homilia, ut in Proprio.

℟. *j.* O quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte! * Immortális eſt enim memória illíus; quóniam & apud Deum nota eſt, & apud hómines, allelúia, allelúia. ℣. Relígio munda apud Deum & Patrem hæc eſt, immaculátum ſe cuſtodíre ab hoc ſæculo. * Immortális. *Sap.* 4. *Jac.* 1.

℟. *ij.* Felix eſt ſtérilis; * Et incoinquináta habébit fructum in reſpectióne animárum ſanctárum, allelúia, allelúia. ℣. Deus reddet iis qui ſecundùm patiéntiam boni óperis incorruptiónem quærunt, vitam

ım ;* Fr incoinqui-
Sap. 3. *Rom.* 2.
:x. Dábitur illi ſors
nplo Dei acceptíſſi-
' Bonórum enim la-
ı glorióſus eſt fructus,
: non cóncidat radix
tiæ, allelúia, alle-
ỹ. Beáti mundo cor-
uóniam ipſi Deum
nt. * Bonórum. Gló-
:ri. * Bonórum. *Sap.*
th. 5.
Te Deum.
acerd. Cantábo tibi,
ıe: ℟. Pſallam, &
ʒam in via immacu-
ſ. 100.

LAUDES.

Dilectus meus deſ-cendit in hortum
ad aréolam aróma-
ıt lília cólligat, alle-
antic. 6.
5. a. Invéni quem
ánima mea: ténui
ıec dimittam, alle-
ant. 3.
2. Ego dilecto meo,
ctus meus mihi, qui
r inter lília, alle-
ant. 6.
6. Dilectus meus
vit in me caritátem:
me flóribus, ſtipáte
is, allelúia. *Cant.* 2.
3. a. Sub umbra il-
:m deſideráveram, ſe-
uctus ejus dulcis gút-
:o, allelúia. *Cant.* 2.
ITULUM. *Sap.* 8.
i quóniam áliter non
:em eſſe cóntinens,
ıs det; & hoc ipſum
erat ſapiéntiæ, ſcire cujus
eſſet hoc donum.

Si ſit Martyr,

HYMNUS.

Quid ſacram, Virgo, generóſa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempè non unum gémino reportas
Hoſte triumphum.

Móllior fregit neque te voluptas;
Impotens flexit neque te tyrannus:
Tu graves pœnas, pariterque blandos
Vincis amóres.

Líliis Sponſus récubat, roſiſque:
Tu, tuo ſemper benè fida Sponſo,
Et roſas martyr, ſimul & dediſti
Lília virgo.

Summa laus Patri, genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriuſque Nexus:
Fac tibi ſemper placeámus uni
Péctore mundo. Amen.

℣. Hæréditas immaculatórum in æternum erit: ℟. Non confundentur in témpore malo. *Pſ.* 36.

Ad Benedictus.

Ant. 5. C. Factus eſt Dóminus firmamentum meū: liberávit me, quia complácui ei: ſecundùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi, allelúia. 2. *Reg.* 22.

Oratio.

DEus, qui inter cétera potentiæ tuæ mirácula, étiam in ſexu frágili victóriam martyrii contuliſti: concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exempla gradiámur; Per.

Alia Oratio.

OMnípotens, ſempiterne Deus, cujus múnere beáta *N.* virginitátis & martyrii palmam adepta eſt: da nobis ejus précibus, ita córporis ac mentis ſerváre puritátem, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per.

Si non ſit Martyr,

HYMNUS.

NOn vana dilectum gregem
Pavêre mundi gáudia,
Nec pura fallax péctora
Imágo luſit ſéculi.
Sed hæc tuárum própria
Sunt, Chriſte, ſponſárum bona,
Te ſemper, & tecum tuis
In te potíri gáudiis.
Caſtis viciſsìm tu tibi
In córdibus thorum ſtruis;
Interque flammas íntimo
Amans quieſcis in ſinu.
Hic unus eſt ſponſis amor,
Unuſque tecum ſpíritus;
Beaſque ſponſus síngulas,
In teque transformas, Deus.
Te deprecámur ſúpplices,
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcíre prorsùs ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Sit laus Patri, laus Fílio:
Sit par tibi laus, Spíritus,
Divína qui perénnibus
Firmas ſigillis fœdera.
Amen.

℣. Sitívit in te ánima mea: ℟. Quàm multipliciter tibi caro mea! *Pſ.* 62.

Ad Benedictus.

Ant. 7. G. Exultábit ánima mea in Deo meo; quia índuit me veſtimentis ſalútis, quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis, allelúia. *Iſaiæ* 61.

Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco conſtituiſti: concéde, ut qui fidélis ſponſæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obſéquio, piæ converſatiónis exemplo ſequámur; Per.

Alia Oratio.

FIdéles tuos, quæſumus, Dómine, intercedente beátâ *N.* Vírgine tuâ, córpore & mente puríſica; ut tuâ inſpiratióne compuncti, & tuâ ſemper ſuavitáte affecti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Dilectus meus.

In ℟. *br.* ℣. Quem ſequuntur * vírgines. *Apoc.* 14.

TERTIAM.

. 5. a. Invéni.

ULUM. 1. *Cor.* 7.
virgínibus præcep-
n Dómini non há-
consílium autem
uàm misericórdiam
tus à Dómino, ut
lis.
r. Lætétur mons
* exultent fíliæ Ju-
Allelúia, allelúia.
r. ℣. Propter judí-
, * Dómine: * Al-
Glória Patri. Læ-
Pſ. 47.
ıdívit, & lætáta eſt
℟. Et exultavérunt
ıdæ. *Pſ.* 96.

SEXTAM.

Ant. 2. Ego.

TULUM. 1. *Cor.* 7.
llier innupta, & vir-
o cógitat quæ Dó-
unt, ut ſit ſancta
e & ſpíritu: quæ au-
ıpta eſt, cógitat quæ
undi, quómodò plá-
ro.
r. Quid mihi eſt in
* & à te quid vólui
erram? * Allelúia,
a. Quid. ℣. Deus
mei, * & pars mea
in æternum: * Alle-
Glória Patri. Quid.

Concupiſcit, & défi-
ima mea in átria Dó-
℟. Cor meum & ca-
ea exultavérunt in
vivum. *Pſ.* 83.

AD NONAM.

Ant. 3. a. Sub umbra.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 11.

Æmulor vos Dei æmulatióne: deſpondi enim vos uni viro vírginem caſtam exhibére Chriſto.

℟. *br.* Afferentur Regi vírgines * in lætítia & exultatióne: * Allelúia, allelúia. Afferentur Regi vírgines. ℣. Adducentur * in templum Regis: * Allelúia. Glória Patri. Afferentur.

℣. Delectavérunt te fíliæ regum, ℟. In honóre tuo. *Pſ.* 44.

AD II. VESPERAS.

Ant. 4. *D.* Vírgines accipientes lámpades ſuas, exiérunt óbviam ſponſo & ſponſæ, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 3. a. Prudentes accepérunt óleum in vaſis ſuis cum lampádibus, & ornavérunt lámpades ſuas, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 7. d. Médiâ nocte clamor factus eſt: Ecce ſponſus venit, exíte óbviàm ei, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 2. Venit ſponſus; & quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, allelúia. *Matth.* 25.

Ant. 1. D. Vírgines ſequuntur Agnum quocumquè íerit: ſine mácula enim ſunt ante thronum Dei, allelúia. *Apoc.* 14.

CAPITULUM. *Apoc.* 19.

Regnávit Dóminus Deus noſter omnípotens;

gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei; quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit ſe.

In Solemnibus & Annualibus: Allelúia, allelúia.

℣. Cantábant vírgines quaſi cánticum novum ante ſedem Dei & Agni. Allelúia. *Apoc.* 14.

Si ſit Martyr,

HYMNUS.

Adeſte, Sponſæ Vírgines,
Chriſti gregis, pars óptima:
O vos, furóris víctimæ,
O vos, amóris hóſtiæ.

Adeſte, ſolemnis dies
Hæc conſecráta Vírgini,
Quæ dúplicem geſtat ſuo
Tinctam cruóre laúream.

Inter choros cantántium
Agno litáto Vírginum,
Hæc jure fuſi ſánguinis
Virgo ſedet non última.

Quæ córpori pœnæ nocent,
Illas amans ampléctitur;
His nempè pœnis líbera
Mortále corpus éxuit.

Amat roſas & lília
Sponſus rubens & cándidus;
Martyr dedit Sponſo roſas,
Dedítque Virgo lília.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Sit par tibi laus, Spíritus,
Qui corda pura Vírginum
Puris adúris ígnibus.
Amen.

℣. Conféſſio & pulchritúdo in conſpectu Dei: ℟. Sanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus. *Pſ.* 95.

Ad Magníficat.

Ant. 8. *G.* Caſta generátio in perpétuum coronáta triumphat, incoinquinatórum certáminum præmium vincens, allelúia. *Sap.* 4.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Martyr,

HYMNUS.

O Virgo, pectus cui ſacrum,
Amóris expers ímprobi,
Intùs ſuis ardóribus
Sanctus peruſſit Spíritus!

Non te voluptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amantem pérſequi
Cœleſtis Agni núptias.

Sic ille natus Vírgine
Suo decóre céperat,
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.

Beáta cui nunc, Cœlítûm
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponſi potíri gáudiis.

Æterne ſponſe Vírginum,
Jeſu, tibi ſit glória
Cum Patre, cumque Spíritu,
In ſempiterna ſécula.
Amen.

℣. Vírgines laudent nomen Dómini; ℟. Quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus. *Pſ.* 148.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. In reſurrectióne neque nubent, neque nubentur; ſed erunt

Angeli Dei in cœlo. *h.* 22.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

)MMUNE SANCTARUM MULIERUM.

I. VESPERIS.

DOmine, qui habes ómnium ſcién-, tu ſcis quòd nun- ı lætáta ſit ancilla tua n te, Dómine Deus, iia. *Eſther* 14.

ıt. 2. Ad te, Dómine, ꜱ meos dírigo: tu ſcis mundam ſervávi ánimeam ab omni concéntia, alleluia. *Tob.*

ıt. 8. c. Nunquàm cum ıtibus míſcui me; ne- :um his qui in levitáte ılant, partícipem me ui, allelúia. *Tob.* 3.

ıt. 3. a. Dómine Pater, e deſidérium averte á & ánimæ irreverenti fruníta ne tradas me, iia. *Eccli.* 23.

ıt. 5. C. Adjuva me anm tuam, nullum áliud lium habentem, niſi Dómine, qui noſti óderim glóriam inium, allelúia, *Eſther*

PITULUM. *Epheſ.* 5.

:linquet homo patrem, & matrem ſuam, & :rébit uxóri ſuæ; & t duo in carne una. Saıentum hoc magnum eſt; ego autem dico in Chriſto & in Eccléſia. Verúmtamen & vos ſínguli unuſquiſque uxórem ſuam ſicut ſeipſum díligat; uxor autem tímeat virum ſuum.

In Duplicibus, & ſuprà:

℟. Virum, Dómine, cum timóre tuo, non cum libídine mea conſenſi ſuſcípere: * Sit nomen tuum, Deus Iſraël, benedictum in ſécula, allelúia, allelúia. ℣. Non vocávit nos Deus in immundítiã, ſed in ſanctificatiónem. * Sit. Glória. * Sit. *Tob.* 3. 1. *Theſſ.* 4.

HYMNUS.

AD núptias Agni Pater
Matres & innuptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Interque ſponſas ſors datur!
Lex nuptiárum cáritas;
Dos magna, paupertas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde ſpérnere.
Te multus oblectat labor,
Fuſæque jejúnam preces:
Te pœnitentem lácrymæ:
Te cura páuperum juvat.
Quacumque confixam ſibi,
Per probra ſponſam, per cruces
Trahit Magiſter; & ſequi

Deſpecta gaudes, & pati.
Beáta quæ ſponſo Deo
Caſtis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póſſumus,
Sic unus eſſe ſpíritus.
Hoc præſtet almo cum Patre,
Natóque nobis Spíritus,
Qui trinus ac unus Deus
Regnat per omne ſéculum.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Factus es ſpes mea, Dómine: ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Pſ.* 60.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Deus cœlórum, exaudi me deprecantem, & de tua miſericórdia præſumentem; ut gentes agnoſcant quia tu es Deus, & non eſt álius præter te, allelúia. *Judith* 9.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, ℣. Averte óculos meos, ne vídeant vanitátem: ℟. In via tua vivífica me. *Pſ.* 118.

Ad Magníficat.

Ant. 1. A. Exultávit cor meum in Dómino, & dilatátum eſt os meum; quia lætáta ſum in ſalutári tuo, alleluia. 1. *Reg.* 2.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. Guſtávit, & vidit quia bona eſt negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucerna ejus, allelúia. *Prov.* 31.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 1. D. Indue te decóre ſempiternæ glóriæ; Deus enim oſtendet ſplendórem ſuum in te, allelúia. *Baruch* 5.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Deum in quo ſperant ſanctæ mulíeres, * Veníte, adorémus, allelúia. 1. *Petr.* 3.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Adeſte, ſanctæ Cónjuges;
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Inter triumphat Cœlites.
Blandos ut hoſtes vinceret,
Hanc fortitúdo véſtiit:
Ut proſit intuéntibus,
Cœleſtis ornávit decor.
Non vana pompa ſéculi
Senſus fefellit, nec malis
Gliſcens voluptas ártibus
Viríle pectus mólliit.
Non illa luxu véſtium,
Non crine torto ſplénduit:
Cultu nitens ſed ſimplice,
Puris placebat móribus.
Se ſub ſerénis vúltibus
Auſtéra virtus ócculuit:
Timet Vidéri, ne ſuum,
Dum prodit, amittat decus.
Paſcenda cœleſti cibo,
Sacris ſtudébat lítteris;
Templo frequens, ſed ſédula
Redíbat ad curam domûs.
Divína proles féminæ,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu
Nunc & per omne ſéculum.
Amen.

Ant.

Ant. 7. d. Tu glória Jerúſalem, tu lætítia Iſraël, tu honorificéntia pópuli noſtri, allelúia. *Judith* 15.

Ant. 8. G. Benedicta es à Dómino; ſcit enim omnis pópulus mulíerem te eſſe virtútis, allelúia. *Ruth* 3.

Ant. 5. C. Gaudébit ſuper te Dóminus in lætítia, ſilébit in dilectióne ſua, exultábit ſuper te in laude, allelúia. *Soph.* 3.

℣. Benedícat te Dóminus ex Sion; ℟. Et vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ. *Pſ.* 127.

℟. *j.* Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu ſupergreſſa es univerſas. * Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur, allelúia, allelúia. ℣. In incorruptibilitáte modeſti ſpíritûs, qui eſt in conſpectu Dei lócuples, ſanctæ mulíeres ornábant ſe. * Fallax. *Prov.* 31. 1. *Petr.* 3.

℟. *ij.* Feciſti viríliter, & confortátum eſt cor tuum, eò quòd caſtitátem amáveris: * Ideò & manus Dómini confortávit te, & ídeò eris benedicta in ætérnum, allelúia, allelúia. ℣. O múlier, magna eſt fides tua: * Ideò. *Judith* 15. *Matth.* 15.

℟. *iij.* Omnia quæ locúta es, vera ſunt; & non eſt in ſermónibus tuis ulla reprehénſio: * Nunc ergò † Ora pro nobis, quóniam múlier ſancta es, & timens Deum, allelúia, allelúia. ℣. Fides tua te ſalvam fecit. * Nunc. Glória Patri. † Ora. *Judith* 8. *Luc.* 7.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Glorificábo nomen tuum in æternum; ℟. Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me. *Pſ.* 5.

AD LAUDES.

Ant. 1. a. SIcut ſol óriens mundo in altíſſimis Dei, ſic mulíeris bonæ ſpécies in ornaméntum domûs ejus, allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 2. Múlier fortis oblectat virum ſuum; & annos vitæ illíus in pace implébit, allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 3. g. Múlier ſenſáta, & tácita: non eſt immutátio erudítæ ánimæ, allelúia. *Eccli.* 26.

Ant. 4. a. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus, allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 5. a. Non diſcedébat de templo, jejúniis & obſecratiónibus ſérviens nocte ac die, allelúia. *Luc.* 2.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3.

MUlíeres ſúbditæ ſint viris ſuis; ut & ſi qui non credunt verbo, per mulíerum converſatiónem ſine verbo lucrifíant, conſiderantes in timóre caſtam converſatiónem veſtram.

HYMNUS.

ARdet Deo quæ Fémina,
Latére fruſtrà cógitat :
Quot índigos hæc ſúblevat,
Tot próditur præcónibus.
Prodeſſe quærit ómnibus,
Curis honeſtis ánxia ;
Patróna cuſtos vírginum,
Secunda mater órphanis.
Pannis latentem vílibus
Chriſtum fovébat hóſpitem :
Quas dura ſubtraxit ſibi,
Opes refundit pródiga.
Pacem domi, pacem foris
Alto colit ſiléntio :
Lites amat compónere,
Ut una mens ſit ómnibus.
Divína proles féminæ,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne ſéculum.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Adhæſit ánima mea poſt te, Deus meus : ℟. Me ſuſcépit déxtera tua. *Pſ. 62.*

Ad Benedictus.

Ant. 5. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ ; & exaudíta eſt orátio mea, allelúia. *Eccli.* 51.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ virtus in infirmitáte perfícitur : largíre nobis beátæ *N.* Mártyris tuæ paſſiónem recoléntibus ; ut quæ à te accépit ut vínceret, à te quoque vincendi grátiam nobis obtíneat ; Per.

Si non ſit Martyr, ℣. Humiliábam ánimam meam. ℟. Et orátio mea in ſinu meo convertétur. *Pſ.* 34.

Ad Benedictus.

Ant. 6. Orátio humiliántis ſe nubes penetrábit ; & non diſcédet, donec Altíſſimus aſpíciat, allelúia. *Eccli.* 35.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miſerátor, illuſtra : & beátæ *N.* précibus ac méritis, fac nos terréna deſpícere, & amáre cœléſtia ; Per.

Si ſit Vidua, *Oratio.*

DEus, in quem ſperat omnis ánima quæ longè à te éxulans in terris ſe verè víduam ſentit ac deſolátam : tríbue nobis, quæſumus, ut exémplo beátæ *N.* nocte ac die obſecratiónibus & oratiónibus inſtantes, cœléſtium conſolatiónum mereámur eſſe partícipes ; Per.

AD PRIMAM.

Ant. 1. a. Sicut ſol.

In ℟. *br.* ℣. Cui miniſtravérunt * ſanctæ mulíeres. *Luc.* 8.

AD TERTIAM.

Ant. 2. Múlier fortis.

CAPITULUM. *Epheſ.* 5.

MUlíeres viris ſuis ſúbditæ ſint, ſicut Dómino ; quóniam vir caput eſt mulíeris, ſicut Chriſtus

t Eccléſiæ : ipſe
córporis ejus.
Doce me fácere
em tuam, * quia
us es tu : * Al-
lelúia. Doce me.
tus tuus bonus *
me : * Allelúia.
Patri. Doce me.

omni via mala pro-
des meos ; ℟. Ut
n verba tua. *Pſ.* 118.
SEXTAM.
3. g. Múlier.
LUM. 1. *Tim.* 2.
er in ſiléntio diſcat
n omni ſubjectió-
ere autem mulíeri
nitto, neque do-
n virum, ſed eſſe
o.
Cuſtódiam vias
Ut non delínquam
meâ : * Allelúia,
Cuſtódiam. ℣. Pó-
eo * cuſtódiam :
a. Glória Patri.
m. *Pſ.* 38.
ud me orátio Deo
: ℟. Dicam Deo,
r meus es. *Pſ.* 41.
NONAM.
3. a. Non diſce-

LUM. 1. *Tim.* 2.
oráre mulíeres in
itu ornáto, cum
ia & ſobrietáte or-
, & non in tortis
, aut auro, aut
is, vel veſte pre-
d quod decet mu-
promittentes pie-

tátem per ópera bona.

℟. *br.* Expectávi Dóminum, * Et intendit mihi : * Allelúia, allelúia. ℣. Expectávi. ℣. Et exaudívit * preces meas, * Allelúia. Glória Patri. Expectávi. *Pſ.* 39.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dei, ℟. Qui póſuit ánimam meam ad vitam. *Pſ.* 65.

AD II. VESPERAS.

Ant. In ancilla ſua adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam, allelúia. *Judith* 13.
2.

Ant. 4. E. Erat hæc in ómnibus famoſíſſima, quóniam timébat Dóminum valdè ; nec erat qui loquerétur de illa verbum malum, allelúia. *Judith* 8.

Ant. 7. c. Conſiderávit ſémitas domûs ſuæ, & panem otióſa non comédit, allelúia. *Prov.* 31.

Ant. 1. D. Fílios educávit, hoſpítio recépit, ſanctórum pedes lavit, tribulatiónem patiéntibus ſubminiſtrávit, omne opus bonum ſubſecúta eſt, allelúia. 1. *Tim.* 5.

Ant. 6. Surrexérunt fílii ejus, & beatíſſimam prædicavérunt : vir ejus, & laudávit eam, allelúia. *Prov.* 31.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2.

Mulier ſalvábitur per filiórum generatiónem, ſi permánſerit in fide, & dilectióne, & ſanctificatióne cum ſobrietáte.

In Solemnibus & Annualibus : Allelúia, allelúia.

℣. Ego ſum, ego ſum, quæ Dómino canam : pſallam Dómino Deo Iſraël. Allelúia. *Judic.* 5.

HYMNUS.

O Jam beáta, quæ ſuo
Tandem ſolúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur !

Per quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo ;
Et vos ſolútæ Cónjuges.

Inſignis & nos Féminæ
Sequi decet veſtígia,
Magnum vel ipſis quæ fuit
Virtútis exemplum viris.

Queis arſit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus ;
Eóque, quo te vis coli,
Amóre fac mens te colat.

Divína proles féminæ,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, cumque Spíritu,
Nunc & per omne ſéculum.
Amen.

Si ſit Martyr, ℣. Videant qui odérunt me, & confundantur ; ℟. Quóniam, tu Dómine, adjuviſti me. *Pſ.* 85.

Ad Magníficat.

Ant. 3. a. Confitébor nómini tuo, Dómine; quóniam adjútor & protector factus es mihi, & liberaſti corpus meum à perditióne, allelúia. *Eccli.* 51.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

Si non ſit Martyr, ℣. Anima mea Dómino vivet : ℟. Et ſemen meum ſérviet ipſi. *Pſ.* 21.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Fortitúdo & decor indumentum ejus : date ei de fructu mánuum ſuárum ; & laudent eam in portis ópera ejus, allelúia. *Prov.* 31.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

SOLEMNE-MAJUS.

(*Ipſo die Dedicationis*, ANNUALE.)

N I. VESPERIS.
Pſalmi de Feria.

nt. CErnitis quòd Dó-
D. minus Deus veſ-
r vobiſcum ſit : præbéte
itur corda veſtra, ut quæ-
tis Dóminum ; & con-
rgite, & ædificáte ſanc-
árium Dómino, allelúia.
Paral. 22.

Ant. 7. d. Domus quam
dificári volo Dómino, ta-
s eſſe debet, ut in cunc-
s regiónibus nominétur :
æparábo ergo ei neceſſá-
a, allelúia. 1. *Paral.* 22.

Ant. 5. C. Magnus eſt
eus noſter ſuper omnes
os : quis ergo póterit præ-
lére, ut ædíficet dignam
eo domum ? allelúia. 2.
aral. 2.

Ant. 6. Si cœlum &
eli cœlórum cápere eum
équeunt, quantus ego
m, ut poſſim ædificáre ei
omum ? allelúia. 2. *Paral.* 2.

Ant. 3. a. Dóminus Deus
eli ipſe præcépit mihi ut
dificárem ei domum, al-
lúia. 1. *Eſdr.* 1.

CAPITULUM. *Agg.* 1.

HÆc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda veſtra ſuper vias veſtras : aſcéndite in montem, portáte ligna, & ædificáte domum ; & acceptábilis mihi erit, & glorificábor, dicit Dóminus.

℟. Cuncta, Dómine, quæ in cœlo ſunt & in terra, tua ſunt ; & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi : * Dómine Deus noſter, † Omnis hæc cópia quam parávimus, ut ædificarétur domus nómini ſancto tuo, de manu tua eſt, allelúia, allelúia. ℣. Quis prior Dómino dedit, & retribuétur ei ? Ex ipſo ſunt ómnia : ipſi glória in ſécula. * Dómine. Glória. † Omnis. 1. *Paral.* 29. *Rom.* 11.

HYMNUS.

QUiſquis ô ! ſacram próperas ad ædem,
Dirigat greſſus píetas fideſque ;
Regis hæc regum Domus, & Tonantis
Altera Sedes.
Cujus in cœlo thronus eſt perennis,
Parva vult terris habitáre tecta :

Incapax claudi, latet hoſpes, arcto
Clauſus in orbe.
Non malos ultor venit inter ignes,
Non nigrâ nimbi tonat è procellâ:
Nec minùs credas plácido verenda
Númine templa.
Quid vetus fluxit cruor hoſtiárum?
Príſtinæ ceſſent holocauſta legis:
Ipſe libámen Deus, & Sacerdos,
Se litat aris.
Quid venis, audax? procul hinc profánus;
Sancta ni fletûs lavet unda crimen.
Munda quàm multis jubet eſſe mundum
Vócibus ædes!
Quæ tibi fumant, Deus alme, templis,
Thura, jucundo pláceant odóre;
Et pluant pingues reſolúta lætis
Núbibus imbres.
Amen.

℣. Fundátur exultatióne univerſæ terræ mons Sion: ℟. Deus in dómibus ejus cognoſcétur. *Pſ.* 47.

Ad Magníficat.

Ant. 4. d. Domus mea ædificábitur in Jerúſalem; & conſolábitur adhuc Dóminus Sion, & éliget adhuc Jerúſalem, allelúia. *Zach.* 1.

Oratio, ut infrà ad Laudes.

[*Si ſit Dominica, ſit Commemoratio Dominicæ occurrentis in utriſque Veſperis & Laudibus.*]

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Feria.

Ant. 6. Sint óculi tui aperti ſuper domum hanc nocte ac die, Dómine, ut exáudias deprecatiónem pópuli tui, allelúia. 3. *Reg.* 8.

Hymnus Paſchalis, Jeſu, redemptor ſéculi.

Ad Nunc dimittis.

Ant. 5. a. Implébo domum iſtam glóriâ, & in loco iſto dabo pacem, allelúia. *Agg.* 2.

AD OFFICIUM NOCT.

Invit. Dóminum in templo ſancto ſuo, * Veníte, adorémus, allelúia. *Habac.* 2.

Pſ. 94. Veníte. 2.

HYMNUS.

Ecce ſedes hìc Tonantis,
Ecce cœli jánua:
Hìc Sacerdos, ara, templum,
Hìc Deus ſit hóſtia;
Incruentâ morte, jugis
Hìc amor litat Deum.
Qualis ara, quanta ſedes,
Ipsíus capax Dei!
Quem nec univerſa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo ſe coarctans
Hìc latére ſúſtinet.
Quàm libentèr hìc pudícis
Inſerit ſe córdibus!
Hìc amantis tota Chriſti
Exerit ſe cáritas;
Hìc Pater caros ſedére

Geſtit inter fílios.

Hinc faceſſe, quem profána

Pólluit contágio;

Neu ſacrum transíre límen

Inquinátus aúdeas:

Ultor aſtat cum flagellis,

Púniens ſontes Deus.

Sit perennis laus Parenti;

Sit perennis Fílio:

Laus tibi, qui nectis ambos,

Sit perennis, Spíritus,

Chríſma cujus nos inungens,

Viva templa cónſecrat.

Amen.

In Pſ. Te decet hymnus. 77. *Ant.* 1. g. Majeſtas Dómini implévit domum; nec póterant Sacerdótes íngredi domum Dómini, eò quòd impleſſet majeſtas Dómini templum Dómini. allelúia. 2. *Paral.* 7.

In Pſ. Quàm dilecta. 99. *Ant.* 6. Verè Dóminus eſt in loco iſto: quàm terríbilis eſt locus iſte! Non eſt hic áliud niſi domus Dei, & porta cœli, allelúia. *Geneſ.* 28.

In Pſ. Fundamenta. 138. *Ant.* 3. g. Ipſe qui habet in cœlis habitatiónem, viſitátor & adjútor eſt loci; & venientes ad malefaciendum pércutit ac perdit, allelúia. 2. *Mach.* 3.

℣. Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? ℟. Qui ingréditur ſine mácula, & operátur juſtítiam. *Pſ.* 14.

De libro ſecundo Paralipómenon.

Lectio j. Cap. 7.

CUm compleſſet Sálomon fundens preces, ignis deſcendit de cœlo, & devorávit holocauſta & víctimas: & majeſtas Dómini implévit domum; nec póterant ſacerdótes íngredi templum Dómini, eò quòd impleſſet majeſtas Dómini templum Dómini. Sed & omnes fílii Iſraël vidébant deſcendentem ignem, & glóriam Dómini ſuper domum: & corruentes proni in terram ſuper pavimentum ſtratum lápide, adoravérunt & laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. Rex autem & omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóſtias; boum viginti duo míllia, aríetum centum viginti míllia: & dedicávit domum Dei rex, & univerſus pópulus. Sacerdótes autem ſtabant in offíciis ſuis: & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudandum Dóminum: Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus; hymnos David canentes per manus ſuas. Porrò ſacerdótes canébant tubis antè eos, cunctuſque Iſraël ſtabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii antè

templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocauſta & ádipes pacificórum; quia altáre æneum quod fécerat, non póterat ſuſtinére holocauſta & ſacrifícia & ádipes. Fecit ergo Sálomon ſolemnitátem in témpore illo ſeptem diébus; & omnis Iſraël cum eo, eccléſia magna valdè, ab intróitu Emath uſque ad torrentem Ægypti. Fecitque die octávo collectam, eò quòd dedicaſſet altáre ſeptem diébus, & ſolemnitátem celebraſſet diébus ſeptem.

℟. Cùm intuliſſet Móyſes arcam in tabernáculum, póſuit & menſam, & candelábrum è regióne menſæ, * Juxtà præceptum Dómini, allelúia, allelúia. ℣. Lucernam ponunt ſuper candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo ſunt: ſic lúceat lux veſtra coram homínibus: * Juxtà. *Exod.* 40. *Matth.* 5.

Sermo ſancti Bernardi Abbátis.

Serm. 1. *de Dedicatione*, *N.* 1. *Lectio ij.*

FEſtívitas hodierna, fratres, tantò nobis debet eſſe devótior, quantò familiárior eſt. Nam céteras quidèm Sanctórum ſolemnitátes cum Eccléſiis áliis habémus commúnes: hæc verò ſic nobis eſt própria, ut neceſſe ſit, vel à nobis eam, vel à némine, celebrári. Noſtra eſt, quia de Eccléſia noſtra: magis autem noſtra, quia de nobis ipſis. Mirámini fórſitan, & erubéſcitis celebrári feſta de vobis. Sed quid lápides iſti potuérunt ſanctitátis habére, ut eórum ſolémnia celebrémus? Habent útique ſanctitátem, ſed propter córpora veſtra. An verò córpora veſtra ſancta eſſe quis dúbitet, quæ templum ſancti Spíritûs ſunt; ut ſciat unuſquiſque vas ſuum poſſidére in ſanctificatióne? Itaque ſanctæ ſunt ánimæ propter inhabitantem Spíritum Dei in vobis: ſancta ſunt córpora propter ánimas: ſancta eſt étiam propter córpora domus. Quando domus iſta per manus Pontíficum dedicáta eſt Dómino, propter nos ſine dúbio factum eſt. In nobis proindè ſpirituáliter impléri neceſſe eſt, quæ in pariétibus viſibíliter præceſſérunt. Et ſi vultis ſcire, hæc útique ſunt: aſpérſio, inſcríptio, inúnctio, illuminário, benedíctio. Hæc quidèm in hac visíbili domo fecère Pontífices; hæc Chriſtus aſſiſtens Póntifex futurórum bonórum inviſibíliter quotídiè operátur in nobis. Aſpergit nos hyſſópo, ut mundémur, lavémur, dealbémur: lavat nos in confeſſióne; lavat nos lacrymárum imbre; lavat ſudóre pœnitentiæ: magis autem

lavat nos aquâ illâ pretióſâ quæ de fonte pietátis, id eſt, ab ejus látere, emanávit. Non ſolùm autem, ſed inſcríbit dígito Dei, in quo ejiciébat dæmónia, haud dúbium quin in Spíritu ſancto. Inſcríbit, inquam, legem ſuam, non jam in lápide, ſed in tábulis cordis carnálibus, prophéticam implens promiſſiónem, quâ ſe pollícitus eſt ablatúrum cor lapídeum, & cárneum cor eſſe datúrum, id eſt, non durum, non obſtinátum, non Judáicum; ſed pium, ſed manſuétum, ſed tractábile, ſed devótum.

℟. *ij.* Móyſes tabernáculum & ómnia vaſa miniſtérii aſperſit; & ómnia in ſánguine ſecundùm legem mundantur: * Neceſſe eſt ergo exemplária quidèm cœléſtium his mundári; ipſa autem cœléſtia melióribus hóſtiis, quàm iſtis, allelúia, allelúia. ℣. Tulit Móyſes unctiónis óleum, quo linívit tabernáculum cum ómni ſupelléctili ſua: óbtulit & vítulum pro peccáto. * Neceſſe eſt. *Hebr.* 9. *Levit.* 8.

Léctio ſancti Evangélii ſecundùm Matthæum.

Lectio iij. Cap. 21.

IN illo témpore; Cùm intraſſet Jeſus Jeroſólymam, commóta eſt univérſa cívitas, dicens: Quis eſt hic? Pópuli autem dicébant; Hic eſt Jeſus Prophéta à Názareth Galilææ. Et intrávit Jeſus in templum Dei. Et réliqua.

Homília ſancti Basílii Epíſcopi.

In Pſ. 28. *Ed. Ben.* 1721. *n.* 3.

NEceſsária eſt adorátio, non ea quæ ſit extrà Eccléſiam, ſed quæ in ipſa Dei aula perfícitur. Ne mihi privátas aulas aut eccléſias excogitétis. Una eſt aula ſancta Dei. Synagóga Judæórum priùs aula erat: ſed poſt admiſſum in Chriſtum peccatum, facta eſt habitátio eórum deſerta. Quaproptèr & Dóminus: Et álias oves hábeo, quæ non ſunt ex hoc ovíli. Cùm autem loquátur de iis qui ex Géntibus ad ſalútem præordináti ſunt, aulam própriam præter Judæórum aulam oſtendit. Non ígitur extrà ſanctam hanc aulam adoráre oportet, ſed intrà ipſam, ne quis extrà ipſam conſtitútus, aut ab iis qui extrà illam ſunt, attractus, in aula Dómini eſſe déſinat. Interſunt enim multi in hábitu quidèm precatiónis; nec ſunt tamen in aula ob mentis evagatiónem, & ánimi eórum aberratiónem, ex vanis ac inutílibus curis naſcentem. Qui ventrem, aut glóriam, aut quidvis áliud, quod réliquis ómnibus pluris æſtimat, deum fécerit, is neque adórat

Dóminum, neque in aula ſancta eſt; etiamſi videátur eſſe dignus, qui ad ſensíbiles conventus admittátur.

℟. Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte ſcabellum pedum ejus, quóniam ſanctum eſt: adoráte in monte ſancto ejus, * Quóniã ſanctus Dóminus Deus noſter, allelúia, allelúia. ℣. Veri adoratóres adorábunt Patrem in ſpíritu & veritáte: nam & Pater tales quærit qui adórent eum: * Quóniam. Glória Patri. * Quóniam. *Pſ.* 98. *Joan.* 4.

[*Si Dominica fuerit, omiſſâ Lectione ij. de Sermone ſancti Bernardi, ejus loco dic. Lectio de Evang. & Homil. Dedic. & iij. Lect. erit de Evangelio & Homil. Dom. occurr. cujus ſit prætereà Commem. in utriſque Veſperis & Laudibus.*]

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Cantáte Dómino cánticum novum: ℟. Laus ejus in ecclésia ſanctórum. *Pſ.* 149.

AD LAUDES.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 3. a. DOmus Dei eſt Ecclésia Dei vivi, columna & firmamentum veritátis, allelúia. 1. *Tim.* 3.

Ant. 4. E. Chriſti domus ſumus nos, ſi fidúciam & glóriam ſpei uſque ad finem, firmam retineámus, allelúia. *Hebr.* 3.

Ant. 8. c. Ad Dóminum accedentes, lápidem vivum & electum, & ipſi tamquàm lápides vivi ſuperædificámini, domus ſpirituális, allelúia. 1. *Petr.* 2.

Ant. 5. a. Omnis ædificátio.

CANTICUM. *Tob.* 13.

De Eccleſia Prophetia.

JErúſalem cívitas Dei, luce ſpléndidâ fulgébis, * & omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longinquo ad te vénient: & múnera deferentes adorábunt in te Dóminum, * & terram tuam in ſanctificatiónem habébunt;

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledicti erunt qui contémpſerint te; & condemnáti erunt omnes qui blaſphemáverint te; * benedictíque erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis; * quóniam omnes benedicentur & congregabuntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te, * & qui gaudent ſuper pace tua.

Anima mea, bénedic Dóminum; * quóniam liberávit Jerúſalem civitátem ſuam à cunctis tribulatiónibus ejus Dóminus Deus noſter.

Beátus ero ſi fúerint relíquiæ ſéminis mei * ad videndam claritátem Jeruſalem.

æ Jerúſalem ex ſap-
& ſmaragdo ædifica-
r; * & ex lápide pre-
omnis circúitus mu-
ejus.
:pide cándido& mu-
nes platéæ ejus ſter-
r: * & per vicos ejus
ia cantábitur.
edictus Dóminus qui
vit eam; * & ſit reg-
ejus in ſécula ſeculó-
aper eam. Amen.
ria Patri, &c.
. Omnis ædificátio
ucta in Chriſto Jeſu,
t in templum ſanctum
mino; in quo & vos
ficámini in habitácu-
Dei in Spíritu, alle-
Epheſ. 2.
. 1. a. Dei ædificátio
fundamentum póſui:
uiſque vídeat quó-
ſuperædificet; fun-
atum enim Chriſtus
, allelúia. 1. *Cor.* 3.
ITULUM. 1. *Cor.* 6.
I neſcítis quóniam
nembra veſtra tem-
ſunt Spíritûs ſancti
i vobis eſt, quem ha-
à Deo, & non eſtis
? Empti enim eſtis
o magno: glorificáte
ortáte Deum in cór-
veſtro.

HYMNUS.

atris æterni Sóboles
coæva,
m tuæ ſacros pia plebs
honóres
lis inſtaurat, Deus al-
ie, noſtris
Annue votis.
Hîc ſacri fontis látices ab
ortu
Inditi purgant máculam
reátûs:
Hîc & infúſum nova
membra Chriſto
Chriſma coaptat.
Hîc ſuâ paſcit pópulos fi-
déles
Carne, qui mundi ſce-
lus omne tollit
Agnus, & fuſi prétium
cruóris
Ipſe propínat.
Hîc ſalus ægris ánimis pa-
rátur:
Hîc reos Judex fácilis re-
laxat,
Atque lethálem redivíva
pellit
Grátia culpam.
Cujus in cœlo thronus eſt
perennis,
Incolit parvam Deus al-
tus ædem:
Hîc adorátor ſibi quiſque
ſedem
Præparat aſtris.
Nullus hanc turbo quatit,
irruentis
Nulla vis nimbi, rapi-
dive fluctûs:
Cedit hanc contra furor
inferórum
Irritus omnis.
Laus Deo, qui nos ſibi
conſecrávit:
Una ſit Patri, parilíque
Proli:
Par ſit ambórum tibi
nexus omni,
Spíritus, ævo.
Amen.

℣. Domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, ℟. In longitúdinem diérum. Pſ. 92.

Ad Benedictus.

Ant. 7. a. Domus tua, Dómine, in ſanctificatióne tua permáneat; & omnes gentes agnoſcant quia tu es Deus, & non eſt álius præter te, allelúia. *Judith* 9.

[*Ipſo die Dedicationis, & per Octavam,*

Oratio.

DEus, qui inviſibíliter ómnia cóntines, & tamen pro ſalúte géneris humáni ſigna tuæ poténtiæ viſibíliter oſtendis: Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illuſtra, & concéde ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacumque tribulatióne ad te clamavérint, conſolatiónis tuæ beneficia conſequantur; Per Dóminum.]

In Anniverſario Dedicationis, & per Octavam,

Oratio.

DEus, qui nobis per ſíngulos annos hujus ſancti Templi tui conſecratiónis réparas diem, & ſacris ſemper myſtériis repræſentas incólumes: exaudi preces pópuli tui, & præſta ut quiſquis hoc Templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta ſe impetraſſe lætétur; Per Dóminum.

AD HORAS,

Doxologia Paſchalis, Da, Chriſte, &c.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. a. Domus Dei.

In ℟. *br.* ℣. Qui magnificas in nobis * locum tuum & Templum. 2. *Mach.* 3.

AD TERTIAM.

Ant. 4. E. Chriſti domus.

CAPITULUM. *Hebr.* 10.

HAbentes, fratres, fidúciam in introítu ſanctórum in ſánguine Chriſti, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, (id eſt, carnem ſuam,) & Sacerdótem magnum ſuper domum Dei; accedámus cum vero corde in plenitúdine fidei.

℟. *br.* In multitúdine miſericórdiæ tuæ * introíbo in domum tuam, * *Allelúia*, allelúia. In ℣. *Adorábo* ad templum ſanctum tuum * in timóre tuo: * Allelúia. Glória Patri. In. *Pſ.* 5.

℣. Introíbo in domum tuam in holocauſtis: ℟. Reddam tibi vota mea. *Pſ.* 65.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Ad Dóminum.

CAPITULUM. *Apoc.* 3.

QUi vícerit, fáciam illum columnam in templo Dei mei, & foras non egrediétur ámpliùs: & ſcribam ſuper eum nomen Dei mei, & nomen civitatis Dei mei novæ Jeruſalem, quæ deſcendit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum.

℟. *br.* Beátus * quem elegiſti & aſſumpſiſti : * Allelúia, allelúia. Beátus. ℣. Inhabitábit * in átriis tuis : * Allelúia. Glória. Beátus. *Pſ.* 64.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine : ℟. In ſécula ſeculórum laudábunt te. *Pſ.* 83.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Dei.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 5.

SCimus quóniam ſi terreſtris domus noſtra hujus habitatiónis diſſolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufactam, æternam in cœlis. Nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram, quæ de cœlo eſt, ſuperíndui cupientes.

℟. *br.* Replébimur * in bonis domûs tuæ : * Allelúia, allelúia. Replébimur. ℣. Sanctum eſt templum tuum, * mirábile in æquitáte, * Allelúia. Glória Patri. Replébimur. *Pſ.* 64.

℣. Quàm dilecta tabernácula tua, Dómine virtútum ! ℟. Concupiſcit & déficit ánima mea in átria Dómini. *Pſ.* 83.

AD II. VESPERAS.

In Pſ. Lætatus ſum. 67. *Ant.* 4. E. UNus de ſeptem Angelis ſúſtulit me in ſpíritu, & oſtendit mihi civitátem ſanctam Jerúſalem deſcendentem de cœlo à Deo, allelúia. *Apoc.* 21.

In Pſ. Niſi Dóminus. 86. *Ant.* 8. G. Erat ſtructúra muri ejus ex lápide jáſpide; ipſa verò cívitas aurum mundum, símile vitro mundo, allelúia. *Apoc.* 21.

In Pſ. Memento. *cum ſua diviſione*, 140. *Ant.* 1. D. Templum non vidi in ea; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus eſt, & Agnus, allelúia. *Apoc.* 21.

In Pſ. Super flúmina. 50. *Ant.* 3. a. Cívitas non eget ſole neque lunâ, ut lúceant in ea; nam cláritas Dei illuminávit eam, & lucerna ejus eſt Agnus, allelúia. *Apoc.* 21.

In Pſ. Lauda, Jerúſalem, Dóminum. 96. *Ant.* 6. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatiónem fáciens & mendácium, niſi qui ſcripti ſunt in libro vitæ Agni, allelúia. *Apoc.* 21.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 33.

REſpice Sion civitátem ſolemnitátis noſtræ : óculi tui vidébunt Jerúſalem, habitatiónem opuléntam, tabernáculum quod nequáquàm transferri póterit : nec auferentur clavi ejus in ſempitérnum, & omnes funículi ejus non rumpentur; quia ſolúmmodò ibi magníficus eſt Dóminus noſter.

Allelúia, allelúia. ℣. Erit Jerúſalem ſancta, & aliéni non transíbunt per eam ámpliùs, allelúia. *Joël.* 3.

HYMNUS.

URbs beáta, vera pacis
Víſio Jerúſalem,
Quanta ſurgit! celſa ſaxis
Cónditur vivéntibus:
Quæ polívit, hæc coaptat
Sédibus ſuis Deus.
Síngulis ex margarítis
Síngulæ portæ nitent:
Murus omnis fulget auro,
Fulget uniónibus:
Anguláris petra Chriſtus
Fundat urbis mœnia.
Ejus eſt ſol cæſus Agnus,
Ejus eſt templum Deus:
Æmulantes hic beáti
Purióres Spíritus,
Laude jugi Numen unum
Terque Sanctum cóncinunt.
Undequáquè ſunt aperta
Civitátis óſtia:
Quiſquis ambit huc veníre,
Inſeríque mœnibus,
Antè duris hic probári
Débuit labóribus.
Sit perennis laus Parenti;
Sit perennis Fílio;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perennis, Spíritus;
Chriſma cujus nos inungens,
Viva templa cónſecrat.
Amen.

℣. Glorióſa dicta ſunt de te, cívitas Dei: ℟. Sicut lætántium ómnium habitátio eſt in te. *Pſ.* 86.

Ad Magníficat.

Ant. 5. C. Greſſus rectos fácite pédibus veſtris; acceſſiſtis enim ad civitátem Dei viventis Jerúſalem cœleſtem: ítaque regnum immóbile ſuſcipientes, ſerviámus Deo cum metu & reveréntia, allelúia. *Hebr.* 12.

Oratio, ut ſuprà ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi & Capitulum de Dominica. Cetera ut heri, liv.

[¶ *De Dominica (ſi occurrat intra Octav. Anniverſarii Dedic.) fit Officium ut in Pſalterio, cum Commem. Octavæ in utriſque Veſp. & Laudibus.*]

DIEBUS
INTRA OCTAVAM.
Semiduplex.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

Pſalmi de Feria in toto Officio.

AD NOCTURNUM.

Una ex Antiph. juxtà Feriam. ℣. *&* ℟℟. *ex Nocturno Feſtis.*

Lectio j. de Script. occ. è tribus fit una: ij & iij. ut habent. infrà pro qualibet die.

AD LAUDES.

Ant. ſola 5. a. Omnis ædificátio conſtructa in Chriſto Jeſu, creſcit in templum ſanctum in Dómino; in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu, allelúia. *Epheſ.* 2.

Cantic. Jerúſalem. lviij.

AD VESPERAS.

Ant. ſola 4. E. Unus de ſeptem Angelis ſuſtulit me in ſpíritu, & oſtendit mihi civitátem ſanctam Jerúſa-

:am deſcendentem de cœlo
· Deo, alleluia. *Apoc.* 21.

SECUNDA DIE.

Sermo ſancti Auguſtini Epiſcopi.

erm. 336. *in Dedic. Tom.* 5.

Lectio ij.

Celébritas hujus congregatiónis, dedicátio eſt domûs oratiónis. Domus rgò noſtrárum oratiónum, ſta eſt; domus Dei, nos pſi. Si domus Dei nos ipſi, ios in hoc ſéculo ædificámur, ut in fine ſéculi dediémur. Ædifícium, imò ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod ıîc fiébat, quandò iſta ſurébant; hoc fit modò, cùm ongregantur credentes in Chriſtum. Credendo enim, uaſi de ſylvis & móntibus igna & lápides præciduntur. Cùm verò catechizantur, baptizantur, formantur; tanquàm inter manus abrórum & opíficum dolantur, collineantur, complanantur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, niſi quandò caritáte compaginantur.

Lectio iij.

Ligna iſta & lápides ſi non ſibi certo órdine cohærérent, ſi non ſe pacíficè innécterent, ſi non ſe ínvicèm, cohærendo ſibi, quodam modo amárent, nemo huc intráret. Déniquè quandò vides in áliqua fábrica lápides & ligna benè ſibi cohærére, ſecúrus intras, ruínam non tímes. Volens ergò Dóminus Chriſtus intráre, & in nobis habitáre, tanquàm ædificando dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicèm diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis; véteres enim erátis, domum mihi nondùm faciebátis, in veſtra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini de veſtræ ruínæ vetuſtáte, vos ínvicèm amáte.

TERTIA DIE.

De Sermóne ſancti Auguſtini Epiſcopi.

Unde ſuprà. *Lectio ij.*

Dum novam conſtructiónem ſanctæ hujus Eccléſiæ libenter atténdimus, quam divíno nómini hódiè dedicámus; invenímus à nobis debéri, & Deo noſtro máximam laudem, & ſanctitáti veſtræ cóngruum de divínæ domûs ædificatióne ſermónem. Tunc autem ſermo noſter cóngruus erit, ſi in ſe áliquid ædificatiónis habeat, quod utilitáti animárum veſtrárum, Deo vos intériùs ædificante, profíciat. Quod hîc factum corporáliter vidémus in pariétibus, ſpirituáliter fiat in méntibus: & quod hîc perfectum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc, ædificante grátiâ Dei, perficiátur in córdibus veſtris.

Lectio iij.

PRincipáliter ergò grátias agámus Dómino Deo noſtro, à quo eſt omne datum óptimum, & omne donum perfectum: & ejus bonitátem totâ cordis alacritáte laudémus; quóniam ad conſtruendam iſtam domum oratiónis, fidélium ſuórum viſitávit ánimum, excitávit affectum, ſurrogávit auxílium; inſpirávit necdùm voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent; ac per hoc Deus, qui operátur in ſuis & velle & perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipſe cœpit, ipſe perfécit. Et quia ópera bona in conſpectu ſuo nunquàm eſſe permittit inánia; fidélibus ſuis, quibus operántibus præbuit virtútis ſuæ favórem, tríbuet condignam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agendæ ſunt grátiæ Deo noſtro: hanc enim Eccléſiam, quam fecit nómini ſuo cónſtrui, fecit étiam ſanctórum Mártyrum relíquiis ámpliùs honorári.

QUARTA DIE.

De Sermóne ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 337. de Dedic. Eccleſ. C. 1. *Lectio ij.*

BOna ópera fidéliũ de ſuâ temporáli terrenâque ſubſtántiâ, cùm in theſauris cœléſtibus reconduntur; fides hoc videt, quæ pietátis óculum habet in corde. Undè & iſta ædifícia, quæ congregandis religióſis cœtibus extruuntur, cum óculo carnis inſpéxerit, laudat intériùs quod cernit extériùs; & visíbili áccipit lúmine, ad quod gáudeat invisíbili veritáte. Neque enim occupáta eſt fides inſpícere quàm pulchra ſint membra hujus habitatiónis, ſed de quanta interióris hóminis pulchritúdine procédant hæc ópera dilectiónis.

Lectio iij.

REtríbuet ergò Dóminus fidélibus ſuis tam piè, tam hiláriter, tam devótè iſta operántibus, ut eos quoque ipſos in ſuæ fábricæ conſtructióne compónat, quò currunt lápides vivi, fide formáti, ſpe ſolidáti, caritáte compacti: ubi ſápiens ille architectus Apóſtolus fundamentum póſuit Chriſtum Jeſum, ſummum ipſum lápidem anguláren; ſicut & Petrus de prophética Scriptúra commémorat, ab homínibus quidèm reprobátum, à Deo autem electum & honorificátum. Huic adhærendo, pacámur; huic incumbendo, firmámur.

QUINTA DIE.

De Sermóne ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Unde ſuprà. Lectio ij.

CHriſtus ſimul eſt & lapis fundamentális, quia

Ipſe nos regit ; & anguláris, quia ipſe conjungit. Ipſa eſt petra ſuprà quam vir ſápiens ædíficans domum ſuam, contrà omnes hujus ſéculi tentatiónes tutiſſimus perſevérat ; nec plúviâ irruente lábitur, nec flúmine inundante ſubvértitur, nec ventis flántibus commovétur. Ipſe eſt & pax noſtra, qui fecit útraque unum : in ipſo enim neque circumcíſio quidquam valet, neque præpútium, ſed nova creatúra. Hi enim duo tanquàm paríetes ex diverſo venientes, longè ab ínvicem fúerant ; donec ad illum, tanquam ad ángulum ducti, étiam in illo ſíbimet copuláti ſunt.

Cap. 2. *Lectio iij.*

Itaque ſicut hoc ædifícium visíbile factum eſt nobis corporáliter congregandis ; ita illud ædifícium, quod nos ipſi ſumus, Deo ſpirituáliter habitatúro conſtrúitur. Templum enim Dei ſanctum eſt, inquit Apóſtolus, quod eſtis vos. Sicut hoc terrénis mólibus conſtrúimus, ſic illud benè compóſitis móribus erigámus. Hoc enim nunc viſitántibus nobis, illud in fine ſéculi, Dómino veniente, dedicábitur, quandò corruptíbile hoc noſtrum índuet incorruptiónem, & mortále hoc noſtrum índuet immortalitátem ; quia corpus humilitátis noſtræ conformábit córpori glóriæ ſuæ.

SEXTA DIE.

Sermo ſancti Joannis Chryſóſtomi.

Homil. 33. in Matth.

Lectio ij.

Communis ómnium domus eſt Eccléſia, in quam vobis priùs ingreſſis, nos intrámus, diſcipulórum formam retinentes : ideòque commúniter ómnibus, ſtatìm atque ingreſſi fuérimus, ut illis datam legem ſequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur ſocórdiâ tórpeat, nemo ſæculáribus rebus ſuſpenſum ánimum hábeat, cum jam ad prædicandum Sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidèm míllies pótiùs malim in domum alicújus veſtrûm ingreſſus deſtítui, quàm hìc prædicans non audíri. Hoc mihi moléſtius eſſet quàm illud ; quandóquidèm hæc magis próprië domus noſtra eſt, quàm illa.

Lectio iij.

Hic magnæ illæ noſtræ opes póſitæ ſunt, hìc ſpes noſtra omnis. Quid enim hoc loco non magnum eſt & admirandum ? Nam hæc menſa longè pretióſior eſt atque jucúndior ; & lucerna hæc quàm illa, ut nôrunt qui cum fide óleo peruncti, à morbis liberáti ſunt. Arca étiam hæc multò

OFFICIUM B. MARIÆ IN SABBATO.

Simplex.

IN VESPERIS Feriæ ſextæ præcedentis,

CAPITULUM. *Geneſ.* 3.

Ait Dóminus Deus ad ſerpentem : Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum & ſemen illíus : ipſa cónteret caput tuum.

HYMNUS.

Ave, maris ſtella,
Dei mater alma,
Atque ſemper Virgo,
Felix cœli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.
Monſtra te eſſe matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis Natus
Tulit eſſe tuus.
Virgo ſinguláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos,
Mites fac & caſtos.
Vitam præſta puram,
Iter para tutum;
Ut videntes Jeſum,
Semper collætémur.
Sit laus tibi, Chriſte,
Cujus Virgo parens;
Laus par ſit & Patri,
Sit par tibi, Flamen. Amen.

℣. Deus operátus eſt ſalútem in médio terræ : ℟. Tu confregiſti cápita dracónis. *Pſ.* 73.

Ad Magníficat.

Ant. 1. f. Benedictus Dóminus qui te direxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum, allelúia. *Judith* 13.

Oratio, ut infrà, ad Laudes.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 5. a. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſraël, allelúia. *Judith* 13.

HYMNUS.

Virgíneis títulis matris quæ jungis honóres,
Hâc natos fóveas nocte benigna tuos.
Fúlgida ſtella maris, ſecli dum mérgimur undis,
Sis lux in ténebris, & benè fida quies.
Si ſopor obrépit, caſti fac Mater amóris,
Cor vígilans uno ſpiret amóre Dei.
O Regína potens, própiùs res áſpice noſtras.
Dicáris pópuli vita ſaluſque tui.

ſus Virgo parens, ſit laus
tibi ſumma Redemptor;
Compar ſit Patri, Spirituſque decus.
Amen.
Ad Nunc dimittis.
Ant. 4. E. Memoráre
[illegible]rum humilitátis tuæ, &
[illegible]a Dóminum, & ló[illegible]re Regi pro nobis, &
[illegible]ra nos de morte, alle[illegible]ia. *Eſther* 15.
[illegible]D NOCTURNUM.
Invit. Jeſum de María
[illegible]tum, * Veníte, adoré[illegible], allelúia. *Matth.* 1.
Pſ. 94. Veníte. 2.
HYMNUS.
[illegible] Quàm gloríficâ luce
coruſcas,
Stirpis Davídicæ régia
proles;
Sublímis réſidens, Virgo
María,
Supra Cœlígenas ætheris
omnes!
[illegible]u cum virgíneo mater
honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dediſti:
Humános Deus hinc índuit artus.
[illegible]uem cunctus vénerans
orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te précibus ſubveniente,
Æterni pétimus gáudia
regni.
[illegible] Sóboli qui dare
matrem
In terris vóluit, glória
Patri:
Cujus Virgo parens,
glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.
Pſalmi de Sabbato, ſub ſola
Ant. 1. a. Ave, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus, allelúia. *Luc.* 1.
℣. Deſcendet ſicut plúvia in vellus: ℟. Et replébitur majeſtáte ejus omnis terrâ. *Pſ.* 71.
Pater noſter, &c.
Abſolutio & Benedictiones ut ordinantur poſt Pſalter.
Lectiones duæ priores de Scriptura occurrente.
Poſt j. Lect. ℟. Benedícam ei, & ex illa dabo fílium cui benedictúrus ſum: * Conſtítuam pactū meum illi in fœdus ſempiternum. allelúia, allelúia. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíſſimi vocábitur; & regnábit in domo Jacob in ætérnum. * Conſtítuam. *Geneſ.* 17. *Luc.* 1.
Poſt ij. Lectio. ℟. Quod in ea natum eſt, de Spíritu ſancto eſt: páriet autem fílium; * Ipſe ſalvum fáciet pópulum ſuum à peccátis eórum, allelúia, allelúia. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi Dóminus. * Ipſe. *Matth.* 1. *Eccli.* 44.
Pro tertia Lectione legitur una è ſequentibus, ſe-

cundùm diverſitatem menſium.

Poſt iij. Lect. ℟. Deus ex fémine David * Secundùm promiſſiónem eduxit Iſraël ſalvatórem Jeſum, allelúia, allelúia. ℣. Jurávit Dóminus David veritátem: De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam. * Secundùm. Glória. * Secundùm. *Act.* 13. *Pſ.* 131.

Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum ſuum. *Pſ.* 66.

AD LAUDES.

Pſal. de Sabbato, ſub ſola Ant. 4. A. Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui, allelúia. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

Creávit Dóminus novum ſuper terram; Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS.

Nunc auróra, novæ
 núntia lucis,
Triſtes orbe procul díſſipat umbras.
O quàm lucídior, nocte
 ſepultis
Portans ipſa diem, Virgo, refulges!
O quæ nunc hábitas lúcida
 regna,
Mittas indè tuæ múnera
 lucis:
Te ſi terra dedit munus
 olympo,
Quæ non dona memor
 reddet olympus?
Inter perpétuos Núminis
 hauſtus,
O Regína, tibi ſánguine
 junctum
Ne dediſce genus: noſtra
 fuiſti,
Summi facta parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória
 patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

℣. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ, ℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſraël. *Pſ.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. 3. a. Beáta quæ credidiſti; quóniam perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino, allelúia. *Luc.* 1.

Oratio.

Deus, qui per reſurrectiónem Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti mundum lætificáre dignátus es: præſta, quæſumus, ut per ejus genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eumdem.

AD HORAS,

Doxologia Paſchalis, Deus Chriſte, & Sit laus.

Pſalmi de Sabbato.

AD PRIMAM.

Ant. 2. Fílius Dei factus eſt ei ex fémine David ſecundùm carnem, allelúia. *Rom.* 1.

›r. ℣. Qui natus es* a vírgine. *Matth.* 1.

T E R T I A M.

4. a. De María na- 'eſus, qui vocátur ;, allelúia. *Matth.* 1.

'ULUM. *Iſaïæ* 7.

it Dóminus ipſe vo- ; ſignum: Ecce Vir- ſpiet, & páriet fí- x vocábitur nomen mmánuel.

r. Deus in médio Non commovébi- Allelúia, allelúia. ℣. Adjuvábit eam * dilúculo: * Alle- lória Patri. Deus.

légit eam Dóminus i habitatiónem ſibi.

S E X T A M.

7. d. Péperit fílium ım, qui rectúrus erat gentes, allelúia. 12.

TULUM. *Mich.* 5.

ediétur qui ſit domi- tor in Iſraël, & ejus ab inítio, à æternitátis.

r. Dominábitur * uſquè ad mare: úia, allelúia. Do- tur. ℣. Et à flú- uſquè ad términos errárum. * Allelúia. Dominábitur.

dorábunt eum om- es terræ; ℟. Omnes ſérvient ei. *Pſ.* 71.

N O N A M.

1. g. Manifeſtum eſt quòd ex Juda ortus ſit Dóminus noſter, allelúia. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex mulíere, factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Miſericórdia & véritas * Obviavérunt ſibi: * Allelúia, allelúia. Miſericórdia. ℣. Juſtítia & pax * oſculátæ ſunt; * Allelúia. Glória. Miſericórdia.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℟. Et juſtítia de cœlo proſpexit. *Pſ.* 84.

LECTIONES ſequentes dicuntur ſingulis menſibus in Officio beatæ Mariæ in Sabbato.

MENSE APRILI.

Ex Apologético ſancti Hierónimi Preſbyteri ad Pammáchium pro libris contrà Joviniánum.

Lectio iij.

CHriſtus virgo; mater vírginis noſtri virgo perpétua, mater & virgo. Jeſus enim clauſis ingreſſus eſt óſtiis: & in ſepulcro ejus quod novum & in petra duríſſima fúerat excíſum, nec ánteà quis, nec póſteà póſitus eſt. Hortus conclúſus, fons ſignátus: de quo fonte ille flúvius manat, juxta Joel, qui írrigat torrentem, vel fúnium, vel ſpinárum;

ſúnium peccatórum, quibus antè alligabantur; ſpinárum, quæ ſuffocábant ſementem patrisfamilias. Hæc eſt porta orientális, ut ait Ezéchiel, ſemper clauſa & lúcida, opériens in ſe, vel ex ſe próferens Sancta Sanctórum, per quam Sol juſtítiæ & Póntifex noſter, ſecundùm órdinem Melchíſedech, ingréditur & egréditur. Reſpóndeant mihi quómodò Jeſus ingreſſus eſt clauſis óſtiis, cùm palpandas manus, & latus conſiderandum, & oſſa carnemque monſtráverit, ne véritas córporis phantaſma putarétur; & ego reſpondébo, quómodò ſancta María ſit & mater & virgo.

MENSE MAIO.

Ex Epíſtola ſancti Athanáſii Epíſcopi ad Epictétum. *n. 7.* *Lectio iij.*

HUmánum natúrâ erat quod ex María pródiit; ſecundùm divínas Scriptúras, verumque erat Dómini corpus: verum, inquam, fuit, cùm idem atque noſtrum extíterit. Soror étenim noſtra eſt María: omnes quippe ex Adam orti ſumus. Nec quiſquam ac de re dubitábit, ſi memínerit eórum quæ Lucas ſcripſit. Nam poſtquàm à mórtuis ſurrexiſſet, cùm quidam exiſtimárent ſe non in córpore ex María génito Dóminum aſpícere, ſed illíus loco ſpíritum vidére, dixit ille: Palpáte me, & vidéte quia ſpíritus carnem & oſſa non habet, ſicut me vidétis habére. Non dixit, Ut me vidétis carnem & oſſa eſſe; ſed, habére: ne ipſummet Verbum in res illas tranſformátum fuiſſe cenſerétur; ſed illas & ante mortem & poſt reſurrectiónem habére crederétur.

)FFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

I *Dicitur in Choro ſecundùm conſuetudinem locorum & :cleſiarum, & ut præſcribitur parte 3. Rubricarum gen.*] *Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo : Offi-ım Nocturnum, Laudes & Veſperæ dicuntur intrà Suf-agia. Prima poſt Primam diei, antè Officium Capituli : ertia poſt* Benedicámus. *Tertiæ ; & ſic de ceteris Horis. Tempore Paſchali, ſi dicitur Officium parvum, ſit ut ſrà, addendo ſemèt* Allelúia *in fine Invitatorii & Anti-ionarum, & bis* Allelúia, *in fine* ℟℟. *etiam brevium.*

D OFFICIUM NOCT.

Invit. Jeſum de María na-ım, * Veníte, adorémus. *Matth.* 1.

Pſ. 94. Veníte. 2.

H Y M N U S.

O Quàm gloríficâ luce coruſcas,
Stirpis Davídicæ régia proles;
Sublímis réſidens, Virgo María,
Supra Cœlígenas ætheris omnes !
Tu cum virgíneo mater honóre
Cœlórum Dómino péctoris aulam
Sacris viſcéribus caſta dediſti :
Humános Deus hinc índuit artus.
Quem cunctus vénerans orbis adórat,
Cui nunc ritè genu fléctitur omne;
A quo, te précibus ſubveniente,
Æterni pétimus gáudia regni.
Divínæ Sóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória Nato :
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen. Amen.

Ant. ſola Ave.

P S A L M U S 44.

Chriſtus, Rex ; Regina, Virgo Mater.

ERuctávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea * cálamus ſcribæ velóciter ſcribentis.

Speciósus formâ præ fíliis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis ; * proptéreà benedixit te Deus in æternum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * Potentíſſime.

Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ intende, * próſperè procéde,

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli ſub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in ſéculum ſéculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexiſti juſtítiam, & odiſti iniquitátem; * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ conſórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtimentis tuis, à dómibus ebúrneis; *ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Diviſio Pſalmi 44.

AUdi, fília, & vide, & inclína aurem tuam; * & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupiſcet rex decórem tuum, * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabuntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs, * in fímbriis aureis circumamicta varietátibus.

Adducentur regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferentur tibi.

Afferentur in lætítia & exultatióne; * adducentur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram,

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebuntur tibi in æternum, * & in ſéculum ſéculi.

PSALMUS 45.

Vivum Dei tabernaculum non commovebitur.

DEus noſter refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus, dum turbábitur terra, *& transferentur montes in cor maris.

Sonuérunt & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna; *

dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram, * áuferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus: * exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiſcum, * ſuſceptor noſter Deus Jacob.

Ant. Ave, grátiâ plena, Dóminus tecum, benedicta tu in muliéribus. *Luc.* 1.

℣. Sanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus: ℟. Deus in médio ejus. *Pſ.* 45.

Pater noſter, &c.

Abſolutio & Benedictiones de B. M. poſt Pſalterium.

Lectio j. Iſaiæ 7.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profundum inferni, ſive in excelſum ſuprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Numquid parum vobis eſt moleſtos eſſe homínibus; quia moleſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Tu autem.

℟. Benedícam. lxix.

Lectio ij. Galat. 4.

QUanto témpore hæres párvulus eſt, nihil differt à ſervo, cùm ſit dóminus ómnium; ſed ſub tutóribus & actóribus eſt, uſque ad præfinítum tempus à patre: ita & nos, cùm eſſémus párvuli, ſub elementis mundi erámus ſervientes. At ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex mulíere; factum ſub lege; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. Quod in ea. lxix.

Lectio iij. Apoc. 11. & 12.

APertum eſt templum Dei in cœlo, & viſa eſt arca teſtamenti ejus in templo ejus: & facta ſunt fúlgura, & voces, & terræ motus, & grando magna. Et ſignum magnum appáruit in cœlo: Múlier amicta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim. Tu autem.

℟. Deus ex fémine. lxx.

Non dicitur Te Deum.

℣. *Sacerd.* Confiteantur tibi pópuli, Deus: ℟. Terra dedit fructum ſuum. *Pſ.* 66.

Si Laudes non ſequantur, dicitur hìc Oratio, Concéde. *ut infrà ad Sextam.* lxxviij.

AD LAUDES.

℣. Deus, † in adjutórium, &c.

Pſalm. Deus miſereátur. 97. Dóminus regnávit; decórem. 10. Jubiláte Deo, omnis terra; ſervíte, 11.

CANTICUM, *Zach.* 2.

De adventu Chriſti Prophetia.

LAuda & lætáre, fília Sion; * quia ecce ego venio, & habitábo in médio tuî, ait Dóminus.

Et applicabuntur gentes multæ ad Dóminum in die illa, * & erunt mihi in pópulum, & habitábo in medio tuî.

Et ſcies quia Dóminus exercítuum * miſit me ad te.

Et poſſidébit Dóminus Judam partem ſuam in terra ſanctificáta; * & éliget adhuc Jerúſalem.

Síleat omnis caro à fácie Dómini, * quia conſurrexit de habitáculo ſancto ſuo.

Pſalm. Laudáte Dóminum, omnes gentes. 134. *ſub ſola Ant.* Benedicta tu inter mulíeres, & benedictus fructus ventris tui. *Luc.* 1.

CAPITULUM. *Jerem.* 31.

CReávit Dóminus novum ſuper terram: Fémina circúmdabit virum.

HYMNUS.

NUnc auróra, novæ
núntia lucis,
Triſtes orbe procul díſſipat umbras
O quàm lucídior, nocte ſepultis
Portans ipſa diem, Virgo, reſulges!
O quæ nunc hábitas lúcida regna,
Mittas indè tuæ múnera lucis:
Te ſi terra dedit munus Olympo,
Quæ non dona memor reddet Olympus?
Inter perpétuos Núminis hauſtus,
O Regína, tibi ſánguine junctum
Ne dediſce genus: noſtra fuiſti,
Summi facta Parens, Virgo, Tonantis.
Divínæ ſóboli qui dare matrem
In terris vóluit, glória Patri:
Cujus Virgo parens, glória, Nato:
Quo fœcunda, tibi glória, Flamen.
Amen.

℣. Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ,
℟. Et veritátis ſuæ dómui Iſraël. *Pſ.* 97.

Ad Benedictus.

Ant. Beáta quæ credidiſti; quóniam perficientur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino. *Luc.* 1.

pore Quadrageſimæ,
Oratio.
ɛus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero Vertuum, Angelo nune, carnem ſuſcípere ſti: præſta ſupplícibus ut qui verè eam genin Dei crédimus, ejus te interceſſiónibus adnur; Per eumdem Dóm noſtrum.
Suffragium de omni-ſanctis.
empore Paſchali,
Oratio.
Eus, qui per reſurrectiónem Fílii tui ini noſtri Jeſu Chriſndum lætificáre diges: præſta, quæſu-ut per ejus genitríírginem Maríam per-capiámus gáudia vi-Per eumdem.
fit Suffragium de om-SS. Tempore Paſch.
) PRIMAM.
HYMNUS.
ɛmento, de Deo Deus,
Quòd matre natus Vírine,
î miſertus, pérditi
li redemptor véneris.
os, Dei Virgo parens,
benigno réſpice:
bilem tuâ prece
ſſe nobis Fílium.
i natus es de Vírgine,
tibi ſit glória
Patre, cumque Spíitu,
ıpiterna ſécula.
men.

Pſ. Dómine Dóminus noſter. 42. Fundamenta. 138. Cantáte.... quia mirabília. 45. *ſub Ant.* Fílius Dei factus eſt ei ex ſémine David ſecundùm carnem. *Rom.* 1.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 11.

E Grediétur virga de radíce Jeſſe, & flos de radíce ejus aſcendet, & requieſcet ſuper eum Spíritus Dómini.

℟. *br.* Semen ejus * In æternum manébit. Semen. ℣. Et thronus ejus ſicut ſol * in conſpectu meo, * In. Glória Patri. Semen.

℣. Ponam in ſéculum ſéculi ſemen ejus, ℟. Et thronum ejus ſicut dies cœli. *Pſ.* 88.

Oratio.

P Rótege, Dómine, fámulos tuos ſubſídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper vírginis patrocíniis confidentes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus, Memento, de Deo Deus. *ut ſuprà.*

Pſ. Crédidi propter. 102. Ad te levávi. 85. Niſi quia. 49. *ſub Ant.* De María natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. *Matth.* 1.

CAPITULUM. *Iſaiæ* 7.

D Abit Dóminus ipſe vobis ſignum: Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium; & vocábitur nomen ejus Emmánuel.

℟. *br.* Deus in médio ejus ; * Non commovébitur. Deus. ℣. Adjuvábit eam * mane dilúculo : * Non commovébitur. Glória Patri. Deus. *Pſ.* 45.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131.

Oratio.

DEus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcundâ, humáno géneri præmia præſtitiſti : tríbue, quæſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ ſuſcípere Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum ; Qui tecum.

AD SEXTAM.

Hymnus, Memento, lxxvij.

Pſ. Qui confídunt. 86. In convertendo. 49. Beáti omnes. 140. *ſub. Ant.* Péperit fílium máſculum, qui rectúrus erat omnes gentes. *Apoc.* 12.

CAPITULUM. *Mich.* 5.

EGrediétur qui ſit dominátor in Iſraël : & egreſſus ejus ab inítio, à diébus æternitátis.

℟. *br.* Dominábitur * A mari uſque ad mare. Dominábitur. ℣. Et à flúmine * uſque ad términos orbis terrárum, * A mari. Glória. Dominábitur.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ ; ℟. Omnes gentes ſervient ei. *Pſ.* 71.

Oratio.

COncéde, miſéricors Deus, fragilitáti noſtræ præsídium ; ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio, à noſtris iniquitátibus reſurgámus ; Per eumdem Dóminum.

AD NONAM.

Hymnus, Memento. lxxvij.

Pſ. Memento. 140. *Diviſio hujus Pſ.* Juravit. 141. Ecce quàm bonum. 67. *ſub Ant.* Manifeſtum eſt quòd ex Juda ortus ſit Dóminus noſter. *Hebr.* 7.

CAPITULUM. *Galat.* 4.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex mulíere, factum ſub lege ; ut eos qui ſub lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus.

℟. *br.* Miſericórdia & véritas * Obviavérunt ſibi. Miſericórdia. ℣. Juſtítia & pax * oſculátæ ſunt, * Obviavérunt ſibi. Glória Patri. Miſericórdia.

℣. Véritas de terra orta eſt, ℟. Et juſtítia de cœlo proſpéxit. *Pſ.* 84.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæſumus, Dómine, delictis ignoſce ; ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur ; Per eumdem Dóminum.

AD VESPERAS.

PSALMUS 109.

DIxit Dóminus Dómino meo : * Sede à dextris meis ;

Donec ponam inimícos tuos , * ſcabellum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion : * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in ſplendóribus ſanctórum : * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum : * Tu es Sacerdos in æternum ſecundùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis : * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus ; implébit ruínas : * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrente in via bibet : * proptéreà exaltábit caput.

PSALMUS 112.

LAudáte , púeri , Dóminum , * Laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum , * ex hoc nunc , & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum , * laudábile nomen Dómini.

Excelſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, qui in altis hábitat , * & humília réſpicit in cœlo & in terra ?

Súſcitans à terra ínopem : * & de ſtércore érigens páuperem ;

Ut cóllocet eum cum princípibus , * cum princípibus pópuli ſui.

Qui habitáre facit ſtérilem in domo : * matrem filiórum lætantem.

PSALMUS 121.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi : * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis , Jeruſalem.

Jerúſalem quæ ædificátur ut cívitas , * cujus participátio ejus in idipſum.

Illùc enim aſcendérunt tribus , tribus Dómini ; * teſtimónium Iſraël , ad confitendum nómini Dómini.

Quia illìc ſedérunt ſedes in judício , * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem , * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua , * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos & próximos meos , * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri , * quæſívi bona tibi.

PSALMUS 126.

NIſi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Niſi Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſúrgere: * ſúrgite, poſtquam ſedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit dilectis ſuis ſomnum: * ecce hæréditas Dómini, fílii, merces, fructus ventris.

Sicut ſagittæ in manu potentis, * ita fílii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur, cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

PSALMUS 147.

LAuda, Jerúſalem, Dóminum: * lauda Deum tuum, Sion;

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum, * benedixit fíliis tuis in te;

Qui póſuit fines tuos pacem, * & ádipe frumenti ſátiat te.

Qui emittit elóquium ſuum terræ, * velóciter currit ſermo ejus;

Qui dat nivem ſicut lanam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit.

Mittit cryſtallum ſuam ſicut buccellas: * ante fáciem frígoris ejus quis ſuſtinébit?

Emittet verbum ſuum, & liquefáciet ea: * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſraël;

Non fecit táliter omni natióni, * & judícia ſua non manifeſtávit eis.

Ant. In me ancillâ ſuâ adimplévit Dóminus miſericórdiam ſuam quam promíſit dómui Iſraël. *Judith* 13.

CAPITULUM. *Eccli.* 24.

QUi creávit me, requiévit in tabernáculo meo; & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Iſraël hæreditáre, & in electis meis mitte radíces. Et ſic in Sion firmáta ſum.

Hymnus, Ave, maris ſtella. lxviij.

℣. Anima mea exultábit in Dómino: ℟. Et delectábitur ſuper ſalutári ſuo. *Pſ.* 34.

Ad Magníficat.

Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes; quia fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus. *Luc.* 1.

Tempore Quadrageſimæ,

Oratio.

COrdibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiam tuam benignus infunde; & intercedente ſanctíſſimâ Dei genitríce Maríâ, córpora noſtra caſtitáte, & mentes noſtras hu-

militáte & caritáte ſanctífica; Per eumdem.

Fit Suffragium de omnibus Sanctis.

Tempore Paſchali, Oratio, Deus, qui per, &c. *ſuprà ad Laudes*, lxxvij.

AD COMPLETORIUM.

℣. Converte nos. ℣. Deus, † in adjutórium.

Pſ. Sæpè expugnavérunt. 110. De profundis. 86. Dómine non eſt exaltátum. 87. *ſub Ant.* In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſraël. *Judith* 13.

HYMNUS.

VIrgo Dei génitrix, quem
totus non capit orbis,
In tua ſe clauſit víſcera,
factus homo.
Hinc méritò dicent te ſécula
cuncta beátam:
Hinc pópuli matrem te
dominamque colunt.
Súſcipe; quos pia plebs tibi
péndere certat, honóres:
Annue, ſollícitâ quam
prece poſcit, opem.
Cujus Virgo parens, laus ſit
tibi ſumma, Redemptor:
Compar ſit Patri, Spirituíque
decus.
Amen.

CAPITULUM. *Judith* 13.

NOmen tuum Dóminus ita magnificávit, ut non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in æternum.

℟. *br.* Vultum tuum * Deprecabuntur. Vultum. ℣. Omnes dívites * plebis, * Deprecabuntur. Glória Patri. Vultum.

℣. Mémores erunt nóminis tui ℟. In omni generatióne & generatiónem. *Pſ.* 44.

Ad Nunc dimittis.

Ant. Memoráre diérum humilitátis tuæ; & ínvoca Dóminum, & lóquere Regi pro nobis, & líbera nos de morte. *Eſther* 15.

Oratio.

BEátæ & glorióſæ ſemperque virginis Maríæ, quæſumus, Dómine, intercéſſio glorióſa nos prótegat, & ad vitam perdúcat æternam; Per Dóminum.

PROSA DE BEATA ad devotionem.

INvioláta, íntegra & caſta es, María:
Quæ es effecta fúlgida cœli porta.
O mater alma Chriſti cariſſima,
Súſcipe pia laudum præcónia.
Noſtra ut pura péctora ſint & córpora,
Te nunc flágitant devóta corda & ora.
Tua per precáta dulciſona,
Nobis concédas véniam per ſecula.
O benigna! O benigna! O benigna
Quæ ſola invioláta permanſiſti.

℣. Véritas. *Oratio.* Famulórum. lxxviij.

PSALMI PŒNITENTIALES.

Dicuntur ſecundùm conſuetudinem locorum & Eccleſiarum, & ut præſcribitur Parte 3. Rubricarum generalium.

PSALMUS 6.

Pœnitentis gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miſerére meî, Dómine, quóniam infirmus ſum: * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valde: * ſed tu, Dómine, úſquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam;

Quóniam non eſt in morte, qui memor ſit tuî: * in inferno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per ſíngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam: * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubeſcant & conturbentur vehementer omnes inimíci mei: * convertantur & erubeſcant valdè velóciter.

PSALMUS 31.

Miſericordia Dei peccatorem per gratiam ſuam juſtificantis commendatur.

BEáti quorum remiſſæ ſunt iniquitátes, * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácuî, inveteravérunt oſſa mea, * dùm clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * converſus ſum in ærumna mea, dùm configitur ſpina.

Delictum meum cógnitum tibi feci, * & injuſtítiam meam non abſcondi.

Dixi: Confitébor adverſùm me injuſtítiam meam Dómino; * & tu remiſiſtî impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum à

tribulatióne quæ circúmdedit me : * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intellectum tibi dabo, & inſtruam te in via hac qua gradiéris : * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fíeri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intellectus.

In camo & fræno maxillas eorum conſtringe, * qui non appróximant ad te.

Multa flagella peccatóris : * ſperantem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, & exultáte, juſti ; * & gloriámini, omnes recti corde.

PSALMUS 37.

Mala hujus vitæ ſuſtinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me ;

Quóniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmaſti ſuper me manum tuam.

Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum : * & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corruptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum & curvátus ſum, uſque in finem : * totâ die contriſtátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus ; * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflictus ſum & humiliátus ſum nimis : * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum ; * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea ; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Amíci mei, & próximi mei * adversùm me appropinquavérunt & ſtetérunt.

Et qui juxtà me erant, de longè ſtetérunt ; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes, * & dolos totâ die meditábantur.

Ego autem tanquàm ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum.

Et factus ſum ſicut homo non áudiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi : * tu exáudies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequandò ſupergáudeant mihi inimíci mei ; * &, dùm commoventur pedes mei, ſuper

me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagella parátus ſum; * & dolor meus in conſpectu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo; * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me; * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi; * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelinquas me, Dómine; Deus meus, ne diſceſſeris à me: * intende in adjutórium meum, Dómine Deus ſalútis meæ.

P S A L M U S 50.

Cor mundum à Deo poſtulandum: Eccleſiæ bona deſideranda.

MIſerére meî, Deus, * ſecundùm magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecundùm multitúdinem miſeratiónum tuárum * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me;

Quóniam iniquitátem meam ego cognoſco, * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci; * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus conceptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexiſti: * incerta & occulta ſapiéntiæ tuæ manifeſtaſti mihi.

Aſperges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium & lætítiam; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Averte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus; * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & Spíritum ſanctum tuum ne áuferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalútaris tui; * & ſpíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te convertentur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluiſſes ſacrifícium, dediſſem útiquè; * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus: * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benignè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, *

ut ædificentur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocauſta; * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

PSALMUS 101.

Pœnitentis inter mundi hujus adverſa ſpes in Dei verbo, per quod omnia facta ſunt.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * & clamor meus ad te véniat.

Non avertas fáciem tuam à me: * in quacumque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacumque die invocávero te, * velóciter exaudi me;

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percuſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum; * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhæſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pelicáno: ſolitúdinis: * factus ſum ſicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, adversùm me jurábant.

Quia cínerem tanquàm panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt; * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem Dómine, in æternum pérmanes; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miſeréberis Sion, * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera: * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpexit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut ſólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut ſérviant Dómino.

Reſpondit ei in via virtútis ſuæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio, tu, Dómine, terram fundaſti: * & ópera mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt; * tu autem pérmanes:

Et omnes ſicut veſtimentum veteraſcent; * & ſicut opertórium mutábis eos, & mutabuntur.

Tu autem idem ipſe es, * & anni tui non defícient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt; * & ſemen eórum in ſéculum dirigétur.

P S A L M U S 129.

Pœnitentis ſpes in Redemptore Chriſto.

DE profundis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſervúveris, Dómine; * Dómine, quis ſubſtinébit?

Quia apud te propitiátio eſt, * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus: * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem * ſperet Iſraël in Dómino;

Quia apud Dóminum miſericórdia, * & copióſa apud eum redémptio.

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

P S A L M U S 142.

Pœnitentis nihil de ſe, omnia de Deo miſericorde, præſumentis inſtantia & fiducia.

DOmine, exaudi oratiónem meam; * áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua; exaudi me in tua juſtítia.

Et non intres in judícium cum ſervo tuo; * quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens.

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos ſéculi; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus: in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum: meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis; * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expandi manus meas ad te: * ánima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Velóciter exaudi me, Dómine, * defécit ſpíritus meus.

Non avertas fáciem tuam à me; * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam; * quia in te ſperávi.

icentur muri Jerúſa-

c acceptábis ſacrifi-
uſtítiæ, oblatiónes
cauſta ; * tunc im-
ſuper altáre tuum
.

ALMUS 101.

tentis inter mundi
ıdverſa ſpes in Dei
per quod omnia
ınt.

mine, exaudi ora-
ónem meam ; * &
meus ad te véniat.
avertas fáciem tuam
* in quacumque
ulor, inclína ad me
tuam.
ıacumque die invo-
te, * velóciter
me ;
ı defecérunt ſicut fu-
:s mei, * & oſſa mea
rémium aruérunt.
aſſus ſum ut fœnum,
cor meum ; * quia
ſum comédere pa-
ıeum.
oce gémitûs mei *
: os meum carni

lis factus ſum peli-
ſolitúdinis : * factus
ut nycticorax in do-
).
lávi, * & factus ſum
aſſer ſolitárius in

ì die exprobrábant
imíci mei ; * & qui
ant me, adversùm
ábant.
ı cínerem tanquàm
manducábam, * &

potum meum cum fletu miſcébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ ; * quia élevans alliſiſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt ; * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem Dómine, in æternum pérmanes ; * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exurgens miſeréberis Sion, * quia tempus miſerendi ejus, quia venit tempus ;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebuntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam ;

Quia ædificávit Dóminus Sion, * & vidébitur in glória ſua.

Reſpexit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribantur hæc in generatióne áltera : * & pópulus qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo : * Dóminus de cœlo in terram aſpexit ;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum ;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem,

In conveniendo pópulos in unum, & reges, * ut sérviant Dómino.

Sancte Pothíne cum ſóciis tuis, ora.
Sancte Irenæe cum ſociis tuis, ora pro nobis.
Sancte Dionyſi cum ſóciis tuis, ora pro nobis.
Sancte Mauríci cum ſóciis tuis, ora pro nobis.
Sancti Joannes & Paule, oráte pro nobis.
Sancti Coſma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gerváſi & Protáſi, oráte pro nobis.
Sancti Juſte & Paſtor, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Sylveſter, ora pro nobis.
Sancte Leo, ora pro nobis.
Sancte Gregóri, ora pro nobis.
Sancte Ambróſi, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Athanáſi, ora.
Sancte Basíli, ora.
Sancte Gregóri Nazianzéne, ora pro nobis
Sancte Joannes Chryſóſtome, ora pro nobis.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Cæsári, ora.
Sancte Nicoláe, ora pro nobis.
Sancte Martíne, ora pro nobis.
Sancte Remígi, ora pro nobis.
Sancte Lupe (*Sen.*) ora pro nobis.
Sancte Paule (*Narb.*) ora pro nobis.
Sancte Rúſtice, ora pro nobis.
Sancte Theodarde, ora pro nobis.
Sancte Cárole, ora.
Sancte Franciſce Saléſi, ora pro nobis.
Sancte Bernarde, ora pro nobis.
Sancte Thoma Aquínas, ora pro nobis.
Omnes ſancti Pontífices & Confeſſóres, oráte pro nobis.
Omnes ſancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora pro nobis.
Sancte Benedicte, ora pro nobis.
Sancte Guillelme, ora pro nobis.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Franciſce, ora.
Sancte Ludovíce, ora.
Sancte Roche, ora.
Omnes ſancti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes ſancti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Sancta Anna, ora.
Sancta María Magdaléne, ora pro nobis.
Sancta Thecla, ora.
Sanctæ Perpétua & Felícitas, oráte pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anaſtáſia, ora.
Sancta Genovéfa, ora.
Sancta Scholáſtica, ora.
Sancta Theréſia, ora.

Clotildis, ora.
Radegundis, ora.
Bathildis, ora.
María Ægyptia, ora.
ſanctæ Vírgines &
, oráte.
Sancti & Sanctæ
ntercédite pro no-

s eſto, Parce no-
Dómine.
s eſto, Exaudi nos,
ne.
malo, Líbera nos,
ne.
i peccáto, líbera
Dómine.
a, líbera.
ínea & improvíſa
, líbera.
iis diáboli, líbera.
undis cogitatióni-
bera nos, Dómine.
tu fornicatiónis,
nos, Dómine.
& ódio, & omni
voluntáte, líbera.
e & tempeſtáte,
nos, Dómine.
perpétua, líbera.
térium ſanctæ In-
iónis tuæ, líbera.
ntum tuum, líbera.
ivitátem tuam, li-
os, Dómine.
tiſmum & ſanctum
um tuum, líbera.
cem & Paſſiónem
líbera.
tem & Sepultúram
, líbera.
ctam Reſurrectió-
uam, líbera.
irábilem Aſcenſió-
uam, líbera.

Per adventū Spíritûs ſancti paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut remiſſiónem peccatórum noſtrórum nobis dones, te rogámus, audi nos.
Ut compunctiónem cordis, fontemque lacrymárum nobis dones, te.
Ut fidem, ſpem & caritátem nobis dones, te.
Ut Eccléſiam tuam ſanctam régere & conſerváre dignéris, te.
Ut Domnum Apoſtólicum, & omnes gradus Eccléſiæ in ſancta religióne conſerváre dignéris, te.
Ut Antíſtitem noſtrum, & omnes congregatiónes illi commiſſas, in tuo ſancto obſéquio conſerváre dignéris, te.
Ut Regem noſtrum cuſtodíre dignéris, te.
Ut inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre dignéris, te.
Ut Régibus & Princípibus Chriſtiánis pacem & veram concórdiam donáre dignéris, te.
Ut cuncto pópulo Chriſtiáno pacem & unitátem largíri dignéris, te.
Ut noſmetipſos in tuo ſancto ſervítio confortáre & conſerváre dignéris, te.
Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidéria érigas, te.
Ut ómnibus benefactóribus

noſtris ſempiterna bona retríbuas, te.

Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquórum, & benefactórum noſtrórum, ab æterna damnatióne, erípias, te.

Ut fructus terræ dare & conſerváre dignéris, te.

Ut ómnibus fidélibus defunctis réquiem æternam donáre dignéris, te.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miſerére nobis.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater. *ſecretò uſque ad*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, non ſecundùm peccáta noſtra fácias nobis: ℟. Neque ſecundùm iniquitátes noſtras retríbuas nobis. *Pſ.* 102.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60.

℣. Orémus pro ſummo Pontífice *N.* ℟. Det illi Dóminus aſſiſtrícem ſapiéntiam, ut diſpónat pópulum Dei juſtè. *Sap.* 9.

℣. Pro Paſtóre noſtro *N.* ℟. Dóminus conſervet eum, & vivíficet eum. *Pſ.* 40.

℣. Pro Rege noſtro *N.* ℟. Dómine, ſalvum fac Regem; & exaudi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19.

℣. Pro benefactóribus noſtris. ℟. Deus omnem grátiam abundáre fáciat in illis, & áugeat incrementa frugum juſtítiæ illórum. 2. *Cor.* 9.

℣. Pro cunctis fidélibus defunctis. ℟. Edúcat eos Dóminus in lucem, & vídeant juſtítiam ejus. *Mich.* 7.

℣. Pro infirmis, afflictis, captívis, & peregrínis. ℟. Líbera eos, Deus, ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24.

℣. Pro frátribus noſtris abſéntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ, ℟. Quam poſſediſti ab inítio. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcũ, &c.

Orémus.

DEus, qui próprium eſt miſeréri ſemper, & párcere: ſúſcipe deprecatiónem noſtram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa conſtringit, miſerátio tuæ pietátis clementer abſolvat.

di, quæſumus, Dó-
e, ſúpplicum pre-
confiténtium tibi
ccátis ; ut páriter
dulgéntiam tríbuas
s & pacem.
bilem nobis, Dó-
, miſericórdiam
ementer oſtende ;
nos & à peccátis
: éxuas, & à pœ-
pro his merémur,

:, qui culpas de-
luéntium diſtrictè
pércutis, fletus
ugéntium non re-
luæſumus, ut qui
uæ animadverſió-
óvimus, pietátis
iam ſentiámus.
:, ómnium fidé-
n paſtor & rector,
ı tuum *N.* quem
ı Eccléſiæ tuæ præ-
iſti, propítius réſ-
ei, quæſumus, vér-
xemplo, quibus
rofícere, ut ad vi-
à cum grege ſibi
pervéniat ſempi-

ſpotens, ſempiter-
)eus, miſerére fá-
o Pontífici noſtro
ige eum ſecundùm
méntiam in viam
ternæ ; ut, te do-
ibi plácita cúpiat,
irtúte perfíciat.
ùmus, omnípotens
ıs, ut fámulus tuus
er *N.* qui tuâ miſe-
uſcépit regni gu-
a, virtútum étiam

ómnium percípiat incre-menta ; quibus decenter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre, & ad te, qui via, véritas, & vita es, gratióſus váleat pervenire.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consília, & juſta ſunt ópera : da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem ; ut & corda noſtra mandátis tuis dédita, &, hóſtium ſublátâ ſormídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquílla.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros, & cor noſtrum, Dómine ; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere, ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te ſemper finiátur.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum ; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequantur.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui vivórum domináris ſimul & mortuórum, omniumque miſeréris, quos tuos fide & ópere futúros eſſe prænoſcis : te

ſúpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quoſque vel præſens ſéculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum ſuórum véniam conſequantur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.
Sancta María, Ora pro eo (*vel* ea.)
Omnes ſancti Angeli, oráte.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Juſtórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joannes Bapt. ora.
Sancte Joſeph, ora.
Omnes ſancti Patriarchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joannes, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocentes, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurenti, ora.
Sancte Sebaſtiáne, ora.
Omnes ſancti Mártyres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancte Sylveſter, ora.
Sancte Auguſtíne, ora.
Sancte Benedicte, ora.
Sancte Franciſce, ora pro nobis.
Omnes ſancti Confeſſóres, oráte pro eo (*vel* ea.)
Sancta María Magdaléne, ora pro eo (*vel* ea.)
Sancta Thecla, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines, oráte pro eo (*vel* ea.)
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, intercédite pro eo (*vel* ea.)
Propítius eſto, Parce ei, Dómine.
Propítius eſto, Adjuva eum, (*vel* eam,) Dómine.
Propítius eſto, Líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A mala morte, líbera.
A poteſtáte diáboli, líbera.
A pœnis inferni, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.

ıcem & Paſſiónem
, líbera.
rtem & Sepultúram
, líbera.
:ióſam Reſurrectió-
uam, líbera.
iirábilem Aſcenſió-
tuam, líbera.
tiam Spíritûs ſancti
léti, líbera.
udícii, líbera.
ıres, te rogámus,
nos.
ırcas, te rogámus.
eléiſon. Chriſte,
ın. Kyrie, eléiſon.

lè, cum in agone ſui
ınima anxiatur, di-

cíſcere, ánima chriſ-
a, de hoc mundo, In
:Dei Patris omnipo-
qui te creávit: In
: Jeſu Chriſti Fílii
'i, qui pro te paſſus
ı nómine Spíritûs
qui in te effúſus eſt.
ənti de córpore ádi-
ıi páteat ad Sion
n, civitátem Dei vi-
Jerúſalem cœleſtem,
ltórum Angelórum
ıtiam, & Eccléſiam
vórum qui conſcrip-
in cœlis. Exurgat
& diſſipentur om-
:eſtátes tenebrárum;
: cuncta ſpirituália
ıæ in cœléſtibus, &
ɔretióſo Chriſti ſán-
redemptam violáre
ıdeant. Líberet te à
:u Chriſtus, qui pro
:ifixus eſt. Líberet te

ab æterna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt. Ovem ſuam te bonus paſtor agnoſcat, atque in electórum ſuórum grege conſtítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præſens ſemper aſſiſtens manifeſtíſſimam beátis óculis aſpícias veritátem in ſécula ſeculórũ. ℟. Amen.

COmmendámus tibi, Dómine, ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ; precamurque te, Dómine Jeſu Chriſte, Salvátor mundi, ut propter quam ad terram miſericórditer deſcendiſti, eam in pace ſuſcípias, & in ſinu Abrahæ per manus ſanctórum Angelórum collocáre dignéris. Agnoſce, Dómine Jeſu, creatúram tuam, per te renátam ex aqua & Spíritu ſancto, conſecrátam ſigno crucis tuæ, nutrítam córpore & sánguine tuo, & in Eccléſiæ tuæ ſinu verbo veritátis inſtructam. Ne péreat prétium quod pro ejus æterna redemptióne perſolviſti. Delicta juventútis ejus & ignorántias clementer indulge. Ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, quas ſuſcitávit furor mali deſidérii: ſed memento miſeratiónum tuárum, & glóriæ nóminis tui. Licèt enim peccáverit, tamen in te ſperávit & crédidit, teque Deum & Salvatórem ſuum unà cum Patre &

Spíritu ſancto fidéliter adorávit. ℟. Amen.

Pſ. Dómine, quid multiplicáti ſunt. 4.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater. ℣. Et ne nos, &c. ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvum me fac, Deus; ℟. Quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam. *Pſ.* 68.

℣. In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaudi me, ℟. In veritáte ſalútis tuæ. *Pſ.* 68.

℣. Eripe me de luto, ut non infígar: ℟. Líbera me ab iis qui odérunt me, & de profundis aquárum. *Pſ.* 68.

℣. Non me demergat tempeſtas aquæ, neque abſórbeat me profundum: ℟. Neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum. *Pſ.* 68.

℣. Exurge in adjutórium mihi: ℟. Dic ánimæ meæ, Salus tua ego ſum. *Pſ.* 34.

℣. Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundantur; ℟. Quóniam tu, Dómine, adjuviſti me, & conſolátus es me. *Pſ.* 85.

Orémus.

UNigénite & dilecte Fili Dei vivi, qui pro redemptióne mundi voluiſti in præſépio naſci, à Judæis reprobári; à Juda proditóre óſculo tradi, vínculis alligári, ſicut agnus ad víctimam duci, flagellis & cólaphis cædi, ſputis fœ-
dári, ſpinis coron
ci affígi, cum ſcel
putári, & inter
mos dolóres expir
ſumus ut per has
mas pœnas tuas
crucem ac morter
liberáre dignéris
lum tuum *N.* [*vel*
tuam *N.*] à pœnis
& perdúcere quò
latrónem tecum c
Qui cum Patre
ſancto vivis & reg
℟. Amen.

Poſteà legitur de
Domini noſtri Jeſ
(Ex Matth. Mar

ASſúmit Jeſus
& Jacóbum,
nem ſecum; & c
vére & tædére, co
& mœſtus eſſe. T
illis; Triſtis eſt án
uſque ad morten
néte hîc, & vigil
cum. Et progreſſ
lùm, póſitis génib
bat dicens: Pater
transfer cálicem
me: verúmtamen
voluntas, ſed tua
páruit autem illi
de cœlo, confort
Et procídit ſuper t
fáciem ſuam, or
factus in agónia,
orábat, ut, ſi fier
transíret ab eo h
dixit: Abba, P
poſsíbile eſt, tr
me calix iſte: óm
poſſibília ſunt;
cálicem hunc à
non quod ego vo

... tu. Et factus eſt ſudor ... , ſicut guttæ ſánguinis decurrentis in terram.

Pſ. Deus, in adjutórium meum. 101.

℣. Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne deſpexeris deprecatiónem meam: Intende mihi, & exaudi me. *Pſ.* 54.

℣. Cor meum conturbátum eſt in me: ℟. Et formido mortis cécidit ſuper me. *Pſ.* 54.

℣. Timor & tremor venérunt ſuper me: ℟. Et contexérunt me ténebræ. *Pſ.* 54.

℣. Ego autem in te ſperavi, Dómine; ℟. Dixi: Deus meus es tu; in mánibus tuis ſortes meæ. *Pſ.* 30.

℣. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte; ℟. Nequandò dicat inimícus meus: præválui adversùs eum. *Pſ.* 12.

℣. Cuſtódi ánimam meam, & érue me: ℟. Non erubeſcam; quóniam ſperávi in te. *Pſ.* 24.

Orémus.

DOmine Jeſu Chriſte, cleméntiam tuam humíliter implorámus, per illam ánimæ tuæ triſtítiam uſque ad mortem, & per ágoniam quam, inſtante paſſióne, pertuliſti, quandò factus eſt ſudor tuus ſicut guttæ ſánguinis decurrentis in terram: ſuccurre * fámulo tuo, [*vel* fámulæ tuæ] in agóne mortis * conſtitúto [*vel* conſtitútæ]; tuére * eum [*vel* eam] in hac hora contrà diabólicos incurſus: líbera * eum [*vel* eam] à mortis imminentis terróribus; & de peccatórum ſuórum conſciéntia formidantem, fac * eum [*vel* eam] de miſericórdiæ tuæ immenſa largitáte * ſecúrum [*vel* ſecúram]: Qui vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Pſ. Voce meâ ad Dóminum. 68.

℣. Vide, Dómine, humilitátem meam & labórem meum: ℟. Et dimitte univerſa delicta mea. *Pſ.* 24.

℣. Dómine Deus miſerátor & miſéricors, pátiens, & multæ miſericórdiæ, & verax; ℟. Réſpice in me, & miſerére meî. *Pſ.* 85.

℣. Ne derelinquas me, Dómine; ℟. Deus meus, ne diſcéſſeris à me. *Pſ.* 37.

℣. Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ? ℟. Et volábo & requieſcam. *Pſ.* 54.

℣. Moriátur ánima mea morte juſtórum: ℟. Et fiant noviſſima mea horum ſimília. *Num.* 23.

Orémus.

DOmine Jeſu Chriſte, qui per os Prophétæ dixiſti: In caritáte perpétua dilexi te; ídeò attráxi te, míſerans: te ſúpplices deprecámur per iſtam caritátem quâ dilexiſti nos, ut omnes amaritúdines paſſiónum tuárum quas pro nobis peccatóribus ſuſtinuiſti in cruce, offerre & oſténdere dignéris Deo Patri pro

ánima * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] in hac hora éxitûs ejus ; quáteniùs cum ipſa misericórdiùs agátur, quàm ejus peccáta meruérunt : Qui cum eódem Deo Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas Deus. ℟. Amen.

Finitis Pſalmis & Orationibus, (vel etiam antequàm finiantur,) ſi inſtet momentum exitûs animæ de corpore, legitur ſuper moribundum quod ſequitur de Paſſione D. N. J. C.

(Ex Matth. Luc. Joann.)

TEnebræ factæ ſunt in univerſam terram uſque in horam nonam, & obſcurátus eſt ſol. Et circà horam nonam clamávit Jeſus voce magnâ, dicens : Eli, Eli, lamma, ſabacthání ? hoc eſt : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquiſti me ? Póſteà, ſciens Jeſus quia ómnia conſummáta ſunt, ut conſummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. Vas ergò erat póſitum acéto plenum. Et contínuò currens unus ex eis, acceptam ſpóngiam implévit acéto, & impóſuit arúndini; & dabat ei bíbere. Cùm ergò accepiſſet Jeſus acétum, dixit : Conſummátum eſt. Et íterùm clamans voce magnâ, ait : Pater, in manus tuas commendo ſpíritum meum. Et hæc dicens, inclináto cápite, trádidit ſpíritum.

Orémus.

MEmor eſto, piíſſime Dómine Jeſu, illíus horæ in qua de cruce pendens, clamaſti voce magnâ : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquiſti me ? & íterùm : Pater, in manus tuas commendo ſpíritum meum ; & hæc dicens expiraſti. Per iſtam ergò pretioſíſſimam mortē quæ vita noſtra fuit, obſecrámus cleméntiam tuam, ut non derelinquas in hac hora * fámulum tuum [*vel* fámulam tuam] cujus præter te nullus eſt auxiliátor álius ; ſed ſuſcípere dignéris ſpíritum ejus, & introdúcere in regnum tuum, ubi te cum Deo Patre & Spíritu ſancto perpétuâ caritáte díligat, & cum ſanctis & electis in æternum cantet misericórdias tuas. ℟. Amen.

[*Finitâ præcedenti Oratione, & egresâ animâ, ſtatim dicitur* ℟. In te, Dómine, ſperávi. *cum Verſibus & Oratione infrà.*]

Si autem adhuc anxiatur anima, recitantur ſequentes Pſalmi, vel eorum pars, proùt neceſſe erit.

Pſ. 21. Deus, Deus meus, réſpice in me. 119.

Pſ. 34. Júdica, Dómine, nocentes me. 60.

Pſ. 53. Deus, in nómine tuo. 111.

Pſ. 56. Miſerére mei, Deus..... quóniam in te confídit. 130.

Pſ. 70. In te, Dómine, ſperávi. 180.

Pſ.

ſ. 85. Inclína, Dómine,
em tuam. 143.
ſ. 87. Dómine Deus ſa-
is. 134.
ſ. 90. Qui hábitat in
utório. 29.
ſ. 138. Dómine, pro-
ſti me. 121.
Egreſſâ autem animâ.
itur ℟. In te, Dómi-
, ſperávi; non confun-
r in æternum : accélera
éruas me : in manus
as commendo ſpíritum
eum : * Redemiſti me,
ómine Deus veritátis :
uſtra fáciem tuam ſuper
ſervum tuum [*vel* ancil-
m tuam] ; * ſalvum
el ſalvam] me fac in mi-
ricórdia tua. ℣. Dómi-
: Jeſu, ſúſcipe ſpíritum
eum ; * Redemiſti me.
. 30. *Act.* 7.
Kyrie, eléiſon. Chriſte,
éiſon. Kyrie, eléiſon.
Secretò, Pater. *Altâ vo-*
, ℣. Et ne nos, &c.

℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum * ſervo tuo [*vel* ancilla tua,] Dómine ; ℟. Quia non juſtificábitur in conſpectu tuo omnis vivens. *Pſ.* 142.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confitentes tibi : ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviſcáris in finem. *Pſ.* 73.

℣. Dómine, exaudi, &c.

℣. Dóminus vobiſcũ, &c.

Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* ut * defunctus [*vel* defuncta] ſéculo, tibi vivat : & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſterge ; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Quælibet Hora ſequentis Officii inchoatur abſolutè.

AD VESPERAS.

In Pſalm. Diléxi. 48. *Ant.* 3. b. O Dómine, líbera ánimam meam.

In hoc Officio, in fine omnium Pſalmorum & Canticorum tantùm, dicitur :

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

In Pſ. Ad Dóminum. 67. *Ant.* 2. e. Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus eſt!

In Pſ. Levávi óculos. 49. *Ant.* 8. d. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

In Pſ. De profundis. 86. *Ant.* 4. g. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; Dómine, quis ſuſtinébit?

In Pſ. Confitébor tibi, Dómine. . . . quóniam audiſti. 103. *Ant.* 6. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne deſpícias.

Continuò dicitur :

Ad Magníficat.

Ant. 1. g. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; & eum qui venit ad me, non ejíciam foràs. *Joan.* 6.

Secretò. Pater. *Clarâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. In memória ætérna erunt juſti; ℟. Ab auditióne mala non timébunt. *Pſ.* 111.

℣. A porta ínferi ℟. Érue, Dómine, ánimas eórum. *Pſ.* 88.

℣. Credo vidére bona Dómini ℟. In terra vivéntium. *Pſ.* 26.

Dicitur Pſalmus. Lauda, ánima mea, Dóminum, 114. *in cujus fine non additur*, Réquiem ætérnam, *ſed continuò dicitur*:

℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

In depoſitione Defuncti,

Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces noſtras, quibus miſericórdiam tuam ſúpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui *N.* quam de hoc ſéculo migráre juſſiſti, in pacis ac lucis regióne conſtítuas;

& ſanctórum tuórum júbeas eſſe conſortem : Per.

Pro Diacono, poſt litteram N. *additur* Diáconi.

In depoſitione Defunctæ,
Oratio.

QUæſumus, Dómine, pro tua pietáte miſerére ánimæ fámulæ tuæ *N.* & à contágiis mortalitátis exútam, in æternæ ſalvatiónis partem reſtítue : Per Dóminum.

In depoſitione Sacerdotis,
Oratio.

DEus, qui inter Apoſtólicos Sacerdótes fámulum tuum *N.* ſacerdotáli feciſti dignitáte vigére : præſta, ut eórum quoque perpétuo aggregétur conſórtio : Per.

(*Pro Epiſcopo, loco* ſacerdotáli. *dicitur* pontificáli.)

In Anniverſariis dicuntur tres ſequentes Orationes.

DEus indulgentiárum, Dómine, da ánimæ * fámuli tui *N.* [ſacerdótis, *vel* pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] cujus [*vel* animábus famulórum tuórum *N.* & *N.* quorum] [*vel* famulárum tuárum *N.* & *N.* quarum] anniverſárium depoſitiónis diem commemorámus, refrigérii ſedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem.

Pro Benefactoribus.

DEus, véniæ largítor, & humánæ ſalútis amátor : quæſumus cleméntiam tuam, ut noſtræ congregatiónis fratres, propinquos, & benefactóres, qui ex hoc ſéculo tranſiérunt, beátâ Maríâ ſemper vírgine intercedente cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis conſórtiū perveníre concédas.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium, Deus, ómnium cónditor & redemptor, animábus famulórum famularumque tuárum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum ; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequantur; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

Si aliud Officium non ſequatur, dicitur :

Requieſcant in pace. ℟. Amen.

[*Privatim pro patre & matre,*

Oratio.

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepiſti : miſerére clementer animábus patris mei ac matris meæ, eorumque peccáta dimitte ; meque eos in æternæ claritátis gáudio fac vidére ; Per Dóminum noſtrum.]

AD VIGILIAS.

Invit. Deum, cui omnes vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20.

Pſalmus. Veníte. *in cujus fine, loco* Glória Patri, *dicitur* : Réquiem æternam

dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

[*Invitat. & Pſalmus*, Veníte. *dicuntur tantùm in Commemoratione omnium Fidel. Def. in depoſitione corporis, & in Anniverſariis ſolemniter celebratis.*] *Vigiliæ in depoſitione corporis, & in omnibus Anniverſariis dicuntur cum unico Nocturno ſic : die Dominicâ primum : Feriâ II. & V. dicitur etiam primum ; Feriâ III. & VI. ſecundum ; Fer. IV. & Sabbato, tertium.*

Ceterùm Vigiliæ dicunt. cum unico, vel cum tribus Nocturnis ſecundum uſum locorum.

Si Vigiliæ celebrentur manè, dicitur Nocturnum diei : ſi verò celebrentur veſperè, dicitur Nocturnum diei ſequentis.

IN I. NOCTURNO.

In Pſ. Verba mea. 76. *Ant.* 7. b. Dómine, deduc me in juſtítia tua : propter inimícos meos dírige in conſpectu tuo viam meam.

In Pſ. Dómine, ne in furóre. . . . Miſerére. 50. *Ant.* 8. b. Salvum me fac propter miſericórdiam tuam; quóniam non eſt in morte, qui memor ſit tuî.

In Pſ. Uſquequò Dómine. 69. *Ant.* 1. e. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confitentes tibi; ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviſcáris in finem. *Pſ.* 73.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Lectiones leguntur ſine Abſolutione, ſine Benedictionibus & ſine Titulo.

Lectio j. Job 7.

PArce mihi, nihil enim ſunt dies mei. Quid eſt homo, quia magníficas eum? aut quid apónis erga eum cor tuum? Víſitas eum dilúculo, & ſúbitò probas illum. Uſquequò non parcis mihi, nec dimittis me ut glútiam ſalívam meam? Peccávi : quid fáciam tibi, ô cuſtos hóminum? Quarè poſuiſti me contrárium tibi, & factus ſum mihimetipſi gravis? Cur non tollis peccátum meum? & quarè non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam; & ſi manè me quæſíeris, non ſubſiſtam.

In fine Lectionum nihil additur.

℟. Defecérunt ſicut fumus dies mei, & oſſa mea ſicut crémium aruérunt : * Dies mei ſicut umbra declinavérunt. ℣. Quæ eſt vita noſtra? Vapor eſt ad módicum parens. * Dies. *Pſ.* 101. *Jac.* 4.

Lectio ij. Job 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ : dimittam adversùm me elóquium

meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre; índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, ſi calumniéris me, & ópprimas me opus mánuum tuárum, & consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi ſunt? aut ſicut videt homo, & tu vidébis? Numquid ſicut dies hóminis dies tui, & anni tui ſicut humána ſunt témpora; ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum ſcrutéris? Et ſcias quia nihil ímpium fécerim, cùm ſit nemo qui de manu tua poſſit erúere. Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me totum in circúitu; & ſic repentè præcípitas me? Memento, quæſo, quòd ſicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonnè ſicut lac mulſiſti me, & ſicut cáſeum me coagulaſti? Pelle & cárnibus veſtiſti me; óſſibus & nervis compegiſti me. Vitam & miſericórdiam tribuiſti mihi, & viſitátio tua cuſtodívit ſpíritum meum.

℟. Peccávi valdè; ſed * Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem ſervi tui, quia ſtultè egi nimìs. ℣. Deus, propítius eſto mihi peccatóri. * Precor, Dómine., ut tránsferas iniquitátem ſervi tui. 2. *Reg.* 24. *Luc.* 18.

Lectio iij. Job 10.

QUarè de vulva eduxiſti me? qui útinàm conſumptus eſſem, ne óculus me vidéret. Fuiſſem quaſi non eſſem, de útero tranſlátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimitte ergò me, ut plangam páululùm dolórem meum, ántequàm vadam, & non revertar, ad terram tenebróſam & opertam mortis calígine, terram miſériæ & tenebrárum, ubì umbra mortis, & nullus ordo, ſed ſempiternus horror inhábitat.

℟. Ad Dóminum aſpíciam; expectábo Deum ſalvatórem meum; conſurgam, cùm ſédero in ténebris: * Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei. ℣. Flagellat Dóminus omnem fílium quem récipit: * Iram. *Mich.* 7. *Hebr.* 12.

IN II. NOCTURNO.

In Pſ. Dóminus regit me. 100. *Ant.* 6. In médio umbræ mortis non timébo mala; quóniam tu mecum es, Dómine.

In Pſ. Ad te, Dómine, levávi. 43. *Ant.* 4. g. Delicta juventútis meæ & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

In Diviſionem ejuſd. Pſ. Quis eſt homo. 44. *Ant.* 2. e. Cuſtódi ánimam meam, & érue me; non erubeſcam, quóniam ſperávi in te.

℣. Amove à me plagas tuas, Dómine; ℟. A fortitúdine manûs tuæ ego deféci. *Pſ.* 38.

Lectio iv. Job 13.

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, ſcélera mea & delicta oſtende mihi. Cur fáciem tuam abſcondis, & arbitráris me inimícum tuum? Contrà fólium quod vento rápitur, oſtendis poténtiam tuam, & ſtípulam ſiccam perſéqueris. Scribis enim contrà me amaritúdines, & conſúmere me vis peccátis adoleſcéntiæ meæ. Poſuiſti in nervo pedem meum, & obſervaſti omnes ſémitas meas, & veſtígia pedum meórum conſideraſti; qui quaſi putrédo conſumendus ſum, & quaſi veſtimentum quod coméditur à tínea.

℟. Ecce ánimam meam porto in mánibus meis: * Etiamſi occíderit me, in ipſo ſperábo, & ipſe erit Salvátor meus. ℣. Sive vívimus, ſive mórimur, Dómini ſumus: * Etiamſi. *Job* 13. *Rom.* 14.

Lectio v. Job 14.

HOmo natus de muliére, brevi vivens témpore, replétur multis miſériis. Qui quaſi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquàm in eódem ſtatu pérmanet. Et dignum ducis ſuper hujuſcémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis poteſt fácere mundum de immundo conceptum ſémine? Nonnè tu qui ſolus es? Breves dies hóminis ſunt; número rus ménſium ejus apud te eſt; conſtituiſti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululùm ab eo, ut quieſcat, donec optáta véniat ſicut mercenárii dies ejus.

℟. Hi qui cum pietáte dormitiónem accepérunt, óptimam habent repóſitam grátiam. * Sancta ergò & ſalúbris eſt cogitátio pro defunctis exoráre, ut à peccátis ſolvantur. ℣. Si quis ſuperædíficat ſuper fundamentum, & opus ejus árſerit, detrimentum patiétur; ipſe autem ſalvus erit, ſic tamen quaſi per ignem. * Sancta ergò. 2. *Mach.* 12. 1. *Cor.* 3.

Lectio vj. Job 14.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inferno prótegas me, & abſcondas me, donec pertránſeat furor tuus, & conſtítuas mihi tempus in quo recordéris meî? Putaſne mórtuus homo rursùm vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expecto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego reſpondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidèm greſſus meos dinume-

: ſed parce peccátis
s.
. Dómine omnípotens,
s Iſraël, * Audi nunc
iónem mortuórum Iſ-
: noli meminiſſe ini-
átum patrum noſtró-
; ſed memento manûs
& nóminis tui. ℣. Oc-
es, Dómine, & rede-
i nos Deo in sánguine
: * Audi nunc. *Baruch*
poc. 5.

III. NOCTURNO.

Pſ. Dóminus illumi-
). 98. *Ant.* 5. e. Unam
i à Dómino, hanc re-
am, ut inhábitem in
o Dómini.

Diviſionem ejuſd. Pſ.
idi, Dómine. 99.
. 1. g. Credo vidére
a Dómini in terra vi-
ium.

Pſ. Quemádmodum
lerat. *cum ſua diviſione*
Ant. 3. c. Sitívit áni-
nea ad Deum fortem,
m: quandò véniam &
rébo ante fáciem Dei!
. Quarè triſtis es, áni-
nea? & quarè contur-
me? ℟. Spera in Deo,
iam adhuc confitébor
Pſ. 42.

tio vij. Job 16. & 17.

Reves anni tránſeunt;
& ſémitam per quam
non revertar, ám-
. Spíritus meus atte-
itur; dies mei brevia-
ur, & ſolum mihi ſú-
ſt ſepulcrum. Non pec-
, & in amaritudínibus
morátur óculus meus. Li-
bera me, Dómine, & pone
me juxtà te; & cujuſvis
manus pugnet contrà me.

℟. Scio quòd Redemptor
meus vivit, & in novíſ-
ſimo die de terra ſurrectú-
rus ſum, * Et in carne
mea vidébo Deum meum.
℣. Oportet corruptíbile
hoc indúere incorruptió-
nem, & mortále hoc indúe-
re immortalitátem; * Et
in carne. *Job* 19. 1. *Cor.*
15.

Lectio viij. Job 17.

DIes mei tranſiérunt;
cogitatiónes meæ diſ-
ſipátæ ſunt, torquentes cor
meum. Noctem vertérunt
in diem, & rursùm poſt
ténebras ſpero lucem. Si
ſuſtinúero, infernus domus
mea eſt; & in ténebris
ſtravi léctulum meum. Pu-
trédini dixi: Pater meus
es; Mater mea & ſoror
mea, vérmibus. Ubi eſt
ergò nunc præſtolátio mea?
& patiéntiam meam quis
conſíderat?

℟. Qui dórmiunt in ter-
ræ púlvere, * Evigilábunt;
álii in vitam æternam; &
álii in oppróbrium, ut ví-
deant ſemper. ℣. Omnes
quidèm reſurgémus; ſed
non omnes immutábimur:
* Evigilábunt. *Dan.* 12. 1.
Cor. 15.

Lectio ix. Job 19.

PElli meæ, conſumptis
cárnibus, adhæſit os
meum; & derelicta ſunt

tantúmmodò lábia circa dentes meos. Miſerémini meî, miſerémini meî, ſaltèm vos amíci mei; quia manus Dómini tétigit me. Quarè perſequímini me ſicut Deus, & cárnibus meis ſaturámini? Quis mihi tríbuat ut ſcribantur ſermónes mei? Quis mihi det ut exarentur in libro ſtylo férreo & plumbi láminâ, vel celte ſculpantur in sílice? Scio enim quòd Redemptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum: & rursùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum; quem viſúrus ſum ego ipſe, & óculi mei conſpectúri ſunt, & non álius. Repóſita eſt hæc ſpes mea in ſinu meo.

℟. Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me: non abſórbeat me profundum, neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum: * Exaudi me, quóniam † Benigna eſt miſericórdia tua: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Dómine Deus, rex ſeculórum, ſolus pius es: * Exaudi me, quóniam benigna eſt miſericórdia tua: intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Miſerére meî, Dómine fili David: Dómine, ádjuva me: † Benigna eſt miſericórdia tua: intende ánimæ meæ, & líbera eam. ℣. Propóſuit te Deus propitiatiónem per fidem propter remiſſiónem delictórum: § Intende ánimæ meæ, & líbera eam. *Repetitur* ℟. Líbera. *uſque ad* ℣. Dómine. *Pſ.* 68. *Apoc.* 15. *Matth.* 15. *Rom.* 3.

[*Quando Vigiliæ celebrantur manè, prætermiſſis quæ ſequuntur, continuò inchoantur Laudes.*

℣. Réquiem æternam dona eis, Dómine; ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requieſcant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exaudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

℣. Dóminus vobiſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

ABſolve, quæſumus, Dómine, ánimam * fámuli tui *N.* [Sacerdótis *vel* Pontíficis] [*vel* fámulæ tuæ *N.*] [*vel* ánimas * famulórum tuórum *N.* & *N.* [*vel* famulárum tuárum *N.* & *N.*] [& ánimas ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum, ut in reſurrectiónis glória; inter ſanctos & electos tuos reſuſcitáti reſpírent; Per eum qui ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos, & ſéculum per ignem.

℟. Amen.

℣. Requieſcant in pace.

℟. Amen.]

AD LAUDES.

In Pſalm. Miſerére. 142.

Ant. 1. *g.* Secundùm multitúdinem miſeratiónū tuá-

lé iniquitátem meã.
: Te decet. 77. *Ant.*
xaudi, Deus, ora-
meam : ad te om-
o véniet.
ſ. Dómine, exaudi
iem meam; aúribus.
nt. 5. e. Propter no-
uum, Dómine, vi-
is me.
. 2. e. Miſerére.
ICUM. *Baruch* 3.
ricordia Dei in an-
animæ humiliter ob-
la.
mine omnípotens,
Deus Iſraël, * ánima
gúſtiis, & ſpíritus
clamat ad te:
i, Dómine, & miſe-
quia Deus es miſéri-
* & miſerére noſtrî,
eccávimus ante te.
a tu ſedes in ſempi-
n; * & nos períbi-
ı ævum?
mine omnípotens,
Iſraël, * audi nunc
nem mortuórum Iſ-

filiórum ipsórum qui
vérunt ante te, &
udiérunt vocem Dó-
Dei ſui: * & agglu-
ı ſunt nobis mala.
li meminiſſe iniquitá-
patrum noſtrórum; *
emento manûs tuæ,
minis tui in témpore

ia tu es Dóminus
noſter; * & laudábi-
e, Dómine.
. Miſerére noſtri, Dó-
mine; quia peccávimus
ante te.

In Pſ. Laudáte Dóminum in ſanctis. 60. *Ant.* 7. b. Omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ad Benedictus.

Ant. 1. a. Ego ſum reſurréctio & vita: qui credit in me, etiamſi mórtuus fúerit, vivet; & omnis qui vivit & credit in me, non moriétur in æternum. *Joan.* 11.

Pater. *& cetera ut ſuprà in Veſperis, excepto quòd loco Pſalmi* Lauda. *dicitur Pſ.* De profundis. 86.

COMMENDATIONES.

Pro pluribus dicuntur in plurali.

℟. DOmine Deus, audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël, qui peccavérunt ante te. Noli meminiſſe iniquitátum patrũ noſtrórum, ſed * Memento manûs tuæ & nóminis tui.
℣. Occíſus es, Dómine, & redemiſti nos Deo in sánguine tuo: * Mementò. *Baruch* 3. *Apoc.* 5.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater. *Clarâ voce*, Et ne nos indúcas, &c.

TIbi, Dómine, commendámus ánimam * fámuli tui *N.* ut defunctus [*vel* fámulæ tuæ *N.* ut defuncta] ſéculo, tibi vivat: & quæ per fragilitátem mundánæ conver-

ſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſterge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Orémus.

MIſericórdiam tuam, Dómine ſancte, Pater omnípotens, æterne Deus, pietátis affectu rogáre pro áliis cógimur, qui pro noſtris rogáre peccátis nequáquàm ſuffícimus; tamen de tua confíſi gratúita pietáte & inólita benignitáte, cleméntiam tuam depóſcimus, ut ánimam * fámuli tui [*vel* fámulæ tuæ] ad te revertentem cum pietáte ſuſcípias: adſit ei Angelus teſtamenti tui Míchaël, & per manus ſanctórum Angelórum tuórum inter ſanctos & electos tuos in sínibus Abrahæ, Iſaac & Jacob Patriarchárum tuórum eam collocáre dignéris: quátenùs liberáta de princípibus tenebrárum & de locis pœnárum, nullis jam primævæ nativitátis, vel ignorántiæ, aut própriæ iniquitátis ſeu fragilitátis confundátur erróribus; ſed agnoſcátur à Sanctis tuis & beatitúdinis réquie perfruátur: atque cùm magni judícii dies advénerit, inter ſanctos & electos tuos * reſuſcitátus [*vel* reſuſcitáta] glóriâ manifeſtæ contemplatiónis tuæ perpétuò ſatiétur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

In Pſ. In éxitu. 27. *in cujus fine dicitur* Réquiem. *Ant.* 7. b. Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino; adjútor eórum & protector eórum eſt. *Pſ.* 113.

Orémus.

OMnípotens, ſempiterne Deus, qui humáno corpori ánimam ad ſimilitúdinem tuam inſpiráre dignátus es: dùm, te jubente, pulvis in púlverem revértitur; tu imáginem tuam cum ſanctis & electis tuis æternis ſédibus præcípias ſociári; eamque ad te revertentem de Ægypti pártibus blandè leniterque ſuſcípias, & Angelos tuos ſanctos ei óbviàm mittas, viamque illi juſtítiæ demonſtra, & portas glóriæ tuæ áperi. Repelle, quæſumus, Dómine, ab ea omnes príncipes tenebrárum, & agnoſce depóſitum fidéle quod tuum eſt. Súſcipe, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero; quia non eſt álius Deus præter te, Dómine, & non eſt ſecundùm ópera tua. Lætífica, clementíſſime Pater, ánimam ejus, & clarífica eam in multitúdine miſericórdiæ tuæ. Ne memíneris, quæſumus, iniquitátum ejus antiquárum quas ſuſcitávit furor

deſidérii : licèt enim
áverit, tamen te non
ívit ; ſed ſigno fídei in-
ſta , te qui ómnia, &
inter ómnia feciſti ,
iter adorávit ; Qui vivis
gnas Deus.
. Amen.

Pſalm. Diléxi. 48.
lidi. 102. Laudáte Dó-
un, omnes gentes. 134.
fitémini. 14. *&* Beáti
aculáti. 15. *integrè* ,
ſola , 4. g. Circum-
runt me dolóres mor-
& perícula inferni in-
runt me. O Dómine ,
a ánimam meam. *Pſ.*

Orémus.

Iri vúlneris novitáte
perculſi, & quodám-
ò córdibus ſauciáti ;
ricórdiam tuam, mun-
ledemptor , flebílibus
bus implorámus ; ut *
noſtri *N.* [*vel* caræ
æ *N.*] ánimam ad
clementiam, qui fons
itis es , revertentem
dè leniterque ſuſcípias;
ıas ex carnáli commo-
ne contráxit máculas ,
eus, inólita bonitáte
enter déleas, *Chorus* ,
n : Piè indúlgeas ,
us, Amen : Oblivióni
erpétuum tradas, *Cho-*
Amen : Atque hanc
em tibi cum céteris
itúram, & ad corpus
rium quandóquè re-
úram, Sanctórum tuó-
cœtibus aggregári præ-
cípias ; Qui cum Deo Patre
& Spíritu ſancto vivis &
regnas Deus, per ómnia ſǽ-
cula ſeculórum.

℟. Amen.

Pater, &c. ℣. Et ne nos,
&c. ℟. Sed líbera nos à
malo.

℣. Réquiem æternam dona
ei , Dómine ; ℟. Et lux
perpétua lúceat ei.

℣. Anima ejus in bonis
demorétur, ℟. Et ſemen
ejus hærédiret terram. *Pſ.*
24.

℣. Non intres in judícium
cum * ſervo tuo, [*vel* an-
cilla tua ,] Dómine ; ℟.
Quia non juſtificábitur in
conſpectu tuo omnis vi-
vens. *Pſ.* 142.

℣. A porta ínferi ℟. Erue ,
Dómine, ánimam ejus. *Pſ.*
88.

℣. Dómine , exaudi ora-
tiónem meam ; ℟. Et
clamor meus ad te véniat.
Pſ. 101.

℣. Dóminus vobiſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

PArtem beátæ reſurrec-
tiónis obtíneat, quæ-
ſumus, Dómine, ánima *
fámuli tui [*vel* fámulæ
tuæ] *N.* vitamque æter-
nam habére mereátur in
cœlis, per te , Jeſu Chriſ-
te , Salvátor mundi.

DEus, cui ſoli cómpe-
tit medicínam præſ-
táre poſt mortem : præſta,
quæſumus, ut ánima * fá-

muli tui [*vel* fámulæ tuæ] *N.* terrénis exúta contágiis, in tuæ redemptiónis parte numerétur; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

℣. Requieſcat in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIONES MENSÆ, ET GRATIARUM ACTIONES.

BENEDICTIO MENSÆ ANTE PRANDIUM.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; & tu das illis eſcam in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Pſ.* 144.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto: Sicut erat in princípio, &c.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò, Pater. *uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

BEnedic, Dómine, dona † tua, quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Si fiat Lectio, Lector dicit: Jube, domne, benedícere.

Bened. Menſæ cœleſtis partícipes fáciat nos Rex æternæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO POST PRANDIUM.

COnfiteantur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; & Sancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144.

Glória Patri, &c.

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univerſis benefíciis tuis; Qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Deindè procedendo ad Eccleſiam, dicitur Pſ. Miſerére. 142. *Si verò non procedatur, dicitur Pſ.* Laudáte Dóminum, omnes gentes. 134. *Qui Pſalmus ſemper dicitur, quandò abſolvitur Gratiarum actio in loco refectionis.*

In fine Pſalmi dicitur Glória Patri.

Deindè Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Diſperſit, dedit paupéribus; ℟. Juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi. *Pſ.* 111.

dícam Dóminum
mpore ; ℟. Sem-
jus in ore meo.

ómino laudábi-
mea : ℟. Au-
uéti , & læten-
ȝ.
nificáte Dómi-
n ; ℟. Et exal-
ıen ejus in idip-
ȝ.
nomen Dómini
ı , ℟. Ex hoc
uſque in ſécu-
z.
ere dignáre, Dó-
ómnibus nobis
itibus , propter
tum tuum , vi-
m.
ı.
cámus Dómino.
ítias.
voce , Fidélium
miſericórdiam
cant in pace.

TIO MENSÆ
CŒNAM.

te. ℟. Dómi-

iuperes , & ſa-
; & laudabunt
qui requírunt
ent corda có-
lum ſéculi. *Pſ.*

tri , &c.
éiſon. Chriſte ,
rie , eléiſon.
er. *Clarâ voce* ,
&c.

Orémus.

BEnedic , Dómine , dona † tua , quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri ; Per. ℟.

Ad Lect. Bened. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex æternæ glóriæ.

℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST CŒNAM.

MEmóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus : eſcam dedit timéntibuss ſe. *Pſ.* 110.

Glória Patri , &c.

BEnedictus Deus in donis ſuis , & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis ; Qui vivit & regnat in ſécula ſeculórum.

℟. Amen.

Pſalm. & reliqua , ut ſuprà.

¶ IN JEJUNIIS , *ad refectionem fit Benedictio menſæ & Gratiarum actio , ut notatum eſt pro Cœna.*

¶ *Prædictus modus benedicendi menſam , & agendi gratias mutatur diebus infrà ſcriptis , ut ſequitur.*

AD UTRAMQUE refectionem,
FERIA IV. V. ET VI.
MAJORIS HEBDOMADÆ.

BENEDICTIO.

CHriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſquè ad mortem. *Philipp.* 2.

Pater. *totum ſecretò. Deindè nihil dicendo , ſigno cru-*

cis benedicitur menſa; quæ benedictio Feriâ ſextâ omittitur.

Ad Lectiones non datur benedictio; nec dicitur, Tu autem, Dómine, &c.

GRATIARUM ACTIO.

CHriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſquè ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2.

Pſ. Miſerére. 142. *ſine* Glória Patri. Pater. *totum ſecretò.*

REſpice, quæſumus, Dómine, ſuper hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis ſubíre tormentum; *ſecretò*, Qui tecum vivit, &c.

SABBATO SANCTO.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Cùm tranſiſſet Sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, ut venientes úngerent Jeſum, allelúia. *Marc.* 16.

Kyrie, eléiſon. *& reliqua, ut ſuprà.*

GRATIARUM ACTIO.

VEſpere autem Sábbati, quæ luceſcit in prima Sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María, vidére ſepulcrum, allelúia. *Matth.* 28.

Benedictus, &c. *ſuprà.*

Pſ. Laudáte, Dóminum, omnes gentes. 134. Kyrie. Pater. ℣. Diſperſit. *& reliqua, ut ſuprà.*

IN DIE S. PASCHÆ,

Et uſque ad prandium ſequentis Sabbati incluſivè.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Hæc dies quam fecit Dóminus; exultémus & lætémur in ea, allelúia. *Pſ.* 117.

Glória Patri, &c.

Kyrie, eléiſon. *Et reliqua, ut ſuprà.*

GRATIARUM ACTIO.

HÆc dies quam fecit Dóminus; exultémus, & lætémur in ea, allelúia. *Pſ.* 117.

Glória Patri, &c. *ut ſuprà, excepto quòd loco Pſ.* Miſerére, *dicitur Pſal.* Confitémini. 14.

IN ASCENSIONE DOMINI

Et uſque ad Vigiliam Pentecoſtes.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Aſcendens Chriſtus in altum, allelúia, captívam duxit captivitátem, allelúia. *Epheſ.* 4.

Glória Patri, &c. *ut ſuprà.*

GRATIARUM ACTIO.

AScendit Deus in júbilo, allelúia, & Dóminus in voce tubæ, allelúia. *Pſ.* 46.

Glória Patri, *& reliqua omnia ut ſuprà, excepto*

quòd loco Pſ. Miſeréte. *dicitur Pſ.* Omnes gentes. 45.

IN DIE PENTECOST.

Et per Hebdomadam.

BENEDICTIO.

BEnedícite. ℟. Dóminus.

Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia, & hoc quod cóntinet ómnia, ſciéntiam habet vocis, allelúia. *Sap.* 1.

Glória Patri, &c. *ut ſuprà.*

GRATIARUM ACTIO.

REpléti ſunt omnes Spíritu ſancto, allelúia, & cœpérunt loqui; allelúia. *Act.* 2.

Glória Patri. *& reliqua omnia ut ſuprà, excepto quòd loco Pſ.* Miſerére. *dicitur Pſ.* Magnus Dóminus, 138.

ITINERARIUM.

Viator, in ipſo itineris ingreſſu, ſi ſolus fuerit, dicat quæ ſequuntur, in ſingulari; ſi cum ſociis, in plurali, ut ſequitur.

In Cantic. Benedictus. 13.

Ant. 5. C. In viam pacis & proſperitátis dírigat nos omnípotens & miſéricors Dóminus: & Angelus Ráphaël comitétur nobiſcum in via, ut cum pace, ſalúte & gáudio revertámur ad própria.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Secretò. Pater. *uſquè ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvos fac ſervos tuos, ℟. Deus meus, ſperantes in te. *Pſ.* 85.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de ſancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Pſ.* 19.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis, ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Pſ.* 88.

℣. Benedictus Dóminus die quotídiè: ℟. Próſperum iter fáciat nobis Deus ſalútárium noſtrórum. *Pſ.* 67.

℣. Vias tuas, Dómine, demonſtra nobis, ℟. Et ſémitas tuas édoce nos. *Pſ.* 24.

℣. Utinàm dirigantur viæ noſtræ, ℟. Ad cuſtodiendas juſtificatiónes tuas! *Pſ.* 118.

℣. Erunt prava in directa, ℟. Et áſpera in vias planas. *Iſ.* 40.

℣. Angelis ſuis Deus mandávit de te, ℟. Ut cuſtódiant te in ómnibus viis tuis. *Pſ.* 90.

℣. Dómine, exaudi, &c.

Orémus.

DEus, qui filios Iſraël per maris médium ſicco veſtígio ire feciſti, quique Magis iter ad te, ſtellâ duce, pandiſti: tríbue nobis, quæſumus, iter proſperum tempuſque tranquillum; ut, Angelo tuo ſancto cómite, ad eum quò pérgimus locum, ac demùm ad æternæ ſalútis portum, pervenire felíciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum eductum, per omnes ſuæ peregrinatiónis vias illæſum cuſtodiſti; quæſumus, ut nos fámulos tuos cuſtodíre dignéris: eſto nobis, Dómine, in procinctu ſuffrágium, in via ſolátium, in æſtu umbráculum, in plúvia & frígore tegumentum, in laſſitúdine vehículum, in adverſitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quò téndimus, próſperè perveniámus; & demùm incólumes ad própria redeámus.

ADeſto, quæſumus, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris: & viam famulórum tuórum in ſalútis tuæ proſperitáte diſpóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes, tuo ſemper protegámur auxílio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam ſalútis incédat; & *beáti Joannis* præcurſóris hortamenta ſectando, ad eum quem prædíxit ſecúra pervéniat, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

℟. Amen.

℣. Procedámus cum pace in nómine Dómini.

℟. Amen.

PRÆPARATIO AD MISSAM, AD LIBITUM SACERDOTIS.

Pſalmi, Quàm dilecta. 99. Benedixiſti. 57. Inclína, Dómine. *cum ſua diviſione*, 143. Crédidi. 102. De profundis clamávi. 86.

Ant. Dómine, memor eſto meî; & ne vindictam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delicta mea. *Tob.* 3.

P R E C E S.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter, &c.

Ego dixi: Dómine, miſerére meî: ſana ánimam meam, quia peccávi tibi. *Pſ.* 40.

Convértere, Dómine; uſquequò? & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, quemádmodùm ſperávimus in te. *Pſ.* 32.

Sacerdótes tui induantur juſtítiam, & ſancti tui exultent. *Pſ.* 131.

Ab occultis meis munda me, Dómine; & ab aliénis parce ſervo tuo. *Pſ.* 18.

Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

AUres tuæ pietátis, mitíſſime Deus, inclína précibus noſtris, & grátiâ ſancti Spíritûs illúmina cor noſtrum; ut tuis myſtériis dignè miniſtráre, teque æternà caritáte dilígere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis voluntas lóquitur, & quem nullum latet ſecrétum: puríſica per infuſiónem ſancti Spíritûs cogitatiónes cordis noſtri, ut te perfectè dilígere, & dignè laudáre mereámur.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

MEntes noſtras, quæſumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit illúminet, & indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Fílius, veritátem.

ADſit nobis, quæſumus, Dómine, virtus Spíritûs ſancti; quæ & corda noſtra clementer expurget, & ab ómnibus tueátur adverſis.

DEus, qui corda fidélium ſancti Spíritûs illuſtratióne docuiſti: da nobis in eódem Spíritu recta ſápere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére.

COnſciéntias noſtras, quæſumus, Dómine, viſitando puríſica; ut véniens Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Fílius tuus, parátam ſibi in nobis invéniat manſiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Pſalmi, Dóminus regit me. 100. Benedícam Dóminum. *cum ſua diviſione*, 100. Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia. *cum ſua diviſione*, 83.

Ant. O quàm ſuávis eſt, Dómine, Spíritus tuus! qui ut dulcédinem tuam in fílios demonſtráres, pane ſuavíſſimo de cœlo præſtito, eſurientes reples bonis, dívites dimittens inánes. *Sap.* 12. & 16. *Luc.* 1.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter, &c.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum miſéricors & miſerátor Dóminus: eſcam dedit timéntibus ſe. *Pſ.* 110.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum? *Pſ.* 8.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea; & lábiis exultatiónis laudábit os meum. *Pſ.* 62.

Non nobis, Dómine, non nobis; ſed nómini tuo da glóriam. *Pſ.* 113.

Nunc dimittis ſervum tuum, Dómine, ſecundùm verbum tuum, in pace; quia vidérunt óculi mei ſalutáre tuum. *Luc.* 2.

Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101.

Orémus.

VIſita, quæſumus, Dómine, famíliam tuam: & corda ſacris dicáta myſtériis pervígili tuére pietáte; ut remédia ſalútis ætérnæ, quæ te miſerante percípiunt, te protegente cuſtódiant.

QUæſumus, Dómine Deus noſter, ut quos divíná tríbuis participatióne gaudére, humánis non ſinas ſubjacére perículis.

COgnóſcimus, Dómine, tuæ circà nos cleméntiæ largitátem: & ideò fiduciáliùs implorámus, ut quos páſcere non déſinis immáritos, & dignè tibi ſervíre perfícias, & donis uberióribus proſequáris.

MAjeſtátem tuam, Dómine, ſupplíciter exorámus, ne períre patiáris quibus tanta remédia providiſti; ſed cum divíni frequentatióne myſtérii creſcat noſtræ ſalútis effectus.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirando præveni, & adjuvando proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te ſemper finiátur.

ADjuvet nos grátia tua, omnípotens Deus; ut qui offícium ſacerdotále ſuſcépimus, dignè ac devótè tibi in omni puritáte & conſciéntia bona famulári valeámus: & ſi non póſſumus in tanta innocéntia vitæ conversári ut debémus, concéde nobis tamen dignè flere mala quæ géſſimus, & in ſpíritu humilitátis, ac bonæ voluntátis propóſito tibi ferventiùs de cétero deſervíre; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. Amen.

CANONES
ARTIS VERNÆ.

e jejunio & obſervantia Quadrageſimali.

A QUARTA
NERUM.
cílio Avenionenſi.
1594. *Tit.* 44.
:hi & concionató-
n Domínica Quin-
iæ, & Féria quar-
rum pópulo de-
it néminem abſ-
tima cauſa Jejú-
oláre poſſe abſque
rímine, ſimulque
iodo atque condi-
enucleátis, ple-
b erróre líberent.
m, Dómine, mi-
oſtrî.
eo grátias.
IA QUINTA
r CINERES.
oncílio Vaurenſi.
1368. *Cap.* 89.
*Bertrandus de Coſ-
Conven. Epiſc.*
approbante Con-
prohibémus diſ-
ne áliquis cujuſ-
ſtatûs vel condi-
xiſtat, in diébus
am per Eccléſiam
am, & præcípuè in
éſima, carnes có-
niſi urgente ne-

FERIA SEXTA
POST CINERES,
In quinque Plagis Chriſti.
Ex Synodo Diœceſána Mediolanenſi undécima, ſub ſancto Cárolo.
Anno 1584. *inter monit. de Officiis divinis.*

† IN Quadragéſima Fériis ſextis, pium religioſumque mœrórem ex acerbitáte paſſiónis Chriſti Dómini, fidéles præ pietáte íntimè concípere, omníque devotiónis offício, atque ádeò ſalutáribus lácrymis exprímere debent. Quamóbrem, illis ſextis Fériis, ob memóriam paſſiónis Dómini noſtri Jeſu Chriſti, pópulus frequéntior convocétur ad orandum.

SABBATO
POST CINERES.
Ex Concílio Toletáno octávo.
Ann. 653. *Can.* 9.

QUiſquis abſque inevitábili neceſſitáte, atque fragilitátis evidenti languóre, ſeu étiam ætátis impoſſibilitáte, diébus Quadragéſimæ eſum cárnium præſúmpſerit atten-

táre, non ſolùm reus erit reſurrectiónis Domínicæ, verùm étiam aliénus ab ejuſdem diéi ſancta communióne.

DOMINICA PRIMA QUADRAGESIMÆ.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto.

Anno 1579. *Part.* 1. *n.* 3.

OMnis quicumque ſit qui jejúnii lege aſtrictus eſt, ſíngulis Quadragéſimæ diébus, Domínicis exceptis, jejúnium ſervet: alióqui enim peccáto mortáli alligátum ſe eſſe noſſe debet.

FERIA SECUNDA.

Ex Capituláribus Theodulphi, Aurelianenſis Epíſcopi.

Anno 797. *C.* 38. & 43.

DIébus jejúnii eleemóſyna facienda eſt; & cibum vel potum quo quiſque uti débuit, ſi non jejunáret, paupéribus éroget. Penè non valet jejúnium, quod oratiónes, vigíliæ & eleemóſynæ non commendant.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1579. *P.* 1. *Tit.* 3.

ÆGróti, cùm per invaletúdinem córporis jejunáre non poſſint, quodam íntimi ánimi dolóre gemitúque, ut ſanctus Auguſtínus monet, cibum cápiant, pro eo quòd, áliis jejunántibus, ipſi abſtinére non poſſint. Cáveant autem quod ex ejuſdem ſancti Auguſtíni ſenténtia cautum eſt, ne álios ſuo exemplo ad violandum jejúnium próvocent.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Ex ſancto Bernardo.

Serm. 2. *in Quadrag.* *n.* 4.

OBſervandum eſt jejúnium non ab eſcis tantùm, ſed ab ómnibus illécebris carnis, & universâ córporis voluptáte; immò verò jejunandum eſt longè ampliùs à vítiis, quàm à cibis. Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA *inter IV. Tempora.*

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1579. *P.* 1. *Tit.* 3.

OMni témpore à jocis Chriſtiánum hóminem abſtinére cónvenit; ac Quadragéſimæ ac jejúnii témpore tantò diligéntiùs, quantò frequentiùs ſtudioſiúſque oratióni, abſtinéntiæ, omníque pœniténtiæ géneri incumbendum eſt. Frequéntiùs ad Eccléſiam convéniat Chriſtiánus, divínis Offíciis omni attentióne & religióſâ meditatióne aſſiſtat, Miſſæ ſacrifício quotídiè interſit, ſacriſque conciónibus adſit. Tu autem, Dómine, miſerére noſtri.

℟. Deo grátias.

De Sacramento Pœnitentiæ in genere.

RIA SEXTA
UOR TEMPORUM.
oncílio Tridentíno.
1547. *Seſſ.* 6. *de Juſ-
catione. Cap.* 14.

'cendum eſt Chriſ-
iáni hóminis pœni-
n poſt lapſum multò
eſſe à baptiſmáli :
continéri non modò
ónem à peccátis &
deteſtatiónem , aut
ntrítum & humiliá-
verùm étiam eorum-
acramentálem con-
em ſaltèm in voto ,
témpore faciendam ,
rdotálem abſolutió-
itemque ſatisfactió-
er jejúnia , eleemó-
oratiónes & ália pia
ális vitæ exercítia.
tem , Dómine , mi-
noſtrî.
Deo grátias.

SABBATO
QUATUOR TEMPORUM.
Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1551. *Seſſ.* 14. *de
Pœnit. Cap.* 2.

PEr Baptiſmum Chriſtum induentes nova prorsùs in illo effícimur creatúra , plenam & íntegram peccatórum ómnium remiſſiónem conſequentes ; ad quam tamen novitátem & integritátem per ſacramentum Pœniténtiæ , ſine magnis noſtris flétibus & labóribus , divínâ id exigente juſtítiâ , perveníre nequáquàm póſſumus ; ut méritò Pœniténtia laborióſus quidam baptiſmus à ſanctis Pátribus dictus fúerit. Eſt autem hoc Sacramentum Pœniténtiæ lapſis poſt Baptiſmum ad ſalútem neceſſárium , ut nondùm regenerátis ipſe Baptiſmus.

ntritione , & Confeſſione ; item de Confeſſariorum officio.

MINICA II.
ADRAGESIMÆ.
oncílio Tridentíno.
1547. *Seſſ.* 6. *de Juſ-
atione , C.* 5. *&* 6.

ſi per peccáta à Deo
verſi erant , diſpo-
r ad juſtítiam , dùm
ti divínâ grátiâ &
, líberè moventur
um , credentes vera
æ divínitùs reveláta
& promiſſa ſunt ; & dùm peccatóres ſe eſſe intelligentes , à divínæ juſtítiæ timóre , quo utíliter concutiuntur , ad conſequendam Dei miſericórdiam ſe convertendo , in ſpem eriguntur , fidentes Deum ſibi propter Chriſtum propítium fore , illumque tanquàm omnis juſtítiæ fontem dilígere incípiunt ; ac

proptéreà moventur adverſùs peccáta per ódium áliquod & deteſtatiónem.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. Cap.* 4.

Contritiónem imperfectam, quæ Attrítio dícitur, quóniam vel ex turpitúdinis peccáti conſideratióne, vel ex gehennæ & pœnárum metu commúniter concípitur, ſi voluntátem peccandi exclúdat cum ſpe véniæ, declárat (ſancta Synodus) non ſolùm non fácere hóminem hypócritam & magis peccatórem, verùm étiam donum Dei eſſe, & Spíritûs ſancti impulſum, non adhuc quidèm inhabitantis, ſed tantùm moventis; quo pœnitens adjútus, viam ſibi ad juſtítiam parat. Et quamvìs ſine Sacramento Pœniténtiæ per ſe ad juſtificatiónem perdúcere peccatórem néqueat, tamen eum ad Dei grátiam in Sacramento Pœniténtiæ impetrandam diſpónit.

FERIA TERTIA.

Ex Declaratióne Cleri Gallicáni.

Anno 1700. *Tit.* 1.

De dilectióne Dei, ſicut ad Sacramentum Baptiſmi in adultis, ita ad Sacramentum Pœniténtiæ, requisítâ; hæc duo imprímis ex ſacroſancta Synodo Tridentína docenda eſſe, dúximus. Primò; ne quis putet in utróque Sacramento requíri, ut prævià, contritiónem eam quæ ſit caritáte perfecta, & quæ cum voto Sacramenti, antequàm actu ſuſcipiátur, hóminem Deo reconcíliet. Alterum, ne quis putet in utróque Sacramento ſecúrum ſe eſſe, ſi præter fídei & ſpei actus, non incípiat dilígere Deum tanquàm omnis juſtítiæ fontem.

FERIA QUARTA.

Ex Synodo Carnotenſi.

Anno 1526. *Tit.* 7. *versùs finem.*

Témpore Quadrageſimáli ſæpíſſimè admóneant Curáti *Parochiános* ſuos, & illos præcípuè qui per annum íntegrum diſtulérunt confitéri, ut témpore débito confiteantur, non differentes confeſſiónem, ut fáciunt pleríque, uſque circa finem hebdómadæ ſanctæ; ne propter eórum moram divínum impediátur Offícium, aut minùs débitè compleátur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanenſi primo, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1565. *Part.* 2. *Tit.* 6.

In Confeſſáriis probandis hanc ratiónem hábeant Epíſcopi, ut pii, benè moráti, docti, prudentes, patientes, de animárum ſalúte ſollíciti, & fidéles cuſtódes ſint eórum quæ in Confeſſióne dicun-

tur; proveƈtâ étiam ætáte, præſertìm illi quibus confeſſiónes mulíerum erunt audiendæ. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℞. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Inſtruƈtiónibus ſanƈti Cároli de Pœniténtia.

Inter Aƈt. Mediol. Eccl. Part. 4. tit. 9. promulgatis auƈtoritate Cleri Gallicani in Comitiis, anno 1658.

NEceſſária ádmodùm Sacerdótibus, qui in audiendis Pœniténtium Confeſſiónibus verſantur, Cánonum Pœnitentiálium ſciéntia. Sunt namque ii quaſi régulæ quædam, quibus, cùm ad culpæ commiſſæ gravitátem reƈtè dignoſcendam, tùm ad imponendam pro illíus ratióne veram pœniténtiam, Confeſſárii ita diriguntur, ut ubì síngula & quæ ad peccáti magnitúdinem, & quæ ad Pœnitentis ſtatum, conditiónem, ætátem, intimumque cordis contríti dolórem pértinent, accuràtè perpénderint, tùm demùm pœniténtiam judício ac prudéntiâ ſuâ moderentur.

SABBATO.

Ex Concílio Lateranenſi quarto.

Anno 1215. Tit. 21.

SAcerdos ſit diſcrétus & cautus, ut more períti médici ſuperinfundat vinum & óleum vulnéribus ſauciáti; diligenter inquírens & peccatóris circumſtántias & peccáti, per quas prudenter intélligat, quale illi consílium débeat exhibére, diverſis experimentis utendo ad ſanandum ægrótum. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℞. Deo grátias.

DOMINICA III.

QUADRAGESIMÆ.

Ex Synodo Carnotenſi.

Anno 1526. Tit. 7.

PReſbyteri circa Confeſſiónem ſacramentálem máximam curam adhíbeant & cautélam; ſcílicèt ut diligenter & cautè inquírant peccáta & circumſtántias: ita tamen quòd ſimplícibus perſónis dent matériam confitendi, & ſua peccáta detegendi, nec eos direƈtè vel indireƈtè ínſtruant ad malum. Si pro iis quos in confeſſióne audíerint Sacerdótes, prudentióre consílio indigúerint, illud abſque ulla expreſſióne & nominatióne perſónæ, cautè requírant. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℞. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Synodo Trecenſi.

Anno 1459.

SAcerdótes ne à confitente quærant nómina perſonárum cum quibus peccáverit, ſed circumſtántias quæ quandóquè tan-

tam aggravatiónem peccáti fáciunt; quia ſine hoc de peccáti quantitáte non poteſt bene judicári. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrì.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ex Synodo Trecenſi.

Anno 1459.

DEbent (Sacerdótes) ſemper pia geſtáre víſcera circa confitentes, exemplo beáti Ambróſii, de quo légitur, quòd quotieſcumque áliquis lapſus in peccátum ante eum veniébat ob pœniténtiam percipiendam, ita flebat, ut pœnitentem flere compélleret.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Narbonenſi.

Anno 1609. *Cap.* 16.

JUdex conſtitútus cùm ſit Sacerdos, ut ſolvat aut liget, pœnitentes non áudiat niſi pro tribunáli ſedendo: pœnitente génua flectente, palam & intrà Eccléſiam, horâ diurnâ, nullis ſubjectis pulvináribus, ut ſe reum agnoſcat atque profiteátur, exceptâ ægrotántium neceſſitáte.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Mediolanenſi primo.

Anno 1565. *Part.* 2. *Cap.* 6.

SAcerdótes, niſi ex cauſa neceſſária, mulíeres ante ſolis ortum vel poſt ejus occáſum confitentes, ne áudiant: neve in cellis, ſed públicè in Eccléſia, in ſedibus in quibus tabella omnìnò inter Confeſſórem & pœnitentem interjecta ſit. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrì.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

In Feſto S. CORONÆ SPINEÆ.

Ex ſancto Bernardo.

Serm. 5. *in Feſt. Omn. SS.*

✝ CApur noſtrum nobis repræſentátur, non Coronátum glóriâ, ſed peccatórum noſtrórum circúmdatum Spinis. Púdeat ſectári glóriam membra, quibus caput ſuum tàm inglórium exhibétur. Púdeat ſub Spináto cápite membrum fíeri delicátum. Tu tem, Dómine, miſerére noſtrì.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Aquiſgranenſi.

Anno 816. *L.* 1. *Cap.* 37.

PŒniténtium cauſæ penſandæ ſunt, & tunc ligandi atque ſolvendi poteſtas exercenda. Videndum eſt quæ culpa præceſſerit, aut quæ ſit pœniténtia ſecúta poſt culpam; ut quos omnípotens Deus per compunctiónis grátiam víſitat, illos Paſtóris ſenténtia abſolvat. Tunc enim vera eſt abſolútio præſidentis, cùm ſuperni arbítrium ſéquitur Júdicis. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrì.

℟. Deo grátias.

De

De Satisfactione & Indulgentiis.

OMIN'ICA IV.
)UADRAGESIMÆ.
Concílio Lateranenſi
ſecundo.
Anno 1139. *Can.* 22.
Uia inter cétera unum
eſt quod ſanctam máxi-
perturbat Ecclésiam,
a vidélicèt pœniténtia;
falſis pœniténtiis áni-
décipi, & in infernum
rahi patiantur (Preſ-
eri.) Falſam autem pœ-
ntiam eſſe conſtat, cùm
tis plúribus, de uno
pœniténtia ágitur; aut
ſic ágitur de uno, ut
diſcedátur ab álio;
pœnitens ab offício
recédit, quod ſine pec-
agi nullâ ratióne præ-
t; aut ſi ódium in corde
étur, aut ſi offenſo cuſ-
t non ſatìs fiat, aut ſi
ndenti offenſus non in-
geat.

RIA SECUNDA.
Concílio Tridentíno.
1563. *Seſſ.* 24. *de Ref.*
C. 8.

Póſtolus monet publicè
peccantes palàm eſſe
ripiendos. Quandò ígi-
ab áliquo públicè & in
lórum conſpectu cri-
commíſſum fúerit,
lè álios ſcándalo offen-
commotoſque fuiſſe non
dubitandum, hunc con-
nam pro modo culpæ
niténtiam públicè in-
jungi oportet; ut quos exemplo ſuo ad malos mores provocávit, ſuæ emendatiónis teſtimónio ad rectam révocet vitam. Epíſcopus tamen públicæ hoc pœniténtiæ genus in áliud ſecrétum póterit commutáre, quandò ita magìs judicáverit expedíre.

FERIA TERTIA.
Ex Concílio Tridentíno.
Anno 1551. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. Cap.* 8.

HAbeant præ óculis (Sacerdótes) ut ſatisfáctio quam impónunt, non ſit tantùm ad novæ vitæ cuſtódiam, & infirmitátis medicamentum, ſed étiam ad præteritórum peccatórum vindictam, & caſtigatiónem.

FERIA QUARTA.
Ex Concílio Pariſienſi ſexto.
Anno 829. *Lib.* 1. *Cap.* 32. *&* 46.

SAcerdótes qui aut múneris, aut amóris, aut timóris, aut certè favóris causâ, témpora modumque pœniténtiæ ad líbitum pœniténtium indícunt, áudiant quid Dóminus per Ezechíelem Prophétam terríbiliter dicat: Erit manus mea ſuper Prophétas qui decepérunt pópulum meum, dicentes: Pax, pax; & non eſt pax.

FERIA QUINTA.

Ex Régulis ſacramentálibus ſancti Cároli de Pœniténtia, promulgátis Paríſiis auctoritáte Cleri Gallicáni.

Anno 1658.

IN pœniténtia imponenda adhibébit Confeſſárius & prudéntiam & pietátem & juſtítiam: habébit ratiónem ſtatûs, conditiónis, ſexûs & ætátis. Vidébit ne ei qui in aliéna poteſtáte eſt, eam pœniténtiam injungat, quâ vel præjudícium afferátur illíus juri qui pœnitentem in poteſtáte hábeat: neve eam quâ vel occáſio detur ſpirituális ruínæ, vel pœnitentis alteriuſve peccátum détegi, vel áliquod ſcándalum ſuboríri, vel ipſe pœnitens nímium deterréri, remiſſuſve & tépidus reddi poſſit. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℞. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Régulis Sacramentálibus ſancti Cároli de Pœniténtia.

COnfeſſárius pœnitenti talem pœniténtiam impónet, qualem ab eo præſtári poſſe júdicet. Cónſiderábit autem ánimum menteınque pœnitentis, ac fletum, gémitum & lácrymas íntimi dolóris índices. Vidébit ne pro peccátis grávibus levíſſimas pœniténtias impónat: id quod & Confeſſóribus & pœniténtibus periculóſum eſt. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. Cap.* 8.

DEbent Sacerdótes Dómini, quantùm ſpíritus & prudéntia ſuggéſſerit, pro qualitáte críminum, & pœniténtium facultáte, ſalutáres & convenientes ſatisfactiónes injúngere: ne ſi fortè peccátis connívеant, & indulgéntiùs cum pœniténtibus agant, levíſſima quædam ópera pro graviſſimis delictis injungendo, *alienórum peccatórum partícipes* efficiantur.

DOMINICA PASSIONIS.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ.* 14. *de Pœnit. Cap.* 8.

MAgnóperè à peccáto révocant, & quaſi fræno quodam coercent ſatisfactóriæ pœnæ, cautioreſque & vigilantióres in futúrum pœnitentes efficiunt; medentur quoque peccatórum relíquiis, & vitióſos hábitus malè vivendo comparátos contráriis virtútum actiónibus tollunt. Neque verò ſecúrior ulla via in Eccléſia Dei unquàm exiſtimáta fuit ad amovendam imminentem à Dómino pœnam, quàm ut

pœniténtiæ ópera hó-
s cum verò ánimi de-
frequentent.

RIA SECUNDA.

Concílio Cabilonenſi
ſecundo.

nno 813. *Can.* 36.

ccáta quæ ex indúſ-
ria, aut cujúſlibet li-
is explendæ causâ, id-
fiunt ut eleemóſynis
nantur, nequáquàm
dimi poſſunt; quia qui
perpetrârunt, viden-
Deum mercéde condú-
, ut eis impúnè pec-
líceat. Non ergò quis
cò peccáre debet, ut
nóſynam fáciat; ſed
eleemóſynam fácere
t quia peccávit.

RIA TERTIA.

Concílio Cabilonenſi
ſecundo.

nno 813. *Can.* 45.

Quibuſdam qui Ro-
nam Turonumve &
quædam loca ſub præ-
orationis inconſultè
grant, plúrimùm er-
. Sunt qui putant ſe
nè aut peccáre, aut
iſſe, quia hæc loca ora-
requentant. Qui verò
íta ſua Sacerdótibus,
orum ſunt Paróchiis,
eſſi ſunt, & ab iis
dæ pœniténtiæ consí-
accepérunt, ſi oratió-
s inſiſtendo, eleemó-
largiendo, vitam
ndando, mores com-
ndo, Apoſtolórum lí-
, vel quorúmlibet
Sanctórum, inviſere desí-
derant; horum eſt devó-
tio modis ómnibus collau-
danda.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. *Seſſ.* 25. *Decret. de Indulg.*

Sacro ſancta Synodus Indulgentiárum uſum Chriſtiáno pópulo máximè ſalutárem, & ſacrórum Conciliórum auctoritáte probátum, in Ecclésia retinendum eſſe docet & præcipit. In his tamen concedendis moderatiónem, juxtà véterem, & probátam in Ecclésia conſuetúdinem, adhibéri cupit, ne nímiâ facilitáte Eccleſiáſtica diſciplína enervétur; & ſtátuit pravos quæſtus omnes pro his conſequendis, undè plúrima in Chriſtiáno pópulo abúſuum cauſa fluxit, omnínò abolendos eſſe.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Cameracenſi.

Anno 1565. *Tit.* 22.

Quia per indiſcrétas & ſupérfluas Indulgéntias claves Ecclésiæ contemnuntur, & pœnitentiális ſatisfáctio enervátur; ídeò ne quis ullas novas aut ignótas Indulgéntias pópulo commendet & promerendas ófferat, niſi priùs ab Ordinário (loci Epíſcopo) viſitátæ fúerint & probátæ. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.
IN COMPASSIONE *B. M. VIRGINIS.*
Ex Synodo Colonienſi.
Anno 1423. *Can.* 11.

† AD glóriam ſanctæ & intemerátæ Vírginis Dei genitrícis, pro míſeris peccatóribus Fílium ſuum crucifíxum aſsíduè deprecantis, nec non ad honórem illíus angúſtiæ & dolóris, dùm Redemptor noſter Jeſus-Chriſtus, expanſis mánibus in ara crucis, pro ſalúte noſtra immolátus, matrem ſuam benedictam dilectíſſimo diſcípulo ſuo Joanni Evangeliſtæ commendávit; & præſertim ut profanórum hæreticórum perfídia retundátur, qui imágines ad laudem Crucifíxi & glorióſæ Vírginis dedicátas combúrere minimè formidárunt; Feſtum commemoratiónis præfátæ angúſtiæ & dolóris beátæ Maríæ Vírginis ſíngulis annis celebrétur. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.
De Sermóne ſancti Leónis, Papæ.
Circa ann. 447. *C.* 5.

DUm cóngruis purificatiónibus ad celebrandum Paſcha Dómini, útraque ſubſtántia præparátur, profutúra omni témpore conſuetúdo nutrítur, ſevéra in ſúbditos impéria detumeſcant, ceſſet vindicta peccáti, & rei críminum ad hos dies perveniſſe ſe gáudeant in quibus à ſanctis piiſque Princípibus étiam publicárum auſtéritas remiſſa eſt ultiónum, aboleantur ódia, defíciant ſimultátes; quóniam judícium Dei, ſicut immítibus véhemens, ita erit miſericórdibus clemens.

De annua peccatorum Confeſſione & Paſchali Communione unicuique adulto præſcriptis. De prima Communione, & requiſitis ad ſacræ Euchariſtiæ perceptionem diſpoſitionibus.

DOMINICA PALMARUM.
Ex Concílio Lateranenſi quarto.
Anno 1215. *C.* 21.

OMnis utriuſque ſexûs fidélis, poſtquàm ad annos diſcretiónis pervénerit, ómnia ſua ſolus peccáta confiteátur fidéli et, ſaltèm ſemel in anno, próprio Sacerdóti, & injunctam ſibi pœniténtiam ſtúdeat pro víribus adimplére, ſuſcípiens reverenter ad minus in Paſcha Euchariſtiæ Sacramentum, niſi fortè de conſílio próprii Sacerdótis, ob áliquam rationábilem cauſam ad tempus ab ejus perceptióne dúxerit abſtinendum. Alióquin &

vivens ab ingreſſu Ecclé- ſiæ arceátur, & móriens Chriſtiánâ cáreat ſepultúrâ. Si quis autem aliéno Sacerdóti volúerit juſtâ de causâ ſua confitéri peccáta, licéntiam priùs obtíneat. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ.* 13. *de Euchar. Can.* 9.

SI quis negáverit, omnes & síngulos Chriſti fidéles utriuſque ſexûs, cùm ad annos diſcretiónis pervénerint, tenéri síngulis annis, ſaltèm in Páſchate ad communicandum juxtà præceptum ſanctæ matris Eccléſiæ, anáthema ſit. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Remenſi.

Anno 1583. *Cap.* 10. *&* 11.

DOlémus, tantam eſſe (quorumdam) Chriſtianórum incúriam, ut ſemèl tantùm in anno ſúmant Euchariſtiæ ſubsídia. Quarè Paræci & qui ad divíni verbi prædicatiónem aſciſcuntur, de frequentis Communiónis antíquo uſu, ejuſdemque miris frúctibus & utilitáte díſſerant, & fidélibus perſuadére nitantur nullum eſſe modum aptiórem & compendioſiórem, quo Eccléſiæ Apoſtólicæ fácies noſtro ſéculo rédeat. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Cabilonenſi ſecundo.

Ann. 813. *Can.* 46.

IN perceptióne córporis & ſánguinis Domínici magna diſcrétio adhibenda eſt. Cavendum eſt enim, ne ſi nímiùm in longum differátur, ad perníciem ánimæ pertíneat, dicente Dómino: niſi manducavéritis carnem Fílii hóminis, & bibéritis ejus ſánguinem, non habébitis vitam in vobis. Si verò indiſcrétè accipiátur, timendum eſt illud quod ait Apóſtolus: Qui mandúcat & bibit indignè, judícium ſibi mandúcat & bibit. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

IN DIE SANCTO *PASCHÆ.*

Ex Concílio Matiſconenſi ſecundo.

Ann. 583. *Can.* 2.

† PAſcha noſtrum in quo ſummus Sacerdos & Póntifex pro noſtris delictis, nullam habens obnoxietátem peccáti, immolátus eſt, debémus omnes feſtiviſſimè cólere, & ſédulæ obſervatiónis ſinceritáte in ómnibus venerári; ut illis ſanctiſſimis diébus omnes ſimul coadunáti hymnis Paſchálibus indulgentes, perſeveratiónis noſtræ præſéntiam quotidiánis ſacrifíciis oſtendámus, laudantes Creatórem

ac regeneratórem noſtrum véſperè, manè & merídiè.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Bituricenſi.

Anno 1584. *Tit. de Euchar. Can.* 7.

NEmo ad diem Paſchæ Euchariſtiam ab álio quàm à próprio Párocho ſeu Curáto ſúmere præſúmat. Sacerdos qui contrà hoc Decrétum adminiſtrat, cujuſcumque gradûs & órdinis fúerit, extraordináriè puniátur. Aliis quibúſlibet diébus feſtis, Commúnio ex licéntia Epíſcopi, ejus Vicárii, aut Párochi, áliis in locis pro cujuſque voto ab idóneo Sacerdóte concedátur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanenſi ſexto, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1582. *Tit.* 9.

PArochus ſi Parochiálem habet qui ex morbo labórans, aliâve neceſſitáte verè impedítus, non poteſt ſacro Paſchæ témpore ad Eccléſiam conveníre, ubì ſanctíſſimam Communiónem cum céteris percípiat, ad illum (etiamſi paucis antè diébus percéperit) ipſe illo Paſchálì témpore déferat.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Toloſáno.

Ann. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 5.

QUæ tanto animárum diſpéndio in locis quibuſdam incrébruit ſerò nímium communicandi conſuetúdo, ſánctiùs erit immutanda. Adoleſcenteſque ii, quos de ſumendo myſtério ſatìs decérnere poſſe Párochi vel Confeſſárii judicárint, ad Communiónem ſunt (à Párochis) recipiendi, imò étiam impellendi.

FERIA QUINTA.

Ex Conſtitutiónibus Eccléſiæ Gallicánæ, in Conventu Melodunenſi.

Anno 1579. *Tit. de Euchar.*

AD frequentem Communiónem cum fídei ſinceritáte, ſpei confidéntiâ, caritátis ardóre, ac animárum puritáte, pópuli excitandi ſunt. Júvenes primùm ad tanti Sacramenti ſumptiónem admitti volentes, probentur; & per tempus áliquod, ántequàm admittantur, ad fídei ſinceritátem, uſum & fructum tanti Sacramenti inſtituantur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Tridentíno.

An. 1551. *Seſſ.* 13. *de Euchar. Cap.* 7.

COmmunicáre volenti revocandum eſt in memóriam Apóſtoli præceptum: Probet ſeipſum homo. Eccleſiáſtica autem conſuetúdo declárat eam probatiónem neceſſáriam eſſe, ut nullus ſibi cónſcius mortális peccáti, quantumvìs ſibi contrítus videátur, abſque præmiſſa ſacramentáli confeſſióne ad

ſacram Euchariſtiam accédere débeat.

SABBATO IN ALBIS.

Ex Concílio Mediolanenſi tértio.

Anno 1573. *Part.* 1. *Tit.* 7.

QUicumque in Paſcha ab Diœcéſi abſúerit, is reverſus, ſe eo témpore ſacram Communiónem ſumpſiſſe teſtátum fáciat ſcripto Sacerdótis à quo ſúmpſerit. Alióquin, ut Ecclésiæ præcepto páreat, Confeſſus in própria Parochiáli Ecclésia ſacram Euchariſtiam ſuſcípiat. Quod niſi fécerit, prout juris eſt, pœnâ afficiátur. Tu autem, Dómine, &c.

De Sacrificio Miſſæ à Sacerdotibus ritè celebrando & de pietate quâ fideles huic aſtare debent.

DOMINICA IN ALBIS.

Ex Concílio Tridentino.

Anno 1562. *Seſſ.* 22. *de obſerv. in Miſſa.*

CUm multa jam ſive témporum vítio, ſive hóminum incúriâ & improbitáte, irrepſiſſe videantur quæ à (ſacroſancti Miſſæ) ſacrifícii dignitáte aliéna ſunt, decernit ſancta Synodus, ut Ordinárii locórum Epíſcopi ea ómnia prohibére atque è médio tóllere ſédulò curent ac teneantur, quæ vel avarítia, idolórum ſérvitus, vel irreveréntia, quæ ab impietáte vix ſejuncta eſſe poteſt, vel ſuperſtítio veræ pietátis falſa imitátrix, indúxit.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Anno 829. *L.* 3. *Cap.* 6.

POſthábitis ædículis quas uſus inólitus Capellas appellat, Baſílicæ Deo dicátæ ad Miſſárum celebratiónem audiendam, & córporis & ſánguinis Domínici perceptiónem ſumendam, aſsíduè devotéque adeantur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanenſi primo, ſub ſancto Cárolo.

Annò 1565. *Part.* 2. *Tit.* 5.

ORatoriórum ædificatiónem aut uſum, ne fácilè, ſed magnâ de causâ permittant Epíſcopi. In eis autem deſignandis vel probandis hæc ſervent: Ne ſint in interiórum ædium pártibus, in quibus dómini vel família frequéntiùs verſentur, ſed cómmodo & honeſto loco à cubículis, triclíniis & aulâ ſeparáto: ad templi formam & régulam própiùs accédant: nec ita anguſta ſint, ut qui Miſſam audíerint, ad óſtium aut feneſtram ſtare cogantur; aut déniquè ibi ſacris intereſſe, ubi promíſcuè profánum áliquod exerceátur.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Rothomagenſi.

Anno 1591. *Tit. de Epiſc. off. n.* 11.

MOneantur ab Epíſcopo in ſua promotióne Preſbyteri, ut intrà ſemeſtre, ſine altérius cujuſcumque licéntia, Miſſam primam célebrent, & deinceps répetant ſaltèm ómnibus diébus Domínicis & Feſtis ſolémnibus. Si autem curam habúerint animárum, tàm frequenter, ut ſuo múneri ſatisfáciant. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Seſſ.* 22. *Decret. de obſervand. in Miſſa.*

ILliberáles eleemoſynárum exactiónes pótiùs quàm poſtulatiónes (pro celebrandis Miſſis,) alíaque hujúſmodi quæ à ſimoníaca labe vel certè à turpi quæſtu non longè abſunt, omnínò prohíbeant (Ordinárii locórum Epíſcopi.) Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. ℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Lateranenſi quarto.

Ann. 1215. *C.* 17.

SUnt Preſbyteri qui Miſſárum célebrant ſolémnia vix quater in anno; & quod detérius eſt, intereſſe contemnunt; & ſi quandò, dùm hæc celebrantur, interſunt, Chori ſiléntium fugientes, intendunt exterióribus collocutiónibus Laïcórum; dùmque audítum ad indébitos ſermónes effundunt, aures intentas non pórrigunt ad divína. Hæc ígitur & ſimília ſub pœna ſuſpenſiónis pénitùs inhibémus. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

Ex Concílio Cameracenſi.

Anno 1565. *Tit.* 6. *Cap.* 1. *&* 2.

QUicumque ad tremendum Miſſæ ſacrifícium accéſſerit, is in primis mentem puram & attentam ad tanti Sacramenti myſtérium perficiendum áfferat; nec niſi bonæ conſciéntiæ teſtimónio prædítus, & Pœniténtiâ ſacramentáli, ſi neceſſe fúerit, præparátus & probátus, ac débitâ oratióne priùs accommodátus, ad córporis & ſánguinis Chriſti venerábile Sacramentum Deo Patri offerendum ſe cónferat. Tu autem, Dómine, &c.

DOMINICA II. POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Seſſ.* 22. *Decret. de obſervand. in Miſſa, versùs finem.*

CAveant Epíſcopi, ne Sacerdótes áliis quàm débitis horis célebrent, neve ritus álios aut álias

cæremónias & preces in Miſſárum celebratióne adhíbeant, præter eas quæ ab Eccléſia probátæ ac frequenti & laudábili uſu receptæ fúerint. Dóceant pópulum quis ſit, & à quo potíſſimùm provéniat ſanctíſſimi hujus ſacrifícii tàm pretióſus ac cœleſtis fructus: móneant étiam eúmdem pópulum, ut frequenter ad ſuas Paróchias, ſaltèm diébus Domínicis & majóribus Feſtis, accédant. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1562. Seſſ. 22. Decret. de obſervand. in Miſſa.

Singuli Epíſcopi in ſuis Diœcéſibus interdícant ne cui vago & ignóto Sacerdóti celebráre líceat; neve patiantur privátis in dómibus, atque omnínò extra Eccléſiam & ad divínum tantùm cultum dedicáta Oratória, ab eiſdem Ordináriis deſignanda & viſitanda, ſanctum hoc Sacrifícium à ſeculáribus aut reguláribus quibuſcumque péragi, ac niſi priùs qui interſint, decenter compóſito córporis hábitu declaráverint ſe mente étiam ac devóto cordis affectu, non ſolùm córpore, adeſſe. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Mediolanenſi primo, ſub ſancto Cárolo.

An. 1565. Part. 2. Tit. 5.

Miſſæ nec ante auróram nec poſt merídiem, niſi ex cauſa jure permiſſa, celebrentur. Ne Párochi cujuſquam grátiâ, metúve Miſſam (Parochiálem,) antícipent aut dífferant; ſed illam eâ potíſſimùm horâ célebrent, quæ pópulo magis accommodáta ſit.

FERIA QUARTA.

Ex Epíſtola ſancti Auguſtíni Epíſcopi ad Januárium.

Script. circa ann. 400. C. 5. n. 7. & 8.

Liquidò appáret, quandò primùm accepérunt diſcípuli corpus & ſánguinem Dómini, non eos accepiſſe jejúnos. Numquid tamen proptéreà calumniándum eſt univerſæ Eccléſiæ, quòd à jejúnis ſemper accípitur? Ex hoc enim plácuit Spirítui ſancto, ut in honórem tanti Sacramenti, in os Chriſtiáni priùs Corpus Domínicum intráret quàm céteri cibi. Nam ídeò per univerſum orbem mos iſte ſervátur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Anno 829. Cap. 48.

Irrepſit uſus emendatióne dignus, quòd nonnulli Preſbyterórum ſine miniſ-

tris Miſſárum ſolémnia frequentent. Undè interrogandus hujúſmodi córporis & ſánguinis Dómini ſolitárius conſecrátor, quibus dicit: Dóminus vobiſcum; & à quibus illi reſpondétur: Et cum ſpíritu tuo; vel pro quibus: Memento, Dómine, . . . & ómnium circumſtántium, cùm nullus circumſtet, dicit. Quæ conſuetúdo, quia Apoſtólicæ & Eccleſiáſticæ auctoritáti refragátur, provídeat unuſquiſque Epiſcopórum, ne in ſua Paróchia quiſquam Preſbyterórum Miſſam ſolus celebráre præſúmat.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Mediolanenſi ſexto, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1582. *Tit.* 15.

CLéricus, qui in Miſſæ ſacrifício miniſtrat, dùm eam functiónem obit, ne Preces horárias, neve áliud quidquam de libro alióve Offício récitet; ſed toto íntimæ pietátis ſtúdio ad miniſtérium attentus ſit, quod tunc piè religioſéque éxequi debet.

SABBATO.

Ex Concílio Aurelianenſi quarto.

Anno 541. *Can.* 4.

NUllus in oblatióne ſacri cálicis niſi ex fructu víneæ, & hoc aquâ mixtum, offerre præſúmat; quia ſacrílegum judicátur áliud offerri, quàm quod in mandátis ſacratíſſimis Salvátor inſtítuit.

DOMINICA III. POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Seſſ.* 22. *de Sacrificio Miſſæ*, *Cap.* 8.

MAndat ſancta Synodus Paſtóribus & ſíngulis curam animárum geréntibus, ut frequenter inter Miſſárum celebratiónem, vel per ſe, vel per álios, ex iis quæ in Miſſa leguntur, áliquid expónant, atque inter cétera, ſanctíſſimi hujus ſacrifícii myſtérium áliquod declárent, præſertìm Domínicis & Feſtis.

FERIA SECUNDA.

Ex Synodo Auguſtána.

Ann. 1548. *Can.* 18.

UT nímia feſtinátio in Miſſæ lectióne aut celebratióne religióſas aures oculoſque offendit; ita incóndita prolíxitas faſtídium pótiùs génerat quàm devotiónem. Quapropter Sacerdótibus devótam mediocritátem, & toto ſacratíſſimæ actiónis témpore decórum quid ex corporis geſtu, véſtium ſacrárum mundâ compoſitióne, ipſóque vultu elúceat, commendámus.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Seſſ.* 22. *de Sacrificio Miſſæ*, *C.* 5.

CUm natúra hóminum ea ſit, ut non fácilè queat ſine adminículis exterióribus ad rerum diviná-

rum meditatiónem ſuſtolli; proptéreà pia mater Eccléſia ritus quoſdam, ut ſcílicèt quædam ſummiſsâ voce, ália verò elatióre in Miſſa pronuntiarentur, inſtítuit. Cæremónias item adhíbuit, ut myſticas benedictiónes, lúmina, thymiámata, veſtes, alíaque id genus multa, ex Apoſtólica diſciplína & traditióne, quâ majeſtas tanti ſacrificii commendarétur. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex Statútis Synodálibus Nicolái Pavillon, Epíſcopi Electenſis.

Anno 1674. *Tit.* 3. §. 9.

Rectóres, Vicárii, alíique Eccleſiáſtici viri noſtræ Diœcéſis, nullos Sacerdótes éxteros, ſive ſeculáres, ſive reguláres, in ſuis Eccléſiis admittent ad faciendum ſacrum, quin hac de re facultátem lítteris ſcriptam à nobis manaſſe conſtíterit: niſi fortè ipſis aliundè ſat noti ſint Sacerdótes prædicti. Qui ſi in Paræciis commorentur, iídem tamen, quantumvìs licèt noti, unâ tantùm hebdómadâ permittentur fácere rem divínam, niſi facultátem lítteris itidem ſcriptam à nobis impetráverint. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1562. *Seſſ.* 22. *de Sacrificio Miſſæ*, *C.* 6.

Optáret quidèm ſacroſancta Synodus, ut in ſíngulis Miſſis fidéles adſtantes non ſolùm ſpirituáli affectu, ſed ſacramentáli étiam Euchariſtiæ perceptióne communicárent, quò ad eos ſanctíſſimi hujus ſacrifícii fructus ubérior proveníret. Nec tamen, ſi id non ſemper fiat, proptéreà Miſſas illas, in quibus ſolus Sacerdos commúnicat, ut privátas & illícitas damnat, ſed probat atque ádeò commendat, ſíquidèm illæ quoque Miſſæ verè commúnes cenſéri debent; partìm quòd in eis pópulus ſpirituáliter commúnicet; partìm verò quòd à público Eccléſiæ Miniſtro, non pro ſe tantùm, ſed pro ómnibus fidélibus qui ad corpus Chriſti pértinent, celebrentur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Toletáno ſéptimo.

Anno 646. *Cap.* 2.

Cenſémus conveníre, ut, cùm à Sacerdótibus Miſſárum témpore ſancta myſtéria conſecrantur, ſi ægritúdinis áccidat cujúſlibet eventus quo cœptum néqueat conſecratiónis expléri miniſtérium, ſit líberum Epíſcopo vel Preſbytero álteri conſecratiónem éxequi officii cœpti.

SABBATO.

Ex Concilio Aurelianenſi primo.

Ann. 511. *Cap.* 26.

CUm ad celebrandas Miſſas in Dei nómine convenitur, pópulus non antè diſcédat quàm Miſſa ſolémnitas compleátur; & ubi Epiſcopus non fúerit, benedictiónem accípiat Sacerdótis. Tu autem, Dómine, miſerére noſtri. ℟. Deo grátias.

De verbi divini prædicatione.

DOMINICA IV. POST PASCHA.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1546. *Seſſ.* 5. *de Ref. C.* 2.

QUia Chriſtiánæ Reipúblicæ neceſſária eſt prædicátio Evangélii, & hoc eſt præcípuum Epiſcopórum munus; ſtátuit ſancta Synodus omnes Epíſcopos & álios Eccleſiárum Prælátos tenéri per ſeipſos, ſi legítimè impedíti non fúerint, ad prædicandum ſanctum Jeſu Chriſti Evangélium.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Vaſionenſi tértio.

Anno 529. *Can.* 20.

PRo ædificatióne ómnium Eccleſiárum, & pro utilitáte totíus pópuli, nobis plácuit, ut non ſolùm in Civitátibus, ſed étiam in ómnibus Paróchiis, verbum faciendi darémus Preſbyteris poteſtátem: ita ut, ſi Préſbyter, áliquâ infirmitáte prohibente, per ſe ipſum non potúerit prædicáre, ſanctórum Patrum Homíliæ à Diacónibus recitentur.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Lib. 1. *Cap.* 31.

EVangélica prædicátio & ália divínæ ſervitútis execútio, non terrenárum pecuniárum quæſitu, nec cujúſlibet altérius turpis lucri grátiâ, ſed ſolius Chriſti amóre à diſcípulis ejus eſt peragenda. Quiſquis ígitur, ſui quæſtûs, non Dei causâ, Evangélicam prædicatiónem implet, longè ſe à diſcipulátu Chriſti ſejungit. Tu, autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Toletáno.

Anno 1565. *Act.* 3. *Cap.* 3.

QUicumque prædicando verbo Dei ac docendæ plebi Chriſtiánæ óperam déderint, prorsùs à quæſtiónibus difficílibus ac perpléxis abſtíneant, ſe ad captum auditórum eorúmque ædificatiónem demittentes. Evangélium ipſum interpretatióne fácili, eâque commúni ſanctórum Patrum atque orthodoxórum virórum conſénsu recepta, auditóribus expó-

nant, eoſque toto ſtúdio inſtrúere conentur.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Aquiſgranenſi.

Anno 816. *L.* 1. *Cap.* 23.

PRima prudéntiæ virtus eſt, eam quam docére opórteat, exiſtimáre perſónam. Rúdibus pópulis, ſeu carnálibus, plana atque commúnia, non ſumma atque árdua prædicanda ſunt; ne immenſitáte doctrínæ opprimantur pótiùs quàm erudiantur.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Anno 1536. *Part.* 6. *C.* 25.

COncionatóres Sanctórum hiſtóriis ne nimis diù immorentur: quin pótior pars Evangélio detur & Epíſtolæ explicandis. Quòd ſi fabulóſa vidébitur hiſtória, ne attingant quidèm; ſi verisímilis, léviter: éaque decerpant quæ imitanda videantur. Mirácula quoque ne impudéntiùs jactentur, niſi quæ Scriptúris pródita, aut à non lévibus Scriptóribus ſummâ cum hiſtóriæ fide trádita fúerint.

SABBATO.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Ann. 1536. *Part.* 6. *Cap.* 15.

ERit Párochus in reprehendendis crimínibus véhemens atque acer: conſtitútus eſt enim ut annúntiet pópulo ſcélera eórum; ſic tamen ut in ſuggeſto vítia tantùm reprehendat, non perſónas nominátim perſtringat.

De Rogationibus, aliiſque Supplicationibus Proceſſionis nomine deſignatis.

DOMINICA V. POST PASCHA.

Ex Mónitis ſancti Cároli de Proceſſiónibus.

Monito 1.

DOmínicâ Proceſſiónis diem immediátè præcedenti Párochus fidéles móneat de hujus die & occaſióne. Undè eos, ut interſint, Proceſſionemque tàm córpore quàm ánimo comitentur, efficáciter adhortábitur; ut Deus ómnium preces, pro ſua miſericórdia, in animárum & córporum tàm noſtrórum quàm proximórum benefícium dignétur exaudíre: dicetque quantâ modéſtiâ, devotióne & órdine hæ Proceſſiónes celebrári débeant.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Aurelianenſi primo.

Anno 511. *Can.* 27. & 28.

ROgatiónes, id eſt, Litánias ante Aſcenſiónem Dómini, ab ómnibus Eccléſiis plácuit celebrári. Quo tríduo omnes abſtíneant, & Quadrageſimálibus cibis utantur. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Cloveshovienſi ſecundo.

Anno 747. *Cap.* 16.

SEcundùm morem, tres dies ante Aſcenſiónem Dómini in cœlos Miſſárum celebratióne venerentur. Cum timóre & tremóre, ſigno paſſiónis Chriſti, noſtræque æternæ redemptiónis, & Relíquiis Sanctórum ejus coràm portátis, omnis pópulus genufleⅽtendo divínam pro delictis humíliter exóret indulgéntiam.

IN VIGILIA ASCENSIONIS DOMINI.

Ex Synodo Auguſtána.

Anno 1548. *C.* 23.

POpulum ſédulò móneant Párochi, ne cæremónias religioſíſſimè inſtitútas in abúſum vertant aut ſuperſtitiónem; ſed ipſis ad pietátem exercendam utantur, atque ut Proceſſiónes ſint graves, ordinátæ, honeſtæ, & Chriſtiánâ Religióne dignæ.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Ex Conſtitutiónibus Apoſtolórum.

Lib. 5. *Cap.* 18. *in fine.*

† NUmerátis quadraginta diébus à primo Domínico die, celebráte diem feſtum Aſſumptiónis Dómini, quo die aſcendit ad Deum, eumdemque Patrem ſuum à quo miſſus fúerat, ad cujus déxteram virtútis ſedet, quique in conſummatióne ſéculi véniet cum poteſtáte & glória multa, ad judicandum vivos & mórtuos.

De Baptiſmo, ejuſque cæremoniis.

FERIA SEXTA.

Intrà Octav. Aſcenſionis.

Ex Statútis Synodálibus Nicolái Pavillon, Epíſcopi Electenſis.

An. 1674. *Tit.* 4. §. 1. & 3.

OMnes perſónæ cujuſcumque conditiónis & dignitátis fúerint, curábunt ut proles recens nata ſacro fonte expiétur ad normam ritûs ab Eccléſia præſcripti; nec ultra tres dies baptiſmum differri patiéntur. Quæ præcéptio noſtra ne poſthabeátur, omnínò ſátagent Rectóres & Vicárii. Quin & iídem providébunt ut obſtetríces ſatis perſpectum hábeant ritum baptiſmi conferendi, ubi vitæ perículum púeris ímminet. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

Intrà Octav. Aſcenſionis.

Ex Régulis Sacramentálibus ſancti Cároli.

Tit. de Baptiſm. art. ultimo.

ADultâ ætáte, cùm quis Baptiſmum petit, ſive Judæus ille ſit, ſive pagánus, ſive álius, primò quærantur teſtimónia certa de ejus conditióne, anteactâ vitâ, ſtatúque omni; &

hóminis voluntas diligenter explorétur, utrùm ex ánimo veráque pietáte Baptiſmum petat, utrùm peccatórum pœníteat, atque in póſterum abſtinére ſtátuat. Ad quæ ſi rectè piéque ánimo ſit parátus, fídei doctrínâ & Chriſtiánæ vitæ inſtitutiónibus accurátè erudiátur.

DOMINICA
Intrà Octavam Aſcenſionis.
Ex Concílio Toloſáno.
Anno 1590. *Part.* 2. *C.* 2.

QUi domi infans, urgente mortis perículo, fúerit baptizátus, huic íterùm baptiſmus non eſt ſub conditióne conferendus, ſed certæ cæremóniæ, iis étiam neceſſáriæ, qui ab hæréticis baptizáti ad Eccléſiam revertentur, tantùm erunt adhibendæ, dùm tamen in baptiſmo formam, matériamque débitam adhibúerint.

FERIA SECUNDA.
Intrà Octavam Aſcenſionis.
Ex Concílio Colonienſi.
Anno 1536. *Part.* 7. *C.* 4.

SUſceptóres infantis, Patríni qui dicuntur, méritò admonentur, quòd ipſi ſint qui Eccléſiæ nómine & Eccléſiæ fide Chriſto párvulos ófferant per Baptiſmum, ac ſe propémodùm pro párvulis fidejuſſóres conſtítuant, nómine párvuli reſpondentes: quem étiam poſtquàm adoléverit, Symbolum ſimul & Oratiónem Domínicam edocére, atque vitam Chriſto, ac profeſſióne in Baptiſmo factâ dignam, perpétuò ágere, ſaltèm ubi id necéſſitas póſcere vidébitur, cohortári non omittent.

FERIA TERTIA.
Intrà Octavam Aſcenſionis.
Ex Concílio Toloſáno.
Anno 1590. *Part.* 2. *C.* 2.

NEc iis, qui annos non excéſſerint trédecim, vel qui Chriſtiánæ doctrinæ, aut ſaltèm precatiónis Domínicæ, & Symboli fundamenta non nórint, nec hæréticis, omnínò ſuſceptóres eſſe líceat.

FERIA QUARTA.
Intrà Oct. Aſcenſionis.
Ex Concílio Pariſienſi ſexto.
Ann. 829. *L.* 1. *Can.* 10.

COnſtat unumquemque fidélem Deo in Baptíſmate duárum pactiónum néxibus ſe obligáre; álterâ quâ abrenuntiáre diábolo, & ómnibus opéribus & pompis ejus; álterâ verò quâ ſe in Patrem, & Fílium, & Spíritum ſanctum crédere profitétur. Undè étiam ſub ejuſdem ſanctæ Trinitátis invocatióne, Baptíſmatis grátiam conſéquitur.

FERIA QUINTA.
Octava Aſcenſionis.
Ex Concílio Pariſienſi ſexto.
Anno 829. *L.* 1. *Can.* 10.

ABrenuntiáre diábolo eſt pénitùs eum reſpúere, eíque contradícere, ſeque

unumquemque ab eo alienáre. Opera ejus ſunt, primùm ſupérbia, inítium omnis peccáti, & cétera vítia quæ ex radíce pródeunt ſupérbiæ. Pompa diáboli hæc eſt quæ pompa mundi, id eſt, ambítio, arrogántia, vana glória, omnis cujúſlibet rei ſuperflúitas in humánis úſibus. Hæc & his ſimília unuſquiſque fidélis témpore Baptíſmatis rejécit, Chriſto ſe mancipávit, pactumque cum Deo fecit, ne ad ea quibus abrenuntiávit redíret. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Anno 829. *L.* 1. *C.* 10.

MAgna ex parte Chriſtiánum decus vileſcit, quandò renáti in Chriſto, ea quibus in Baptíſmate renuntiârunt, nec intellígere curant, nec ab his ſe, ut Chriſto pollíciti ſunt, abſtinére ſátagunt. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

In Vigilia Pentecoſtes.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1579. *Part.* 3. *Tit. de Baptiſmo.*

FIdélium unuſquiſque quo die baptizátus eſt, quotannis ardentióri precè, eleemóſynâ, ſi per facultátes poteſt, ſpiritaliſque gáudii celebritáte récolat ſe, chirógrapho damnatiónis deléto, hæreditátis cœleſtis partícipem in Chriſto factum eſſe. Eo potíſſimùm die ſanctè ſe éxcitet ad præcláram illam ſponſiónem & chriſtiánam profeſſiónem, quam in ſacro lavácro per ſponſóres ſolémniter édidit.

DIE SANCTO *PENTECOSTES.*

Ex Concílio Toletáno tértio.

Anno 589. *Can.* 3.

† QUicumque Spíritum ſanctum non credit, aut non credíderit à Patre & Fílio procédere, eumque non díxerit coæternum eſſe Patri & Fílio, & coæquálem; anáthema ſit.

De Sacramento Confirmationis.

FERIA SECUNDA.

Ex Concílio Moguntíno.

Anno 1549. *C.* 17.

IN Sacramento Confirmatiónis, juxtà Dómini promiſſiónem, Spíritum ſanctum quo in Baptíſmate ad peccáti emundatiónem ſignáti ſumus, cum novo grátiæ múnere accípimus: vidélicèt ut virtúte ejus contrà ſátanæ tentatiónes

muniámur ; ut grátiâ ejus ad méliùs capienda fidei myſtéria illuminémur ; ad confeſſiónem Chriſti fidúciam , & contrà vitia robur accipiámus. Tu autem , Dómine , miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ex Concílio Pariſienſi.

Anno 1528. *Can.* 10. *Tit. de Sacram. Confirm.*

SAcramentum Confirmatiónis ab Apóſtolis légimus promulgátum , cùm ad Samarítas miſérunt Petrum & Joannem , à quibus illi (licèt à Philippo Diácono ánteà baptizáti) per impoſitiónem mánuum Spíritum ſanctum accípe-rent. Poſt Baptiſmum hoc Sacramento roborámur , cujus conferendi poteſtas Epíſcopis à Chriſto conceſſa eſt. Tu autem , Dómine , miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUARTA.

Ex Concílio Toloſáno.

Anno 1590. *Part.* 2. *C.* 3.

ET ómnibus áliis auxíliis , ſed hoc potíſſimùm ad id inſtitúto Confirmatiónis Sacramento neglectæ impugnátæque fídei , tùm ſemper , tùm his tempóribus máximè, vidétur eſſe ſuccurrendum. Ubicumquè ígitur opportúnum fúerit , & cóngrua áliqua occáſio ſeſe obtúlerit, & Diœcéſim præcípuè obeundo, pópulo illud Epíſcopi adminiſtrábunt. Tu autem, Dómine , miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

Ex Concílio Bituricenſi.

Anno 1584. *Tit.* 20. *Can.* 7.

CUrent Epíſcopi Confirmatiónis Sacramentum celebratúri, ut , Domínicâ præcedente , per ſingulárum Paræciárum Rectóres ac Prædicatóres , moneátur pópulus de ejus neceſſitáte , virtúte eíque débitâ reveréntiâ. Tu autem Dómine , miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

Ex Concílio Toloſáno.

An. 1590. *Part.* 2. *Cap.* 3.

QUicumque ridículum áliquod , aut quâvis ratióne , minùs aptum Chriſtiáno nomen in Baptiſmo ſortítus eſt , is áliud decéntius , convenientiuſque ab ipſo Epíſcopo in Confirmatióne accípiat. Tu autem , Dómine , miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

Ex Concílio Mediolanenſi quinto, ſub ſancto Cárolo.

Anno 1579. *Part.* 1. *Tit.* 9.

DUm Sacramentũ Confirmatiónis Epíſcopus miniſtrat , non modò qui illud ſuſceptúri ſunt , quique eos ófferunt , ſed omnes quicumque præſentes

CANONES PROPRII PRO QUIBUSDAM FESTIS.

DIE XXV. MARTII.

IN FESTO INCARNATIONIS DOMINI.

Ex Conclio Toletáno décimo.

Anno 656. *Can.* 1.

NAtivitátis Domínicæ ſacrum, quo evidenter de útero virgináli Verbum pródiit caro factum, abſque dúbio ſervat témporis curſum & ſpeciále diéi monimentum. Si ergò Nativitátis incarnáti hujus Verbi dies in toto terrárum orbe ab omni Eccléſia concórditer celebrétur, cur non Feſtívitas glorióſæ Matris ejus eâdem obſervántiâ ſimilíque habeátur honóre? Nam quid eſt Feſtum Matris, niſi incarnátio Verbi? cujus Feſtum ita debet eſſe ſolemne, ſicut eſt & ejuſdem nativitátis Verbi. Tu autem, Dómine, &c.

DIE III. MAII.

IN INVENTIONE S. CRUCIS.

Ex Concílio Nicæno ſecundo œcuménico.

In Definitione.

SAnctórum noſtrórum & divinórum Patrum doctrínæ inſiſtentes, & Cathólicæ Eccléſiæ in qua ſanctus Spíritus inhábitat, traditiónem obſervantes; definímus cum omni diligéntia & cura venerandas ſanctas imágines, ad modum & formam venerandæ & vivificantis Crucis, in templis ſanctis Dei collocandas, habendaſque tùm in ſacris vaſis & véſtibus, tùm in pariétibus & tábulis, in ædibus privátis, in viis públicis.

IN PRÆCIPUA SOLEMNITATE SS. PATRONORUM,

UBI DEEST PROPRIUS CANON.

Ex Concílio Mediolanenſi tértio, ſub ſancto Cárolo.

Ann. 1573. *Tit.* 1.

QUò religióſiùs íncolæ, uniuſcujuſque Paróchiæ feſtum diem colant illíus Sancti Sanctæve cujus patrocínio Parochiális Eccléſia dicáta eſt, cohortatiónibus agat Párochus, ut ánimo piè répetant religióſas ejus ſanctárum virtútum exercitatiónes; quarum méritis in cœlum ille vocátus, cùm ſempiternâ glóriâ perfruátur, pro caritáte quâ abundat, eórum quorum ſalútis patrocínium ſuſcépit, preces Deo offert. Die Sancti qui Paróchiæ patrónus eſt & cuſtos, quò ad illíus imitatiónem magis fidéles inflammentur, id Párochus præſtet, cùm frequéntior in Eccléſia pópulus adeſt, ut ipſe aut álius in ſuggeſtu res ejus ſanctè admirabiliterque geſtas, morum diſciplínam, pietátis ſtúdia ac virtútes pronúntiet. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

IN DEDICATIONE

ET ANNIVERSARIO

DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

Ex Concílio Pariſienſi ſexto.

Anno 829. *Lib.* 1. *Cap.* 11.

QUia Pontífices Baſílicas Deo dédicant, ut omnes qui illùc deprecatúri véniunt, de quacumque tribulatióne ad eum clamáverint, conſolatiónis ejus benefícia conſequantur; oportet ut, remóto negligéntiæ torpóre, hujuſmodi loca ad Deum exorandum, ſibíque propítium faciendum, frequenter ac devótè ádeant (Chriſtiáni;) dignoſque ſe aſpéctibus An-

gelórum, quorum conventus mínimè ibi adeſſe dubitantur, exhíbeant. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

OCTAVA
DEDIC. ET ANNIVERS.
DEDIC. ECCLESIÆ.

Ex Concílio Colonienſi primo.

Anno 1536. *Part.* 9. *C.* 13.

SIgnat Templi Dedicátio tàm fidélis ánimæ, quàm Ecclésiæ cum Chriſto deſponſatiónem. Ipſa enim Ecclésia Cathólica, ex multis vivis lapídibus adunáta, verum Dei Templum eſt. Quòd ſi Dei Templum ſumus, altáre intùs habémus. In hoc altári fit ſacrifícium laudis. Hinc preces ad cœlum aſcendunt: ad cor enim réſpicit Deus. Quamóbrem, niſi ómnia quæ in hujuſcémodi conſecratióne extérius aguntur, in nobis ſpirituáliter impleantur, parùm hinc fructûs nobis accéſſerit. Tu autem, Dómine, &c.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRGINIS,

Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Conſtantinopolitáno ſecundo, œcuménico.

Ann. 553. *Coll.* 8. *Can.* 6.

SI quis ſanctam glorióſam ſemperque Vírginem Maríam, non próprié & verè Dei genitrícem confitétur; eò quòd ipſe qui ante ſécula ex Patre natus eſt Deus Verbum, in últimis diébus ex ipſa incarnátus & natus eſt: talis anáthema ſit.

IN FESTIS SANCTORUM
RITU SOLEMNI CELEBRATIS,

Quæ non habent in Breviario Canonem proprium.

Ex Concílio Tridentíno.

Ann. 1563. *Seſſ.* 25.

De invocatione Sanctorum.

OMnes docendi munus ſuſtinentes,) fidéles diligenter inſtruant, illos, qui negant, Sanctos, æternâ felicitáte in cœlo fruentes, invocandos eſſe; aut qui áſſerunt, vel illos pro homínibus non oráre; vel eórum, ut pro nobis

étiam ſíngulis orent, invocatiónem eſſe idololátriam; vel pugnáre cum verbo Dei, adverſaríque honóri uníus mediatóris Dei & hóminum Chriſti; ímpiè ſentíre. autem, Dómine, miſe noſtrî.

℟. Deo grátias.

LECTIONES
E NOVO TESTAMENTO
NTE COMPLETORIUM DICENDÆ:
PARS VERNA.

ERIA QUARTA CINERUM.

: Epíſtola ſecunda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Cap. 6.

A Djuvantes exhortámur ne in vácuum grátiam ei recipiátis. Ait enim: émpore accepto exaudívi , & in die ſalútis adjúvi . Ecce nunc tempus acptábile, ecce nunc dies lútis. Némini dantes ulm offenſiónem, ut non tuperétur miniſtérium oſtrum: ſed in ómnibus chibeámus noſmetipſos cut Dei miniſtros.

FERIA QUINTA POST CINERES.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 6.

E Xhibeámus noſmetipſos ſicut Dei miniſtros, n multa patiéntia, in triulatiónibus, in neceſſitáibus, in angúſtiis, in plais, in carcéribus, in ſediiónibus, in labóribus, in igíliis, in jejúniis, in caſitáte, in ſciéntia, in longanimitáte, in ſuavitáte, in Spíritu ſancto, in caritáte non ficta.

FERIA SEXTA POST CINERES.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 6.

N Olíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio juſtítiæ cum iniquitáte? Aut quæ ſocíetas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Chriſti ad Bélial? Aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem conſenſus templo Dei cum idólis? Vos enim eſtis templum Dei vivi, ſicut dicit Deus.

SABBATO POST CINERES.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 7.

C Ariſſimi, mundémus nos ab omni inquinamento carnis & ſpíritûs, perficientes ſanctificatiónem in timóre Dei. . . . , . Multa mihi fidúcia eſt apud vos, multa mihi gloriátio pro vobis, replétus ſum

conſolatióne, ſuperabundo gáudio in omni tribulatióne noſtra.

DOMINICA I. QUADRAGESIMÆ.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 7.

QUi conſolátur húmiles, conſolátus eſt nos Deus in adventu Titi. Non ſolùm autem in adventu ejus, ſed étiam in conſolatióne, quâ conſolátus eſt in vobis, réferens nobis veſtrum deſidérium, veſtrum fletum, veſtram æmulatiónem pro me, ita ut magis gaudérem.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 7.

ETſi contriſtávi vos in epíſtola, non me pœnitet: etſi pœnitéret, videns quòd epíſtola illa (etſi ad horam) vos contriſtavit, nunc gáudeo: non quia contriſtáti eſtis, ſed quia contriſtáti eſtis ad pœniténtiam. Contriſtáti enim eſtis ſecundùm Deum, ut in nullo detrimentum patiámini ex nobis. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 7.

QUæ ſecundùm Deum triſtítia eſt, pœniténtiam in ſalútem ſtábilem operátur: ſǽculi autem triſtítia mortem operátur. Ecce enim hoc ipſum, ſecundùm Deum contriſtári vos, quantam in vobis operátur ſollicitúdinem: ſed defenſiónem, ſed indignatiónem, ſed timórem, ſed deſidérium, ſed æmulatiónem, ſed vindictam. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 8.

NOtam fácimus vobis, fratres, grátiam Dei, quæ data eſt in Eccléſiis Macedóniæ: quòd in multo experimento tribulatiónis, abundántia gáudii ipſórum fuit; & altíſſima paupertas eórum, abundávit in divítias ſimplicitátis eórum: quia ſecundùm virtútem, teſtimónium illis reddo, & ſupra virtútem voluntárii fuérunt, cum multa exhortatióne obſecrantes nos grátiam, & communicatiónem miniſtérii, quod fit in ſanctos. Tu autem, Dómine; &c.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 8.

COnſílium in hoc do: hoc enim vobis útile eſt: . . . ut quemádmodùm promptus eſt ánimus voluntátis, ita ſit & perficiendi ex eo, quod habétis. Si enim volúntas prompta eſt, ſecundùm id quod

l habet, accepta eſt, ſecundùm id quod non :t.

F.RIA SEXTA.

Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 8.

On ut áliis ſit remíſſio, vobis autem tri:tio, ſed ex æqualitáte. ræſenti témpore veſtra ıdántia illórum inóı ſúppleat: ut & illóabundántia veſtræ inóſit ſupplementum, ut æquálitas.

SABBATO.

Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 9.

Ui parcè ſéminat, parcè & metet: & qui ſéat in benedictiónibus, ›enedictiónibus & me- Unuſquiſque prout deſvit in corde ſuo, non riſtítia, aut ex neceſ:e: Hílarem enim daım díligit Deus.

)MINICA II. UADRAGESIMÆ.

Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 9.

Otens eſt Deus omnem grátiam abundáre fá: in vobis: ut in ómniſemper omnem ſuffiıtiam habentes, abuns in omne opus bonum, t ſcriptum eſt: Diſperdedit paupéribus: juſı ejus manet in ſécu. ſéculi.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 9.

QUi adminiſtrat ſemen ſeminanti: & panem ad manducandum præſtábit, & multiplicábit ſemen veſtrum, & augébit incrementa frugum juſtítiæ veſtræ: ut in ómnibus locupletáti abundétis in omnem ſimplicitátem, quæ operátur per nos gratiárum actiónem Deo.

F E.RIA TER.TIA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 10.

IN carne ambulantes, non ſecundùm carnem militámus. Nam arma milítiæ noſtræ non carnália ſunt, ſed poténtia Deo ad deſtructiónem munitiónum, consília deſtruentes, & omnem altitúdinem extollentem ſe adversùs ſciéntiam Dei, & in captivitátem redigentes omnem intellectum in obſéquium Chriſti, & in promptu habentes ulciſci omnem inobediéntiam, cùm impléta fúerit veſtra obediéntia.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 11.

PSeudoapóſtoli, ſunt operárii ſúbdoli, tranſfigurantes ſe in Apóſtolos Chriſti. Et non mirum: ipſe enim Sátanas transfi-

gúrat ſe in ángelum lucis. Non eſt ergò magnum, ſi miniſtri ejus transfigurentur velut miniſtri juſtítiæ: quorum finis erit ſecundùm ópera ipſórum.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola ſecunda ad Coríntthios.

Cap. 11.

QUóniam multi gloriantur ſecundùm carnem: & ego gloriábor... In quo quis audet (in inſipiéntia dico) áudeo & ego. Hebræi ſunt? & ego. Iſraëlítæ ſunt? & ego. Semen Abrahæ ſunt? & ego. Miniſtri Chriſti ſunt? (ut minùs ſápiens dico) plùs ego. In labóribus plúrimis, in carcéribus abundántiùs, in plagis ſupra modum, in mórtibus frequenter.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ſecunda ad Coríntthios.

Cap. 11.

TEr virgis cæſus ſum, ſemèl lapidátus ſum, ter naufrágium feci, nocte & die in profundo maris fui, in itinéribus ſæpè,... in labóre & ærumna, in vigíliis multis, in fame & ſiti, in jejúniis multis, in frígore & nuditáte. Præter illa quæ extrínſecùs ſunt; inſtántia mea quotidiána, ſollicitúdo ómnium Eccleſiárum. Quis infirmátur, & ego non infirmor? Quis ſcandalizátur, & ego non uror?

SABBATO.

De Epíſtola ſecunda ad Coríntthios.

Cap. 12.

SI gloriári oportet, (non éxpedit quidèm:) véniam autem ad viſiónes, & revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Chriſto ante annos quatuórdecim, ſive in córpore néſcio, ſive extra corpus néſcio, Deus ſcit, raptum hujúſmodi uſquè ad tértium cœlum. Et ſcio,... quóniam raptus eſt in Paradíſum: & audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui.

DOMINICA III. QUADRAGESIMÆ.

De Epíſtola ſecunda ad Coríntthios.

Cap. 12.

ET ne magnitúdo revelatiónum extollat me, datus eſt mihi ſtímulus carnis meæ ángelus Sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi ut diſcéderet à me: & dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libenter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Chriſti.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ſecunda ad Coríntthios.

Cap. 12.

PRopter quod pláceo mihi in infirmitátibus meis, in contuméliis, in

ſſitátibus, in perſecu-
ibus, in angúſtiis pro
iſto: Cùm enim infir-
, tunc potens ſum.
:us ſum insípiens, vos
coëgiſtis. Ego enim à
:s débui commendári:
l enim minùs fui ab
qui ſunt ſupra modum
ſtoli: tametſi nihil

ERIA TERTIA.
Epíſtola ſecunda ad
Coríinthios.
Cap. 12.
Cce tertiò hoc parátus
ſum veníre ad vos: &
non ero gravis vobis.
n enim quæro quæ veſ-
ſunt, ſed vos. Nec
n debent fílii parénti-
theſaurizáre, ſed pa-
tes fíliis. Ego autem li-
.tíſſimè impendam, &
erimpendar ipſe pro
nábus veſtris: licèt plùs
díligens, minùs díli-

ERIA QUARTA.
Epíſtola ſecunda ad
Coríinthios.
Cap. 12.
'Imeo ne fortè cùm
vénero, non quales
o, invéniam vos: & ego
éniar à vobis, qualem
ı vultis: ne fortè con-
tiónes, æmulatiónes,
moſitátes, diſſenſiónes,
ractiónes, ſuſurratiónes,
:atiónes, ſeditiónes ſint
er vos: ne íterùm cùm
ıero, humíliet me Deus
ıd vos, & lúgeam mul-
tos ex iis, qui antè pecca-
vérunt, & non egérunt pœ-
niténtiam. Tu autem, Dó-
mine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.
De Epíſtola ſecunda ad
Coríinthios.
Cap. 12.

VOſmetipſos tentáte ſi
eſtis in fide: ipſi vos
probáte. An non cog-
nóſcitis voſmetipſos quia
Chriſtus Jeſus in vobis eſt?
niſi fortè réprobi eſtis. Spe-
ro autem quòd cognoſcé-
tis, quia nos non ſumus
réprobi. Orámus autem
Deum, ut nihil mali fa-
ciátis, non ut nos probáti
appareámus, ſed ut vos
quod bonum eſt faciátis:
nos autem ut réprobi ſi-
mus.

FERIA SEXTA.
De Epíſtola ſecunda ad
Coríinthios.
Cap. 13.

NOn póſſumus áliquid
adversùs veritátem,
ſed pro veritáte. Gaudémus
enim, quóniam nos infirmi
ſumus, vos autem poten-
tes eſtis. Hoc & orámus
veſtram conſummatiónem.
Ideò hæc abſens ſcribo,
ut non præſens dúriùs
agam ſecundùm poteſtá-
tem, quam Dóminus de-
dit mihi in ædificatiónem,
& non in deſtructiónem.
Tu autem, Dómine, mi-
ſerére, noſtrî.

℟. Deo grátias.

SABBATO.

De Epíſtola ſecunda ad Corínthios.

Cap. 13.

DE cétero, fratres, gaudéte, perfecti eſtóte, exhortámini, idem ſápite, pacem habéte, & Deus pacis, & dilectiónis erit vobiſcum. Salutáte ínvicèm in óſculo ſancto. Salútant vos omnes ſancti. Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei, & communicátio ſancti Spíritûs ſit cum ómnibus vobis; Amen.

DOMINICA IV. QUADRAGESIMÆ.

Incipit Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

Cap. 1.

PAulus Apóſtolus; . . . & qui mecum ſunt omnes fratres, Eccléſiis Galátiæ: Grátia vobis, & pax à Deo Patre, & Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui dedit ſemetipſum pro peccátis noſtris, ut eríperet nos de præſenti ſéculo nequam, ſecundùm voluntatem Dei & Patris noſtri; cui eſt glória in ſécula ſeculórum: Amen.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 1.

MIror quòd ſic tam citò tranferímini ab eo, qui vos vocávit in grátiam Chriſti, in áliud Evangélium: quod non eſt áliud, niſi ſunt áliqui, qui vos conturbant, & volunt convértere Evangélium Chriſti. Sed licèt nos, aut Angelus de cœlo evangelízet vobis præterquàm quod evangelizávimus vobis, anáthema ſit.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 1.

MOdò enim homínibus ſuádeo, an Deo? An quæro homínibus placére? Si adhuc homínibus placérem, Chriſti ſervus non eſſem. Notum enim vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizátum eſt à me, quia eſt ſecundùm hóminem: neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici, ſed per revelatiónem Jeſu Chriſti.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 2.

EGo per legem, legi mortuus ſum, ut Deo vivam: Chriſto confixus ſum cruci. Vivo autem, jam non ego: vivit verò in me Chriſtus. Quòd autem nunc vivo in carne: in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me, & trádidit ſemetipſum pro me.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 3.

O Inſenſáti Gálatæ, quis vos faſcinávit non obedíre veritáti, ante quorum óculos Jeſus Chriſtus præſcriptus eſt, in vobis cruci-

fixus? . . . Sic ſtulti eſtis, ut cùm ſpíritu cœpéritis, nunc carne conſummémini? Tanta paſſi eſtis ſine causâ? ſi tamen ſine causâ. Qui ergò tríbuit vobis Spíritum, & operátur virtútes in vobis: ex opéribus legis, an ex audítu fídei?

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 4.

SCitis quia per infirmitátem carnis evangelizávi vobis jamprídèm: & tentatiónem veſtram in carne mea non ſpreviſtis, neque reſpuiſtis: ſed ſicut Angelum Dei excepiſtis me, ſicut Chriſtum Jeſum. Ubi eſt ergò beatitúdo veſtra? Teſtimónium enim perhíbeo vobis, quia, ſi fieri poſſet, óculos veſtros eruiſſétis, & dediſſétis mihi.

SABBATO.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 4.

ERgò inimícus vobis factus ſum, verum dicens vobis? Æmulantur vos non benè: ſed exclúdere vos volunt, ut illos æmulémini. Bonum autem æmulámini in bono ſemper: & non tantùm cùm præſens ſum apud vos. Filíoli mei, quos íterùm partúrio, donec formétur Chriſtus in vobis. Vellem autem eſſe apud vos modò, & mutáre vocem meam: quóniam confundor in vobis.

DOMINICA PASSIONIS.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5.

STate, & nolíte íterùm jugo ſervitútis continéri... Currebátis benè: quis vos impedívit veritáti non obedíre? Perſuáſio hæc non eſt ex eo, qui vocat vos. Módicum fermentum totam maſſam corrumpit. Ego confído in vobis in Dómino, quòd nihil álìud ſapiétis: qui autem conturbat vos, portábit judícium, quicumque eſt ille.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5.

VOs in libertátem vocáti eſtis, fratres: tantùm ne libertátem in occaſiónem detis carnis, ſed per caritátem Spíritûs ſervíte ínvicèm. Omnis enim lex in uno ſermóne implétur: Díliges próximum tuum ſicut teipſum. Quòd ſi ínvicèm mordétis, & comedítis: vidéte ne ab ínvicèm conſumámini.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5.

SPíritu ambuláte, & deſidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupiſcit adversùs ſpíritum: ſpíritus autem adversùs carnem: hæc enim ſibi ínvicèm adverſantur: ut non quæcumque vultis, illa faciátis. Quòd ſi ſpíritu du-

címini, non eſtis ſub lege. Tu autem, Dómine, &c.

FERIA QUARTA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5.

MAnifeſta ſunt ópera carnis: quæ ſunt fornicátio, immundítia, impudicítia, luxúria, idolórum ſérvitus, venefícia, inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, invídiæ, homicídia, ebrietátes, comeſſatiónes, & his ſimília, quæ prædíco vobis, ſicut prædíxi: quóniam qui tália agunt, regnum Dei non conſequentur.

FERIA QUINTA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5.

FRuctus autem Spíritûs eſt: cáritas, gáudium, pax, patiéntia, benígnitas, bónitas, longanímitas, manſuetúdo, fides, modéſtia, continéntia, cáſtitas. Adversùs hujúſmodi non eſt lex. Qui autem ſunt Chriſti, carnem ſuam crucifixérunt cum vítiis, & concupiſcéntiis.

FERIA SEXTA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 5. *&* 6.

SI Spíritu vívimus, Spíritu & ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicèm provocantes, ínvicèm invidentes. Fratres, & ſi præoccupátus fúerit homo in áliquo delicto, vos, qui ſpirituáles eſtis, hujúſmodi inſtrúite in ſpíritu lenitátis, conſíderans teipſum, ne & tu tentéris.

SABBATO.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 6.

ALter altérius ónera portáte, & ſic adimplébitis legem Chriſti. Nam ſi quis exíſtimat ſe áliquid eſſe, cùm nihil ſit, ipſe ſe ſedúcit. Opus autem ſuum probet unuſquiſque, & ſic in ſemetipſo tantùm glóriam habébit, & non in áltero. Unuſquiſque enim onus ſuum portábit.

DOMINICA PALMARUM.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 6.

COmmúnicet autem is, qui catechizátur verbo, ei qui ſe catechízat, in ómnibus bonis. Nolíte erráre: Deus non irridétur. Quæ enim ſemináverit homo, hæc & metet. Quóniam qui séminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem: qui autem ſéminat in Spíritu, de ſpíritu metet vitam ætérnam.

FERIA SECUNDA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 6.

BOnum facientes, non deficiámus: témpore enim ſuo metémus non deficientes. Ergò dùm tempus habémus operémur bonum ad omnes, máximè autem ad doméſticos fi-

Dei. . . . Mihi autem abſit gloriári, niſi in cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti: per quem mihi mundus crucifixus eſt, & ego mundo.

FERIA TERTIA.

De Epíſtola ad Gálatas.

Cap. 6.

QUicumque hanc régulam ſecúti fúerint, pax ſuper illos, & miſericórdia, & ſuper Iſraël Dei. De cétero nemo mihi moleſtus ſit: ego enim ſtígmata Dómini Jeſu in córpore meo porto. Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, cum ſpíritu veſtro, fratres: Amen.

IN DIE SANCTO *PASCHÆ*.

Incípiunt Actus Apoſtolórum.

Cap. 1.

PRimùm quidèm ſermónem feci de ómnibus, ô Theóphile, quæ cœpit Jeſus fácere & docére, uſquè in diem, quâ præcípiens Apóſtolis per Spíritum ſanctum, quos elégit, aſſumptus eſt: quibus & præbuit ſeipſum vivum poſt paſſiónem ſuam in multis argumentis, per dies quadraginta appárens eis, & loquens de regno Dei.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 1.

ET conveſcens, præcépit eis ab Jeroſólymis ne diſcéderent, ſed expectárent promiſſiónem Patris, quam audiſtis (inquit) per os meum: quia Joannes quidèm baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu ſancto non poſt multos hos dies, . . . & éritis mihi teſtes in Jerúſalem, & in omni Judæa, & Samaría, & uſquè ad últimum terræ.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 2.

STans Petrus cum úndecim... locútus eſt:... Viri Iſraëlítæ, audíte verba hæc: Jeſum Nazarénum, virum approbátum à Deo in vobis, virtútibus, & prodígiis, & ſignis, quæ fecit Deus per illum in médio veſtrî, ſicut & vos ſcitis: hunc definíto conſílio & præſciéntiâ Dei tráditum, per manus iniquórum affigentes interemiſtis: quem Deus ſuſcitávit, . . . cujus omnes nos teſtes ſumus.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 2.

CErtíſſimè ſciat ergò omnis domus Iſraël, quia & Dóminum eum, & Chriſtum fecit Deus, hunc Jeſum, quem vos crucifixiſtis. His autem audítis compuncti ſunt corde, & dixérunt ad Petrum, & ad réliquos Apóſtolos: Quid faciémus, viri fratres? Petrus verò ad illos: Pœniténtiam (inquit) ágite, &

baptizétur unuſquiſque veſtrùm in nómine Jeſu Chriſti in remiſſiónem peccatórum veſtrórum : & accipiétis donum Spíritûs ſancti. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 2.

QUi ergò recepérunt ſermónem ejus, baptizáti ſunt : & appóſitæ ſunt in die illa ánimæ círciter tria míllia. Erant autem perſeverantes in doctrína Apoſtolórum, & communicatióne fractiónis panis, & oratiónibus. Fiébat autem omni ánimæ timor : multa quoque prodígia, & ſigna per Apóſtolos in Jeruſalem fiébant, & metus erat magnus in univerſis. Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 2.

OMnes étiam qui credébant, erant páriter, & habébant omnia commúnia. Poſſeſſiónes & ſubſtántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, prout cuique opus erat. Quotídiè quoque perdurantes unanímiter in templo, & frangentes circà domos panem, ſumébant cibum cum exultatióne, & ſimplicitáte cordis, collaudantes Deum, & habentes grátiam ad omnem plebem. Dóminus autem augébat qui ſalvi fíerent quotídiè in idipſum.

SABBATO.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 3.

QUidam vir, qui erat claudus ex útero matris ſuæ, . . . cùm vidiſſet Petrum & Joannem incipientes introíre in templum, rogábat ut eleemóſynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joanne, dixit : Réſpice in nos. At ille intendébat in eos, ſperans ſe áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit : Argentum & aurum non eſt mihi : quod autem hábeo, hoc tibi do : In nómine Jeſu Chriſti Nazaréni ſurge, & ámbula.

DOMINICA IN ALBIS.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 3.

ET apprehenſâ manu ejus dexterâ, allevávit eum, & prótinùs conſolidátæ ſunt baſes ejus, & plantæ. Et exíliens ſtetit, & ambulábat : & intrávit cum illis in templum ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulantem, & laudantem Deum. Cognoſcébant autem illum, quòd ipſe erat, qui ad eleemóſynam ſedébat ad ſpecióſam portam templi ; & impléti ſunt ſtupóre.

:RIA SECUNDA.
.ctibus Apoſtolórum.
Cap. 3.
dens autem Petrus, eſpondit ad pópu-: Viri Iſraëlítæ quid uni in hoc, aut nos ntuémini, quaſi noſ-rtúte aut poteſtáte fe-us hunc ambuláre?... patrum noſtrórum icávit filium ſuum Je-... quem ſuſcitávit à iis, cujus nos teſtes s. Et in fide nóminis hunc, quem vos vi-, & noſtis, confirmá-omen ejus: & fides, per eum eſt, dedit ín-m ſanitátem iſtam in ectu ómnium veſ-. Tu autem, Dómine, ére noſtrî.
Deo grátias.

RIA TERTIA.
ctibus Apoſtolórum.
Cap. 4.
Oquéntibus autem il-lis ad pópulum, ſu-nérunt ſacerdótes, & ſtrátus templi, & Sad-i, dolentes quòd do-it pópulum, & annun-nt in Jeſu reſurrectió-ex mórtuis: & inje-it in eos manus & po-unt eos in cuſtódiam in inum... Multi autem m, qui audíerant ver-, credidérunt: & fac-eſt númerus virórum que míllia. Tu autem, ine, miſerére noſtrî.
. Deo grátias.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 4.
FActum eſt autem in cráſtinum, ut congre-garentur Príncipes Sacer-dótum.... Et ſtatuentes eos in médio, interrogá-bant: In qua virtúte, aut in quo nómine feciſtis hoc vos? Tunc replétus Spí-ritu ſancto Petrus, dixit ad eos:... Notum ſit óm-nibus vobis, & omni plebi Iſraël: quia in nómine Dó-mini noſtri Jeſu Chriſti Na-zaréni, quem vos cruci-fixiſtis, quem Deus ſuſci-távit à mórtuis, in hoc iſte aſtat coram vobis ſanus.

FERIA QUINTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 4.
JUſſérunt autem eos fo-ras extrà concílium ſe-cédere: & conferébant ad ínvicèm.... Et vocantes eos, denuntiavérunt ne om-ninò loquerentur, neque docérent in nómine Jeſu. Petrus verò, & Joannes reſpondentes, dixérunt ad eos: Si juſtum eſt in conſ-pectu Dei, vos pótiùs au-díre quàm Deum, judicáte: non enim póſſumus quæví-dimus & audívimus non lo-qui.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 4.
DImiſſi autem venérunt ad ſuos: & annuntia-vérunt eis quanta ad eos

Príncipes Sacerdótum dixiſſent. Qui cùm audiſſent, unanímiter levavérunt vocem ad Deum, & dixérunt: . . . Dómine réſpice in minas eórum, & da ſervis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum. . . . Et cum oraſſent, ... repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, & loquebantur verbum Dei cum fidúcia.

SABBATO.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 4.

MUltitúdinis autem credéntium erat cor unum & ánima una. . . Et virtúte magnâ reddébant Apóſtoli teſtimónium reſurrectiónis Jeſu Chriſti Dómini noſtri: & grátia magna erat in ómnibus illis. Neque enim quiſquam egens erat inter illos. Quotquot enim poſſeſſóres agrórum, aut domórum erant, vendentes afferébant prétia eórum, . . . & ponébant ante pedes Apoſtolórum.

DOMINICA II. POST PASCHA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 5.

VIr autem quidam nómine Ananías, ... véndidit agrum, & fraudávit de prétio agri, cónſciâ uxóre ſuâ: & ásferens partem quamdam, ad pedes Apoſtolórum póſuit. Dixit autem Petrus: Ananía, cur tentávit Sátanas cor tuum, mentíri te Spirítui ſancto? . . . Non es mentítus homínibus, ſed Deo. Audiens autem Ananías hæc verba, cécidit & expirávit.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 5.

FActum eſt autem quaſi horárum trium ſpátium, & uxor ipsíus, néſciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi múlier, ſi tanti agrum vendidiſtis? At illa dixit: Etiam tanti. Petrus autem ad eam: Quid útique cónvenit vobis tentáre Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum, qui ſepeliérunt virum tuum, ad óſtium, & éfferent te. Confeſtìm cécidit ante pedes ejus, & expirávit.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 5.

PEr manus autem Apoſtolórum fiébant ſigna, & prodígia multa in plebe. . . Ceterórum autem nemo audébat ſe conjúngere illis: ſed magnificábat eos pópulus. Magis autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum, ac mulíerum, ita ut in platéas ejícerent infirmos, . . . ut, veniente Petro, ſaltèm umbra illius obumbráret quemquam illórum, & liberarentur ab infirmitátibus ſuis.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 5.

EXurgens autem Princeps Sacerdótum, & omnes qui cum illo erant (quæ eſt hæreſis Sadducæórum) repléti ſunt zelo: & injecérunt manus in Apóſtolos, & poſuérunt eos in cuſtódia pública. Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárceris, & edúcens eos, dixit: Ite, & ſtantes loquímini in templo plebi ómnia verba vitæ hujus.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 5.

QUi cùm audiſſent intravérunt dilúculo in templum, & docébant. . . Tunc ábiit Magiſtrátus cum miniſtris, & addúxit illos ſine vi: timébant enim pópulum, ne lapidarentur... Et interrogávit eos Princeps Sacerdótum, dicens: præcipiendo præcépimus vobis ne docerétis in nómine iſto... Reſpondens autem Petrus, & Apóſtoli, dixérunt: Obedíre oportet Deo magìs quàm homínibus.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 5.

HÆc cùm audiſſent, diſſecabantur, & cogitábant interfícere illos. Surgens autem. . . Gamáliel, legis doctor honorábilis univerſæ plebi, juſſit foras ad breve hómines fíeri. Dixitque ad illos: Viri Iſraelítæ, ... diſcédite ab homínibus iſtis, & sínite illos: quóniam ſi eſt ex homínibus consílium hoc, aut opus, diſſolvétur; ſi verò ex Deo eſt, non potéritis diſſólvere illud... Conſenſérunt autem illi.

SABBATO.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 5.

ET convocantes Apóſtolos, cæſis denuntiavérunt, ne omnínò loquerentur in nómine Jeſu, & dimiſérunt eos. Et illi quidèm ibant gaudentes à conſpectu concílii, quóniam digni hábiti ſunt pro nómine Jeſu contuméliam pati. Omni autem die non ceſſábant in templo, & circa domos docentes, & evangelizantes Chriſtum Jeſum.

DOMINICA III. POST PASCHA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 8.

FActa eſt, . . . perſecútio magna in Eccléſia, quæ erat Jeroſólymis, & omnes diſperſi ſunt per regiónes Judææ, & Samaríæ præter Apóſtolos. . . Philippus autem deſcendens in civitátem Samaríæ, prædicabat illis Chriſtum. Intendébant autem turbæ his, quæ à Philippo dicebantur, unanímiter audientes, & videntes ſigna quæ faciébat.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 8.

VIr autem quidam nómine Simon, . . . cui auſcultábant omnes, . . . dicentes: Hic eſt virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum: propter quod multo témpore mágiis ſuis dementaſſet eos. Cùm verò credidiſſent Philippo evangelizanti, . . . in nómine Jeſu Chriſti baptizabantur viri, ac mulíeres. Tunc Simon & ipſe crédidit: & cùm baptizátus eſſet, adhærébat Philippo.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 8.

CUm autem audiſſent Apóſtoli, qui erant Jeroſólymis, quòd recepiſſet Samaría Verbum Dei, miſérunt ad eos Petrum & Joannem. Qui cùm veniſſent, oravérunt pro ipſis, ut accíperent Spíritum ſanctum. Nondùm enim in quemquam illórum vénerat, ſed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jeſu. Tunc imponébant manus ſuper illos, & accipiébant Spíritum ſanctum.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 8.

CUm vidiſſet autem Simon quia per impoſitiónem manûs Apoſtolórum darétur Spíritus ſanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens: Date & mihi hanc poteſtátem, ut cuicumque impoſúero manus, accipiat Spíritum ſanctum. Petrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum ſit in perditiónem: quóniam donum Dei exiſtimaſti pecúniâ poſſidéri.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 9.

FActum eſt, ut Petrus dùm pertranſíret univerſos, deveníret ad Sanctos, qui habitábant Lyddæ. Invénit autem ibi hóminem quemdam, nómine Ænéam, ab annis octo jacentem in lecto, qui erat paralyticus. Et ait illi Petrus: Ænéa, ſanat te Dóminus Jeſus Chriſtus: ſurge, & ſterne tibi. Et continuò ſurréxit. Et vidérunt eum omnes, qui habitábant Lyddæ, & Sarónæ: qui converſi ſunt ad Dóminum.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 9.

IN Joppe fuit quædam diſcípula, nómine Tábitha. . . . Hæc erat plena opéribus bonis, & eleemóſynis, quas faciébat. Factum eſt autem, . . . ut infirmáta morerétur. . . . Et cùm adveniſſet Petrus, . . . circumſtetérunt illum omnes víduæ flentes. . . Ejectis autem ómnibus foras:

s ponens génua, orá-
& converſus ad cor-
dixit : Tábitha, ſur-
it illa apéruit óculos
& viſo Petro, reſé-
Notum autem factum
r univerſam Joppem :
ediderunt multi Dó-

ABBATO.
ctibus Apoſtolórum.
Cap. 10.

r quidam erat in Cæ-
aréa, nómine Corné-
Centúrio cohortis,
lícitur Itálica, reli-
ac timens Deum
omni domo ſua, fá-
eleemóſynas multas
, & déprecans Deum
r. Is vidit in viſu ma-
, quaſi horâ diéi
, Angelum Dei in-
item ad ſe, & dicen-
bi ; Cornéli. At ille
is eum, timóre cor-
, dixit : Quid eſt,
ne ?

MINICA IV.
ST PASCHA.
ctibus Apoſtolórum.
Cap. 10.

gelus dixit (Corné-
o :) Oratiónes tuæ,
emóſynæ tuæ aſcen-
t in memóriam in
ectu Dei. Et nunc
viros in Joppen, &
i Simónem quem-
, qui cognominátur
s : hic hoſpitátur apud
nem quemdam coriá-
: . . . hic dicet tibi
e opórteat fácere. Et
cùm diſceſſiſſet Angelus, ...
vocávit duos doméſticos
ſuos, & mílitem metuen-
tem Dóminum ex his qui
illi parébant. Quibus cùm
narraſſet ómnia, miſit il-
los in Joppen.

FERIA SECUNDA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 10.

POſterâ die iter illis fa-
ciéntibus, & appro-
pinquántibus civitáti, aſ-
cendit Petrus in ſuperióra,
ut oráret circa horam ſex-
tam. Et cùm eſuríret, vó-
luit guſtáre. Parántibus au-
tem illis, cécidit ſuper eum
mentis exceſſus : & vidit
cœlum apertum, & deſ-
cendens vas quoddam, ve-
lut línteum magnum, quá-
tuor inítiis ſubmitti de cœ-
lo in terram, in quo erant
ómnia quadrupédia, & ſer-
péntia terræ, & volatília
cœli.

FERIA TERTIA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 10.

ET facta eſt vox ad (Pe-
trum :) Surge Petre,
occíde, & mandúca. Ait
autem Petrus : Abſit Dó-
mine, quia nunquàm man-
ducávi omne commúne, &
immundum. Et vox íterùm
ſecundò ad eum, Quod
Deus purificávit, tu com-
múne ne díxeris. Hoc au-
tem factum eſt per ter : &
ſtatim receptum eſt vas in
cœlum. Tu autem, Dó-
mine, &c.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 10.

DUm intra ſe hæſitáret Petrus quidnam eſſet víſio ; . . . ecce viri, qui miſſi erant à Cornélio, inquirentes domum Simónis, aſtitérunt ad jánuam. . . . Petro autem cogitante de viſióne, dixit Spíritus ei : Ecce viri tres quærunt te. Surge ítaque, deſcende, & vade cum eis nihil dubitans : quia ego miſi illos.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 10.

ALterâ autem die introívit (Petrus) Cæſaréam. Et... óbvius venit ei Cornélius; & prócidens ad pedes ejus adorávit. Petrus verò elevávit eum, dicens : Surge, & ego ipſe homo ſum. Et loquens cum illo intrávit, & invénit multos qui convénerant... Apériens autem Petrus os ſuum, dixit : In veritáte cómperi, quia non eſt perſonárum acceptor Deus : ſed in omni gente, qui timet eum, & operátur juſtítiam acceptus eſt illi.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 10.

ADhuc loquente Petro, . . . cécidit Spíritus ſanctus ſuper omnes qui audiébant verbum. Et obſtupuérunt ex circumciſióne fidéles, qui vénerant cum Petro : quia & in natiónes grátia Spíritûs ſancti effúſa eſt. Audiébant enim illos loquentes linguis, & magnificantes Deum. Tunc... Petrus... juſſit eos baptizári in nómine Dómini Jeſu Chriſti.

SABBATO.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 13.

ERant in Ecclésia, quæ erat Antiochíæ, Prophétæ, & Doctóres.... Miniſtrántibus autem illis Dómino & jejunántibus, dixit illis Spíritus ſanctus : Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus, ad quod aſſumpſi eos. Tunc jejunantes, & orantes, imponenteſque eis manus, dimiſérunt illos. Et ipſi quidèm miſſi à Spíritu ſancto abiérunt Seléuciam, & indè navigavérunt Cyprum.

DOMINICA V. POST PASCHA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 13.

CUm à Papho navigaſſent Paulus, & qui cum eo erant, ... pertranſeuntes Pergen, venérunt Antiochíam Piſídiæ : & ingreſſi Synagógam die Sabbatórum, ſedérunt. Poſt lectiónem autem legis, & Prophetárum, miſérunt Príncipes Synagógæ ad eos, dicentes : Viri fratres, ſi quis eſt in vobis ſermo exhortatiónis ad plebem, dícite.

FERIA SECUNDA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 13.

SUrgens autem Paulus,... ait : Viri Iſraëlítæ, & qui timétis Deum, audíte... Nos vobis annuntiámus eam, quæ ad patres noſtros repromíſſio facta eſt : quóniam hanc Deus adimplévit, reſúſcitans Jeſum, ſicut & in Pſalmo ſecundo ſcriptum eſt : Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

FERIA TERTIA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 13.

NOtum ſit vobis, viri fratres, quia per hunc vobis remíſſio peccatórum annuntiátur... In hoc omnis, qui credit, juſtificátur. Vidéte ergò ne ſupervéniat vobis quod dictum eſt in Prophétis : Vidéte contemptóres, & admirámini, & diſperdímini: quia opus óperor ego in diébus veſtris, opus quod non credétis, ſi quis enarráverit vobis.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 13.

JUdæi repléti ſunt zelo, & contradicébant his, quæ à Paulo dicebantur, blaſphemantes. Tunc conſtanter Paulus & Bárnabas dixérunt : Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei : ſed quóniam reppéllitis illud, & indignos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus.

IN ASCENSIONE *DOMINI.*
De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.
Cap. 10.

✝HAbentes, fratres, fidúciam in intróitu Sanctórum in ſánguine Chriſti, quam initiávit nobis viam novam & viventem per velámen, id eſt, carnem ſuam, & Sacerdótem magnum ſuper domum Dei, accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aſperſi corda à conſciéntia mala, & ablúti corpus aquâ mundâ, teneámus ſpei noſtræ confeſſiónem indeclinábilem.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 15.

SUrrexérunt quidam de hæreſi Phariſæórum, qui credidérunt, dicentes : Quia oportet circumcídi eos, præcípere quoque ſerváre legem Móyſi Convenerúntque Apóſtoli, & Senióres vidére de verbo hoc. Cùm autem magna conquiſítio fíeret, ſurgens Petrus dixit ad eos : Viri fratres, vos ſcitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit, per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere. Tu autem, Dómine, &c.

SABBATO.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 15.

ET qui novit corda Deus, teſtimónium perhíbuit, dans illis Spíritum ſanctum, ſicut & nobis, & nihil diſcrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergò quid tentátis Deum, impónere jugum ſuper cervíces diſcipulórum, quod neque patres noſtri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jeſu Chriſti crédimus ſalvári, quemádmodùm & illi.

DOMINICA

Intrà Octavam Aſcenſionis.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 15.

TAcuit autem omnis multitúdo: & audiébant Bárnabam, & Paulum narrantes quanta Deus feciſſet ſigna, & prodígia in Géntibus per eos. Et poſtquàm tacuérunt, reſpondit Jacóbus, dicens:... Simon narrávit quemádmodùm primùm Deus viſitávit ſúmere ex Géntibus pópulum nómini ſuo.... Propter quod ego júdico non inquietári eos, qui ex Géntibus convertuntur ad Deum.

FERIA SECUNDA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 15.

TUnc plácuit Apóſtolis, & Senióribus cum omni Eccléſia, elígere viros ex eis, & míttere Antiochíam,.... ſcribentes per manus eórum: Apóſtoli & ſenióres fratres,... frátribus ex Géntibus, ſalútem... Viſum eſt... Spiritui ſancto, & nobis, nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc neceſſária: ut abſtineátis vos ab immolátis ſimulacrórum, & ſánguine, & ſuffocáto, & fornicatióne, à quibus cuſtodientes vos, benè agétis. Valéte.

FERIA TERTIA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 17.

STans Paulus in médio Areópagi, ait: Viri Athenienſes, per ómnia quaſi ſuperſtitioſióres vos vídeo. Prætériens enim, & videns ſimulácra veſtra, invéni & aram, in qua ſcriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergò ignorantes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus qui fecit mundum, & ómnia quæ in eo ſunt,... non in manufactis templis hábitat, nec mánibus humánis cólitur índigens áliquo, cùm ipſe det ómnibus vitam, & inſpiratiónem, & ómnia.

FERIA QUARTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 17.

FEcit Deus ex uno omne genus hóminum inhabitáre ſuper univerſam fáciem terræ, defíniens ſtatúta témpora, & términos

habitatiónis eórum, quærere Deum ſi fortè attrectent eum, aut invéniant: quamvis non longè ſit ab unoquóque noſtrûm. In ipſo enim vívimus, & movémur, & ſumus: ſicut & quidam veſtrórum Poetárum dixérum: Ipsíus enim & genus ſumus.

FERIA QUINTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 17.

Genus ergò cùm ſimus Dei, non debémus æſtimáre auro, aut argento, aut lápidi, ſculptúræ artis, & cogitatiónis hóminis, Divínum eſſe símile. Et témpora quidèm hujus ignorántiæ deſpíciens Deus, nunc annúntiat homínibus, ut omnes ubíque pœniténtiam agant, eò quòd ſtátuit diem, in quo judicatúrus eſt orbem in æquitáte, in viro, in quo ſtátuit, fidem præbens ómnibus, ſúſcitans eum à mórtuis.

FERIA SEXTA.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 19.

Factum eſt, ... ut Paulus... veníret Epheſum... Introgreſſus autem Synagógam, cum fidúcia loquebátur... díſputans, & ſuadens de regno Dei... Virtuteſque non quáſlibet faciébat Deus per manum Pauli, ... & magnificabátur nomen Dómini Jeſu. Multíque credéntium veniébant confitentes, & annuntiantes actus ſuos. Multi autem ex eis, qui fúerant curióſa ſectáti, contulérunt libros, & combuſſérunt coram ómnibus.

SABBATO.

De Actibus Apoſtolórum.

Cap. 20.

Sedens quidam adoleſcens.... ſuper feneſtram, cùm mergerétur ſomno gravi, diſputante diù Paulo, ductus ſomno cécidit de tértio cœnáculo deorsùm, & ſublátus eſt mórtuus. Ad quem cùm deſcendiſſet Paulus, incúbuit ſuper eum: & compléxus dixit: Nolíte turbári, ánima enim ipsíus in ipſo eſt. Aſcendens autem, frangenſque panem, & guſtans, ſatiſque allocútus uſquè in lucem, ſic profectus eſt... Feſtinábat enim, ſi poſsíbile ſibi eſſet, ut diem Pentecoſtes fáceret Jeroſólymis. Tu autem, Dómine, &c.

DOMINICA *PENTECOSTES.*

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Cap. 2.

† Quómodò nos effugiémus, ſi tantam neglexérimus ſalútem, quæ cùm inítium accepiſſet enarrári per Dóminum ab eis, qui audiérunt, in nos confirmáta eſt, conteſtante Deo ſignis & portentis, & váriis virtútibus, & Spíritûs ſancti diſtributiónibus ſecundùm ſuam voluntátem?

FERIA SECUNDA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 20.

A Miléto Paulus mittens Épheſum, vocávit Majóres natu Eccléſiæ. Qui cùm veniſſent ad eum, ... dixit eis: Vos ſcitis, ... quáliter vobiſcum per omne tempus fúerim, ſérviens Dómino cum omni humilitáte, & lácrymis, & tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodò nihil ſubtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos.

FERIA TERTIA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 20.

ET nunc ecce alligátus ego Spíritu, vado in Jeruſálem: quæ in ea ventúra ſint mihi, ignórans: niſi quòd Spíritus ſanctus per omnes civitátes mihi proteſtátur, dicens: quóniam víncula, & tribulatiónes Jeroſólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me, dúmmodò conſummem curſum meum, & miniſtérium verbi, quod accépi à Dómino Jeſu.

FERIA QUARTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 20.

ET nunc ecce ego ſcio quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam. ... Quapropter conteſtor vos hodiernâ die, quia mundus ſum à ſánguine ómnium. Non enim ſubterfúgi, quóminùs annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, & univerſo gregi, in quo vos Spíritus ſanctus póſuit Epiſcopos, régere Eccléſiam Dei, quam acquisívit ſánguine ſuo.

FERIA QUINTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 20.

EGo ſcio quóniam intrábunt poſt diſceſſiónem meam lupi rapáces in vos, non parcentes gregi. Et ex vobis ipſis exurgent viri loquentes perverſa, ut abdúcant diſcípulos poſt ſe. Propter quod vigiláte memóriâ retinentes: quóniam per triénnium nocte & die non ceſſávi, cum lácrymis monens unumquemque veſtrûm. Et nunc commendo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus.

FERIA SEXTA.
De Actibus Apoſtolórum.
Cap. 20.

ARgentum & aurum, aut veſtem nullíus concupívi, ſicut ipſi ſcitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum ſunt, miniſtravérunt manus iſtæ. Omnia oſtendi vobis, quóniam ſic laborantes, oportet ſuſcípere infirmos, ac meminiſſe verbi Dómini Jeſu, quóniam ipſe dixit: Beátius eſt magis dare, quàm accípere.

INDEX PSALMORUM.

Pſalmi.		*Paginæ.*
119	AD Dóminum, cùm tribulárer.	67
27	Ad te, Dómine, clamábo.	7
24	Ad te, Dómine, levávi.	43
122	Ad te levávi óculos meos.	85
28	Afferte Dómino, fílii Dei.	135
77	Atténdite, pópule meus.	73
48	Audíte hæc, omnes gentes.	125
118	BEáti immaculáti in via.	15
127	Beáti omnes qui timent Dóminum.	140
31	Beáti quorum remiſſæ ſunt.	69
40	Beátus qui intélligit.	124
1	Beátus vir qui non ábiit.	3
111	Beátus vir qui timet Dóminum.	27
33	Benedícam Dóminum in omni témpore.	100
103	Bénedic, ánima mea, Dómino: Dómine Deus.	31
102	Bénedic, ánima mea, Dómino; & ómnia.	83
143	Benedictus Dóminus Deus meus.	141
84	Benedixiſti, Dómine, terram tuam.	57
91	Bonum eſt confitéri Dómino.	37
95	CAntáte Dómino cánticum novum: cantáte.	44
149	Cantáte Dño cánticum novum: laus ejus.	137
97	Cantáte Dómino cánticum novum; quia.	45
18	Cœli enarrant glóriam Dei.	52
74	Confitébimur tibi, Deus.	127
110	Confitébor tibi, Dómine.... in concílio.	26
9	Confitébor tibi, Dómine.... narrábo.	71
137	Confitébor tibi, Dómine.... quóniam audiſti.	103
104	Confitémini Dómino, & invocáte.	33
135	Confitémini Dómino, quóniam.... Confitémini.	38
106	Confitémini Dómino, quóniam.... Dicant qui.	55
117	Confitémini Dómino, quóniam.... Dicat nunc.	14
105	Confitémini Dómino, quóniam...Quis loquétur.	35
15	Conſerva me, Dómine, quóniam ſperávi in te.	88
115	Crédidi, propter quod locútus ſum.	102
4	Cùm invocárem, exaudívit me Deus.	29
129	DE profundis clamávi ad te, Dómine.	86
43	Deus, áuribus noſtris audívimus.	115
49	Deus deórum Dóminus locútus eſt.	62
62	Deus, Deus meus, ad te de luce vígilo.	10

Pſalmi. *Paginæ.*
21 Deus, Deus meus, réſpice in me. 119
69 Deus, in adjutórium meum intende. 101
53 Deus, in nómine tuo ſalvum me fac. 111
71 Deus, judícium tuum regi da. 53
108 Deus, laudem meam ne tacúeris. 65
66 Deus miſereátur noſtrî. 97
45 Deus noſter refúgium & virtus. 137
82 Deus, quis ſímilis erit tibi? 128
59 Deus, repuliſti nos. 138
81 Deus ſtetit in ſynagóga deórum. 84
78 Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam. 70
93 Deus ultiónum Dóminus. 84
114 Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus. 48
17 Díligam te, Dómine, fortitúdo mea. 4
38 Dixi: Cuſtódiam vias meas. 105
109 Dixit Dóminus Dómino meo. 26
35 Dixit injuſtus ut delinquat. 77
52 Dixit inſípiens.... in iniquitátibus. 46
13 Dixit inſípiens.... in ſtúdiis ſuis. 87
140 Dómne, clamávi ad te. 68
7 Dómine Deus meus, in te ſperávi. 51
87 Dómine Deus ſalútis meæ. 134
8 Dómine Dóminus noſter. 41
141 Dómine, exaudi oratiónem meam; áuribus. 135
101 Dómine, exaudi oratiónem meam; & clamor. 118
20 Dómine, in virtúte tua lætábitur rex. 82
6 Dómine, ne in furóre tuo.... Miſerére. 50
37 Dómine, ne in furóre tuo.... Quóniam. 123
130 Dómine, non eſt exaltátum cor meum. 87
138 Dómine, probaſti me. 121
3 Dómine, quid multiplicáti ſunt. 4
14 Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo. 52
89 Dómine, refúgium factus es nobis. 97
23 Dómini eſt terra, & plenitúdo ejus. 56
26 Dóminus illuminátio mea. 98
22 Dóminus regit me. 100
92 Dóminus regnávit; decórem indútus eſt. 10
96 Dóminus regnávit; exultet terra. 58
98 Dóminus regnávit; iraſcantur pópuli. 46
133 ECce nunc benedícite Dóminum. 33
132 Ecce quàm bonum. 67
58 Eripe me de inimícis meis. 107
139 Eripe me, Dómine, ab hómine malo. 122
44 Eructávit cor meum verbum bonum. 136
144 Exaltábo te, Deus meus rex. 103

Pſalmi. *Paginæ.*
29 Exaltábo te, Dómine, quóniam. 7
19 Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis. 88
60 Exaudi, Deus, deprecatiónem meam. 108
63 Exaudi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor. 127
54 Exaudi, Deus, oratiónem meam, & ne. 106
16 Exaudi, Dómine, juſtítiam meam. 129
39 Expectans expectávi Dóminum. 116
80 Exultáte Deo adjutóri noſtro. 94
32 Exultáte, juſti, in Dómino. 89
67 Exurgat Deus, & diſſipentur. 90
86 FUndamenta ejus in móntibus ſanctis. 138
85 INclína, Dómine, aurem tuam. 143
125 In convertendo Dóminus. 49
10 In Dómino confído. 87
113 In éxitu Iſraël de Ægypto. 27
70 In te, Dómine, ſperávi.... & éripe me. 111
30 In te, Dómine, ſperávi.... in juſtítia. 80
65 JUbiláte Deo, omnis terra; pſalmum. 8
99 Jubiláte Deo, omnis terra; ſervíte. 11
34 Júdica, Dómine, nocentes me. 60
42 Júdica me, Deus, & diſcerne. 82
25 Júdica me, Dómine, quóniam. 62
121 LÆtátus ſum in his. 67
145 Lauda, ánima mea, Dóminum. 114
147 Lauda, Jerúſalem, Dóminum. 96
148 Laudáte Dominum, de cœlis. 12
150 Laudáte Dóminum in ſanctis ejus. 60
116 Laudáte Dóminum, omnes gentes. 134
146 Laudáte Dóminum, quóniam bonus. 79
134 Laudáte nomen Dómini. 41
112 Laudáte, púeri, Dóminum. 27
120 Levávi óculos meos in montes. 49
47 MAgnus Dóminus, & laudábilis. 138
131 Memento, Dómine, David. 140
56 Miſerére meî, Deus, miſerére meî. 130
55 Miſerére meî, Deus, quóniam. 124
50 Miſerére meî, Deus, ſecundùm. 142
100 Miſericórdiam & judícium. 54
88 Miſericórdias Dómini in æternum. 92
126 NIſi Dóminus ædificáverit domum. 86
123 Niſi quia Dóminus erat in nobis. 49
36 Noli æmulári in malignántibus. 63
61 Nonnè Deo ſubjecta erit. 126
75 Notus in Judæa Deus. 128

Pſalmi. *Pagina.*

46 O Mnes gentes, pláudite mánibus, 45

107 P Arátum cor meum, Deus. 95
72 Q Uàm bonus Iſraël Deus. 47
83 Quàm dilecta tabernácula tua. 99
2 Quarè fremuérunt gentes. 3
41 Quemádmodùm deſíderat cervus. 81
124 Qui confídunt in Dómino. 86
51 Quid gloriáris in malítia. 106
90 Qui hábitat in adjutório Altíſſimi. 29
79 Qui regis Iſraël, intende. 101
128 S Æpè expugnavérunt me. 120
68 Salvum me fac, Deus. 109
11 Salvum me fac, Dómine. 124
57 Si verè útiquè juſtítiam. 117
136 Super flúmina Babylónis. 50

64 T E decet hymnus, Deus, in Sion. 77
94 V Eníte, exultémus Dómino. 1
5 Verba mea áuribus pércipe, Dómine. 76
76 Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Deum. 42
141 Voce meâ ad Dóminum.... voce meâ ad Dñum. 68
12 U Squequò, Dómine? 69
73 Ut quid, Deus, repuliſti in finem? 139

Index Canticorum Pſalterii.

A Udíte, cœli, quæ loquor. 131
Benedícite, ómnia ópera. 11
Benedictus Dóminus. 13
Benedictus es, Dómine. 96
Cantémus Dómino. 39
Collaudáte cánticum. 40
Confitébor tibi. 78
Dómine, audívi. 112
Ego dixi: In dimídio. 58
Exultávit cor meum. 95
Incípite Dómino in tympanis. 135
Magníficat ánima mea. 28
Magnus es, Dómine. 78
Miſerére noſtrî, Deus. 59
Nunc dimittis. 30
Urbs fortitúdinis noſtræ. 114

F I N I S.

TABULA MODORUM CANTUS, nec non Intonationes, Mediationes, & Terminationes Pſalmorum & Canticorum, ſecundùm omnes cujuſque Modi differentias.

IN hocce Breviario quiſque modus pſallendi, quem vulgò ſed impropriè Tonum vocant, ſuo numero notatur ad Antiphonas, variæ etiam uniuſcujuſque modi terminationes propriis litteris deſignantur; ſiquidem variatio terminationum in cantu Gregoriano fit juxtà initium cantûs Antiphonæ, quod huic terminationi reſpondet, ſicut vice versâ initium cantûs Antiphonæ reſpondere debet terminationi pſalmodicæ ſecundùm varietates in ſyſtemate S. Gregorii Papæ admiſſas.

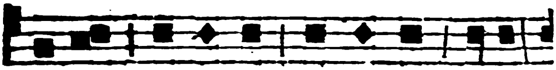
Itaque terminationes aliæ ſunt completæ, incompletæ aliæ. Terminationes completæ, majuſculis; incompletæ verò minuſculis litteris deſignantur. Terminatio completa illa eſt, quæ in ſingulis Pſalmi verſibus deſinit in legitimam toni ſui finalem; id eſt, cujus ultimus ſonus idem eſt ac ultimus ſonus Antiphonæ quæ præceſſit; verbi gratiâ, in primo & ſecundo modo terminatio in re *vel in* la; *in tertio modo terminatio in* mi, *& ſic de ceteris. Terminatio vero incompleta ſeu ſuſpenſa eſt illa quæ non in Pſalmi verſibus, ſed in ſola Antiphona perfectè terminatur; id eſt, cujus ultimus ſonus alius eſt ac ultimus ſonus Antiphonæ ejuſdem modi; exempli gratiâ, in primo modo cujus Antiphonæ terminantur in chorda* re, *terminationes verò in* la, *in* ſol, *in* fa, *&c.*

Intonatio adhibetur tantùm ad primum verſum Pſalmi; reliqui verſus à dominante reſumuntur. In Canticis Evangelicis in Duplicibus & ſuprà, ac in omnibus Dominicis, ſinguli verſus inchoantur ut primus; niſi cantentur cum vulgò Faux-bourdon; *tunc enim reſumuntur à dominante ut in Pſalmis. Cum autem in primo verſu cantici* Magnificat, *intonatio & mediatio ut plurimùm compleri non poſſit propter ejus brevitatem, in ceteris ejus verſibus recurrendum eſt ad intonationem & mediationem Pſalmorum.*

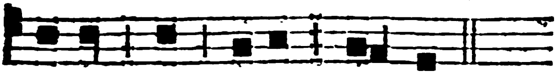
Mediatio fit in omnibus verſibus eodem modo quo in primo, niſi ſit dictio monoſyllaba vel hebræa non declinata.

Terminatio in omnibus verſibus ſemper eadem eſt ac in primo verſu. Omnis autem terminatio, quæ, ut ſuprà dictum eſt, denotatur per litteras alphabeticas, ideò ſic deſignatur, quia hæ litteræ notis cantûs reſpondent; ita ut more veterum a deſignet chordam la; b *chordam* ſi; c *chordam* ut; d *chordam* re; e *chordam* mi; f *chordam* fa; g *chordam* ſol.

I. MODUS *cujus Antiphonæ deſinunt in chorda* D, *aliter dicta chorda* re.

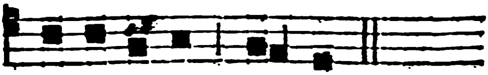

Di xit Do mi nus Do mi no me o: *

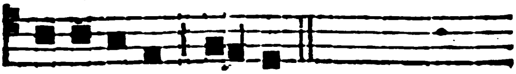
Se de à dex tris me is.

1. D. vel D.

Se cu lo rum, A men.

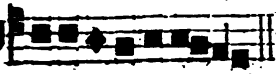
vel

e u o u. a e.

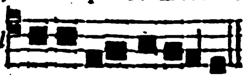
Sequens deſinit pariter in D. ſed cum ultimam ſyllabam reddat caudatam, ſitque de primo, notatur per J. *caudatum.*

J

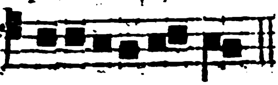
Spi ri tu i ſancto.

vel

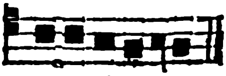
e u o u. a e.

1. f. f.

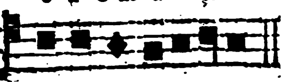
e u o u. a e.

vel

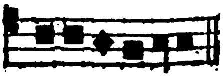
e u o u. a e.

1. g. g.

i i u i a o,

vel

i i u i a o,

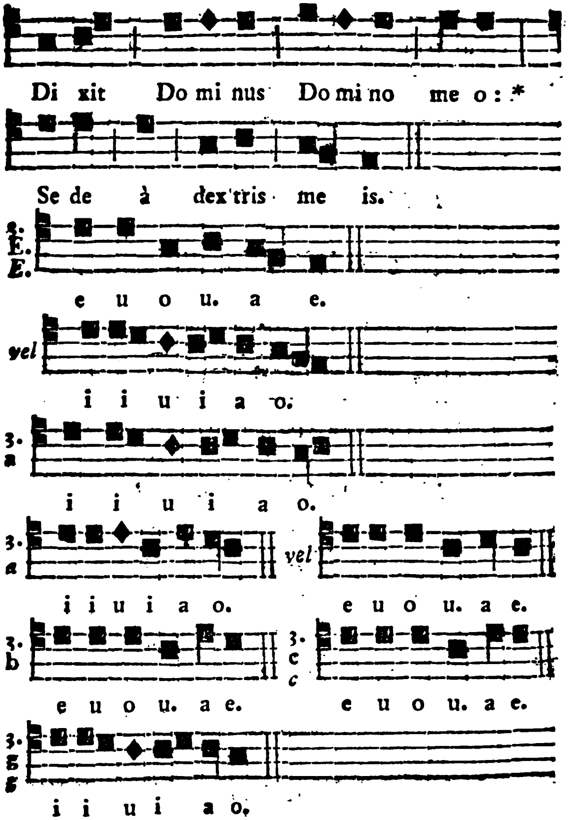
I. Modus in A. id eſt in la.

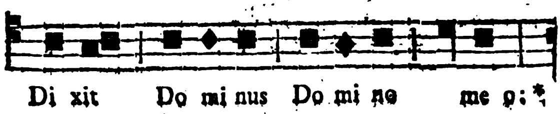
II. Modus in D. *id eſt in* re.

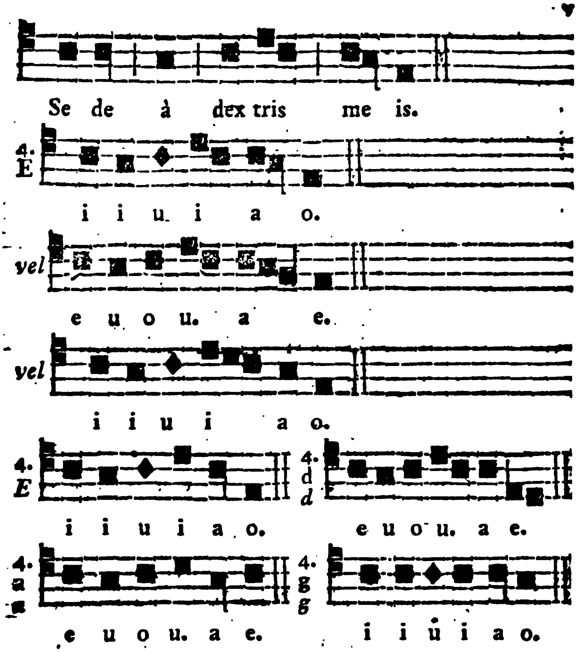

III. MODUS in E. aliter in mi.

IV. MODUS in E. aliter in mi.

IV. Modus in A. *aliter in* la. *prævio b molli.*

V. Modus in C. *aliter in* ut.

V. Modus in F. *aliter in* fa.

V. Modus in a. *id eſt in* la.

VI. Modus *in* F. *aliter in* fa.

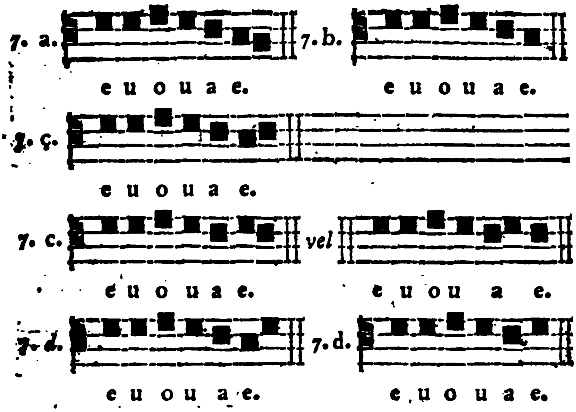

VI. Modus *in* C. *aliter in* ut, *prævio* b. *molli.*

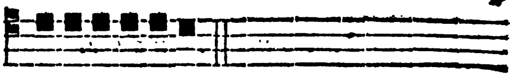
VII. Modus *in* G. *vel G. aliter in* ſol.

VIII. MODUS *in* G, *vel G. aliter in ſol.*

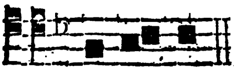
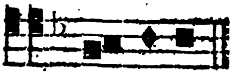

8. b.

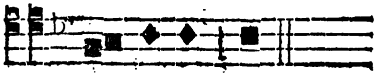
e u o u a e.

Variæ Intonationes, Mediationes, & Terminationes Pſalmorum & Canticorum in octo Modis.

INTONATIONES 1. & 6.

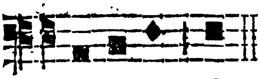
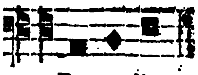
 Dictiones dactilicæ.

Lau da te Cre di di.

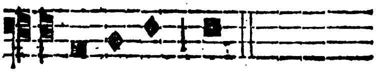
Dictiones dactilicæ cum monoſyllaba.

Di ligam te.

INTONATIONES 2. & 8.

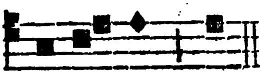
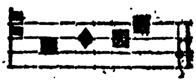
 Dictiones dactilicæ.

Be a tus vir. Be ne dic.

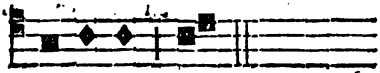
Dictiones dactilicæ cum monoſyllaba.

E ri pe me.

INTONATIONES 3.

 Dictiones dactilicæ.

Læ ta tus ſum. Cre di di.

Dictiones dactilicæ cum monoſyllaba.

Ju di ca me.

INTONATIONES 4.

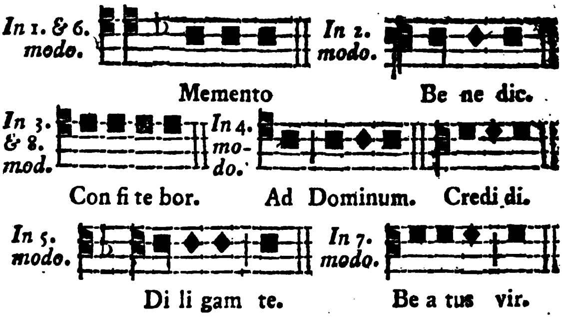
INTONATIONES 5.

INTONATIONES 7.

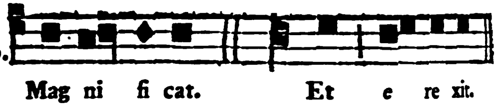
In Officio Feriali (excepto Tempore Paſchali , & à Circumciſione ad Septuageſimam) Intonationes fiunt abſolutè à Nota dominante in directum , nec non in Officio Defunctorum.

Intonationes Canticorum Evangelicorum quæ numquàm mutantur.

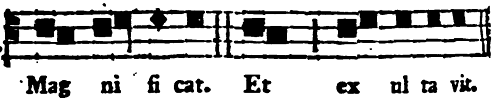
In 4. modo.

In 5. modo.

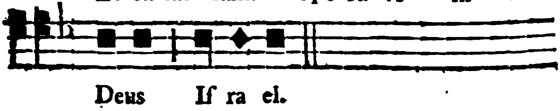

In 7. modo.

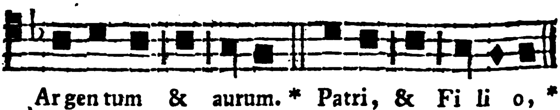
MEDIATIONES 1. modi in D. & b. modi.

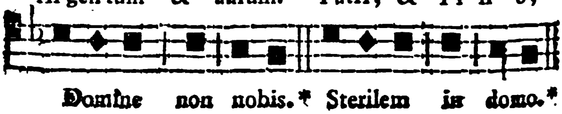

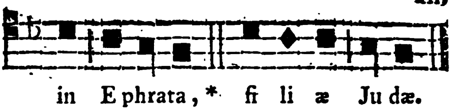
MEDIATIONES 1. modi in A.

Pro mediatione 1. modi in A. nec non 3. & 7. modi numquàm attollitur ultima dictionis ſyllaba, nec ulla brevis, ideoque præcedens, ut indicabunt exempla hic & alibi ſuo loco poſita.

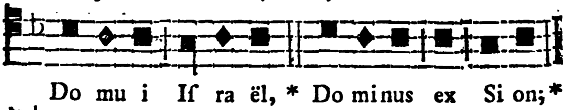

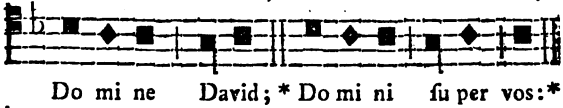

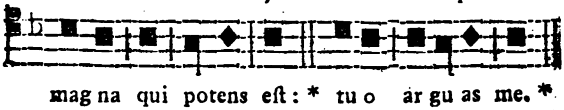
Mediatio communis.

Dictiones Hebrææ indeclinatæ, & monoſyllabæ attolluntur in fine mediationis, ut infrà.

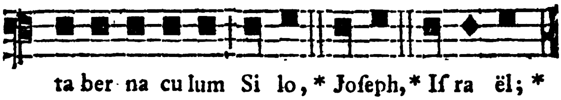

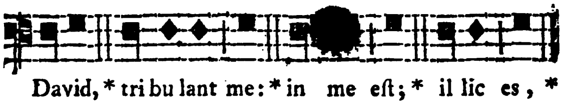

MEDIATIONES 2. *modi.*

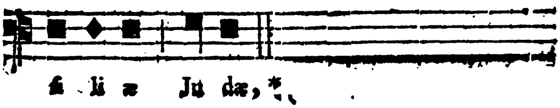
In mediationibus 2. 4. 5. & 8. modi quæ elevant penultimam : ſi occurrat dictio hebræa indeclinata, aut monoſyllaba, tunc elevatio fit in ultima ſyllaba tantùm.

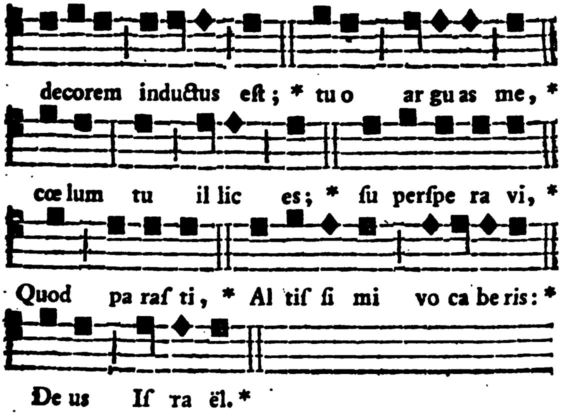
Mediatio communis.

MEDIATIONES 3. modi.

Numquàm attollitur ultima dictionis ſyllaba, nec ulla brevis, ſed præcedens, ut ſequitur.

MEDIATIONES 4. modi.

Dictiones hebrææ & monoſyllaba attolluntur, ut ſequitur.

...TIONES 5 & 8 modi fiunt ut in 2 modo.

MEDIATIONES 7 modi.

...m attollitur ultima dictionis ſyllaba, nec ulla ... præcedens, ut in 1. tono in A. & in 3.

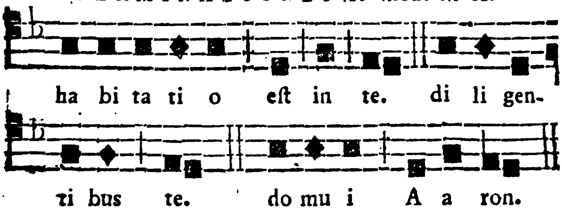

TERMINATIONES 1. modi in D.

TERMINATIONES 1. modi in A.

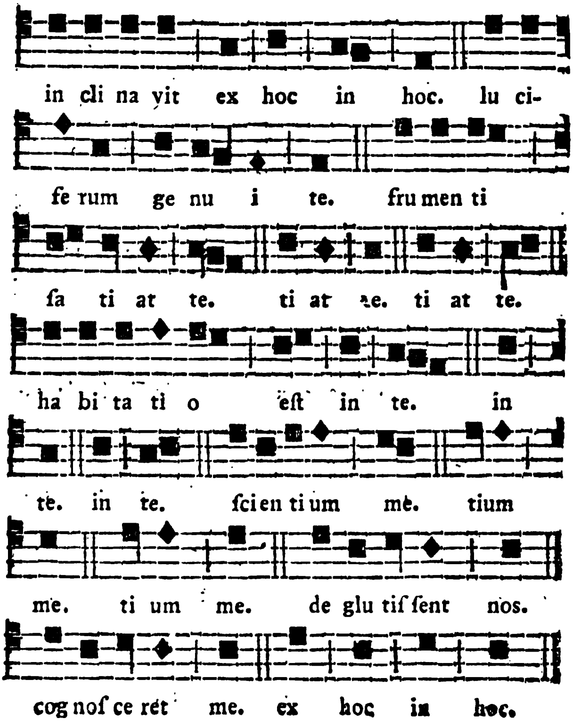

TERMINATIONES 2. modi.

TERMINATIONES 3. modi.

TERMINATIONES 4. *modi in* E. *& in* A.

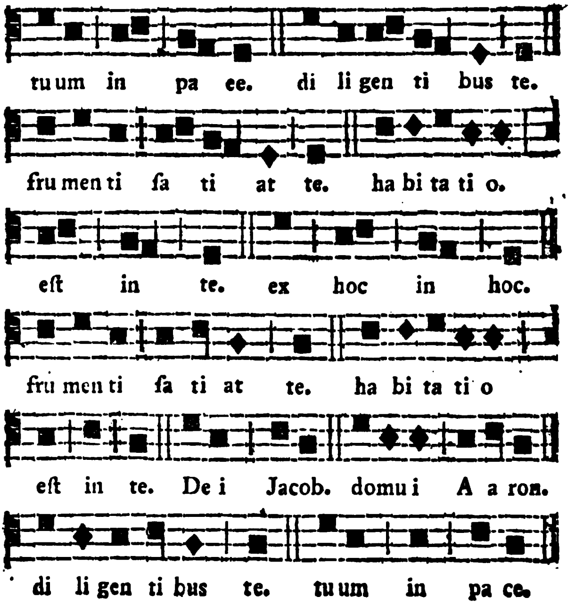

TERMINATIONES 5 *modo in* C. *in* F. *& in* a.

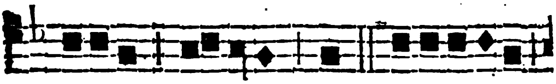

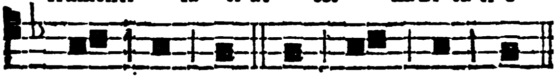
In terminationibus 5. modi in, F, & in, a; non attollitur Syllaba brevis, nec ultima dictionis.

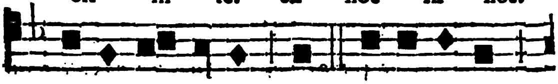
T E R M I N A T I O N E S 6. *modi.*

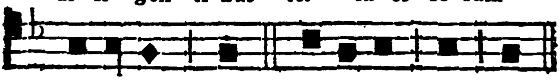
frumenti ſa ti at te. ha bi ta ti o

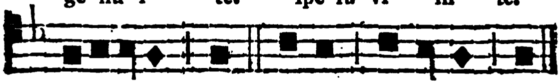
eſt in te. ex hoc in hoc.

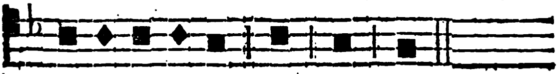
di li gen ti bus te. lu ci fe rum

ge nu i te. ſpe ra vi in te.

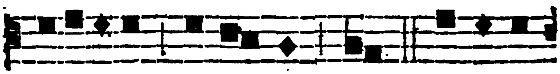
Scien ti um me. tu a ju di ca me.

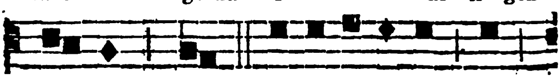
ha bi ta ti o eſt in te.

T E R M I N A T I O N E S 7. *modi.*

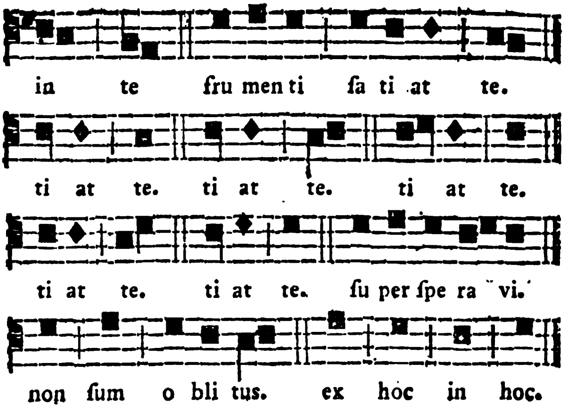
Non attolitur ſyllaba brevis, nec uliima dictionis.

lu ci fe rum ge nu i te. di li gen-

ti bus te. ha bi ta ti o eſt

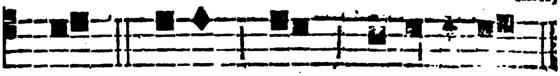

TERMINATIONES 8. modi.

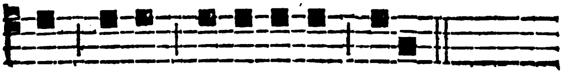

MODUS *cantandi Abſolutiones, Benedictiones, & Lectiones ad Officium Nocturnum.*

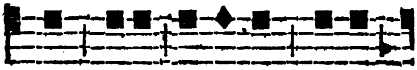
vos? pul chra in de li ci is!

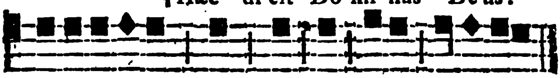
Tu au tem... mi ſe re re noſtri.

LECTIONES Iſaïæ & Jeremiæ Tempore Adventûs & Paſſionis, necnon Lectiones in ultimo triduo majoris Hebdomadæ, ac in Officio Defunctorum terminantur ſine reſponſione, ut ſequitur.

Iſaïæ.

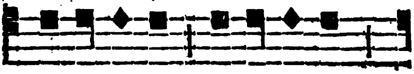

¶ Hæc di cit Do mi nus De us:

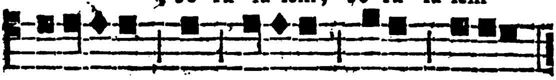

Convertimini ad me, & ſalvi e ri tis.

Jeremiæ.

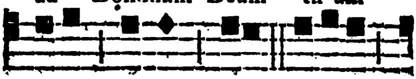

¶ Je ru ſa lem, Je ru ſa lem

convertere ad Dominum Deum tu um

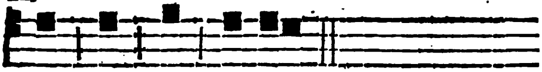
In Triduo.

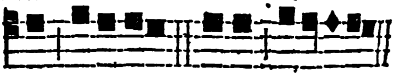
vo bis tra det me. perfectum

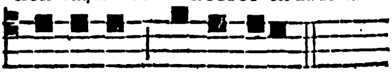
eſ ſi cit. cùm ve ne ro, diſ po nam.

In Offic. Defunctorum.

Oratio, Reſpice.

NEUMATA (ſeu Jubili) quorum tabulam hic, ut quibuſdam aliis utilioribus daretur locus, ponere non licuit, ex antiquis Eccleſiarum Libris colligitur inſtituta eſſe ut cantentur in fine Antiphonarum; ideò ad calcem Antiphonarii vel Pſalterii apponetur; ibique quandò & quomodò cantari debeant, ſimul cum aliis ad Pſalmodiam attinentibus, fusè explicabitur, Deo juvante, interim,

Benè cantate ei in jubilatione.

S. Aug. Enarr. in Pſ. 32.